

ATHENAEI DEIPNOSOPHISTAE

EX RECOGNITIONE

AUGUSTI MEINEKE

VOL. IV

ANALECTA CRITICA CONTINENS

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

MDCCCLXVII

ANALECTA CRITICA

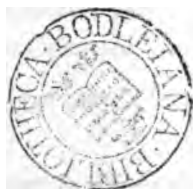
AD

ATHENAEI DEIPNOSOPHISTAS

SCRIPSIT

AUGUSTUS MEINEKE

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

MDCCCLXVII

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI.

PRAEMONITUM.

Praefationem scribere volenti, qua et instituti mei rationem et alia quaedam, quae lectorem scire interest, explicaturus eram, calamum manibus excussit valetudo denuo ingravescens et corporis ingeniique vires ultra quam dici potest frangens. Itaque hoc unum dixisse sufficiat, Athenaeo meo tanquam fundamentum substratum esse textum a Guilelmo Dindorfio constitutum, a quo ubicunque mihi recedendum esse putavi, id paucissimis locis exceptis diligenter indicavi.

Ceterum quas Analectis criticis inserui Exercitationes philologicas, earum specimen primum editum est Berolini a. MDCCCXLIII. alterum MDCCCXLVI. de qua re certas ob causas hoc loco admonendum duxi.

Scribebam Berolini m. Decembri MDCCCLXVI.

Augustus Meineke.

ANALECTA CRITICA
AD
ATHENAEI DEIPNOSOPHISTAS.

I, 1. c. *Μόνος ποιητής*. *Μόνος* neque graecum neque latinum nomen est. In C duo puncta superne posita sunt, quem in hoc libro mendorum indicem esse annotavit Dindorfius. *μόνιος* VL. Graecum esset *Μόνιμος* vel *Μόνιχος*.

Ibid. *τοιαύτῃ πολυμαθείᾳ ἐκ παιδὸς συνετράφη*. Pro *ἐκ παιδός* vulgo legitur *ἐκ παίδων*.

Ibid. d. *δύω κύνες ἀργοὶ ἕποντο*. Legebatur *δύο κύνες ἀργοὶ εἵποντο*. Dicit autem philosophos Cynicos.

Ibid. e. *εἰ ὁ μέθυσος ἐπὶ ἀνδρός, εἰ ἡ μήτρα ἐπὶ τοῦ ἐδωδίμου βρώματος*. Nihil de his in nostris Athenaei codd. ex quibus etiam alia exciderunt, velut quae apud Cramerum Anecd. Ox. vol. III p. 168. de placenta Gelonia leguntur.

I, 3. a. *τὸν τὰ τούτων διατηρήσαντα βιβλία Νηλέα*. Recipere debebam Casauboni emendationem *τὰ τούτου*. Neleum praeter Aristotelis scripta etiam Euripidis aliorumque bibliothecas acquisivisse nemo memoriae prodidit. Quod statim sequitur Antiphanis fragmentum,

ἀεὶ δὲ πρὸς μούσαισι καὶ λόγοις πάρει,
ὅπου τε σοφίας ἔργον ἐξετάζεται,

in eo *ὅπου τι σοφίας* scripsi pro *ὅπου τε σοφίας*. Codd. *ὅπου σοφίας*. Cf. Com. graec. III p. 143.

Ibid. c. In Apollodori versibus *ἔστηνε καὶ προσῆλθ'*, *ὑπαντήσας δέ τις δίφρον εὐθέως ἔθηκε*, Toupium secutus *ἔστηνε* dedi pro *ἔσανε*. In ceteris Grotium secutus sum, vulgo *προσῆλθεν*, *ὑπήντησε τις*. C *ὑπαντησέ τις* (η superscr.).

Ibid. f. Primum versum eclogae Antiphaneae e Dindorfii emendatione exhibui

τοῦ γάρ τις ἄλλου πρὸς θεῶν ἂν οὕνεκα
εὔξαιτο πλουτεῖν.

Vulgo πρὸς θεῶν περ οὕνεκα, in quibus περ om. codd. Vs. 7. Herwerdenus Nov. Add. crit. p. 22. [μόνοισι] δείπνοισιν τὸ πεινῆν παύεται. Mox edebatur Χαλκηδόνιος, quod Καλχηδόνιος scripsi.

I, 4. a. ἥκει λιπὼν Αἰγαῖον ἁλμυρὸν βάθος. Vulgo ἥκω, scripsi ἥκει, quemadmodum probabile est Charmum consilio suo accommodate Euripidis versum immutasse.

Ibid. b. Charmus Syracusanus, si quando epulanti minutuli pisces apponerentur, dicere solebat οὐκ ἀπ' ἐμοῦ σκεδάσεις ὄχλον; ad quae Dindorfius 'nescio', inquit, 'quo auctore Casaubonus Homeri versum esse dicat οὐκ ἀπ' ἐμοῦ σκεδάσεις ὄχλον ταλαπείριε πρέσβυ; qui non est Homericus'. Sane fefellit Casaubonum memoria; at legerat illum versum apud Diogenem Laert. II, 117. Videtur cyclici poetae versus esse, pariter ut ille quo idem Diogenes VII, 163. utitur τίς δέ σ' ἐτύφλωσεν; τίς ἀφείλετο λαμπάδος αὐγάς; quae Welckerus ad Cratini Ὀδυσσεῖς referebat. Exercit. philol. II p. 1. Versum illum οὐκ ἀπ' ἐμοῦ σκεδάσεις servavit etiam Philodemus περὶ εὐσεβείας apud Nauckium in Bulletin de l'Acad. de St. Pétersb. VII p. 200. ἦν πολὺς ἐν τοῖς ὄχλοις Σωκράτης, δέον καὶ τοῖς ἐπάγουσιν τὸν «οὐκ ἀπ' ἐμοῦ σκεδάσεις;» λόγον πρόχειρον ἔχειν.

Ibid. c. Σκιάθῳ. Libri Συμαίθῳ. Recepi emendationem Casauboni.

Ibid. d. Κλεάνθης δὲ ὁ Ταραντῖνος — πάντα παρὰ τοὺς πότους ἔμμετρα ἔλεγε, καὶ Πάμφιλος δὲ ὁ Σικελός, ὡς ταῦτα·

ἔγχει πιεῖν μοι, καὶ τὸ πέρδικος σκέλος,
ἀμίδα δότω τις· ἢ πλακοῦντά τις δότω.

Non intelligitur quo pacto ista Cleanthes vel Pamphilus sic coniuncta pronunciare potuerit. Itaque nescio an ista sic distinguenda sint «ἔγχει πιεῖν μοι» «καὶ τὸ πέρδικος σκέλος» «ἀμίδα δότω τις» ἢ (καί?) «πλακοῦντά τις δότω». Quae singula sunt comicorum poetarum dicta, nisi quod verba καὶ τὸ πέρδικος σκέλος e proverbio ducta sunt, quo

lepide usus esse fertur Hegemo Thasius, qui sicubi parodias ludenti haerebat aqua, subicere solebat *καὶ τὸ Πέρδικος σκέλος*, cui non habeo quod aptius comparari possit, quam Aristophaneum *ληκύθιον ἀπώλεσα*. Rem narrat Append. Prov. Gotting. II, 65: *Ἐν παντὶ μύθῳ καὶ τὸ Πέρδικος σκέλος· ἐπὶ τῶν κατὰ ἀπορίαν λόγου παρελκούσῃ χρωμένων τῇ προσθήκῃ. Πέρδιξ γὰρ ἦν τις Ἀθήνησι χωλὸς κάπηλος, οὗ διαβεβοημένου Ἡγήμων ὁ Θάσιος ὁπότε παρῳδῶν ἀπορήσειε προσετίθει «καὶ τὸ Πέρδικος σκέλος»*. Fuerunt etiam aliae huius proverbii formae, veluti *καὶ τὸ Δαιδάλου μύσος*, de quo vide Zenobium IV, 6. et *καὶ τὸ Κήπιδος σκέλος*, cuius unum testem habemus Hesychium, *Κήπιδος σκέλος: παροιμιῶδες ἦν* (add. *κατὰ*) *τὸ Πέρδικος σκέλος*. Quod item ex comico poeta, qni Cepidem, fortasse illum Adimanti patrem a Platone Prot. p. 315 e. memoratum ridere vellet, derivatum esse suspicor. Quod Hegemo Thasius proverbio sic ut supra indicatum est usus fertur, documento esse videtur, non hexametras tantum sed iambicas etiam parodias dicacem virum fudisse. Cf. Athen. IX p. 407 a. Clearchus autem, quem antestatur Athenaeus, illa de Pamphilo et Cleanthe in libris *περὶ παροιμιῶν* tradidisse videtur. Exerc. philol. I p. 2.

Ibid. f. In Antiphanis loco *πρὸς τὰ δεῖπνα* scripsi pro *τὰ δεῖπνα* et versu secundo *ἀφορῶσιν ἀεὶ καὶ* pro *ἀφορῶσι καὶ*. Ibid. *ἀεὶ θ' ὅπερ* dedi Dobraeum secutus pro *ἀεὶ θ' ὥσπερ*.

I, 5. c. *οὐδὲ λοπὰς κακόν ἐστιν· ἀτὰρ τὸ τάγηνον ἄμεινον*. Haec ex Athenaeo afferuntur apud Cramerum Anecd. Ox. III p. 168. ubi *ἄριστον* pro *ἄμεινον* scriptum est. In seqq. *τὸ γὰρ δέμας ἀνδρὸς ἀνορθοῖ*. Ita Casaubonus, vulgo *ἀνδρὸς* omittitur. Dindorfius edidit *τὸ γὰρ δέμας ἀνέρος ὀρθοῖ*, in quo simplex *ὀρθοῖ* minus commode dictum videtur.

Ibid. d. *πουλύποδος πλεκτὴ δ', ἂν πιλήσῃς* (vel *πιληθῇ*) *κατὰ καιρόν*. Sic emendavi vulgatam scripturam *πλεκτὴ δ' ἂν ἐπεὶ λήψῃ κατὰ καιρόν*. Libri fere *ἂν ἐπιλήψῃ*.

I, 6. a. *εἶθ' οὕτως ἐς ἑαυτὸν κύψαντα εὐωχεῖσθαι*. Vulgo *εἶθ' οὕτως ἀνακάψαντα*. Exhibui scripturam a Suida servatam, quam egregie confirmat, quem imitari videtur scriptor, locus Menandri Fragm. Com. graec. IV p. 280: *κύψας ἐς αὑτὸν τῶν τραγημάτων ἔφλα*. Sic enim recte Plutarchus de

San. p. 133 b. neque debebam ex alio Plutarchi libro ponere *καθ' αὐτόν*. Mox reliqui vulgatam scripturam *εὑρὼν τὴν ὀψοπωλίαν κενήν*. Praestat fortasse quod Suidas habet *ὀψόπωλιν*, quod dictum est ut *ἀλφιτόπωλις* (*στοά*). Ex eodem scripsi in sequentibus *δειπνήσεις* pro *δειπνεῖς*, quod nullo pacto ferri potest.

Ibid. c. *Μελάνθιος — ηὔξατο τῆς μακραύχενος ὄρνιθος τὸν τράχηλον ἔχειν, ἵν' ὅτι πλεῖστον τοῖς ἡδέσιν ἐνδιατρίβῃ*. Cod. B *μακραυχένου*, quod fortasse recipiendum erat. Post *πλεῖστον* fortasse excidit *χρόνον*, nisi malis *ἵν' ἐπὶ πλεῖστον*. De Melanthii gulositate eadem memoriae prodidit Photius Epist. 88. cuius verba apposui Hist. Com. p. 206. Ad Sardanpallum transtulit Gregorius de virt. p. 613. cf. Cosmas in Maii Spicil. Rom. II p. 255.

Sequuntur apud Athenaeum litt. d. Aristotelis verba: *δημηγοροῦντες ἐν τοῖς ὄχλοις κατατρίβουσιν ὅλην τὴν ἡμέραν ἐν τοῖς θαύμασι πρὸς τοὺς ἐκ τοῦ Φάσιδος ἢ Βορυσθένους καταπλέοντας*. In his primum *τῆς Φάσιδος* scribendum e cod. B. Phasis enim et Borysthenes hoc loco non fluviorum, sed urbium sunt nomina; *θαύματα* autem non de praestigiis intelligenda sunt, sed de loco in quo praestigiatores, mimologi, neurospastae aliique id genus homines artes suas stupenti plebeculae exhibebant. Neglexerunt eam significationem thesauri Stephaniani editores, etiam aliorum scriptorum exemplis comprobatam. Ita Theophrastus Char. VI, 2. dixit: *ἐν θαύμασι τοὺς χαλκοῦς ἐκλέγειν καθ' ἕκαστον περιιών*, et Athenaeus X p. 452. f. *ἐν τοῖς θαύμασιν ὑπεκρίνετο μίμους*. In eandem sententiam accipienda sunt verba Pausaniae IX, 21. eximiae magnitudinis tritonem *ἐν τοῖς Ῥωμαίων θαύμασιν* se spectasse narrantis. Huiuscemodi miraculis ostentandis in aliis urbibus alius locus assignatus erat, Romae Campus Martius, Athenis praeter forum (Stobaeus Flor. LXXX, 6.) inprimis Scirus et campus Thriasius, in aliis hippodromus (Dio Chrysost. XX p. 493. ed. Rsk.), in aliis denique urbibus peculiare miraculorum forum erat, *τεράτων ἀγορά*, de quo cf. Lobeckium Aglaoph. p. 1304. Exerc. phil. II p. 2. Add. Isocrates de permut. §. 213 Bekk. *θεωροῦντες ἐν τοῖς θαύμασι τοὺς μὲν λέοντας πραότερον διακειμένους — τὰς δ'*

ἄρκτους καλινδουμένας καὶ παλαιούσας καὶ μιμουμένας τὰς ἡμετέρας ἐπιστήμας. quae male tentavit v. d. in Journal of class. and sacred phil. no. XI. 1858. March.

In fine loci Aristotelici ἀνεγνωκότες οὐδὲν πλὴν εἰ τὸ Φιλοξένου Δεῖπνον οὐχ ὅλον sententia postulabat scribi οὐδ' ὅλον; praeterea fortasse πλὴν εἰ ἄρα τὸ Φιλοξένου. Ibid. litt. e. probavi scripturam a Suida v. Φιλόξενος servatam διότι νεωτέρα οὖσα ἁλοίη. Abest vulgo οὖσα, ad grammaticam rationem necessarium, quemadmodum statim habes πρεσβυτέραν οὖσαν. Pro διότι, quod e sequente διὸ natum videtur, recte item Suidas habet ὅτι.

I, 7. e. De Euphronis loco quas periclitatus sum coniecturas recepit fere Dindorfius. Vs. 11. tutissima emendandi ratio fuerit τὸν ἀριθμὸν δὲ δώδεκα. Libri δὲ omittunt.

I, 8. a. Ἀγαθὸς πρὸς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἑστιασόμενος ἧκον· κοινὰ γὰρ τὰ τῶν φίλων. Videntur haec ad dimetros revocari posse: ἀγαθὸς ὢν πρὸς ἄνδρας ἀγαθοὺς | ἑστιασόμενος ἐσῆλθον· | κοινὰ γὰρ τὰ τῶν φίλων. Sequitur fragmentum Archilocheum, cuius partem sic satis tuto, ut opinor, restituere licebit:

ὧν οὔτε τῖμον οὐδέν' εἰσηνέγκαο,
οὔτε μὴν κληθεὶς ἐσῆλθες, οἷα δὴ φίλος φίλοις,
ἀλλά σ' ἡ γαστὴρ νόον τε καὶ φρένας παρήγαγεν —

Primo versu vulgo legitur εἰσήνεγκας, quod Porsonus εἰσενήνοχας scribebat; sed eidem debeo οὐδέν' in libris omissum. Secundo versu libri ἦλθες. Certius videtur quod φίλοις post φίλος supplevi, quamquam cum notus sit versus proverbialis ἀκλητὶ κωμάζουσιν ἐς φίλων φίλοι, etiam conicere possis οἷα δὴ 'ς φίλων φίλος. Aliter haec constituit Bergkius P. L. p. 560.

Ibid. b. In Eubuli ecloga vs. 5. coniunctis Porsoni et Schweighaeuseri emendationibus edidi ὅν φασί ποτε κληθέντ' ἐπὶ δεῖπνον πρός τινος | εἰπόντος αὐτῷ τῶν φίλων. Codd. ὅν φασί ποι κληθέντ' ἐπὶ δεῖπνον πρὸς φίλου τινὸς εἰπόντος αὐτῷ τοῦ φίλου. Vs. 11. auctore Dindorfio inserui δέ, magis tamen placeret φάναι δ' ἔπειτα, quod voluit Porsonus, vel ἔπειτα φῆσαι. In sequente Amphidis loco κἂν scripsi pro καί, et in Antiphanis fragmento μακάριος ὁ βίος· δεῖ δ' ἀεὶ

καινὸν πόρον εὑρεῖν ἔμ' ὡς, pro *ᾧ δεῖ μ' ἀεὶ καινὸν πόρον εὑρίσκειν ὡς*, malim nunc *δεῖ μ' ἀεὶ καινὸν πόρον εὑρεῖν, ὅπως* — ut scripsi Com. gr. III p. 143.

Ibid. e. *ἄκαπνα γὰρ αἰὲν ἀοιδοὶ θύομεν.* Haec primitiva huius non tam proverbii quam sententiae ex epico vel elegico poeta ductae forma est, quam praeter alios minus integre reddidit Eustathius Prooem. Pind. ed. Schneidew. p. 23: *Δελφόσε δὲ ἐρωτηθεὶς τί πάρεστι θύσων, παιᾶνα εἶπε — πρὸς ὃ συλλαλεῖ καὶ ὁ γράψας ὡς ἄκαπνα θύουσιν ἀοιδοί.* Ubi quem editor affert Philodemum in Volum. Hercul. I p. 95, 10. *βραχεῖαν δὲ τὸ μέλος ἔχει σύνθεσιν, καὶ τὸν Πίνδαρον οὕτω νομίζειν, ὅτ' ἔφη θύσων ποιήσεσθαι διθύραμβον*, in eo pro *θύσων* scribendum est quod sententia flagitat *θυσίαν.* Exerc. phil. II p. 2.

I, 10. e. *λούουσι γοῦν καὶ αἱ Κωκάλου θυγατέρες, ὡς νενομισμένον, τὸν Μίνω παραγενόμενον εἰς Σικελίαν.* Haec e Sophoclis Camiciis ducta esse suspicor.

I, 11. c. Antiphanis affertur locus:

ἄριστον ἐν ὅσῳ δ' ἔνδον ὁ μάγειρος ποιεῖ.

Sic supplevi hunc versum, *δ' ἔνδον* vulgo abest. Cf. Plato com. apud Athen. XV, 666. d.

πρὸς κότταβον παίζειν, ἕως ἂν σφῷν ἐγὼ
τὸ δεῖπνον ἔνδον σκευάσω, πάνυ βούλομαι.

Sequentem eiusdem poetae versum recte emendasse mihi videor *συνακρατίσασθαι; πῶς λέγεις; μετ' ἐμοῦ;* Legebatur *συνακρατίσασθαι πῶς ἔχεις μετ' ἐμοῦ*, sensu nullo. Qui sequitur Canthari versus, eum exhibui ut emendavit Cobetus. Libri *ἐν Ἰσθμῷ.*

I, 12. c. *δαιτὸς ἐίσης.* Recte corrigunt *θυμὸν ἐίσης* ex Odyss. θ. 98. Ibid. litt. e. *καὶ γὰρ ταῦτα εἰς ἴσον χωροῦντα ἐγένετο*, delendum *εἰς*; monuit Nauckius.

I, 13. b. Halieuticorum versibus scriptorum auctores recensentur Caecilius Argivus, Numenius Heracleota, Pancrates Arcadius, Posidonius Corinthius, Oppianus Cilix. In horum recensu cum manifesto Athenaeus temporum ordinem secutus sit, dubitari potest num qui primo loco memoratur poeta recte appelletur *Καικίλιος*, quo nomine Argivus scriptor Numenio, qui ante Nicandrum vixit, aetate superior uti vix

potuit. Accedit quod haec nominis forma a Reinesio demum invecta sit. Libri enim *Καίκλιος* scriptum habent, quo nihilo melius est quod Suidas et Eudocia praebent *Κικίλιος*. Verum viri nomen fortasse *Καίκαλος* vel *Κίκαλος* fuit, cuius exemplum habemus apud Thucyd. IV, 119: *Μεγαρέων δὲ Νίκασος Κικάλου*. De Numenii, cuius Halieutica frequenter ad partes vocat Athenaeus, aetate quod dixi, nitebar indicio scholiastae ad Nicandri Ther. 237: *μεταπεποίηται δὲ ἐκ τοῦ Νουμηνίου· ὑποχλωρόν γε μὲν ἕλκος | κυκλαίνει, τὸ δὲ πολλὸν ἀνέδραμεν αὐτόθεν οἶδος*. Ita enim hi versus scribendi videntur, quos e Theriacis Numenii petitos suspicor, quorum notitiam debemus eidem scholiastae Nicandri ad Ther. 637: *ὅτι δὲ δύο εἴδη (ἐχιείου) μαρτυρεῖ καὶ Νουμήνιος ἐν τοῖς Θηριακοῖς*. Ad idem carmen refero haec quantumvis corrupta apud schol. l. l. 256:

ῥέθεσίν γε μὲν εἴδετ' ἐπ' ἰχώρ
ἠερόεις· τοτὲ δ' αὖ μολίβῳ ἐναλίγκιον εἶδος
ἀμφί ἓ κυδαίνει χάλκῃ ἴσον.

Cf. idem ad vs. 518. Hunc autem Numenium, Theriacorum auctorem, ab eo qui Halieutica composuit non diversum fuisse, ex eo intelligitur, quod hunc Dieuchis dogmatici medici (Sprengel. Hist. art. med. I p. 496) discipulum fuisse tradit Athenaeus I p. 5. a. De Pancrate Arcadio disseruit nuper Th. Bergkius Museo Rhen. nov. I p. 355. Exerc. phil. I p. 2 sq.

Ibid. litt. c. In verbis *ἀλλὰ κἂν τῷ βυθῷ κατὰ βάθος κειμένων*, pro *ἀλλὰ* fortasse *ἅμα* scribendum est. Mox litt. f. ante *πάρθεσαν* addidi *γέρα*.

I, 14. e. *Δημοτέλης ὁ Θεοκρίτου τοῦ Χίου σοφιστοῦ ἀδελφός*. Hoc posui ex emendatione Jacobsii. Libri *Θεόγνιδος*.

I, 15. a. In Antiphanis loco quod posui *ἀπόδος* pro *ἀπόδοσιν* Dobraei coniectura est. In eiusdem Antiphanis fragmento *νῆστις* pro *ἧεις* scripsi ex Cobeti coniectura, justo, ut mihi nunc videtur, festinantius. Quis enim praestet poetam non scripsisse *φαίνινδα παίζων ἦν τις ἐν Φαινεστίου*, vel sententia imperfecta *φαίνινδα παίζων εἴ τις ἐν Φαινεστίου*. In Damoxeni loco edidi:

νεανίας τις ἐσφαίριζεν εἷς
ἐτῶν ἴσως ἑκκαίδεκ' ἢ ἑπτακαίδεκα,

Porsonum secutus. ἐκκαίδεκ' ἢ libri omittunt, sed eodem iure suppleveris γενόμενος.

I, 17. b. In lepida de procorum Penelopae lusu narratiuncula scribendum putavi τὸν δὲ Εὐρύμαχον πλείστας νίκας εἰληφέναι ταύτῃ τῇ παιδιᾷ καὶ εὔελπιν εἶναι τῷ γάμῳ. Addidi νίκας, praeterea τῶν γάμων malim pro τῷ γάμῳ.

Ibid. d. De Eupolidis fragmento quantum satis est dixi in minore editione Fragm. Com. II p. 210. et de vs. 5. praefat. ed. min. p. XXIV. In ipsis Athenaei verbis fortasse τὸν τῆς ἀμίδος νόμον scribendum est, nisi ipsius Athenaei sive epitomatoris error est male Eupolidis verba interpretati.

I, 18. a. In Duridis loco ἁλουργοῖς περιστρώσας ἱματίοις malim omnino ἐπιστρώσας et mox τὸν αθλον pro τὸ ἆθλον. Ibid. legebatur Ὅμηρος — τοὺς ἥρωας οὐ παρήγαγεν ἄλλο τι δαινυμένους η κρέα καὶ ταῦθ' ἑαυτοῖς σκευάζοντας. Scribendum erat καὶ ταῦτ' αὐτοὺς ἑαυτοῖς.

Ibid. b. νῦν δὲ ἐπὶ τοσοῦτον ἐκπεπτώκαμεν ὡς κατακεῖσθαι δαινύμενοι. Post τοσοῦτον desidero μαλακίας.

Ibid. c. In Alexidis loco κολυμβῶν scripsi pro κολυμβᾶν, Dobraei emendationem secutus.

Ibid. d. Malim οὕτω φησὶ δεινάς τινων ὀχευτικὰς δυνάμεις εἶναι pro edito φησί τινας ὀχευτικὰς δυνάμεις εἶναι.

I, 19. b. χαλκῆν εἰκόνα ἀνέθηκαν. Scribendum ἀνέστησαν, ut recte habetur litt. a. ἀνδριάντα ἀνέστησαν et p. 19. e. Εὐρυκλείδην ἐν τῷ θεάτρῳ ἀνέστησαν. Aliud est εἰκόνα ἀναθεῖναι, aliud ἀναστῆσαι.

I, 20. a. Διοπείθης — ὑποζωννύμενος οἴνου κύστεις μεστὰς καὶ γάλακτος καὶ ταύτας ἀποθλίβων ἀνιμᾶν ἔλεγεν ἐκ τοῦ στόματος. Legendum videtur ἐκ τοῦ σώματος. Sequuntur haec τοιαῦτα ποιῶν ηὐδοκίμει καὶ Νοήμων ὁ ἠθ... In C ἠθαλῇ aut simile quid scriptum esse annotavit Schweighaeuserus. Recepi Bergkii emendationem ἠθολόγος, quam prodidit Iaen. A. L. Z. 1844 p. 1210.

Ibid. b. ἐν ᾗ συνιδεῖν ἔστιν οὕτως πάσας τὰς πόλεις ἱδρυμένας. Pro οὕτως scripsi ὄντως, quod edito tolerabilius est; fortasse tamen aliud quid latet.

I, 21. a. Ion tragicus ἐκ τῶν ἀέλπτων μᾶλλον ὤρχησεν φρένας. Ita Dindorfius dedit pro ὤρχησε. Possis igitur

ὤρχησαι, animo commotus es. Activi ὀρχεῖν commovere perquam incerta fides est.

Ibid. c. ἐπισταμένα τὰ βράκε' ἕλκην ἐπὶ τῶν σφύρων. Sapphonis sunt verba emendata a Bergkio P. L. p. 683. Libri ἐπισταμένα τὰ βράκεα ἕλκειν ἐπὶ τῶν σφυρῶν. Philetaeri quod sequitur fragmentum sic scribendum suspicor:

ἀμφὶ τοῖς στέρνοισι φᾶρος οὐ καθήσεις ὦ τάλαν,
μηδ' ἀγροικικῶς ἄνω τοῦ γόνατος ἀμφέξει;

Vide mea Add. ad Fragm. Com. vol. V p. 85. et Iacoby p. CXCI. Nisi forte ἀγροικηρῶς scribendum est; libri ἀγροίκως habent.

In Alexidis ecloga litt. d. vs. 4. pro μηδεὶς γὰρ ἡμᾶς Herwerdenus corrigit μηδεὶς παρ' ἡμῶν, Dobraeus μηδεὶς ἂν ἡμῶν et vs. 3. πράττοιτ' ἂν pro πράττεται.

Sequentium litt. e. sententiam enucleavit Lobeckius Aglaoph. p. 84. cf. Fritzsche ad Aristophanis Ran. p. 343.

In Aristophanis fragmento litt. f. servato recte pro σχηματίσαντας olim correxi σχηματίσαντες. V. Curas crit. p. 10. In eodem loco paulo insolentius dictum est ὅτε τῷ Πριάμῳ συλλυσόμενοι τὸν παῖδ' ἦλθον τεθνεῶτα, pro σὺν τῷ Πριάμῳ ηλθον λυσόμενοι τὸν παῖδα, nihil tamen mutandum videtur.

Ibid. Τελέστης — πολλὰ ἐξεύρηκε σχήματα, ἄκρως ταῖς χερσὶ τὰ λεγόμενα δεικνυούσαις. Aut excidit χρησάμενος aut pro δεικνυούσαις scribendum est δεικνύς. Cod. B δεικνυούσας, unde conicias epitomatorem barbara aoristi forma usum esse δεικνύσας.

I, 22. b. Inter alia saltationum genera memorantur etiam ὀρχήσεις Μαντινιακαί, quod Μαντινικαί scribi et usus postulat et ratio. Quae enim a primitivis in ευς vel εια exeuntibus formantnr possessiva, non in ιακος exeunt (quae poetis relinquenda sunt), sed extrita ε terminantur in ικος, Πειραϊκός Χαιρωνικός Δεκελικός (de quo non recte statui ad Com. III p. 514) Ἀκαδημικός *), alia apud Lobeckium Pathol. Prol. p. 322, quibus adde Τρομιλικός, non recte, ut videtur, Τρομίλιος scriptum in Simonidis versu apud Athen.

*) Haec enim genuina etsi ubique fere obliterata forma esse videtur, non Ἀκαδημιακός, qua poetae utuntur, multo minus Ἀκαδημαϊκός. V. Dindorf. Praef. Luciani I p. XXIII.

XIV p. 658 c, *Κορωνικὸς* apud Strab. IX p. 407. in *Κορωνιακός* corruptum, et quod duplicem ecthlipsin passum est *Φενικός* a *Φενεεύς* apud Stephanum Byz. v. *Φενεός*. Ad genuinam formam proxime accedit quod cod. B habet *Μαντικαί*, quemadmodum apud Themistium Or. XIII p. 199, 7. olim legebatur *Μαντικὴ ξένη* pro *Μαντινική*.

De Mantinensium orchestica egerat Stephanus Byz. s. v. *Μαντίνεια*, ut intelligitur ex iis quae leguntur s. v. *Λακεδαίμων*. Fuit ea ex genere enoplio, quam tanta arte illi exercebant ut primi eius auctores fuisse perhibeantur, docente Plutarcho V. Num. 13: *Σάλιοι δ' ἐκλήθησαν οὐχ ὡς ἔνιοι μυθολογοῦσι, Σαμόθρακος ἀνδρὸς ἢ Μαντινέως, Σαλίου ὄνομα, πρώτου τὴν ἐνόπλιον ὄρχησιν ἐκδιδάξαντος* (leg. *διδάξαντος*), quae e Polemone derivata sunt, qui teste Festo s. v. Salios p. 229. Müll. Arcada quendam fuisse dixerat nomine Salium, quem Aeneas a Mantinea in Italiam deduxerit, qui iuvenes Italicos *ἐνόπλιον* saltationem docuerit. Pro Salio Demeam nominat Ephorus apud Athenaeum IV p. 154. d. *πρὸς δὲ τούτοις καὶ ὁπλομαχίας μαθήσεις ἐν Μαντινείᾳ πρῶτον εὑρέθησαν, Δημέου τὸ τέχνημα καταδείξαντος*. Denique ad Diomedem eius inventionem refert Schol. Iliad. *ψ*. 818. Hoplomachia autem non diversa existimanda est ab *ὀρχήσει ἐνοπλίῳ*, quae in eo cernebatur, ut arma cum decoro corporis motu et ita tractarentur, ut digladiantes perfectae artis imaginem exhiberent. Quem Demeam vocavit Ephorus, Demonax dicitur Hermippo apud Athenaeum l. l. *Ἕρμιππος δ' ἐν πρώτῳ περὶ νομοθετῶν τῶν μονομαχούντων εὑρετὰς ἀποφαίνει Μαντινεῖς, Δημώμακτος ἑνὸς τῶν πολιτῶν συμβουλεύσαντος, καὶ ζηλωτὰς τούτου γενέσθαι Κυρηναίους*. Quibus cave ita utaris ut Mantinenses gladiatoriae artis, qualis a Tuscis et Romanis exercebatur, auctores fuisse existimes, cuius artis notitia apud Graecos in seriora incidit quam quibus Demonax vixit temporibus; neque enim dubium esse potest, quin Demonax iste idem sit, quem Herodotus IV, 161. a Cyrenaeis adscitum fuisse prodidit, ut reipublicae suae statum ordinaret. Exerc. phil. II p. 2.

I, 22. d. Timon Phliasius: *βιβλιακοὶ χαρακῖται ἀπείριτα*

δηριόωντες. Ita Wachsmuth Fragm. Timonis Phliasii p. 71. edidit pro χαρακεῖται, Eustathius χαρακῖται. Vox de vitio suspecta est: παράσιτοι absque veri specie coniecit Heckerus Philol. V p. 434. Si incorrupta vox est, ad χάραξ revocaverim et χαρακίτας de eruditis interpreter, qui in Museo tanquam vallo circumsepti delitescunt. Ad χαράσσω, scribo, si cum Casaubono revoces, esse debebat χαρακτής. Paullo post sequuntur haec: Μνησίθεος δὲ Ἀθηναῖος Διόνυσον ἰατρόν φησι τὴν Πυθίαν χρῆσαι τιμᾶν Ἀθηναίοις. Referendus huc fortasse Hesychius Ἰατρός· — ἥρως Ἀθήνησιν ἀρχαῖος. In Alcaei fragmento secutus sum Bergkium P. L. p. 715.

Ibid. litt. f. Eupolidis locus est ἵνα | πρὸ τοῦ κυνὸς τὸν πνεύμον' ἔκλυτον φορῇ, in quo ἔκκλυστον scribendum esse suspicatus sum Comic. fragm. II p. 491. Sequitur Antiphanis locus

τὸ δὲ ζῆν εἰπέ μοι
τί ἐστίν. [B ὅ τι ἐστίν]; τὸ πίνειν φήμ' ἐγώ,

in quo Hermanno auctore ὅ τι ἐστίν supplevi. In eiusdem poetae versu ib. p. 23. a. servato:

δεῖ γὰρ φαγόντας [φάρυγα] δαψιλῶς βρέχειν,

ipsa linguae lex φάρυγα addi postulabat. Fallitur enim Athenaeus quum dicit εἴρηται τὸ βρέχειν καὶ ἐπὶ τοῦ πίνειν, nisi scripsit πιπίσκειν vel ποτίζειν. Quae proxime sequuntur Eubuli verba edidi ut probabili coniectura in ordinem Hanovius redegit. Vulgo πέπωκ' ἐγὼ μὰ Δία Μενδαῖον.

I, 23. c. Diphili verba ἐγὼ δ' ἕως μέν τινος ἀνεκείμην unius voculae transpositione ad legitimos numeros revocavi ἐγὼ δ' ἕως τινὸς μὲν ἀνεκείμην. Ibid. in Philippidae frustulo ἀνδριάντας pro ἀνδριάντα scripsi, nec male in Alexidis versu Herwerdenus scripsit

ὅση 'στὶ κατακεῖσθαι πρὸ δείπνου συμφορά.

quamquam quum nesciamus quid praecesserit apud poetam, servandam puto librorum scripturam ὡς ἔστι κατακεῖσθαι. Litt. e. in Philonidis versu erat κατάκειμαι ὡς ὁρᾶτε et in Euripidis versu φάρυγγος αἰθέρ' ἐξανιείς, quod correxit Porsonus.

I, 24. b. Eratosthenis fragmentum:

ὀπταλέα κρέα
ἐκ τέφρης ἐπάσαντο, τά τ' ἀγρώσσοντες ἕλοντο,

si sanum est, novum documentum praebet quanta vel meliorum Alexandrinorum licentia fuerit. Quis enim ferat ἑλέσθαι κρέα eo quo ab Eratosthene sensu est positum. Loquitur de assatis carnibus tanquam de feris. Sed vereor ne post κρέα exciderit θηρῶν, ad quod recte referri potest neutrum τά. Cf. Homerus Il. ε΄. 140. ἐπ' εἰροκόμοις ὀίεσσι — τὰ δ' ἐρῆμα φοβεῖται.

I, 25. c. De Eubuli loco dixi Comic. fr. III p. 226. ubi quod vs. 6. conieci πικρὰν στρατείαν εἶχον pro εἶδον, etiamnunc verum puto. Vs. 8. recepi Dobraei emendationem βίᾳ pro μίαν.

Ibid. litt. e. f. ὥστ' ἀνακύπτειν τὰς Σικελικὰς καὶ Συβαριτικὰς καὶ Ἰταλικὰς τραπέζας. Pro Ἰταλικὰς cod. B habet ἰατρικάς. Malim Ἠλιακὰς cll. Athenaeo I p. 27 d. VIII p. 382 b. In Timoclis versu

Χῖοι πολὺ
ἄριστ' ἀνευρήκασιν ὀψαρτυτικήν,

nescio an scribendum sit πρώτιστ' ἀνευρήκασιν, fortasse tamen praestat ὀψαρτυτικά.

I, 27. a. λιπαρὸς πόσις * * Imo λιπαρὸς πόσ * * ut recte edidit Dindorfius, qui supplet λιπαρὸς πόσ[εως ἄρχεται ἀπὸ ἐτῶν *]. Litt. d. ὁ δὲ Μαμερτῖνος ἔξω μὲν τῆς Ἰταλίας γίνεται· καὶ γινόμενος ἔξω μὲν τῆς Ἰταλίας καλεῖται Ἰωταλῖνος. Recte Casaubonus emendasse videtur Πωταλῖνος cll. Plinio XIV, 6. 8. ubi laudantur vina Potulana, ab auctore dicta.

Ibid. litt. e. In fragmento Antiphanis verba τυρὸς Σικελικός, quae libri post tertium versum habent, post quartum reieci. Quae sequitur Hermippi ecloga, eam posui in Fragm. Com. graec. II p. 407 (149 ed. min.). Vs. 10. Κορκυραίους malim pro Κερκυραίους. Vs. 11. ὅτιῄ δίχα nunc scripsi praeeunte Dindorfio pro ὅτι δίχα. Vs. 13. ταῦτα μὲν ἐντεῦθεν· ἐκ δ' Αἰγύπτου τὰ κρεμαστά. Tentabam ταῦτα μὲν οὖν ἐντεῦθεν· ἀπ' Αἰγύπτου δὲ κρεμαστά. Herwerdeno Nov. Add. crit. p. 6. placet ἐντεῦθεν μὲν ταῦτ'· ἐκ δ' Αἰγύπτου τὰ κρεμαστά. Fortasse nihil mutandum est et brevis syllabae productio interpunctione excusanda. Vs. 22. vereor ne non recte Iacobsii emendationem secutus sim. Libri Φοινίκη δ'

αὖ καρπὸν φοίνικος καὶ σεμίδαλιν, quae nunc ita mihi correxisse videor:

Φοῖνιξ δ' αὖ καρπὸν φοίνικος καὶ σεμίδαλιν.

I, 28. a. De Pindari loco dixit Bergkius P. L. p. 254. quem in plerisque secutus sum. Sequitur Critiae carmen, in cuius vs. 1. κόσσαβος pro κότταβος posui. Vs. 10.

Φοίνικες δ' εὗρον γράμματα λεξίλογα.

Libri ἀλεξίλογα. Schweighaeuserus λεξίλογα. Dobraeus δεξίλογα, quorum neutrum satis commodum est. Scribendum videtur γράμματ' ἀεξίλογα, quod aptissimum litterarum epitheton est.

Ibid. e. καὶ Ἀντίδοτος δὲ Θάσιον ἔγχει. ὃ γὰρ ἂν λαβόν μου καταφάγῃ τὴν καρδίαν — ita praeclare emendavit locum Kiddius, libri καὶ ἀντίδοτον δέ. Pro λαβόν iidem λαβών, unde suspiceris Θάσιον ἔγχει λαβών· | ὃ γὰρ ἂν λαβόν μου καταφάγῃ τὴν καρδίαν — Particulam ἂν adiecit Schweighaeuserus. Alexidis versum emendavit Dobraeus, vulgo ἡδὺς ὁ Βρόμιος τὴν ἀτέλειαν Λεσβίου.

I, 28. f. Antiphanis fragmentum:

ἔστιν ὄψον χρηστὸν ἐπαγωγὸν πάνυ,
οἶνός τε Θάσιος καὶ μύρον καὶ στέμματα.
ἐν πλησμονῇ γὰρ Κύπρις, ἐν δὲ τοῖς κακῶς
πράσσουσιν οὐκ ἔνεστιν Ἀφροδίτη βροτοῖς.

Postrema haec ἐν πλησμονῇ γὰρ etc. Dindorfius a praecedentibus separavit, cuius rei hanc haud dubie rationem habuit, quod neque Κύπρις apud comicum poetam recte primam producit, totusque horum versuum Euripideus potius quam comicus color est. Eam ob rem ego in Com. gr. III p. 144. Dindorfio obsecutus sum. Est tamen quod dubitationem iniciat; agit enim Athenaeus de variis vinorum generibus, de Lesbio Pramnio Thasio Chio Psithio, quorum singula singulis comicorum poetarum, Antidoti Alexidis Ephippi Eubuli Antiphanis Anaxandridis, testimoniis adstruit. In illis autem quos incerto poetae Dindorfius assignavit versibus nulla vini memoria est, ut nullo pacto intelligi possit, quo consilio eos scriptor reliquis testimoniis intermiscuerit. Eam ob causam igitur eos a reliquis Antiphanis versibus, quibus ad sententiam aptissime coniunguntur, disiungi posse

nego. Quod autem prima syllaba in nomine *Κύπρις* producitur, hanc causam habet, quod poeta notissimum Euripidis versum expressit, *ἐν πλησμονῇ τοι Κύπρις, ἐν πεινῶσι δ' οὔ*, de quo cf. Matthiae Euripidis fragm. inc. 164. cui comparandus est eiusdem, ut suspicor, poetae versus apud Hermiam ad Platonis Phaedrum p. 76. *πλήρει γὰρ ὄγκῳ γαστρὸς αὔξεται Κύπρις*, de quo dixi Com. graec. IV p. 171. Similem ob causam idem noster poeta in *τέκνον* primam produxit *τούτῳ δὲ τέκνον πολλὰ κἀγάθ' οἱ θεοί*, de quo cf. Com. graec. V p. 77. quae excusatio etiam Aristophanis inc. fab. fragm. LXXXI p. 1194. adhibenda est *ἄκων κτενῶ σε τέκνον*. Accedit quod Antiphanes etiam alias tragicorum orationem imitatus est. Vide Aeoli fragm. I p. 7. Thamyram p. 55. Omphal. I p. 96. Philotheb. I p. 126. Ceterum pro *πράσσουσιν* scribendum est *πράττουσιν*. Exercit. phil. II p. 3.

I, 29. b. Eubuli locus sic scriptus edebatur:

ὁ Λευκάδιος πάρεστι καὶ Μιλήσιος
οἰνίσκος οὕτω πότιμος.

Scripsi *ου Λευκάδιος γάρ ἐστιν* et *οὔπω πότιμος*. Pro *Μιλήσιος* libri fere habent *μελλίττιος*, in quo aliud quid latere videtur. In Archestrati fragmento ib. c. edidi *οὐκ οἴνῳ σοι ὅμοιον ἔχειν γέρας* pro vitioso *οὐκ οἴνῳ σοι ἔχειν ὅμοιον γέρας*. Vs. 14. commode expleas verbis *χαίρειν δὲ κελεύω*.

Ibid. d. Apud Ephippum *τοῦ φοινικίνου* scribendum erat pro *τοῦ φοινικικοῦ*, de quo iam olim admonueram.

Ibid. e. In Hermippi vs. 1. supplevi *μάκαρες* praeeunte Herwerdeno, vulgo *καί*. Eodem auctore vs. 4. scripsi *τούτω—ἀρίστω* pro *τοῦτον—ἄριστον*. Praeterea vs. 1. *μενδαῖον* requirebant Hermannus et Herwerdenus; dativum *μενδαίῳ* nescio an defendat quod passim legitur *ὕει πολλῷ, ὕει ἀλλᾶσιν* etc. Vs. 3. erat *ὀδμή*, quod *ὀσμή* scripsi, et vs. 9. *ὑψερεφὲς δῶ* pro *ὑψιρεφὲς δῶ* ex B. Vs. 11. non ferri potest *ἀμβροσία καὶ νέκταρ ὁμοῦ τοῦτ' ἐστὶ τὸ νέκταρ*. Scribendum suspicor *τοῦτ' ἐστὶ τὸ πῶμα*. Consimili vitio p. 12 c. in versu Homerico scriptum est *ἤδη μὲν δαιτὸς κεκορήμεθα δαιτὸς ἐίσης* pro *θυμὸν ἐίσης*, voce *δαιτὸς* describentis vitio ex prioribus repetita.

I, 30. a. Septem urbes a Cyro Pytharcho donatas nominat

scriptor *Πήδασον Ὀλύμπιον Ἀκαμάντιον Τίον Σκῆπτρα Ἄρτυψον Τορτύρην.* In his ante Turnebum et Casaubonum pro *Ἀκαμάντιον* legebatur *Καμάντιον*, quod servavit Dindorfius. *Ἄρτυψον* de Artaca vel Artymneso satis probabiliter interpretatur Casaubonus, *Σκῆπτρα* idem de Scepsi intelligit.

Ibid. b. Aristophanis locum tractavit nuper Herwerdenus Add. crit. nov. p. 18.

Ibid. e. Pramnium vinum Didymus *ἀπὸ πραμνίας ἀμπέλου* nominatum esse contenderat, *οἱ δὲ ἰδίως τὸν μέλανα, ἔνιοι δε ἐν τῷ καθόλου τὸν πρὸς παραμονὴν ἐπιτήδειον.* In his *ἐν τῷ καθόλου* Casaubonus interpretatur in totum, generaliter. Recte ut videtur. Cf. schol. Pindari Olymp. II, 106. *τοῦτο ἐν τῷ καθόλου λέγει.* Add. Diotogenes in Stobaei Flor. XXXXVIII p. 264, 9. *χραστὸς γὰρ ἐσεῖται πᾶς βασιλεὺς τὸ μὲν καθόλου δίκαιος ὤν*, ubi scribendum videtur *ἐν τῷ καθόλω.* Qui sequitur locus Amphidis, eum ex Elmsleii emendatione ita edidit Dindorfius

ποδαπὸς σύ; φράσον. B. *Ἀκάνθιος.* A. *εἶτα πρὸς θεῶν*
οἴνου πολίτης ὢν κρατίστου στρυφνὸς εἶ;

Vulgo *ποδαπὸς εἶ.* Hinc correxi:

ποδαπός εἶ, φράσον.
[A. *ὁ ποδαπός εἰμ';*] B. *Ἀκάνθιος.* A. *εἶτα πρὸς θεῶν* —

quae mihi lenior esse videtur emendandi ratio.

Ibid. f. *Στράττις δὲ τὸν Σκιάθιον ἐπαινεῖ·*
οἶνος κοκκύζει τοῖς ὁδοιπόροις πιεῖν
μέλας Σκιάθιος.

Reposui *κοχύζει*, et in sequente Achaei fragmento ex emendatione Casauboni dedi

ἐδεξιοῦντο βιβλίνου μ' ἐκπώματι.

Non male tamen Nauckius Fragm. Trag. p. 586. coniecit *βιβλίνου μεθύσματι.* Libri fere *βιβλίνου μέθους ἐκπώματι.*

I, 31. a. Philyllii versus ultimus fortasse sic scribendus est:

μενδαῖον, ὥστε μηδένα [μηδὲν] κραιπαλᾶν.

In proximis *Ἐπίχαρμος δὲ ἀπό τινων ὀρῶν Βιβλίνων φησὶν αὐτὸν (βίβλινον οἶνον) ὠνομάσθαι*, quamvis etiam alios grammaticos, ex communi sua fonte derivantes, Epicharmo in hac re auctore uti sciam, fortasse tamen Epicharmo Eparchi-

dis nomen substituendum est cll. p. 30 d. προσαγορεύεται δέ, φησὶν Ἐπαρχίδης, ἡ τὸν ἰκάριον πράμνιον φέρουσα ὑπὸ τῶν ξένων μὲν ἱερά, ὑπὸ δὲ τῶν Οἰνοαίων Διονυσιάς. Cf. p. 61. b. Item Epicharmi nomen eximendum glossae Hesychii Ἀσπαστήν· θαυμαστήν, Ἐπίχαρμος. Corrigendum esse ἐπίχαριν codicis scriptura ἐπίχαρμ ostendit. Quod ibid. legebatur αὖθις Τισάρην cum Casaubono et Berkelio Ἀντισάρην scripsi.

Ibid. b. τὰ πλησίον αὐτῆς χωρία. C τὰ ἀπὸ πλησίον, unde scribendum τὰ παραπλήσιον.

Ibid. c. ἄμπελος Ἀνθηδονιὰς καὶ Ὑπεριὰς ἀπὸ Ἄνθου τινὸς καὶ Ὑπέρου. Scribendum Ὑπερειάς.

Ibid. d. τὰ καὶ seclusi, ut fecit Bergkius, et in Alcmanis loco pro Ὄνογλιν malim Ὀνογλίταν; monuit, sed frustra monuit, iam Casaubonus. Ibid. ἡψημένον dedi pro ἐψημένον, et pro Λατωρείαν scripsi Λατώρειαν.

I, 32. b. De Posidippi fragmento διψηρὸς ἄτοπος ὁ μυρίνης ὁ τίμιος dixi Com. graec. ed min. p. 1148. Ingeniose tamen Herwerdenus Nov. Add. crit. p. 45. corrigit δίψης (δίψους) ἀρωγὸς ὁ μυρίνης ὁ τίμιος.

Ibid. Simonides: ἦν γὰρ ἔπος τόδ' ἀληθές, ὅτ' οὐ μόνον ὕδατος αἶσαν, ἀλλά τι καὶ λέσχης οἶνος ἔχειν ἐθέλει. Scribendum ἦν ἄρ' ἔπος, de quo etiam Hermannum admonere memini *). Ita enim constanter haec formula effertur. Neque Euripides Danaes Fragm. X. scripsit ἦν γάρ τις αἶνος, ὡς γυναιξὶ μὲν τέχναι μέλουσι, sed ἦν ἄρα τις αἶνος. Alia huius dictionis forma ea est, qua ἦν ἆρα scribitur, cuius indubia exempla habemus Moschionis apud Stobaeum Flor. CXIV, 9. ἦν ἆρα τρανὸς αἶνος ἀνθρώπων ὅδε. Cratini Fragm. Com. IV p. 876. ἦν ἆρ' ἀληθὴς ὁ λόγος ὡς δὶς παῖς γέρων. Diogenes Laert. II, 110. οὐκ ἆρα μῦθος ἦν ἐκεῖνος εἰκαῖος. Similiter variatur in formula ἔμελλον ἄρα, quod ἔμελλον ἆρα scribitur apud Aristophanem Acharn. 347. ἐμέλλετ' ἆρ' ἅπαντες ἀνασείειν βοήν et Nub. 1301. ἔμελλόν σ' αρα κινήσειν ἐγώ, quae non recte attentasse videtur Hermannus Praef. Oedipi Col. XXII. Adde Vesp. 406. ἆρ' ἐμέλλομεν ἀποσοβήσειν. Exercit. phil. I p. 3.

*) Idem iam Porsonus reposuit.

I, 33. c. τοῖς δ' ἀθαλάσσοις. Hoc dedi ex emendatione Schweighaeuseri, libris in τοῖς δὲ θαλασσίοις consentientibus. Sophoclei loci versu ultimo scripsi ὑφ' ἧς τὸ κρυφθὲν ἐκφανεῖς ἀνάκτορι pro ἀνάκτορον. Welckerus praeeunte Grotio ἀνακτόρων posuit; sed τὸ κρυφθὲν ἀνακτόρων vix recte dicitur de secreto reges celato. In iis quae statim sequuntur ὁ Μαρεώτης οἶνος ὁ Ἀλεξανδρεωτικὸς τὴν μὲν προσηγορίαν ἀπὸ τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κρήνης Μαρείας, in his igitur novum mihi accidit Maream appellari κρήνην. Nisi epitomatoris error subest, corrigi velim λίμνης.

I, 34. c. ὅτι δὲ φίλοινοι Αἰγύπτιοι σημεῖον καὶ τὸ παρὰ μόνοις αὐτοῖς ὡς νόμιμον ἐν τοῖς δείπνοις πρὸ πάντων ἐδεσμάτων κράμβας ἔσθειν ἑφθὰς μέχρι τοῦ δεῦρο παρασκευάζεσθαι. Pro μόνοις, quod sine controversia corruptum est, scribendum videtur πρώτοις, quod ᾱ scriptum errorem genuit. Post ἑφθὰς addidi ἅς, ut constructio constaret.

In Eubuli loco ibid. d. scripsi εἰς ἐμέ σου τὴν κραιπάλην μέλλεις ἀφεῖναι ex emendatione Dobraei pro ἐμὲ σὺ τὴν κραιπάλην.

Ibid. e. In Anaxandridis fr. Herwerdenus Obs. crit. p. 57. διασκεδᾶτέ τε τὸ προσὸν νέφος. At quis praestet non tertium aliquid poetam reliquis subiecisse? In Amphidis loco dedi:

οὕτως ἐξελαύνει γὰρ ταχύ,
σφόδρα λῆρον ὥστε τὰς ῥαφάνους ὄντως δοκεῖν.

Vulgo οὕτως ἐξελαύνει γὰρ σφόδρα λῆρον ὥστε τὰς ῥαφάνους οὕτω δοκεῖν; in quo ὄντως pro οὕτω debetur Casaubono.

II, 35. d. Chaeremo τοῖς χρωμένοις | γέλωτα, σοφίαν, ἀμαθίαν, εὐβουλίαν. Ita haec scripsi Nauckium secutus, vulgo εὐμάθειαν. Sequitur incerti comici (fort. Alexidis) fragmentum, in cuius initio posui praeeunte Porsono ὁ Μνησίθεος δ' ἔφη. Vs. 4. erat τοῖσι χρωνένοις. BE τοῖς, unde scripsi τοῖς εὖ χρωμένοις.

II, 36. b. Probabilis est Nauckii Observ. crit. p. 36. coniectura versus 11. et 12. ita scribentis:

ἂν ἴσον ἴσῳ δέ, παράλυσιν τῶν σωμάτων,
ἐὰν δ' ἄκρατον προσφέρῃ, μανίαν ποιεῖ.

Postrema eiusdem fragmenti verba, διὸ καὶ καλεῖσθαι τὸν Διόνυσον πανταχοῦ ἰατρόν. ἡ δὲ Πυθία εἴρηκέ τισι Διονυ-

ıque hoc fragmentum restitutis formis doricis inde a versu cundo ita fere exhibendum est:

ἐκ δὲ θοίνας πόσις ἐγένετο. B. χάριεν, ὥς γ' ἐμὶν δοκεῖ.
A. ἐκ δὲ πόσιος κῶμος, ἐκ κώμου δ' ἐγένεθ' ὑανία,
ἐκ δ' ὑανίας δίκα, 'κ δίκας δ' ἐγένετο καταδίκα,
ἐκ δὲ καταδίκας πέδαι τε καὶ σφαλὸς καὶ ζαμία.

eterum, ni coniectura fallit, eundem hunc Epicharmi locum ꞉spexit Aristoteles Gener. anim. I, 18. ἔτι δὲ παρὰ ταῦτα ·ς Ἐπίχαρμος ποιεῖ τὴν ἐποικοδόμησιν, ἐκ τῆς διαβολῆς λοιδορία, ἐκ δὲ ταύτης ἡ μάχη. Quibus similia leguntur het. I, 7. cf. Metaph. IV, 24. οἷον ἐκ τίνος ἡ μάχη; ἐκ λοιδορίας, ὅτε αὕτη ἀρχὴ τῆς μάχης. Haec si recte ad nostrum picharmi locum rettuli, apertum est vocabulum ὑανία Aristotelem prorsus ut fecit Hesychius interpretatum esse per άχη. At minus recte idem Epicharmeo κῶμος substituit οιδορία, nisi forte μῶκος scripsit Epicharmus. Exercit. hilol. I p. 5. Aristotelis loca me recte huc advocasse egat Lorenz Leben und Schriften des Epicharmos . 271. μῶκος et μώκου pro κῶμος et κώμου poenitet fere ıe non recepisse. Vs. 4. nunc praetuli Bernhardyi supplementum δίκα τε καὶ μάχα καὶ καταδίκα. Ahrens sequente Loenzio edidit δίκα τάχ', ἐκ δίκας δὲ καταδίκα.

II, 36. d. In Panyasis loco

πρῶται μὲν Χάριτές τ' ἔλαχον καὶ ἐύφρονες Ὧραι
μοῖραν καὶ Διόνυσος ἐρίβρομος —

probare debebam epit. Hoeschelii scripturam πρώτην, quam ipsa Athenaei verba confirmant. Vs. 13. edidi ἐσθλοῖς δὲ ξενίοισι κακὴν ἐπιθῆσι τελευτήν. Libri ἐσθλοῖς ἐν ξενίοισι κακὴν δ' ἐπιθήσειε τελευτήν. Dindorfius, qui Iacobsii emendationem ἐσθλοῖσι ξενίοισι κακὴν ἐπιθεῖσα τελευτὴν recepit, ipse conicit ἐσθλοῖσιν δὲ κακὴν ἐπιθῇ (vel ἐπιθῇς) ξενίοισι τελευτήν.

Postremus eiusdem poetae versus

ἐκ γάρ οἱ ἄτης τε καὶ ὕβριος αἶσα ὀπηδεῖ,

in eo fortasse ἡ γὰρ scribendum est, et quod Mehler Mnem. II, p. 61. suasit αἶσ' ἅμ' ὀπηδεῖ. Qui statim sequitur versus πληγὰς ὁ κῶμος λοίδορόν θ' ὕβριν φέρει, Euripidis esse Cycl. 532. adnotare neglexit Dindorfius.

Ibid. e. In Alexidis fragmento recepi scripturam a Stobaeo servatam *καὶ γὰρ οἶνον* pro *τὸν γὰρ οἶνον*.

Ibid. f. In loco Eratosthenis recipienda erat Clementis scriptura *βορέης ἠὲ νότος*. Cf. Homerus Il. 9, 5.

II, 37. a. In Panyasis vs. 2. ad verba *ἐσθλὸν ἀλεξίκακον* compara Hesiodi Opp. 102. de quo v. Heindorf ad Platonis Crat. p. 50. Ibid. recepta est Stobaei scriptura pro *πάσῃ συνοπηδὸν ἀνίῃ*. Vs. 3. edidi

ἐν μὲν γὰρ θαλίης ἐρατῆς μέρος ἀγλαΐης τε,

pro *ἐρατὸν μέρος*. cf. Theogn. 779. Stobaeus *ἱερὸν μέρος*, in quo latet fortasse *ἱλαρὸν* (vel *ἱλαρῆς*) *μέρος*. Vs. 5. probanda mihi videbatur scriptura *δεδεγμένον*, quam exhibet Stobaeus, pro *δεδευμένον* (BCD *δεδεμένον*). Eodem auctore vs. 6. *ἠύτε γῦπα* pro *ἠύτε παῖδα* scribendum. In altero eiusdem poetae fragmento vs. 2. fortasse *ἀγλαὸν* praestat. Ib. lubens amplecterer si cod. pro *πλημμύροντα* daret *πλημμελέοντα*.

Ibid. b. In loco Timaei plura emendanda erant, velut *ἐς τοσοῦτον ἐλθεῖν μανίας ἐκθερμανθέντας ὑπὸ τῆς μέθης ὡς νομίζειν ἐπὶ μὲν τριήρους πλεῖν χειμάζεσθαι δὲ χαλεπῶς*. Vulgo male legitur *ἀπὸ τῆς μέθης* et *νομίζειν μὲν ἐπὶ*, sed eadem opera scribendum erat litt. c. *ὡς εἰς τὴν θάλασσαν* pro *ὡς ἐπὶ τὴν θάλασσαν*. Ibid. *τῇ ἐπιούσῃ τῶν ἡμερῶν*: seclusi (forsan iniuria) *τῶν ἡμερῶν*, et *ἐγκληθέντας* pro *ἐγκλινθέντας* scripsi cum Schweighaeusero. Seclusi etiam *τῇ θαλάσσῃ*, nisi scribere malis *εἰς τὴν θάλασσαν*. Denique litt. e. *σωτῆρας ὑμᾶς ἐπιφανῶς μετὰ τῶν θαλασσίων δαιμόνων ἐν τῇ πατρίδι ἱδρυσόμεθα ὡς αἰσίως ἡμῖν ἐπιφανέντας*, in his igitur *σωτῆρας ὑμᾶς ἐπιφανεῖς* scribendum est. Noti sunt dii *ἐπιφανεῖς*, praesentes. Nescio quo errore *ἐπιφανῶς* secluserim.

II, 38. b. In Alexidis fragmento vs. 3. pro *οἶνόν τε πίνων* Hirschigius *οἶνον πεπωκώς*, Herwerdenus Observ. crit. p. 51. *οἶνόν θ' ὑποπιών*. Hoc secutus sum. Finem fragmenti nunc ita scriptum exhibui:

ὥστε τοὺς ἀρνουμένους
μάλιστα τούτους τοῦτο καταφανεῖς ποιεῖν.

τοῦτο e coniectura adieci, sed possis etiam *πᾶσιν* ante *ποιεῖν* addere. Cobetus coniecit:

μάλιστα μάλιστα τοῦτο καταφανεῖς ποιεῖν.

Ibid. e. Alcaei verba ita scripta erant *ἄλλοτε μὲν μελιαδέος, ἄλλοτε δ' ὀξυτέρου τριβόλων ἀρητυμένοι.* Secutus sum Bergkium P. L. p. 718.

II, 39. a. Anaxandridis locus in libris ita scriptus est *τὸ νέκταρ πάνυ μάττων ἐσθίω διαπίνω τ'*, quae correxi. Dindorfius e Casauboni coniectura dedit *τὸ νέκταρ ἐσθίω πάνυ μάττων δ.*

Ibid. b. *Ἴβυκος δέ φησι τὴν ἀμβροσίαν τοῦ μέλιτος κατ' ἐπίτασιν ἐνναπλασίαν ἔχειν γλυκύτητα, τὸ μέλι λέγων ἔνατον εἶναι μέρος τῆς ἀμβροσίας κατὰ τὴν ἡδονήν.* Pro *ἐνναπλασίαν* et *ἔνατον* iam olim in Bergkii Ephem. Marb. 1851. no. 30. scripsi *δεκαπλασίαν* et *δέκατον* allato schol. Pindari Pyth. IX, 113. *ἔστι δὲ καὶ τοῦ μέλιτος εὑρητὴς ὁ Ἀρισταῖος, ὃ δὴ τῆς ἀθανασίας* (i. e. *ἀμβροσίας*) *δέκατον μέρος ᾠήθησαν εἶναι.* Ac decumanus numerus etiam in aliis suavitatibus locum habet. Cf. Hesiodus apud Apollodorum Bibl. 3, 6, 7. *οἴην μὲν μοῖραν δέκα μοιρῶν* (*μοιρέων*) *τέρπεται ἀνήρ, τὰς δέκα δ' ἐμπίπλησι γυνὴ τέρπουσα νόημα.* Mox sequitur nobilissimum incerti auctoris in Cratinum epigramma, in cuius vs. 1. ex Anthol. Vatic. *ταχὺς* scripsi pro *μέγας* et vs. 4. *ὠδώδει* pro *ὠδωδώς.* De ceteris v. Heckeri Comment. crit. de Anthol. gr. I p. 31. (Vs. 5. corr. typoth. err. *πιττῷ* pro *κιττῷ*.)

Ibid. d. *ἐκ τροφῆς ξηρᾶς οὔτ' ἂν σκώμματα γένοιτο, οὔτ' αὐτοσχέδια ποιήματα.* Disiecta poetae membra cernere mihi videor; possis suspicari:

οὔτ' ἂν σκώμματα
γένοιτ' ἄν, οὔτ' αὐτοσχέδια ποιήματα.

Sequuntur paullo post *ἐπεσημήνατο ὁ γραμματικὸς Ἀρίσταρχος*, in quibus pro *ἐπεσημήνατο*, quod ex praecedente *ἐπιστεφέας* natum est, scribendum *ἐσημήνατο.*

Ibid. f. In Bacchylidis loco vs. 2. Herwerdenus Observ. crit. p. 137. *σευομένα 'κ κυλίκων.* Vs. 6. *αὐτὸς μὲν πόλεων* (malim *πολίων*) *κρήδεμνα λύει*, non ferri posse *αὐτὸς* intellexit Bergkius, coniecitque *αὐτίχ' ὁ μέν.* Praetulerim *οὗτος μὲν* sc. *Διόνυσος*, quod ex praecedentibus *Διονυσίοισι δώροις* assumendum est. At recte idem in sequentibus supplevit

κάρπον: minus commode Erfurdtus πόντον, quod Dindorfius secutus est.

II, 40. b. εὑρέθη seclusi.

Ibid. c. Antiphanes συνεχῶς μὲν γὰρ ἐμπιπλάμενος ἄνθρωπος ἀμελὴς γίγνεται. ὑποπίνων δὲ πάνυ φροντιστικός. Ita vulgo: scripsi

συνεχῶς μὲν (γὰρ) ἐμπιμπλάμενος ἀμελὴς γίγνεται
ἄνθρωπος, ὑποπίνων δὲ πάνυ φροντιστικός.

In quibus γὰρ Athenaei est. De ὑποπίνων v. Herwerden Obverv. crit. p. 51. In sequente Alexidis loco τὸ ante τοιοῦτον delevit Dobraeus, vs. 2. autem scribendum suspicor:

τὸ διορίζεσθ' οὐ βεβαίως τῷ στόματι τὰ γράμματα,

nisi malis τὸ διορίζεσθ' ἀβεβαίως.

Ibid. e. Alexis: τοὺς εὐτυχοῦντας ἐπιφανῶς δεῖ ζῆν. Hirschig πολυτελῶς. In sqq. ὁ γὰρ θεὸς ὁ δεδωκὼς τἀγαθά | τούτων μὲν ὧν πεποίηκεν οἴεται χάριν τινὰ | ἔχειν ἑαυτῷ, in his θεὸς Hermannus addidit, praeterea ὁ δεδωκὼς recte scripsit Cobetus; articulum libri omittunt. Versu sequente libri fere τῶν μὲν ὧν πεποίηκεν, Hermannus ὧν μὲν πεποίηκεν, Dobraeus ὧν εὖ πεποίηκεν, Schweighaeuserus τούτους μὲν ὧν πεποίηκεν, quod sequi non debebam. Scribendum videtur τῶν ὧν πεπόρικεν οἴεται χάριν τινὰ | ἕξειν ἑαυτῷ. Vs. 6. πράττειν μετρίως Casaubonus pro librorum scriptura μετρίως πράττειν. Ibidem ἀχαρίστους scripsi cum Elmsleio pro ἀχρήστους, quod et sensus et metrum respuit. Denique ultimo versu malim λαβὼν ἀφείλεθ' ὅσα δεδωκὼς ἦν πάλιν, pro πάλαι.

Ibid. f. Ἡσίοδος ἐν Μελαμποδείᾳ (ita scripsi pro Μελαμποδίᾳ) φησίν·

ἥδιστον δ' ἐν δαιτὶ καὶ εἰλαπίνῃ τεθαλυίῃ —

Vulgo ex coniectura legitur ἡδὺ γὰρ ἔστ' ἐν. BCD ἡδύ ἐστιν ἐν. Dixi de his in Em. Hübneri Herme I, 2.

II, 41. f. ὡς τὸ ἐν Φέτᾳ καὶ τὸ ἐν Πύρρᾳ. Parum probabiliter Hemsterhusius ἐν Φαιστῷ coniecit. Scribendum opinor ἐν Ἀφεταῖς, quod Thessaliae oppidum est, quemadmodum etiam Pyrrha. De hoc quoque admonui l. l.

II, 43. c. De Antiphanis loco vide Com. graec. ed. min. p. 539. Vs. 4. pro πυροὺς recte VL τυροὺς habent.

Ibid. d. *Ἀριστόβουλος δ' ὁ Κασανδρεύς φησιν ἐν Μιλήτῳ κρήνην εἶναι Ἀχίλλειον καλουμένην — ἀφ' ἧς οἱ Μιλήσιοι περιῤῥάνασθαί φασι τὸν ἥρωα, ὅτε ἀπέκτεινε Τράμβηλον τὸν τῶν Λελέγων βασιλέα.* Fontem Achilleum apud Miletum ex hoc uno loco cognitum habemus; nec tamen dubitandum videtur quin vera tradiderit Aristobulus, quum etiam oppidum ab Achille appellatum iisdem regionibus fuisse conicere liceat e Xenophontis Hell. IV, 8, 17. *διαβάς τε καὶ ὁρμώμενος ἐξ Ἐφέσου τε καὶ τῶν ἐν Μαιάνδρου πεδίῳ Πριήνης τε καὶ Λευκόφρυος καὶ Ἀχιλλείου ἔφερε καὶ ἦγε τὴν βασιλέως.* Ubi Schneiderus, si locorum situm paulo curiosius contemplari voluisset, facile vidisset notum illud in agro Troiano oppidum Achilleum intelligi non posse. Cf. Xenophon l. l. III, 2, 17. ubi itidem cum Priene coniungitur. Ab eo diversum fuit *Ἀχίλλειον φρούριον* in Smyrnaeorum agro situm, si fides Stephano v. *Ἀχίλλειος δρόμος.* De Trambelo, qui ab aliis Telamonis filius fuisse dicitur, vide Anal. Alex. p. 57. Exerc. philol. I p. 5.

II, 44. a. In Antiphanis fragmento verba *δὲ δεῖ* addenda esse vidit Elmsleius. In Sophronis loco *ἐς τὰν* scripsi pro *εἰς τήν.*

Ibid. c. *Μᾶτρις ὁ Ἀθηναῖος ὃν ἐβίω χρόνον οὐδὲν ἐσιτεῖτο ἢ μυῤῥίνης ὀλίγον.* Ad haec conferendus est Ptolemaeus apud Photium Bibl. p. 148, 1. *Μᾶτρις ὁ Θηβαῖος ὑμνογράφος μυρσίνας παρ' ὅλον τὸν βίον ἐσιτεῖτο*, ubi vides Thebanum dici, quem Athenaeus vocat Atheniensem, quorum utrum rectius sit vel nominis forma indicat, quae si Matris Athenas patriam habuisset, *Μῆτρις* esse deberet, cuius nominis exempla habēs in numis Atticis et Smyrnaeis apud Sertinum III p. 546. et Mionnetum III, 20. qui male legunt *Μῆτρος* et *Μήτριος*. Accedit quod Matris noster hymni in Herculem scripti auctor perhibetur ab Athenaeo X p. 412 b. et Diodoro Sic. I, 24. Quale argumentum quis non videt in Thebanum potius hominem cadere quam in Atheniensem? Cf. Babrius fab. 15. Scribendum igitur *ὁ Θηβαῖος.* Eiusdem erroris exempla editoribus non animadversa habemus apud schol. Pindari Olymp. II, 18. *Παλλὰς Ἀθηνᾶ ἡ πολιοῦχος τῶν Ἀθηναίων* et schol. Aristoph. Acharn. 862. *ἐσπούδαζον γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι περὶ τὸν αὐλόν.* Exerc. philol. II p. 4.

Quibus in verbis *Θηβαῖοι* scribendum esse monuit nunc etiam M. Haupt in Nuove Memorie dell' Instituto di Corresp. archeol. vol. II p. 213.

Ibid. d. In Phrynichi loco posui *ὑδατοπότης* pro *ὑδατοπότας*. Ad *ἀηδόνων ἠπίαλος* comparanda Hesychii glossa *Ἠπίαλος· ῥῖγος πρὸ πυρετοῦ· ἐκαλοῦντο δ' οὕτω καὶ οἱ ψυχροί*. Est igitur qui cantu suo febrim affert lusciniis sive febris lusciniarum. Non recte Hesychii glossam tractavit editor Ienensis, *αἱ ψυχαί* pro *οἱ ψυχροί* coniciens.

II, 45. a. In Antiphanis loco ante Casaubonum erat *βρώματα διάφορα*, quod tenuit Dindorfius, qui vs. 4. Porsoni coniecturam exhibuit *διπλασίαν γὰρ παρέσχεν ἡδονήν*. Libri *διπλασίαν παρέσχε τὴν ἡδονήν*. Rectius alii *παρέσχε διπλασίαν τὴν ἡδονήν*.

Ibid. litt. c. Praeeunte Valckenario Mnemos. I p. 332. posui *συμφέρεται* pro *φέρεται*.

II, 46. a. Alexidis locum edidi ut eum supplevit et emendavit ex Clementis Alex. Paed. II p. 79. Nauckius Phil. V p. 554. Vulgo deest *μύροις* et editur *ἐναλείφεται*. Vs. 2. *ποιεῖν* pro *ποιῶν* scripsi ex Athen. XV p. 687 d.

Ibid. c. *τοῦ ἐξ Ἀμφιαράου ὕδατος*. BV *Ἀμφιαράτου*. Similiter litt. d. *Ἀμφιαράτου* V, *Ἀμφιαράθου* L. Utroque loco scribendum *Ἀμφιαρείου* sive potius *Ἀμφιαραείου*. Ibid. c. Dobraeus *ἥτισοῦν* pro *ἥτις*. Tum litt. d. *ὧν τὰ ῥεύματα πρὸς τὴν ἀνατολὴν ἡλίου ἔρρωγε*, scribendum videtur *ἐξέρρωγε*.

II, 47. a. *παρὰ Κρατίνῳ κεῖται*

οὐ γάρ τοι σύγε πρῶτος φοιτᾷς ἐπὶ δεῖπνον ἄνηστις;

Scribendum *πρῳός*, Iacobsius *πρώιος*. Ibidem supplevi *ἄκλητος* ex grammatico Bekkeri. In sequente Diphili loco:

τέρπομαι γυμνοὺς ὁρῶν
τοὺς ὀξυπείνους καὶ πρὸ τῶν καιρῶν ἀεὶ
πάντ' εἰδέναι σπεύδοντας,

quem explicavi ut potui, vereor ne *πάντ' ἐσθίειν* scribendum sit.

Ibid. b. De Eubuli loco, in quo *ἐλθόνθ'* et *κελεύω* partim cum Iacobsio partim cum Schweigh. edidi, v. Iacoby Addenda Com. graec. p. CLXXXI. In sequente Alexidis loco adhuc probo quod conieci:

ἢ μὴ ποιοῦντ᾽ ᾠδὰς ποιητὴν καὶ μέλη.

II, 48. b. In Platonis fragmento

κἀν φοινικίσι Σαρδιανικαῖσιν κοσμησάμενοι κατάκεινται,

non video quid aliud restet quam Σαρδιακαῖσιν scribere, quod poeta metri causa pro Σαρδιαναῖς dixit. Cf. ad XIII p. 598 b. Neque κοσμησάμενοι incorruptum est, Casaubonus κοιμησόμενοι.

II, 49. a. τήμερον ἐγὼ πράγματα ἔξω ἐξ ἀπραξίας. Non dubito quin in his comici senarii pars lateat:

ἔξω πράγματ᾽ ἐξ ἀπραξίας.

Ibid. c. In Epicharmi fragmento Blaydesius ad Aristoph. Acharn. p. 161. scripsit τί δὲ τόδ᾽ ἐστί; Sequuntur verba τί μὰν ἔχει πόδας τέτορας; Librorum scripturae ostendere videntur haec ita scribenda esse τί μάν; οὐ πόδας ἔχει τέτορας; Vs. 2. ἔστιν adiecit Dindorfius. Vs. 3. malim πόδας γα μὰν τέτορας ἔχει.

Ibid. e. Hipponactis versum ita scripserim:

στέφανον [ὃν] εἶχον κοκκυμήλων καὶ μένθης.

In Alexidis versibus Elmsleium secutus sum; vulgo ἑωρακέναι νικητικόν, et in fine post Ἡράκλεις addebatur πεπόνων. Alteram fragmenti partem emendavit Dobraeus, legebatur ἑόρακας πώποτε ἤνυστρον ἐσκευασμένον, ἢ σπλῆν᾽ ὀπτὸν μεμονθυλευμένον.

II, 50. b. μέσως. Ita Nauckius, si recte memini, pro μέσος. C μετρίως.

Ibid. e. Ἀριστοφάνης·

ἐν τοῖς ὄρεσιν δ᾽ αὐτόματ᾽ αὐτοῖς τὰ μιμαίκυλ᾽ ἐφύετο πολλά.

Libri ἐν τοῖς ὄρεσιν αὐτομάτοισιν τὰ μιμαίκυλα φύεται πολλά. In his δ᾽ adiecit Dobraeus, μιμαίκυλ᾽ ἐφύετο correxit Dindorfius, v. Bergkii Fragm. Arist. p. 1178. Emendandum restabat αὐτομάτοισιν, quod ad montes relatum sensu destitutum est. Scripsi igitur αὐτόματ᾽ αὐτοῖς, ut pronomen ad homines referatur, quorum beatam vitam poeta describebat. Cf. Ovidius Met. I, 103. contentique cibis nullo cogente creatis, arbuteos foetus montanaque fraga legebant.

Ibid. e. In Cratetis loco erat ὡρικώτατα, quod Dobraei suasu ὡρικὰ scripsi.

Ibid. f. ὅτι Ἀγῆνα σατυρικόν τι δρᾶμα ἀμφιβάλλεται εἴτε Πύθων ἐποίησεν ὁ Καταναῖος ἢ Βυζάντιος ἢ καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς Ἀλέξανδρος. De Pythonis notissimi hominis patria quum nulla unquam dubitatio fuerit, apertum est interposito articulo scribendum esse ἢ ὁ Βυζάντιος, quemadmodum est XIII p. 595. e. ὁ τὸν Ἀγῆνα τὸ σατυρικὸν δραμάτιον γεγραφώς, ὅπερ ἐδίδαξε Διονυσίων ὄντων ἐπὶ τοῦ Ὑδάσπου ποταμοῦ, εἴτε Πύθων ἦν ὁ Καταναῖος ἢ ὁ Βυζάντιος ἢ καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεύς. Cf. p. 586. f. εἴτε Πύθων ἐστὶν ὁ Καταναῖος ἢ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς Ἀλέξανδρος, ubi post ἢ Καταναῖος excidisse videtur ἢ ὁ Βυζάντιος. Inscriptio huius dramatis quo spectaverit incertum est. Schweighaeusero enim ipsum Alexandrum Agenis nomine significari suspicanti parum favet fragmentum ab Athenaeo XIII p. 596. b. servatum, ubi Harpalus non minorem frumenti copiam Atheniensibus donavisse dicitur quam Agen, quod de Alexandro nullo pacto dici potuit. Nomen Ἀγὴν ex hoc ipso opinor dramate ab Arcadio p. 8, 19. memoratum, ex eorum genere est, de quibus Lobeckius Paral. p. 191. disseruit, quibus vide an addendum sit non lectum sane alias nomen λέσχην vel λεσχήν, quod Timoni Phliasio restistuendum suspicor apud Diogenem Laert. X, 40:

Οἷον Δημόκριτόν τε περίφρονα ποιμένα μύθων
ἀμφίνοον λέσχην, ἃ μετὰ πρώτοισιν ἀνέγνων.

Vereor enim ut probari possint quae de his versibus scripsit Mullachius Quaest. Democrit. II p. 3. Timonen ἀμφίνοον λεσχῶν scripsisse suspicans. Mihi poeta ἀμφίνοον λεσχῆνα μετὰ πρώτοισιν ἀνέγνων scripsisse videtur i. e. subtilem disputatorem. Eum igitur in principibus sese eius philosophorum agminis quod describit conspexisse dicit. Neque enim dubito quin illud Timonis fragmentum ex ea Sillorum parte petitum sit, quam ad Homericae *Νεκυίας* formam institutam fuisse suspicor, cui coniecturae praeter alia fidem faciunt quae leguntur apud Diogenem Laert. VII, 15. de Zenone Citiensi:

καὶ φοίνισσαν ἴδον λιχνόγραυν σκιερῷ ὑπὸ τύφῳ
πάντων ἱμείρουσαν —

et quae de Archelao idem habet Diogenes IV, 42:

ὡς εἰπὼν ὄχλοιο περίστασιν εἰσκατέδυνεν.
οἳ δέ μιν ἠύτε γλαῦκα πέρι σπίζαι τερατοῦντο
ἠλέματον δεικνύντες.

Quibus adde quae Diogenes de Platone servavit III, 7:

τῶν πάντων δ' ἡγεῖτο πλατύστατος, ἀλλ' ἀγορητὴς
ἡδυεπὴς τέττιξιν ἰσόκραγος *), *οἵ θ' Ἑκαδήμου*
δένδρει ἐφεζόμενοι ὄπα λειριόεσσαν ἱεῖσιν.

Et de Heraclito atque Empedocle IX, 6. et VIII, 67:

τοῖς δ' ἔνι (ἔπι?) κοκκυστὴς ὀχλολοίδορος Ἡρά-
κλειτος
αἰνικτὴς ἀνόρουσε καὶ Ἐμπεδοκλῆς ἀγοράων
κηλητὴς ἐπέων.

Denique de Anaxarcho apud Plutarchum de Virt. mor. p. 400. c.

ἓν δὲ τὸ θαρσαλέον τε καὶ ἐμμανὲς ὅππῃ ὀροῦσαι
φαίνετ' Ἀναξάρχου κύνεον μένος —

Cuius loci partem non nominato auctore attulit idem Plutarchus de Vit. pud. p. 529 a. et Symp. p. 705 f. Ad locum de Democrito ut redeam, cum eo forsan coniungendi sunt versus de Pythagora apud Diogenem VII, 36:

Πυθαγόρην τε γόητος ἀποκλίνοντ' ἐπὶ δόξαν
θήρῃ ἐπ' ἀνθρώπων, σεμνηγορίης ὀαριστήν.

Quibus rursus connectenda videntur quae de Parmenide Zenone Eleata et de Melisso habemus apud eundem IX, 22 et 25:

Παρμενίδου τε βίην μεγαλόφρονα καὶ πολύδοξον,
ὅς ῥ' ἐπὶ φαντασίης ἀπάτας ἀνενείκατο νώσεις.
ἀμφοτερογλώσσου τε μέγα σθένος οὐκ ἀλαπαδνὸν
Ζήνωνος πάντων ἐπιλήπτορος, ἠδὲ Μέλισσον
πολλῶν φαντασμῶν ἐπάνω παύρων γε μὲν ἥσσω.

Quorum postrema intelligi non possunt, nisi post *ἥσσω* versum excidisse statuas, in cuius initio fuerit *γιγνόμενον*. Exercit. philol. I p. 5—7.

II, 51. b. *τὸ ἐν αὐτοῖς ἠρέμα ψυχρὸν καὶ τοῖς πυρεταί-*

---

*) Ita enim nunc correxi editum *ἰσόγραφος* in Philol. Gott. XV p. 330. ubi de aliis quoque Timonis locis dictum est. Versu primo scribendum videtur *πλατίστακος*, de quo alias.

dis nomen substituendum est cll. p. 30 d. προσαγορεύεται δέ, φησὶν Ἐπαρχίδης, ἡ τὸν ἰκάριον πράμνιον φέρουσα ὑπὸ τῶν ξένων μὲν ἱερά, ὑπὸ δὲ τῶν Οἰνοαίων Διονυσιάς. Cf. p. 61. b. Item Epicharmi nomen eximendum glossae Hesychii Ἀσπαστήν· θαυμαστήν, Ἐπίχαρμος. Corrigendum esse ἐπίχαριν codicis scriptura ἐπίχαρμ ostendit. Quod ibid. legebatur αὖθις Τισάρην cum Casaubono et Berkelio Ἀντισάρην scripsi.

Ibid. b. τὰ πλησίον αὐτῆς χωρία. C τὰ ἀπὸ πλησίον, unde scribendum τὰ παραπλήσιον.

Ibid. c. ἄμπελος Ἀνθηδονιὰς καὶ Ὑπεριὰς ἀπὸ Ἄνθου τινὸς καὶ Ὑπέρου. Scribendum Ὑπερειάς.

Ibid. d. τὰ καὶ seclusi, ut fecit Bergkius, et in Alcmanis loco pro Ὄνογλιν malim Ὀνογλίταν; monuit, sed frustra monuit, iam Casaubonus. Ibid. ἡψημένον dedi pro ἑψημένον, et pro Λατωρείαν scripsi Λατώρειαν.

I, 32. b. De Posidippi fragmento διψηρὸς ἄτοπος ὁ μυρίνης ὁ τίμιος dixi Com. graec. ed min. p. 1148. Ingeniose tamen Herwerdenus Nov. Add. crit. p. 45. corrigit δίψης (δίψους) ἀρωγὸς ὁ μυρίνης ὁ τίμιος.

Ibid. Simonides: ἦν γὰρ ἔπος τόδ' ἀληθές, ὅτ' οὐ μόνον ὕδατος αἶσαν, ἀλλά τι καὶ λέσχης οἶνος ἔχειν ἐθέλει. Scribendum ἦν ἄρ' ἔπος, de quo etiam Hermannum admonere memini *). Ita enim constanter haec formula effertur. Neque Euripides Danaes Fragm. X. scripsit ἦν γάρ τις αἶνος, ὡς γυναιξὶ μὲν τέχναι μέλουσι, sed ἦν ἄρα τις αἶνος. Alia huius dictionis forma ea est, qua ἦν ἄρα scribitur, cuius indubia exempla habemus Moschionis apud Stobaeum Flor. CXIV, 9. ἦν ἄρα τρανὸς αἶνος ἀνθρώπων ὅδε. Cratini Fragm. Com. IV p. 876. ἦν ἄρ' ἀληθὴς ὁ λόγος ὡς δὶς παῖς γέρων. Diogenes Laert. II, 110. οὐκ ἄρα μῦθος ἦν ἐκεῖνος εἰκαῖος. Similiter variatur in formula ἔμελλον ἄρα, quod ἔμελλον ἆρα scribitur apud Aristophanem Acharn. 347. ἐμέλλετ' ἆρ' ἅπαντες ἀνασείειν βοήν et Nub. 1301. ἔμελλόν σ' ἆρα κινήσειν ἐγώ, quae non recte attentasse videtur Hermannus Praef. Oedipi Col. XXII. Adde Vesp. 406. ἆρ' ἐμέλλομεν ἀποσοβήσειν. Exercit. phil. I p. 3.

---

*) Idem iam Porsonus reposuit.

I, 33. c. τοῖς δ' ἀθαλάσσοις. Hoc dedi ex emendatione Schweighaeuseri, libris in τοῖς δὲ θαλασσίοις consentientibus. Sophoclei loci versu ultimo scripsi ὑφ' ἧς τὸ κρυφθὲν ἐκφανεῖς ἀνάκτορι pro ἀνάκτορον. Welckerus praeeunte Grotio ἀνακτόρων posuit; sed τὸ κρυφθὲν ἀνακτόρων vix recte dicitur de secreto reges celato. In iis quae statim sequuntur ὁ Μαρεώτης οἶνος ὁ Ἀλεξανδρεωτικὸς τὴν μὲν προσηγορίαν ἀπὸ τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κρήνης Μαρείας, in his igitur novum mihi accidit Maream appellari κρήνην. Nisi epitomatoris error subest, corrigi velim λίμνης.

I, 34. c. ὅτι δὲ φίλοινοι Αἰγύπτιοι σημεῖον καὶ τὸ παρὰ μόνοις αὐτοῖς ὡς νόμιμον ἐν τοῖς δείπνοις πρὸ πάντων ἐδεσμάτων κράμβας ἕσθειν ἑφθὰς μέχρι τοῦ δεῦρο παρασκευάζεσθαι. Pro μόνοις, quod sine controversia corruptum est, scribendum videtur πρώτοις, quod ᾱ scriptum errorem genuit. Post ἑφθὰς addidi ἅς, ut constructio constaret.

In Eubuli loco ibid. d. scripsi εἰς ἐμέ σου τὴν κραιπάλην μέλλεις ἀφεῖναι ex emendatione Dobraei pro ἐμὲ σὺ τὴν κραιπάλην.

Ibid. e. In Anaxandridis fr. Herwerdenus Obs. crit. p. 57. διασκεδᾶτέ τε τὸ προσὸν νέφος. At quis praestet non tertium aliquid poetam reliquis subiecisse? In Amphidis loco dedi:

οὕτως ἐξελαύνει γὰρ ταχύ,
σφόδρα λῆρον ὥστε τὰς ῥαφάνους ὄντως δοκεῖν.

Vulgo οὕτως ἐξελαύνει γὰρ σφόδρα λῆρον ὥστε τὰς ῥαφάνους οὕτω δοκεῖν; in quo ὄντως pro οὕτω debetur Casaubono.

II, 35. d. Chaeremo τοῖς χρωμένοις | γέλωτα, σοφίαν, ἀμαθίαν, εὐβουλίαν. Ita haec scripsi Nauckium secutus, vulgo εὐμάθειαν. Sequitur incerti comici (fort. Alexidis) fragmentum, in cuius initio posui praeeunte Porsono ὁ Μνησίθεος δ' ἔφη. Vs. 4. erat τοῖσι χρωνένοις. BE τοῖς, unde scripsi τοῖς εὖ χρωμένοις.

II, 36. b. Probabilis est Nauckii Observ. crit. p. 36. coniectura versus 11. et 12. ita scribentis:

ἂν ἴσον ἴσῳ δέ, παράλυσιν τῶν σωμάτων,
ἐὰν δ' ἄκρατον προσφέρῃ, μανίαν ποιεῖ.

Postrema eiusdem fragmenti verba, διὸ καὶ καλεῖσθαι τὸν Διόνυσον πανταχοῦ ἰατρόν. ἡ δὲ Πυθία εἴρηκέ τισι Διόνυ-

σον ὑγιάτην λαλεῖν, a praecedente parte separavi. Sunt ipsius Athenaei verba. Pro πανταχοῦ malim πολλαχοῦ.

Ibid. c. In Eubuli loco vs. 10. Suidas habet ὥστ' ἐκβάλλειν ποιεῖ, unde conicias ὥστε κἀκβάλλειν ποιεῖ.

Ibid. d. Epicharmi fragmentum apud Dindorfium ita editum est:

ἐκ μὲν θυσίας θοίνα * *
ἐκ δὲ θοίνης πόσις ἐγένετο. B. χάριεν, ὥς γέ μοι * *
A. ἐκ δὲ πόσιος κῶμος, ἐκ κώμου δ' ἐγένετο θυανία,
ἐκ δὲ θυανίας δίκη [γένετ', ἐκ δίκης δὲ καταδίκη],
ἐκ δὲ καταδίκης πέδαι τε καὶ σφάκελος καὶ ζημία.

Ab ultimo versu ut ordiar, σφάκελος ad sententiam incommodum est. Verissima est Bocharti emendatio σφαλός, a Schweighaeusero commemorata, a Dindorfio neglecta. Pollux VIII, 72. σφαλὸς τὸ δεσμωτικὸν ξύλον ἐκαλεῖτο. Hesychius Σφαλός· ἔστι γὰρ ξύλον ποδῶν δεσμωτήριον (fort. δεσμωτικόν). οἳ δὲ κόρμον ἢ δίσκον. ἄλλοι δισκοειδές τι σκεῦος μολύβδινον, ἔχον κρίκον, ὃ δεσμοῦντες ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν ῥίπτουσιν ἐν τοῖς ἀγῶσιν *). Photius p. 22, 13. Ἐσφάλιζεν (leg. ἐσφάλιξεν)· ἠσφάλισεν, ἔσφηλεν· οὕτω καὶ τὸ πέδαις δῆσαι, πεδῆσαι. Qui aut σφαλίζειν et σφάλλειν confudit, aut scripsit Ἐσφάλιξεν· ἐσφάλισεν, [ἐν σφαλῷ] ἔδησεν· οὕτω καὶ etc. Substantivum σφαλός etiam Babrio fab. 106, 11. restitui ἐδικτυώθη καὶ σφαλοῖς ἐδεσμεύθη, ubi cod. habet σφαλεῖς. v. Lachmannum p. XX. Primus versus fortasse in hunc modum redintegrandus est: ἐκ δὲ θυσίας γέγονε θοίνα νὴ Δία. Versu secundo recte Dindorfius supplevit δοκεῖ. Versu tertio scribendum cum Dobraeo ἐγένεθ' ὑανία. Hesychius Συανία· λοιδορία καὶ ἡ διὰ χειρὸς μάχη. Idem Ὑανία· τύρβη, μάχη, ὕβρις, ἀγερωχία. Verba uncinis inclusa ex coniectura addidit H. Stephanus, nec dubium est quin quid exciderit recte intellexerit. Sed scribendum potius δίκη, 'κ δίκης δ' ἐγένετο καταδίκη. Ac favet quodammodo huic emendationi Suidas v. οἶνος, ubi haec ita scripta sunt: ἐκ δὲ θυανείας δίκη, ἐκ δὲ δίκης πέδαι τε καὶ κ. τ. λ.

---

*) Itaque σφαλὸς etiam disci genus fuit; neglexit haec G. P. Philippi Dissert. de Pentathlo p. 43.

Itaque hoc fragmentum restitutis formis doricis inde a versu secundo ita fere exhibendum est:

ἐκ δὲ θοίνας πόσις ἐγένετο. B. χάριεν, ὥς γ' ἐμὶν δοκεῖ.
A. ἐκ δὲ πόσιος κῶμος, ἐκ κώμου δ' ἐγένεθ' ὑανία,
ἐκ δ' ὑανίας δίκα, 'κ δίκας δ' ἐγένετο καταδίκα,
ἐκ δὲ καταδίκας πέδαι τε καὶ σφαλὸς καὶ ζαμία.

Ceterum, ni coniectura fallit, eundem hunc Epicharmi locum respexit Aristoteles Gener. anim. I, 18. ἔτι δὲ παρὰ ταῦτα ὡς Ἐπίχαρμος ποιεῖ τὴν ἐποικοδόμησιν, ἐκ τῆς διαβολῆς ἡ λοιδορία, ἐκ δὲ ταύτης ἡ μάχη. Quibus similia leguntur Rhet. I, 7. cf. Metaph. IV, 24. οἷον ἐκ τίνος ἡ μάχη; ἐκ λοιδορίας, ὅτε αὕτη ἀρχὴ τῆς μάχης. Haec si recte ad nostrum Epicharmi locum rettuli, apertum est vocabulum ὑανία Aristotelem prorsus ut fecit Hesychius interpretatum esse per μάχη. At minus recte idem Epicharmeo κῶμος substituit λοιδορία, nisi forte μῶκος scripsit Epicharmus. Exercit. philol. I p. 5. Aristotelis loca me recte huc advocasse negat Lorenz Leben und Schriften des Epicharmos p. 271. μῶκος et μώκου pro κῶμος et κώμου poenitet fere me non recepisse. Vs. 4. nunc praetuli Bernhardyi supplementum δίκα τε καὶ μάχα καὶ καταδίκα. Ahrens sequente Lorenzio edidit δίκα τάχ', ἐκ δίκας δὲ καταδίκα.

II, 36. d. In Panyasis loco

πρῶται μὲν Χάριτές τ' ἔλαχον καὶ ἐύφρονες Ὧραι
μοῖραν καὶ Διόνυσος ἐρίβρομος —

probare debebam epit. Hoeschelii scripturam πρώτην, quam ipsa Athenaei verba confirmant. Vs. 13. edidi ἐσθλοῖς δὲ ξενίοισι κακὴν ἐπιθῆσι τελευτήν. Libri ἐσθλοῖς ἐν ξενίοισι κακὴν δ' ἐπιθήσειε τελευτήν. Dindorfius, qui Iacobsii emendationem ἐσθλοῖσι ξενίοισι κακὴν ἐπιθεῖσα τελευτήν recepit, ipse conicit ἐσθλοῖσιν δὲ κακὴν ἐπιθῇ (vel ἐπιθῇς) ξενίοισι τελευτήν.

Postremus eiusdem poetae versus

ἐκ γάρ οἱ ἄτης τε καὶ ὕβριος αἶσα ὀπηδεῖ,

in eo fortasse ἡ γὰρ scribendum est, et quod Mehler Mnem. II, p. 61. suasit αἶσ' ἅμ' ὀπηδεῖ. Qui statim sequitur versus πληγὰς ὁ κῶμος λοίδορόν θ' ὕβριν φέρει, Euripidis esse Cycl. 532. adnotare neglexit Dindorfius.

Ibid. e. In Alexidis fragmento recepi scripturam a Stobae servatam *καὶ γὰρ οἶνον* pro *τὸν γὰρ οἶνον*.

Ibid. f. In loco Eratosthenis recipienda erat Clementi scriptura *βορέης ἠὲ νότος*. Cf. Homerus Il. 9, 5.

II, 37. a. In Panyasis vs. 2. ad verba *ἐσθλὸν ἀλεξίκα κον* compara Hesiodi Opp. 102. de quo v. Heindorf ad Pl tonis Crat. p. 50. Ibid. recepta est Stobaei scriptura pr *πάσῃ συνοπηδὸν ἀνίῃ*. Vs. 3. edidi

ἐν μὲν γὰρ θαλίης ἐρατῆς μέρος ἀγλαΐης τε,

pro *ἐρατὸν μέρος*. cf. Theogn. 779. Stobaeus *ἱερὸν μέρος*, i quo latet fortasse *ἱλαρὸν* (vel *ἱλαρῆς*) *μέρος*. Vs. 5. proband mihi videbatur scriptura *δεδεγμένον*, quam exhibet Stobaeu pro *δεδευμένον* (BCD *δεδεμένον*). Eodem auctore vs. 6 *ἠύτε γῦπα* pro *ἠύτε παῖδα* scribendum. In altero eiusde poetae fragmento vs. 2. fortasse *ἀγλαὸν* praestat. Ib. luben amplecterer si cod. pro *πλημμύροντα* daret *πλημμελέοντα*.

Ibid. b. In loco Timaei plura emendanda erant, velut ἐ *τοσοῦτον ἐλθεῖν μανίας ἐκθερμανθέντας ὑπὸ τῆς μέθης ὡ νομίζειν ἐπὶ μὲν τριήρους πλεῖν χειμάζεσθαι δὲ χαλεπῶς* Vulgo male legitur *ἀπὸ τῆς μέθης* et *νομίζειν μὲν ἐπὶ*, se eadem opera scribendum erat litt. c. *ὡς εἰς τὴν θάλασσαν* p *ὡς ἐπὶ τὴν θάλασσαν*. Ibid. *τῇ ἐπιούσῃ τῶν ἡμερῶν*: secl (forsan iniuria) *τῶν ἡμερῶν*, et *ἐγκληθέντας* pro *ἐγκλινθ τας* scripsi cum Schweighaeusero. Seclusi etiam *τῇ θαλάσ* nisi scribere malis *εἰς τὴν θάλασσαν*. Denique litt. e. *σω ρας ὑμᾶς ἐπιφανῶς μετὰ τῶν θαλασσίων δαιμόνων ἐ πατρίδι ἱδρυσόμεθα ὡς αἰσίως ἡμῖν ἐπιφανέντας*, i igitur *σωτῆρας ὑμᾶς ἐπιφανεῖς* scribendum est. Not dii *ἐπιφανεῖς*, praesentes. Nescio quo errore *ἐπι* secluserim.

II, 38. b. In Alexidis fragmento vs. 3. pro *οἰνόν νων* Hirschigius *οἶνον πεπωκώς*, Herwerdenus Obse p. 51. *οἰνόν θ' ὑποπιών*. Hoc secutus sum. Finem f nunc ita scriptum exhibui:

ὥστε τοὺς ἀρνουμένους
μάλιστα τούτους τοῦτο καταφανεῖς ποι

τοῦτο e coniectura adieci, sed possis etiam *πᾶσι* addere. Cobetus coniecit:

μάλιστα μάλιστα τοῦτο καταφανεῖς ποιεῖν.

Ibid. e. Alcaei verba ita scripta erant ἄλλοτε μὲν μελιαδέος, ἄλλοτε δ' ὀξυτέρου τριβόλων ἀρητυμένοι. Secutus sum Bergkium P. L. p. 718.

II, 39. a. Anaxandridis locus in libris ita scriptus est τὸ νέκταρ πάνυ μάττων ἐσθίω διαπίνω τ', quae correxi. Dindorfius e Casauboni coniectura dedit τὸ νέκταρ ἐσθίω πάνυ μάττων δ.

Ibid. b. Ἴβυκος δέ φησι τὴν ἀμβροσίαν τοῦ μέλιτος κατ' ἐπίτασιν ἐνναπλασίαν ἔχειν γλυκύτητα, τὸ μέλι λέγων ἔνατον εἶναι μέρος τῆς ἀμβροσίας κατὰ τὴν ἡδονήν. Pro ἐνναπλασίαν et ἔνατον iam olim in Bergkii Ephem. Marb. 1851. no. 30. scripsi δεκαπλασίαν et δέκατον allato schol. Pindari Pyth. IX, 113. ἔστι δὲ καὶ τοῦ μέλιτος εὑρητὴς ὁ Ἀρισταῖος, ὃ δὴ τῆς ἀθανασίας (i. e. ἀμβροσίας) δέκατον μέρος ᾠήθησαν εἶναι. Ac decumanus numerus etiam in aliis suavitatibus locum habet. Cf. Hesiodus apud Apollodorum Bibl. 3, 6, 7. οἵην μὲν μοῖραν δέκα μοιρῶν (μοιρέων) τέρπεται ἀνήρ, τὰς δέκα δ' ἐμπίπλησι γυνὴ τέρπουσα νόημα. Mox sequitur nobilissimum incerti auctoris in Cratinum epigramma, in cuius vs. 1. ex Anthol. Vatic. ταχὺς scripsi pro μέγας et vs. 4. ᾠδώδει pro ὠδωδώς. De ceteris v. Heckeri Comment. crit. de Anthol. gr. I p. 31. (Vs. 5. corr. typoth. err. πιττῷ pro κιττῷ.)

Ibid. d. ἐκ τροφῆς ξηρᾶς οὔτ' ἂν σκώμματα γένοιτο, οὔτ' αὐτοσχέδια ποιήματα. Disiecta poetae membra cernere mihi videor; possis suspicari:

οὔτ' ἂν σκώμματα
γένοιτ' ἄν, οὔτ' αὐτοσχέδια ποιήματα.

Sequuntur paullo post ἐπεσημήνατο ὁ γραμματικὸς Ἀρίσταρχος, in quibus pro ἐπεσημήνατο, quod ex praecedente ἐπιστεφέας natum est, scribendum ἐσημήνατο.

Ibid. f. In Bacchylidis loco vs. 2. Herwerdenus Observ. crit. p. 137. σευομένα 'κ κυλίκων. Vs. 6. αὐτὸς μὲν πόλεων (mallim πολίων) κρήδεμνα λύει, non ferri posse αὐτὸς intellexit Bergkius, coniecitque αὐτίχ' ὁ μέν. Praetulerim οὗτος μὲν sc. Διόνυσος, quod ex praecedentibus Διονυσίοισι δώροις assumendum est. At recte idem in sequentibus supplevit

Quibus in verbis Θηβαῖοι scribendum esse monuit nunc etiam M. Haupt in Nuove Memorie dell' Instituto di Corresp. archeol. vol. II p. 213.

Ibid. d. In Phrynichi loco posui ὑδατοπότης pro ὑδατοπότας. Ad ἀηδόνων ἠπίαλος comparanda Hesychii glossa Ἠπίαλος· ῥῖγος πρὸ πυρετοῦ· ἐκαλοῦντο δ' οὕτω καὶ οἱ ψυχροί. Est igitur qui cantu suo febrim affert lusciniis sive febris lusciniarum. Non recte Hesychii glossam tractavit editor Ienensis, αἱ ψυχαί pro οἱ ψυχροί coniciens.

II, 45. a. In Antiphanis loco ante Casaubonum erat βρώματα διάφορα, quod tenuit Dindorfius, qui vs. 4. Porsoni coniecturam exhibuit διπλασίαν γὰρ παρέσχεν ἡδονήν. Libri διπλασίαν παρέσχε τὴν ἡδονήν. Rectius alii παρέσχε διπλασίαν τὴν ἡδονήν.

Ibid. litt. c. Praeeunte Valckenario Mnemos. I p. 332. posui συμφέρεται pro φέρεται.

II, 46. a. Alexidis locum edidi ut eum supplevit et emendavit ex Clementis Alex. Paed. II p. 79. Nauckius Phil. V p. 554. Vulgo deest μύροις et editur ἐναλείφεται. Vs. 2. ποιεῖν pro ποιῶν scripsi ex Athen. XV p. 687 d.

Ibid. c. τοῦ ἐξ Ἀμφιαράου ὕδατος. BV Ἀμφιαράτου. Similiter litt. d. Ἀμφιαράτου V, Ἀμφιαράθου L. Utroque loco scribendum Ἀμφιαρείου sive potius Ἀμφιαραείου. Ibid. c. Dobraeus ἥτισοῦν pro ἥτις. Tum litt. d. ὧν τὰ ῥεύματα πρὸς τὴν ἀνατολὴν ἡλίου ἔρρωγε, scribendum videtur ἐξέρρωγε.

II, 47. a. παρὰ Κρατίνῳ κεῖται

οὐ γάρ τοι σύγε πρῶτος φοιτᾷς ἐπὶ δεῖπνον ἄνηστις;

Scribendum πρῳός, Iacobsius πρώιος. Ibidem supplevi ἄκλητος ex grammatico Bekkeri. In sequente Diphili loco:

τέρπομαι γυμνοὺς ὁρῶν
τοὺς ὀξυπείνους καὶ πρὸ τῶν καιρῶν ἀεὶ
πάντ' εἰδέναι σπεύδοντας,

quem explicavi ut potui, vereor ne πάντ' ἐσθίειν scribendum sit.

Ibid. b. De Eubuli loco, in quo ἐλθόνθ' et κελεύω partim cum Iacobsio partim cum Schweigh. edidi, v. Iacoby Addenda Com. graec. p. CLXXXI. In sequente Alexidis loco adhuc probo quod conieci:

ἢ μὴ ποιοῦντ' ᾠδὰς ποιητὴν καὶ μέλη.

II, 48. b. In Platonis fragmento

κἂν φοινικίσι Σαρδιανικαῖσιν κοσμησάμενοι κατάκεινται,

non video quid aliud restet quam Σαρδιακαῖσιν scribere, quod poeta metri causa pro Σαρδιαναῖς dixit. Cf. ad XIII p. 598 b. Neque κοσμησάμενοι incorruptum est, Casaubonus κοιμησόμενοι.

II, 49. a. τήμερον ἐγὼ πράγματα ἔξω ἐξ ἀπραξίας. Non dubito quin in his comici senarii pars lateat:

ἔξω πράγματ' ἐξ ἀπραξίας.

Ibid. c. In Epicharmi fragmento Blaydesius ad Aristoph. Acharn. p. 161. scripsit τί δὲ τόδ' ἐστί; Sequuntur verba τί μὰν ἔχει πόδας τέτορας; Librorum scripturae ostendere videntur haec ita scribenda esse τί μάν; οὐ πόδας ἔχει τέτορας; Vs. 2. ἔστιν adiecit Dindorfius. Vs. 3. malim πόδας γα μὰν τέτορας ἔχει.

Ibid. e. Hipponactis versum ita scripserim:

στέφανον [ὃν] εἶχον κοκκυμήλων καὶ μένθης.

In Alexidis versibus Elmsleium secutus sum; vulgo ἑωρακέναι νικητικόν, et in fine post Ἡράκλεις addebatur πεπόνων. Alteram fragmenti partem emendavit Dobraeus, legebatur ἑόρακας πώποτε ἤνυστρον ἐσκευασμένον, ἢ σπλῆν' ὀπτὸν μεμονθυλευμένον.

II, 50. b. μέσως. Ita Nauckius, si recte memini, pro μέσος. C μετρίως.

Ibid. e. Ἀριστοφάνης·

ἐν τοῖς ὄρεσιν δ' αὐτόματ' αὐτοῖς τὰ μιμαίκυλ' ἐφύετο πολλά.

Libri ἐν τοῖς ὄρεσιν αὐτομάτοισιν τὰ μιμαίκυλα φύεται πολλά. In his δ' adiecit Dobraeus, μιμαίκυλ' ἐφύετο correxit Dindorfius, v. Bergkii Fragm. Arist. p. 1178. Emendandum restabat αὐτομάτοισιν, quod ad montes relatum sensu destitutum est. Scripsi igitur αὐτόματ' αὐτοῖς, ut pronomen ad homines referatur, quorum beatam vitam poeta describebat. Cf. Ovidius Met. I, 103. contentique cibis nullo cogente creatis, arbuteos foetus montanaque fraga legebant.

Ibid. e. In Cratetis loco erat *ὡρικώτατα*, quod Dobraei suasu *ὡρικὰ* scripsi.

Ibid. f. *ὅτι Ἀγῆνα σατυρικόν τι δρᾶμα ἀμφιβάλλεται εἴτε Πύθων ἐποίησεν ὁ Καταναῖος ἢ Βυζάντιος ἢ καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς Ἀλέξανδρος.* De Pythonis notissimi hominis patria quum nulla unquam dubitatio fuerit, apertum est interposito articulo scribendum esse *ἢ ὁ Βυζάντιος*, quemadmodum est XIII p. 595. e. *ὁ τὸν Ἀγῆνα τὸ σατυρικὸν δραμάτιον γεγραφώς, ὅπερ ἐδίδαξε Διονυσίων ὄντων ἐπὶ τοῦ Ὑδάσπου ποταμοῦ, εἴτε Πύθων ἦν ὁ Καταναῖος ἢ ὁ Βυζάντιος ἢ καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεύς.* Cf. p. 586. f. *εἴτε Πύθων ἐστὶν ὁ Καταναῖος ἢ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς Ἀλέξανδρος*, ubi post *ἢ Καταναῖος* excidisse videtur *ἢ ὁ Βυζάντιος*. Inscriptio huius dramatis quo spectaverit incertum est. Schweighaeusero enim ipsum Alexandrum Agenis nomine significari suspicanti parum favet fragmentum ab Athenaeo XIII p. 596. b. servatum, ubi Harpalus non minorem frumenti copiam Atheniensibus donavisse dicitur quam Agen, quod de Alexandro nullo pacto dici potuit. Nomen *Ἀγὴν* ex hoc ipso opinor dramate ab Arcadio p. 8, 19. memoratum, ex eorum genere est, de quibus Lobeckius Paral. p. 191. disseruit, quibus vide an addendum sit non lectum sane alias nomen *λέσχην* vel *λεσχήν*, quod Timoni Phliasio restistuendum suspicor apud Diogenem Laert. X, 40:

Οἷον Δημόκριτόν τε περίφρονα ποιμένα μύθων
ἀμφίνοον λέσχην, ἃ μετὰ πρώτοισιν ἀνέγνων.

Vereor enim ut probari possint quae de his versibus scripsit Mullachius Quaest. Democrit. II p. 3. Timonen *ἀμφίνοον λεσχῶν* scripsisse suspicans. Mihi poeta *ἀμφίνοον λεσχῆνα μετὰ πρώτοισιν ἀνέγνων* scripsisse videtur i. e. subtilem disputatorem. Eum igitur in principibus sese eius philosophorum agminis quod describit conspexisse dicit. Neque enim dubito quin illud Timonis fragmentum ex ea Sillorum parte petitum sit, quam ad Homericae *Νεκυίας* formam institutam fuisse suspicor, cui coniecturae praeter alia fidem faciunt quae leguntur apud Diogenem Laert. VII, 15. de Zenone Citiensi:

καὶ φοίνισσαν ἴδον λιχνόγραυν σκιερῷ ὑπὸ τύφῳ
πάντων ἱμείρουσαν —

et quae de Archelao idem habet Diogenes IV, 42:

ὡς εἰπὼν ὄχλοιο περίστασιν εἰσκατέδυνεν.
οἵ δέ μιν ἠύτε γλαῦκα πέρι σπίζαι τερατοῦντο
ἠλέματον δεικνύντες.

Quibus adde quae Diogenes de Platone servavit III, 7:

τῶν πάντων δ' ἡγεῖτο πλατύστατος, ἀλλ' ἀγορητὴς
ἡδυεπὴς τέττιξιν ἰσόκραγος *), *οἵ θ' Ἑκαδήμου*
δένδρει ἐφεζόμενοι ὄπα λειριόεσσαν ἱεῖσιν.

Et de Heraclito atque Empedocle IX, 6. et VIII, 67:

τοῖς δ' ἔνι (ἔπι?) κοκκυστὴς ὀχλολοίδορος Ἡράκλειτος
αἰνικτὴς ἀνόρουσε καὶ Ἐμπεδοκλῆς ἀγοράων
κηλητὴς ἐπέων.

Denique de Anaxarcho apud Plutarchum de Virt. mor. p. 400. c.

ἓν δὲ τὸ θαρσαλέον τε καὶ ἐμμανὲς ὅππη ὀροῦσαι
φαίνετ' Ἀναξάρχου κύνεον μένος —

Cuius loci partem non nominato auctore attulit idem Plutarchus de Vit. pud. p. 529 a. et Symp. p. 705 f. Ad locum de Democrito ut redeam, cum eo forsan coniungendi sunt versus de Pythagora apud Diogenem VII, 36:

Πυθαγόρην τε γόητος ἀποκλίνοντ' ἐπὶ δόξαν
θήρῃ ἔπ' ἀνθρώπων, σεμνηγορίης ὀαριστήν.

Quibus rursus connectenda videntur quae de Parmenide Zenone Eleata et de Melisso habemus apud eundem IX, 22 et 25:

Παρμενίδου τε βίην μεγαλόφρονα καὶ πολύδοξον,
ὅς ῥ' ἐπὶ φαντασίης ἀπάτας ἀνενείκατο νώσεις.
ἀμφοτερογλώσσου τε μέγα σθένος οὐκ ἀλαπαδνὸν
Ζήνωνος πάντων ἐπιλήπτορος, ἠδὲ Μέλισσον
πολλῶν φαντασμῶν ἐπάνω παύρων γε μὲν ἥσσω.

Quorum postrema intelligi non possunt, nisi post *ἥσσω* versum excidisse statuas, in cuius initio fuerit *γιγνόμενον*. Exercit. philol. I p. 5—7.

II, 51. b. *τὸ ἐν αὐτοῖς ἠρέμα ψυχρὸν καὶ τοῖς πυρεταί-*

---

*) Ita enim nunc correxi editum *ἰσόγραφος* in Philol. Gott. XV p. 330. ubi de aliis quoque Timonis locis dictum est. Versu primo scribendum videtur *πλατίστακος*, de quo alias.

[illegible]

καὶ δημόκοινος ἐπεχόρευσε δαψιλὴς
θέρμος, πενήτων καὶ τρικλίνου συμπότης,

non immunis est vitii; pro τρικλίνου, quod ex B et X p. 420 b. positum est, vulgo legitur τρικλίνων. Fortasse scripserat poeta π. κατὰ τρίκλινον vel π. ἐν τρικλίνῳ συμπότης.

In Diphili fragmento si recte Iacobsius verba τοῦ πορνοβόσκου delet, ultimo versu ἁπλῶς ἅπαντα μᾶλλον ἢ ταύτας τρέφειν, scribendum fuerit ἢ πόρνας τρέφειν. Pro ἁπλῶς, quod Iacobsio debetur, libri habent ἄλλως.

II, 56. f. In Pherecratis loco recepi, quod iam olim conieci, καρύκη pro κάρυα. V. Com. graec. II p. 359. Sequitur Platonis locus φύλλιον ἢ ῥαφανίδιον, in quo Dobraeus scribebat φυλλεῖον ἢ ῥαφανιδίον.

II, 57. a. De Calliae fragmento dixi Com. graec. II p. 740. In Amphidis loco ibid. b. non intelligo quo pacto ἰχθῦς ἀληθινοὶ opponi possint ταῖς ῥαφανῖσι, nec tamen vitium subesse videtur. Cf. Macho Athenaei VI p. 244 b. καράβων ἀληθινῶν, quamquam hoc etiam quo sensu dictum sit ambigitur.

Ibid. d. Verba Ἀριστοφάνης «τίκτει πρῶτον ὑπηνέμιον ᾠὸν νύξ», quae vulgo post εἶναι λευκόν leguntur, transposui litt. e. post ἀλλὰ καὶ ὑπηνέμια, et Sapphonis locum exhibui ut emendatus est a Bergkio P. L. p. 976. Vulgo φασὶ δή ποτε Λήδαν ὤιον εὑρεῖν.

Ibid. e. In Ephippi fragmento scribendum φοινικίνου.

Ibid. f. οὐκ εὖ ὁ δὲ Νεοκλῆς. Sic enim volebam; corr. operarum errorem. Edebatur οὐκ εὖ δὲ Νεοκλῆς.

Sequuntur haec: ἀπὸ τῆς σελήνης πεσεῖν τὸ ᾠὸν ἐξ οὗ τὴν Ἑλένην γεννηθῆναι. De caelo lapsum esse ex quo Helenam exclusam ferebant ovum praeter Neoclem etiam veteres poetas tradidisse ex Plutarcho cognoscitur Sympos. II, 3, p. 637 b. καὶ τὸ Τυνδάρειον (ᾠὸν) οἱ ποιηταὶ λέγουσιν οὐρανοπετὲς ἀναφανῆναι. Sequuntur apud Athenaeum ex eodem Neocle haec: τὰς γὰρ σεληνίτιδας γυναῖκας ᾠοτοκεῖν καὶ τοὺς ἐκεῖ γεννωμένους πεντεκαιδεκαπλασίονας ἡμῶν εἶναι, ὡς Ἡρόδωρος ὁ Ἡρακλεώτης ἱστορεῖ. Haec de mirabili foecunditate lunae Herodorus in libro quem de rebus Herculis scripsit exposuisse videtur, et eo quidem loco ubi de leone Nemeaeo agebatur, quem fuisse qui ex luna in terram delapsum esse

dicerent docui Anal. Alexandr. p. 85. Cf. Plutarch. Fac. Lun. p. 937 f. Atque Herodorum eandem fabulam memorasse diserto constat Tatiani testimonio Orat. c. Graec. XLV, p. 98. *πῶς οὐκ ἠλίθιον πείθεσθαι τοῖς Ἡροδώρου βιβλίοις περὶ τοῦ καθ' Ἡρακλέα λόγου, γῆν ἄνω κηρύττουσιν κατεληλυθέναι τε ἀπ' αὐτῆς λέοντα τὸν ὑφ' Ἡρακλέους φονευθέντα.* De Herodori illo libro post Heynium ad Apollodorum diligenter exposuit Weichertus de Vita et scriptis Apollon. Rhod. p. 157 sqq. et Müllerus Dor. II p. 464 sqq. Nomen huius scriptoris passim in *Ἡρόδοτος* corruptum esse constat, velut in ipso illo Tatiani loco, cui Herodori nomen primus reddidit G. Worth. Adde aliud exemplum ex Apollonio Lex. Hom. p. 72, 22. *ἐπιβώτορι μήλων ἤτοι βοσκήτορι. οἷον ἐφιππαστῆρι· οἱ τῶν βασιλέων υἱοὶ πρῶτον ἐπὶ κριῶν εἰώθασιν ἐπιβαίνειν. ὡς καὶ Ἡρόδοτός φησιν.* In his Blomfieldus ad Callimachi H. in Jov. 80. pro *Ἡρόδοτος* scripsit *Ἡρωδιανός*. At corrigendum potius *Ἡρόδωρος*, qui illum regiorum puerorum morem attigerat sine dubio in Argonauticis, ubi de Phrixo et ariete exponebat. Praeter Heracleam et Argonautica scripsit Herodorus *Πελόπειαν* laudatam a Schol. Pindari Pyth. XI, 25. *τὸν δὲ Ὀρέστην ἐκκλαπέντα εἶναι τριῶν ἐτῶν ὡς Ἡρόδωρος ἐν Πελοπείᾳ*, quam non recte Weichertus operis de Hercule partem fuisse statuit. Ad hunc librum refero hoc apud Athenaeum VI p. 231 c. *τὴν Ἀτρέως δὲ χρυσῆν ἄρνα, περὶ ἣν γεγόνασιν ἡλίου τε ἐκλείψεις καὶ βασιλέων μεταβολαὶ ἔτι τε τῆς τραγῳδίας ἡ πολλή, φιάλην ἀργυρᾶν φησι γεγονέναι Ἡρόδωρος ὁ Ἡρακλεώτης ἔχουσαν ἐν μέσῳ ἄρνα χρυσῆν.* Quo exemplo quam rationem in fabulis explicandis Herodorus secutus sit luculente intelligitur. Exercit. phil. I p. 8.

II, 58. a. In Ibyci fragmento olim scribebam:

ἥλικας ἰσοπάλους ἐνιγυίους,

pro *ἰσοκεφάλους*, fortasse recte. In Ephippi loco erat *ἴτρια τραγήματα*, pro quo *ἴτρια τραγήμαθ' ἧκε* scripsi ex XIV p. 624 e. Nicomachei fragmenti vs. 1. recte libri *τοῦ πατρός* pro quo Dindorfius *μοι πατρός* ex Iacobsii correctione dedit; pro *γὰρ* Cobetus Mnem. VII, 154. maluit *μοι*. Vs. 2. *συνεστρόγγυλα* idem dedit pro *συνεστρογγύλικα*, nescius idem me suasisse Com. Gr. IV p. 587.

Ibid. b. et c. Consulto reliqui in verbis Athenaei πρόπομα, quamquam non nesciebam antiquam et genuinam formam esse πρόπωμα, quae sine dubio in loco Phylarchi restituenda est. Eidem restitui ἐπὶ ξένια καλέσας pro ἐπὶ ξενίᾳ. V. Cobetum V. L. p. 248. et Dindorfium Praef. Luciani II p. IX.

Ibid. d. In Antiphanis loco erat τρώγοντες μολόχης ῥίζαν, quod servari potest, si hanc dactylici vel anapaestici versus particulam fuisse statuas.

II, 59. c. Hermippi verba ante Dobraeum ita scripta legebantur: τὴν κεφαλὴν ὅσην ἔχεις ὅσην κολοκύντην, idem in Phrynichi loco recte dedisse videtur κολοκύντιον. Epicharmi qui sequitur versus a Dindorfio ex Grotii et Koenii ad Gregor. p. 281. coniectura ita editus est:

ὑγιέστερον τῆν' ἐντὶ κολοκύντας πολύ.

Libri ὑγιέστερον τ' ἦν ἔτι. Sed ἐντὶ pro ἐστὶ Epicharmus non dixit. Praeterea haereo in ὑγιέστερον τῆνο, siquidem huius proverbii haec forma fuit, ut homo praecipue sanus cucurbita sanior diceretur. V. Photium et Suidam s. v. ὑγιέστερος ὄμφακος. Cf. Diphilus in Com. graec. IV p. 420:

ἐν ἡμέραισιν αὐτὸν ἑπτά σοι, γέρον,
θέλω παρασχεῖν ἢ κολοκύντην ἢ κρίνον,

i. e. ἢ ὑγιᾶ ἢ τεθνηκότα. Neque obstat Sophron apud Etym. M. p. 774, 41. ὑγιώτερον κολοκύντας, in quo ὑγιώτερον accusativus est, suspensus ille a verbo ἀποδείξω vel simili quodam. Itaque Epicharmi versum ita scribi malim

ὑγιέστερός θήν ἐστι κολοκύντας πολύ.

Exercit. philol. Spec. I p. 7.

Ibid. d. In Epicratis ecloga edidi εἴ τι κατειδὼς ἥκεις, λέξον πρὸς τᾶς γᾶς. Abest vulgo τᾶς. Cobetus maluit πρὸς Ἀθηνᾶς. Cf. Com. graec. III p. 370. Vs. 10. addidi τῶν et vs. 20. edidi πρώτιστον μέν, pro πρώτιστα μέν. Alii πρώτιστα μὲν οὖν. Vs. 24. recte post Cobeti Observ. crit. de Platone Com. p. 121. τῶν μειρακίων delet Herwerdenus, qui vs. 30. coniecit ἐπέταξε πάλιν πορδὴν αὐτοῖς. Sufficere opinor ἐπέταξ' αὐτοῖσι πάλιν πορδήν, vel ἐπέταξ' αὐτοῖς πάλιν αὖ πορδήν. Alia tentavit Emperius.

II, 60. a. In Alexidis loco ἐφ' ἧς (corr. operarum error ἐπ' ἧς) ἐπέκειτ' οὐ τυρὸς οὐδ' ἐλῶν γένη fortasse recte

maluit Herwerdenus. De mensura huius nominis dixi Com. graec. III p. 503. Ibid. poenitet non recepisse quod conieceram

οὐδὲ παρέχουσαι κνῖσαν ἡμῖν πίονα
παρουψίδες καὶ λῆρος.

Pro πίονα vulgo πλείονα scribitur.

Ibid. d. Postremos versus οὐδεὶς χρέως — πυθαγορίζειν, qui vulgo leguntur post φλέγμ' οὐκ ἔχων, Dobraeo suadente coniunxi cum sequentibus, in quorum primo scripsi τίς γὰρ κάτοιδ' ἡμῶν pro τίς γὰρ οἶδ' ἡμῶν.

Ibid. e. Cum Dobraeo posui τῷ παροιμίας pro τὸ παροιμίας, et in ultimo Antiphaneae eclogae versu scripsi κεῖ τι πνίγει βρῶμ' ἔτι pro βρῶμά τι, nisi praestat κεῖ τι πνίγει βρωμάτων.

Ibid. f. Epicharmi versum correxit Naekius, legebatur ἐπεσκληκότες.

II, 61. b. Euripidis legitur epigramma, in cuius vs. 1. pro ἀγήραντον e codd. posui ἀγήρατον. et vs. 4. ex iisdem scripsi μοιραδίῳ pro μοιριδίῳ. Cf. Lobeck. Proleg. Path. p. 352. In Athenaei verbis scribendum τοὐπίγραμμα.

Ibid. d. In Diphili medici loco οἱ μετὰ τὸ ἑψηθῆναι καὶ τεθῆναι πησσόμενοι verba καὶ τεθῆναι utpote ex dittographia orta delenda videntur.

II, 62. b. καὶ μᾶλλον ὅταν αἱ βρονταί. ὡς ταύτης αἰτιωτέρας οὔσης. Excidisse τῆς αἰτίας vidit Casaubonus.

Ibid. d. διὸ Ναυσικλείδην εἰρηκέναι μήτε ἔαρ μήτε φίλους. Sensus horum verborum epitomatoris vitio obscuratus est. Dixerat aliquis, referente Hegesandro, in Hellesponto οὔτε ὕδνον γίνεσθαι οὔτε γλαυκίσκον οὔτε θύμον, quo audito Nausiclides addidit: neque ver neque amicos. Cf. Dobraeus, qui pro θύμον recte corrigere videtur θύννον, quod praeivit Natalis Comes. — De Aristophanis fragmento v. Bergkium p. 1169.

Ibid. e. Theopompi versus κἄπειτ' ἰδὼν ἀσφάραγον ἐν θάμνῳ τινί (τινά?) fortasse ad Ulixen fabulam referendus est. In sequente Amipsiae fragmento scribendum οὐ σχῖνος οὐκ ἀσφάραγος οὐ δάφνης κλάδοι, pro οὐδ' ἀσφάραγος.

Ibid. f. Sophoclis versus fortasse ita scribendus est κάξορμενίζει κοὐκ ἔτι σχολάζεται | βλάστη.

II, 63. a. Antiphanis locus in libris ita legitur: ἀσπάραγος λαΐζετ', ὦχρος ἐξήνθηκέ τις. Porsonus ἐπηγλαΐζετ', praetuli

ταγλαΐζετ' (corr. oper. errorem). Metro destitutus Philyllii ersus fortasse ita redintegrandus est μαινίδες [ἀφύη] σκόμροι κοχλίαι κορακῖνοι, cll. Anaxandride Com. gr. III p. 184. κορόδων ἀφύης σκόμβρων.

Ibid. c. Epicharmus τούτων ἁπάντων ἀκρίδας ἀνταλλάσ-ονται. Dobraeus ἀντάλλασσε τύ. Fort. ἀντάλλασσε παῖ.

Ibid. d. Versu 4. eclogae Eubuli

οὐδ' ἱεροσύλοις καὶ πικραῖς παροψίσιν,

)obraeus corrigit μιαραῖς. In postremo versu edidi

ἀκροκώλιόν τε γεννικόν, ὀπτὰ δέλφακος
ἁλίπαστα τρία.

/ulgo δελφάκια.

Ibid. e. In Alexidis fragmento vulgatur πίννας. Tum egebatur

τοσαῦτα τούτων ἄν τις εὕροι φάρμακα
ἐρῶντι ἑταίρας ἕτερα χρησιμώτερα;

Scripsi τοιαῦτα, et similia, idque cum praecedentibus coniunxi; tum ἐρῶν pro ἐρῶντι correxit Iacobsius; praestat fortasse ἐρῶν γ'. Ad orationis formam compara Platonem Phaedr. p. 234 e. οἴει ἄν τινα ἔχειν εἰπεῖν ἄλλον — ἕτερα τούτων μείζω καὶ πλείω; Fort. tamen scribendum τουτωνὶ τίς ἂν εὕροι —

Ibid. f. De Xenarchi loco vide Com. gr. III p. 614. (p. 841. ed. min.) Vs. 7. polypus dicitur πόντου κυανέαις δίναις τραφείς, pro quo vide ne στραφείς scribendum sit. Vs. 10. cum Lobeckio pro στερνοσώματον scripsi στερροσώματον.

II, 64. c. καί γε ἱκανῶς εἰσὶν (αἱ βολβῖναι) διὰ τὴν πολλὴν σκληρότητα καὶ εὐέκκριτοι. Debebat opinor διὰ τὴν πολλὴν γλισχρότητα, praeterea excidisse videtur adiectivum, nisi καὶ ante εὐέκκριτοι delendum.

Ibid. Vitium suscepit ultimus Matronis versus

τάων φυομένων ἠράσσατο πότνια γαστήρ.

Fortasse ὑομένων scribendum, quando imbribus irrigantur, cll. versu tertio ἃς ἐν χέρσῳ θρέψε Διὸς παῖς ἄσπετος ὄμβρος. Nisi quis praeferat θυομένων, quando mactantur, ut Horatius dixit porrum seu caepe trucidas.

Ibid. e. In Philemonis loco pro κρόμυον scripsi κρόμμυον.

Tum in Heraclidae Tarentini verbis pro ἐπιμένει γὰρ τῇ κοιλίᾳ malim ἐμμένει.

II, 65. c. De Eubuli loco v. Com. graec. III p. 268. In sequente Nicostrati fragmento Dobraeo auctore pro ἀγοράζω scripsi ἀγοράσω.

Ibid. e. In Antiphanis anapaestis μελιπέρδικες suspicabar Com. graec. III p. 145.

Ibid. d. De Antiphanis fragmento vide Com. graec. III p. 141. In eo τίς εἰσφέρῃ scripsi Dobraeum secutus pro φέρῃ τις. In Eubuli loco τὴν ὁδὸν corruptum est. Herwerdenus Obs. crit. p. 60. διάπαττε τήνδ' (scil. κύλικα) ὅλην.

Ibid. e. Νίκανδρος Θηριακοῖς Ἠ καὶ λεπτοθρίοιο πολύχνοα φύλλα κονύζης *). Leguntur haec eodem modo scripta in Ther. 875. Itaque Nicander eo licentiae progressus est, ut θρίον penultima correpta dicere non dubitaverit pro θρῖον. Sed Nicander in syllabarum mensura etiam alia sibi permisit a reliquorum poetarum usu aliena. Ex hoc genere est quod non tantum πρίων Ther. 52. sed etiam νεαλής Alexiph. 358. 364. 473. γερύνων Alexiph. 576. Ther. 620. (cf. Stephanus Byz. s. v. Βιθυνός) penultima brevi dicere non veritus est. Nec minorem sibi licentiam sumpsit in mensura verborum βάλσαμον Ther. 396. si sana est lectio, δείδιθι Alex. 443 **). σίσυμβρα Ther. 896. μύουρος Ther. 287. aliorumque. At quod idem Alexiph. 446. ἄμμιγα ποιπνύων Ὑμηττίδος in Ὑμητίς primam produxit, in eo ab aliorum exemplo poetarum descivisse non putandus est. Dosiades Anth. Pal. XV, 25, 21. Ὑμηττιαδᾶν πολὺ λαροτέρην σπονδήν. Nonnus XIII, 183. γείτονος Ὑμηττοῖο μελισσήεντας ἐναύλους. Stephanus Byz. p. 727. Ὑμηττός· τὸ υ μακρὸν καὶ βραχύ. Atque hinc est quod apud Hesychium Ὑμηττὸς duplicata ametabolo Ὑμμηττὸς scriptum reperitur, cuius scripturae aliud exemplum ha-

*) E Theriacis Nicandri quae affert Etymol. M. p. 27, 51. Αἰγοφάγος· ὁ Ζεύς, ὡς παρὰ Νικάνδρῳ ἐν Θηριακοῖς, ea in nostris exemplaribus frustra quaeras. Sed scribendum videtur Θηβαϊκοῖς, quorum tertium librum laudat schol. Ther. 214.

**) Hoc removit nunc O. Schneiderus, qui ex cod. Π edidit δείδιχθι.

bet cod. Gorl. Luciani vol. III p. 180. Iac. Exerc. philol. I p. 8.

II, 67. a. οὔτε πεπέρεως μέμνηται οὔτε ὄξους, ὃ μόνον ἄριστόν ἐστι τῶν ἡδυσμάτων. Postrema ab Athenaei oratione separavi; habes comici poetae versum. monuit Dobraeus.

II, 68. c. De Cratini fragmento v. Com. gr. II p. 34. In Platonis loco ante Dobraeum ego ὁ μὲν Λέαγρος pro ὁ Μελέαγρος, Bergkius autem ἀβελτεροκόκκυξ pro κόκκυξ restituimus.

II, 69. a. τὸ πλατύκαυλον καὶ τὸ στρογγυλόκαυλον. Adieci τὸ ante στρογγυλόκαυλον.

Ibid. b. οὗ ὁ Ἄδωνις καταφυγών. Libri καταφαγών, quod probum est si scripseris ἧς pro οὗ. In Amphidis fragmento vs. 2. ἃς εἰ φάγοι τις ἐντὸς Herwerdenus Observ. crit. p. 62. corrigit κἀντός pro ἐντός. fort. ἃς κεἰ φάγοι. Vs. 4. legebatur στρέφοιθ' ὅλην τὴν νύκτα, et vs. 6. τῇ χειρὶ τρίβων τὴν ἀναγκαίαν τύχην, quod vere opinor φύσιν scripsi.

Ibid. c. Eubuli versus μὴ παρατίθει μοι θριδακίνας ὦ γύναι, integer erit, si, quod feci, μὴ duplicaveris.

Ibid. e. Λύκος δ' ὁ πυθαγόρειος τὴν ἐκ γενέσεώς φησι θρίδακα — ὑπὸ μὲν τῶν Πυθαγαρείων λέγεσθαι εὐνοῦχον, ὑπὸ δὲ τῶν γυναικῶν ἀστύτιδα. Mirum mulieres sic opponi Pythagoreis, ac vereor ne κυνικῶν scribendum sit.

II, 70. a. Sophocles ἄκανθα πάντα πληθύει γύην. Malim πληθύνει. Ibid. b. Hecataei Milesii loco restitui formas ionicas, legebatur ὕλῃσιν, τοῖσιν οὔρεσιν, κυνάρα, οἰκοῦσι, τοῖσιν, κυνάρα, ἰτέα. Item in Scylacis ecloga, ubi erat ὀχετοῖσιν, τοῖς οὔρεσι, κυνάρα. Ibid. c. legebatur καὶ ὁ Λοκρός.

Ibid. f. Epicharmi locum scripsi fere ut voluit Dindorfius. Vulgo μάραθοι et τοῖς ἄλλοις μὲν φαγεῖν. Qui proxime sequitur eiusdem poetae versus,

ὃ δέ τις ἀγρόθεν ἔοικε μάραθα καὶ κάκτους φέρειν,

eum ex fabula Γᾶ καὶ Θάλασσα petitum esse conicio e fragmento apud Etymol. M. p. 77. Ἀμάμαξυς· ἡ ἀναδενδράς. Ἐπίχαρμος ἐν Γᾷ καὶ Θαλάσσᾳ Ὁ δ' ἀμαμάξυας φέρει. Ita enim scribendum. Videntur autem in hac fabula nuptiae celebratae esse, ad quas sua quisque convivarum apportabat munera. Similis fuit earum Epicharmi fabularum compositio, quas ab Hebae nuptiis inscripserat. Exerc. phil. I p. 10.

Quibus in verbis *Θηβαῖοι* scribendum esse monuit nunc etiam M. Haupt in Nuove Memorie dell' Instituto di Corresp. archeol. vol. II p. 213.

Ibid. d. In Phrynichi loco posui *ὑδατοπότης* pro *ὑδατοπότας*. Ad *ἀηδόνων ἠπίαλος* comparanda Hesychii glossa *Ἠπίαλος· ῥῖγος πρὸ πυρετοῦ· ἐκαλοῦντο δ' οὕτω καὶ οἱ ψυχροί*. Est igitur qui cantu suo febrim affert lusciniis sive febris lusciniarum. Non recte Hesychii glossam tractavit editor Ienensis, *αἱ ψυχαί* pro *οἱ ψυχροί* coniciens.

II, 45. a. In Antiphanis loco ante Casaubonum erat *βρώματα διάφορα*, quod tenuit Dindorfius, qui vs. 4. Porsoni coniecturam exhibuit *διπλασίαν γὰρ παρέσχεν ἡδονήν*. Libri *διπλασίαν παρέσχε τὴν ἡδονήν*. Rectius alii *παρέσχε διπλασίαν τὴν ἡδονήν*.

Ibid. litt. c. Praeeunte Valckenario Mnemos. I p. 332. posui *συμφέρεται* pro *φέρεται*.

II, 46. a. Alexidis locum edidi ut eum supplevit et emendavit ex Clementis Alex. Paed. II p. 79. Nauckius Phil. V p. 554. Vulgo deest *μύροις* et editur *ἐναλείφεται*. Vs. 2. *ποιεῖν* pro *ποιῶν* scripsi ex Athen. XV p. 687 d.

Ibid. c. *τοῦ ἐξ Ἀμφιαράου ὕδατος*. BV *Ἀμφιαράτου*. Similiter litt. d. *Ἀμφιαράτου* V, *Ἀμφιαράθου* L. Utroque loco scribendum *Ἀμφιαρείου* sive potius *Ἀμφιαραείου*. Ibid. c. Dobraeus *ἡτισοῦν* pro *ἥτις*. Tum litt. d. *ὧν τὰ ῥεύματα πρὸς τὴν ἀνατολὴν ἡλίου ἔρρωγε*, scribendum videtur *ἐξέρρωγε*.

II, 47. a. *παρὰ Κρατίνῳ κεῖται*

οὐ γάρ τοι σύγε πρῶτος φοιτᾷς ἐπὶ δεῖπνον ἄνηστις;

Scribendum *πρῳός*, Iacobsius *πρώιος*. Ibidem supplevi *ἄκλητος* ex grammatico Bekkeri. In sequente Diphili loco:

τέρπομαι γυμνοὺς ὁρῶν
τοὺς ὀξυπείνους καὶ πρὸ τῶν καιρῶν ἀεὶ
πάντ' εἰδέναι σπεύδοντας,

quem explicavi ut potui, vereor ne *πάντ' ἐσθίειν* scribendum sit.

Ibid. b. De Eubuli loco, in quo *ἐλθόνθ'* et *κελεύω* partim cum Iacobsio partim cum Schweigh. edidi, v. Iacoby Addenda Com. graec. p. CLXXXI. In sequente Alexidis loco adhuc probo quod conieci:

ἢ μὴ ποιοῦντ' ᾠδὰς ποιητὴν καὶ μέλη.

II, 48. b. In Platonis fragmento

κἀν φοινικίσι Σαρδιανικαῖσιν κοσμησάμενοι κατάκεινται,

non video quid aliud restet quam *Σαρδιακαῖσιν* scribere, quod poeta metri causa pro *Σαρδιαναῖς* dixit. Cf. ad XIII p. 598 b. Neque *κοσμησάμενοι* incorruptum est, Casaubonus *κοιμησόμενοι*.

II, 49. a. *τήμερον ἐγὼ πράγματα ἔξω ἐξ ἀπραξίας*. Non dubito quin in his comici senarii pars lateat:

ἔξω πράγματ' ἐξ ἀπραξίας.

Ibid. c. In Epicharmi fragmento Blaydesius ad Aristoph. Acharn. p. 161. scripsit *τί δὲ τόδ' ἐστί;* Sequuntur verba *τί μὰν ἔχει πόδας τέτορας;* Librorum scripturae ostendere videntur haec ita scribenda esse *τί μάν; οὐ πόδας ἔχει τέτορας;* Vs. 2. *ἔστιν* adiecit Dindorfius. Vs. 3. malim *πόδας γα μὰν τέτορας ἔχει*.

Ibid. e. Hipponactis versum ita scripserim:

στέφανον [ὃν] εἶχον κοκκυμήλων καὶ μένθης.

In Alexidis versibus Elmsleium secutus sum; vulgo *ἑωρακέναι νικητικόν*, et in fine post *Ἡράκλεις* addebatur *πεπόνων*. Alteram fragmenti partem emendavit Dobraeus, legebatur *ἑόρακας πώποτε ἤνυστρον ἐσκευασμένον, ἢ σπλῆν' ὀπτὸν μεμονθυλευμένον*.

II, 50. b. *μέσως*. Ita Nauckius, si recte memini, pro *μέσος*. C *μετρίως*.

Ibid. e. *Ἀριστοφάνης*·

ἐν τοῖς ὄρεσιν δ' αὐτόματ' αὐτοῖς τὰ μιμαίκυλ' ἐφύετο πολλά.

Libri *ἐν τοῖς ὄρεσιν αὐτομάτοισιν τὰ μιμαίκυλα φύεται πολλά*. In his *δ'* adiecit Dobraeus, *μιμαίκυλ' ἐφύετο* correxit Dindorfius, v. Bergkii Fragm. Arist. p. 1178. Emendandum restabat *αὐτομάτοισιν*, quod ad montes relatum sensu destitutum est. Scripsi igitur *αὐτόματ' αὐτοῖς*, ut pronomen ad homines referatur, quorum beatam vitam poeta describebat. Cf. Ovidius Met. I, 103. contentique cibis nullo cogente creatis, arbuteos foetus montanaque fraga legebant.

Ibid. e. In Cratetis loco erat ὡρικώτατα, quod Dobraei suasu ὡρικὰ scripsi.

Ibid. f. ὅτι Ἀγῆνα σατυρικόν τι δρᾶμα ἀμφιβάλλεται εἴτε Πύθων ἐποίησεν ὁ Καταναῖος ἢ Βυζάντιος ἢ καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς Ἀλέξανδρος. De Pythonis notissimi hominis patria quum nulla unquam dubitatio fuerit, apertum est interposito articulo scribendum esse ἢ ὁ Βυζάντιος, quemadmodum est XIII p. 595. e. ὁ τὸν Ἀγῆνα τὸ σατυρικὸν δραμάτιον γεγραφώς, ὅπερ ἐδίδαξε Διονυσίων ὄντων ἐπὶ τοῦ Ὑδάσπου ποταμοῦ, εἴτε Πύθων ἦν ὁ Καταναῖος ἢ ὁ Βυζάντιος ἢ καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεύς. Cf. p. 586. f. εἴτε Πύθων ἐστὶν ὁ Καταναῖος ἢ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς Ἀλέξανδρος, ubi post ἢ Καταναῖος excidisse videtur ἢ ὁ Βυζάντιος. Inscriptio huius dramatis quo spectaverit incertum est. Schweighaeusero enim ipsum Alexandrum Agenis nomine significari suspicanti parum favet fragmentum ab Athenaeo XIII p. 596. b. servatum, ubi Harpalus non minorem frumenti copiam Atheniensibus donavisse dicitur quam Agen, quod de Alexandro nullo pacto dici potuit. Nomen Ἀγὴν ex hoc ipso opinor dramate ab Arcadio p. 8, 19. memoratum, ex eorum genere est, de quibus Lobeckius Paral. p. 191. disseruit, quibus vide an addendum sit non lectum sane alias nomen λέσχην vel λεσχήν, quod Timoni Phliasio restistuendum suspicor apud Diogenem Laert. X, 40:

Οἷον Δημόκριτόν τε περίφρονα ποιμένα μύθων
ἀμφίνοον λέσχην, ἃ μετὰ πρώτοισιν ἀνέγνων.

Vereor enim ut probari possint quae de his versibus scripsit Mullachius Quaest. Democrit. II p. 3. Timonen ἀμφίνοον λεσχῶν scripsisse suspicans. Mihi poeta ἀμφίνοον λεσχῆνα μετὰ πρώτοισιν ἀνέγνων scripsisse videtur i. e. subtilem disputatorem. Eum igitur in principibus sese eius philosophorum agminis quod describit conspexisse dicit. Neque enim dubito quin illud Timonis fragmentum ex ea Sillorum parte petitum sit, quam ad Homericae *Νεκυίας* formam institutam fuisse suspicor, cui coniecturae praeter alia fidem faciunt quae leguntur apud Diogenem Laert. VII, 15. de Zenone Citiensi:

καὶ φοίνισσαν ἴδον λιχνόγραυν σκιερῷ ὑπὸ τύφῳ
πάντων ἱμείρουσαν —

et quae de Archelao idem habet Diogenes IV, 42:

ὡς εἰπὼν ὄχλοιο περίστασιν εἰσκατέδυνεν.
οἳ δέ μιν ἠύτε γλαῦκα πέρι σπίζαι τερατοῦντο
ἠλέματον δεικνύντες.

Quibus adde quae Diogenes de Platone servavit III, 7:

τῶν πάντων δ' ἡγεῖτο πλατύστατος, ἀλλ' ἀγορητὴς
ἡδυεπὴς τέττιξιν ἰσόκραγος *), *οἵ θ' Ἑκαδήμου*
δένδρει ἐφεζόμενοι ὄπα λειριόεσσαν ἱεῖσιν.

Et de Heraclito atque Empedocle IX, 6. et VIII, 67:

τοῖς δ' ἔνι (ἔπι?) κοκκυστὴς ὀχλολοίδορος Ἡρά-
κλειτος
αἰνικτὴς ἀνόρουσε καὶ Ἐμπεδοκλῆς ἀγοράων
κηλητὴς ἐπέων.

Denique de Anaxarcho apud Plutarchum de Virt. mor. p. 400. c.

ἓν δὲ τὸ θαρσαλέον τε καὶ ἐμμανὲς ὅππῃ ὀροῦσαι
φαίνετ' Ἀναξάρχου κύνεον μένος —

Cuius loci partem non nominato auctore attulit idem Plutarchus de Vit. pud. p. 529 a. et Symp. p. 705 f. Ad locum de Democrito ut redeam, cum eo forsan coniungendi sunt versus de Pythagora apud Diogenem VII, 36:

Πυθαγόρην τε γόητος ἀποκλίνοντ' ἐπὶ δόξαν
θήρῃ ἔπ' ἀνθρώπων, σεμνηγορίης ὀαριστήν.

Quibus rursus connectenda videntur quae de Parmenide Zenone Eleata et de Melisso habemus apud eundem IX, 22 et 25:

Παρμενίδου τε βίην μεγαλόφρονα καὶ πολύδοξον,
ὅς ῥ' ἐπὶ φαντασίης ἀπάτας ἀνενείκατο νώσεις.
ἀμφοτερογλώσσου τε μέγα σθένος οὐκ ἀλαπαδνὸν
Ζήνωνος πάντων ἐπιλήπτορος, ἠδὲ Μέλισσον
πολλῶν φαντασμῶν ἐπάνω παύρων γε μὲν ἥσσω.

Quorum postrema intelligi non possunt, nisi post *ἥσσω* versum excidisse statuas, in cuius initio fuerit *γιγνόμενον*. Exercit. philol. I p. 5—7.

II, 51. b. *τὸ ἐν αὐτοῖς ἠρέμα ψυχρὸν καὶ τοῖς πυρεταί-*

---

*) Ita enim nunc correxi editum *ἰσόγραφος* in Philol. Gott. XV p. 330. ubi de aliis quoque Timonis locis dictum est. Versu primo scribendum videtur *πλατίστακος*, de quo alias.

νουσι — καταπλαττόμενον ἐπὶ τοῦ στομάχου ἐπιτίθεσθαι. Recte Schweigh. [*διά*] *τὸ ἐν αὐτοῖς — καταπλαττόμενα.*

II, 52. b. Epicharmi fragmentum ex Dindorfii emendatione exhibui, libri *καπνροτρώγονα κάρυα ἀμυγδάλας.*

II, 53. a. Eupolis fortasse scripserat *ἀπολεῖς ἀπολεῖς με ναὶ μὰ τὴν ἀμυγδαλῆν.* Sed v. Com. gr. II, 449.

Ibid. b. *Πάμφιλος ἐν Γλώσσαις μουκηροβάκταν φησὶ καλεῖσθαι τὸν καρυοκατάκτην.* Ita Dobraeus, libri *μουκηροβάτον.* Idem paullo post *Ποντικά. ὅτι τῶν Διὸς καλουμένων* pro *ὅτι ποντικῶν καλουμένων.*

II, 54. c. *ἔστι γὰρ τοῦτο τὸ χείριστον.* Libri *τὸ* omittunt, adiecit Dobraeus.

Ibid. d. *Ἀμφίλοχος δὲ ἄμωτα καλεῖ τὰ καστάνεια.* Ita scripsi pro *Ἀγέλοχος.* De Amphilocho v. Ruhnkenium ad Velleium Pat. p. 20. De Crobyli loco lit. e. vide Fragm. Com. graec. IV p. 569.

Ibid. e. In Xenophanis versu secundo *ἐν κλίνῃ μαλακῇ κατακείμενον* scribendum esse *κλίνῃ ἔνι μαλακῇ* ostendit homericum *εὐνῇ ἔνι μαλακῇ καταλέγμενος.* Versu tertio malim *ἐπιτρώγοντ' ἐρεβίνθους.*

Ibid. f. De Sophili loco cf. Com. graec. III p. 583.

II, 55. a. In Alexidis loco *τούτων οἱ τρεῖς μὲν δειπνοῦμεν*, particulam *μὲν* inserui Schweighaeuserum secutus. In sequente versu fortasse scribendum est *δύο δ' αὐτοῖσιν κοινωνοῦμεν* pro *αὐτοῖς συγκοινωνοῦμεν.* Vs. 11. seclusi Elmsleio praeeunte *λάχανον*, quod glossematis loco ad *θέρμος* additum est. Vs. 13. *βολβός τέττιξ.* miror *τέττιγα* hic commemorari, vereorque ne vitium lateat. Scribendum opinor *πέζιξ*, quae fungi species est. V. intpr. Athenaei p. 61 e. Ultimo versu edidi *φρυγίας εὑρήματα Συκῆς.* Vulgo *συκῆς.* V. Pherenicum Athenaei III p. 78 b.

Ibid. b. Pherecrates *τρώγων ἐρεβίνθους ἀπεπνίγη πεφρυγμένους.* Scripsi *τραγών*, ut est in sequente Alexidis loco *ἀλλ' οὐκ ἀπεπνίγη καταφαγών.*

Ibid. c. In loco Alexidis fortasse scribendum est *οὐδενὸς γὰρ πώποτε* [*μὰ τὸν Δί' οὗτος*] *ἀπέβαλ' ὀσπρίου λέπος.* Mox lit. d. *ἔγραψεν* dedi pro *ἔγραφεν.*

Ibid. d. Lycophronis locus

καὶ δημόκοινος ἐπεχόρευσε δαψιλὴς
θέρμος, πενήτων καὶ τρικλίνου συμπότης,

non immunis est vitii; pro τρικλίνου, quod ex B et X p. 420 b. positum est, vulgo legitur τρικλίνων. Fortasse scripserat poeta π. κατὰ τρίκλινον vel π. ἐν τρικλίνῳ συμπότης.

In Diphili fragmento si recte Iacobsius verba τοῦ πορνοβόσκου delet, ultimo versu ἁπλῶς ἅπαντα μᾶλλον ἢ ταύτας τρέφειν, scribendum fuerit ἢ πόρνας τρέφειν. Pro ἁπλῶς, quod Iacobsio debetur, libri habent ἄλλως.

II, 56. f. In Pherecratis loco recepi, quod iam olim conieci, καρύκη pro κάρυα. V. Com. graec. II p. 359. Sequitur Platonis locus φύλλιον ἢ ῥαφανίδιον, in quo Dobraeus scribebat φυλλεῖον ἢ ῥαφανιδίον.

II, 57. a. De Calliae fragmento dixi Com. graec. II p. 740. In Amphidis loco ibid. b. non intelligo quo pacto ἰχθῦς ἀληθινοὶ opponi possint ταῖς ῥαφανῖσι, nec tamen vitium subesse videtur. Cf. Macho Athenaei VI p. 244 b. καράβων ἀληθινῶν, quamquam hoc etiam quo sensu dictum sit ambigitur.

Ibid. d. Verba Ἀριστοφάνης «τίκτει πρῶτον ὑπηνέμιον ᾠὸν νύξ», quae vulgo post εἶναι λευκόν leguntur, transposui litt. e. post ἀλλὰ καὶ ὑπηνέμια, et Sapphonis locum exhibui ut emendatus est a Bergkio P. L. p. 976. Vulgo φασὶ δή ποτε Λήδαν ὤιον εὑρεῖν.

Ibid. e. In Ephippi fragmento scribendum φοινικίνου.

Ibid. f. οὐκ εὖ ὁ δὲ Νεοκλῆς. Sic enim volebam; corr. operarum errorem. Edebatur οὐκ εὖ δὲ Νεοκλῆς.

Sequuntur haec: ἀπὸ τῆς σελήνης πεσεῖν τὸ ᾠὸν ἐξ οὗ τὴν Ἑλένην γεννηθῆναι. De caelo lapsum esse ex quo Helenam exclusam ferebant ovum praeter Neoclem etiam veteres poetas tradidisse ex Plutarcho cognoscitur Sympos. II, 3, p. 637 b. καὶ τὸ Τυνδάρειον (ᾠὸν) οἱ ποιηταὶ λέγουσιν οὐρανοπετὲς ἀναφανῆναι. Sequuntur apud Athenaeum ex eodem Neocle haec: τὰς γὰρ σεληνίτιδας γυναῖκας ᾠοτοκεῖν καὶ τοὺς ἐκεῖ γεννωμένους πεντεκαιδεκαπλασίονας ἡμῶν εἶναι, ὡς Ἡρόδωρος ὁ Ἡρακλεώτης ἱστορεῖ. Haec de mirabili foecunditate lunae Herodorus in libro quem de rebus Herculis scripsit exposuisse videtur, et eo quidem loco ubi de leone Nemeaeo agebatur, quem fuisse qui ex luna in terram delapsum esse

dicerent docui Anal. Alexandr. p. 85. Cf. Plutarch. Fac. Lun. p. 937 f. Atque Herodorum eandem fabulam memorasse diserto constat Tatiani testimonio Orat. c. Graec. XLV, p. 98. *πῶς οὐκ ἠλίθιον πείθεσθαι τοῖς Ἡροδώρου βιβλίοις περὶ τοῦ καθ' Ἡρακλέα λόγου, γῆν ἄνω κηρύττουσιν κατεληλυθέναι τε ἀπ' αὐτῆς λέοντα τὸν ὑφ' Ἡρακλέους φονευθέντα.* De Herodori illo libro post Heynium ad Apollodorum diligenter exposuit Weichertus de Vita et scriptis Apollon. Rhod. p. 157 sqq. et Müllerus Dor. II p. 464 sqq. Nomen huius scriptoris passim in *Ἡρόδοτος* corruptum esse constat, velut in ipso illo Tatiani loco, cui Herodori nomen primus reddidit G. Worth. Adde aliud exemplum ex Apollonio Lex. Hom. p. 72, 22. *ἐπιβώτορι μήλων ἤτοι βοσκήτορι, οἷον ἐφιππαστῆρι· οἱ τῶν βασιλέων υἱοὶ πρῶτον ἐπὶ κριῶν εἰώθασιν ἐπιβαίνειν, ὡς καὶ Ἡρόδοτός φησιν.* In his Blomfieldus ad Callimachi H. in Jov. 80. pro *Ἡρόδοτος* scripsit *Ἡρωδιανός*. At corrigendum potius *Ἡρόδωρος*, qui illum regiorum puerorum morem attigerat sine dubio in Argonauticis, ubi de Phrixo et ariete exponebat. Praeter Heracleam et Argonautica scripsit Herodorus *Πελόπειαν* laudatam a Schol. Pindari Pyth. XI, 25. *τὸν δὲ Ὀρέστην ἐκκλαπέντα εἶναι τριῶν ἐτῶν ὡς Ἡρόδωρος ἐν Πελοπείᾳ*, quam non recte Weichertus operis de Hercule partem fuisse statuit. Ad hunc librum refero hoc apud Athenaeum VI p. 231 c. *τὴν Ἀτρέως δὲ χρυσῆν ἄρνα, περὶ ἣν γεγόνασιν ἡλίου τε ἐκλείψεις καὶ βασιλέων μεταβολαὶ ἔτι τε τῆς τραγῳδίας ἡ πολλή, φιάλην ἀργυρᾶν φησι γεγονέναι Ἡρόδωρος ὁ Ἡρακλεώτης ἔχουσαν ἐν μέσῳ ἄρνα χρυσῆν.* Quo exemplo quam rationem in fabulis explicandis Herodorus secutus sit luculente intelligitur. Exercit. phil. I p. 8.

II, 58. a. In Ibyci fragmento olim scribebam:

ἥλικας ἰσοπάλους ἐνιγυίους,

pro *ἰσοκεφάλους*, fortasse recte. In Ephippi loco erat *ἴτρια τραγήματα*, pro quo *ἴτρια τραγήμαθ' ἧκε* scripsi ex XIV p. 624 e. Nicomachei fragmenti vs. 1. recte libri *τοῦ πατρός* pro quo Dindorfius *μοι πατρός* ex Iacobsii correctione dedit; pro *γὰρ* Cobetus Mnem. VII, 154. maluit *μοι*. Vs. 2. *συνεστρόγγυλα* idem dedit pro *συνεστρογγύλικα*, nescius idem me suasisse Com. Gr. IV p. 587.

Ibid. b. et c. Consulto reliqui in verbis Athenaei *πρόπομα*, quamquam non nesciebam antiquam et genuinam formam esse *πρόπωμα*, quae sine dubio in loco Phylarchi restituenda est. Eidem restitui *ἐπὶ ξένια καλέσας* pro *ἐπὶ ξενίᾳ*. V. Cobetum V. L. p. 248. et Dindorfium Praef. Luciani II p. IX.

Ibid. d. In Antiphanis loco erat *τρώγοντες μολόχης ῥίζαν*, quod servari potest, si hanc dactylici vel anapaestici versus particulam fuisse statuas.

II, 59. c. Hermippi verba ante Dobraeum ita scripta legebantur: *τὴν κεφαλὴν ὅσην ἔχεις ὅσην κολοκύντην*, idem in Phrynichi loco recte dedisse videtur *κολοκύντιον*. Epicharmi qui sequitur versus a Dindorfio ex Grotii et Koenii ad Gregor. p. 281. coniectura ita editus est:

ὑγιέστερον τῆν' ἐντὶ κολοκύντας πολύ.

Libri *ὑγιέστερον τ' ἦν ἔτι*. Sed *ἐντὶ* pro *ἐστὶ* Epicharmus non dixit. Praeterea haereo in *ὑγιέστερον τῆνο*, siquidem huius proverbii haec forma fuit, ut homo praecipue sanus cucurbita sanior diceretur. V. Photium et Suidam s. v. *ὑγιέστερος ὄμφακος*. Cf. Diphilus in Com. graec. IV p. 420:

ἐν ἡμέραισιν αὐτὸν ἑπτά σοι, γέρον,
θέλω παρασχεῖν ἢ κολοκύντην ἢ κρίνον,

i. e. *ἢ ὑγιᾶ ἢ τεθνηκότα*. Neque obstat Sophron apud Etym. M. p. 774, 41. *ὑγιώτερον κολοκύντας*, in quo *ὑγιώτερον* accusativus est, suspensus ille a verbo *ἀποδείξω* vel simili quodam. Itaque Epicharmi versum ita scribi malim

ὑγιέστερός θήν ἐστι κολοκύντας πολύ.

Exercit. philol. Spec. I p. 7.

Ibid. d. In Epicratis ecloga edidi *εἴ τι κατειδὼς ἥκεις, λέξον πρὸς τᾶς γᾶς*. Abest vulgo *τᾶς*. Cobetus maluit *πρὸς Ἀθηνᾶς*. Cf. Com. graec. III p. 370. Vs. 10. addidi *τῶν* et vs. 20. edidi *πρώτιστον μέν*, pro *πρώτιστα μέν*. Alii *πρώτιστα μὲν οὖν*. Vs. 24. recte post Cobeti Observ. crit. de Platone Com. p. 121. *τῶν μειρακίων* delet Herwerdenus, qui vs. 30. coniecit *ἐπέταξε πάλιν πορδὴν αὐτοῖς*. Sufficere opinor *ἐπέταξ' αὐτοῖσι πάλιν πορδήν*, vel *ἐπέταξ' αὐτοῖς πάλιν αὖ πορδήν*. Alia tentavit Emperius.

II, 60. a. In Alexidis loco *ἐφ' ἧς* (corr. operarum error *ἐπ' ἧς*) *ἐπέκειτ' οὐ τυρὸς οὐδ' ἐλῶν γένη* fortasse recte

Tum in Heraclidae Tarentini verbis pro ἐπιμένει γὰρ τῇ κοιλίᾳ malim ἐμμένει.

II, 65. c. De Eubuli loco v. Com. graec. III p. 268. In sequente Nicostrati fragmento Dobraeo auctore pro ἀγοράζω scripsi ἀγοράσω.

Ibid. e. In Antiphanis anapaestis μελιπέρδικες suspicabar Com. graec. III p. 145.

Ibid. d. De Antiphanis fragmento vide Com. graec. III p. 141. In eo τίς εἰσφέρῃ scripsi Dobraeum secutus pro φέρῃ τις. In Eubuli loco τὴν ὁδὸν corruptum est. Herwerdenus Obs. crit. p. 60. διάπαττε τήνδ' (scil. κύλικα) ὅλην.

Ibid. e. Νίκανδρος Θηριακοῖς Ἢ καὶ λεπτοθρίοιο πολύχνοα φύλλα κονύζης *). Leguntur haec eodem modo scripta in Ther. 875. Itaque Nicander eo licentiae progressus est, ut θρίον penultima correpta dicere non dubitaverit pro θρῖον. Sed Nicander in syllabarum mensura etiam alia sibi permisit a reliquorum poetarum usu aliena. Ex hoc genere est quod non tantum πρίων Ther. 52. sed etiam νεαλής Alexiph. 358. 364. 473. γερύνων Alexiph. 576. Ther. 620. (cf. Stephanus Byz. s. v. Βιθυνός) penultima brevi dicere non veritus est. Nec minorem sibi licentiam sumpsit in mensura verborum βάλσαμον Ther. 396. si sana est lectio, δείδιθι Alex. 443 **). σίσυμβρα Ther. 896. μύουρος Ther. 287. aliorumque. At quod idem Alexiph. 446. ἄμμιγα ποιπνύων Ὑμηττίδος in Ὑμητίς primam produxit, in eo ab aliorum exemplo poetarum descivisse non putandus est. Dosiades Anth. Pal. XV, 25, 21. Ὑμηττιαδᾶν πολὺ λαροτέρην σπονδήν. Nonnus XIII, 183. γείτονος Ὑμηττοῖο μελισσήεντας ἐναύλους. Stephanus Byz. p. 727. Ὑμηττός· τὸ υ μακρὸν καὶ βραχύ. Atque hinc est quod apud Hesychium Ὑμηττὸς duplicata ametabolo Ὑμμηττὸς scriptum reperitur, cuius scripturae aliud exemplum ha-

*) E Theriacis Nicandri quae affert Etymol. M. p. 27, 51. Αἰγοφάγος· ὁ Ζεύς, ὡς παρὰ Νικάνδρῳ ἐν Θηριακοῖς, ea in nostris exemplaribus frustra quaeras. Sed scribendum videtur Θηβαϊκοῖς, quorum tertium librum laudat schol. Ther. 214.

**) Hoc removit nunc O. Schneiderus, qui ex cod. Π edidit δείδιχθι.

bet cod. Gorl. Luciani vol. III p. 180. Iac. Exerc. philol. I p. 8.

II, 67. a. οὔτε πεπέρεως μέμνηται οὔτε ὄξους, ὃ μόνον ἄριστόν ἐστι τῶν ἡδυσμάτων. Postrema ab Athenaei oratione separavi; habes comici poetae versum. monuit Dobraeus.

II, 68. c. De Cratini fragmento v. Com. gr. II p. 34. In Platonis loco ante Dobraeum ego ὁ μὲν Λέαγρος pro ὁ Μελέαγρος, Bergkius autem ἀβελτεροκόκκυξ pro κόκκυξ restituimus.

II, 69. a. τὸ πλατύκαυλον καὶ τὸ στρογγυλόκαυλον. Adieci τὸ ante στρογγυλόκαυλον.

Ibid. b. οὗ ὁ Ἄδωνις καταφυγών. Libri καταφαγών, quod probum est si scripseris ἧς pro οὗ. In Amphidis fragmento vs. 2. ἂς εἰ φάγοι τις ἐντὸς Herwerdenus Observ. crit. p. 62. corrigit κἀντός pro ἐντός. fort. ἂς κεἰ φάγοι. Vs. 4. legebatur στρέφοιθ' ὅλην τὴν νύκτα, et vs. 6. τῇ χειρὶ τρίβων τὴν ἀναγκαίαν τύχην, quod vere opinor φύσιν scripsi.

Ibid. c. Eubuli versus μὴ παρατίθει μοι θριδακίνας ὦ γύναι, integer erit, si, quod feci, μὴ duplicaveris.

Ibid. e. Λύκος δ' ὁ πυθαγόρειος τὴν ἐκ γενέσεώς φησι θρίδακα — ὑπὸ μὲν τῶν Πυθαγορείων λέγεσθαι εὐνοῦχον, ὑπὸ δὲ τῶν γυναικῶν ἀστύτιδα. Mirum mulieres sic opponi Pythagoreis, ac vereor ne κυνικῶν scribendum sit.

II, 70. a. Sophocles ἄκανθα πάντα πληθύει γύην. Malim πληθύνει. Ibid. b. Hecataei Milesii loco restitui formas ionicas, legebatur ὕλῃσιν, τοῖσιν οὔρεσιν, κυνάρα, οἰκοῦσι, τοῖσιν, κυνάρα, ἰτέα. Item in Scylacis ecloga, ubi erat ὀχετοῖσιν, τοῖς οὔρεσι, κυνάρα. Ibid. c. legebatur καὶ ὁ Λοκρός.

Ibid. f. Epicharmi locum scripsi fere ut voluit Dindorfius. Vulgo μάραθοι et τοῖς ἄλλοις μὲν φαγεῖν. Qui proxime sequitur eiusdem poetae versus,

ὃ δέ τις ἀγρόθεν ἔοικε μάραθα καὶ κάκτους φέρειν,

eum ex fabula Γᾶ καὶ θάλασσα petitum esse conicio e fragmento apud Etymol. M. p. 77. Ἀμάμαξυς· ἡ ἀναδενδράς. Ἐπίχαρμος ἐν Γᾷ καὶ θαλάσσᾳ Ὁ δ' ἀμαμάξυας φέρει. Ita enim scribendum. Videntur autem in hac fabula nuptiae celebratae esse, ad quas sua quisque convivarum apportabat munera. Similis fuit earum Epicharmi fabularum compositio, quas ab Hebae nuptiis inscripserat. Exerc. phil. I p. 10.

II, 71. e. In Menandri fragmento, de quo in Hübneri Herme I, 2. dixi, vs. 1. post ἔργον supplevi ἐστὶν (dele comma post ἔργον). Sequentia praeeunte Schweigh. ita Dindorfius edidit:

οὗ λαβὼν τὴν κύλικα πρῶτος ἄρχεται λόγου πατὴρ
καὶ παραινέσεις πέπαικεν, εἶτα μήτηρ δευτέρα —

libri pro παραινέσεις habent παραίνεσις. Quid sit παραίνεσιν παίζειν, nemo facile dicat. Correxi emendatione certa:

καὶ παραινέσας πέπωκεν —

Corrumpit sententiam Herwerdeni Obs. crit. p. 93. conatus. Vs. 4. editur εἶτα τήθη παραλαλεῖ τις. Iam olim scripsi τηθίς, quod propter sequentia necessarium est. Nec παραλαλεῖ incorruptum puto, scribendumque videtur παρακαλεῖ, admonet, hortatur adolescentulum. In Antiphanis vs. 1. fortasse recte addidi ἄρ' et τι ante καταφαγεῖν delevi. Vs. 3. scripsi ἐνθάδ' ἔδομαι 'γὼ καί τις ὄψεται; deest vulgo ἐγώ. In sequente eiusdem poetae fragmento, in cuius vs. 1. addidi παῖ, cum Dindorfio e Ruhnkenii coniectura dedi ψυκτῆρα, λεκάνην, τριπόδιον, ποτήριον, pro quo cod. habet πότερον. At ποτήρια etiam cetera fere sunt, quae emumerantur; itaque certum quoddam poculi genus commemoratum fuisse crediderim; id quale fuerit fortasse alii reperient. Versu ultimo erat θυείαν.

Ibid. In Euripidis fragmento vs. 2. fortasse corrigendum est Νεῖλον λιπὼν κάλλιστον ἐκχέανθ' ὕδωρ. Vs. 5. pro τεθριππεύοντος scribendum esse τέθριππ' ἔχοντος primus vidit Doederlinius. Aeschyli loco adhibui fere emendationes Hermannianas, v. Nauckii Trag. gr. p. 74.

Ibid. d. ὑδάτων πολλῶν καὶ λαμπρῶν γινομένων κατὰ τὴν Αἰθιοπίαν. Sunt Callisthenis verba, in quibus offensionem habet λαμπρῶν, pro quo scripsi λαβρῶν.

III, 72. a. Nicandri e Georgicis fragmentum affertur, cuius in versu primo scribendum videtur σπείρειας κυάμων Αἰγύπτιον pro κύαμον, notissimo usu genitivi. Productio brevis syllabae non defenditur loco in Alexiph. 362. Vs. 3. pro ἀνύῃς posui ἀνύσῃς, quod tempus melius convenit cum ὀρέξῃς. Sequentia τὰ δὲ πεπτηῶτα ἀκμαίου καρποῖο κιβώρια respexit schol. Dioscoridis in Matthaei med. graec. p. 362. Αἰγύπτια κιβώρια, ὧν μέμνηται Νίκανδρος Γεωργικοῖς,

ὡς Ἑλλάδιος ἐν χρίσει φησίν. Ubi χρίσει e χρηστομαθίᾳ corrúptum videtur, cuius operis iambicis senariis comprehensi excerpta servavit Photius Bibl. cod. 279. Neque aliunde petita sunt quae leguntur apud scholiastam Euripidis Med. 610. et schol. Dionysii Per. 911. Exercit. philol. I p. 10.

III, 73. d. τὸν Τραγασαῖον ἅλα λαμβάνειν. De sale Tragasaeo vide ad Stephanum Byz. p. 722. Mox legebatur καὶ Λάχης, quod Valckenarium Epist. ad Ernestum p. 47. secutus Καλλίμαχος scripsi.

III, 74. b. ἡδύγεων posui pro ἡδύγαιον, et litt. c. scripsi κἂν ἀπὸ κράδης κρέμασθαι δέῃ, quod ex cod. Ven. Bekkerus enotavit. Vulgo ἀποκρέμασθαι.

Ibid. f. In Alexidis fragmento Herwerdenus Novis Addendis ad Com. graec. p. 33. recte scripsit ἐπὶ τοῖσι pro ἐν τοῖσι.

III, 75. a. Aristophanei fragmenti primus versus ita scriptus legebatur:

σνκᾶς φυτεύω πάντα πλὴν λακωνικῆς.

Correxi πάνυ τι.

Ibid. b. De Alexidis loco dixi ad II p. 55. a. In Pherecratis fragmento revocavi verissimam librorum scripturam κάθευδε τὰς μεσημβρίας pro τῆς μεσημβρίας.

Ibid. c. Pro φιβαλέοι posui quod constans usus postulabat φιβάλεω, et in Apollophanis loco (Ἀπολλοφάνους enim recte Porsonus pro Ἀντιφάνους restituit) vs. 3. meae a Dindorfio receptae coniecturae τὰς φιβάλεως δὲ praetuli quod VL. habent τασδὶ φιβάλεως. AB τὰς δὲ φιβάλεως.

III, 76. a. Parmenonis Byzantii fragmentum affertur hoc:

ἦλθον μακρὴν θάλασσαν, οὐκ ἄγων σῦκα
καναῖα φόρτον.

Athenaeus haec attulit ut Canaeas ficus praestantissimus (διάφορα σῦκα) fuisse doceret. Itaque excidit laus illarum ficuum. Fortasse scripserat poeta:

καναῖα φόρτον, [ἐξοχώτατον βρῶμα].

Praeterea suspectum dicendi genus est ἦλθον θάλασσαν, quod dici non potest ut ἐλθεῖν ὁδόν et similia. Quare pro ΗΛΘΟΝ scribendum puto ΠΛΕΩΝ. Ibidem legebatur Προικιζομένης ἱματιοπώλιδος. V. Historiam Com. graec. p. 466.

Ibid. b. *τὰ δὲ σῦκα ταῦτα* (Paria) *τοσαύτην ἔχει παραλλαγὴν πρὸς τὰ πολλαχοῦ γινόμενα ὡς τὸ τοῦ ἀγρίου συὸς κρέας πρὸς τὰ ἄλλα τὰ μὴ τῶν ἀγρίων χοίρων κρέα.* Postrema *τὰ μὴ — κρέα* fortasse delenda sunt. Pro *ὡς τὸ* requirebam *ὅσην τὸ* et pro *πολλαχοῦ* malim *ἀλλαχοῦ.*

Ibid. c. In Epicharmi versu Erfurdtus inserebat *ἔστ'*. Satius duxi *ἐρινεοῖσι* scribere pro *ἐρινοῖς.* Sequitur Sophoclis locus ex Helenae nuptiis, de quo vide quae dixi Praef. ad Theocritum p. VI.

III, 77. a. De Hermippi loco cf. Dobraeum.

Ibid. d. *Ἀντιφάνης Σκληρίαις.* Fortasse *Σκυρίαις* vel *Σκληρίᾳ.* V. Histor. Com. graec. p. 312.

III, 78. a. Difficile est expedire varia ficuum nomina, pro *συκοβασίλεια* cod. B praebet *σύκα βασίλεια*, pro *καὶ ὑλάδια*, quae fortasse e *διττογραφίᾳ* nata sunt, Schweighaeuserus tentabat *κοιλάδια.* Pro *λαπύρια* ex C posui *καπύρια.* In sequentibus *Συκέα* (a *Συκεὺς*) e Stephano Byz. p. 591, 3. scripsi pro *Συκέαν.*

Ibid. b. *Ὀρείου* edidi pro *Ὀρίου* et *Κράνειαν* posui pro *Κράνειον*, denique *Μορέαν* scripsi pro *Ὀρέαν*, quod nihil est.

Ibid. c. *συκέην* in Hipponactis versu dedi pro *συκῆν.*

Ibid. d. *τε* post *εὐτραφῆ* per errorem irrepsit.

Ibid. f. In Ananii loco erat *καθεῖρξαι* et vs. 3. *γνοίη χ' ὅσῳ.*

III, 80. b—e. Nicophron:

ἐὰν δέ γ' ἡμῶν σῦκά τις μεσημβρίας
τρώγων καθεύδῃ χλωρά.

Pro *τρώγων* reposui quod necessario requiritur *τραγών.*

Ibid. d. Scripsi *ὀκτωκαίδεκα ἔτη σύκων μὴ γευσάμενον* pro *ἐτῶν*, et in versu proverbiali *σῦκον μετ' ἰχθύν, ὄσπριον μετὰ κρέας* pro *κρέα*, qui si scenici poetae versus est, praeterea *ὄσπριον δέ* scribendum fuerit.

III, 81. a. *ἐν Ἀπολλωνίᾳ τῇ Μορδίῳ λεγομένῃ.* Malim *τῇ καὶ* (vel *πρότερον*) *Μορδιαείῳ λεγομένῃ.* Stephanus Byz. p. 106, 10. *Ἀπολλωνία — Πισιδίας, ἡ πρότερον Μορδιάιον*, ubi vide quae annotavi.

Ibid. d. In Stesichori fragmento erat *μύρρινα* et in Canthari loco *Κυδωνίοις μήλοισιν εἰς τὰ τιτθία.* Correxit Iacobsius, nisi quod scripsit *ἴσα τιτθία.*

Ibid. f. *Ἑρμῶναξ* aliis praeeuntibus scripsi pro *Ἕρμων*.

III, 82. a. Euphorionis vel Archytae locum emendavi Anal. Alex. p. 44. Legebatur *ὅ δ' ἀργιλλώδεσι* et *πορφύρεον*. Sequitur Nicandri locus:

αὐτίχ' ὅ γ' ἢ Σιδόεντος ἠὲ Πλείστου ἀπὸ κήπων
μῆλα ταμὼν χνοάοντα τύπους ἐνεμάξατο Κάδμου.

Sic enim nunc scripsi pro *νεμέσσατο*. Dindorfius *ἐνεμάσσετο*. Locus hic recte ad Ctesyllae et Hermocharis amores refertur a Dobraeo et Carolo Dilthey de Callimachi Cydippe p. 64.

Ibid. b. Antigoni Carystii locus sic scriptus erat:

ἦχι μοι ὡραίων πολὺ φίλτερος ἠδ' ἀριμήλων
πορφυρέων, Ἐφύρῃ τά τ' ἀέξεται ἠνεμοέσσῃ.

Iacobsius *ἢ λασιμήλων*, Dindorfius *ἦν λασιμήλων*, Dobraeus *εἴαρι μήλων* coniecerunt. Praetuli his *ἦν ἄρα μήλων*.

Ibid. e. In Aristocratis verbis *ἔτι δὲ μῆλα καὶ τὰς λεγομένας ἑσπερίδας* excidisse suspicatus sum *μηλέας*.

III, 83. b. *ἀλλὰ μὴν ἔγωγε — διορίζομαι μηδ' ὅλως τὸν Ἡγήσανδρον τοῦτ' εἰρηκέναι δι' αὐτὸ τοῦτ' ἐξαναγνοὺς αὐτοῦ πάντα τὰ ὑπομνήματα.* Ita vulgo; probavi Valckenarii emendationem *δισχυρίζομαι*, praeterea pro *ἐξαναγνούς* scribi malim *διαναγνούς*. Mox litt. c. *τὰ δὲ τῶν Ἑσπερίδων λεγόμενα μῆλα ὅτι ἐς τοὺς Διὸς καὶ Ἥρας λεγομένους γάμους ἀνῆκεν ἡ γῆ Ἀσκληπιάδης εἴρηκεν*, post *Ἥρας* supplevi quod omitti non potuit *ἱερούς*.

III, 84. b. Antiphanes *φασὶν τὰ χρυσᾶ μῆλα ταῦτ' εἶναι. τρία μόνον ἐστίν.* Non male opinor in ed. mai. tuitus sum librorum scripturam *φησίν*. Tum Bergkius *ταυτί· ναὶ τρία*, quod etiam Eriphi fragm. restituit.

Ibid. c. In Eriphi loco Hirschig pro *εἶχον* maluit *εἶχεν* sc. *τὸ δένδρον*.

III, 85. c. De Epicharmi versibus v. Lorenz p. 231. Vs. 2. in *ἀσπέτους* latere videtur conchae nomen. Tum partim Ahrensium secutus sum scribentem *κηκιβάλους τήθυας κτένια*, nisi quod *κεκιβάλους* (ita B) *τηθύνια κτένια* dedi. Vulgo *κηκιβάλους τηθυνάκια*. Vs. 4. *καταφαγῆμεν δ' εὐμαρέα* scripsi pro *καταφαγεῖν δ' εὐμαρέα*. Ahrensius *καταφαγεῖν δ' ἐυμαρέα*, cum diaeresi. Vs. 8. reliqui corruptam scripturam, de qua v. Dindorfium. Schneiderus *κογχοθήραις*

πᾶσίν ἐστιν ὠνία. Vs. 9. et 10. cod. A ut videtur θάτεραι (θάτερα B) δέ τ' αἱ κόγχοι τε αἱ ἀμαθίτιδές τε κακοδόκιμοι. Optime correxit Ahrens. Tum idem κηΰωνοι, libri κηυγόνοι, Casaubonus κήγονοι.

Ibid. f. Alcaei fragmentum affertur: πέτρας καὶ πολιᾶς θαλάσσας τέκνον — ἐκ δὲ παίδων χαυνοῖς φρένας ἁ θαλασσία λεπάς. Sic enim Ahrens emendavit vulgatam scripturam ἐκ λεπάδων. Ad idem carmen ego Philol. XII p. 615. referebam glossam Hesychii Μελίγγας (fort. μελίγκτας vel μελίκτας) ὄλοιτο παῖς θαλάσσας — τινὲς δὲ τὸν αὐλὸν ἢ τὸν δι' αὐτοῦ μελισμόν.

III, 86. a. Sophron μελαινίδες γάρ τοι νησοῦντι ἐμὶν ἐκ τοῦ μικροῦ λιμένος. Pro νησοῦντι fortasse νισοῦνται, i. e. νίσονται, scribendum est; τὸν μικρὸν λιμένα dicere videtur portum Syracusanum minorem.

Ibid. c. ῥωμαλεώτερα δὲ τῶν κογχυλίων φησὶν εἶναι ὁ Διοκλῆς πορφύρας κόγχας κήρυκας. Scribendum ῥωμαλεώτατα vel ἄλλων addendum. Sequens Sophoclis fragmentum optime tractavit Nauckius Trag. graec. p. 159. In Speusippi loco erat πίννας, quod πίνας scripsi ex BP. eamque formam ubique posui.

III, 87. a. Ἀριστώνυμος Θησεῖ «κόγχος ἦν βαπτῶν ἁλῶν». ὁμοίως παραπλησίως δ' εἴρηκε καὶ Φρύνιχος. Porsono ὁμοίως expungenti obsecutus est Dindorfius; scribendum potius ὁμοίως καὶ παραπλησίως δ' εἴρηκε, quae passim coniunguntur. V. Lobeckii Paral. p. 62. not. 69. Adde Photium p. 195, 1. τὴν αὐτὴν καὶ παραπλησίαν διάνοιαν. Consimili ratione ἐπὶ τῇ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ coniunxit Thucyd. I, 27. et V, 79. Teles Stobaei Flor. XI 8. alii. Exerc. phil. I p. 4.

Ibid. b. Ἡγήσανδρος — τὰς τραχείας φησὶ κόγχας ὑπὸ μὲν Μακεδόνων κωρύκους καλεῖσθαι, ὑπὸ δὲ Ἀθηναίων κρείους. Scripsi κριούς.

Ibid. c. Hicesius scribere non potuit τῶν μυῶν οἱ μὲν Ἐφέσιοι καὶ οἱ τούτοις ὅμοιοι τῇ εὐχυλίᾳ τῶν μὲν κτενῶν βελτίονες, ubi pro ὅμοιοι correxi ὅμοροι.

III, 88. d. Post ἀνεῳγμένον addendum erat ex Aristotele πόρον, ut iam Schweighaeuserus indicarat. Tum ἀφιᾶσι pro ἀφίησι scripsi praeeunte Dobraeo.

III, 90. b. *μέμικται γὰρ κωμῳδικῶς πρὸς τὴν τήθην καὶ μητέρα.* Loquitur de versu Aristophanis Lys. 549. *ἀλλ' ὦ τηθῶν ἀνδρειοτάτη καὶ μητριδίων ἀκαληφῶν.* Pro *μέμικται* Schweighaeuserus tentabat *μεμίμηται.* Praetulerim *πέπαικται.*

Ibid. d. Diphilus Siphnius *οἱ δὲ σωλῆνες μὲν πρός τινων καλούμενοι, πρός τινων δὲ καὶ αὐλοὶ καὶ δόνακες καὶ ὄνυχες, πολύχυλοι καὶ κακόχυλοι.* Supplendum videtur *ὄνυχες* [*καὶ δάκτυλοι*], *πολύχυλοι.* Cf. Plinius H. N. XXXII, 152. solen sive aulos sive donax sive onyx sive dactylus, qui manifesto Diphilum exscripsit. *καὶ δάκτυλοι* facillime ante *πολύχυλοι* excidere potuit. Mox *εἰσὶ δὲ τοῖς λιθιῶσι καὶ ἄλλοις δυσουροῦσι εὔθετοι.* Malim *ἄλλως.*

Ibid. e. Pro *ἐαρινοί*, quae Casauboni emendatio est, scripsi de Dobraei coniectura *εὔσαρκοι.* Libri *ἐνεάριοι.* De Phaniae Eresii libro *τυράννων ἀναίρεσις ἐκ τιμωρίας* inscripto v. Eberti Diss. Sic. I p. 76 sqq.

III, 91. a. *ἐχῖνοι δὲ ἁπαλοὶ μὲν εὔχυλοι — μετὰ δὲ ὀξυμέλιτος λαμβανόμενοι καὶ σελίνου καὶ ἡδυόσμου εὐστόμαχοι γλυκεῖς τε καὶ εὔχυλοι.* Pro altero *εὔχυλοι* scribere mihi visum est *εὐκοίλιοι.*

Ibid. b. In loco Phaniae: *οἱ δὲ περὶ τὴν Κεφαλληνίαν γινόμενοι* (*ἐχῖνοι*) *καὶ περὶ τὴν Ἰκαρίαν καὶ τὸν Ἀδρίαν τινὲς αὐτῶν καὶ ὑπόπικροί εἰσιν· οἱ δ' ἐπὶ τοῦ σκοπέλου τῆς Σικελίας κοιλίας λυτικοί.* Post *Ἀδρίαν* fortasse lacuna indicanda erat; nec *Ἰκαρίαν*, quae non bene iungitur cum Cephallenia et mari Adriatico, incorruptum est. Suspicor *Ὑκαρίαν* scriptorem dedisse, quod situi locorum accommodatum est. Cf. ad VII p. 327 b. Quis sit *ὁ σκόπελος τῆς Σικελίας* obscurum est.

Ibid. c. Epicharmi versus sic vulgabatur

καρκίνοι θ' ἵκοντ' ἐχῖνοί θ', οἳ καθ' ἁλμυρὰν ἅλα —

ex Toupii emendatione. Libri ut videtur *θ' ἵκοντι ἐχῖνοί τε τοὶ καθ'*, nisi quod VL. *τε τοὶ καθ'* habent. Quod ego dedi, in eo *καρκίνοι τε* referebam ad verbum, quod praecesserit. Vs. 2. recte Ahrensius scripsit *μόνον.*

Ibid. c. *θοῖναν* scripsi pro *θοίνην.* Ven. *θοίνα.* V. ad VIII p. 333 d.

Ibid. d. ὦ φάγημα μιαρόν, οὔτε μὴ νῦν σε ἀφέω μαλθακισθεὶς οὔτ' αὖτις ἔτι λάθοιμι. In his ex APV αὖτις scripsi pro αὖθις. Atqui ionicae formae sunt ἀφέω et αὖτις, quo indicio ductus suspicari possis Athenaeum litt. e. non Λάκωνα scripsisse, sed Ἴωνα vel καὶ Ἴωνα. Sequuntur statim haec ὅτι δὲ οἱ ἐχῖνοι λέγω δὲ καὶ τοὺς χερσαίους καὶ τοὺς θαλαττίους καὶ ἑαυτῶν εἰσι φυλακτικοὶ πρὸς τοὺς θηρῶντας. Quae sic edidi λέγω δὲ τοὺς χερσαίους. οὐ καὶ τοὺς θαλαττίους. Ion certe. quo teste utitur Athenaeus, de terrestri erinaceo loquitur:

ἀλλ' ἔν τε χέρσῳ τὰς λέοντος ᾔνεσα
ἢ τὰς ἐχίνου μᾶλλον οἰζυρὰς τέχνας·
ὃς εὖτ' ἂν ἄλλων κρεισσόνων ὁρμὴν μάθῃ.
στρόβιλος ἀμφάκανθον εἱλίξας δέμας
κεῖται δακεῖν τε καὶ θιγεῖν ἀμήχανος.

In quo loco non assentior Nauckio Fragm. Trag. p. 573. verba ἔν τε χέρσῳ corruptelam suscepisse dicenti. Sequebatur sine dubio apud Ionem aliquid de astutia bestiae marinae, idque ipsum, ni fallit sententia. servavit Athenaeus VII p. 318 e. (fragm. 36)

καὶ τὸν πετραῖον πλεκτάναις ἀναίμοσιν
στυγῶ μεταλλακτῆρα πουλύπουν χροός.

cf. Oppianus Hal. II, 359:

τοίην που τραφερῆς γαίης ἔπι δῆριν ἔθεντο
ἄμφω ἐνὶ ξυλόχοισιν ὄφις καὶ τρηχὺς ἐχῖνος —
ἤτοι ὁ μὲν προϊδὼν ὀλοφώιον ἑρπυστῆρα
φραξάμενος πυκινῇσιν ὑπὸ προβλῆσιν ἀκάνθαις
εἱλεῖται σφαιρηδὸν ὑφ' ἕρκεϊ γυῖα φυλάσσων
ἔνδοθεν ἑρπύζων· ὃ δέ οἱ σχεδὸν αὐτίκα θύνων
πρῶτα μὲν ἰοτόκοισιν ἐπισπέρχει γενύεσσιν κτλ.

Vs. 1. loci Sophoclei nescio an recte τοὺς λέοντας scribendum censuerim. Vs. 4. ἀμφάκανθον, quae Salmasii coniectura est, recepi, vulgo ἀμφ' ἄκανθαν legitur sine sensu.

Ibid. e. Diphilus Siphnius ἐοίκασι δ' αὐταῖς καὶ οἱ κήρυκες, ὧν οἱ μὲν τράχηλοι εὐστόμαχοι, δυσκατέργαστοι δέ. Haec adversis frontibus sibi repugnant. Scribendum εὔστομοι, iucundi saporis.

III, 92. c. Nicandri locus legitur e Georgicis:

ἠὲ καὶ ὄστρεα τόσσα βυθοὺς ἅτε βόσκεται ἅλμης,
νηρῖται στρομβοί τε πελωριάδες τε μύες τε
γλίσχραι τ'. ἀλλὰ σύνες τε καὶ αὐτῆς φώλεα πίνης.

Versu primo aut τόσσα aut ἅτε corruptum est. Conieci ἠὲ καὶ ὄστρεα τόσσα (i. e. ὅσα) βυθοὺς κάτα βόσκεται ἅλμης. Versu tertio γλίσχραι substantivum mihi esse videtur et de certo quodam concharum genere intelligendum esse, si recte emendavi Hesychium Γλίσχραι· χῆμαι, ubi pro χῆμαι editur κνῆμαι. Versu tertio τὺ scripsi pro τε.

His proxime Archestrati locus subicitur:

τοὺς μῦς Αἶνος ἔχει, ὄστρεια δ' Ἄβυδος,

ubi cum libri μῦς θ' ἡ Αἶνος habeant, fortasse scribendum est τοὺς μῦς θ' Αἶνος ἔχει. Αἶνος cum spiritu aspero dictum videtur ut Haemus dicebatur et Aemus. Versu tertio πλείστους δ' Ἀμβρακία παρέχει — in πλείστους latet haud dubie piscis nomen.

Ibid. f. In Epicharmi loco erat συμπεφυκότα. Recte p. 85 d. συμμεμυκότα. Statim in Platonis verbis edere debebam δεδεμένοι pro δεδεσμευμένοι. Clare id indicat P. ubi δεδεγμένοι scriptum est.

III, 93. c. λεῖον τὸ ὄστρακον ἔχει καὶ δασύ. Scribendum videtur praeeunte Dalecampio καὶ παχύ. Mox in Charetis Mitylenaei verbis κατὰ τὴν Ἰνδικὴν θάλασσαν, ὡσαύτως κατὰ τὴν Ἀρμενίαν καὶ Περσικὴν καὶ Σουσιανὴν, malim Ἀρμενιακήν. Caspium mare dici intellexit Schweighaeuserus.

Ibid. f. ὅσαι δ' ἂν πέτραις καὶ σπιλάσι προσφυῶσι ῥιζοβολοῦσι, κἀνταῦθα ἐνοῦσαι τὴν μαργαρῖτιν γεννῶσι. Pro ἐνοῦσαι corrigendum videtur ἐνδῦσαι.

III, 95. b. Anaxilas: τῶν Αἰσχύλου πολὺ μεῖζον εἶναί μοι δοκεῖ | ἰχθύδι' ὀπτᾶν. Ita correxit Dobraeus, libri πολὺ μᾶλλον, quod servare non debebam. Sequentia corruptius sunt tradita, quam quae tuto emendari possint. Interim tentavi

ὅσον
ἀκροκώλι' ἕψειν [κρεῖττόν ἐστι], ῥυγχία,
πόδας.

ἐστὶ, quod vulgo post ἕψειν legitur, abest a BP. Ceterum Anaxilae nomen suspectum esse docebit inspectus Athenaei

locus. Suspicari possis *Ἀνάξιππος*. In sequenti Anaxilai fragmento

δεινὸν μὲν γὰρ ἔχονθ' ὗς
ῥύγχος ὦ φίλε Κινησία,

pro *Κινησία* scribendum videri *κνησιᾶν* indicavi Hist. crit. p. 228.

Ibid. c. Axionici locum exhibui ut correctus est ab Emperio. Vulgo editur *συντιθείς, οἴονται ἄνω ἑτεράλκια — τέμνω παραφέρω.* Vs. 4. Dobraeus *πάντας ὥστ' ἄν.*

Ibid. d. Iacobsius, quem Dindorfius secutus est, pro *τέκνων* scripsit *κύων*. Altero versu Dobraeo auctore fortasse addendum *σέ*. Mox erat *Συοθήραις*, quod *Συοθήρᾳ* scripsi.

Ibid. f. In Antiphanis fragmento *γελοῖον* alteri interlocutori tribuerim, cetera primo. Vs. 4. *ω δέσποθ'* scripsi pro *δέσποτα*, ut voluit vir doctus apud Schweighaeuserum. Lacunam quam ultimo versu indicavi, Herwerdenus Observ. crit. p. 49. ita supplevit:

ζῷον [μὲν ἐκεῖνο], τοὺς δὲ βοῦς ἠνάγκασεν.

III, 96. a. In Alexidis loco *ἠριστηκότων | σχεδόν τι δ' ἡμῶν ἐξ ἀκροκωλίου τινός*, pro *ἐξ* posui *ἕξ*.

Ibid. b. Primum versum Pherecratis praeeunte Elmsleio correxi in libris sic scriptum *ὡς παρασκευάζεται δεῖπνον πῶς ἂν εἴπαθ' ἡμῖν.*

Ibid. c. De Aristophanis loco dixit Bergkius Fragm. Com. II p. 1150.

III, 97. c. *τοῦτο δ' ὑμεῖς ποιεῖτε — πίνοντες, μᾶλλον δ' ἐκπίνοντες.* Scripsi *ἐμπίνοντες* cll. incerto comico in Fragm. Com. III p. 394. *πίνωμεν, ἐμπίνωμεν.* Cf. Vindic. Arist. p. 189.

Ibid. f. *προσέπταισε λίθῳ καὶ τὴν κνήμην ἔλυσε.* Non displicet quod Emperius pro *ἔλυσε* coniecit *ἔκλασε*.

III, 98. d. *τοιοῦτος ἦν καὶ Ἀλέξαρχος ὁ Κασάνδρου τοῦ Μακεδονίας βασιλεύσαντος ἀδελφός, ὁ τὴν Οὐρανόπολιν κτίσας.* Uranopolitarum civitas ab Alexarcho condita quo loco sita fuerit a Plinio indicatum putatur H. N. IV, 10. ubi de Atho monte disserit: oppidum in cacumine fuit Acrothon, nunc sunt Uranopolis, Palaeotrium, Thyssus, Cleonae, Apollonia. Sed hujus testimonii ambigua

fides est. Veriora docet Strabo Epit. libri VII. a Kramero edita p. 17. e Demetrio Scepsio: *εἶθ' ὑψηλὸν εἶναι πλαταμῶνα πλεθριαῖον σχεδόν τι τὸ μῆκος — ὅπου Ἀλέξαρχον τὸν Ἀντιπάτρου πόλιν ὑποδείμασθαι τὴν Οὐρανόπολιν λ' σταδίων τὸν κύκλον ἔχουσαν.* Ad huius igitur rupis radices Acanthum inter et Sanas Uranopolis erat condita. Exercit. phil. I p. 5.

III, 99. c. *ἐποχέα* posui pro *ἐποχλέα*, ut praeter alios voluit Coraes.

Ibid. d. *ἐπωνόμασεν* dedi pro *που ὠνόμασεν*, nisi *που* delere praestat.

III, 100. a. Sophili fragmentum sic redintegraverim:

γαστρισμὸς ἔσται δαψιλής· τὰ προοίμια
ὁρῶ [τὰ δείπνου· κᾆτα] χορτασθήσομαι.

Ibid. d. Anthiphanis locum emendavi Fragm. Com. III p. 129. In fine vs. 2. addidi *πόλις* et vs. 4. scripsi *Μητρᾶς* pro *Μήτρας*.

Ibid. e. In Anaxippi vs. 2. recte Dindorfius scripsisse videtur *φάς*. Vulgo *φής*, quod *φήσ'* scripsi. In eiusdem poetae loco ib. servato personarum vices sic distinxi ut oratio similis evadat ei quae est apud Aristophanem Plut. 190. Vs. 3. pro *ἅπασιν* fortasse *ἀλλᾶσιν*, idque alteri interlocutori tribuendum. Vs. 4. *μασπέτοις* Casauboni sive potius Dalecampi emendatio est pro *μαστοῖς*. Fortasse tamen praestat *μαζίοις* scribere. Pro *πυρετοῖς* Lennepius tentabat *δίφροις*.

III, 101. a. In Hipparchi fragmento presse sequens librorum vestigia scripsi cum Dobraeo:

ἀλλὰ λοπάς μ' εὔφραιν' ἢ μήτρης καλὰ πρόσωπα,

quae apud Dindorfium sic scripta sunt:

ἐν λοπάσιν μ' εὐφραίνει μήτρης καλὰ πρόσωπα.

Libri fere *ἀλλαλοπὰ σύ μ' εὐφραίνῃ.*

Ibid. c. Dedi *γαίης* pro *γαίας*. Versu 4. debebam *τέφρην* pro *τέφραν* et vs. 14. *πτωχείης*.

Ibid. e. *ἑτέρωθε* posui quod sententia postulabat pro *ἑτέρωθι*.

Ibid. f. *ὁμοίως καὶ τὸ τοῦ Ἀντιγόνου τοῦ βασιλέως δεῖπνον διατιθείς.* Scribendum videtur *ἐκτιθείς*; illud convivium apparantis est, non eius qui convivii apparatum enarrat.

III, 102. a. — 103. c. In Damoxeni fragmento vs. 6. nunc cum Cobeto Mnem. IV p. 120. scripsi ὦ γῆ καὶ θεοί. Vulgo οὐκ ᾔδει θεοί. Idem voluerat Hirschig p. 32. Vs. 9. τοῦ 'πινοεῖν Reisigius, τοῦ φρονεῖν Emperius. Vs. 10. πᾶν pro ἦν recte, opinor, Reisigius. Vs. 15. μινθώσας ἄφες Hermanni coniectura est pro μισθώσας ἄφες, quod Grotius pro μισθώσω σαφές scripserat. Eodem auctore praecedentem versum seclusi. Vs. 30. Herwerdenus Nov. Add. crit. p. 46. χυμός, λέγει Δημόκριτος, οὐδὲν πρᾶγμα γὰρ | ποιεῖ γενόμενον τὸν φαγόντ' ἀρθριτικόν. Vs. 36. ἅλμην pro ὀσμὴν scripsi apud Dindorfium et vs. 37. ποιοῦντας pro ποιούντων posui cum Schweighaeusero. Vs. 38. ante Reisigium ὑποτρίβοντας. Vs. 39. πρόσπαρδέτω. Herwerdenus πρόσπαρδε σύ. Fortasse πρόςπαρδ'· ἴτω, eat, habeat sibi. Vs. 40. ὥς μοι κεχάρισαι mea est emendatio a Dindorfio commemorata, vulgo ὥς μοι κέχρησαι. Vs. 43 sq. Dobraeus εὐτυχοῦς τέχνης, οὐ τοῦ διανίζειν. Vs. 47. vulgo ποιοῦσι δ' ἕτεροι σοὶ δὲ λέγω. Correxi apud Dindorfium. Praestat fortasse quod coniecit Casaubonus ἕτεροι· B. σὺ δέ; A. λέγω. Vs. 48. ἄφες. Forsan ἄνες. Vs. 50. Libri ὁμαλιζέτω τοῖς στάχεσι. Iacobsius et Dindorfius ὁμαλιζέτω τις ὡς τάχος, Dobraeus ὁμάλιζε τοῖσι τάχεσιν, quod fortasse verum est, vide tamen Com. gr. IV p. 532. Vs. 52. verba καί τι φαίνεται τέχνη per interrogationem elata primo interlocutori tribuerim. Vs. 59. legebatur ἐνίοτε δ' ἀφεστώς, scripsi ἔσθ' ὅτε δ' ἐφεστὼς, illud ex mea, alterum ex Herwerdeni emendatione. Vs. 61. οὐχ ὑπερβήσει σοφόν. Fortasse Σόφων, quod unius ministrorum nomen fuerit; nisi malis σοφός, id ut cum Ἐπίκουρος coniungatur; sed video quid obstet. Vs. 63. οἶδέ Cobetus recte. Vs. 66. οὐκοῦν ὅ γ' οὐκ ἔχουσιν. Cod. B. ὅτε οὐκ, alii ὅτ' οὐκ, malim οὐκοῦν ὅ τι οὐκ ἔχουσιν. Vs. 67. οὕτω συνδοκεῖ. Ita correxi pro οὕτω σοι δοκεῖ et haec personae B. attribui. Cobetus οὐ καὶ σοὶ δοκεῖ;

III, 103. c. In Batonis loco vs. 6. malim ὡς λέγουσί γ' οἱ σοφοί. Vs. 9. ἐκ δὲ τοῦ ζῆν δὴ καλῶς | εὔσως ἅπαντας ἢ τυχὸν δώσεις ἐμοί. Pro δὴ καλῶς Athenaeus VII p. 379 b. recte παγκάλως habet. Cetera feliciter emendavit Hirschigius p. 30. ἴσως ἅπαντας εὐτυχεῖν, quod recipere debebam; et

εὐτυχεῖν repererat iam Emperius p. 346. Vs. 18. nescio quam ob causam delendum censuit Hirschigius. Cf. Com. graec. IV p. 503.

Ibid. e. ἥρπασεν Herwerdenus. Vulgo ἥρπακεν.

III. 104. b. τὸν καλὸν Χρύσιππον κατιδόντα ἀκριβῶς τὴν Ἐπικούρου φύσιν. Pro κατιδόντα scribendum videtur κατειδότα.

Ibid. c. In Theogneti loco vs. 8. pro ἀνέστροφεν recepi Hirschigii emendationem ἀνατέτροφεν.

Ibid. f. Aristophanes vs. 5. οὐδὲ χόρι' οὐδὲ πῦος. Vulgo οὐδὲ χόριον. Correxit Dobraeus et Fritzsche ad Aristophanis Thesmoph. p. 594. Pro πῦος scripsi πυός, de quo v. H. Iacoby ad Addenda mea vol. V p. 18. Vs. 7. οὐδὲ κάραβον μέγαν γυναιξὶ κοπιώσαισιν ἐπεκουρήσατε. Ita correxerunt viri docti ut suos versui numeros restituerent. Libri habent κοπιώσαις. Vitium loci latet potius in ἐπεκουρήσατε, quod ineptissimum est, frustraque explicare conatus est Fritzsche. Scribendum videtur γυναιξὶ κοπιώσαις ἐπεχορηγήσατε. Nisi praeferas quod nuper voluit Herwerdenus Nov. Add. crit. p. 17. μέγα γυναιξὶ κοπιώσαισί γ' ἐπεκουρήσατε, egregiam scilicet opem tulistis mulieribus fessis! μέγα pro μέγαν praebuit cod. Ven.

III, 105. a. In Archestrati fragm. vs. 1. revocavi quod libri habent ἀλλὰ παρεὶς λῆρον πολὺν ἀστακὸν ὠνοῦ. Integrum ut versum faceret, Valckenarius scribebat πολυώνυμον ἀστακόν, cui nollem obsecundasset Dindorfius, quum λῆρος πολὺς quasi proverbii loco dicatur. Vid. Cicero ad Attic. XVI, 1. Aristophanes Polyidi fragm. 1. Exercit. phil. II p. 5.

Ibid. b. Speusippus τῶν μαλακοστράκων κόρακον ἀστακὸν νύμφην ἄρκτον. Κόρακος non est piscis nomen, fort. κοραξὸν vel κορακῖνον.

Ibid. d. Ἔφορος ἐν τῇ πρώτῃ. Recte Marxius τρίτῃ scripsit.

Ibid. e. Archestratus: καρῖδ' εὐμεγέθη λήψει, σπανία δὲ πρίασθαι. Malim ex L. σπανίαι.

Ibid. f. Eubulus καρῖδα καθῆκα κάτω κἀνέσπασ' αὖθις. Temere haec tentavit Herwerden Add. crit. nov. p. 25. cf. Gaisford ad Heph. p. 341. ed. pr. In sequente Anaxandri-

dis loco e Lycurgo, de quo Com. graec. III p. 172 dictum est,

καὶ συμπαίζει καριδαρίοις
μετὰ περκιδίων καὶ θραττιδίων etc.

quaeri potest quis sit ille quem cum piscibus ludere dicit poeta. Fortasse de Baccho haec intelligenda sunt. V. Iliad. VI, 134 sqq. De sequente eiusdem poetae fragmento, in cuius vs. 3. Hirschigius *σχήματος* scribebat, dixi l. l. p. 180. Versum primum intelligerem sic scriptum *οὐκ ἀνακεκυφὼς ὀρθὸς ὦ βέλτιστ' ἔσει;*

III, 106. e. *εἰσεκομίσθη ταγηνιστὰ ἤπατα περιειλημμένα τῷ καλουμένῳ ἐπίπλῳ.* Scripsi *περιειλημμένα*, ut res postulabat. Mox pro *ἐπίπλοιον* cum Dobraeo malim *ἐπίπλοον.* Quam formam posui etiam p. 107. a. in Epicharmi loco, qui vulgo sic legitur *ὀσφύος τε πέρι καὶ ἐπίπλου.* Etiam in Ionis fragmento dialectus ionica, qua in *'Επιδημίαις* utebatur Ion, pro *ἐπίπλῳ* postulabat *ἐπιπλόῳ.*

III, 107. b. Initium eclogae Alexidis exhibui ut emendavi Com. graec. vol. III p. 429. Vulgo *Νηρεῖ τινι ἰδὼν γέροντι.*

Ibid. c. *φυκίδας ψήττας τινὰς | καρῖδα φύκην κωβιὸν πέρκην σπάρον.* Pro *τινὰς* scripserim *κτένας.*

Ibid. d. Scripsi *τὰς σκευασίας πάντων δὲ καὶ τὰς διαθέσεις*, ubi pro *διαθέσεις* libri habent *σκευάσεις.*

Ibid. e. Porsonus *ἂν* (i. e. *ἃ ἂν*) *θέλῃ τις μανθάνειν.*

Ibid. f. In Alexidis loco scribendum videtur

καὶ πλεκτάνην στιφρὰν σφόδρ', ἐπὶ τούτοις τέ που
αἰσχυνόμενον ἧπαρ καπρίσκου σκατοφάγου.

Libri *ἐν τούτοις.*

III, 108. a. Eubulus *ἐγὼ δέ γ' εἰμὶ τῶν μελαμπύγων ἔτι.* Non satis intelligo *ἔτι*, fortasse scribendum *τῶν μελαμπύγων τις εἷς*, de quo v. ad Antiphanem in Com. gr. vol. III p. 95. Sequuntur statim haec *'Ηγήσανδρος — ἐν ταῖς κεφαλαῖς φησὶ τὸν ἥπατον δύο λίθους ἔχειν.* Quod inepte dictum est pro *ἐν τῇ κεφαλῇ.*

Ibid. b. Eubuli locum exhibui, qnemadmodum a me ipso aliisque emendatus est. V. Com. graec. III p. 242. et edit. min. p. 613. Vs. 11. fortasse sequi debebam Valckenarium [illegible]*ίσματι* scribentem pro *πιάσματι.*

Ibid. c. In Nicostrati loco οὔποτ' αὖθις ἄν . . . σηπίαν ἀπὸ τηγάνου | τολμήσαιμι φαγεῖν μόνος, ἂν addidi, Porsonus praeterea scribebat οὔποτ' ἂν αὖθις αὖ. Praetuli indicare lacunam; μόνος cum intelligi non possit, suspicabar poetam scripsisse σηπίας — μένος, ut tragicorum vel epciorum oartionem imitatum. Qui statim sequitur Hegemonis locus

μάλλὰ ταχέως ἰὼν πρίω μοι πουλύπουν
καὶ δὸς καταφαγεῖν, κἀπὸ τηγάνου γόνον,

eum sic emendavi Praef. ad Com. poet. edit. min. p. XIV. nisi quod μἀλλὰ adscivi a Dobraeo. Reliqua eodem modo postea constituit Cobetus Mnem. V p. 53. Vulgo μάλα ταχέως αὐτῶν πρίω πουλύπουν.

Ibid. d. Μυρτίλος, quod unius convivarum nomen est, ab Eubuli fragmento separavi. In eiusdem poetae loco

τρέφει με Θετταλός τις ἄνθρωπος βαρὺς
πλουτῶν, φιλάργυρος δὲ κἀλιτήριος —

Boissonadus coniecit βαρὺ πλουτῶν. malim βαθὺ πλουτῶν.

III, 109. a. In Demetrii loco scripsi ξένος χαρίεις γὰρ pro eo quod codd. habent ξένος γε χαρίεις, idque servari potest, si hunc versum alteri interlocutori tribueris. ἐκεῖνος καὶ pro ἐκεῖ ex Dindorfii emendatione recepi.

Ibid. c. Timocles καταμαθὼν δὲ κειμένην θερμὴν σκάφην θερμῶν ἰπνιτῶν ἤσθιον. Sic libri; Dindorfius ex Dobraei emendatione edidit καταμαθὼν δὲ κειμένην σκάφην | θερμὴν ἰπνιτῶν ἤσθιον. Debebant opinor θερμῶν.

Ibid. e. In Lyncei epistola ad Diagoram scripta ἀπειρηκότων καὶ πεπληρωμένων ἡδίστην ἐπεισάγουσι διατριβὴν τὸν διάχρηστον ἐσχαρίτην καλούμενον, pro διάχρηστον B habet διάχρειστον, quod διάχριστον Dindorfio scribendum videtur. Fortasse πάγχρηστον vel ζάχρυσον. Sequentia καθάπερ γὰρ ἀνανήφειν πολλάκις γίνεται τὸν μεθύοντα τὸν αὐτὸν τρόπον ὑπὸ τῆς ἡδονῆς ἀναπεινῆν γίνεται τὸν ἐσθίοντα, non videntur omnis erroris immunia esse. Ceterum post haec verba sine dubio locum habebant quae ex eadem epistola afferuntur ab Athenaeo XV p. 647 b.

Ibid. f. τούτου δὲ τοῦ ἄρτου (ἀχαΐνου) μνημονεύει Σῆμος ἐν ὀγδόῳ Δηλιάδος λέγων ἐν τοῖς θεσμοφόροις γίνεσθαι. Haec Lobeckius Aglaoph. p. 1063 ita refingebat λέγων ἐν τοῖς

θεσμοφορίοις γενέσθαι. Ego conicceram λέγων τοῖν θεσμοφόροιν γίνεσθαι, ut III p. 113 b. τὸν ἀνάστατον καλούμενον, ὃς ταῖς ἀρρηφόροις γίνεται. Pergit Athenaeus: εἰσὶ δὲ ἄρτοι μεγάλοι, καὶ ἑορτὴ καλεῖται μεγαλάρτια, ἐπιλεγόντων τῶν φερόντων

ἀχαΐνην στέατος ἔμπλεων τράγον.

In quo versu τράγον, quod Lobeckius cum ἀχαΐνην coniunctum de placenta intelligit, mihi cum Schwgeihaeusero pro imperativo aoristi accipiendum videbatur, qua de forma ipse exposuit Lobeckius Aglaoph. p. * * *, cuius notatis addendum est ἐπίβαλον ex Eustathio ad Hom. p. 1753, 5. ἄγαγον, de quo Hesychius Ἄγαγον: ἀντὶ τοῦ ἄγαγε, fortasse etiam ἀπόθανον, quod Par. A habet in Demetrii verbis apud Stobaeum Flor. VIII, 19. qui tamen paulo post legitima forma usus est. Omisere autem illum versiculum qui populares Graecorum cantilenas collegerunt, pariter atque illam a Polluce IX 123. servatam ludentium puerorum cantiunculam

α'. χαλκῆν μυῖαν θηράσω.
β'. θηράσεις, ἀλλ' οὐ λήψει.

Adde quod Hesychius servavit τὸν τραγίσκον ἔξαγε. Nec omittendum quod nescio nunc quo loco Plinius affert

φεύγετε κανθαρίδες· λύκος ἄγριος ἄμμε (ὔμμε) διώκει,

et illud a schol. Ven. Il. χ', 263. servatum,

ἄρνα φιλοῦσι λύκοι, νυὸν ὡς φιλέουσιν ἐρασταί,

de quo in Bergkii Diario Antiqu. stud. 1844. p. 12. dixi, item illud apud Plutarch. Quaest. gr. p. 297 b.

μήποτε νοστήσαιτε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.

Alia huius generis infra composui. Exerc. philol. II p. 5.

III, 110. c. Sophro δεῖπνον ταῖς θείαις κριβανίτας καὶ ὁμώρους καὶ ἡμιάρτιον Ἑκάτᾳ. Mira est haec materterarum et Hecatae coniunctio, nec dubium mihi quin ἑκάστᾳ scribendum sit. Eiusdem poetae locus ibid. litt. c. servatus legitur εἰς νύκτα μ' ἑστιᾷ σὺν ἄρτῳ πλακίτᾳ. Sic Casaubonus pro με αἰτιᾷ σὺν ἄρτῳ πλ. Perfeci opinor emendationem scribendo μ' ἑστιάσειν ἄρτῳ πλακίτᾳ.

Ibid. d. In Platonis loco alterum versum alteri interlocutori tribui et per interrogationem extuli; sed rectius fortasse

ita scribendum B. μὴ τῶν καθαρύλλων; A. μᾶλλα μεγάλους Κιλικίους.

Ibid. f. ἤ ante δέλφακος in Aristophanis loco per errorem illatum est.

III, 111. a. τῆς δὲ κολλύρας καλουμένου ἄρτου. Aut τοῦ δὲ scribendnm aut ante καλουμένου excidit οὕτω. In Aristophanis loco editur διὰ τοῦ 'ν Μαραθῶνι τροπαίου. Secutus sum Elmsleium.

Ibid. b. De Pherecratis fragmento vide Com. gr. II p. 274. In proximis ὥς φησιν Εὐκράτης, suspectum est Eucratis nomen. Fort. Σωκράτης scribendum, cuius memoria proxime antecedit.

Ibid. c. Βλαῖσος ἐν Μεσοτρίβᾳ. Nescio quid hoc nominis sit corruptumque puto, nec lucem praebet glossa Hesychii Θύστινον· τρίχινον. οἱ δὲ μεσοτριβῆ. Num Μεζοτρίβᾳ fuit? Ibid. Nicostrato Hanovius vs. 2. restituit τὸ δὲ πάχος. Dindorfius e Porsoni coniectura τὸ πάχος γάρ, libri τὸ γὰρ πάχος. Vs. 4. meam ipse coniecturam sequens dedi ἄνω 'βάδιζε καὶ μέλιτι μεμιγμένη pro ἐβάδιζ' ἄνω.

Ibid. d. ὁ δὲ Κόδρος τόμον ἄρτου τὸν καλούμενον θρόνον λαμβάνει καὶ τῷ πρεσβυτάτῳ νέμουσι. Aut excidit aliquid aut scribendum νέμει, ut voluit Casaubonus.

Ibid. e. De Cratini loco dictum Fragm. Com. graec. II p. 71.

Ibid. f. Archestratus

ἔστι γὰρ οὖν τὰ κράτιστα λαβεῖν βέλτιστά τε πάντων
εὐκάρπου κριθῆς καθαρῶς ἠσκημένα πάντα
ἐν Λέσβῳ κλεινῆς Ἐρέσου περικύμονι μαστῷ.

Versu secundo etsi ferri potest ἠσκημένα, multo tamen verisimilius est scripsisse poetam ἠσσημένα, quod proprium de cribrata farina verbum est. Photius Lex. p. 26. ἐττημένα· σεσησμένα. Φερεκράτης. Quod ex ἠττημένα corruptum; falsa enim sunt quae de hac glossa dixi Fragm. Com. II p. 351. Idem verbum ex libris restitui Antiphani apud Athen. III p. 127 b. σεμίδαλις ἐκ πολλῆς σφόδρ' ἐξηττημένη, et praeterea duabus glossis Hesychii restituendum est, primum v. Ὁμομίτας· ἄρτος ἐκ πυροῦ διῃρημένου γεγονώς. Lege διηττημένου et intellige panem ex cribrata farina confectum, quem σητάνειον ἄρτον vocat et τῷ αὐτοπύρῳ opponit Plutarchus Tranquill. animi p. 466 d. Altera Hesychii glossa haec est

Σμικρίζεσθαι: *διαιτᾶσθαι*. Legendum *διαττᾶσθαι*. In tertio Archestrati versu ineptissimum est Lesbum insulam dici Eresi circumfluum collem. Expectabam potius *εἰν Ἐρέσῳ κλεινῆς Λέσβου περικύμονι μαστῷ*, in quo *εἰν Ἐρέσῳ* comparabam cum Homerico *εἰν Ἀρίμοις* in eadem versus parte posito. Eresum in colle sitam fuisse testatur Strabo XIII p. 618. Exercit. phil. I p. 11.

Leniore coniectura nunc restitui *ἐν Λέσβῳ κλεινῆς τ' Ἐρέσου περικύμονι μαστῷ*.

III, 112. a. Archestratus *ὃν καλέουσιν | κεῖνοι κριμματίαν*. Sic vulgo. Necessariam recepi emendationem Schweighaeuseri *κριμνατίαν*, et versu sequente *ἐν Τεγέᾳ σεμιδάλιος* scripsi pro *ἐν Τεγέαις*.

Ibid. c. In Aschestrati loco

ὅστις ἐπιστήμων ἔσται σίτοιο κατ' ἦμαρ
παντοίας ἰδέας τεύχων —

posui *τεύχειν*.

III, 113. a. *ἐπεὶ δὲ καὶ ἄλλῳ Χρυσίππου τοῦ Τυανέως συγγράμματι ἐνέτυχον*. Pro *καὶ ἄλλῳ* posui *παγκάλῳ*. In sequentibus pro *ἀρτοπτίκιος* et *φουρνικίου* malim *ἀρτοπτίκειος* et *φουρνακείου* propter Plinium HN. XVIII, 11, 27. panes fornaceos et artoptaceos commemorantem.

Ibid. d. *εἰς ἄρτον*. Probabiliter Dalecampius *εἰς ἀρτολάγανον*.

Ibid. e. *οἱ ἑαυτοὺς* scripsi cum Dobraeo pro *οἱ τούς*. Idem *αὐτῷ μαθητὰς* pro *μαθητὰς αὐτῷ*.

Ibid. f. *οὐ χῶ* pro *οὐχ ὁ* Dobraeus. Mox in Eubuli loco dedi *λοπαδάγχαι* pro *λυπαδάγχναι*. Ib. *λευκαυγῶν ὑπογαστριδίων* pro *λευκῶν* elegans est coniectura Herwerdeni in Novis Add. crit. p. 25.

III, 114. b. *ἀράξεις* pro *ἄραξις* recte ut videtur Schweighaeuserus.

Ibid. d. Alexidis locum emendavit Dobraeus. Vulgo *οἴσω δεῦρο* pro *οἶσε δεῦρο δή*. Vs. 1. corrige operarum errorem B. *μόλις* pro A. *μόλις*.

Ibid. e. *βλωμιαίους* scripsi pro *βλωμιλίους*, quamquam possis etiam *βλωμιδίους*, ut voluit Salmasius. Mox *ὃν ὑπὸ τῶν συγγενῶν μόνον καταναλίσκεσθαι* malim *μόνων*.

III, 115. a. *κρίβανα — τῷ σχήματι μαστοειδεῖς.* V. ad XIV. p. 646 a. In sqq. pro *ὑγίεια* erat *υγεία*. Tum ante *ἀκμάζειαν* casu excidit *καί*. Contra litt. b. eandem particulum ante *ἐπισυνάπτοντος* recte delet Dobraeus.

III, 116. a. *Εὐθύδημος ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ ταρίχων Ἡσίοδόν φησι περὶ πάντων τῶν ταριχευομένων τάδ' εἰρηκέναι*

ἄμφακες μὲν πρῶτον στόμα καὶ κριταιαντα καὶ
θιόην
γναθμῶν ἠνδάξαντο δυσείμονες ἰχθυβολῆες,
οἷς ὁ ταριχόπλεως ἅδε Βόσπορος, οἱ πιθόγαστροι
τμήγοντες τετράγωνα ταρίχια τεκταίνονται.
ναὶ μὴν οὐκ ἀκλεὲς θνητοῖς γένος ὀξυρύγχου,
ὃν καὶ ὅλον καὶ τμητὸν ἅλες τρηχεῖς ἐκόμισσαν.
θύννων δ' ὡραίων Βυζάντιον ἔπλετο μήτηρ,
καὶ σκόμβρων βυθίων τε καὶ εὐχόρτου λιβιβάττεω.
καὶ Πάριον κολιῶν κυδνὴ τροφὸς ἔσκε πολίχνη.

Videri haec ipsum Euthydemum fabricatum esse, bene intellexit Athenaeus; mimine enim Gesneri Aquat. p. 973. sententia probari potest Archestrato illos versus tribuentis, quoniam is ὁ *τῶν ὀψοφάγων Ἡσίοδος* ab Athenaeo VII p. 310a. vocetur. Multum enim ista ab Archestrateo dicendi genere recedunt. Exercit. philol. II p. 6. Vs. 1. pro *θιόην* Dindorfius coniecit *ἰωήν*, quo adiutus Bergkius haec ita restituere conatus est:

ἄμφακες πρῶτον στόμα καὶ κριγὴν καὶ ἰωήν —

Sed residet vitium in *ἠνδάξαντο*, quod Piersonus *ἠδάξαντο*, Coraes *ηὐδάξαντο* scripsit. Vs. 3. libri habent *πιθόγαστρι*, pro quo qui *πιθόγαστροι*, quibus venter instar dolii est, scribendum esse vidit Casaubonus, rectius opinor scripsisset *οἳ πιθογάστροις*, qui voracibus salsamenta quadrata conficiunt. At fortasse cum Hermanno scribendum *οἵ θ' ὑπόγαστρα*.

Vs. 5. *ναὶ μὴν οὐκ ἀκλεὲς θνητοῖς γένος ὀξυρύγχου.* Pro *ὀξυρύγχου*, quod viri docti pro *ὀξυρύγχου* dici posse existimant, etiam nunc teneo quod iam olim proposui *ὀξυρρύγχου*. Eodem nomine corruptum est quod apud Lucianum Lexiph. 2. legitur *ἐγγυοθήκη* pro *ἐγγυθήκη*, vel quod bis in eodem oraculo apud Strab. I p. 53. et XII p. 536. habetur

Πύραμος εὐρυοδίνης, pro quo recte epitome habet *ἀργυροδίνης*. Vs. 6. *ἅλες τρηχεῖς ἐκόμισσαν* recte quidem pro *ἐκόμησαν* scripsit Schweighaeuserus, sed non recte interpretatur salia aspera apportant. Hoc potius dicit, oxyrynchum aut integrum aut in frustula concisum sale condiri. Vs. 8. editur vulgo *καὶ σκόμβρων βυθίων τε καὶ εὐχόρτου λιβιβάττεω*. In his *βυθίων* inutile scombrorum epitheton est nec particula *τέ* suo loco posita. Scribendum videtur *κυβίων*, quod etsi plerumque de quadratis salsamentorum frustis dicitur, tamen etiam piscis nomen est. V. Arcad. p. 42, 3. Postremo versu pro *λιβιβάττεω* nescio an rectius scribatur *λιβυβάττεω*. Exercit. phil. II p. 6.

Ibid. c. In eodem fragmento legitur

Ἰόνιον δ' ἀνὰ κῦμα φυγὼν Γαδείραθεν ἄξει
Βρέττιος ἢ Καμπανὸς ἢ ἐξ ἀγαθοῖο Τάραντος
ὀρκύνοιο τρίγωνα.

Pro *Γαδείραθεν*, quod aperto vitio laborat, scripsi *Γαδειρόθεν*, nec recte dictum vides *ἐξ ἀγαθοῖο Τάραντος*, pro quo expectabam *οὐξ ἀγαθοῖο*. Pro *ἀγαθοῖο* autem scribendum suspicor *ἁγνοῖο* cll. Horatio Carm. I, 28. Neptuno sacri custode Tarenti. Cf. Archestratus p. 117 a. *Βυζαντίου ἐς πόλιν ἁγνήν*.

III, 116. d. *ἀλλ' ἐπεὶ περὶ ταρίχων ἐστὶν ὁ λόγος — ἔρχομαι κἀγὼ λέξων τι περὶ αὐτῶν τὰ τῆς τέχνης*. Postrema, quae non recte procedunt, fortasse ad tetrametrum trochaicum sic revocanda sunt:

ἔρχομαι κἀγώ τι λέξων περιλαλῶν τὰ τῆς τέχνης,

in quo *περιλαλῶν* est copiose describens. Eundem versum respexit III p. 113 a. *ἔρχομαι καὶ αὐτὸς λέξων περὶ ἄρτων*. Cf. XIV p. 654 a.

III, 117. a. In Archestrati loco edebatur *θύννου τέμαχος — τμηθέν, ὅ τ' ἐν βίκοισι*, quod scripsi *τμηθὲν ὅτ'* concisum eo tempore quo etc. Sequuntur paucis interiectis haec:

παῦροι γὰρ ἴσασιν
ἀνθρώπων ὅτι φαῦλον ἔφυ καὶ ακιδνὸν ἔδεσμα.

Contra sensum, ut mihi videtur, qui hic est paucos bona et mala internoscere. Ac cum meliores libri *κενεὸν*

ἔδεσμα habeant, scripsi ὅ τι φαῦλον ἔφυ καὶ κεδνὸν ἔδεσμα.

Ibid. b. De Cratetis loco v. Fragm. Com. II p. 244. Quod his subicitur Aristophanis fragmentum, in eo recepi Porsoni et Emsleii emendationem ἢ μέγα τι χρῆμα pro ἢ μέγα τι βρῶμα. Locus fortasse sic corrigendus est: ἢ μέγα τι χρῆμ' ἔφυ τρυγῳδοποιομουσική, paeonicis et trochaicis numeris coniunctis. Vs. 3. praestare videtur παρακεκλημένον pro παραβεβλημένον, quod tertia correpta ab Aristophane certe dici non potuit.

Ibid. e. In Alexidis loco vs. 1. ἐὰν μὴ καθ' ἕκαστον πάντα δῷς, fortasse θῇς scribendum est. Vs. 7. malim ἢ 'πεβοᾶτε. Insanabiliter corruptus est vs. 10, requiritur aliquid in hanc sententiam dictum:

ὄλοιο· σίσυρον δ' οὐκ ἐπέθηκας οὐδὲ ἕν.

Vs. 11. οὐκ οἶσθας recepi ex A. pro οὐκ οἶσθά γ'. Vs. 17. ὥσπερ πυρετὸς ανῆκεν, εἶτ' ἐπέτεινεν αὖ. Dobraei haec emendatio est pro εἶτ' ἐν ἐπιτέλει. Fort. πυρετὸς ἀνῆκεν, εἶτ' ἐπέτεινεν ἐπὶ τέλει, deleto ὥσπερ.

III, 118. d. Apud Antiphanem εὐφραίνετ' ὀσμαῖς posui pro ὀσμαῖσι χαίρει. Codd. εὐφροσύναις ὀσμαῖσι.

Ibid. e. κατεσθίοντες ὄντες in Nicostrati loco ex Hirschigii coniectura recepi pro κατεσθίοντες οὐδέ, quod fortasse servandum erat.

III, 119. b. Platonis versus ante Cobetum ita edebatur ὥσθ' ἅττ' ἔχω ταῦτ' ἐστι· ταρίχους ἀπολέσω. Ibid. e. in Cratetis loco edebatur ἡμῖν, pro quo ἡμῶν scripsi.

Ibid. c. De Hermippi verbis τάριχος πίονα v. Com. graec. I. 94.

Ibid. e. Ἀττικοὶ δὲ οὐδετέρως λέγουσι. Scribendum videtur ἄλλοι δὲ Ἀττικοί, vel Ἀττικοὶ δὲ καὶ οὐδετέρως λέγουσι. V. litt. b. Mox cum Bergkio ad Fragm. Aristoph. p. 1193. transposui verba Μένανδρος Ἐπιτρέπουσιν, quae vulgo post καὶ ἐπὶ·αἰτιατικῆς leguntur.

Ibid. f. Ἄλεξις ἐν Ἐπιδαύρῳ· τοὺς Χαιρεφίλου δ' υἱεῖς Ἀθηναίους ὅτι — scripsi Ἐπιδαυρίῳ. Pro δ' υἱεῖς legendum videtur δ' ἐποίησ', et vs. 2. εἰσήγαγον cum Hirschigio. Sequentia Hirschig ab Alexidis loco separat scribitque οὓς καὶ Τιμοκλῆς ἰδὼν ἐπὶ τῶν ἵππων ἐν τοῖς Σατύροις ἔφη δύο σκόμβρους εἶναι.

III, 120. a. In Antiphanis loco ante Fritzschium de Daetal. p. 106. erat *ἀπολογίζω*, et vs. 2. ante Schweigh. *περίμεινον — μὴ τεμεῖν*.

III, 121. f. *μέχρι πότε βαρβαρίζοντες οὐ παύεσθε*. Corrige *παύσεσθε*.

III, 122. b. *Θεοδώρῳ δὲ τὸ κελεύειν μὲν πλέον ἔχων, ἐπαινεῖν δὲ τὸ ἴσον*. Pro *κελεύειν* Nauckius *ἐθέλειν*. Mox litt. d. Timothei locus legitur:

οὐκ ἀείδω τὰ παλαιά·
καινὰ γὰρ ἅμα κρείσσω.
νέος ὁ Ζεὺς βασιλεύει,
τὸ πάλαι δ' ἦν Κρόνος ἄρχων.

Initio fragmenti nescio an praestet scribere *οὐ κλείω*, tum *θάμα* posui cum M. Schmidt. Vs. 4. legebatur *τὸ παλαιόν*.

III, 123. d. *Σῆμος δ' ὁ Δήλιος ἐν δευτέρῳ Νησιάδος ἐν Κιμώλῳ τῇ νήσῳ φησὶ ψυχεῖα κατεσκευάσθαι θέρους ὀρυκτά*. Permira quidem nec tamen vitii suspecta est libri insularum descriptionem complectentis inscriptio *Νησιάς*. Eius fortasse pars fuit quem idem Semus de Delo insula librum composuit *Δηλιάδος* nomine inscriptum, cuius frequens est apud Athenaeum memoria; certius est ad idem opus revocandum esse librum de Paro ab Suida s. v. *Σῆμος* memoratum. Nesiados memoriam praeter Athenaeum servavit schol. Apollonii Rh. I, 1165 *Κόνων ἐν τῇ Ἡρακλείᾳ φησὶν ὅτι Αἰγαίων — κατεποντίσθη — περὶ δὲ τῆς κλήσεως τοῦ Αἰγαίου πελάγους ἐν μὲν τῷ τρίτῳ τῶν περὶ τῆς Νησιάδος φησὶν ἐν τούτοις· οἱ μὲν ἀπὸ τῆς Περκανίας* *) *Αἰγὸς ἐπώνυμον γεγονέναι φασίν, οἱ δὲ ἀπὸ τῆς Καρυστίας τῆς Αἰγαίης ὀνομαζομένης. αἱ μὲν γὰρ Αἰγαί, ἔνθεν τὸν Ποσειδῶνα παραγίνεσθαί φασι, κατὰ Πελοπόννησον εἰσὶν ἐν τῷ περὶ Κρῖσαν κόλπῳ*. Quo scholio ne quis ita utatur, ut Cononem Nesiadis auctorem fuisse suspicetur, satis provisum est ab iis, qui Cononis nomen, quem Heracleam scripsisse nemo unquam prodidit, ex Cinaethonis nomine corruptum esse intellexere, cuius Heracleam ipse affert schol. Apollon. I 1357. Ac fortasse etiam

---

*) Scribendum *ἀπὸ τῆς περὶ Κάνας Αἰγός*. V. ad Stephanum Byz. p. 352.

locum poetae, in quo de Aegaeone vel Briareo egerat, superstitem habemus in corruptissimo scholio Pindari Nem. III 38. Αἱ Ἡρακλεῖαι στῆλαι καὶ Βριάρεω λέγονται εἶναι, καθό φησι Στῆλαί τ' Αἰγαίωνος ἁλὸς μεδέοντι Γίγαντος. Ubi poetae nomen excidisse apertum est. Praeterea scribendum est ἁλὸς μεδέοντος ἄνακτος [Βριάρεω]. Sublato igitur Conone apertum est alium Nesiadis auctorem circumspiciendum esse. Iam vero in sequentibus, quae de nomine maris Aegaei afferuntur, haud dubie corrupta sunt verba ἐν μὲν τῷ τρίτῳ τῷ περὶ Νησιάδος, in quibus particula μὲν non habet quo referatur. Scribendum igitur videtur Σῆμος ἐν (CHMEN pro ENMEN) τῷ τρίτῳ περὶ τῆς Νησιάδος, vel ἐν τῷ τρίτῳ τῶν περὶ Νησιάδος i. e. τῷ τρίτῳ Νησιάδος, quemadmodum iisdem in scholiis ad IV, 834. Μητρόδωρος ἐν πρώτῳ περὶ ἱστορίας i. e. ἐν πρώτῳ ἱστορίας. Neque omittendum quod idem scholiastes iterum Semi testimonio utitur ad I, 1304. Σῆμος δέ φησιν (sc. Boreadas ab Hercule interfectos esse) διὰ τὸ λειφθῆναι δρόμῳ τὸν Ἡρακλέα τῶν Βορεαδῶν, quae ad eam Nesiadis partem refero, in qua de Teno scriptor exposuerat; ea enim in insula Hercules Boreadas occidisse ferebatur. Denique ad idem hoc opus referenda suspicor quae Athenaeus I p. 30 c. et II p. 71 c. de Icaro et Cinaro insulis memoriae prodidit. At quae idem scriptor XI p. 502 b. affert, ea haud dubie ad Deliadem revocanda sunt. Exerc. phil. I p. 12.

III, 124. a. In Alexidis eclogae vs. 6. sine sensu edebatur:

τὰκ τῆς δὲ τῆς τροφῆς καθ' ἡμέραν πάλιν.

Correxi τακτῆς. Vs. 7. γλιχόμεθα μὲν τὴν μᾶζαν ἵνα λευκὴ παρῇ, μὲν particulam, quam Schweigh. post γλιχόμεθα addiderat, transposui post τὴν. Vs. 9. malim τὸ καλόν τε χρῶμα pro δέ.

Ibid. b. In Dexicratis loco ineptum est quod vulgo legitur ἐπὶ στόματος κράτιστον Αἴγυπτος ποιεῖ. Cod. B ἐπὶ στόματι, unde edidi

ἐπίσταμ' ὅτι κράτιστον Αἴγυπτος ποιεῖ.

In sequente fragmento Euthyclis πρῶτον μὲν εἶδεν εἰ χιὼν ἔστ' ὠνία, ex P rescripsi οἶδεν.

Ibid. d. Strattis ἀλλὰ πᾶν τοὐναντίον. Legebatur ἀλλὰ πολὺ τοὐναντίον. In sequente Lysippi fragmento Fritzschius

ita distinxit A. Ἕρμων. B. τί ἐστι. πῶς ἔχομεν; A. τί δ' ἄλλο γ' ἤ — Vs. 2. ἐμοὶ δοκεῖν recepi ex emendatione Schweigh. pro μοὶ δοκεῖν ut habet A. Dindorfius ἡμᾶς δοκεῖ cum Porsono. Tum Δωρί posui pro Δῶρι. Mox sequuntur haec Πρωταγορίδης δ' ἐν δευτέρῳ τῶν κωμικῶν ἱστοριῶν. Vid. Histor. crit. Com. graec. p. 12. κωμικὰς ἱστορίας O. Schneiderus ad Nicandrum p. 16. interpretatur de historiis ridiculis et quasi de pulpito comicorum ductis. Non credo id recte fieri, ac fortasse scribendum est τῶν ἰνδικῶν ἱστοριῶν, quod argumentum eclogae indicare videtur.

III, 125. a. In Anaxilae loco scripsi ἴσως τὸ λακκαῖόν γ' ὕδωρ ἀπόλωλέ σοι· Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Γελῷος — vulgo ἀπόλωλε. ὁ Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Γελῷος.

Ibid. c. In Simonidis epigrammate recepi Valckenarii emendationem ὀξὺς ἀπὸ Θρήκης ὀρνύμενος βορέης pro ὠκύς, et vs. 3. pro ἐκάμφθη scripsi cum Porsono ἐθάφθη. Mox κνισολοιχός dedi pro κνισολοῖχος, eamque τόνωσιν etiam in seqq. secutus sum.

III, 126. a. Scribitur vulgo λίβον. Mox ἐμοὶ μὲν ὦ κυνάμυια μελιπήκτων ἅλις, ἡδέως δ' ἂν χόνδρου φάγοιμι. Nescio an haec e poeta ducta sint, quem expressit Horatius Ep. I, 10, 11. pane egeo, iam mellitis potiore placentis.

Ibid. b. τὸ πέπερι Casaubonus, τὸ πέπερι νέον O. Schneider ad Nicandrum p. 79. e Ther. 876. Vulgo τὸ πεπέριον. Tum pro ἐν τῷ προτέρῳ scribendum ἐν τῷ πρώτῳ. De ipso Nicandri loco v. O. Schneiderum l. l. Vs. 1. ἠὲ καὶ I. G. Schneider pro ἠέ κεν. Vs. 2. ἢ αὐτοῦ ὄρνιθος. Non intelligo αὐτοῦ. Suspicabar ἢ ἄλλου ὄρνιθος, ut ἄλλου ex notissimo usu abundanter additum sit. Vs. 3. recte O. Schneiderus ἐντρίψειας ὑποστρώσας ἐνὶ et vs. 4. ἀνάφυρσον.

Ibid. d. ἀλλ' αὐτὸν ἀπ' αὐτοῦ. Malui αὐτὸν ἐπ' αὐτοῦ cll. Epicharmo apud Athen. II p. 71 f. αὐτὸς ἐπ' αὐτοῦ χαιρέτω.

Ibid. f. ἵνα μὴ λέγῃς ἄκικύς εἰμι καὶ ὀλιγοδρανέω. Haec etiam e poeta aliquo eoque iambographo ducta videntur. Scribendum κὠλιγοδρανέω, idque quinque syllabis efferendum est.

III, 127. a. παύομαι — ἐσθίων, ἄν με διδάξῃς παρὰ

τίαιν εἴρηνται οὗτοι οἱ χόνδροι. Aut ἕως post ἐσθίων addendum est aut scribendum ἂν μή με διδάξῃς. Illud commendat ipse Athen. p. 115 c. οὐ πρότερον δειπνήσομεν, ἕως αν καὶ παρ' ἡμῶν ἀκούσητε ὅσα — et XIV p. 604 c. οὐ πρότερόν γε ἀκουσόμεθα περὶ τούτων, ἕως ἂν περὶ τῶν ἐπιδορπισμάτων εἴπῃ. Pro παύομαι malim omnino παύσομαι.

Ibid. b. In Antiphanis loco vs. 4. addidi δέ; post Φοινίκης excidisse videtur καλή. Vs. 4. legebatur ἐζητημένη ex B, praetuli aliorum librorum scripturam ἐξηττημένην. Vide supra ad III p. 111 f.

Ibid. d. Strattidis locum ita scripserim τωνδὶ δὲ διδύμων ἐκγόνων σεμιδάλιδος.

III, 128. d. ἕκαστος λαβὼν σὺν αὐτῷ πίνακι τοῖς κατόπιν διεδίδου παισίν. Seclusi σὺν cll. p. 129 c. ἃ καὶ ἑκάστῳ πεπυρωμένα αὐτοῖς πίναξιν ἐδόθη, et p. 130 c. ἐπεδόθη πᾶσι καὶ πλακούντων ἕκαστα γένη — αὐταῖς τῶν πεμμάτων θήκαις. In sequentibus fortasse supplendum καὶ ἕτεροι ἄρτοι [εὖ] πεπονημένοι.

III, 129. a. ἐπεισβάλλουσιν αὐλητρίδες — ἐμοὶ μὲν γυμναὶ δοκῶ, πλὴν ἔλεγόν τινες αὐτὰς ἔχειν χιτῶνας. Malim ἐμοὶ μὲν δοκῶ (vel δοκεῖν) γυμναί. Apparet autem imitatio Aristophanis Eccles. 409. Εὐαίων — παρῆλθε γυμνός, ὡς ἐδόκει τοῖς πλείοσιν· αὐτός γε μέντοὔφασεν ἱμάτιον ἔχειν.

Ibid. b. ὅσος ὥστε δέξασθαι μέγεθος χοίρου τινὸς ὀπτοῦ. Delevi ὥστε cum C. In μέγεθος vitium latere videtur. In sequentibus ἦσαν γὰρ ἐν αὐτῷ συνωπτημέναι κίχλαι καὶ μῆτραι καὶ συκαλλίδων πλῆθος ἄπειρον, pro μῆτραι, quae non recte inter cetera volatilia commemorantur, fortasse νῆτται scribendum, quod etiam Dobraeo in mentem venisse video. Eodem auctore in proximis ἃ inserui ante καὶ ἑκάστῳ, et πεπυρωμένα pro πεπυρωμένος scripsi ex codd. Mox πλακούντων pro πλακοῦντες edidi Schweigh. secutus, et litt. d. μόνον, ex sequente μένων ortum, seclusi, nec habet C.

III, 130. d. ἀπηλλαττόμεθα νήφοντες νὴ τοὺς θεοὺς διὰ τὸν φόβον τοῦ πλούτου ὃν ἐλάβομεν. Pro νήφοντες requiro ἀνανήφοντες. Ibid. e. in Antiphanis loco φυλλιοτρῶγες conicit Bergkius.

III, 131. a. Anaxandridis eclogam de nuptiis Iphicratis

posui Com. graec. vol. III p. 182 sqq. Eius initium in libris ita fere scriptum est:

λαμπροῖς δείπνοις δεξόμεθ' ὑμᾶς
οὐδὲν ὁμοίοις τοῖς Ἰφικράτους
τοῖς ἐν Θράκῃ, καί τοι φασὶν
βυβακάλους αὐτὰ γενέσθαι.

Horum ultimus versus adhuc frustra criticorum artem exercuit. Scribendum vero βουβαύκαλα ταῦτα γενέσθαι i. e. epulas luxuriosissimas. Adiectivum βαύκαλος memorat Etym. M. III. 192, 20. Βαύκαλον: μαλακιζόμενον, τρυφερόν. Itaque ludibundus poeta dicere potuit βουβαύκαλος pro λίαν τρυφερός. Exerc. phil. II p. 7.

Ibid. b. In eiusdem poetae ecloga inepte legebatur μέχρι τῆς ἄρκτου, quod μέχρι τῆς ἄκρας scripsi.

Ibid. c. τάς θ' ἁρμονίας μεταβάλλειν. Legebatur τὰς ἁρμονίας. Post χρυσοῦν τε σάκος recte lacunam indicavit Dindorfius. Tum ante Dobraeum erat κέγχρων δε χύτραν βολβῶν τε σιρόν.

Ibid. d. τί γὰρ ἐκλείπει. Malim ἐλλείπει. In sequentibus addidi γάρ. Rectius fortasse Dindorfius coniecit οὐχὶ σμύρνης, nisi malis οὐ σμύρνης Ἀσσυρίας. Tum in verbis μέλιτος τυροῦ χορίων πυρῶν καρύων χόνδρου, pro πυρῶν Schweigh. πυῶν, quod quum pluraliter non dictum sit, malim omnino γύρων, quod placentae genus est. Vide Vindicias Aristoph. p. 96.

Ibid. e. Libri τέττιγες ὀπτοί, quod τέττιγες ὀποὶ scripsi. Ibid. pro πίνναι neglexi corrigere πῖναι.

Ibid. f. γέρανός θ' ἡ τουτουί. Ita scripsi pro γέρανος τουτουί, indicata ante γέρανος lacuna. Quod olim conieceram et a Dindorfio receptum est γέρανος τουδί (cod. A τουτί) nunc reieci. Tum δέ γε Dobraeus pro δέ. Post λευκός, quod Dobraeus delebat, excidisse videtur κιρρός vel simile quid.

III, 132. a. Eclogae Lyncei vs. 4. et 5. non videntur integre scripti esse. Vs. 6. ἐν οἷ Dindorfii est emendatio pro ἐν ᾧ. Rectius fortasse Dobraeus ἄνω. Ib. b. recte Emperius οὔτε χεῖρας πέντ' ἔχω. Mox scripsi κατέπασα γὰρ τὸ χεῖλος, οὐκ ἐνέπλησα δέ, pro κατέπλησα γάρ. Vs. seq. edebatur τί οὖν ἔχεις; B. ὄστρεια πολλά.

Ibid. d. In fragmento Diphili scripsi *ἡγεμονία τίς ἐστι ταύτης* pro *ἐστιν αὐτῆς*. Aliter Dobraeus *πρὸς σέ; Α. τοῦ μαγείρου τῆς τέχνης | ἡγεμονία τίς ἐστιν αὐτηΐ, πάτερ.*

Ibid. e. Malim ut Cobetus voluit *ἀψινθίῳ σπόδησον ἅττ' ἂν παρατιθῇς*. Vulgo *ὅσα γ' ἂν* ex Casauboni emendatione. Libri *ὅσ'* (*ὅς* P.) *ἄγαν παρατίθης*. In Menandri loco praetulerim *ξένου τὸ δεῖπνόν ἐστιν ὑποδοχή* pro *ὑποδοχῆς*, et litt. f. *ἀθάλαττος ὢν τοῖς*.

III, 133. a. Philemonis locum sic scribit Hirschig *ἑφθός; Β. χρηστὸς ἦν. Α. ἀκήκοας; Β. ἅλμη τε λευκή* —

Ibid. c. In Alexidis fragmento vs. 2. scripsi indicata lacuna *οὐ κίτταν, οὐ χελιδόν', οὐ . . . οὐ τρυγόν', οὐ τέττιγα* pro *οὐ κίτταν οὐκ ἀηδόν' οὐ τρυγόν' οὐ τέττιγα*. Supplere possis *οὐ κίτταν,* [*οὐ τιγόνιον,*] *οὐ χελιδόνα, | οὐ τρυγόν', οὐ τέττιγα*. Cf. ad Theocritum p. 440.

Ibid. d. Nicandri fragmentum tractavit O. Schneider p. 83. qui vs. 6. coniecit *κατακαρφέα φλοιόν*, possis etiam *παγκαρφέα*. Vs. 12. *προχέαις τριπτῆρι λεήνας* dedi cum eodem pro *προχέας τριπτῆρι λεήναις*, et vs. 15. *ανύσαι* pro vulgato *ἄμυσαι*. Cod. B *ἄκυσαι*, Casaubonus *ἄρυσαι*. Pro *κεχρηόσι* Schneiderus *κεχαρηόσι*.

III, 134. a. Alexis: *ἂν οἴνου μόνον ὀσμὴν ἴδωσι*. Non erat cur tentaretur, v. Lobeck. Rhem. p. 137. Ibid. *ἄκραν* scripsi cum Dobraeo pro *ἄρ' ἄν*. Vs. 8. scripsi *τὸν παραμασύντην εἰσίδω* pro *ἢ τὸν παραμασύντην ἴδω*. Hirschigius *καὶ τὸν παραμασύντην ἴδω*. De verbis *τὰ λευκά τ' ἀναβάλλοντα* v. ad XII p. 529 a. Vs. 10. edebatur *ἥδιστον ἀναπήξαιμ' ἂν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ ξύλου λαβών*.

Ibid. c. In Eriphi ecloga dedi *κοὐκ ἐθέλοντας*, vulgo *οὐ θέλοντας*, Eustathius *οὐκ ἐθέλοντας*. Notus versus est apud Athen. 428 a. *οἶνος ἄνωγε γέροντα καὶ οὐκ ἐθέλοντα χορεύειν*. Cfr. Hegemon XV p. 698. *λῆμμ' ἀνέπεισε γέροντα καὶ οὐκ ἐθέλοντ' ἀναβῆναι*. Sequitur Alexidis locus, de quo v. Com. graec. III p. 425.

IV, 134. d.—137. d. *Ἀττικὸν δὲ δεῖπνον οὐκ ἀχαρίστως* (scr. *ἀχαρίτως*) *διαγράφει Μάτρων ὁ παρῳδός, ὅπερ οὐκ ἂν ὀκνήσαιμι ὑμῖν, ἄδρες φίλοι, ὁ Πλούταρχος ἔφη, ἀπομνημονεῦσαι.* Iam sequitur centum et viginti duorum versuum carmen ex Home-

ricis versibus ingenioso parodiarum lusu deflexum, convivii a Xenocle Atheniensi apparati descriptionem exhibens. Personas praeter Xenoclem ipsum, de quo in Historia crit. Com. p. 516. dictum est, induxit Chaerephontem, famosissimi nominis parasitum, de quo post Ruhnkenium ad Rutilium Lupum p. 34. annotavi quaedam ad Fragm. Com. vol. IV p. 474. Probabile est etia malios quosdam convivio interfuisse; non totum enim et integrum carmen ab Athenaeo fuisse appositum, praeter manifesta lacunarum indicia etiam ex eo intelligitur, quod non comparet in eo versus ab Athenaeo II 62 c. disertim e *Δείπνῳ* allatus *ὄστρεα δ' ἤνεικεν Θέτιδος Νηρηΐδος ὕδνα*, qui post vs. 97. inserendus videtur. Nec dubitari potest quin ad idem hoc carmen etiam alii quidam versus referendi sint, quos passim Athenaeus non indicato carminis titulo simpliciter ex Matronis parodiis apposuit. Ex hoc genere sunt quos servavit II p. 64 c. ubi qui versus afferuntur quum mirum in modum consentiant cum iis quae nostrae eclogae leguntur vs. 63. *καρῖδές θ' αἳ Ζηνὸς Ὀλυμπίου εἰσὶν ἀοιδοί*, et vs. 5. *λευκοτέρους χιόνος, ἔσθειν δ' ἀμύλοισιν ὁμοίους· τάων καὶ Βορέης ἠράσσατο πεσσομενάων*, etiam hoc argumento cognoscitur verum esse quod supra dixi, multo maiorem huius carminis ambitum fuisse, quam ab Athenaeo appositum est. In brevi enim carmine quis unquam poeta eorundem propemodum versuum iterationes sibi permittat? His adde porro quae leguntur III p. 73 d.

καὶ σίκυον εἶδον γαίης ἐρικυδέος υἱόν,
κείμενον ἐν λαχάνοις, ὃ δ' ἐπ' ἐννέα κεῖτο τραπέζας.

Quae item summam similitudinem habent cum nostrae eclogae vs. 36 et 37:

καὶ Τιτυὸν εἶδον λίμνης ἐρικυδέα γόγγρον,
κείμενον ἐν λοπάδεσσ', ὃ δ' ἐπ' ἐννέα κεῖτο τραπέζας.

Denique eidem carmini adscribenda esse videntur haec XIV p. 656 e. servata:

ὣς ἔφαθ'· οἳ δ' ἐγέλασσαν, ἐπήνεικάν τ' ἐπὶ τούτῳ
σιτευτὰς ὄρνιθας ἐπ' ἀργυρέοισι πίναξιν,
ἄτριχας οἰετέας, λαγάνοις κατὰ νῶτον ἐίσας.

Quae si recte ad Convivium rettuli, simul intelligitur poetam

onvivas etiam inter se colloquentes induxisse eorumque ser-
iones rettulisse. Hinc mihi suspicio, quem tacito auctoris omine affert versum Athenaeus V p. 187 a. παρὰ δὲ τοῖς οὐ ὰ σώφρονα συμπόσια συνάγουσι

τοῖς δ' ὁ κόλαξ πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῶκον,

tidem Matronis esse, quem Chaerephontem parasitum induxisse upra vidimus. His praemissis de corruptioribus eclogae lo-is breviter exponam. In ipso statim initio carminis post ter-ium sextumque versum complurium versuum lacunam indi-andam esse e narrationis tenore et progressu intelligitur. ;xercit. phil. I p. 13.

Vs. 6. τάων καὶ βορέης ἠράσσατο πεσσομενάων. Prorus inepta boreae memoria videtur ex Homerico loco Il. ι', 223. άων καὶ Βορέης ἠράσσατο βοσκομενάων illata esse. Matro orsan scripserat τάων καὶ γαστὴρ ἠράσσατο. Cf. II 64. c. άων φυομένων ἠράσσατο πότνια γαστήρ. Vs. 11. fort. οῖς δὲ indicata ante h. v. plurium versuum lacuna. Vs. 12. ῖς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς ὀπτανιάων. Sic edidi cum chweighaeusero pro ἐπιτετράφαται, quod revocandum est. ;f. quae scripsi ad Euphorionis fragm. CLXII p. 158.

Vs. 13. αναμεῖναι corruptum videtur. Suspiceris ἀνα-εῖναι, porrigere.

Vs. 23. ῥυπαρὰ κρήδεμνα. Dobraeus λιπαρά.

Vs. 25. πίνας ἦλθε φέρων καὶ ἄμυλα ἠχήεντα. Scripsi uamvis dubitanter κατὰ δώματα ἠχήεντα.

Vs. 26. ἃς (πίνας) κατὰ φυκότριχος πέτρης λευκὸν τρέ-ɩει ὕδωρ. Vis aptum aquae marinae epitheton est λευκόν, ɔrtasse ἁλυκόν scribendum est.

Vs. 35. ἡ μόνη ἰχθὺς ἐοῦσα. Ex cod. B correxi οὖσα.

Vs. 36. καὶ Τιτυὸν εἶδον λίμνης (λίνθης BP) ἐρικυδέα όγγρον. Nescio quid sit Τιτυὸς λίμνης, pro quo vide an omparato III p. 73 d. καὶ σίκυον εἶδον γαίης ἐρικυδέος υἱόν :ribendum sit καί ῥ' υἱὸν εἶδον.

Vs. 40. Anguilla commemoratur ingentis magnitudinis:

παμμεγέθης, ἣν οὔ κε δύ' ἀνέρες ἀθλητῆρες,
οἷοι ἄρ' Ἀστυάναξ τε καὶ Ἀντήνωρ ἐγένοντο,
ῥηϊδίως ἐπ' ἄμαξαν ἀπ' οὔδεος ὀχλίσσειαν.

Ad haec cf. Hom. Il. μ', 448. Astyanactem autem intellexit poeta Milesium, de quo schol. Theocriti IV, 34. ταῦτα οὐκ ἐπ' Αἴγωνι ἱστόρηται, ἀλλ' ἐπὶ Ἀστυάνακτι τῷ Μιλησίῳ — φασὶ γὰρ τοῦτον Ἴσθμια νικήσαντα καὶ οἴκοι παραγενόμενον ἐκ τῆς ἰδίας ἀγέλης τοῦ μεγίστου λαβέσθαι βοός, καὶ μὴ ἀνεῖναι ἕως ὁ ταῦρος ἐλευθερῶν τὸ σῶμα τῇ βίᾳ κατέλιπε τὴν ὁπλὴν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. Syncellus p. 274 d. (p. 521 Bonn.) Ἀστύναξ Μιλήσιος τὸ παγκράτιον νικᾷ τρίτον. ουτος δὲ καὶ ἓξ ἀνδρῶν σιτία κατήσθιεν. De patria viri videtur dubitatum fuisse, certe Photius Bibl. p. 83, 40. e Phlegonte Trall. tradit: Ἀτύναξ Ἱπποκράτους Ἀδραμυττίου παῖς πύξ, ubi scribendum Ἀστύναξ. Eiusdem hominis nomen haberemus etiam apud Athenaeum X 413 a. si per librarios licuisset; adhuc ibi edebatur Ἀστυδάμας ὁ Μιλήσιος. Iam nemo amplius dubitabit quin Antenor quoque athleta fuerit corporis robore insignis. Ac fortasse is idem est de quo Eusebius Chron. Can. ad Olymp. CXVIII ed. Maii p. 152. Ἀντήνωρ Ἀθηναῖος ἢ Μιλήσιος, παγκράτιον, ἀκόντιον περιοδονίκης, et quem cum Leontisco pancratiasta commemorat Machon Athenaei XIII p. 578 f. Excerc. phil. I p. 15.

Vs. 45. Dobraeus Advers. II p. 305. εἰνορόγυιοι coniecit pro ἐννεόργυιοι, aut immemor Homeri Od. λ', 312. aut apud hunc quoque eandem formam restituturus.

Vs. 40. ὅθεν ἐγχέλεων γένος ἀγροτεράων. Scribendum suspicor ἁβροτεράων.

Vs. 46. Dindorfius Scaligerum sequens στίχας edidit pro στέγας, quod ego cum Casaubono στέγος scripsi.

Vs. 55 sqq. θύννου κεφαλὴ apposita esse narratur,

κεχολωμένη οὕνεκα τευχέων
αἰρομένων, τὸ δὲ πῆμα θεοὶ θέσαν ανθρώποισιν.
ῥίνη θ' ἣν φιλέουσι περισσῶς τέκτονες ἄνδρες.

Ita enim haec mutata distinctione scribenda erant. Vulgo αἰρομένων· τὸ δὲ πῆμα θ. θ. ἀνθρώποισιν, ῥίνη, τὴν (B ῥίνην τὴν) φιλέουσι. Atqui apertum est non squatinam dici posse πῆμα ἀνθρώπων, sed thynni caput, quod ceteris partibus privatum in vilibus obsoniis habebatur. Cfr. Alexis Athenaei VII p. 303 a. οὗτος πρότερον κεφάλαιον εἰ θύννου

λάβοι, ἐνόμιζεν ἐγχέλεια καὶ θύννους ἔχειν. Praeterea εἵνεκα posui pro οὕνεκα.

Vs. 57. οὐ γὰρ ἔγωγε ἧς σαρκὸς δύναμαι γλυκερώτερον ἄλλο ἰδέσθαι ex Odyss. IX, 28. expressum est.

Vs. 64. αἳ δὴ ἰδεῖν κυφαὶ μὲν ἔσαν. Ita Dindorfius cum VL. αι δη γαρ ικυφαιεσαν A. αἳ δὴ γὰρ ἰδεῖν φυὴν ἔσαν BC. αἱ δὴ γὰρ ικυφαίεσαν P. Hinc certa coniectura H. G. Paessens (Dissert. de Matronis parod. reliquiis. Monast. 1856) restituit αἳ δὴ γήραϊ κυφαὶ ἔσαν. Notum est Homericum ὃς δὴ γήραϊ κυφὸς ἔην.

Vs. 68. ἐν στόμασιν ἔθεσαν. Scribendum ἐν στόμασίν τ' ἔθεσαν, vel ἐν στομάτεσσ' ἔθεσαν cll. vs. 37. ἐν λοπάδεσσ', ὃ δ' ἐπ' ἐννέα.

Vs. 70. κρατερῶς παλάμῃ ἐπορέχθην. Malim κρατερᾷ.

Vs. 71. τὸ δέ γ' ἀμβροσίη μοι ἔδοξεν | εἶν' ἣν δαίονται. Sic vulgo. Cod. Ven. εἶναι ἣν. Olim ego ἣν ἄρα, nunc Nauckium secutus sum; pro δαίονται scripsi cum Mosero δαίνυνται, quod postea etiam Cobetus reperit.

Vs. 74. Leguntur haec:

μύραιναν δ' ἐπέθηκε φέρων, τὸ κάλυμμα τραπέζης,
ζώνην θ' ἣν φορέεσκεν ἀγαλλομένη περὶ δειρήν,
εἰς λέχος ἡνίκ' ἔβαινε Δρακοντιάδῃ μεγαθύμῳ.

De muraenarum cum serpentibus coitu praeter Casaubonum ad Athen. VIII p. 312. vide Spanhemium ad Aristoph. Ran. 478. Mirum autem et ineptum est zonam collo muraenae circumdatum dici. Matronem scripsisse suspicor περὶ νείρην, circa imam ventris partem. Nimirum de zona virginali cogitabat. Exercit. phil. I p. 16. Librorum tamen scripturam recte tueri videtur Paessens.

Vs. 77. Scripsi βούγλωσσόν θ' ὃς ἔναιεν ἐν ἅλμῃ μορμυρούσῃ. Vulgo θ' deest. Ceterum haec perperam intellexerunt viri docti vertentes qui habitat in mari fremente. Marinum esse piscem βούγλωσσον nihil causae erat quare disertim moneretur, neque ναίει legitur sed ἔναιεν. Verte igitur qui natabat in muria. De ναίω pro νάω dixi infra ad Nicandri eclogam XIV p. 683. Exerc. phil. I p. 16.

Vs. 77 et 78. Scaligero praeeunte Dindorfius ita edidit:

κίχλας δ' ἑξείης ἠβήτορας, ὑψιπετήεις * * *
καὶ πέτρας καταβοσκομένας. θυάδας θ' ὑδατίνους.

Quorum versuum secundo quae memorantur θυάδες etiamsi piscis nomen esse aliunde constaret, locus tamen vitii suspectus esse deberet, quoniam θυάς primam producit. Itaque ὑάδας scripsi, suculas, quas ὑδατεινοὺς (sic enim scribendum) dixit, ut eas a caelesti sidere distingueret. Lacunae autem post primum versum indicandae nullam necessitatem video. Rectissime enim κίχλαι dicuntur ὑψιπετήεις, cuius loco qui ὑψιπετηέσσας dicendum fuisse existimant, longissime a vero aberrant. Eadem forma usus est Nicander apud Athenaeum XV 683 d. κάλυκες κεφαλήγονοι ἀντέλλουσιν ἀργήεις (i. e. ἀργήεσσαι) πετάλοισι κρόκῳ μέσα χροισθεῖσα, quod item frustra in vitii suspicionem adduxerunt. Omnem dubitanti scrupulum eximet idem Nicander Alex. 266. σὺν δὲ καὶ ἀμπελόεις ἕλικας ἐνθρύπτεο νύμφαις et 293. πόσιες δὲ παραυτίκα λύματ' ἔχευαν φαρμακόεις. Quae omnia ita dicta sunt quasi ad rectos casus ὑψιπετήης ἀργήης φαρμακόης revocanda essent. Ac nescio an ad idem verborum genus Boeoticae gentis nomen οἱ Ψολόεις i. e. Ψολόεντες revocandum sit, de quo v. Plutarchum Quaest. gr. p. 299 f. Exercit. philol. I p. 16.

Vs. 80. ἐν δ' ἀναμὶξ σάργοι τε καὶ ἵππουροι γλάνιές τε. Pro σάργοι Dindorfius σαργοί scripsit; sed dubito num σαργοὺς hoc loco poeta memoraverit; eos enim iam vs. 60. memoravit. Itaque φάγροι scripsi, nisi quis σαῦροι praeferat.

Vs. 81. Cum Scaligero ἄντα δ' ἔην scripsi pro ἄντα ἔην. Vereor tamen ne aliud quid lateat.

Vs. 84. ἔπειθ' ὥρμαινον ἐπ' ἄλλα. Ita scripsi. Vulgo ἐπεὶ δ' ὅρμαινον ἐπ' ἄλλα. Cod. B ἔδοξ' ἔπι δ' ὥρμαινον ἐπ' ἄλλα. Praefero nunc quod iam olim proposui, ἔπι δ' αὖθ' ὥρμαινον ἐπ' ἄλλα.

Vs. 85. δειπνῶν scripsi pro δείπνῳ. Post sequentem vs. item aliquammulta omissa videntur.

Vs. 89. κωλῆν δ' ὡς εἶδον, ὡς ἔτρεμον. Recepi Scaligeri emendationem, libri κωλῆν δ' εἰσίδον, πῶς ἔτρεμεν (ἔτρεμον P).

Vs. 90. κεῖτ' ἀγχοῦ γλυκὺ πλείονα χρυσὸς ὧν ἀπερύκων.

Nihil hic video nisi γλυκὺ πνεῖον scribendum esse; cetera alii expedient.

Vs. 93. νηδὺς posui ex felice emendatione Paessensii, vulgo νηλής. Idem pro ῥαδέεσσι tentabat ῥαφίδεσσι. Desidero potius nomen taedium et satietatem indicans.

Post vs. 97. complurium versuum lacunam esse suspicor, in qua locum habuisse videntur versus tres quos Athenaeus XV p. 656 c. attulit:

ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἐγέλασσαν· ἐπήνεικάν τ' ἐπὶ τούτῳ
σιτευτὰς ὄρνιθας ἐπ' ἀργυρέοισι πίναξιν,
ἄτριχας, οἰετέας, λαγάνοις κατὰ νῶτον ἐΐσας.

Quibus iam commode subiunguntur sequentia Χαιρεφόων δ' ἐνόησεν ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω ὄρνιθας γνῶναι. Ad eundem Chaerephontem spectare videtur illud ὣς ἔφατο. Cui quod infertur οἳ δ' ἐγέλασσαν de convivis intelligo, reliqua ἐπήνεικάν τ' (malim δ') ἐπὶ τούτῳ de ministris. Exercit. phil. I p. 17.

Post vs. 113. lacuna indicanda erat, neque enim sufficit cum Heinsio scribere πρόσφατοι.

Vs. 116. ὡς δὲ ἴδον ξανθὸν γλυκερὸν μέγαν ἔγκυκλον, ἄνδρες, Δήμητρος. In his ἄνδρες haud dubie corruptum est, nec probo tamen quod Iacobsius pro eo voluit ἁδρόν. Fuit fortasse ἁγνῆς, quod cum Δήμητρος coniungendum.

Complures item versus exciderunt post 118. Ineptum enim est post hunc versum

πῶς ἂν ἔπειτα πλακοῦντος ἐγὼ θείου ἀπεχοίμην;

inferri haec οὐδ' εἴ μοι δέκα μὲν χεῖρες, δέκα δὲ στόματ' εἴη |, γαστὴρ δ' ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη. Exercit. philol. I p. 17.

IV, 137. d. Ultimam partem fragmenti Alexidis tractavit Herwerdenus Observ. crit. p. 74. qui μεγαλείως δέ parum probabiliter resecuit et cetera sic scribenda esse coniecit: λιμῷ παρελθεῖν (vel περιελθεῖν) τοὺς ξένους με δεῖ καθ' ἓν | ἕκαστον αὐτοῖς παρατιθέντα. Mox pro Ἔριφος Reinesius Ἔφιππος. V. Hist. crit. p. 353. In ipso fragmento vs. 2. οὐδ' εὐτραπέζων Θετταλῶν ξένων τροφαί, fortasse τρυφαί scribendum est.

Ibid. f. Legebatur γενομένων, pro quo γινομένων dedit

B. Tum vulgo Ἀκαδημίᾳ et Ἀκαδημίαν. Mox cum Dobraeo πάντα scripsi pro πάντας. Sed tota Chrysippi narratio obscura est, in qua hoc unum video vocem ἀστεῖος sensu stoico accipiendum esse.

IV, 138. d. ἐν τοῖς φιδιτίοις. Ita optimi libri habent pro φειδιτίοις.

Ibid. e. In Cratini loco vs. 4. πρεσβευταῖσιν dedi pro πρεσβύταισιν, quod fortasse servandum erat.

Ibid. f. In Eupolidis versu αἴκα γένηται Bergkius. Mox αἶκλον scripsi et hic et ceteris locis, quam formam commendat Alcmanis versus p. 140 c. αἶκλον AB, ἄϊκλον vulgo. Mox in Polemonis loco sequuntur haec σκηνὰς ποιοῦνται παρὰ τὸν θεόν, quod Prellero παρὰ τὴν θέαν, mihi παρὰ τὸν νεών scribendum videtur.

III, 139. a. διδόασι τῶν συνόντων ἑκάστῳ τυρόν. Erat τῶν συνιόντων, correxit Nauckius.

Ibid. b. κορυθαλίαν. Rectius videtur κορυθάλειαν. Ibidem Casaubono praeeunte Τίασσαν scripsi pro Τίασσον. Tum vulgabatur αἶκλον δὲ ὑπὸ μὲν τῶν ἄλλων Δωριέων καλεῖται δεῖπνον. Articulum ante δεῖπνον adieci ex epitome apud Schweigh. In Epicharmi loco recte Casaubonus γάρ τυ pro γάρ τοι. Fortasse scribendum est ἐκάλεσε γάρ τοί τύ τις ἐπ' ἄικλον (vel αἶκλον) τὺ δὲ ἑκὼν | ᾤχεο τρέχων, vel uno versu ἐκάλεσεν γάρ τυ τις ἐπ' αικλον, τὺ δὲ ἑκὼν ᾤχεο τρέχων.

Ibid. c. ἐν δὲ τῇ Λακεδαίμονι τοῖς εἰσιοῦσιν εἰς φιδίτιον μετὰ δεῖπνον — εἰσφέρουσιν ἄρτους. Scribendum τοῖς συνιοῦσιν. Ibid. καλεῖ δὲ τοῦτον (Didymum) ὁ Δημήτριος ὁ Τροιζήνιος βιβλιολάθαν, διὰ τὸ πλῆθος ὧν ἐκδέδωκε συγγραμμάτων. Huius nominis quae ratio sit difficile est intelligere. Casaubonus interpretatur oblivionem librorum, quod suorum ipse scriptorum saepe non meminisset. Coraes coniciebat βιβλιοπλάθον, in quo nihil acrimoniae inest. Si quid mutandum est, malim ego βιβλιοπαλάθαν, quod recte dici potuit de homine qui librum super librum constiparet.

Ibid. d. οὔτε στεφανοῦνται ἐπὶ τοῖς δείπνοις οὔτε ἄρτον εἰσφέρουσιν ἀλλὰ πέμματα καὶ τὰ τούτοις ἀκόλουθα διδόασιν. Nisi ἐπὶ τοῖς δείπνοις post coenam significat, praetulerim equidem ἐν τοῖς δείπνοις, sed fortasse de secundis

mensis scriptor loquitur. Certius videtur, quod *οὔτε πέμματα* a Schweigh. coniectum rescripsi pro *ἀλλὰ πέμματα*.

Ibid. e. *θέα ποικίλη καὶ πανήγυρις ἀξιόλογος καὶ μεγάλη*. Fort. *μεγαλεῖος* i. e. *μεγαλοπρεπής*.

Ibid. f. *καννάθρων*. Erat *κανάθρων*. Quae sequuntur verba *καμαρωτῶν ξυλίνων ἁρμάτων* delenda videntur; de quo admonuit etiam Dobraeus. Tum Prellerus ad Polem. p. 135. coniecit *αἱ δ' ἐξ ἁμίλλης ἁρμάτων ἐζευγμένων*.

IV, 140. a. De Epilyci loco qui apud Dindorfium ita editur *οἰώσομαι — παραγέλλωσι — σδωμὸς μάλα ἁδύς*, vide quos laudat Iacoby Add. ad Com. V p. CXXVI. Add. Blaydesius ad Arist. Acharn. p. 161.

Ibid. c. *μόνων* addidi Dobraeum secutus. Ibid. in Alcmanis versu *ῥυφῆται* pro *δρυφῆται* scripsi cum Bergkio. Possis etiam *τρυφῆται* suspicari.

IV, 141. c. *ὕστερα περιφέρεται*. malim *ὕστατα*. Ibid. erat *φειδίται*.

Ibid. d. In Molpidis loco *οὔτε γὰρ ἡδονῆς οὔτ' ἀκρασίας γαστρὸς οὕνεκεν κομίζουσιν*, nescio an *ἀκρασίας* delendum sit. Ibidem pro *ἀπόδειξιν* fort. praestat *ἐπίδειξιν*.

IV, 142. a. Phylarchi verba *ὅτε τὸν ἀγκῶνα ἅπαξ ἐρείσειεν* non recte interpretatur cum Schweighaeusero I. F. Lucht Phylarchi Fragm. p. 86. Sententiam hanc esse puto, veteres Lacedaemonios, quotiescunque cubito impresso accubuissent, totam per coenam in hoc situ perdurasse.

Ibid. b. *πολὺ διενέγκας τῷ τε συνιδεῖν πράγματα καί τοι νέος ὤν*. Delenda est particula *τε*, nisi aliquid excidit.

Ibid. d. *κατελαμβάνετο δὲ ἐπὶ τὸ πολὺ μετ' ἀδελφοῦ κατακείμενος ἢ μετά τινος τῶν ἡλικιωτῶν*. Scribendum *μετὰ τἀδελφοῦ κατακείμενος καὶ μετά τινος* (*ἑνὸς*?) *τῶν ἡλικιωτῶν*. Cfr. litt. c. *ὅτε μὴ παρείη πρεσβεία, τρίκλινον*. Sequuntur *τὰ δὲ λοιπὰ μήθ' ὑπεραίρειν μήτε λείπειν*. Scripsi *μήτ' ἐλλείπειν*.

Ibid. e. *τὸ μὲν γὰρ ἀνελεύθερον ἐνομίζετο τὸ δ' ὑπερήφανον*. Reddidi Phylarcho *ἐνόμιζε*.

IV, 143. a. Antiphanes *εἰς τὰ φιδίτια*. Sic scribendum, non ut libri habent *εἰς τὰ φειδίτια*, neque ut Toupius voluit *εἰς τὰ φιλίτια*. V. Cobetum NL. p. 748. Vs. 5. Herwerdenus

Observ. crit. p. 46. coniecit *μηκέτι φόρει* pro *μὴ καταφρόνει.*

Ibid. b. In Dosiadae loco de verbis *τὰς τῆς πόλεως προσόδους* [*ἃς*] *διανέμουσιν οἱ προεστηκότες* v. Fr. Haase Miscell. phil. p. 10.

Ibid. c. *δύο τράπεζαι ξενικαὶ καλούμεναι, αἷς προκαθίζουσι τῶν ξένων οἱ παρόντες.* Scribendum *προσκαθίζουσι.* In sequentibus *τῶν παρόντων* de cibis appositis recte interpretatur Dobraeus. Cfr. Mnemos. VII, 1.

Ibid. d. *τοῖς δὲ παισὶ κοινὸς κέκραται κρατήρ.* Dobraeus *τοῖς δὲ παισὶν εἷς μόνος* vel *τοῖς δὲ παισὶν ἄοινος κέκραται κρατήρ.*

Ibid. e. In Pyrgionis loco scribebatur *ἐν τοῖς συσσιτίοις οἱ Κρῆτες εὐσιτοῦσι.* Correxi *συσσιτοῦσι*, quod etiam Dobraeus voluit, quo auctore sequentia inclusi. Idem in sequentibus tentat *τῇ κράσει καὶ αὔθ' ἕκαστα.*

IV, 145. b. *ἐν ᾧ ὁ βασιλεὺς τὸ ἄριστον ποιεῖται.* Fort. *ἐν ᾧ θ' ὁ βασιλεύς.* Statim *ὁρᾷ διὰ τοῦ παρακαλύμματος τοῦ ἐπὶ τῇ θύρᾳ.* Reiskius ad Constant. Porph. p. 275. *παρακύμματος.*

Ibid. f. *οὐ ἦν ἰδεῖν ἅπαντα μερίδας ποιήσαντες — διαιροῦνται.* Recte ut videtur Casaubonus *οὐ οἱ ἐδέατροι ἅπαντα* etc. Mox *τῶν ἀπὸ τῆς τραπέζης παραλειπομένων.* Scripsi *καταλειπομένων*, quod etiam sequentia confirmant.

IV, 146. c. *Κτησίας καὶ Δίνων.* Posui *Δείνων.*

Ibid. e. In Menandri loco vs. 5. vulgo *ταύτας Θάσιον ἐγχέλεις τυρὸν μέλι*, at VIII p. 364 d. *Μενδαῖον Θάσιον ἐγχέλεις τυρὸν μέλι.* Porsonus *Μενδαῖον ἔγχελεις Θάσιον τυρὸν μέλι.* In altero eiusdem poetae fragmento *σταμνία τ'* dedi cum Brunckio pro *σταμνί'.* Mox praetulerim *ταῦτ' ἔλαβεν — ἅπαντ' ἐπιτεθέντ'.*

Ibid. f. — 147. f. In Philoxeni loco quae vel ipse vel alii novaverint, docebit Bergkius PL. p. 987.

IV, 148. b. *διέδωκε* scripsi pro *δέδωκε.* In sequentibus Casauboni emendationem recepi *ἀνδρώνων* pro *δένδρων*, et *τοῖς* (imo *ταῖς*) *κάλυξιν* pro *τοῖς ἕλιξιν.*

Ibid. e. Erat *Αὔταμνος* pro *Ἀτταγῖνος.* Pro *μεγάλως* Dindorfius ex P dedit *μεγάλῳ.* Delendum potius *πλούτῳ.*

IV, 149. b. *καὶ ὁ προσφέρων ἀνεῖπεν εὐδειπνίαις.* Casaubonus *εὖ δειπνήσειας.* Cf. ad p. 479. Recte Dobraeus *εὐδειπνίας.* Sequitur *πρόσχερα*, quod Schneiderus *πρόχειρα* scripsit.

Ibid. c. *τοῦτο ποιοῦντες ἕνεκα τῶν ἐν ἀμφόδοις γενομένων φόβων.* Non satisfaciunt doctorum virorum explicationes. Num *φωρῶν* scribendum? panem quo manus absterserant secum auferebant, ut eum nocturnis grassatoribus obicerent.

IV, 150. a. Post *βραχύτατον* cum Casaubono lacuna indicanda erat.

Ibid. c. *κακὸν κακῶς σε, ἔφη, ὦ Αἰγύπτιε, ἀπολέσειαν οἱ θεοί.* In his noli dubitare quin tragici poetae (Euripidis opinor) trimeter lateat:

κακὸν κακῶς σέ γ' ἀπολέσειαν οἱ θεοί.

Idem trimeter a Disseno non animadversus latet apud Demosthenem c. Ctesiph. p. 114. poetarum versus, quos Aeschines pronunciando corruperit, componentem «*ἥκω λιπὼν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας*» *καὶ* «*κακαγγελεῖν μὲν ἴσθι μὴ θέλοντά με*» *καὶ* «*κακὸν κακῶς σε μάλιστα μὲν οἱ θεοί, ἔπειτα δὲ οὗτοι πάντες ἀπολέσειαν*». Exerc. phil. Spec. II p. 7. Rectius scripseris quo Demosthenis verba ducunt *κακὸν κακῶς σε πάντες ὀλέσειαν θεοί.*

Ibid. e. Post *μέλλειν* indicavi lacunam, et litt. f. *τῶν λοιπῶν* scripsi pro *λοιπῶν.*

IV, 152. a. Posidonius: *ὃ τοῖς κολεοῖς ἐν ἰδίᾳ θήκῃ παράκειται.* Malim *παρακρέμαται.*

Ibid. b. *κατὰ τὴν πολεμικὴν εὐχειρίαν.* Ita scripsi pro *εὐχέρειαν.* In sequentibus eiusdem scriptoris verbis *οἱ δὲ δορυφόροι κατὰ τὴν ἀντικρὺ καθήμενοι* nescio an *κλίνην* ante *καθήμενοι* exciderit.

Ibid. e. *ἐν ᾧ πληρουμένου ληνοὺς πολυτελοῦς πόματος παρασκευάζειν τε τοσοῦτο βρωμάτων πλῆθος ὥστε* etc. Cod. P *πληροῦ μὲν ληνούς*, alii *πληροῦν μὲν ληνούς.* Hinc scribendum esse censui *πληροῦν μεγάλους ληνούς.* Praeterea Posidonio reddendum *πώματος.* In sequentibus *ἀφορίσαντος — δ' αὐτοῦ προθεσμίαν ποτὲ τῆς θοίνης ἀφυστερήσαντά τινα* scribendum *ὑστερήσαντα.* Aberraverat scriba ad praecedens *ἀφορίσαντος.*

III, 153. c. *ἡ παρασκευὴ τῆς εὐωχίας Ἡρακλεωτική ἐστι.* Rectius scripsisset *Ἡράκλειος τίς ἐστι.* Qui enim ab *Ἡρακλῆς* formari potest *Ἡρακλεωτικός*? Eundem errorem ipsi fortasse scriptori imputandum notavi infra ad XI p. 500 a. Notandus item apud Diodorum Sic. XVII, 100. *Διώξιππος διὰ τὴν περὶ τὸ ῥόπαλον ἰδιότητα τὴν πρόσοψιν ἡρακλεωτικὴν εἶχεν* et apud Eusebium PE. XV, 13. scribitur *Ἀντισθένης Ἡρακλεωτικός τις ἀνὴρ τὸ φρόνημα,* ubi Lasalle Heraclit. p. 3. parum commode corrigit *Ἡρακλείτειος.*

III, 154. d. Ephorus *καὶ μονομαχίας μαθήσεις ἐν Μαντινείᾳ πρῶτον εὑρέθησαν.* Mirum hoc dicendi genus est *μαθήσεις εὑρεῖν*, vitii tamen vix suspectum.

Quae ibid. litt. e. de accentu nominum *σύμμαχος πρωτόμαχος ὁπλομάχος* etc. disserit scriptor, ea ex Herodiano transcripta esse suspicor pariter atque ea quae p. 392. a. b. de nominibus in *ῡξ* disputat.

III, 155. b. Demetrius Scepsius: *πότερον ὦ βασιλεῦ κακῶς ὀρχούμενον ἐμὲ θεάσασθαι βούλει ἢ καλῶς ἀπαγγέλλοντός μου ἴδια ποιήματα ἀκροάσασθαι;* Sunt haec Hegesianactis Alexandrini ex Troade verba, eiusdem, opinor, cuius opera in legationibus obeundis Antiochum M. usum esse tradit Polybius XVIII 30 et 33. Is quum in convivio saltare ab Antiocho iussus esset, ipsis illis verbis molestam condicionem declinavit. Hegesianax autem ille quem in superioribus Athenaeus *τὸν τὰς ἱστορίας γράψαντα* vocat, haud dubie is est qui rerum Troianarum auctor ferebatur ab aliis Cephalioni Gergithio tributarum. V. Odofr. Müllerum in Classical Journ. 26 p. 317. Etrusc. I p. 173. Eundem poesios studiosissimum fuisse suis ipse verbis indicat, quibus subicit Demetrius *κελευσθεὶς οὖν λέγειν οὕτως ᾖσε τὸν βασιλέα ὥστ' ἐράνου τε ἀξιωθῆναι καὶ τῶν φίλων εἷς γενέσθαι.* Hinc non iniuria suspiceris Hegesianactem Alexandrinum non diversum esse ab eo quem astronomici carminis auctorem fuisse ostendi Anal. Alex. p. 243. Exercit. philol. I p. 17 sq.

Ibid. d. *ἵνα τῆς μὲν πολυτελείας οἱ φίλοι θεαταὶ γένοιντο οἱ δ' οἰκέται κύριοι.* Transposui particulam *μὲν* inter *οἱ φίλοι.* In Duridis loco *Φίλιππος ὁ τοῦ Ἀλεξάνδρου πατὴρ ποτήριον χρυσοῦν — κεκτημένος, τοῦτο ἐλάμβανε κοιμώ-*

μενος ἀεὶ καὶ πρὸς κεφαλὴν αὐτοῦ κατετίθετο, postrema vix integre scripta sunt. Corrigendum videtur *κοιμησόμενος ἀεὶ καὶ ὑπὸ κεφαλὴν αὑτοῦ κατετίθετο*. Similiter in proximis *πρὸς ὃν κατὰ κάθετον προστίθεσθαι λίθον εὐπερίτρεπτον* erratum videtur; scribendum opinor *ὑποτίθεσθαι*.

Ibid. e. Scripsi *καὶ ὃς κρεμάμενος* pro *καὶ ὁ κρεμάμενος*.

Ibid. f. *ἄνδρες φίλοι καὶ συμπόται*. Expressit Aristoph. Plut. 254. *ἄνδρες φίλοι καὶ δημόται*.

III, 156. c. In Antiphanis loco erat *πᾶσιν ὑμῖν γίγνεται*.

Ibid. e. *καὶ τῶν μὲν ἐγκωμιαζόντων τὸ ἀπὸ τῆς Λέρνης (ὕδωρ), ἄλλων δὲ τὸ ἀπὸ τῆς Πειρήνης, ὁ Καρνεῖος κατὰ Φιλόξενον εἶπε τὸ κατὰ χειρῶν*. Falluntur interpretes his verbis Philoxenii Cytherii existimantes locum designari eum, quem attulit Athenaeus IV p. 147 c. *ἔπειτα δὲ παῖδες νίπτρ' ἔδοσαν κατὰ χειρῶν*. Tam obvia enim haec dictio est, ut inepte Carneus fecisset, si dictum suum, quo facetus esse volebat, poetae lyrici verbis comprobasset. Intelligendus potius celeberrimi nominis parasitus Philoxenus, *Πτερνόκοπις* cognominatus, clarus facete dictis, quae collegit Athenaeus IV p. 242 et 246. Recte locum iam intellexit Eustathius ad Hom. p. 1402, 46. *ᾄδεταί τις παράσιτος, ἐγκωμιαζόντων τινῶν μὲν τὸ ἀπὸ Λέρνης ὕδωρ, τινῶν δὲ τὸ ἀπὸ Πειρήνης, αὐτὸς εἶπεν ἄριστον εἶναι τὸ κατὰ χειρῶν, ἤγουν τὸ ἐν συσσιτίοις διδόμενον*. In sequente epistola Parmenisci ad Molpidem scribendum *καὶ τῆς τραπέζης παρατεθείσης ἐδειπνοῦμεν, καὶ τὴν μὲν ἐξηντλοῦμεν φακῆν ἡ δ' ἐπεισέρρει*. Non ipsis enim poetae verbis usus est, sed ea pro consilii sui ratione paululum mutata orationi immiscuit, quemadmodum Arrianus Periplo P. E. I p. 4. *τοῦτο δὴ τὸ τραγικὸν (καὶ) τὴν μὲν ἐξηντλοῦμεν ἡ δ' ἐπεισέρρει*. Euripidis autem (huius enim versum esse non dubitandum est) verba fuerunt haec:

καὶ τὴν μὲν ἐξαντλοῦμεν, ἡ δ' ἐπεισρέει.

Quae in eadem epistola sequuntur lit. d. verba *ἐμοὶ δὲ κατὰ Δίφιλον, φησὶ δ' οὗτος ἐν Πέλοπι «τὸ δειπνάριον . . . ταῖς κίχλαις ἤδη λέγει»*, ea non Parmenisci sunt, sed ipsius Athenaei, id quod praeter singularem et Athenaeo propriam orationis conformationem in citandis scriptorum *χρήσεσι* vel se-

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Chrysippus Athenaei I p. 5 e. ἐγὼ κατέχω τινὰ ὀψοφάγον ἐπὶ τοσοῦτον ἐκπεπτωκέναι τοῦ μὴ ἐντρέπεσθαι τοὺς πλησίον etc. Porro ineptum est εἴς τινα χιτῶνα pro εἰς τὸν χιτῶνα. Neque θεραπεύσαντας recte dictum est; suspiceris μήτε [ἕτερα] θεραπεύσαντας.

Ibid. c. Pro καλῶς δὲ καὶ αὐτὰ scripsi partim ex A. καλῶς γὰρ καὶ ταῦτα.

Ibid. d. In Alexidis loco supplevi [ἐπεὶ] πένητας εὐπάτριδας οὐδεὶς ὁρᾷ. Dindorfius [εἶναι·] πένητας δ' — Particulam δ' omittit A.

Ibid. e. De κατακλινῶ in Pherecratis fragmento male olim statui. Tum cum Dobraeo εἴσφερε scripsi pro φέρε. Vs. 3. fortasse rectius fuerit ἰδοὺ τράπεζα καὶ κύλιξ σοι καὶ φακοί.

III, 160. a. Timonis locus λιτῇ δὲ καὶ ἀναλέῃ ἐνὶ κόγχῳ Ἑλλήνων ἡ πᾶσα περισσοτρύφητος ὀιζύς, obscurus est, etiamsi, ut voluit Valckenarius, scribas πᾶσ' ἀπερισσοτρύφητος. De κόγχῳ, quod fabae genus est cynicis adamatae, cf. Teletem apud Stobaeum Flor. V p. 126, 22. κόγχον καὶ κύαμον συνάγαγε, φησὶν ὁ Κράτης.

Ibid. b. ὦ ἄνδρες κύνες οἵ cum Schweigh. seclusi οἵ, nisi forte scribendum ὦ ἄνδρες κύνες, ἐγὼ — De dictione ἄνδρες κύνες v. ad Com. graec. II, 723.

Ibid. c. Pro τοὐπὶ erat τὸ ἐπί. Mox necessarium mihi videtur καί τοι scribere pro καὶ οἵ.

Ibid. d. κατὰ τὸν σὸν Τίμωνα εἶναί μοι καλός τε μέγας τε. Haec cum notissima Homeri verba sint, non apparet cur ea ex Timone afferantur. Neque ad sententiam apta sunt, quae convicium, non laudem postulat. Itaque in verbis μοι καλός vitium latere videtur; accedit quod μοι iam supra adfuit. ἔν τε Ἑορτᾷ καὶ Νάσοις. Ita pro ἐν τᾷ scripsi, i. e. τε pro ται, quod frequens vitium est. Ἑορτὰ et Νᾶσοι diversae fabulae fuerunt. In Antiphanis fragmento recte Schweigh. voluit κογχίου, sed praeterea debebat τι pro τε.

Ibid. e. Sopatri locum Athenaeus consilio suo accommodate paulo immutatum apposuisse videtur. Poetam ipsum scripsisse suspicor τοὺς Γαλάτας μιμούμενος, | παρ' οἷς ἔθος — τοὺς αἰχμαλώτους – ⏑ – ⏑ – ⏑ –, κἀγὼ κατακαύσειν κτέ. ut post αἰχμαλώτους Athenaeus nonnulla omisisse videatur.

Ibid. f. Vs. 8. eiusdem eclogae ὑμῖν pro ὑγιῆ scripsi cum Iacobsio.

IV, 161. a. In Antiphanis vs. 1. Elmsleius *Πυθαγοριστῶν* pro *Πυθαγορικῶν*, recte, ut videtur. Vs. 2. edebatur ἅλιμα, v. Nauckium Philol. VI, 417. In sequente Alexidis fragmento vs. 4. ἐπεὶ *Χαρίδης* Heckerus; sed vide addenda mea ad Com. graec. V p. 91. Vs. 8. οὗτοι pro ἕτεροι Cobetus. Vs. 10. erat *Φανός*.

Ibid. d. τὸ πάντων χαλεπώτερον. Usus loquendi postulare mihi videbatur χαλεπώτατον.

Ibid. e. De titulo fabulae Antiphaneae *Θομβύκιος* v. Com. graec. vol. I p. 311. Tum ὑμῖν ex BC dedi pro ἡμῖν et in ipso fragmento σκορόδιά scripsi pro σκόροδα, ibid. θύμον addidi et ἅπαντα scripsi pro πάντα; sed licebit sane etiam alia comminisci, velut quod Herwerdenus voluit σκόροδα τυρὸν κρόμμυα | κάπαριν, ἅπαντα ταῦτα μιᾶς ἐστιν δραχμῆς, vel quod Dobraeus coniecit σκ. τ. κρόμμυα | κάππαριν ἄνηθον, πάντα ταῦτ' ἐστὶν δραχμῆς. De Aristophontis loco v. Com. gr. ed. min. p. XVII. ubi correxi:

πρὸς τῶν θεῶν, τί πώποτ' οἰόμεσθα δή
τοὺς Πυθαγοριστὰς λεγομένους οὕτως ῥυπᾶν —

In quibus τί πώποτε supplevi ex C.

III, 162. a. In epigrammate poetae anonymi pro νυκτιπαταιπλάγιοι rectius forsan scripseris νυκτιπατοπλάγιοι, noctu obliquis viis incedentes. Ceterum cf. Heckerum Comm. crit. de Anthol. gr. I p. 21.

Ibid. c. ὡραζομένους dedi pro ὡραϊζομένους et φιλοσοφῶν pro φιλόσοφος.

Ibid. d. Pro μόνον L habet μόνος. Intelligerem μόνως, eximie, unice, quod ironice accipiendum. Ibid. ἔφη seclusi propter sequens εἶπε (nisi id εἰπὼν scribendum est) et *Κιτιᾶ* pro *Κιτιέα* scripsi. B κιτία. Sed οἰκιτιεὺς quid nominis sit nescire me fateor.

Ibid. e. Erat τὸ ἐπίγραμμα.

Ibid. f. ἀσύμβολος δειπνεῖν scripsi pro ἀσυμβόλως δ.

III, 163. a. Pro ὥσπερ nescio an rectius scribatur οἷόσπερ. In Mnasalcae epigrammate restitui dorismum; erat τῇδε — Ἡδονῇ — κρεῖσσον.

[illegible] quod sane [illegible]

[illegible]

[illegible] Hermippo Timaeo aliisque scriptoribus docetur, Diodorum Aspendium [illegible] philo- [illegible] et vero [illegible] πρὸς ὃν [illegible] Apertum [illegible] versus no- [illegible] ut [illegible] Eam [illegible] verborum [illegible] At obscurum [illegible] cassum [illegible] videtur:

τῷ πατρὶ [illegible] περιστάσιμον
στοὰν ἔχοντι [illegible]

Hoc [illegible] quemadmodum [illegible] πατρὸς δόγματος et quae [illegible] similia. [illegible] recte restituerim ipse dubito, hoc tamen certum videtur, latere in illo adiectivo [illegible] memoriam, [illegible] esse Diodorum testis est Sosicrates apud Diogenem Laert. VI. 13. Σωσικράτης δ' ἐν τρίτῃ διαδοχῶν Διόδωρόν τὸν Ἀσπένδιον καὶ πώγωνα καθεῖναι καὶ ῥύπῳ καὶ πήρᾳ χρήσασθαι. Verbis περιστάσιμον στοὰν ἔχοντι auditorum, quos Diodorus habebat, indicari videtur concursus et frequentia. Tenuem viri victum et abstinentiam ab esu animalium ridet Archestratus apud Athenaeum l. l., studiorum assiduitatem et pervicaciam Anthippus sive Anaxippus Com. graec. vol. IV p. 461. apud quem iactator coquus haec fatur:

τὸν ὄρθρον ἐν ταῖς χερσὶν ὄψει βιβλία
ἔχοντα καὶ ζητοῦντα τὰ κατὰ τὴν τέχνην.
οὐδὲν Διοδώρου διαφέρω τἀσπενδίου.

Quorum versuum tertius in libris ita scriptus est: οὐδὲν χονδρεύουσι διαφέρω τ' Ἀσπενδίου, quae verba forti indigebant remedio. Exercit. phil. II p. 9 sq.

Ibid. f. κατά τινα τῦφον τὴν ἐπιτήδευσιν ταύτην προσαγαγόντα. Scripsi εἰσαγαγόντα, ut est litt. e. τὴν ἐξηλλαγμένην εἰσαγαγόντος κατασκευήν.

IV, 164. a. Διογένους cum Reinesio scripsi pro Ἀθηνογένους.

Ibid. b. In Alexidis Lino vs. 2. παῖ λαβὲ pro γὰρ λαβὲ Dobraei est emendatio. Vs. 5. vulgo Χοιρίλος Ὅμηρος Ἐπίχαρμος. Vs. 8. erat ὥρμησε. Vs. 11. τοιαῦτα pro τοσαῦτα recte Hirschigius scripsit.

IV, 165. b. Theopompus Εὐριπίδου τἄρ' ἐστὶν οὐ κακῶς ἔχον. Edebatur Εὐριπίδου τἄριστον. Mox post ἁμαρτολόγοις excidisse videtur καὶ τὸ χαριτογλωσσεῖν; cf. litt. c. et p. 164 b.

Ibid. e. In Alexidis fragmento scripsi ἐπεὶ Χαρίδης pro Ἐπιχαρέδης. V. Com. gr. III p. 91. Tum μιαρὸς pro μικρὸς Bergkius.

Ibid. f. Diphili fragmentum perobscurum est. Vs. 1. et 2. Dobraeus Φαίδιμ' ὢν ἐτύγχανεν υἱὸς Χαβρίου. Vs. 2. ὢν ὁ Χαβρίου Dindorfius ex Hermanni coniectura. Ib. ἂν εἰσηγησάμην Dobraeus. Vs. 5. ἕνα φαγεῖν λίθον Erfurdtus praeeunte Iacobsio, qui ἕν' ἐμφαγεῖν λίθον. Fort. ἕνα θεῖναι λίθον. V. Com. graec. IV p. 390.

IV, 166 b. χρῆν scripsi pro χρή.

Ibid. c. In Axionici loco pro ἀποτυμπαισχάς quid scriptum fuerit non liquet. Non ineptum esset αὐλητρὶς Ἰσχάς, sed nulla cum probabilitate.

Ibid. f. Theopompus de luxurie Tarentinorum: ἡ πόλις ἡ τῶν Ταραντίνων σχεδὸν καθ' ἕκαστον μῆνα βουθυτεῖ καὶ δημοσίᾳ ἑστιάσεις ποιεῖται. Singulis fere mensibus publicas epulas instituisse Tarentinos nihil habet quod iure quis miretur. Vide igitur ne Theopompus scripserit καθ' ἑκάστην ἡμέραν, quae digna Theopompo veritatis amplificatio est. Atque ita demum quodammodo Theopompo convenit cum Strabone VI p. 280. ἐξίσχυσε δ' ἡ ὕστερον τρυφὴ διὰ εὐδαιμονίαν, ὥστε τὰς πανδήμους ἑορτὰς πλείους ἄγεσθαι κατ' ἔτος παρ' αὐτοῖς ἢ τὰς ἄλλας ἡμέρας. Exercit. phil. II p. 8. Athe-

nienses, teste Schol. Thucyd. II 38, singulis prope diebus sacrificabant.

Ibid. f. Verba *διὰ τὰς συνουσίας καὶ τὰς ἡδονὰς* delet Nauckius.

IV, 167. a. *τούτου δ' αὐτὸς* dedi pro *τοῦ δ' αὐτός*, praeeunte Dobraeo.

Ibid. b. Malim *εἰ δὲ καὶ μὴ τοιοῦτός τις ὢν εἰληλύθει.*

Ibid. c. *τὰ μὲν γὰρ οἱ πόλεμοι καὶ αἱ στρατεῖαι καὶ αἱ πολυτέλειαι θρασεῖς αὐτοὺς εἶναι προετρέποντο.* Ante alterum *καὶ αἱ* addidi *τὰ δέ.*

Ibid. e. In verbis *οὐ — δεκαζόμενος ζῶ καὶ μοιχεύων*, nescio an *ζῶ* vel expungendum vel *ζῶν* scribendum sit. Pro *δεκαζόμενος* fortasse praestat *δικαζόμενος.*

IV, 168. a. *ὅλας τὰς ἡμέρας τοῖς φιλοσόφοις συσχολάζοντες.* Scripsi *σχολάζοντες*, operam dantes philosophis, quod discipulorum est, alterum autem de condiscipulis dicitur.

Ibid. c. *διασειόμενοι τοὺς κροτάφους ὑπὸ τοῦ ἀκράτου καὶ κατὰ τὸν Δίφιλον κεφαλὰς ἔχοντες τρεῖς ὥσπερ Ἀρτεμίσιον.* Diphilus tale quid dixisse videtur:

ἀνίσταμαι
κεφαλὰς ἔχων τρεῖς ὥςπερ Ἀρτεμίσιον.

Ibid. d. *Ἀπίκιόν τινα ἐπὶ ἀσωτίᾳ πάντας ἀνθρώπους ὑπερηκοντικέναι.* Contra usum *ὑπερακοντίζειν* cum *ἐπὶ* coniunctum est; aut delenda est praepositio aut scribendum *τῇ ἀσωτίᾳ.*

Ibid. f. *νικήσαντος γοῦν αὐτοῦ ἵπποις Παναθηναίοις. Παναθήναια* scripsi, ut voluit Nauckius. Pro *ἵπποις* ex B enotatur *ἵπποι* i. e. *ἵππῳ.*

IV, 169. a. *ἀναπεπταμένας ἔχω τῶν ὤτων τὰς πύλας.* Latere videtur poetae versus *ἀνεπεπταμένας ἔχω γε τὰς ὤτων πύλας.*

Ibid. b. In Strattidis fragmento vs. 3. scripsi *μηδ' ἐὰν | αὐτῷ ξυναντᾷ τις, λαλῆσαι μηδὲ ἕν*, pro *μηδενί.* In Anaxippi loco vs. 1. legebatur *φέροις*, correxit Dobraeus. Vs. 2. *κρεάγραν θυΐαν τυροκνῆστιν παιδικήν.* In *παιδικήν* latere mihi videbatur *παῖ, λύκον.* Herwerdenus *παῖ, δίδου* malebat. Possunt etiam alia conici, velut *δοίδυκα* vel *πελλίκην*,

Observ. crit. p. 46. coniecit *μηκέτι φόρει* pro *μὴ καταφρόνει.*

Ibid. b. In Dosiadae loco de verbis *τὰς τῆς πόλεως προσόδους* [ἃς] *διανέμουσιν οἱ προεστηκότες* v. Fr. Haase Miscell. phil. p. 10.

Ibid. c. *δύο τράπεζαι ξενικαὶ καλούμεναι, αἷς προκαθίζουσι τῶν ξένων οἱ παρόντες.* Scribendum *προσκαθίζουσι.* In sequentibus *τῶν παρόντων* de cibis appositis recte interpretatur Dobraeus. Cfr. Mnemos. VII, 1.

Ibid. d. *τοῖς δὲ παισὶ κοινὸς κέκραται κρατήρ.* Dobraeus *τοῖς δὲ παισὶν εἷς μόνος* vel *τοῖς δὲ παισὶν ἄοινος κέκραται κρατήρ.*

Ibid. e. In Pyrgionis loco scribebatur *ἐν τοῖς συσσιτίοις οἱ Κρῆτες εὐσιτοῦσι.* Correxi *συσσιτοῦσι*, quod etiam Dobraeus voluit, quo auctore sequentia inclusi. Idem in sequentibus tentat *τῇ κράσει καὶ αὔθ' ἕκαστα.*

IV, 145. b. *ἐν ᾧ ὁ βασιλεὺς τὸ ἄριστον ποιεῖται.* Fort. *ἐν ᾧ θ' ὁ βασιλεύς.* Statim *ὁρᾷ διὰ τοῦ παρακαλύμματος τοῦ ἐπὶ τῇ θύρᾳ.* Reiskius ad Constant. Porph. p. 275. *παρακύμματος.*

Ibid. f. *οὗ ἦν ἰδεῖν ἅπαντα μερίδας ποιήσαντες — διαιροῦνται.* Recte ut videtur Casaubonus *οὗ οἱ ἐδέατροι ἅπαντα* etc. Mox *τῶν ἀπὸ τῆς τραπέζης παραλειπομένων.* Scripsi *καταλειπομένων*, quod etiam sequentia confirmant.

IV, 146. c. *Κτησίας καὶ Δίνων.* Posui *Δείνων.*

Ibid. e. In Menandri loco vs. 5. vulgo *ταύτας Θάσιον ἐγχέλεις τυρὸν μέλι*, at VIII p. 364 d. *Μενδαῖον Θάσιον ἐγχέλεις τυρὸν μέλι.* Porsonus *Μενδαῖον ἔγχελεις Θάσιον τυρὸν μέλι.* In altero eiusdem poetae fragmento *σταμνία τ'* dedi cum Brunckio pro *σταμνί'.* Mox praetulerim *ταῦτ' ἔλαβεν — ἅπαντ' ἐπιτεθέντ'.*

Ibid. f. — 147. f. In Philoxeni loco quae vel ipse vel alii novaverint, docebit Bergkius PL. p. 987.

IV, 148. b. *διέδωκε* scripsi pro *δέδωκε.* In sequentibus Casauboni emendationem recepi *ἀνδρώνων* pro *δένδρων*, et *τοῖς* (imo *ταῖς*) *κάλυξιν* pro *τοῖς ἕλιξιν.*

Ibid. e. Erat *Αὔταμνος* pro *Ἀτταγῖνος.* Pro *μεγάλως* Dindorfius ex P dedit *μεγάλῳ.* Delendum potius *πλούτῳ.*

IV, 149. b. καὶ ὁ προσφέρων ἀνεῖπεν εὐδειπνίαις. Casaubonus εὖ δειπνήσειας. Cf. ad p. 479. Recte Dobraeus εὐδειπνίας. Sequitur πρόσχερα, quod Schneiderus πρόχειρα scripsit.

Ibid. c. τοῦτο ποιοῦντες ἕνεκα τῶν ἐν ἀμφόδοις γενομένων φόβων. Non satisfaciunt doctorum virorum explicationes. Num φωρῶν scribendum? panem quo manus absterserant secum auferebant, ut eum nocturnis grassatoribus obicerent.

IV, 150. a. Post βραχύτατον cum Casaubono lacuna indicanda erat.

Ibid. c. κακὸν κακῶς σε, ἔφη, ὦ Αἰγύπτιε, ἀπολέσειαν οἱ θεοί. In his noli dubitare quin tragici poetae (Euripidis opinor) trimeter lateat:

κακὸν κακῶς σέ γ' ἀπολέσειαν οἱ θεοί.

Idem trimeter a Disseno non animadversus latet apud Demosthenem c. Ctesiph. p. 114. poetarum versus, quos Aeschines pronunciando corruperit, componentem «ἥκω λιπὼν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας» καὶ «κακαγγελεῖν μὲν ἴσθι μὴ θέλοντά με» καὶ «κακὸν κακῶς σε μάλιστα μὲν οἱ θεοί, ἔπειτα δὲ οὗτοι πάντες ἀπολέσειαν». Exerc. phil. Spec. II p. 7. Rectius scripseris quo Demosthenis verba ducunt κακὸν κακῶς σε πάντες ὀλέσειαν θεοί.

Ibid. e. Post μέλλειν indicavi lacunam, et litt. f. τῶν λοιπῶν scripsi pro λοιπῶν.

IV, 152. a. Posidonius: ὃ τοῖς κολεοῖς ἐν ἰδίᾳ θήκῃ παράκειται. Malim παρακρέμαται.

Ibid. b. κατὰ τὴν πολεμικὴν εὐχειρίαν. Ita scripsi pro εὐχέρειαν. In sequentibus eiusdem scriptoris verbis οἱ δὲ δορυφόροι κατὰ τὴν ἀντικρὺ καθήμενοι nescio an κλίνην ante καθήμενοι exciderit.

Ibid. e. ἐν ᾧ πληρουμένου ληνοὺς πολυτελοῦς πόματος παρασκευάζειν τε τοσοῦτο βρωμάτων πλῆθος ὥστε etc. Cod. P πληροῦ μὲν ληνούς, alii πληροῦν μὲν ληνούς. Hinc scribendum esse censui πληροῦν μεγάλους ληνούς. Praeterea Posidonio reddendum πώματος. In sequentibus ἀφορίσαντος — δ' αὐτοῦ προθεσμίαν ποτὲ τῆς θοίνης ἀφυστερήσαντά τινα scribendum ὑστερήσαντα. Aberraverat scriba ad praecedens ἀφορίσαντος.

III, 153. c. *ἡ παρασκευὴ τῆς εὐωχίας Ἡρακλεωτική ἐστι.* Rectius scripsisset *Ἡράκλειος τίς ἐστι.* Qui enim ab *Ἡρακλῆς* formari potest *Ἡρακλεωτικός*? Eundem errorem ipsi fortasse scriptori imputandum notavi infra ad XI p. 500 a. Notandus item apud Diodorum Sic. XVII, 100. *Διώξιππος διὰ τὴν περὶ τὸ ῥόπαλον ἰδιότητα τὴν πρόσοψιν ἡρακλεωτικὴν εἶχεν* et apud Eusebium PE. XV, 13. scribitur *Ἀντισθένης Ἡρακλεωτικός τις ἀνὴρ τὸ φρόνημα,* ubi Lasalle Heraclit. p. 3. parum commode corrigit *Ἡρακλείτειος.*

III, 154. d. Ephorus *καὶ μονομαχίας μαθήσεις ἐν Μαντινείᾳ πρῶτον εὑρέθησαν.* Mirum hoc dicendi genus est *μαθήσεις εὑρεῖν*, vitii tamen vix suspectum.

Quae ibid. litt. e. de accentu nominum *σύμμαχος πρωτόμαχος ὁπλομάχος* etc. disserit scriptor, ea ex Herodiano transcripta esse suspicor pariter atque ea quae p. 392. a. b. de nominibus in *ῦξ* disputat.

III, 155. b. Demetrius Scepsius: *πότερον ὦ βασιλεῦ κακῶς ὀρχούμενον ἐμὲ θεάσασθαι βούλει ἢ καλῶς ἀπαγγέλλοντός μου ἴδια ποιήματα ἀκροάσασθαι;* Sunt haec Hegesianactis Alexandrini ex Troade verba, eiusdem, opinor, cuius opera in legationibus obeundis Antiochum M. usum esse tradit Polybius XVIII 30 et 33. Is quum in convivio saltare ab Antiocho iussus esset, ipsis illis verbis molestam condicionem declinavit. Hegesianax autem ille quem in superioribus Athenaeus *τὸν τὰς ἱστορίας γράψαντα* vocat, haud dubie is est qui rerum Troianarum auctor ferebatur ab aliis Cephalioni Gergithio tributarum. V. Odofr. Müllerum in Classical Journ. 26 p. 317. Etrusc. I p. 173. Eundem poesios studiosissimum fuisse suis ipse verbis indicat, quibus subicit Demetrius *κελευσθεὶς οὖν λέγειν οὕτως ἦσε τὸν βασιλέα ὥστ' ἐράνου τε ἀξιωθῆναι καὶ τῶν φίλων εἷς γενέσθαι.* Hinc non iniuria suspiceris Hegesianactem Alexandrinum non diversum esse ab eo quem astronomici carminis auctorem fuisse ostendi Anal. Alex. p. 243. Exercit. philol. I p. 17 sq.

Ibid. d. *ἵνα τῆς μὲν πολυτελείας οἱ φίλοι θεαταὶ γένοιντο οἱ δ' οἰκέται κύριοι.* Transposui particulam *μὲν* inter *οἱ φίλοι.* In Duridis loco *Φίλιππος ὁ τοῦ Ἀλεξάνδρου πατὴρ ποτήριον χρυσοῦν — κεκτημένος, τοῦτο ἐλάμβανε κοιμώ-*

μενος ἀεὶ καὶ πρὸς κεφαλὴν αὑτοῦ κατετίθετο, postrema vix integre scripta sunt. Corrigendum videtur *κοιμησόμενος ἀεὶ καὶ ὑπὸ κεφαλὴν αὑτοῦ κατετίθετο*. Similiter in proximis *πρὸς ὃν κατὰ κάθετον προστίθεσθαι λίθον εὐπερίτρεπτον* erratum videtur; scribendum opinor *ὑποτίθεσθαι*.

Ibid. e. Scripsi *καὶ ὃς κρεμάμενος* pro *καὶ ὁ κρεμάμενος*.

Ibid. f. *ἄνδρες φίλοι καὶ συμπόται*. Expressit Aristoph. Plut. 254. *ἄνδρες φίλοι καὶ δημόται*.

III, 156. c. In Antiphanis loco erat *πᾶσιν ὑμῖν γίγνεται*.

Ibid. e. *καὶ τῶν μὲν ἐγκωμιαζόντων τὸ ἀπὸ τῆς Λέρνης (ὕδωρ), ἄλλων δὲ τὸ ἀπὸ τῆς Πειρήνης, ὁ Καρνεῖος κατὰ Φιλόξενον εἶπε τὸ κατὰ χειρῶν*. Falluntur interpretes his verbis Philoxenii Cytherii existimantes locum designari eum, quem attulit Athenaeus IV p. 147 c. *ἔπειτα δὲ παῖδες νίπτρ' ἔδοσαν κατὰ χειρῶν*. Tam obvia enim haec dictio est, ut inepte Carneus fecisset, si dictum suum, quo facetus esse volebat, poetae lyrici verbis comprobasset. Intelligendus potius celeberrimi nominis parasitus Philoxenus, *Πτερνόκοπις* cognominatus, clarus facete dictis, quae collegit Athenaeus IV p. 242 et 246. Recte locum iam intellexit Eustathius ad Hom. p. 1402, 46. *ᾄδεταί τις παράσιτος, ἐγκωμιαζόντων τινῶν μὲν τὸ ἀπὸ Λέρνης ὕδωρ, τινῶν δὲ τὸ ἀπὸ Πειρήνης, αὐτὸς εἶπεν ἄριστον εἶναι τὸ κατὰ χειρῶν, ἤγουν τὸ ἐν συσσιτίοις διδόμενον*. In sequente epistola Parmenisci ad Molpidem scribendum *καὶ τῆς τραπέζης παρατεθείσης ἐδειπνοῦμεν, καὶ τὴν μὲν ἐξηντλοῦμεν φακῆν ἡ δ' ἐπεισέρρει*. Non ipsis enim poetae verbis usus est, sed ea pro consilii sui ratione paululum mutata orationi immiscuit, quemadmodum Arrianus Periplo P. E. I p. 4. *τοῦτο δὴ τὸ τραγικὸν (καὶ) τὴν μὲν ἐξηντλοῦμεν ἡ δ' ἐπεισέρρει*. Euripidis autem (huius enim versum esse non dubitandum est) verba fuerunt haec:

καὶ τὴν μὲν ἐξαντλοῦμεν, ἡ δ' ἐπεισρέει.

Quae in eadem epistola sequuntur lit. d. verba *ἐμοὶ δὲ κατὰ Δίφιλον, φησὶ δ' οὗτος ἐν Πέλοπι «τὸ δειπνάριον . . . ταῖς κίχλαις ἤδη λέγει»*, ea non Parmenisci sunt, sed ipsius Athenaei, id quod praeter singularem et Athenaeo propriam orationis conformationem in citandis scriptorum *χρήσεσι* vel se-

quentia docent, *γέλωτος οὖν ἐπιρραγέντος* etc. In Diphili enim verbis nihil erat quod risum movere poterat, inerat autem in ridicula Euripideorum versuum parodia, *Ζεῦ μὴ λάθοι σε τῶνδ' ὃς αἴτιος φακῶν* et *φακός σε δαίμων καὶ φακὴ τύχη λάβοι.* Exerc. phil. II p. 8.

III, 157. a. In Diphili loco vs. 3. *ἐπὶ ταύτῃ φέρων | εἰς τὸ μέσον ἐπεχόρευσε σαπέρδης μέγας | ὑπό τι δυσώδης.* Attigit hunc usum participii *φέρων* Hemsterhusius ad Lucianum p. 349. Assentior tamen Emperio *γέρων* pro *φέρων* scribenti. De reliqua parte fragmenti vide Com. gr. IV p. 406.

Ibid. b. *ἄνδρες γενειοσυλλεκτάδαι.* Cod. B *γενειοσυλλεγτάδαι*, in quo aliud quid latere videtur. Interim comparandus Aeschylus Sept. 648. *ἐν γενείου συλλογῇ τριχώματος.*

Mox legebatur *Μελέαγρος ὁ Γαδαρεύς — ἔφη τὸν Ὅμηρον Σύρον ὄντα τὸ γένος κατὰ τὰ πάτρια ἰχθύων ἀπεχομένους τοὺς ἀρχαίους.* Scripsi *τοὺς Ἀχαιούς*, et in proximis *ἢ μόνον ἀνέγνωτε συγγραμμάτων αὐτοῦ τὸ περιέχον λεκίθου καὶ φακῆς σύγκρισιν.* Vulgo *σύγγραμμα*, pro quo A habet *συγγράμματα*, B autem *σύγγραμμά* superscripto *τ*. Exerc. phil. II p. 8.

Ibid. c. *ἐπὶ τούτοις.* Nonne *ἐν τούτοις?*

Ibid. d. *μόνον τε τὸν ἐν τῷ γήρᾳ θάνατον ἀσπασίως προΐστασθαι.* Casaubonus *προσίεσθαι.* Aliud latere videtur. Tum recte post *ὑμῖν δέ* Schweighaeuserus addit *ἔφη ἡ Νίκιον.* De loquutione *ἕν τι τῶν τριῶν ἔχειν κακῶν* v. Indicem Com. graec. v. *τρεῖς.* Mox pro *ἐν αὐτῇ* malim *ἐν αὐτῆς.*

Ibid. f. *παραθέντων* fortasse non erat quod secluderem.

IV, 158. a. Sophili locus ante Dobraeum ita legebatur: *ἡ φακῆ 'στιν, Ἀρχάγαθος ἔφη πο * * γεγραφέναι.* V. Com. gr. III. p. 583. Timonis locus fort. ita sanandus est

καὶ Ζηνώνειόν γε φακῆν ὃς μὴ μεμάθηκεν
ἑψῆσαι φρονίμως.

Ibid. b. *Χρύσιππος — γνώμας τινὰς εἰσφέρων φησί «μήποτ' ἐλαίαν ἔσθι' ἀκαλήφην ἔχων». «χειμῶνος ὥρᾳ βολβοφακῆν. βαβαὶ βαβαί.» «Βολβοφακῆ δ' οἷον ἀμβροσίη ψύχους κρυόεντος».* In horum versuum postremo quod *οἷον* pyrrhichii mensuram habet, vix recte in tali versu Homeri exemplo excusaveris. Scribendum *οἷ' ἀμβροσίη* vel quod

aeque bonum est ἴσον ἀμβροσίῃ. Priores versus ita scribendi videntur:

μή μοι ποτ' ἐλαίαν ἔσθι' ἀκαλήφην ἔχων.
χειμῶνος ὥρᾳ βολβοφακῆ βαβαὶ βαβαί.

Quorum versuum postremi haec est sententia, ut bolbophace hiberno tempore superbire et se iactare i. e. delicatissimum edulium esse dicatur. Consimili modo passim cibi magnifice apparati dicuntur πλατύνεσθαι, ἀγάλλεσθαι, σεμνύνεσθαι etc. Minime vulgaris autem, at idoneis tamen exemplis comprobatus in eandem sententiam usus est interiectionum βαβαὶ βαβαί. Ex hoc genere est Alexidis locus a grammatico Bekkeri Anecd. p. 84. servatus, οὐχὶ τῶν μετρίων ἀλλὰ τῶν βαβαὶ βαβαί. Ubi οἱ βαβαὶ βαβαί dicuntur homines superbia fastuque elati; non recte haec explicui Com. graec. III p. 478. Eodem pertinet proverbium Βαβαὶ Μύξος a Diogeniano Prov. III 65. his verbis enarratum Βαβαὶ Μύξος· ἐπὶ τῶν μεγαλαυχούντων· οὗτος γὰρ ἱερεὺς τῆς Ἀρτέμιδος ὢν μεγάλαυχος ἦν. Sed de Myxo isto neque ego neque alii opinor quidquam inaudiverunt, ut vix dubitem quin Μεγάβυζος pro eo substituendum sit, in quod nomen apprime conveniunt quae de Ephesiae Dianae pontificatu deque fastu hominis a Diogeniano subiciuntur. Hinc Μεγαβύζιοι λόγοι proverbii loco dicebantur sermones fastu pleni. Hesychius Μεγαβύζιοι λόγοι: μεγάλοι — καὶ οἱ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερεῖς καὶ οἱ στρατηγοὶ τοῦ Περσῶν βασιλέως Μεγάβυζοι. De hoc nomine nota est disputatio Hemsterhusii ad Luciani Tim. p. 135. Exercit. philolog. I p. 18.

Ibid. d. καὶ πᾶσα ὑμῶν πόλις πλήρης ἐστὶ φακίνων, ὧν καὶ Σώπατρος — μέμνηται. Supplendum videtur φακίνων [ἄρτων], ὧν — Docere hoc videtur Sopatri locus φάκινον ἄρτον ἐσθίειν.

III, 159. a. Chrysippus: ἐπὶ τοσοῦτόν τινες ἐκπίπτουσι πρὸς τὸ ἀργύριον ὥστε ἱστορῆσθαι πρὸς τῇ τελευτῇ τινὰ μὲν καταπιόντα οὐκ ὀλίγους χρυσοῦς ἀποθανεῖν, τὸν δὲ ἕτερον ῥαψάμενον εἴς τινα χιτῶνα καὶ ἐνδύντ' αὐτὸν ἐπισκῆψαι τοῖς οἰκείοις θάψαι οὕτως, μήτε καύσαντας μήτε θεραπεύσαντας. Apertum est ad ἐπὶ τοσοῦτον aliquid desiderari, fortasse scribendum ἐκπίπτουσι [πτοήσεως] πρὸς τὸ ἀργύριον. Cf.

Chrysippus Athenaei I p. 5 e. ἐγὼ κατέχω τινὰ ὀψοφάγον ἐπὶ τοσοῦτον ἐκπεπτωκέναι τοῦ μὴ ἐντρέπεσθαι τοὺς πλησίον etc. Porro ineptum est εἴς τινα χιτῶνα pro εἰς τὸν χιτῶνα. Neque θεραπεύσαντας recte dictum est; suspiceris μήτε [ἕτερα] θεραπεύσαντας.

Ibid. c. Pro καλῶς δὲ καὶ αὐτὰ scripsi partim ex A. καλῶς γὰρ καὶ ταῦτα.

Ibid. d. In Alexidis loco supplevi [ἐπεὶ] πένητας εὐπάτριδας οὐδεὶς ὁρᾷ. Dindorfius [εἶναι·] πένητας δ' — Particulam δ' omittit A.

Ibid. e. De κατακλινῶ in Pherecratis fragmento male olim statui. Tum cum Dobraeo εἴσφερε scripsi pro φέρε. Vs. 3. fortasse rectius fuerit ἰδοὺ τράπεζα καὶ κύλιξ σοι καὶ φακοί.

III, 160. a. Timonis locus λιτῇ δὲ καὶ αὐαλέῃ ἐνὶ κόγχῳ Ἑλλήνων ἡ πᾶσα περισσοτρύφητος ὀιζύς, obscurus est, etiamsi, ut voluit Valckenarius, scribas πᾶσ' ἀπερισσοτρύφητος. De κόγχῳ, quod fabae genus est cynicis adamatae, cf. Teletem apud Stobaeum Flor. V p. 126, 22. κόγχον καὶ κύαμον συνάγαγε, φησὶν ὁ Κράτης.

Ibid. b. ὦ ἄνδρες κύνες οἵ cum Schweigh. seclusi οἵ, nisi forte scribendum ὦ ἄνδρες κύνες, ἐγὼ — De dictione ἄνδρες κύνες v. ad Com. graec. II, 723.

Ibid. c. Pro τοὐπὶ erat τὸ ἐπὶ. Mox necessarium mihi videtur καί τοι scribere pro καὶ οἵ.

Ibid. d. κατὰ τὸν σὸν Τίμωνα εἶναί μοι καλός τε μέγας τε. Haec cum notissima Homeri verba sint, non apparet cur ea ex Timone afferantur. Neque ad sententiam apta sunt, quae convicium, non laudem postulat. Itaque in verbis μοι καλός vitium latere videtur; accedit quod μοι iam supra adfuit. ἔν τε Ἑορτᾷ καὶ Νάσοις. Ita pro ἐν τᾷ scripsi, i. e. τε pro ται, quod frequens vitium est. Ἑορτὰ et Νᾶσοι diversae fabulae fuerunt. In Antiphanis fragmento recte Schweigh. voluit κογχίου, sed praeterea debebat τι pro τε.

Ibid. e. Sopatri locum Athenaeus consilio suo accommodate paulo immutatum apposuisse videtur. Poetam ipsum scripsisse suspicor τοὺς Γαλάτας μιμούμενος, | παρ' οἷς ἔθος — τοὺς αἰχμαλώτους – ⏑ – ⏑ – ⏑ –, κἀγὼ κατακαύσειν κτἑ. ut post αἰχμαλώτους Athenaeus nonnulla omisisse videatur.

Ibid. f. Vs. 8. eiusdem eclogae ὑμῖν pro ὑγιῆ scripsi cum Iacobsio.

IV, 161. a. In Antiphanis vs. 1. Elmsleius *Πυθαγοριστῶν* pro *Πυθαγορικῶν*, recte, ut videtur. Vs. 2. edebatur ἅλιμα, v. Nauckium Philol. VI, 417. In sequente Alexidis fragmento vs. 4. ἐπεὶ *Χαρίδης* Heckerus; sed vide addenda mea ad Com. graec. V p. 91. Vs. 8. οὗτοι pro ἕτεροι Cobetus. Vs. 10. erat *Φανός*.

Ibid. d. τὸ πάντων χαλεπώτερον. Usus loquendi postulare mihi videbatur χαλεπώτατον.

Ibid. e. De titulo fabulae Antiphaneae *Θομβύκιος* v. Com. graec. vol. I p. 311. Tum ὑμῖν ex BC dedi pro ἡμῖν et in ipso fragmento σκορόδια scripsi pro σκόροδα, ibid. θύμον addidi et ἅπαντα scripsi pro πάντα; sed licebit sane etiam alia comminisci, velut quod Herwerdenus voluit σκόροδα τυρὸν κρόμμυα | κάπαριν, ἅπαντα ταῦτα μιᾶς ἐστιν δραχμῆς, vel quod Dobraeus coniecit σκ. τ. κρόμμυα | κάππαριν ἄνηθον, πάντα ταῦτ' ἐστὶν δραχμῆς. De Aristophontis loco v. Com. gr. ed. min. p. XVII. ubi correxi:

πρὸς τῶν θεῶν, τί πώποτ' οἰόμεσθα δή
τοὺς Πυθαγοριστὰς λεγομένους οὕτως ῥυπᾶν —

In quibus τί πώποτε supplevi ex C.

III, 162. a. In epigrammate poetae anonymi pro νυκτιπαταιπλάγιοι rectius forsan scripseris νυκτιπατοπλάγιοι, noctu obliquis viis incedentes. Ceterum cf. Heckerum Comm. crit. de Anthol. gr. I p. 21.

Ibid. c. ὡραζομένους dedi pro ὡραϊζομένους et φιλοσοφῶν pro φιλόσοφος.

Ibid. d. Pro μόνον L habet μόνος. Intelligerem μόνως, eximie, unice, quod ironice accipiendum. Ibid. ἔφη seclusi propter sequens εἶπε (nisi id εἰπὼν scribendum est) et *Κιτιᾶ* pro *Κιτιέα* scripsi. B κιτία. Sed οἰκιτιεὺς quid nominis sit nescire me fateor.

Ibid. e. Erat τὸ ἐπίγραμμα.

Ibid. f. ἀσύμβολος δειπνεῖν scripsi pro ἀσυμβόλως δ.

III, 163. a. Pro ὥσπερ nescio an rectius scribatur οἷόσπερ. In Mnasalcae epigrammate restitui dorismum; erat τῇδε — Ἡδονῇ — κρεῖσσον.

Ibid. b. In Batonis fragm. vs. 8. pro σαυτοῦ, quod sane corruptum est, Dobraeus αὐτοῦ, Nauckius σαυτῷ, Herwerdenus συχνῷ. Vs. 14. Bergkius δόξεις τι.

Ibid. d. φησί addidi Schweigh. secutus.

Ibid. f. Ex Hermippo Timaeo aliisque scriptoribus docetur, Diodorum Aspendium omnium primum fuisse qui, quum Pythagoricam disciplinam profiteretur, eam sequeretur et philosophandi et vivendi rationem, qua Pythagoristarum et vero Cynicorum insaniae praeluderet. Tum ita pergit: πρὸς ὃν ἀποστέλλων ὁ Στρατόνικος ἐκέλευσε τὸν ἀπαίροντα τὸ ῥηθὲν ἀπαγγεῖλαι «τῷ περὶ θηροπέπλου μανίας ὕβρεώς τε περιστάσιμον στοὰν ἔχοντι Πυθαγόρου πελάτᾳ». Apertum est Stratonicum, facetissimi hominem ingenii, his verbis novum, quod Diodorus sectabatur, institutum ita risisse, ut simul fastum hominis et affectatam sublimitatem illuderet. Eam ob causam etiam dictionis forma usus est ea, quae et verborum haberet granditatem et numerose ad aures accideret. At obscurum est quo spectet περί, ineptum item sive potius sensu cassum θηρόπεπλος μανία. Mihi Stratonicus fere hoc dixisse videtur:

τῷ πατρὶ πηροπέπλου μανίας ὕβρεός τε περιστάσιμον
στοὰν ἔχοντι Πυθαγόρου πελάτᾳ.

Hoc est cynicae insaniae auctori et parenti, quemadmodum haud raro dicitur πατὴρ σοφίας, πατὴρ δόγματος et quae his sunt similia. πηροπέπλου num recte restituerim ipse dubito: hoc tamen certum videtur, latere in illo adiectivo perae memoriam, qua usum esse Diodorum testis est Sosicrates apud Diogenem Laert. VI, 13. Σωσικράτης δ' ἐν τρίτῃ διαδόχων Διόδωρον τὸν Ἀσπένδιον καὶ πώγωνα καθεῖναι καὶ βάκτρῳ καὶ πήρᾳ χρήσασθαι. Verbis περιστάσιμον στοὰν ἔχοντι auditorum, quos Diodorus habebat, indicari videtur concursus et frequentia. Tenuem viri victum et abstinentiam ab esu animalium ridet Archestratus apud Athenaeum l. l., studiorum assiduitatem et pervicaciam Anthippus sive Anaxippus Com. graec. vol. IV p. 461. apud quem iactator coquus haec fatur:

τὸν ὄρθρον ἐν ταῖς χερσὶν ὄψει βιβλία
ἔχοντα καὶ ζητοῦντα τὰ κατὰ τὴν τέχνην.
οὐδὲν Διοδώρου διαφέρω τἀσπενδίου.

Quorum versuum tertius in libris ita scriptus est: οὐδὲν χονδρεύουσι διαφέρω τ' Ἀσπενδίου, quae verba forti indigebant remedio. Exercit. phil. II p. 9 sq.

Ibid. f. κατά τινα τῦφον τὴν ἐπιτήδευσιν ταύτην προσαγαγόντα. Scripsi εἰσαγαγόντα, ut est litt. e. τὴν ἐξηλλαγμένην εἰσαγαγόντος κατασκευήν.

IV, 164. a. Διογένους cum Reinesio scripsi pro Ἀθηνογένους.

Ibid. b. In Alexidis Lino vs. 2. παῖ λαβὲ pro γὰρ λαβὲ Dobraei est emendatio. Vs. 5. vulgo Χοιρίλος Ὅμηρος Ἐπίχαρμος. Vs. 8. erat ὥρμησε. Vs. 11. τοιαῦτα pro τοσαῦτα recte Hirschigius scripsit.

IV, 165. b. Theopompus Εὐριπίδου τἄρ' ἐστὶν οὐ κακῶς ἔχον. Edebatur Εὐριπίδου τἄριστον. Mox post ἁμαρτολόγοις excidisse videtur καὶ τὸ χαριτογλωσσεῖν; cf. litt. c. et p. 164 b.

Ibid. e. In Alexidis fragmento scripsi ἐπεὶ Χαρίδης pro Ἐπιχαρέδης. V. Com. gr. III p. 91. Tum μιαρὸς pro μικρὸς Bergkius.

Ibid. f. Diphili fragmentum perobscurum est. Vs. 1. et 2. Dobraeus Φαίδιμ' ὢν ἐτύγχανεν υἱὸς Χαβρίου. Vs. 2. ὢν ὁ Χαβρίου Dindorfius ex Hermanni coniectura. Ib. ἂν εἰσηγησάμην Dobraeus. Vs. 5. ἕνα φαγεῖν λίθον Erfurdtus praeeunte Iacobsio, qui ἕν' ἐμφαγεῖν λίθον. Fort. ἕνα θεῖναι λίθον. V. Com. graec. IV p. 390.

IV, 166 b. χρῆν scripsi pro χρή.

Ibid. c. In Axionici loco pro ἀποτυμπαισχάς quid scriptum fuerit non liquet. Non ineptum esset αὐλητρὶς Ἰσχάς, sed nulla cum probabilitate.

Ibid. f. Theopompus de luxurie Tarentinorum: ἡ πόλις ἡ τῶν Ταραντίνων σχεδὸν καθ' ἕκαστον μῆνα βουθυτεῖ καὶ δημοσίᾳ ἑστιάσεις ποιεῖται. Singulis fere mensibus publicas epulas instituisse Tarentinos nihil habet quod iure quis miretur. Vide igitur ne Theopompus scripserit καθ' ἑκάστην ἡμέραν, quae digna Theopompo veritatis amplificatio est. Atque ita demum quodammodo Theopompo convenit cum Strabone VI p. 280. ἐξίσχυσε δ' ἡ ὕστερον τρυφὴ διὰ εὐδαιμονίαν, ὥστε τὰς πανδήμους ἑορτὰς πλείους ἄγεσθαι κατ' ἔτος παρ' αὐτοῖς ἢ τὰς ἄλλας ἡμέρας. Exercit. phil. II p. 8. Athe-

nienses, teste Schol. Thucyd. II 38, singulis prope diebus sacrificabant.

Ibid. f. Verba *διὰ τὰς συνουσίας καὶ τὰς ἡδονὰς* delet Nauckius.

IV, 167. a. *τούτου δ' αὐτὸς* dedi pro *τοῦ δ' αὐτός*, praeeunte Dobraeo.

Ibid. b. Malim *εἰ δὲ καὶ μὴ τοιοῦτός τις ὢν εἰληλύθει.*

Ibid. c. *τὰ μὲν γὰρ οἱ πόλεμοι καὶ αἱ στρατεῖαι καὶ αἱ πολυτέλειαι θρασεῖς αὐτοὺς εἶναι προετρέποντο.* Ante alterum *καὶ αἱ* addidi *τὰ δέ.*

Ibid. e. In verbis *οὐ — δεκαζόμενος ζῶ καὶ μοιχεύων*, nescio an *ζῶ* vel expungendum vel *ζῶν* scribendum sit. Pro *δεκαζόμενος* fortasse praestat *δικαζόμενος.*

IV, 168. a. *ὅλας τὰς ἡμέρας τοῖς φιλοσόφοις συσχολάζοντες.* Scripsi *σχολάζοντες*, operam dantes philosophis, quod discipulorum est, alterum autem de condiscipulis dicitur.

Ibid. c. *διασειόμενοι τοὺς κροτάφους ὑπὸ τοῦ ἀκράτου καὶ κατὰ τὸν Δίφιλον κεφαλὰς ἔχοντες τρεῖς ὥσπερ Ἀρτεμίσιον.* Diphilus tale quid dixisse videtur:

ἀνίσταμαι
κεφαλὰς ἔχων τρεῖς ὥςπερ Ἀρτεμίσιον.

Ibid. d. *Ἀπίκιόν τινα ἐπὶ ἀσωτίᾳ πάντας ἀνθρώπους ὑπερηκοντικέναι.* Contra usum *ὑπερακοντίζειν* cum *ἐπὶ* coniunctum est; aut delenda est praepositio aut scribendum *τῇ ἀσωτίᾳ.*

Ibid. f. *νικήσαντος γοῦν αὐτοῦ ἵπποις Παναθηναίοις.* *Παναθήναια* scripsi, ut voluit Nauckius. Pro *ἵπποις* ex B enotatur *ἵπποι* i. e. *ἵππῳ.*

IV, 169. a. *ἀναπεπταμένας ἔχω τῶν ὤτων τὰς πύλας.* Latere videtur poetae versus *ἀνεπεπταμένας ἔχω γε τὰς ὤτων πύλας.*

Ibid. b. In Strattidis fragmento vs. 3. scripsi *μηδ' ἐὰν | αὐτῷ ξυναντᾷ τις, λαλῆσαι μηδὲ ἕν*, pro *μηδενί.* In Anaxippi loco vs. 1. legebatur *φέροις*, correxit Dobraeus. Vs. 2. *κρεάγραν θυΐαν τυροκνῆστιν παιδικήν.* In *παιδικήν* latere mihi videbatur *παῖ, λύκον.* Herwerdenus *παῖ, δίδου* malebat. Possunt etiam alia conici, velut *δοίδυκα* vel *πελλίκην,*

ut Nauckius voluit. Vs. 4. οἴσεις Villebrunius pro νεύσεις. Vs. 5. erat τὰχ τοῦ χύτρου. V. Com. graec. II p. 465. Denique vs. 5. scripsi coniectura non dubitabili

καὶ τὴν κύβηλιν τὴν ταγηνιστηρίαν,

pro ἀγωνιστηρίαν. Consimili errore in Achaei loco p. 417 f. legebatur ἀγωνιστὰς pro ταγηνιστάς.

Ibid. e. In Philetaeri locis pro πατανίων bis cum Schweigh. scripsi Πατανίων, quod ipsum coqui nomen est. Cf. ad IX p. 369 a.

IV, 170. a. Edebatur μὴ προφάσεις ἐνταῦθά μοι. Duplicavi μή. Vs. 2. erat ἀλλ' ἄγε λέγ' οὐ δεῖ. Ven. ἀλλὰ λέγοντα οὐ δεῖ. Correxit Dobraeus, quo auctore etiam vs. 7. correxi; edebatur ὀρίγανον γήτειον * σκόροδον θύμον.

Ibid. d. In Eupolidis versu λέποντα scripsi pro βλέποντα.

Ibid. e. Recepi οὐχὶ γήθυον quod conieci C. gr. III 466. pro οὐχὶ γήτειον, Dobraeus οὐχὶ βόλβον | οὐ γήτειον.

IV, 171. a. Pro δευτέρῳ scripsi πρώτῳ i. e. α' pro β'.

Ibid. b. Delevi lacunae signa post οὕτως, cf. Wyttenbach Bibl. crit. III p. 47.

Ibid. e. Qui h. l. psephismatis de protenthis auctor memoratur Phocus archonte Cephisodoro, non dubium videtur quin Phocionis sit filius, de quo v. Plutarchum vit Phoc. 20 et Athen. IV p. 168 e.

IV, 172. a. De Menandri loco v. Com. gr. IV p. 222.

Ibid. c. δειπνεῖ τὰ μελίπηκτα ταῖς κίχλαις. Ita vulgo; secutus sum Porsonum.

Ibid. d. πλάττομεν γὰρ πλάσματα. Scripsi πέμματα. Ibid. πολλὰ μὲν ἐπιθεῖναι λέγων (Πανύασις) πέμματα πολλὰς δὲ νοσσάδας ὄρνεις, προτέρου Στησιχόρου ἢ Ἰβύκου — εἰρηκότος φέρεσθαι τῇ παρθένῳ δῶρα

σησαμίδας χόνδρον τε καὶ ἐγκρίδας,
ἄλλα τε πέμματα καὶ μέλι χλωρόν·

Ita haec exhibenda erant ad fidem cod. B. Vulgo φέρεσθε, quod viros doctos fefellit, ut ipsa Stesichori verba illa esse putarent in hunc modum metro accommodata φέρεσθε δὲ παρθενόδωρα, quod pro παρθένια δῶρα dici potuisse vix credibile est. Panyasidis versum fuisse hunc:

πέμματα πόλλ' ἐπιθεὶς πολλὰς δέ τε νοσσάδας ὄρνις,

nuper monuit vir doctus, nescius ita haec iam correcta esse in Anall. Alexandr. p. 368. Exercit. philol. II p. 9. Pro ὄρνις erat ὀρνεις (vitiose ὄρνες impressum est). In Ibyci loco fortasse tamen scribendum φέρεσθέ τε παρθένῳ | δῶρα σησαμίδας χόνδρον τε καὶ ἐγκρίδας. Pro λέγων autem, nisi negligenter Athenaeus locutus est, scribendum λέγοντα.

III, 173. a. ἣν αὐτοῖς ἀπὸ τῶν πράξεων ὀνόματα Μαγίδες καὶ Γυγγύλοι — καλοῦνται δὲ καὶ νῦν τινες αὐτῶν Χοίρακοι καὶ Ἀμνοί, καὶ Ἀρτυσίλεῳ καὶ Σήσαμοι καὶ Ἀρτυσίτραγοι καὶ Νεωκόροι καὶ Ἰχθυβόλοι. In his Μαγίδες e Villebruni coniectura editum est, libri μαγάδις. Debebant certe Μάγιδες a Μάγις, quod nomini Ἆγις assimilatum est. Nominis Ἀρτυσίλεως etiam nunc exemplum superest in titulo Deliaco apud Boeckhium no. 158. Ἀρτυσίτραγος autem non a verbo τραγεῖν formatum est, ut visum Casaubono, sed a τράγος. quod placentae genus est, de quo vid. Lobeck. Aglaoph. p. 1064. Exercit. philol. II p. 10. Quod in sequentibus legitur nomen Πολυκράτων in rarioribus est, si quidem quae ex κρατεῖν componuntur nomina fere in κράτης exeunt. Similiter tamen formatum est Εὐκράτων in titulo Siphensi apud Forchhammer Sendschreiben an Boeckh p. 32.

Ibid. c. In Critonis loco κἀφ' ὅρμον ὦσαι ναῦς ἀναγκάσαι δύο retinui Erfurdti coniecturam a Dindorfio receptam, parum tamen illam probabilem, libri καὶ φορμιῶσαι habent. Fortasse fuit κἀκφορτιῶσαι, cuius verbi etsi nullum exemplum extat, recte tamen formatum et ad sententiam peraptum est. Ganeo iste hominem eo redegerat, ut duarum navium merces quocunque pretio vendere coactus esset. In sequentibus quae sic vulgo scribuntur εὔοψον ἀγοράν. παντοδαπὸν οἰκοῦντ' ὄχλον, certa opinor coniectura scripsi παντοδαπὸν πλουτοῦντ' ὄχλον. B. παντοδαπᾶν. οἰκοῦντ' ὄχλον. P. παντοδαπὰν οὔκουν τ' ὄχλουν.

Ibid. d. In Achaei fragmento σαραβικῶν scripsi pro σαραβακῶν; Toupius σαραμβικῶν contra metrum. Vs. 1. fortasse fuit τί δ' ὑποκεκρυμμένος μένεις, i. e. τί ὑποδέδυσαι τοῖς ἐλεοῖς; Cf. lit. a.

Ibid. f. ἔτι λύχνον cum Schweigh. dedi pro ἐπίλυχνον et

pro *Δαίτωνα* posui *Μάττωνα* ex II 39 c. quod verum esse sequentia docent *ποιούντων τὰς μάζας*.

IV, 174. a. *ὑδραύλεως ἦχος πάνυ τις ἡδὺς καὶ τερπνός*. Scripsi *πάνυ τι ἡδύς* Schweigh. secutus.

Ibid. d. *ἀξινῶν*. Villebrunius *ἀξονίων*, Casaubonus *ἀξόνων*. Non liquet. Cf. Schneiderus ad Vitruv. X, 8 p. 333.

Ibid. e. *ῥᾴονα* scripsi pro *ῥᾴδια*.

IV, 175. a. In Amphidis loco vs 4. cum Erfurdto scripsi *ἔδειξ'* i. e. *ἔδειξα* pro *ἐδείχθη*. Dindorfius edidit *δέδειχτ'*. In fine fragmenti edebatur *οἶδα γάρ* | *ὅτι πάντα πράγματ' ἐνατριαινώσει κρότοις*. V. Com. graec. III p. 306.

Ibid. c. Sopatri parodi locus:

οὔτε τοῦ Σιδωνίου νάβλα
λαρυγγόφωνος ἐκκεχόρδωται τύπος.

In his vocem *νάβλα*, cuius causa Athenaeus haec attulit, ut metro inimicam Dindorfius seclusit, secutus, ut opinor, Valckenarium Callim. Eleg. p. 18. Crediderim potius ante *λαρυγγόφωνος* excidisse *βαρύς* hoc modo:

— οὔτε τοῦ Σιδωνίου νάβλα βαρὺς
λαρυγγόφωνος ἐκκεχόρδωται τύπος.

Quod mox sequitur Philemonis fragmentum supplevi ut posui, rectius fortasse facturus si Dindorfii exemplo lacunas indicassem.

Ibid. f. Araros *ἁρπάσας μόναυλον εὐθὺς πῶς δοκεῖς* | *ῥύφως ἀνήλλετο*. Scribendum videtur *ἀναρπάσας*.

IV, 176. a. In Anaxandridis loco scripsi *τὸν ἐμὸν μόναυλον ποῖ τέτροφας; οὗτος Σύρε*, pro *τὸν μόναυλον*. Vs. 2. probabiliter Dindorfius *τὸν καλάμινον*. Mox *ὑπὸ φανοῦ* corruptum est.

Ibid. b. *λογχάρι' ἀνειληφότες ἰῷ καὶ ῥύπῳ κεκρυμμένα*. Fort. *κεκακωμένα* vel *κεκακυμμένα*. Nec *προσκόπια* incorruptum est. Mox post *ὄνους* adieci *δ'*.

Ibid. c. Verba *ἴδε — μνημονεύοντα*, quae post *τὸν μόναυλον* legebantur, ante *οὐκ ἀγνοῶ* transposui cum Casaubono. Hedyli epigramma consulto intactum reliqui ut editum est a Dindorfio: diligenter de eo post Chr. Petersen Jahrb. für class. Philol. Suppl. II p. 325. exposuit C. Volckmar Philol. Gott. V p. 335. quos vide. Vs. 3. pro *τυφλὸς ὑπαὶ γήρως* fort.

scribendum est *κυφὸς ὑπαὶ γήρως* vel *τυφλός, ὑπέργηρως*. Alterutrum necessarium iudico.

Ibid. e. *ῥαπαύλας*. Dobraeus *ῥιπαύλας*. Mox *τὰ περὶ τὰς κρούσεις ἁμαρτήματα* dedi pro *παρά*.

IV, 177. In Anacreontis loco *ἐς ἥβην* pro *ἐσέβην* scripsi cum Melhornio et in Aeschyli versu *ἐλάσσω* dedi pro *ἐλάσσονα*.

IV, 182. c. *Ἀλεξίων* pro *Ἄλεξις ὢν* restituit Schweighaeuserus.

Ibid. d. *ὁ δὲ μάγαδις καλούμενος αὐλὸς ὁ καὶ παλαιομάγαδις ὀνομαζόμενος, ἐν ταὐτῷ ὀξὺν καὶ βαρὺν φθόγγον ἐπιδείκνυται*. Mirum est non suspectasse criticos ineptum illud *παλαιομάγαδις*, quod non dubium est quin *πλαγιομάγαδις* scribendum sit, comparandum illud cum *πλαγίαυλος*. Exercit. philol. II p. 10. Anaxandridis versum in libris ita scriptum *μάγαδιν λαλήσω μικρὸν ἅμα σοι καὶ μέγαν*, correxi ut voluit Casaubonus.

IV, 183. a. In Matronis loco sic edebatur:

οὐδ' ὑπὸ πασσαλόφιν κρέμασαν, ὅθι περ τετάνυστο
σκινδαψὸς τετράχορδος ἀνηλακάτοιο γυναικός.

Scripsi *ἀπὸ πασσαλόφιν*; nec *οὐδ'* integrum videtur, sed incertum utrum *οἳ δ'* an aliud quid poeta scripserit. Sequitur Theopompi Colophonii locus

σκινδαψὸν λυρόεντα μέγαν χείρεσσι τινάσσων
ὀξύινον, προμάλοιο τετυγμένον αἰζήεντος,

qui intelligi non potest nisi promalum *τῆς ὀξύης* speciem fuisse sumas. Ad *αἰζήεντος* confer Hesychium *Αἴζᾶεν· εὐτραφὲς βλάστημα*.

Ibid. b. In Anaxilae loco *ἐξήρτυον ἂν* posui pro *ἐξηρτυόμαν*, nisi cum Dindorfio scribere praestat *ἐξηρτυόμην*.

Ibid. c. Epicharmi verba Grotefendus speciosa et fortasse vera coniectura tentavit *καὶ ὑπάδει σφιν σοφὸς ἐν κιθάρᾳ*.

Ibid. e. *μὲν ἐν Μυσοῖς* scripsi pro *ἐν μὲν Μυσοῖς*.

IV, 184. a. *Μητρόδωρος ὁ Χῖος*. Heckerus Philol. Gott. V p. 427. *ὁ Σκήψιος* coniecit, non video quam ob causam. De Euphorionis loco, in quo *Μαιδούς* pro *Μήδους* cum Schweighaeusero exhibui, vide Anal. Alex. p. 68. Tum *ταῦτα ἔχεις παρ' ἡμῶν τῶν Ἀλεξανδρέων* malim *ταῦτ' ἀπέχεις*, ut

alias dicere solet scriptor; vide e. c. IV p. 176 e. XIV p. 649 a. Mox lit. b. ἐκλιπούσης scripsi pro ἐκλειπούσης.

Ibid. e. In Aristophanis fragmento κατατέθρυμμαι pro κατατέτριμμαι Bergkio praeeunte exhibui.

Ibid. f. Ἴων δ' ἐν Φοίνικι ἀλέκτορα τὸν αὐλὸν ἐν τούτοις «ἐπὶ δ' αὐλὸς ἀλέκτωρ Λύδιον ὕμνον Ἀχαιῶν». In his Ἀχαιῶν quocunque referas inepte illatum est. Ion scripsisse videtur Λύδιον ὕμνον ἀχέων, tibia Lydium hymnum ingemiscens. De diaeresi v. Lobeck. ad Aiac. 421. Possis item ἰαχῶν, ut est apud Aeschylum Sept. 849. τὸν δυσκέλαδον ὕμνον Ἐρινύος ἰαχεῖν. Exercit. phil. II p. 10.

IV, 185. a. In eiusdem poetae loco ῥοθεῖ pro προθεῖ exhibui Nauckii coniecturam, et in altero fragmento ἔκτυπον ἄγων βαρὺν αὐλὸν τρέχοντι ῥυθμῷ, pro ἄγων scripsi ἀΐων. Male Bentleius senariorum reliquias restitui voluit ἐκτύπουν ἄγων βαρὺν | αὐλόν, τρέχοντα ῥυθμόν. Pro τρέχοντι fortasse βρέμοντι scribendum.

V, 186. b. Versus poetae anonymi:

οὐ χρὴ συμποσίοιο φίλους ἀπέχεσθαι ἑταίρους
δηρόν· ἀνάμνησις δὲ πέλει χαριεστάτη αὕτη,

Phocylideum colorem mihi habere videntur. Cf. Bergkii P. L. p. 359.

Ibid. c. d. Quae h. c. de Zenone narrantur, rectius VIII 344 a. de Bione traduntur, quo illa multo digniora sunt quam Zenone. Scripsi igitur Βίωνα. Mox transposui στρέψας τὸν ἰχθὺν καὶ αὐτὸς ἀπέσυρεν. Vulgo στρέψας καὶ αὐτὸς τὸν ἰχθὺν ἀπέσυρεν.

Ibid. e. Seclusi verba Ἀριστοτέλης — φησίν, ut iussit Dobraeus.

V, 187. a. (404 Dind. 324, 16 Lps.) Anonymo poetae tribuuntur haec

τοῖς δ' ὁ κόλαξ πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῶκον.

Videtur Matronis versus esse. Cfr. p. 63.

V, 177. b. (405 Dind. 325 Lps.) Ἐπίκουρος δὲ συμπόσιον φιλοσόφων μόνον πεποίηται. Scribendum μόνων. Ibid. c. scribendum οὔτ' εἴ τις ἰσοτίμους τινὰς τούτοις ἄγει pro ἰσοτίμως. Monuit Nauckius.

Ibid. f. (406 Dind. 326, 2 Lps.) ὑπειπὼν posui pro ἐπειπὼν cum Dobraeo.

V, 188. b. (407 Dind. 326, 28 Lips.) αὐτόματοι ἀγαθοὶ δειλῶν ἐπὶ δαῖτας ἴασιν. Nonne δειλοὶ δειλῶν?

V, 179. d. (409 Dind. 329, 3 Lps.) In Simonidis versu ἄθυτα δ' ἱρὰ πολλάκις κατεσθίει, scripsi ἄθυστα, ut voluerunt iam alii.

V, 180. e. (411 Dind. 330, 27 Lips.) In Archilochi loco fort. seribendum αὐλὸς ἐξάρχων πρός αὐλόν.

V, 191. f. Postquam in superioribus dixit non fas esse epulis in deorum honorem habitis diutius immorari, ita pergit καὶ νῦν δὴ νόμος ἐκ θυσιῶν τινῶν πρὸ ἡλίου δύνοντος ἀπιέναι. καὶ παρ' Αἰγυπτίοις τὸ παλαιὸν σωφρονικῶς διεξήγετο τὸ τῶν συμποσίων γένος, καθάπερ εἴρηκεν Ἀπολλώνιος ὁ περὶ τούτων γεγραφώς. Corrigendum διεξήγετο τοῦτο τῶν συμποσίων γένος, hoc conviviorum genus. Epulas sacras dicit. Tum corruptum haud dubie περὶ ΤΟΥΤΩΝ. Legendum περὶ ΕΟΡΤΩΝ. De Apollonio qui de festis scripsit vide ad XI 476 f. Exerc. phil. II p. 10.

V, 192. f. Philetas θρήσασθαι πλατάνῳ λασίῃ ὕπο. Codd. θρήσασθαι δέ, fortasse igitur fuit θρῆσαι δὲ πλατάνῳ. Praeterea λασίῃ pro γαίῃ scripsi cum Heinrichio. Platanum dicit fortasse eam, sub qua Coos poetae statuam posuisse tradit Hermesianax apud Athen. XII p. 598 f.

V, 193. c. Post Ἀντίοχος recte Schweighaeuserus addit συνήγαγεν.

V, 194. a. ἐν δὲ ταῖς πρὸς τὰς πόλεις θυσίαις καὶ ταῖς πρὸς τοὺς θεοὺς τιμαῖς πάντας ὑπερέβαλλε. Pro πρὸς bis scribendum videtur περί.

Ibid. f. καθ' ἕνα δὲ εἵποντο ἐλέφαντες διεσκευασμένοι. Fortasse ἀνεσκευασμένοι, nisi excidit πολυτελῶς, ut est p. 195 b. ἐν διασκευαῖς πολυτελέσιν et d. μετὰ τῆς πολυτελεστάτης διασκευῆς et lit. c. ἀργυρόποσι (scrib. ἐν ἀργυρόποσι) δὲ πεντακόσιαι καθήμεναι πολυτελῶς διεσκευασμέναι. Hoc voluit etiam Schweigh.

V, 195. d. ἵππον γὰρ ἔχων εὐτελῆ παρέτρεχε. Naberus ἐντελῆ, ut voluit iam Coraes, sed vide Schweigh.

V, 196. a. θαυμασάντων δὲ τῶν δαιτυμόνων τήν τε

Ibid. e. ἤγετο τετράκυκλος πηχῶν ὀκτὼ πλάτος. Longitudinis notam excidisse monuit Schweigh.

V, 199. a. ληνὸς πηχῶν εἴκοσι τεσσάρων, πλάτος πεντεκαίδεκα. Post ληνὸς excidisse μῆκος docent sequentia τετρακότυλος μῆκος πηχῶν εἴκοσι πέντε, πλάτος τεσσαρεσκαίδεκα. Etiam p. 198 c. scribendum τετρακότυλος [μῆκος] πηχῶν τεσσαρεσκαίδεκα.

Ibid. b. ἀσκὸς — ἐκ παρδαλῶν δερμάτων ἐρραμμένος. Delendum esse apparet emblema δερμάτων. Sequuntur haec ἐχομένως ἤγετο κρατὴρ — ἐπὶ τετρακύκλου ἑλκόμενος ὑπὸ ἀνδρῶν ἑξακοσίων. Corrige ἑλκομένης. Cf. p. 200 c. aliisque locis.

Ibid. c. Cum Salmasio scripsi τετορευμένα pro τετορνευμένα, et ἐφέρετο pro ἐπεφέρετο exhibui secundum A. in quo est ἐπέφέρετο. Ibid. εἶτα λέβητες ἓξ βανωτοὶ εἴκοσι τέσσαρες ἐπ' ἐγγυθήκαις πέντε. Haec quoque corrupta sunt. Suspicabar εἶτα λέβητες ἓξ κανωτοί, [καὶ ἄλλοι] εἴκοσι τέσσαρες ἐπ' ἐγγυθήκαις πέντε. Canistratos lebetas dicit canistrorum viminibus textorum formam referentes. Voce κανωτὸς vel καννωτὸς utitur schol. Aristoph. Vesp. 844. Sed potest etiam βαλανωτοί conici cll. Athenaeo XI p. 502 b. ἐκαλεῖτο δέ τις καὶ βαλανωτὴ φιάλη, ἧς τῷ πυθμένι χρυσοῖ ὑπέκειντο ἀστράγαλοι.

Ibid. d. Post γωνίαι cum Dobraeo, ζῷα εἶχον τετορευμένα supplente, lacunam indicavi et τετραμέτρητοι edidi pro τετράμετροι.

Ibid. e. ante ἐπ' ἐγγυθήκαις supplendum opinor ἔκειντο δ'.

V, 200. c. ἐφ' ἧς ην βαθὺ ἄντρον καθ' ὑπερβολὴν κισσῷ καὶ μίλτῳ. Post haec lacunam indicavi, excidit participium sive id βρύον fuit sive ἐσκιασμένον sive aliud quid. Pro μίλτῳ recte Schweigh. μιλίῳ voluit. Mox πᾶσαι δ' αἱ περὶ αὐτὸν νύμφαι. Corrigunt περὶ αὐτό. Probabilius est excidisse ante haec verba aliquid in quo Mercurius aliusve deus nominatus erat. Post χρυσοῦν plenius incidendum, ut ἐσθῆτας δὲ πολυτελεῖς ad Nympharum ornatum pertineat.

Ibid. d. εἶχε δ' scripsi pro εἶχεν. Neque sana sunt quae mox sequuntur verba τῇ δεξιᾷ αἰγείῳ κέρατι χρυσῷ σημαίνων.

Ibid. f. *κώλων δεκαδύο*. Recte Dindorfius *δώδεκα*; in *κώλων* quid lateat obscurum est, *κόλων* voluit Conr. Gesnerus. Mox *παιδισκάρια — κεκοσμημένα ἱματίοις καὶ χρυσίοις*. Malim *ἱματίοις διαχρύσοις*, nisi ad *ἱματίοις* spectans adiectivum excidit. Statim *ἐπῄσαν* incedebant scribendum pro *ἐπῆσαν*.

V, 201. a. *αὗται* (sc. *ἀπῆναι*) *εἶχον σκηνὰς βαρβαρικάς, ἐφ' ὧν ἐκάθηντο γυναῖκες Ἰνδαί*. Si *σκηνὰς* recte scriptum est, pro *ἐφ' ὧν* ponendum est *ὑφ' ὧν*. Fortasse tamen *σκευάς* scribendum est. Tum in verbis *ἔφερον ὀδόντας ἑξακοσίους* excidisse videtur *ἐλεφάντων*.

Ibid. b. *κυνηγοὶ δύο*. Recte haeret Schweighaeuserus. Pro *δύο* fortasse fuit *β'*, quod frequentissimo errore pro *κ'* scriptum fuerit.

Ibid. c. *ἄρκτος μὲν λευκὴ μεγάλη μία*. Abundat *μέν*.

V, 202. b. *καὶ βωμοὶ δὲ ἐπίχρυσοι*. Desiderari ararum numerum apertum est, scribendum *καὶ βωμοὶ δὲ ε' ἐπίχρυσοι*.

Ibid. c. *ἐπόμπευσαν δὲ καὶ δελφικοὶ τρίποδες χρυσοῖ ἐννέα ἐκ πηχῶν τεσσάρων· ἄλλοι ὀκτώ, πηχῶν ἕξ· ἄλλος πηχῶν τριάκοντα*. Pro *ἐκ* Schweighaeuserus conicit *ἕκαστος*. Scribendum videtur *εἷς*, sed ut eadem opera pro *ἐννέα* scribatur *δέκα*.

Ibid. e. *ἕτεροι ἀργυροῦς πηχῶν ὀκτωκαίδεκα . . . ἐννέα*. In his *ἐννέα* varia lectio est ad *δέκα*. Dele igitur lacunae signa et scribe vel *ὀκτωκαίδεκα* vel *ὀκτὼ καὶ ἐννέα*.

V, 203. a. *εἰκόσι τρισὶ* pro *εἴκοσι τρισὶ* scripsi cum Cobeto Orat. p. 62. qui eundem errorem sustulit litt. b. (corrige errores typothetae *εἰκόσι* pro *εἴκοσι* et *εἴκοσι* pro *εἰκόσι*).

Ibid. d. *εἰκοσήρης μία, τέσσαρες τρισκαιδεκήρεις, δωδεκήρεις δύο, ἑνδεκήρεις τεσσαρεσκαίδεκα, ἐννήρεις τριάκοντα, ἑπτήρεις τριάκοντα ἑπτά, ἑξήρεις πέντε, πεντήρεις ἑπτακαίδεκα*. Haec inde a *τέσσαρες* sic scribenda suspicor *τεσσαρεσκαιδεκήρεις δ', δωδεκήρεις δύο, ἑνδεκήρεις τεσσαρεσκαίδεκα,* [*δεκήρεις ἐννέα,*] *ἐννήρεις τριάκοντα,* [*ὀκτήρεις ἑπτά,*] *ἑπτήρεις τριάκοντα ἑπτά κτλ*. Numeros quos supplevi non praesto; secutus sum probabilia.

V, 204. b. *πᾶς τόπος αὐτῆς κηρογραφίᾳ κατεπεποίκιλτο*. In *τόπος* vitium haeret.

Ibid. c. *ἐπισιτισμούς τε οὐκ ὀλίγον.* Posui *ἐπισιτισμοῦ.*

Ibid. d. *ἀπὸ τῶν τυχόντων ἀνδρῶν.* Imo *ὑπό.* Mox *τριάκοντα* non sine causa suspectat Schweighaeuserus, fortasse *πεντήκοντα* scribendum est.

V, 205. b. *θυρίδες ὑπέκειντο εὐαύγειαν παρέχουσαι.* Vulgo *εὐάειαν,* correxit Dobraeus; *εὐαερίαν* malebat Nauckius. In sequentibus *κατεσκευάσθη — τὰ πλεῖστα ἀπὸ κέδρου σχιστῆς καὶ κυπαρίσσου μιλησίας.* Vereor ne *σχιστῆς* corruptum sit, requiro *συριακῆς.* Miletum dicit fortasse Creticam.

Ibid. d. *ἀναβάντων δὲ τὰς — κλίμακας οἶκος ἦν ἄλλος.* Scripsi *ἀναβάντι* cll. e. *προάγοντι ἐπὶ τὴν πρῷραν οἶκος ὑπέκειτο.*

Ibid. f. *σκηνῆς ἔχον τάξιν· ὥστε τῇ μὲν οὐκ ἐπῆν . . .* Delenda lacunae signa scribendumque *ᾧ στέγη μὲν οὐκ ἐπῆν,* quae palmaria est Emperii coniectura. In sequentibus *διατόναια δὲ τοξοειδῆ διὰ ποσοῦ τινος ἐνετέτακτο διαστήματος,* pro *ἐνετέτακτο* scripsi *ἐνετέτατο.* Idem iam Casaubonus voluit.

V, 206. f. *εἰς ὕλην μὲν ξύλων ἐκ τῆς Αἴτνης παρεσκεύαστο ἑξήκοντα τριηρικῶν σκαφῶν πλῆθος ἐξεργάσασθαι δυναμένην.* In his *εἰς* delendum videtur. Post *ἑξήκοντα* BP addunt *τε.* Scribendum igitur *ἑξήκοντα τετρηρικῶν.*

V, 207. a. *τὸ μὲν οὖν ἥμισυ τοῦ παντὸς τῆς νεὼς ἐν μησὶν ἓξ ἐξειργάσατο.* Seclusi *τῆς νεώς* et *ἐξειργάσατο* cum Schweighaeusero dedi pro *εἰργάσατο.*

Ibid. b. Pro *δεκάμνοοι* scripserim *δέκαμνοι;* ibid. *τὰς σταμῖνας* dedi pro *τοὺς στ.* ut voluit H. Stephanus.

Ibid. c. *εἰκοσήρης* Palmerius, vulgo *εἰκόσορος.*

Ibid. d. Pro *περιβάλλοντες* malim cum Schweigh. *ὑπερβάλλοντες,* recte idem statim *κατεστεγανωμένοι.*

Ibid. f. Corrige operarum errorem *ἑκατέρων* pro *ἑκατέρου.*

V, 208. a. *εὖ ἐτρέφοντο.* Recte Coraes *ἐνετρέφοντο,* nisi *εὖ* utpote ex sequente *ετ* ortum delere praestat.

Ibid. b. *πάντες ἐν διαστήματι βεβῶτες.* Addendum quod omitti vix potuit *συμμέτρῳ,* ut lit. a. legitur *διάστημα σύμμετρον ἔχοντες.*

Ibid. c. *μετὰ δὲ ταῦτα παρατρήματα ἐκ τρόπων παχέων συγκείμενα διὰ ἁλύσεων χαλκῶν κρεμάμενα.* Pro *παρατρήματα* Casaubonus tentabat *παραρτήματα.* Scribendum

παραρρύματα, de quo dixi ad Aeschyli Pers. 412. in Philogo Gott. XX p. 64. Praeterea pro *διὰ* malim *ἐξ*, quarum particularum pervulgaris est confusio.

Ibid. e. inter *εἶθ' ἑξῆς καθ'* et *χιλίων* in editione Dindorfii exciderunt haec *ἕνα λειπόμενοι. τούτοις δ' ἐν πλεκτοῖς γυργάθοις διὰ τρο—* Mox haec leguntur *τῶν δὲ ἱστῶν ὁ μὲν δεύτερος καὶ τρίτος εὑρέθησαν· δυσχερῶς δὲ ὁ πρῶτος ἐν τοῖς τῆς Βρεττίας εὑρέθη ὑπὸ συβώτου ἀνδρός.* Non videntur haec integre scripta esse. Fortasse *εὑρέθησαν δυσχερῶς· [εὐχερῶς] δὲ ὁ πρῶτος κτλ.*

Ibid. f. *ἄλλοι τε.* Ita volui, vulgo *ἄλλοι γε.*

V, 209. c. In Archimeli carmine *τοῦτ' ἐκάμοντο κύτος* fortasse sine causa posui pro *τοῦτ' ἔκαμον τὸ κύτος.*

Ibid. d. *πείσμασι δ'* scripsi pro *πείσμασιν*, et *ἐπωπίδος* cum Hemsterhusio dedi pro *ἐπωμίδος.*

Ibid. e. *καρπὸν πίονα δωροφορῶν* Casaubonus, libri fere *καρπῶν πίονα δωροφόρον.* In sequentibus *περὶ Λεύκολλαν τῆς Κῴας, ἐπειδὴ καὶ τῷ Ἀπόλλωνι αὐτὴν ἀνέθηκεν*, malui Athenaeo suum errorem relinquere quam *τῆς Κυπρίας* scribere cum Casaubono. At pro *ἐπειδὴ* scripsi *ὅπου δή.*

V, 210. a. In Lysiae loco lacunam agnovit Schweighaeuserus: erat ibi et aliud vas eiusdem magnitudinis. *ταὐτὸ* scripsi pro *τὸ αὐτό.* At pro *ταὐτὰ* malim *τοιαῦτα.* Mox *καὶ* ante *χαλκῇ* deleverim.

Ibid. c. Legebatur *καὶ ὁ Ἡγήσανδρος ταὐτά*, pro quo ex PV dedi *ταῦτα. μὲν* inseruit Dobraeus, qui ibidem coniecit *ἡμεῖς δ' αὐτὸ εἴδομεν ἀνακείμενον.* In sequentibus secundum C praetulerim *ἐπιτίθεσθαι δ' ἐπ' αὐτῷ δύνανται καὶ κρατῆρες.*

Ibid. d. *σὺν ἀνδρομήκεσι ληνίσκων πιλήμασι.* Fort. *εἰλήμασι* scribendum est.

Ibid. f. *ἵνα εὐωχοῖντο* vulgo, quod *εὐωχοῦντο* scripsi, mox *δέ* seclusi. In verbis *καὶ καταυλούμενοι πρὸς χελωνίδος πολυκρότου ψόφους*, pro *καταυλούμενοι*, quod ferri non potest, fortasse verum est *κατασαυλούμενοι.*

V, 211. a. *ἐπαινῶ δέ γ' ὦ ἄνδρες φίλοι τὸ γενόμενον.* Inepte positae sunt particulae *δέ γε.* Scribendum *ἐπαινῶ δ' ἐγὼ ἄνδρες φίλοι.*

Ibid. c. Recte habere *ἀναδοχῆς* ostendit Hesychii glossa *Ἀναλαμβάνειν ξένον· δειπνίζειν.*

Ibid. Pro *συναγαγὼν* scribendum est *συνάγων*. Mox *ἐνδῦσα καὶ* scripsi *καὶ ἐνδῦσα.*

Ibid. e. *ἀλλὰ φίλη, φασίν, ἡ ἀλήθεια, ἐκθήσομαι τὰ περὶ τὸν ἄνδρα ὡς ἐγένετο.* Suspicor *ἀλλά, φίλη γάρ φασιν ἡ ἀλήθεια, ἐκθήσομαι.*

V, 212. b. *ἀλλ' εἴσεισιν ἤδη*, iam ingressurus est urbem. Fallitur Wyttenbach ad Bakii Posid. p. 281.

Ibid. c. *συνέτρεχον οὖν πρὸς τὴν θέαν ταύτην ἄνδρες γυναῖκες, παῖδες τὰ κάλλιστα προσδοκῶντες.* Post *παῖδες* addidi quod apertum est excidisse *γέροντες.*

Ibid. d. *συνήντησαν δ' αὐτῷ καὶ οἱ περὶ τὸν Διόνυσον τεχνῖται.* Alienum a loci sententia *συνήντησαν*, pro quo scripsi *ὑπήντησαν*, obviam ibant. Paulo inferius sequuntur haec *εἰς τὴν Διευς* (sic enim in codice scriptum) *οἰκίαν τοῦ τότε πλουτοῦντος ἀνθρώπου ταῖς ἐκ Δήλου προσόδοις.* Pro *Διευς* corrigunt *Διεύχου*. Scripsi *Διέως*, ut homo *Διεύς* appellatus fuerit, cui nomini simile est *Ζηνεύς* apud Athen. XIII 601 f. *ὡς Ζῆνις ἢ Ζηνεύς φησιν ὁ Χῖος.* Exercit. phil. Spec. II p. 11. *Διῆς* nomen artificis habemus in titulis apud Keilium in Philol. Gott. XXIII p. 595. 601.

Ibid. *ἐξῄει χλαμύδα λαμπρὰν ἐκσύρων καὶ περικείμενος δακτύλιον.* In P *χλαμίδα*, quod *χλανίδα* scripsi. Pro *ἐκσύρων* posui *ἐπισύρων.*

Ibid. f. *περιβλέψας κυκληδὸν τὸ πλῆθος ἔπειτ' ἀναβλέψας.* Pro *ἀναβλέψας* requiro *κάτω βλέψας.* Cf. Homeri Il. 3, 217. *στάσκεν ὑπαὶ δὲ ἴδεσκεν.*

V, 213. b. *συνδέτην ἔχων ἁλύσει μακρᾷ Βαστάρνην πεντάπηχυν πεζὸς ὑπὸ ἱππέως ἕλκεται.* Scribendum suspicor *ἁλύσει σιδηρᾷ.* Nimirum *σι* absorpsit praecedens syllaba. *μακρᾷ* minuit rei invidiam contra loquentis consilium. Post *οἳ μὲν ἀγάλματα προσπεπτώκασιν* lacunam indicavi. Quid enim hoc est alii acciderunt ad aras deorum, reliqui autem —? Mox *θεὸν τὸν βασιλέα* correxit Casaubonus, vulgo *τὸν θεὸν βασιλέα.*

Ibid. c. *τὰ τῆς Εὐρώπης ἅπαντα μέρη ἀθρόα εἰς αὐτὸν μεταβέβληται.* Post *Εὐρώπης* excidisse *καὶ Λιβύης* ostendunt sequentia.

Ibid. d. μὴ ἀνέχεσθαι τῆς ἀναρχίας, ἣν ἡ Ῥωμαίων σύγκλητος ἐπισχεθῆναι πεποίηκεν, ἕως αὐτὴ δοκιμάσῃ. Recte haesit Wyttenbachius ἐπιχυθῆναι coniciens effundi in nos, invalescere. Malim ἐπισχυκέναι vel ἐπισχυθῆναι, ut voluit etiam Schweighaeuserus. Tum scribendum ἕως ἂν αὐτή.

V, 214. a. διὰ τῶν τειχῶν αὐτοὺς καθιμήσαντας. Haec si paulo accuratius contempleris, inepte dicta esse intelliges. Scripsi κατὰ τῶν τειχῶν.

Ibid. b. καὶ τὰς πύλας τριάκοντα καταστήσας ἐφ' ἑκάστης, οὔτ' εἰσιέναι τὸν βουλόμενον οὔτ' ἐξιέναι εἴα. Ad τριάκοντα requiro φύλακας. Ibid. καὶ ἀκρίτους ἀπώλλυε προσβασανίσας καὶ στρεβλώσας. Haec ut ferri possint, probabilius tamen est scripsisse auctorem προβασανίσας, et sic voluit etiam Coraes. Cfr. lit. d.

Ibid. c. κριθίδια καὶ πυροὺς ὀλίγους διαμετρῶν. Scribendum opinor κριθίδι' ἄττα καὶ πυρούς.

Ibid. d. e. ἐκήρυσσέ τε δύντος τοῦ ἡλίου πάντας οἰκουρεῖν καὶ μετὰ λυχνούχου μηδένα φοιτᾶν. Sententia postulat καὶ [μηδὲ] μετὰ λυχνούχου μηδένα φοιτᾶν. Et sic edidi. Potest vero etiam conici καὶ [εἰ μὴ] μετὰ λ. Quod his infertur ἐκπέμψας γοῦν etc. constructione excidit; aut delendum est γοῦν aut ἐξέπεμψεν scribendum est. Nec ferri potest quod proxime antecedit ἐκτείνας τὰς χεῖρας καὶ ἐπὶ τὰ εἰς Δῆλον τοῦ θεοῦ χρήματα, ubi post Δῆλον aut συλλεγέντα vel κείμενα vel simile participium excidit, aut transponendum est ἐκτείνας τὰς χεῖρας εἰς Δῆλον ἐπὶ τὰ τοῦ θεοῦ χρήματα. Lacunosa sunt quae sequuntur ὁτὲ μὲν γὰρ ἐφιλοσόφει καὶ τὰ περιπατητικὰ καὶ τὴν Ἀριστοτέλους βιβλιοθήκην καὶ ἄλλας συνηγόραζε συχνάς. Apertum est excidisse aliquid post ὁτὲ μὲν γάρ, quod philosophicis Apellicontis studiis oppositum erat; hinc sequebatur ὁτὲ δὲ ἐφιλοσόφει etc. Clarissime hoc ostendunt quae proxime de variis Apellicontis studiis antecedunt. Post περιπατητικὰ fortasse item aliquid excidit, e. c. ἐζήλου.

Ibid. e. ἐκτᾶτο — εἴ τι παλαιὸν εἴη καὶ ἀπόθετον. Pro εἴη malim ἦν.

Ibid. f. οὐδὲ χάρακα βαλλόμενος ἐκοιμᾶτο. Scripsi βαλόμενος, quod praecedens ἐάσας flagitat.

V, 215. a. Pro *φυλάξας* propter *φυλάσσων* melius scripsisset ac fort. scripsit *τηρήσας*. Hesychius *Τηρεῖ· φυλάσσει*.

Ibid. e. *ποῦ Θουκυδίδης τὸν Σωκράτην παρενέχρωσε τὸν Πλάτωνος στρατιώτην*. Intelligerem haec si *παρενεχώρισε* scriptum esset, quod coniecit Schneiderus in Lexico; sed latere videtur aliud. Quae sequuntur *τί γὰρ ἀσπίδι ξύνθημα καὶ βακτηρίᾳ*, ut versus a reliquis separanda sunt.

Ibid. f. *ἔφυγε* scripsi pro *ἔφευγε*.

V, 215. b. In epigrammate tropaeo de Atheniensibus inscripto vs. 1. fortasse *ξεῖνος* pro *ξείνους* scribendum.

V, 216. a. *οἳ δ' ἐπὶ θάλατταν, ἄλλοι δ' ἐπὶ Ὠρωπόν, οἳ δὲ Πάρνηθα τὸ ὄρος*. Scripsi *οἳ δ' ἐπὶ Πάρνηθα*. In proximis Schweigh. secutus sum. Libri *οὐκ ἄλλος οὐδεὶς ποιητής* omissis verbis *οὔτε ἱστοριογράφος οὔτε*.

Ibid. b. In dicto Stesichori *οὐκ ἔστι δ' ἔτυμος ὁ λόγος οὗτος* delevi articulum.

V, 217. e. Verba *Ἀλέξανδρος — ἐφ' οὗ τελευτᾷ* supplevi cum Casaubono.

V, 218. b. *μέμνηται* adieci Casaubonum secutus.

V, 219. a. *βλὰξ γάρ τις ἦν τοιαῦτ' ἐρωτῶν τὸν θεόν*. Fortasse comici poetae versus, a reliquis separandus.

Ibid. d. In Aspasiae qui dicuntur versibus scripsi cum Dobraeo *βλεφάρων δὲ γόος πέσεν οὐκ ἐθελήτως* pro *ἀθελήτως*, fortasse nimis obsequiose. Pro *γόος*, quod nescio quam recte de lacrimis interpretantur, fortasse *ῥόος* scribendum est. Vs. 7. *στέλλου* accipiunt pro c o l l i g e t e, malim v a d e, m a c h d i c h a u f. Vs. 8. *ᾗ τόνδ' αἱρήσεις ᾠδῶν δεινοῖσι πόθοισι*. Pro *ᾠδῶν* scripsi *ᾠδῆς*, quo ducit cod. A scriptura *ωσι*. Vs. 9. *τῇδε καθέξεις αὐτόν, προςβάλλων ἀκοαῖς ὀπτήρια θυμοῦ*. Frustra haec torserunt interpretum ingenia, nec dubito quin aliquid vitii loco inhaereat. Scribendum videtur:

προσβάλλων ἀκοαῖς θελκτήρια θυμοῦ.

In eiusdem poetriae loco lit. e.

τίπτε δεδάκρυσαι, φίλε Σώκρατες; ἦ σ' ἀνακινεῖ
στέρνοις ἐνναίων σκηπτὸς πόθος ὄμμασι θραυσθεὶς
παιδὸς ἀνικήτου —

in his igitur *ὄμμασι θραυσθεὶς* interpretantur e x o c u l i s

vibratus, quod fieri non potest. Emperius πρησθείς coniciebat, parum probabiliter. Nihil mutandum videtur, sed θραυσθείς poetria posuit pro θραυσθέντα metri necessitate coacta, oculorum splendore vulneratum. Non prorsus dissimilia huius constructionis exempla attulerunt intpp. Sophoclis O. T. 159. Pro ἀνικήτου forsan ἀκινήτου praestiterit.

V, 221. a. De Parmenonis Byzantii versibus dixi in Choliambicorum fragm. p. 145. Vs. 2. κοὐδὲ scripsi pro οὐδέ, et κάππα ex BC revocavi pro κόππα. In fine indicavi lacunam.

Ibid. b. κατώβλεπα (non κατωβλέπα) scripsi pro κατώβλεπον.

Ibid. c. Alexander Myndius de gorgone fera Libyca φέρειν δὲ χαίτην ἀπὸ τοῦ μετώπου καθειμένην ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς, ἣν ὁπόταν μόγις διασεισαμένη διὰ τὴν βαρύτητα ἐμβλέψῃ, κτείνει τὸν ὑπ' αὐτῆς θεωρηθέντα. In his etsi quodammodo explicari potest βαρύτητα, multo tamen aptius videtur βαθύτητα, quod de spissa coma dici constat. Alexandri locum respicit Eudocia p. 50. Ἀλέξανδρος ὁ Μύνδιος ἱστορικὸς διαλαμβάνει περὶ γοργόνος. Quod fugit Wyttenb. Bibl. crit. II 3, p. 21. Exercit. phil. I p. 19.

V, 222. a. In Herodici epigrammate pro γωνιοβόμβυκες Heckerus de Anthol. gr. I p. 21. coniecit γωνιοβόμβακες. Vs. 4. ante Piersonum erat τὸ σφὶν καὶ σφῶιν. Vs. 5. Heckerus partim cum VL ταῦθ' ἡμῖν εἴη, δυσπέμφελοι.

VI, 222. a. In Antiphanis ecloga vs. 2. ης γε πρῶτον probabiliter Hirschigius pro εἴγε πρῶτον.

Ibid. In eodem Antiphanis fragmento vs. 12. Herwerdenus Nov. Add. crit. p. 20. supplet ἥξει, πάλιν τ' ἄπεισιν, [εἶθ' ἥξει πάλιν]. Idem v. d. in eodem fragm. vs. 18. τὰ διῳχημένα πρότερον corrigit pro διῳκημένα, allato Herod. IV, 136. αἱ ἡμέραι ὑμῖν τοῦ ἀριθμοῦ διοίχηται. Fuerit hic usus Ionum, Atticus scriptor dixisset τὰ γεγενημένα. Et quid hoc est τὰ διῳχημένα πρότερον, quae antehac praeterierunt?

VI, 223. a. Antiphanes Πηλεῖ δὲ πάντ' ἔξεστι. Legebatur Πηλεῖ δὲ ταῦτ' ἔξεστι. Mox in Diphili loco Dindorfius ἱροῦ pro ἱεροῦ.

Ibid. e. Timocles μετ' ἡδονῆς ἀπῆλθε παιδευθ... Scripsi παιδευθεὶς θ' ἅμα.

Ibid. e. Antiphanes ὥσπερ ἔλαζεν Dobraeus: vulgo De Alexidis fragmento v. Com. graec. V p. CCXII.

Ibid. f. οὐκ ἐδώκαμεν posui pro οὐ δεδώκαμεν. graec. ed. min. XVIII et p. 742.

VI, 224. a. In Timoclis loco Βραφεὺς pro Βρα... Elmsleium secutus.

Ibid. b. Erat τὰ ἀπόλοιτο. Ibid. ἐπεισῆλθον οἱ παῖδες πλῆθος ὅσον ἰχθύων φέροντες. Insolenter ctum videtur πλῆθος ὅσον pro πλεῖστον ὅσον. Tu... μίων post θαλασσίων addit dubitanter Schweigh.

Ibid. c. οὐδ' ὀλίγον pro οὐκ ὀλίγον scripsi cum S... haeusero.

Ibid. d. Ἄμφις ἐν Πλάνῳ

πρὸς τοὺς στρατηγοὺς ῥᾷόν ἐστι μυρίαις
μοίραις προσελθόντ' ἀξιωθῆναι λόγου.

In his μοίραις fateor me non intelligere. Videtur ditt... esse praecedentis μυρίαις. Amphis fortasse μυρία... προσελθόντα scripserat.

Ibid. e. In eadem eiusdem poetae ecloga quid ... Telephus ἀνδροφόνος appelletur explicui Com. grae... 340. Vs. 9. corr. ὡσεί τε. ut monui ad Menandri Rel. Vs. 10. πουλύπουν pro πολύπουν scripsi. De cete... corruptissima sunt dixit Herwerden Nov. Add. crit. p. ... deletis verbis καί του λαβὼν ὅλα τὰ ῥήματ' ἀλλὰ σ... ἀφελὼν (sic enim in libris scriptum est) locum ita co... ἔκρουσε πουλύπουν τιν', ὁ δ' ἐπρήσθη· τάρων ... —κτω βολῶν. Ne sic quidem omnia recte procede... sensit.

VI, 225. a. Erat οὐ διὰ τοῦτό γ', quod τοῦτο δ'

Ibid. d. In Athenaei verbis pro ἐπισημαίνεται, qu... num est ab h. l., ex L. scribendum σημαίνεται. In An... qui sequitur loco vs. 2. τὸ pro τῷ probat ex P. D... Vs. 9. κομίσας δ' ἐξέβαλεν οἴκαδε. Scribendum ... δ' ὅδ' ἐξέβαλλεν οἴκαδε. Monuit iam Schweighaeuse... frustra haeret in traiectione verborum.

Ibid. e. Legebatur ὀδμῆς.

VI, 226. a. Alexidis locum exhibui ad mentem Cobeti, edebatur *φόρους . . . μόνον οὐχὶ δεκατεύουσι γάρ.* Nec sequentia sine vitio scripta esse videntur *ἐν ταῖς πόλεσι καθήμενοι.* Fortasse *ἐν ταῖς πύλαις* scribendum est, in portis enim statio erat decumanorum. Ibid. vs. 8 et 9.

οὐκ ἔστι κρείττων νομοθέτης τοῦ πλουσίου
Ἀριστονίκου· τίθησι γὰρ νυνὶ νόμον —

Horum versuum alter foede interpolatus est. Scribendum suspicor

Ἀριστονίκου· φησὶ γὰρ θήσειν νόμον —

Nimirum *φησὶ* in *τίθησι* corruptum erat, hinc corrector pro *θήσειν* posuit *νυνί.* Nisi forte *ἔθηκε* malis cum Emperio. In eadem ecloga corrupta sunt etiam haec *ἵνα δεδοικότες τῆς ἀξίας ἀγαπῶσιν*. neque enim ad *ἀγαπῶσι* assumi potest ex praecedentibus *πωλεῖν.* Olim sic scribendum mihi videbatur *τῆς ἀξίας πωλῶσιν.* Nescio nunc an sufficiat *τὰς ἀξίας ἀγαπῶσιν.*

Ibid. *καὶ [illegible] δέ φησιν.* Iam sequitur novem versuum ecloga, quam ex eadem cum praecedente fragmento fabula ductam esse mihi quidem vix credibile videtur. Excidisse suspicor fragmentum Alexidis una cum fabulae titulo.

Ibid. d. *καὶ [illegible] [illegible] εἰσφέρουσι.* Legebatur *οὐχὶ μὰ Δία [illegible] εἰσφέρουσι.* Nihil tritius quam ΑΛΛΑ corrumpi in ΜΑΔΙ. Sed probo nunc quod Hermannus voluit *οὐ μὰ Δία.* In sequentibus lacunam expleri Cobetum secutus. Postremam fragmenti partem lit. e. *τοὺς ἰχθυοπώλας — [illegible]* [illegible] expedio.

Ibid. f. Alexis ἐν *Ἑλληνίδι·*

καὶ δὴ καὶ ζῶντ' ἐστὶ καὶ τεθνηκότα
ἐν τῇ θαλάττῃ [illegible] ἡμῖν θηρία.

Ita haec correxi. vulgo *ἐν τῇ θαλάττῃ [illegible] ἡμῖν θηρία,* quae multis nominibus vitiosa sunt. Nisi sufficit quod olim volui *[illegible] τῇ θαλάττῃ [illegible]*

VI, 227. a. In Archedicidis vs. 2. *[illegible]* Bergkius. Vs. 3. *δ' [illegible]* Hirschigius *δὲ [illegible]* Bothius. Vs. 5. *[illegible]* Bergkius. *[illegible]* Dindorfius cum Erfurdtio, libri *[illegible].* De postremis fragmenti versibus cf. Herwerden Obs. crit. p. 55.

Ibid. e. Alexidis fragm. correxi Com. gr. I p. 415. Vs. 4.

ἅπαντας corruptum videtur. Ib. edebatur εἶτ' ἐπάν τις ἐκδυθῇ, quod δεῖ τ' ἐπάν τις ἐκδυθῇ scripsi. Similiter postea corr. Hirschigius. In Diphili qui his proxime subicitur loco vs. 1. fortasse ita redintegrandus est:

νενομισμένον τοῦτ' ἐστὶ βέλτιστ' ἐνθάδε —

ut βέλτιστ' sit βέλτιστα, non βέλτιστε. Editur νόμιμον.

Ibid. f. Corr. operarum errorem ἀπολαπειν pro ἀπολάπτειν. Sic enim recte Iacobsius scripsit pro ἀπολαύειν.

Ibid. ὃς ἂν δὲ μὴ πίθητ' scripsi pro πείθητ' ex A.

VI, 228. a. συνιεῖς pro συνίῃς dedit A.

Ibid. b. Diphili versus 21. οὐκ ἔστιν ἰχθυηρὸν ὑπὸ σοῦ μεταλαβεῖν sic videtur corrigendus esse οὐκ ἔστιν ἰχθυδάριον, quod ab ἰχθύδιον formatum est ut βιβλιδάριον a βιβλίδιον et alia eiusdem generis. Mox ἥρπασας irrepsit pro ἥρπακας per errorem. Sequentes versus

πέρδικα δ' ἢ κίχλην γε νὴ Δί' οὐκ ἔτι
ἔστιν δι' ὑμᾶς οὐδὲ πετομένην ἰδεῖν,

expressit manifesta imitatione Varro Sat. LXXXVII, 11. propter phagones ficedulam aut turdam nisi volantem non video.

Ibid. e. In loco Pherecratis aberat ἄν et in altero versu scripsi ἐπὶ τηγάνοις καθίσανθ' ὑφάπτειν τοῦ φλέω pro φλέως.

Ibid. f. Loca ex Orthane Eubuli petita fortasse transponenda sunt. Vid. III p. 108 b.

VI, 229. b. De τηγάνῳ dicens: διὸ καὶ Θεοδωρίδαν φάναι ἔν τινι ποιηματίῳ

τηγάνῳ εὖ ἥψησεν ἐν ἑψητῆρι κόλυμβον.

Vulgo ὀψητῆρι, quod pessime formatum vocabulum est; aut cum G. J. Schneidero ἑψητῆρι scribendum est, aut ὀπτητῆρι cll. Callimacho apud Bekkerum Anecd. p. 1209. ἔστιν ὕδος καὶ γαῖα καὶ ὀπτήτειρα κάμινος *). Pro κολύμβῳ ut vulgo editur requiro κόλυμβον, quod aviculae nomen est. V. Aristoph. Acharn. 875. Exerc. philol. I p. 19.

Ibid. τὴν λοπάδα τάγηνον προσαγορεύων. χωρὶς δὲ τοῦ τ στοιχείου Ἴωνες ἤγανον λέγουσιν, ὡς Ἀνακρέων «χεῖρα

*) Ita correxit Lehrsius locumque de Prometheo interpretatur, rectius, ut mihi videtur, quam Heckerus Comment. Callim. p. 105.

τ' ἐν ἠγάνῳ βαλεῖν». Aliam ionicam formam memorat Etym. M. p. 743, 19. τάγηνον· τοῦτο ἰωνικῶς τινες τίγανον λέγουσιν. At hic etiam ΗΓΑΝΟΝ scribendum pro ΤΙΓΑΝΟΝ. Eademque forma reddenda Photio Lex. p. 561, 15. ubi nunc editur Ἴωνες τήγανον λέγουσιν. Adde Galenum vol. VI p. 490. ταγηνῖται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς ὀνομαζόμενοι, παρ' ἡμῖν δὲ τοῖς κατ' Ἀσίαν Ἕλλησι τηγανῖται, ubi ἠγανῖται scribendum est. Cf. Hesychius Ἠγάνεα πέμματα· τὰ ἀπὸ τηγάνου. Sic enim distinguendum est. Imperite schol. Aristophanis Lys. 988. τὸ πήγανον ἔνιοι ἀφαιρέσει τοῦ π ἤγανον λέγουσι. Exerc. philol. II p. 11. Anacreontis fragmentum fortasse sic scribendum est χῖδρά τ' ἐν ἠγάνῳ βαλεῖν. Eundem errorem sustuli infra VIII 359 e.

Ibid. e. Ἀριστοφάνης — ἐν τῷ Πλούτῳ — τοὺς ἰχθυηροὺς φησὶ πίνακας ἀργυροῦς ἀναφανῆναι, καθάπερ καὶ τἄλλ' ἅπαντα. Post ἅπαντα excidisse aliquid suspicor, velut εἰς τὸ πολυτελέστερον ἠλλαγμένα. Lances piscatorias enim, non etiam reliqua, argenteas factas esse Aristophanes tradidit, idque ipsum Athenaeum, qui totum Aristophanis locum apposuit, praeterire non potuit. Pro σαπροὺς in Aristophanis versibus σαθροὺς scribendum esse alio loco ostendi. Vs. 4. ex Aristophanis libris addidi ἡμῖν. In Platonis qui sequitur loco pro κατέλαβον, quod non aptum hic est, posui κᾆτ' ἔλαβον.

Ibid. f. ἐγάργαιρε pro ἐμάρμαιρε scripsi e scholiasta Aristophanis; fecerunt iam alii.

VI, 230. a. In Philippidae loco erat δυοῖν ὀβολῶν pro δυοῖν ὀβολοῖν.

Ibid. c. In Alexidis fragmento verba ἴσως ἑτέρας revocavi ex codd. (dele uncinas). Postrema fragmenti verba ἀλλὰ ταῦθ' — ἦν (in quibus νενόημέν' pro νενοημένα scripsit Dindorfius) alteri interlocutori tribuerim.

Ibid. d. Pro λοιπὴ recte ut videtur Piersonus λεπτή. In sequentibus ψυκτήριον τῆς εὐπαρύφου λεπτότερον malim τῆσδ' εὐπαρύφου. Nimirum militis iactatoris verba sunt, in ipsam suam praetextam digitum intendentis.

VI, 231. a. In Diphili fragmento ὀπτῶν ἐπῆγε σωρὸς ἀπὸ τοῦ τηγάνου, in quo Valckenarius ἐπῄει, Erfurdtus autem

ἐπῆξε scribebant, ego σωρὸν posui, ut ἐπῆγε ad λοπάδων παρατεταγμένη φάλαγξ referendum sit. Vs. 4. Φυΐαις pro Φυείαις revocavi ex codd. Quod continuo sequitur Philemonis fragm. in eo pro γυλίαν cum Casaubono posui γύλιον. Menandri locum recte redintegravisse mihi videor λουτρὸν Θεραπαίνας [στρώματ'] ἀργυρώματα. Vidit etiam Iacoby in Add. meis vol. V p. 101. cf. Apollodorus Gelous Athenaei XIII p. 472 c. ἐφεξῆς στρώματ' ἀργυρώματα Θηρίκλεια καὶ τορευτά.

Ibid. c. φιάλην — ἔχουσαν ἐν μέσῳ ἄρνα χρυσῆν. Hoc loco uti poteram ad Theocritum I 32. Statim citatur Anaximenes ἐν ταῖς πρώταις ἐπιγραφομέναις ἱστορίαις, ubi πρώταις vitii suspectum est. Probabiliter Heckerus Philol. V p. 422. ἡρωικαῖς coniecit.

Ibid. d. Ἡρόδοτός τέ φησι τοὺς Αἰγυπτίων ἱερεῖς χαλκοῖς ποτηρίοις πίνειν. Reponendum esse σπένδειν Herodoti locus II, 51. ostendit. Mox pro γοῦν scribendum est δ' οὖν.

VI, 232. a. Theopompus ἐπηρώτων τὸν θεὸν παρ' οὗ χρυσίον πρίαιντο. Post χρυσίον addendum videtur ἄν.

Ibid. f. Non sanum videtur quod legitur in oraculo Alcmani dato ᾧ ποτε μήτηρ | Ἀμφιάραον ἔκρυψ' ὑπὸ γῆν αὐτοῖσι σὺν ἵπποις. Scribendum opinor αὐτοῖσι τεθρίπποις.

VI, 233. b. πάντα τἄλλα. Erat πάντα τὰ ἄλλα.

Ibid. e. Λακεδαιμόνιοι δ' ὑπὸ τῶν ἐθῶν κωλυόμενοι. Valde placet quod Victorius V. L. 25, 1. coniecit ὑπὸ τῶν θεῶν.

VI, 234. a. Scribebatur ληιζόμενοι et litt. b. Βαθανατίαν.

Ibid. f. τῆς μυστηριώτιδος. V. Preller Polemonis fragm. p. 118. Continuo sequuntur haec ἐπὶ δὲ φυλῆς ἱερείας παράσιτοι ἐπιλυκοστράτου Γαργήττιος, Περικλῆς Περικλείτου Πιτθεύς, Χαρῖνος Δημοχάρους Γαργήττιος. Recte ἐπὶ Διφίλης ἱερείας correxit Meyer de Gent. At. p. 43. ἐπὶ δὲ φιάλης ἱερᾶς malebat Keilius Vind. onomat. p. 7. In sequentibus vidit aliquid Heringa Ἐπίλυκος Στρατίου corrigens. Scribendum erat Ἐπίλυκος [Λυκο]στράτου, quae mihi probabilior emendandi ratio videtur ea quam commendavit C. Keilius Phil. Gott. vol. XXIII p. 601. qui propter titulum Atticum C. I. no. 651. supplet Ἐπίλυκος [Νικο]στράτου.

VI, 235. a. Clearchus: ἔτι δὲ παράσιτον νῦν μὲν τὸν ἕτοιμον, τότε δὲ τὸν εἰς τὸ συμβιοῦν κατειλεγμένον. Non credo corruptum esse ἕτοιμον, sed excidisse aliquid, velut τὸν [εἰς τὸ συνδειπνεῖν] ἕτοιμον.

Ibid. Citatur Themiso ἐν Παλληνίδι. Pallenis neque de templo Minervae Pallenicae neque de ditione Pallenici agri intelligi potest. Pallenidem suum de rebus ad Pallenen spectantibus Themiso inscripserat, quemadmodum e. c. Ἀτθίς (sc. γραφή) dicitur liber de rebus Atticis. Mox γυναῖκας τὰς πρωτοπόσεις commode compares cum πρωτογύναικες, quod Hesychius explicat οἱ μίαν ἠγμένοι γυναῖκα.

Ibid. b. Affertur titulus columnae inscriptus in aede Castorum: τοῖν δὲ βοοῖν τοῖν ἡγεμόνοιν τοῖν ἐξαιρουμένοιν τὸ μὲν τρίτον μέρος εἰς τὸν ἀγῶνα, τὰ δὲ δύο μέρη τὸ μὲν ἕτερον τῷ ἱερεῖ, τὸ δὲ τοῖς παρασίτοις. Qui dicti sint boves ἡγεμόνες nunc constat ex admonitione Boeckhii Praef. Corp. Inscr. p. VIII. Pro τοῖν ἐξαιρουμένοιν scribendum videtur τῶν ἐξαιρουμένων. Quae sequuntur Cratetis verba καὶ ὁ παράσιτος νῦν ἐπ' ἄδοξον μὲν κεῖται πρᾶγμα, πρότερον δ' ἐκαλοῦντο παράσιτοι οἱ ἐπὶ τὴν τοῦ ἱεροῦ σίτου ἐκλογὴν αἱρούμεναι, in iis priora ita scribenda videntur νῦν μὲν ἐπ' ἀδόξου κεῖται πράγματος. τὸν ἱερὸν σῖτον dicit hordeum. Cf. Plinius HN. XVIII, 14. Atque hinc factum est ut quos Attici παρασίτους dicebant, eosdem κριθολόγους appellarent Opuntii, teste Plutarcho Quaest. graec. p. 292 b. Exercit. philol. Spec. II p. 11.

Ibid. f. In Epicharmi loco ἀλλ' ἄλλος ὅδ' ἕστηχ' ὧδε τοῦδε κατὰ πόδας etc. multum offensionis habet ὅδε cum adverbio ὧδε coniunctum. Malim igitur ἀλλ' ἄλλος ἕστηχ' ὧδε τοῦδε κατὰ πόδας. vel ἀλλ' ἄλλος ὧδ' ἕστηκε τοῦδε. Exercit. philol. I p. 20. Vs. 3. probabiliter Ahrensius εὔωνον αἰνεῖ σῖτον coniecit, at quod vs. 4. ἄμυστιν ὥσπερ κύλικα πίνει τὸν βίον, κυμβίον pro τὸν βίον restituit, vix probandum est. Scribendum videtur τὸν πίθον, vel si mavis τὸν βίθον, qua forma Syracusani usi fuerint. Ita promiscue dicebatur πατάνιον et βατάνιον, πύξος et buxus, Πύζας et Βύζας, alia.

In sequentibus scribendum erat καὶ αὐτὸν ποιεῖ τὸν παράσιτον λέγοντα. Vulgo pro καὶ legitur δι'. Malim nunc διό.

In sequente eiusdem Epicharmi fragmento priores versus Grotius ita correxit

συνδειπνέω τῷ λῶντι, καλέσαι δεῖ μόνον,
καὶ τῷ γα μὴ λιῶντι, κοὐδὲν δεῖ καλεῖν.

Libri *τῷ γαμηλιῶντι.* Sed *λιῶντι* quid sit non intelligitur. Itaque Dindorfius *λεῶντι* scribi voluit, fretus Hesychii glossa *Λεῷμι· θέλοιμι.* Sed haec etiam forma controversa est. Cod. *λέωμι.* Omnino parum credibile est in duobus deinceps versibus diversis eiusdem verbi formis Epicharmum usum esse. Itaque nescio an scribendum sit *καὶ τῷ γα μήχι λῶντι.* Antiattic. p. 108, 14. *Μήχι: ὡς ναίχι καὶ οὐχί. Εὔβουλος Δαιδάλῳ.* Exercit. philol. I p. 20.

VI, 236. a. *τήνῳ κυδάζομαί τε κἀπ' ὧν ἠχθόμαν.* Sic Com. graec. I p. 378. correxi, idemque repperit Bergkius. Vulgo *κάπωνηχθόμαν.*

Ibid. Dindorfius edidit *ὀλισθάζων τε καὶ κατάσκοπος*, et vs. sequente *ἔραμος, αἴκα δ' ἐντύχω* ex Casauboni emendatione. Libri fere *ἔρμος εκκαδεν τύχω*, Ahrensius *ἐρῆμος, ὄκκα δ' ἐντύω* dedit. Sequentia insanabiliter corrupta sunt.

Ibid. c. In Diphili loco *γέγηθα καὶ χαίρω τε καὶ πτερύττομαι*, *τε* pro *τι* debetur Dobraeo.

Ibid. e. Eupolis *μικρὸν δὲ τὸ κάμνον αὐτοῦ.* Ita Cobetus pro *τι κἀμόν*, quod Dindorfius Hermannum secutus dedit, vulgo *τι κάμον.*

Ibid. f. *ἢ 'κφέρεται θύραζε.* Hoc scripsi pro *ἢ φέρεται θύραζε.*

VI, 237. a. *ἐξαγαγὼν ἔχοντα κλοιὸν παρέδωκεν Οἰνεῖ.* Iniuria haec tentata esse docuisse mihi videor ad Alciphronis Epist. p. 152. Pro *κλοιὸν* praestat fortasse *κλῳόν.*

Ibid. In Ararotis fragmento cum Cobeto dedi *οἱ τρέφων* pro *ὁ διατρέφων.* Cod. A *ὁδιάτρέφων.*

Ibid. b. In Alexidis loco vs. 5. *σατράπας παρασίτους καὶ στρατηγοὺς ἐπιφανεῖς*, qui vulgo post vs. 3. legitur, huc transposui cum Dobraeo. (Dele *Π.* per errorem huic versui praepositum: pertinet ad vs. sequentem.) Pro *παρασίτους* idem *ζαχρύσους* vel *μεγίστους* suspicatur; ac sane tale quid ad sententiam necessarium est. In fine versus dele virgulam.

. 367.

Herwerdenus

Ibid. An

ρας cum Lo

ιτεμος. Corr

θεῖν φρέαρ, q

ττος exhibui p

Postrema loci

fortasse ex E

Nov. Add. crit.

VI, 239. a.

editur ἢ δειπ

κωλύσει. Ha

ἐναίσ

ιερὸν

nuptia-

, quod Por-

Ibid. b. Diodorus *βούλομαι δεῖξαι σαφῶς | ὡς σεμνόν ἐστι τοῦτο καὶ νενομισμένον | καὶ τῶν θεῶν εὕρημα.* Hirschigius *τοῦτ' ἀεὶ νενομισμένον.* Vereor ne hoc non sufficiat scribendumque suspicor *καὶ λελογισμένον.* Cf. Antoninus philos. XI, 3. *σεμνῶς καὶ λελογισμένως.* Quamquam possis etiam *καὶ σεσοφισμένον.* Vs. 10. *ἤδη κατακλιθεὶς καὶ κοσμίως | ἀριστίσας ἑαυτὸν ἐντραγὼν πιὼν | ἀπέρχετ' οἴκαδ'* — ita haec edidit cum Schweighaeusero Dindorfius, *καὶ* deest in libris; atqui *κοσμίως* ad *κατακλιθείς* pertinet, quare *μάλα κοσμίως* scripsi. Dobraeus *ἤδη συγκατακλιθεὶς κοσμίως.* Praeterea *κατακλινεὶς* scripsit Herwerdenus.

Ibid. d. *τοὺς ἐκ δύ' ἀστῶν γεγονότας.* Legebatur *ἐκ δυναστῶν*, BP. *ἐκ δυαστῶν*, quod *ἐκ δύ' ἀστῶν* scripsi praeeunte Cobeto.

Ibid. e. *οἷς ἐπειδὴ προσερύγοι* — *ἐπεὶ δ' ἀποπάρδοι.* Pro *ἐπειδὴ* scripsi *ἐπεὶ μὲν* propter sequens *ἐπεὶ δέ.* Rectius tamen Herwerdenus maluit *ἐπεί τις.* Continuo legebatur *κατακείμενος, τούτῳ προσάγων τὴν ῥῖν' ἐδεῖτ' αὐτῷ φράσαι,* quae correxit Dobraeus, cum aliquo horum (parasitorum) accumbens, tum (parasitus) ab eo petebat ut diceret.

Ibid. f. *κονδύλων* pro *κονδυλίων*, quod ex sequ. *τρυβλίων* ortum est, scripsi ut voluit iam Schweighaeuserus.

VI, 240. a. *ἔπειτα καὶ τρόπον τινὰ | τὸ πρᾶγμά μοι λυσιτελὲς εἶναι νενόμικα.* Haerere in his aliquid vitii suspicor. Fortasse olim scriptum erat: *ἔπειτα κάλλον τινὰ τρόπον τὸ πρᾶγμά μοι.* Vs. 12. *πονηρὸς ὢν τε χρηστὸς εἶναί φησί τις.* Scribendum videtur *πονηρὸς ὢν τ' εἰ χρηστός* —

Ibid. b. *ὧν οὐδὲ μεμνῆσθαι καλόν.* Haec nescio cuius poetae sunt.

Ibid. d. *οὕτως ἐρυθριᾷ συμβολὰς οὐ κατατιθείς.* Delet hunc versum nescio quis. In Timoclis loco vs. 1. scribendum esse *σπεῦδε δὴ* dixi C. gr. III p. 605.

Ibid. e. *ουτος ἀνεβίω* pro *οὕτως ἀνεβίω* fort. scribendum cum Dalecampio. Vs. 3 et 4. *ἀν' ἑκατὸν* — *ἀνακάψας* Herwerden Nov. Add. crit. p. 36. Mox *πεινῶν* pro *πίνων* dedi. In sequente Timoclis loco Nauckius *ἀσυμβόλους κινῶν ὀδόντας.*

VI, 241. a. Timocles *ἄκλητος* — *γενόμενος ὀψώνει παρ'*

αὐτὸν οἴκαδε. Scribendum puto καθ' αὑτόν. Cf. Menandrum p. 243 b. In sequentibus οἶμαι praeeunte Dobraeo scripsi pro οἴμοι. Versu sexto malim ἄνθρωπος.

Ibid. e. Κρατῖνος δ' ὁ νεώτερος ἐν Τιτᾶσι. Fortasse Γίγασι. V. Hist. crit. Com. graec. p. 411. In ipso fragmento cum Porsono scripsi εἰ μὴ pro ἢν μή, Lobeckius οὐ μή, qui vs. 3. μετὰ τοὔδ' οὔ.

Ibid. e. σαπρᾶς οὔσης τῆς οἰκίας. Scripsi σαθρᾶς.

Ibid. μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Μάχων. Pro αὐτοῦ melius scripsisset Athenaeus τοῦ Κορύδου.

Ibid. f. Μάχων — διδάσκαλος γενόμενος τῶν κατὰ κωμῳδίαν μερῶν Ἀριστοφάνους τοῦ γραμματικοῦ. Frustra, ut equidem opinor, haec explicare conatus est Wolfius Proleg. p. 220. Fortasse corruptum est μερῶν scribendumque μελῶν vel μέτρων.

VI, 242. a. In epigrammate anonymi poetae (Dioscoridi tribuitur in Anthologia) θύμον pro φυτόν dedi ex Anthologia. Sequentia ἐν τούτοις — γένος delet Iacobsius. Sequitur Machonis locus·

τὸν Κόρυδον ἠρώτησεν Εὐκράτης ποτὲ
τῶν συμπαρόντων πῶς κέχρητ' αὐτῷ ποτε
Πτολεμαῖος.

Sic libri. Dobraeus tentabat ἠρώτησαν Εὐκράτην τινές, quod iusto festinantius recepi. Melius opinor corrigas ἠρώτησεν Εὐκράτην ποθ' εἷς τῶν συμπαρόντων.

Ibid. b. ἐν τοῖς ὅλοις pro ἐν τοῖς ἄλλοις dedit C et epit. Hoeschelii.

Ibid. c. In Lyncei Samii loco scripsi πικρανθεὶς pro πικρανθείη et ante διηγήσαιτο delevi καί.

Ibid. Sententia duce scripsi καὶ οὕτω γε pro καίτοι γε et post βίον addidi οὐ πάνυ σπουδάζεσθαι. Aliter haec tractavit Dobraeus καὶ γάρ τοι συνέβη τὸν μὲν Εὐκλείδην καθ' αὑτὸν βιοῦν, praeeunte partim Corae.

Ibid. Alexidis versus ὁ παραμασήτης ἐν βροτοῖς αὐδώμενος Euripidis aliusve tragici continet parodiam.

Ibid. e. Anaxandrides ἂν μὲν γάρ ᾖ τις εὐπρεπής, ἱερὸν γάμον καλεῖτε. Hymenaeum dicit in Iunonis Iovisque nuptiarum imitamentis ministrantem. Ibid. vs. 4. εὐθύς, quod Por-

Ibid. c. Timocles *μεθ' ἡδονῆς ἀπῆλθε παιδευθεὶς ἅμα*. Scripsi *παιδευθείς θ' ἅμα*.

Ibid. e. Antiphanes *ὅσαπερ ἔλαβεν* Dobraeus; vulgo *ὥσπερ*. De Alexidis fragmento v. Com. graec. V p. CCXII.

Ibid. f. *οὐκ ἐδώκαμεν* posui pro *οὐ δεδώκαμεν*. V. Com. graec. ed. min. XVIII et p. 742.

VI, 224. a. In Timoclis loco *Βριαρεύς* pro *βριαρός* dedi Elmsleium secutus.

Ibid. b. Erat *τὰ ἀκόλουθα*. Ibid. *ἐπεισῆλθον οὖν ἡμῖν παῖδες πλῆθος ὅσον ἰχθύων φέροντες*. Insolenter mihi dictum videtur *πλῆθος ὅσον* pro *πλεῖστον ὅσον*. Tum *ποταμίων* post *θαλασσίων* addit dubitanter Schweigh.

Ibid. c. *οὐδ' ὀλίγον* pro *οὐκ ὀλίγον* scripsi cum Schweighaeusero.

Ibid. d. *Ἄμφις ἐν Πλάνῳ*

πρὸς τοὺς στρατηγοὺς ῥᾷόν ἐστι μυρίαις
μοίραις προσελθόντ' ἀξιωθῆναι λόγου.

In his *μοίραις* fateor me non intelligere. Videtur dittographia esse praecedentis *μυρίαις*. Amphis fortasse *μυρίαις ὁδοῖς προσελθόντα* scripserat.

Ibid. e. In eadem eiusdem poetae ecloga quid sit quod Telephus *ἀνδροφόνος* appelletur explicui Com. graec. III p. 340. Vs. 9. corr. *ὡσεί τε*, ut monui ad Menandri Rel. p. 186. Vs. 10. *πουλύπουν* pro *πολύπουν* scripsi. De ceteris quae corruptissima sunt dixit Herwerden Nov. Add. crit. p. 27. qui deletis verbis *καί του λαβὼν ὅλα τὰ ῥήματ' ἀλλὰ συλλαβὴν ἀφελών* (sic enim in libris scriptum est) locum ita constituit: *ἔκρουσε πουλύπουν τιν', ὁ δ' ἐπρήσθη· τάρων | βολῶν —κτὼ βολῶν*. Ne sic quidem omnia recte procedere, ipse sensit.

VI, 225. a. Erat *οὐ διὰ τοῦτό γ'*, quod *τοῦτο δ'* scripsi.

Ibid. d. In Athenaei verbis pro *ἐπισημαίνεται*, quod alienum est ab h. l., ex L. scribendum *σημαίνεται*. In Antiphanis qui sequitur loco vs. 2. *τὸ* pro *τῷ* probat ex P. Dobraeus. Vs. 9. *κομίσας δ' ἐξέβαλεν οἴκαδε*. Scribendum *κομίσας δ' ὅδ' ἐξέβαλλεν οἴκαδε*. Monuit iam Schweighaeuserus, qui frustra haeret in traiectione verborum.

Ibid. e. Legebatur *ὀδμῆς*.

VI, 226. a. Alexidis locum exhibui ad mentem Cobeti, edebatur φόρους . . . μόνον οὐχὶ δεκατεύουσι γάρ. Nec sequentia sine vitio scripta esse videntur ἐν ταῖς πόλεσι καθήμενοι. Fortasse ἐν ταῖς πύλαις scribendum est, in portis enim statio erat decumanorum. Ibid. vs. 8 et 9.

οὐκ ἔστι κρείττων νομοθέτης τοῦ πλουσίου
Ἀριστονίκου· τίθησι γὰρ νυνὶ νόμον —

Horum versuum alter foede interpolatus est. Scribendum suspicor

Ἀριστονίκου· φησὶ γὰρ θήσειν νόμον —

Nimirum φησὶ in τίθησι corruptum erat, hinc corrector pro θήσειν posuit νυνί. Nisi forte ἔθηκε malis cum Emperio. In eadem ecloga corrupta sunt etiam haec ἵνα δεδοικότες τῆς ἀξίας ἀγαπῶσιν, neque enim ad ἀγαπῶσι assumi potest ex praecedentibus πωλεῖν. Olim sic scribendum mihi videbatur τῆς ἀξίας πωλῶσιν. Nescio nunc an sufficiat τὰς ἀξίας ἀγαπῶσιν.

Ibid. καὶ προελθὼν δέ φησιν. Iam sequitur novem versuum ecloga, quam ex eadem cum praecedente fragmento fabula ductam esse mihi quidem vix credibile videtur. Excidisse suspicor fragmentum Alexidis una cum fabulae titulo.

Ibid. d. ἀλλ' οὐχὶ τιτθὰς εἰσάγουσι. Legebatur οὐχὶ μὰ Δία τιτθὰς εἰσάγουσι. Nihil tritius quam ΑΛΛΑ corrumpi in ΜΑΔΙ. Sed probo nunc quod Hermannus voluit οὐ μὰ Δία. In sequentibus lacunam explevi Cobetum secutus. Postremam fragmenti partem lit. e. τοὺς ἰχθυοπώλας — τραπεζίτας non expedio.

Ibid. f. Alexis ἐν Ἑλληνίδι·

ἀεὶ δὲ καὶ ζῶντ' ἐστὶ καὶ τεθνηκότα
ἐν γῇ θαλάττῃ τ' ὀλέθρι' ἡμῖν θηρία.

Ita haec correxi, vulgo ἐν τῇ θαλάττῃ πολέμι' ἡμῖν θηρία, quae multis nominibus vitiosa sunt. Nisi sufficit quod olim volui τὰν τῇ θαλάττῃ πολέμια.

VI, 227 b. In Anaxandridis vs. 2. κρεμαμένοις Bergkius. Vs. 3. δ' ἀσέμνως Hirschigius δὲ σεμνῆς Bothius. Vs. 5. δῆτ' Bergkius, δ' ὧδ' Dindorfius cum Erfurdto, libri δ'. De postremis fragmenti versibus cf. Herwerden Obs. crit. p. 55.

Ibid. e. Alexidis fragm. correxi Com. gr. I p. 415. Vs. 4.

ἅπαντας corruptum videtur. Ib. edebatur εἶτ' ἐπάν τις ἐκδυθῇ, quod δεῖ τ' ἐπάν τις ἐκδυθῇ scripsi. Similiter postea corr. Hirschigius. In Diphili qui his proxime subicitur loco vs. 1. fortasse ita redintegrandus est:

νενομισμένον τοῦτ' ἐστὶ βέλτιστ' ἐνθάδε —

ut βέλτιστ' sit βέλτιστα, non βέλτιστε. Editur νόμιμον.

Ibid. f. Corr. operarum errorem ἀπολαπειν pro ἀπολάπτειν. Sic enim recte Iacobsius scripsit pro ἀπολαύειν.

Ibid. ὃς ἂν δὲ μὴ πίθητ' scripsi pro πείθητ' ex A.

VI, 228. a. συνιεῖς pro συνίης dedit A.

Ibid. b. Diphili versus 21. οὐκ ἔστιν ἰχθυηρὸν ὑπὸ σοῦ μεταλαβεῖν sic videtur corrigendus esse οὐκ ἔστιν ἰχθυδάριον, quod ab ἰχθύδιον formatum est ut βιβλιδάριον a βιβλίδιον et alia eiusdem generis. Mox ἥρπασας irrepsit pro ἡρπακας per errorem. Sequentes versus

πέρδικα δ' ἢ κίχλην γε νὴ Δί' οὐκ ἔτι
ἔστιν δι' ὑμᾶς οὐδὲ πετομένην ἰδεῖν,

expressit manifesta imitatione Varro Sat. LXXXVII, 11. p r o p t e r p h a g o n e s f i c e d u l a m a u t t u r d a m n i s i v o l a n t e m n o n v i d e o.

Ibid. e. In loco Pherecratis aberat ἂν et in altero versu scripsi ἐπὶ τηγάνοις καθίσανθ' ὑφάπτειν τοῦ φλέω pro φλέως.

Ibid. f. Loca ex Orthane Eubuli petita fortasse transponenda sunt. Vid. III p. 108 b.

VI, 229. b. De τηγάνῳ dicens: διὸ καὶ Θεοδωρίδαν φάναι ἔν τινι ποιηματίῳ

τηγάνῳ εὖ ἥψησεν ἐν ἑψητῆρι κόλυμβον.

Vulgo ὀψητῆρι, quod pessime formatum vocabulum est; aut cum G. J. Schneidero ἑψητῆρι scribendum est, aut ὀπτητῆρι cll. Callimacho apud Bekkerum Anecd. p. 1209. ἔστιν ὕδος καὶ γαῖα καὶ ὀπτήτειρα κάμινος *). Pro κολύμβῳ ut vulgo editur requiro κόλυμβον, quod aviculae nomen est. V. Aristoph. Acharn. 875. E x e r c. p h i l o l. I p. 19.

Ibid. τὴν λοπάδα τάγηνον προσαγορεύων. χωρὶς δὲ τοῦ τ στοιχείου Ἴωνες ἤγανον λέγουσιν, ὡς Ἀνακρέων «χεῖρά

---

*) Ita correxit Lehrsius locumque de Prometheo interpretatur, rectius, ut mihi videtur, quam Heckerus Comment. Callim. p. 105.

τ' ἐν ἠγάνῳ βαλεῖν». Aliam ionicam formam memorat Etym. M. p. 743, 19. τάγηνον· τοῦτο ἰωνικῶς τινες τίγανον λέγουσιν. At hic etiam ΗΓΑΝΟΝ scribendum pro ΤΙΓΑΝΟΝ. Eademque forma reddenda Photio Lex. p. 561, 15. ubi nunc editur Ἴωνες τήγανον λέγουσιν. Adde Galenum vol. VI p. 490. ταγηνῖται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς ὀνομαζόμενοι, παρ' ἡμῖν δὲ τοῖς κατ' Ἀσίαν Ἕλλησι τηγανῖται, ubi ἠγανῖται scribendum est. Cf. Hesychius Ἠγάνεα πέμματα· τὰ ἀπὸ τηγάνου. Sic enim distinguendum est. Imperite schol. Aristophanis Lys. 988. τὸ πήγανον ἔνιοι ἀφαιρέσει τοῦ π ἤγανον λέγουσι. Exerc. philol. II p. 11. Anacreontis fragmentum fortasse sic scribendum est χῖδρά τ' ἐν ἠγάνῳ βαλεῖν. Eundem errorem sustuli infra VIII 359 e,

Ibid. e. Ἀριστοφάνης — ἐν τῷ Πλούτῳ — τοὺς ἰχθυηροὺς φησὶ πίνακας ἀργυροῦς ἀναφανῆναι, καθάπερ καὶ τἄλλ' ἅπαντα. Post ἅπαντα excidisse aliquid suspicor, velut εἰς τὸ πολυτελέστερον ἠλλαγμένα. Lances piscatorias enim, non etiam reliqua, argenteas factas esse Aristophanes tradidit, idque ipsum Athenaeum, qui totum Aristophanis locum apposuit, praeterire non potuit. Pro σαπροὺς in Aristophanis versibus σαθροὺς scribendum esse alio loco ostendi. Vs. 4. ex Aristophanis libris addidi ἡμῖν. In Platonis qui sequitur loco pro κατέλαβον, quod non aptum hic est, posui κἀτ' ἔλαβον.

Ibid. f. ἐγάργαιρε pro ἐμάρμαιρε scripsi e scholiasta Aristophanis; fecerunt iam alii.

VI, 230. a. In Philippidae loco erat δυοῖν ὀβολῶν pro δυοῖν ὀβολοῖν.

Ibid. c. In Alexidis fragmento verba ἴσως ἑτέρας revocavi ex codd. (dele uncinas). Postrema fragmenti verba ἀλλὰ ταῦθ' — ἦν (in quibus νενόημέν' pro νενοημένα scripsit Dindorfius) alteri interlocutori tribuerim.

Ibid. d. Pro λοιπὴ recte ut videtur Piersonus λεπτή. In sequentibus ψυκτήριον τῆς εὐπαρύφου λεπτότερον malim τῆσδ' εὐπαρύφου. Nimirum militis iactatoris verba sunt, in ipsam suam praetextam digitum intendentis.

VI, 231. a. In Diphili fragmento ὀπτῶν ἐπῆγε σωρὸς ἀπὸ τοῦ τηγάνου, in quo Valckenarius ἐπῄει, Erfurdtus autem

ἐπῆξε scribebant, ego σωρὸν posui, ut ἐπῆγε ad λοπάδων παρατεταγμένη φάλαγξ referendum sit. Vs. 4. θυΐαις pro θυείαις revocavi ex codd. Quod continuo sequitur Philemonis fragm. in eo pro γυλίαν cum Casaubono posui γύλιον. Menandri locum recte redintegravisse mihi videor λουτρὸν θεραπαίνας [στρώματ'] ἀργυρώματα. Vidit etiam Iacoby in Add. meis vol. V p. 101. cf. Apollodorus Gelous Athenaei XIII p. 472 c. ἐφεξῆς στρώματ' ἀργυρώματα θηρίκλεια καὶ τορευτά.

Ibid. c. φιάλην — ἔχουσαν ἐν μέσῳ ἄρνα χρυσῆν. Hoc loco uti poteram ad Theocritum I 32. Statim citatur Anaximenes ἐν ταῖς πρώταις ἐπιγραφομέναις ἱστορίαις, ubi πρώταις vitii suspectum est. Probabiliter Heckerus Philol. V p. 422. ἡρωικαῖς coniecit.

Ibid. d. Ἡρόδοτός τέ φησι τοὺς Αἰγυπτίων ἱερεῖς χαλκοῖς ποτηρίοις πίνειν. Reponendum esse σπένδειν Herodoti locus II, 51. ostendit. Mox pro γοῦν scribendum est δ' οὖν.

VI, 232. a. Theopompus ἐπηρώτων τὸν θεὸν παρ' οὗ χρυσίον πρίαιντο. Post χρυσίον addendum videtur ἄν.

Ibid. f. Non sanum videtur quod legitur in oraculo Alcmani dato ᾧ ποτε μήτηρ | Ἀμφιάραον ἔκρυψ' ὑπὸ γῆν αὐτοῖσι σὺν ἵπποις. Scribendum opinor αὐτοῖσι τεθρίπποις.

VI, 233. b. πάντα τἄλλα. Erat πάντα τὰ ἄλλα.

Ibid. e. Λακεδαιμόνιοι δ' ὑπὸ τῶν ἐθῶν κωλυόμενοι. Valde placet quod Victorius V. L. 25, 1. coniecit ὑπὸ τῶν θεῶν.

VI, 234. a. Scribebatur ληιζόμενοι et litt. b. Βαθανατίαν.

Ibid. f. τῆς μυστηριώτιδος. V. Preller Polemonis fragm. p. 118. Continuo sequuntur haec ἐπὶ δὲ φυλῆς ἱερείας παράσιτοι ἐπιλυκοστράτου Γαργήττιος, Περικλῆς Περικλείτου Πιτθεύς, Χαρῖνος Δημοχάρους Γαργήττιος. Recte ἐπὶ Διφίλης ἱερείας correxit Meyer de Gent. At. p. 43. ἐπὶ δὲ φιάλης ἱερᾶς malebat Keilius Vind. onomat. p. 7. In sequentibus vidit aliquid Heringa Ἐπίλυκος Στρατίου corrigens. Scribendum erat Ἐπίλυκος [Λυκο]στράτου, quae mihi probabilior emendandi ratio videtur ea quam commendavit C. Keilius Phil. Gott. vol. XXIII p. 601. qui propter titulum Atticum C. I. no. 651. supplet Ἐπίλυκος [Νικο]στράτου.

VI, 235. a. Clearchus: ἔτι δὲ παράσιτον νῦν μὲν τὸν ἕτοιμον, τότε δὲ τὸν εἰς τὸ συμβιοῦν κατειλεγμένον. Non credo corruptum esse ἕτοιμον, sed excidisse aliquid, velut τὸν [εἰς τὸ συνδειπνεῖν] ἕτοιμον.

Ibid. Citatur Themiso ἐν Παλληνίδι. Pallenis neque de templo Minervae Pallenicae neque de ditione Pallenici agri intelligi potest. Pallenidem suum de rebus ad Pallenen spectantibus Themiso inscripserat, quemadmodum e. c. Ἀτθίς (sc. γραφή) dicitur liber de rebus Atticis. Mox γυναῖκας τὰς πρωτοπόσεις commode compares cum πρωτογύναικες, quod Hesychius explicat οἱ μίαν ἠγμένοι γυναῖκα.

Ibid. b. Affertur titulus columnae inscriptus in aede Castorum: τοῖν δὲ βοοῖν τοῖν ἡγεμόνοιν τοῖν ἐξαιρουμένοιν τὸ μὲν τρίτον μέρος εἰς τὸν ἀγῶνα, τὰ δὲ δύο μέρη τὸ μὲν ἕτερον τῷ ἱερεῖ, τὸ δὲ τοῖς παρασίτοις. Qui dicti sint boves ἡγεμόνες nunc constat ex admonitione Boeckhii Praef. Corp. Inscr. p. VIII. Pro τοῖν ἐξαιρουμένοιν scribendum videtur τῶν ἐξαιρουμένων. Quae sequuntur Cratetis verba καὶ ὁ παράσιτος νῦν ἐπ' ἄδοξον μὲν κεῖται πρᾶγμα, πρότερον δ' ἐκαλοῦντο παράσιτοι οἱ ἐπὶ τὴν τοῦ ἱεροῦ σίτου ἐκλογὴν αἱρούμεναι, in iis priora ita scribenda videntur νῦν μὲν ἐπ' ἀδόξου κεῖται πράγματος. τὸν ἱερὸν σῖτον dicit hordeum. Cf. Plinius HN. XVIII, 14. Atque hinc factum est ut quos Attici παρασίτους dicebant, eosdem κριθολόγους appellarent Opuntii, teste Plutarcho Quaest. graec. p. 292 b. Exercit. philol. Spec. II p. 11.

Ibid. f. In Epicharmi loco ἀλλ' ἄλλος ὅδ' ἕστηχ' ὧδε τοῦδε κατὰ πόδας etc. multum offensionis habet ὅδε cum adverbio ὧδε coniunctum. Malim igitur ἀλλ' ἄλλος ἕστηχ' ὧδε τοῦδε κατὰ πόδας, vel ἀλλ' ἄλλος ὧδ' ἕστηκε τοῦδε. Exercit. philol. I p. 20. Vs. 3. probabiliter Ahrensius εὔωνον αἰνεῖ σῖτον coniecit, at quod vs. 4. ἄμυστιν ὥσπερ κύλικα πίνει τὸν βίον, κυμβίον pro τὸν βίον restituit, vix probandum est. Scribendum videtur τὸν πίθον, vel si mavis τὸν βίθον, qua forma Syracusani usi fuerint. Ita promiscue dicebatur πατάνιον et βατάνιον, πύξος et buxus, Πύξας et Βύξας, alia.

In sequentibus scribendum erat καὶ αὐτὸν ποιεῖ τὸν παράσιτον λέγοντα. Vulgo pro καὶ legitur δι'. Malim nunc διό.

In sequente eiusdem Epicharmi fragmento priores versus Grotius ita correxit

συνδειπνέω τῷ λῶντι, καλέσαι δεῖ μόνον,
καὶ τῷ γα μὴ λιῶντι, κοὐδὲν δεῖ καλεῖν.

Libri τῷ γαμηλιῶντι. Sed λιῶντι quid sit non intelligitur. Itaque Dindorfius λεῶντι scribi voluit, fretus Hesychii glossa Λεῷμι· θέλοιμι. Sed haec etiam forma controversa est. Cod. λέωμι. Omnino parum credibile est in duobus deinceps versibus diversis eiusdem verbi formis Epicharmum usum esse. Itaque nescio an scribendum sit καὶ τῷ γα μήχι λῶντι. Antiattic. p. 108, 14. Μήχι: ὡς ναίχι καὶ οὐχί. Εὔβουλος Δαιδάλῳ. Exercit. philol. I p. 20.

VI, 236. a. τήνῳ κυδάζομαί τε κἀπ' ὧν ἠχθόμαν. Sic Com. graec. I p. 378. correxi, idemque repperit Bergkius. Vulgo κἀπωνηχθόμαν.

Ibid. Dindorfius edidit ὀλισθάζων τε καὶ κατάσκοπος, et vs. sequente ἔραμος, αἴκα δ' ἐντύχω ex Casauboni emendatione. Libri fere ἔρμος εκκαδεν τύχω, Ahrensius ἐρῆμος, ὄκκα δ' ἐντύω dedit. Sequentia insanabiliter corrupta sunt.

Ibid. c. In Diphili loco γέγηθα καὶ χαίρω τε καὶ πτερύττομαι, τε pro τι debetur Dobraeo.

Ibid. e. Eupolis μικρὸν δὲ τὸ κάμνον αὐτοῦ. Ita Cobetus pro τι καμόν, quod Dindorfius Hermannum secutus dedit, vulgo τι κάμον.

Ibid. f. ἢ 'κφέρεται θύραζε. Hoc scripsi pro ἡ φέρεται θύραζε.

VI, 237. a. ἐξαγαγὼν ἔχοντα κλοιὸν παρέδωκεν Οἰνεῖ. Iniuria haec tentata esse docuisse mihi videor ad Alciphronis Epist. p. 152. Pro κλοιὸν praestat fortasse κλῳόν.

Ibid. In Ararotis fragmento cum Cobeto dedi οδὶ τρέφων pro ὁ διατρέφων. Cod. A ὁδιάτρέφων.

Ibid. b. In Alexidis loco vs. 5. σατράπας παρασίτους καὶ στρατηγους ἐπιφανεῖς, qui vulgo post vs. 3. legitur, huc transposui cum Dobraeo. (Dele Π. per errorem huic versui praepositum: pertinet ad vs. sequentem.) Pro παρασίτους idem ζαχρύσους vel μεγίστους suspicatur; ac sane tale quid ad sententiam necessarium est. In fine versus dele virgulam.

Ibid. Pro ἐκ μέσου Herwerdenus Observ. crit. p. 69. ἐμ-ιέτρως posuit.

Ibid. c. χιλιοταλάντους τ' ἀναλυλίνδον οὐσίας Herwer-.enus.

Ibid. d. ἆρ εὖ σε διδάσκω; — οὐκ ἀστόχως Herwerde-us. Vs. ultimo μ' ἔτι pro μέ τι dedit Dutheil. In sequente 'imoclis loco ἐν τοῖς τοιούτοις corruptum esse videtur.

Ibid. e. συνεραστής est adiuvans in amore, ut in Bio-is carmine IX, 8. ἐρασσαμένῳ συνέρασθαι.

Ibid. Post οὐχὶ θνητῶν interrogationis signum posui ad ensum et orationem necessarium.

Ibid. f. Scripsi πρυτανεῖα ταῦτα πάντα προσαγορευτέα, ro προσαγορεύεται, quamquam possis etiam προσαγορευ-έον.

VI, 238. a. Dedi οὐδεὶς γὰρ ἄσιτος pro οὐδεὶς παράσι-ος. Nunc nescio an hic versus cum sequentibus a duobus rimis separandus sit, ut duo habeamus fragmenta, quorum lteri fortasse praeponendum est εἶθ' ὑποβάς.

Ibid. b. In Aristophontis loco vs. 3. non male Grotius upplet παρὰ νέων. Vs. 4. fortasse scribendum est κλιμακί-ιόν εἰμι Καπανεύς. De reliquis vide Comic. graec. fragm. III. 357.

Ibid. c. Eiusdem poetae locum e Pythagorista tractavit Ierwerdenus Obs. crit. p. 65.

Ibid. Antiphanes φέρειν τιν' ἄραντ' ἄνεμος. Scripsi ἴρας cum Lobeckio, nec deterius fuerit φέρειν τιν' ἀρθέντ' ·νεμος. Corruptum etiam est quod vs. 7. legitur μὴ 'ξελ-εῖν φρέαρ, quod ineptissime dictum est. Vs. 9. ἀπρόσκε-τος exhibui pro ἀπροσκέπτως nescio ex cuius emendatione. 'ostrema loci verba ἔργοισι χρηστὸς οὐ λόγοις ἔφυν μόνον ortasse ex Euripide expressa esse adnotavit Herwerdenus Iov. Add. crit. p. 20.

VI, 239. a. In Diphili versu nunc ex Erfurdti emendatione ditur ἢ δειπνιεῖν μέλλοντα κωλῦσαι τινά. Libri κωλύσῃ et ·ωλύσει. Habet tamen haec optativi forma post φράσειε ναύσειε et διαφθείρειε, in quo quis haereat, ut non temere poeta scriptum fuisse suspiceris ἢ [εἰ] δειπνιεῖν μέλλοντα ωλύσειέ τις.

sonus post οὗτος inseri volebat, suadente Dindorfio ante ὅλολυς posui.

Ibid. f. Verba καινὸς θεατροποιὸς perobscura sunt, καπνός non male suspicatur Schweighaeuserus cll. Aristophonte p. 238 c. sed quid θεατροποιός?

VI, 243. a. In Menandri loco ἐμὲ γὰρ ἐπέτριψεν dedi pro ἐμὲ γὰρ διέτριψεν cum Cobeto et Hirschigio.

Ibid. c. Timocles. Vs. 5. adieci cum Dobraeo γε, nec tamen sanatus est locus. In Timothei fragmento ὑποδύντ' ἐς partim debetur Schweighaeusero, qui pro ἀποδύντες coniecit ἀποδύντ' ἐς, perfecit emendationem Cobetus.

Ibid. d. καινόν γέ φασι Χαιρεφῶντα. V. Com. graec. IV. p. 448. Mox erat ὄρνεις.

VI, 244. a. Machonis versus καὶ μὴν τὸ πρὸς ὀστοῦν φασι κρέας εἶναι γλυκύ, in quo Dobraeus καὶ γὰρ τὸ vel καὶ πᾶν τὸ scribebat, me iudice subditicius est.

Ibid. c. πάνυ δὴ παραδόξου γενομένου τοῦ πράγματος. Nescio an φαινομένου pro γενομένου scribendum sit.

Ibid. d. πάνυ μὲν οὖν τοὐναντίον. Malim πᾶν μὲν οὖν, cf. Antiphanes apud Athen. VI p. 225 f. τοὐναντίον γὰρ πᾶν ἔδει τούτους ποιεῖν. At apud Stobaeum Flor. XXVII, 8. τοὐναντίον γὰρ νῦν ποιοῦσιν οἱ θεοί, scribendum opinor γὰρ οὖν, non γὰρ πᾶν, ut voluit Herwerdenus. Cf. Strattis III p. 124 d. ἀλλὰ πᾶν τοὐναντίον.

Ibid. e. Alexis οὐχ οἷον βαδίζει τὰς ὁδούς, i. e. οὐ δήπου βαδίζει τὰς ὁδούς. Antiquissimum hoc exemplum est dictionis οὐχ οἷον ab Atticistis graviter notatae. Eandem restitui olim auctori incerto epigrammatis apud Boeckhium C. I. no. 948. τεθνειὼς δ' οὐχ οἷον (pro οὐκ οἷος) ὀδύρομαι, ἀλλ' ὅτι πένθος | ἀμφοτέροις ἔλιπον λυγρὸν ἐμοῖς τοκέσιν, de quo vide quae scripsi in Bergkii Annal. Marb. 1844 p. 1040. In sequente Alexidis fragmento, de quo v. Cobetum Mnem. VII 164. scrib. Στράτιε. Vs. 3. verba ἅπασι τοῖς θεοῖς attribui personae B. sive Stratio.

Ibid. f. Ἀριστόδημος δ' ἐν δευτέρῳ γελοίων ἀπομνημονευμάτων παρασίτους ἀναγράφει Ἀντιόχου μὲν τοῦ βασιλέως Σώστρατον κτλ. Sostratus hic Antiochi fuit saltator patria Prienensis, qui capta ab Antiocho Priene iussus a rege

vivio Eleutheriam, quod cantici nomen fuit, οὐ καλόν, , τῆς πατρίδος αὐτοῦ δουλευούσῃ αὐτὸν ἐλευθερίαν θαι, καὶ διὰ τοῦτο ἐλευθερωθῆναι (λέγουσι) τὴν πό- Sextus Empir. c. Grammat. p. 667, 15. et Libanius vol. 395, 2. Idem Sostratus apud Athen. VI p. 252 d. et 3 d. ubi αὐλητής dicitur. Aristodemus autem, quem ıtur Athenaeus, de duobus eiusdem nominis Nysenis videtur is, quem rhetoricam cum grammatica coniun- uctor est Strabo XIV p. 650. Eundem ad partes vocat Ven. ad Iliad. ι΄, 453. Ἀριστόδημος ὁ Νισαιεὺς ῥήτωρ ιὰ (leg. ἅμα) καὶ γραμματικός. Exercit. philol.).

, 245. b. c. Editur vulgo λαβεῖν ἀριθμόν. Nec male ta-)indorfius ἀπολαβεῖν τὸν ἀριθμόν. Dobraeo prolusit ighaeuserus τὸν ἀριθμὸν καταλαβεῖν. Possis etiam αβεῖν τὸν ἀριθμόν. Sequentem versum κατὰ τὸν νόμον ινὸν ὅπερ εἴωθε δρᾶν delendum puto. Causa in aperto uam legem enim Menander novam dixit, vix potuit Timocles novam dicere. Praeterea Menandri et Timo- logae fortasse transponendae sunt, ita quidem ut quae lenandri sunt παρὰ τοῖς γυναικονόμοις — ἐλθὼν Ti- adscribantur, quae autem Timoclis sunt ἀνοίγετ' ἤδη ύρας — ἐξετάζειν οἰκίας, ea Menandro tribuantur. Me- ιi loci postremi versus sic scribuntur:

ἵνα πυνθάνωνται τοὺς κεκλημένους, ἐὰν
πλείους τις ὧν ἔξεστιν ἑστιῶν τύχῃ,
ἐλθών —

ν — τύχῃ male accipi video pro εἰ — τυγχάνει, quod per dicendi usum fieri non possit, suspiceris poetam sse ἵν' ἂν πυθόμενοι (vel ἵνα πυνθανόμενοι) et post excidisse aliqua, quorum haec fuerit sententia: ut si quam lex permittebat convivae invitati essent, eos ·onomi e convivio removerent. ἐλθὼν Grotius delebat.

id. c. In Philochori verbis ἔν τε τοῖς γάμοις καὶ ταῖς ; θυσίαις, aut τε delendum erat aut quod praetuli κἂν adum pro καί.

id. d. Erat δύο ὀβολούς. Machonis versum exhibui ut tus est a Grotio et Scaligero, vulgo μέλλων οἰκοδομεῖν

τὴν οἰκίαν. Vs. 3. Libri ἀποίσω δ', quod Grotius emendavit, nisi malis ὃ δ' ἀποίσω δ' vel ὃ δ' ἀποίσω γ'.

Ibid. e. καὶ τράχηλον. Scripsi καὶ τὸν τράχηλον. Ibid. erat τρυβλίον, quod ubique correxi.

Ibid. f. Pro διαναστάντος malim ἐξαναστάντος.

VI, 246. b. γραίᾳ scripsi pro γραΐ, Cod. A. γραᾴ. In Machonis loco scribendum videtur ἰδόντα [φάναι] φασ' ἐν Λυκείῳ —

Ibid. c. ὁ δ' αὐτὸς παράσιτον ἀκούσας ὑπὸ γραίας τρεφόμενον συγγινόμενόν τε αὐτῇ ἑκάστης ἡμέρας

νῦν πάντα (φησὶ) καινὰ γίγνεθ'· ἣ μὲν οὐ κύει,
ἐν γαστρὶ δ' οὗτος λαμβάνει καθ' ἡμέραν.

Apertum est etiam priora esse Machonis sive ad Machonis imitationem efficta; ea sic nisi fallor scribenda sunt:

παράσιτον ὡς ἤκουσ' ὑπὸ γραίας τρεφόμενον
συγγινόμενον αὐτῇ θ' ἑκάστης ἡμέρας,
νῦν πάντα, φησί, γίγνεθ'· ἣ μὲν οὐ κύει —

καινὰ recte om. cod. A. cf. Ovidius omnia iam fient fieri quae posse negabam.

Ibid. d. Βῖθυν scripsi pro Βίθυν, neque enim dubitari potest quin hoc nomen eandem habeat quam Βιθυνία mensuram.

Ibid. f. In Timoclis fragmento vs. 3. ἑαυτοὺς ἀντὶ κωρύκων δέρειν | παρέχοντες ἀθληταῖσιν. In his δέρειν scripsi cum Porsono pro λέγειν. Malim nunc λέπειν, de quo v. Com. fragm. III p. 610. Post Φερεκράτης inserui δέ. In ipso Pherecratis fragmento corruptus est haud dubie vs. 1. σὺ δ' οὐδὲ θᾶττον, Σμικυθίων, ἐπισιτιεῖ; Scribendum videtur σὺ δ' οὐχὶ θᾶττον Σμικυθίων' ἐπισιτιεῖς;

VI, 247. a. In Aristophanis loco ἐπισίτιοι erat ante Dindorfium (corr. operarum err. ἐπίσιοι).

Ibid. c. τί δέ σοι μέλει; Malim τί δέ μοι μέλει; Continuo ἐν δὲ τῇ διασκευῇ τοῦ αὐτοῦ δράματος. Ita Dindorfius ex Schweighaeuseri emendatione. Vulgo αὐτοῦ τοῦ δράματος. Praestat τούτου τοῦ δράματος.

Ibid. e. Menander τοῦθ' ἑταῖρός ἐστιν ὄντως. Ita Grotius pro ὄντως ἐστίν. Cobetus N. L. p. 70. οὗτός ἐσθ' ἑταῖρος ὄντως.

Ibid. Erat Φιλωνίδης τ'.

Ibid. f. In Antiphanis fragm. plus quam verisimilis Porsoni t coniectura post οἰκόσιτος excidisse ὢν προτοῦ.

VI, 248. b. Menandri locum recte restituit Cobetus Mnem. p. 273. scribens οἴμοι τάλας, ἕστηκας —

Ibid. c. In Pherecratis loco ὡς ὀλιγόσιτος ἦσθ' ἄρ', ὃς ντεσθίεις | τῆς ἡμέρας μακρᾶς τριήρους σιτία, Herwerdenus dd. nov. crit. p. 3. μακρᾶς cum ἡμέρας coniungit. Scribendum ito μικρᾶς τριήρους, quod ironice dictum est, qui singus diebus pusillae triremis cibaria comedis.

VI, 249. e. Hegesander: τῶν κολάκων τις Νικησίας. :ripsi εἷς pro τις.

VI, 250. b. τῶν Φρυνίχου. Phrynichi nomen suspectat . Τυννίχου conicit Hecker Phil. V 421. Ante Dobraeum :riptum erat τὸν Φρυνίχου. Mox malim cum Schweigh. ex . τῶν ναυτῶν pro τῶν αὐτῶν, et τινὰς pro τινές.

Ibid. e. ἔφη. Recte Dindorfius φάναι.

Ibid. f. μή τι σὺ τὸ τοιοῦτον scripsi cum Schweighaeuro, deerat articulus.

VI, 251. b. Scribebatur Τίμων ὁ Φλιάσιος.

Ibid. c. φοβοῦμαι μὴ τοῖς θεοῖσιν ἐχθροί. Cod. A μή ι θεοῖσιν, unde scribendum μή τι θεοῖσιν ἐχθροί, sive alis μή τι θεοίσεχθροι.

Ibid. d. Callicratem Euphantus narrat Ptolemaei Philadelphi isse adulatorem, ὃς οὕτω δεινὸς ὡς μὴ μόνον Ὀδυσσέως κόνα ἐν τῇ σφραγῖδι περιφέρειν, ἀλλὰ καὶ τοῖς τέκνοις ιόματα θέσθαι Τηλέγονον καὶ Ἀντίκλειαν. Haec mihi iidem aenigmatis instar sunt, sed rei obscurae forsan aliquid cis affunditur iis quae Callixenus apud Athen. V p. 201 d. emoriae prodidit, ubi in publica pompa Ptolemaei imaginem ibemus iuxta Corinthi civitatem ductam: Κόρινθος δ' ἡ όλις παρεστῶσα τῷ Πτολεμαίῳ ἐστεφάνωτο διαδήματι ›υσῷ. Quibus ex verbis intelligi potest, Ptolemaeo nescio iid affinitatis intercessisse cum Corinthiis. Constat autem lixen Sisyphi, Corinthiorum regis, et Anticleae filium a nonullis perhiberi, Pausan. X, 29, 8. Muncker ad Hygini fab. 01. An fuerunt qui Ptolemaeorum genus ad Ulixen referent? In Euphanti verbis supra adscriptis post δεινὸς fortasse xcidit τὴν κολακείαν. Adulatores dominorum suorum ima-

gines sigillo insculptas gestasse intelligitur etiam e loco Posidonii apud Athen. V p. 212 c. ubi Athenionem habes ἐγγεγλυμμένην ἔχοντα τὴν Μιθριδάτου εἰκόνα.

Ibid. f. Σῶσις dedi cum J. F. Gronovio pro Ὦσις.

VI, 252. e. πανοικί scribendum pro πανοικίᾳ.

VI, 253. a. καὶ Βουρίχου καὶ Ἀδειμάντου. Scribendum erat ex C. Βουρίχου δὲ καὶ Ἀ.

Ibid. c. Demochares ἀπήντων αὐτῷ (Demetrio) καὶ ἐφιστάμενοι κατὰ τοὺς ὄχλους ᾖδον ὀρχούμενοι καὶ ἐπᾴδοντες ὡς εἴη μόνος θεός. Vereor ne haec corrupta sint; scripsi igitur κατὰ τὰς ὁδούς. In sequentibus malim τῷ τε κάλλει διάφορος.

Ibid. d. Athenienses Demetrium Poliorcetem, Antigoni filium, Corcyra Athenas adeuntem ithyphallico carmine salutabant, quo fortissimum hominem hisce compellabant verbis:

ὦ τοῦ κρατίστου παῖς Ποσειδῶνος θεοῦ
χαῖρε κἀφροδίτης.

Graviter notavit hanc abiectam adulationem Demetrius dicens ὡς οὐδεὶς ἐπ' αὐτοῦ Ἀθηναίων γέγονε μέγας καὶ ἁδρὸς τὴν ψυχήν Athen. VI p. 253 a. Qua in re patri suo se praebuit simillimum, qui quum ab Hermodoto poeta Solis filius salutatus esset, lepide respondit οὐ τοιαῦτά μοι ὁ λασανοφόρος σύνοιδεν Plutarchus de Is. et Os. p. 360 d. *). Neptuni autem filium appellavisse videntur propter Cypriam victoriam. Consimili ratione Sextus Pompeius propter maritimum imperium Neptuni se filium iactabat, Dio Cassius 48, 19. Livius apud schol. Crucq. ad Horatii Ep. IX, 7.

In superiore eiusdem carminis parte nonnihil corruptelae relictum est:

---

*) Eadem referuntur a Plutarcho Apophth. reg. p. 182 c. ubi Wyttenbachius Hermodotum poetam aliunde sibi non innotuisse fatetur. Mihi non improbabile videtur hunc eundem esse Hermodotum cuius memoriam servavit Stobaeus Flor. LX 3. Ἑρμοδότου· Οὐχ ὁ λόγος αὔξει τὴν τέχνην περισσὸς ὤν | ἀλλ' αὐτὰ κοσμεῖ τὸν λόγον τὰ πράγματα. Ubi temere J. G. Schneiderus Anal. crit. p. 2. Ἑρμοδώρου corrigit. Cf. *infra* ad XV p. 697 a.

ὃ δ' ἱλαρὸς ὥσπερ τὸν θεὸν δεῖ καὶ καλός
καὶ γελῶν πάρεστιν,
σεμνὸν ὅθι φαίνεθ', οἱ φίλοι πάντες κύκλῳ,
ἐν μέσοισι δ' αὐτός·
ὅμοιος ὥσπερ οἱ φίλοι μὲν ἀστέρες,
ἥλιος δ' ἐκεῖνος.

um versuum tertio scribendum videtur σεμνόν τι φαίνεθ'· ρίλοι πάντες κύκλῳ, et in quinto ὅμοιον ὥσπερ. Non ɔte compares simile adulationis exemplum apud Horatium I, 7, 22:

Persius exponit causam: ridetur ab omni
conventu: laudat Brutum laudatque cohortem;
Solem Asiae appellat Brutum stellasque salubres
appellat comites.

ɛrum hic ithyphallus non integer esse videtur. Exciderunt dubio in ipso carminis initio duo versus, quorum senten- ɛadem fere fuerit necesse est, quam habemus in alio ithy- llico carmine apud Athenaeum XV p. 622 c.

ἀνάγετ' ἀνάγετε πάντες· εὐρυχωρίαν
τοῖς θεοῖς ποιεῖτε.

ɔus iam aptissime inferri potuerunt verba ὡς οἱ μέγιστοι θεῶν καὶ φίλτατοι τῇ πόλει πάρεισιν. Exercit. phil. 23 sq.

In eiusdem carminis vs. 15. ἆλλοι dedi pro ἄλλοι, atque legisse etiam Athenaeum ostendunt eius verba litt. c. οἱ ἄλλοι καθεύδουσιν ἢ ἀποδημοῦσιν. Vs. 33.

τὴν Σφίγγα ταύτην ὅστις ἢ κατακρημνιεῖ
ἢ σπίνον ποιήσει.

Schweigh. primus edidit. Cod. A σπεῖνον. Ego dubitan- scripsi ἢ σπίλον, vel in lapidem mutabit.

VI, 254. a. In primo versu Alexidis revocavi librorum pturam ὑποχέας a Valesio et Dindorfio in ἐπιχέας mutatam. Cobetus Mnem. VII p. 150. Vs. 2. scripsi τῶν συμπα- τῶν pro τῶν παρόντων. Vs. 4. καλῶς cum Dobraeo se- ιvi a reliquis, nisi cum Casaubono malis νίκης καλῆς.

Ibid. c. Ἀναξίλας· οἱ κόλακές εἰσι τῶν ἐχόντων οὐσίας | ·ληκες. Ita ex C editum est, libri ut videtur Ἀναξίλας ·ι κόλακες. Fortasse scribendum est Ἀναξίλας ἐν Ἰοῖ· οἱ

κόλακες etc. Quin fabulae nomen lateat non dubitandum videtur. Vs. 4. ἐσθίει 'γκαθήμενος scribi voluit Herwerdenus.

VI, 254. d. Θεόφραστος — φησὶν ὡς Μύρτις μύστης ὁ Ἀργεῖος Κλεώνυμον — λαβόμενος τοῦ ὠτός κτλ. In his vocem μύστης in Epit. omissam cum Dindorfio seclusi. Scribendum potius videtur Μύρτις ἢ Μύστης. Ita enim loqui solet Athenaeus ubi de vera nominis forma incertus est, de quo admonui ad XII 516 c. Adde I p. 16 e. Διοδώρου ἢ Θεοδώρου. XIII p. 601 f. Ζῆνις ἢ Ζηνεύς. ib. p. 604 a. Ἐρετριεὺς ἢ Ἐρυθραῖος. Myrtis autem iste Argivus fortasse idem est, quem in Graeciae proditoribus memorat Demosthenes c. Ctesiph. p. 295. contra quem disputat Polybius XVII, 143. Exercit. philol. I p. 39.

Ibid. e. In Myrtidis verbis ἀκούσῃ ex C dedi pro ἀκούσει. Diphilei fragmenti vs. 1. Dobraeus ita scribebat καὶ στρατηγὸν καὶ τύραννον καὶ πόλιν. Continuo Κολάκειαν posui pro Κολακείαν.

VI, 255. a. ἀρέσκειν scripsi ex B pro ἀρέσκειαν.

Ibid. c. μητρός. Dalecampius γυναικός, Schweighaeuserus θυγατρός.

Ibid. e. Pro ὑπεστρωμένης malim ἐπεστρωμένης. Sequuntur haec ἀμφίταπον ἀμοργίνῳ καλύμματι περιειλημμένον. Non multum lucramur Schweighaeuseri coniectura περιειλημένον scribentis. Erratum videtur in καλύμματι. pro quo nomen requiro quod nostro Ueberzug respondeat. Postremo suo loco mota videntur verba ἐφ' ὧν κατέκειτ' ἐν λευκῇ χλαμύδι, quae post τῶν πάνυ πολυτελῶν inseruerim, sed ut eadem opera ἐφ' ἧς scribatur. κατέκειτ' ἐν scripsi cum Casaubono, qui addidit ἐν. Idem χλανίδι dedit pro χλαμύδι.

VI, 256. a. ἀντὶ τῶν. Recte Schweigh. ὑπὲρ τῶν, nisi ἀντὶ delere mavis.

Ibid. b. εἰς Κύπρον ἔχων. Malim ἄγων vel ἐλθών.

Ibid. c. ὧν ἰατρεῦσαι τὴν ἄγνοιαν οὐδ' Ἀσκληπιάδαις τοῦτό γε νομίζω δεδόσθαι. Haec ex Theognide vs. 432. ducta sunt οὐδ' Ἀσκληπιάδαις τουτό γ' ἔδωκε θεός.

Ibid. e. τριοδίτιδες scripsi pro τρίοδοί τινες, ut voluit Lobeckius Aglaoph. p. 1089. Actum egit Heckerus Philol. V p. 422.

Ibid. f. ὥσπερ εἶπον. Recte Schw. conicit ὅπερ εἶπον.

VI, 257. b. ὁ δὲ τρίτος ὁ Θὴρ ὁ γενναιότατος. Clearchus hoc nomen adulatoris suo ipse finxit ingenio, neque in eo reprehendendus est. At Apollonius, Hippocratis interpres, quo sensu ὁ Θὴρ appellatus sit apud Erotianum Lex. Hippocr. p. 86. Ἀπολλώνιος ὁ Μεμφίτης ὑπεροχὴν . . . Ἀπολλώνιος δ' ὁ Θὴρ ἐξοχήν, ὁ δὲ Κιτιεὺς Ἀπολλώνιος σιγμοειδῆ ἐγκοπήν, id igitur adeo non intelligo, ut non dubitem quin Erotianus Apollonium a patria Theraeum appellaverit. Scribendum igitur ὁ Θηραῖος. Idem nomen corruptum legitur in Crameri Anecd. II p. 283, 18. σεσημείωται τὸ Θὴρ ὀνοματικόν, ὁ υἱὸς Ἐνδυμίωνος, ubi legendum Φθίρ, quod filii Endymionis nomen fuisse etiam aliunde constat. Grammaticus Bekkeri Anecd. p. 1200. τὸ γὰρ Φθὶρ τὸ κύριον ὄνομα, λέγω δὴ τὸ ἐπὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἐνδυμίωνος, διὰ τοῦ ῑ λέγεται. Apollonius Lex. Hom. p. 163, 1. Φθειρῶν ὄρος τῆς Καρίας περὶ Μίλητον ἀπὸ Φθίρωνος (leg. Φθιρὸς) τοῦ Ἐνδυμίωνος. Cf. schol. Il. β' 868. Exercit. phil. I p. 21.

Ibid. τῇ μὲν ἀριστερᾷ τὸ τοῦ μειρακίου τριχωμάτιον ἐπικοσμῶν, τῇ δὲ δεξιᾷ φωκαϊκὸν ψῦγμά τι διακινῶν ὡς αἰωρῶν ἡδὺς ἦν. Pro αἰωρῶν cod. P αἰόρᾶν. Scribendum igitur αἰώραν, ut vidit iam Casaubonus. Praeterea malim τρίχωμα οἷον ἐπικοσμῶν. Non ornabat enim homo iste luxuriosi iuvenis comam, sed ornanti similis erat. Exercit. philol. II p. 12. In sequ. malim δοκεῖ αὐτῷ.

Ibid. c. συνιδὼν τὸν ἄνθρωπον διαβάλλοντά τινα τῶν λοιπῶν φίλων. Scripsi dubitanter συνειδώς.

Ibid. e. In Antiphanis fragm. vs. 10. σύχν' οἷον Porsonus, libri συχνοῦ ὄν. Dobraeus σύχν' οὕπερ.

V, 258. c. Alexis ἀφ' ἑνὸς ἐργαστηρίου. Fort. ἐφ'. Qui sequitur Crobyli locus πάνυ γ' ἡ τοῦ βίου | ὑγρότης μέ σου τέθλιφε, in eo πάνυ γ' pro πάλιν meam ipse coniecturam secutus scripsi; possis etiam πάλαι γ'. Reliqua, quae in libris fere sic leguntur με τοῦ σοῦ τέθαφε, emendavit Herwerdenus Obs. crit. p. 124.

Ibid. d. ὁ γεωργὸς ἐν ὅσοις ἐστὶ κινδύνοις πάλιν. Haec de nauta vel milite rectius dici quam de agricola intellexit Iacobsius; locus lacunosus est.

Ibid. e. ἐμπιεῖν pro ἐκπιεῖν scripsi cum Herwerdeno.

Ibid. f. Ion in Omphala: ἐνιαυσίαν γὰρ δεῖ με τὴν ὁρτὴν ἄγειν. Ita recte Dindorfius ex emendatione Porsoni scripsit pro λέγειν. Atque ita iam ante Porsonum tacite correxerat Bentleius Epist. ad Millium p. 499 Lips. Pro ὁρτήν, quae Dindorfii emendatio est, libri ἑορτήν. At vehementer dubito num ionica forma poeta usus sit, cuius nullum apud Atticos poetas exemplum est. Malim igitur ἐνιαυσίαν γὰρ τὴν ἑορτὴν δεῖ μ' ἄγειν. Nec de numeris timendum est; in satyricis enim fabulis licuit poetis migrare legem, quam in tragoediis constanter tenuerunt. Exempla praebet Cyclops Euripidis 210. 675. 676. et ipse Ion in eadem fabula apud Strabonem I p. 60. Βοιωτίας ἐχώρισ' ἀκτῆς ἐκτεμὼν | προβλῆτα πορθμόν. Add. Astydamas apud Athenaeum XI p. 496 e. ἦν δύο δὲ χρυσᾶ, γρὺψ τὸ δ' ἕτερον Πήγασος et Lycophro ibid. X p. 420. Exercit. phil. I p. 22.

VI, 259. a. Ὀρτύγης καὶ Ἶρος καὶ Ἔχαρος. Ὀρτύγης et Ἔχαρος non cognita sunt aliunde nomina, quorum alterum non caret vitii suspicione. Scribendum videtur Ἔσχαρος cll. Polluce IV 104. καὶ μὴν Ἐσχάρινθον μὲν ὄρχημα, ἐπώνυμον δ' ἦν τοῦ εὑρόντος αὐλητοῦ, quod Ἐσχαρίνειον scribendum suspicor, ab Ἐσχαρῖνος. Exercit. phil. Spec. II p. 12.

Ibid. b. σῶμα ἐξεβράσθη ταῖς Ἐρυθραῖς κατὰ τὴν ἀκτήν, ἣ νῦν Λεόποδον καλεῖται. Post ἐξεβράσθη excidisse videtur πρός. Corruptum item Λεόποδον. Graecum esset Λεώπεδον.

Ibid. d. διειλημμένοι τὰς κεφαλὰς διαδήμασι. Fort. περιειλημένοι.

Ibid. e. ἐπῆλθε τοῖς τυράννοις, καὶ πολλοὺς αἰκισάμενος τῶν περὶ αὐτοὺς Ὀρτύγην μὲν φεύγοντα συνεκέντησε καὶ τοὺς μετὰ τούτου, τὰς δὲ γυναῖκας αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα δεινῶς αἰκισάμενος τὴν πατρίδα ἠλευθέρωσεν. Haec pessime narrata esse quivis intelliget; αἰκισάμενος quod post πολλούς legitur ineptissimum est. Scripsi ἀποκτείνας, aberravit scriba ad αἰκισάμενος quod post δεινῶς legitur. Similiter nunc coniecisse video Dobraeum. Reliqua Hippiam ita scripsisse probabile est Ὀρτύγην μὲν φεύγοντα συλλαβὼν ἐκέντησε καὶ τοὺς μετὰ

τούτου, vel sic Ὀρτύγην μὲν φεύγοντα λαβὼν ἐκέντησε, συνεκέντησε δὲ καὶ τοὺς μετὰ τούτου etc.

VI, 260. b. Theopompus καὶ γὰρ ὀρχούμενος — καὶ πᾶσαν ἀκολασίαν ὑπομένων. Haec recte habebunt si καὶ γὰρ deleveris et cetera praecedentibus iungas, nisi forte διετέλει post ὑπομένων excidit; sed possunt haec etiam sic in ordinem redigi, ut verbis ἦν δὲ καὶ φύσει βωμολόχος parenthesi inclusis, post πλείους omittatur particula τε, quae abest sane a cod. A.

Ibid. c. Eubuli locum restituisse mihi videor scribendo τοῖσι δὲ κόλαξι pro καὶ τοῖς κόλαξι. Aliter Herwerdenus.

Ibid. e. ταῦτ' ἔχειν. Operarum error est pro τοιαῦτ' ἔχειν.

Ibid. f. ὅθεν δικαίως ἄν τις αὐτοὺς οὐχ ἑταίρους ἀλλ' ἑταίρας ὑπέλαβεν οὐδὲ στρατιώτας ἀλλὰ χαμαιτύπας προσηγόρευσεν. Theopompum acumen ex oppositis petere consuetum, non στρατιώτας, quod ex interpretatione irrepserit, sed χαμαικοίτας scripsisse conicio. In sequentibus ἐζήλουν Dobraeus scripsit, vulgo ἐζήτουν.

VI, 261. a. Post ἀκολασίαν indicavi lacunam; excidisse videtur ἠγάπησεν.

Ibid. b. γράφει ὡς περιεώρα scripsi partim praeeunte Schweighaeusero, qui sequente Dindorfio dedit γράφει οὕτως· περιεώρα — Vulgo γράφει οὕτως ὥσπερ ἑώρα. At B γράφει ὥσπερ ἑώρα.

Ibid. e. διὸ καὶ συμβέβηκεν αὐτοὺς ἀποφθέγγεσθαι πολλάκις εὐκαίρως. Suspicor Sosicratem scripsisse ἀποφθέγγεσθαι [πολλὰ] πολλάκις, nisi praeferas ἀποφθέγγεσθαι πολλὰ εὐκαίρως. Ac passim πολλὰ et πολλάκις confundi multis exemplis constat.

VI, 262. e. In Dieuchidae loco delevi lacunae signa post Μεγαρικοῖς et supplevi κατά, nisi malis κατὰ νήσους. Contra lacunam indicavi post ἀναχωρησάντων, ita fere supplendam τῶν δὲ τοῖς υἱοῖς τοῦ Τριόπα συμπαραμεινάντων. Phorbas et Periergus Triopae filii erant. Mox malim τότε [δὴ] λέγεται.

Ibid. f. ἄξοντος scripsi pro ἄγοντος.

VI, 263. a. αὐτὸς ἐπιβαλὼν τὸν σῖτον ἐπὶ τὸν ἀλετῶνα

ἔπειτα ἀλέσας καὶ τἆλλα τἀκόλουθα [δράσας] ἐξένισεν αὐτούς. Ita haec scribenda esse suspicor.

Ibid. b. καὶ τὸ περὶ τοὺς οἰκέτας. Seclusi καί.

Ibid. c. In Anaxandridae loco erat Σουνιεῖς. Vs. 5. Herwerdenus δαίμων ἑκάστοτε. In Posidonii fragmento scriptum erat εἰς τὰ ἀναγκαῖα.

Ibid. d. ἀλλ' ἐν αὐτῇ μενεῖν τῇ ἰδίᾳ χώρᾳ. Ita scripsi pro μόνον.

Ibid. f. Legebatur τὴν δὲ ἰδίαν ἀφαμιώτας, τοὺς δὲ περιοίκους ὑπηκόους. Correxit Dobraeus.

VI, 264. a. δεσπότου πενέστου. Dobraeus δεσποτοπενεστῶν. Idem continuo καὶ τοὺς Θετταλῶν οἰκέτας.

Ibid. b. λάτριας. quidni λάτρεις? Sed infra quoque p. 267 c. Eustathius et C habent λάτρις.

Ibid. c. οὐδὲ γὰρ κεκτῆσθαι νόμον εἶναι — πλὴν ἐγγὺς τῶν χρόνων. Scribendum videtur πλὴν ἐγγίστων χρόνων, sive πλὴν ἐγγὺς τῷ χρόνῳ cll. schol. Thucyd. I, 20. τὰ ἐγγὺς τῷ χρόνῳ. Exerc. phil. II p. 12.

Ibid. d. οἰκειακαῖς pro οἰκίαις posui ex A. Fortasse verum est quod Hemsterhusius voluit οἰκιακαῖς [χρείαις].

VI, 265. b. In Theopompi loco post ἐκείνοις lacunam indicavi.

Ibid. e. παύσεται pro παύσηται Schweighaeuserus. In proximis scripsi ἀλλ' ἐὰν ἐμοὶ σπείσησθε pro πείθησθε, quod e Lobeckii coniectura scripsit Dindorfius; debebant certe πίθησθε. At verum esse σπείσησθε docent sequentia. Libri πειθήσεσθε.

VI, 266. c. Erat τὰ ἄλλα.

Ibid. d. τὸ σῶμα τοῦ δραπέτου. Aptius, opinor, scripsisset Theopompus τοῦ Δριμάκου. Mox ὧν ἂν ἀφέλωνται dedi pro ὧν ἀφέλωνται. Praeterea nescio an rectius scribatur ὧν ἂν ὠφελῶνται.

Ibid. f. τῶν πολιτῶν scripsi cum Erfurdto pro τῶν πολλῶν.

VI, 267. a. Μαλακός. Nonne Μάλακος? cf. Lehrs Arist. p. 281.

Ibid. b. ἀθρόοι ἐξελθόντες τῆς νήσου ἐκπλεύσαντες κατέσχον τὴν Ἔφεσον καὶ οἱ Ἐφέσιοι ἐκ τούτων ἐγένοντο.

ro ἐκπλεύσαντες scribendum videtur πλεύσαντες. Postrema utem non erat cur corrupta putaret Guhlius Ephes. p. 31. loc enim dicit, ab his originem ducere qui postea appellati int Ephesii. In sequentibus pro ἔστι κτήσει scripsi ἐν κτήει, potest etiam ἔστιν ἐν κτήσει conici.

Ibid. d. In Ionis loco Wagnero auctore posui ἴθι μοι, ro quo codd. habent ἴοι μοι, vulgo οἴμοι. Ibid. erat κλεῖσον.

VI, 268. a. Crates vs. 1. αὐτὰ τἄμπαλιν scripsi ex L. ὐτὰ πάμπαλιν cdd. αὐτὸ τοὔμπαλιν conieci Com. gr. II p. 39. αὖ τραπέμπαλιν nescio quis. Vs. 4. ἀπὸ pro ἐπὶ Bergius. Vs. 6. ἔπειτ' ἀλάβαστος. Fort. εἶθ' ἀλάβαστος, ut vouit Bergkius.

Ibid. b. In eiusdem Cratetis loco vs. 3. scripsi ἡ γῆ δ' φερ' οὐ δέος οὐδὲ πόνους. Vulgo νόσους. Vitium latet aduc in δέος, quod vide ne χρέος scribendum sit. Vs. 11. νάπαιστα παρῆν libri. Scripsi ἂν ψαιστὰ παρῆν, nisi fuit ν ἅλιστα παρῆν. Vs. 12. τὴν φάρυγ' edidi pro τὸν φάρυγ'.

Ibid. d. ἡμῖν ὦ ἑταῖροι. Erat ὑμῖν.

Ibid. e. — 269. c. ὧν εἷς ἐστὶν ὁ ἀττικώτατος Φερεράτης. Pro εἷς i. e. ᾱ fortasse πρῶτος scribendum est. De lictione eclogae Pherecrateae v. Hist. crit. p. 69. Vs. 1 et 2. ortasse scribendum:

πλούτῳ δ' ἐκείνη πάντα συμπεφυρμέν' ἦν,
ἅπασιν ἀγαθοῖς πάντα τρόπον εἰργασμένα.

quamquam ἐκεῖν' ἦν per se rectissime dictum est; in eo tamen assentior Herwerdeno Observ. crit. p. 13. non recte legi vs. 2. ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς. Pro εἰργασμένα idem coniecit ἠρτυμένα, possis etiam ἠσκημένα. Vs. 4. πομφολυγοῦντες pro τοντολυγοῦντες scripsi in Com. ed. minore ex B. ubi πονφολυγοῦντες. Vs. 5. ναστῶν τρύφη. Herwerdenus τρύφη (τρυφῇ?). Vs. 9. legebatur παρὰ τοῖς ποταμοῖς σίζοντ' ἐκέχυντ'. V. Com. gr. ed. min. p. 108. Vs. 11. εὐπρεπῆ pro εὐτρεπῆ Hemsterhusio debetur. Vs. 12. addidi e Polluce; eum Herwerdenus recte ita scripsit τευτλοισί τ' ἐγχελύδι' ἐγκεκαλυμμένα. Libri ἐγχέλυα, quod cum Schweigh. ἐγχέλεια scripseram. Vs. 15. ἀπατμίζοντα pro ἀτμίζοντα scripsi Dindorfii monitu. Vs. 18. παρῆν δὲ χόνδρος γάλατι κατανενιμμένος. Edebatur γάλακτι. V. ad Com. gr. III p. 28. Pro κατανενιμμένος Pollux μεμιγμένος. Possis igitur κατα-

In sequente eiusdem Epicharmi fragmento priores versus Grotius ita correxit

συνδειπνέω τῷ λῶντι, καλέσαι δεῖ μόνον,
καὶ τῷ γα μὴ λιῶντι, κοὐδὲν δεῖ καλεῖν.

Libri *τῷ γαμηλιῶντι.* Sed *λιῶντι* quid sit non intelligitur. Itaque Dindorfius *λεῶντι* scribi voluit, fretus Hesychii glossa *Λεῷμι· θέλοιμι.* Sed haec etiam forma controversa est. Cod. *λέωμι.* Omnino parum credibile est in duobus deinceps versibus diversis eiusdem verbi formis Epicharmum usum esse. Itaque nescio an scribendum sit *καὶ τῷ γα μήχι λῶντι.* Antiattic. p. 108, 14. *Μήχι: ὡς ναίχι καὶ οὐχί. Εὔβουλος Δαιδάλῳ.* Exercit. philol. I p. 20.

VI, 236. a. *τήνῳ κυδάζομαί τε κἀπ' ὧν ἠχθόμαν.* Sic Com. graec. I p. 378. correxi, idemque repperit Bergkius. Vulgo *κάπωνηχθόμαν.*

Ibid. Dindorfius edidit *ὀλισθάζων τε καὶ κατάσκοπος,* et vs. sequente *ἔραμος, αἴκα δ' ἐντύχω* ex Casauboni emendatione. Libri fere *ἔρμος εκκαδεν τύχω,* Ahrensius *ἐρῆμος, ὅκκα δ' ἐντύω* dedit. Sequentia insanabiliter corrupta sunt.

Ibid. c. In Diphili loco *γέγηθα καὶ χαίρω τε καὶ πτερύττομαι, τε* pro *τι* debetur Dobraeo.

Ibid. e. Eupolis *μικρὸν δὲ τὸ κάμνον αὐτοῦ.* Ita Cobetus pro *τι κάμόν,* quod Dindorfius Hermannum secutus dedit, vulgo *τι κάμον.*

Ibid. f. *ἢ 'κφέρεται θύραζε.* Hoc scripsi pro *ἢ φέρεται θύραζε.*

VI, 237. a. *ἐξαγαγὼν ἔχοντα κλοιὸν παρέδωκεν Οἰνεῖ.* Iniuria haec tentata esse docuisse mihi videor ad Alciphronis Epist. p. 152. Pro *κλοιὸν* praestat fortasse *κλῳόν.*

Ibid. In Ararotis fragmento cum Cobeto dedi *οδὶ τρέφων* pro *ὁ διατρέφων.* Cod. A *ὁδιάτρέφων.*

Ibid. b. In Alexidis loco vs. 5. *σατράπας παρασίτους καὶ στρατηγους ἐπιφανεῖς,* qui vulgo post vs. 3. legitur, huc transposui cum Dobraeo. (Dele *Π.* per errorem huic versui praepositum: pertinet ad vs. sequentem.) Pro *παρασίτους* idem *ζαχρύσους* vel *μεγίστους* suspicatur; ac sane tale quid *ad sententiam* necessarium est. In fine versus dele virgulam.

Ibid. Pro ἐκ μέσου Herwerdenus Observ. crit. p. 69. ἐμμέτρως posuit.

Ibid. c. χιλιοταλάντους τ' ἀναλυλίνδον οὐσίας Herwerdenus.

Ibid. d. ἆρ εὖ σε διδάσκω; — οὐκ ἀστόχως Herwerdenus. Vs. ultimo μ' ἔτι pro μέ τι dedit Dutheil. In sequente Timoclis loco ἐν τοῖς τοιούτοις corruptum esse videtur.

Ibid. e. συνεραστὴς est adiuvans in amore, ut in Bionis carmine IX, 8. ἐρασσαμένῳ συνέρασθαι.

Ibid. Post οὐχὶ θνητῶν interrogationis signum posui ad sensum et orationem necessarium.

Ibid. f. Scripsi πρυτανεῖα ταῦτα πάντα προσαγορευτέα, pro προσαγορεύεται, quamquam possis etiam προσαγορευτέον.

VI, 238. a. Dedi οὐδεὶς γὰρ ἄσιτος pro οὐδεὶς παράσιτος. Nunc nescio an hic versus cum sequentibus a duobus primis separandus sit, ut duo habeamus fragmenta, quorum alteri fortasse praeponendum est εἶθ' ὑποβάς.

Ibid. b. In Aristophontis loco vs. 3. non male Grotius supplet παρὰ νέων. Vs. 4. fortasse scribendum est κλιμακίδιόν εἰμι Καπανεύς. De reliquis vide Comic. graec. fragm. III p. 357.

Ibid. c. Eiusdem poetae locum e Pythagorista tractavit Herwerdenus Obs. crit. p. 65.

Ibid. Antiphanes φέρειν τιν' ἄραντ' ἄνεμος. Scripsi ἄρας cum Lobeckio, nec deterius fuerit φέρειν τιν' ἀρθέντ' ἄνεμος. Corruptum etiam est quod vs. 7. legitur μὴ 'ξελθεῖν φρέαρ, quod ineptissime dictum est. Vs. 9. ἀπρόσκεπτος exhibui pro ἀπροσκέπτως nescio ex cuius emendatione. Postrema loci verba ἔργοισι χρηστὸς οὐ λόγοις ἔφυν μόνον fortasse ex Euripide expressa esse aduotavit Herwerdenus Nov. Add. crit. p. 20.

VI, 239. a. In Diphili versu nunc ex Erfurdti emendatione editur ἢ δειπνιεῖν μέλλοντα κωλύσαι τινά. Libri κωλύσῃ et κωλύσει. Habet tamen haec optativi forma post φράσειε ἐναύσειε et διαφθείρειε, in quo quis haereat, ut non temere a poeta scriptum fuisse suspiceris ἢ [εἰ] δειπνιεῖν μέλλοντα κωλύσειέ τις.

Ibid. b. Diodorus *βούλομαι δεῖξαι σαφῶς | ὡς σεμνόν ἐστι τοῦτο καὶ νενομισμένον | καὶ τῶν θεῶν εὕρημα.* Hirschigius *τοῦτ' ἀεὶ νενομισμένον.* Vereor ne hoc non sufficiat scribendumque suspicor *καὶ λελογισμένον.* Cf. Antoninus philos. XI, 3. *σεμνῶς καὶ λελογισμένως.* Quamquam possis etiam *καὶ σεσοφισμένον.* Vs. 10. *ἤδη κατακλιθεὶς καὶ κοσμίως | ἀριστίσας ἑαυτὸν ἐντραγὼν πιὼν | ἀπέρχετ' οἴκαδ'* — ita haec edidit cum Schweighaeusero Dindorfius, *καὶ* deest in libris; atqui *κοσμίως* ad *κατακλιθείς* pertinet, quare *μάλα κοσμίως* scripsi. Dobraeus *ἤδη συγκατακλιθεὶς κοσμίως.* Praeterea *κατακλινεὶς* scripsit Herwerdenus.

Ibid. d. *τοὺς ἐκ δύ' ἀστῶν γεγονότας.* Legebatur *ἐκ δυναστῶν*, BP. *ἐκ δναστῶν*, quod *ἐκ δύ' ἀστῶν* scripsi praeeunte Cobeto.

Ibid. e. *οἷς ἐπειδὴ προσερύγοι — ἐπεὶ δ' ἀποπάρδοι.* Pro *ἐπειδὴ* scripsi *ἐπεὶ μὲν* propter sequens *ἐπεὶ δέ.* Rectius tamen Herwerdenus maluit *ἐπεί τις.* Continuo legebatur *κατακείμενος, τούτῳ προσάγων τὴν ῥῖν' ἐδεῖτ' αὐτῷ φράσαι,* quae correxit Dobraeus, cum aliquo horum (parasitorum) accumbens, tum (parasitus) ab eo petebat ut diceret.

Ibid. f. *κονδύλων* pro *κονδυλίων*, quod ex sequ. *τρυβλίων* ortum est, scripsi ut voluit iam Schweighaeuserus.

VI, 240. a. *ἔπειτα καὶ τρόπον τινὰ | τὸ πρᾶγμά μοι λυσιτελὲς εἶναι νενόμικα.* Haerere in his aliquid vitii suspicor. Fortasse olim scriptum erat: *ἔπειτα κάλλον τινὰ τρόπον τὸ πρᾶγμά μοι.* Vs. 12. *πονηρὸς ὢν τε χρηστὸς εἶναί φησί τις.* Scribendum videtur *πονηρὸς ὢν τ' εἶ χρηστός* —

Ibid. b. *ὧν οὐδὲ μεμνῆσθαι καλόν.* Haec nescio cuius poetae sunt.

Ibid. d. *οὕτως ἐρυθριᾷ συμβολὰς οὐ κατατιθείς.* Delet hunc versum nescio quis. In Timoclis loco vs. 1. scribendum esse *σπεῦδε δὴ* dixi C. gr. III p. 605.

Ibid. e. *ουτος ἀνεβίω* pro *οὕτως ἀνεβίω* fort. scribendum cum Dalecampio. Vs. 3 et 4. *ἀν' ἑκατὸν — ἀνακάψας* Herwerden Nov. Add. crit. p. 36. Mox *πεινῶν* pro *πίνων* dedi. In sequente Timoclis loco Nauckius *ἀσυμβόλους κινῶν ὀδόντας.*

VI, 241. a. Timocles *ἄκλητος — γενόμενος ὠψώνει παρ'*

αὐτὸν οἴκαδε. Scribendum puto καθ' αὑτόν. Cf. Menandrum p. 243 b. In sequentibus οἶμαι praeeunte Dobraeo scripsi pro οἴμοι. Versu sexto malim ἄνθρωπος.

Ibid. e. Κρατῖνος δ' ὁ νεώτερος ἐν Τιτᾶσι. Fortasse Γίγασι. V. Hist. crit. Com. graec. p. 411. In ipso fragmento cum Porsono scripsi εἰ μὴ pro ἢν μή, Lobeckius οὐ μή, qui vs. 3. μετὰ τοῦδ' οὐ.

Ibid. e. σαπρᾶς οὔσης τῆς οἰκίας. Scripsi σαθρᾶς.

Ibid. μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Μάχων. Pro αὐτοῦ melius scripsisset Athenaeus τοῦ Κορύδου.

Ibid. f. Μάχων — διδάσκαλος γενόμενος τῶν κατὰ κωμῳδίαν μερῶν Ἀριστοφάνους τοῦ γραμματικοῦ. Frustra, ut equidem opinor, haec explicare conatus est Wolfius Proleg. p. 220. Fortasse corruptum est μερῶν scribendumque μελῶν vel μέτρων.

VI, 242. a. In epigrammate anonymi poetae (Dioscoridi tribuitur in Anthologia) θύμον pro φυτόν dedi ex Anthologia. Sequentia ἐν τούτοις — γένος delet Iacobsius. Sequitur Machonis locus·

τὸν Κόρυδον ἠρώτησεν Εὐκράτης ποτὲ
τῶν συμπαρόντων πῶς κέχρητ' αὐτῷ ποτε
Πτολεμαῖος.

Sic libri. Dobraeus tentabat ἠρώτησαν Εὐκράτην τινές, quod iusto festinantius recepi. Melius opinor corrigas ἠρώτησεν Εὐκράτην ποθ' εἷς τῶν συμπαρόντων.

Ibid. b. ἐν τοῖς ὅλοις pro ἐν τοῖς ἄλλοις dedit C et epit. Hoeschelii.

Ibid. c. In Lyncei Samii loco scripsi πικρανθεὶς pro πικρανθείη et ante διηγήσαιτο delevi καί.

Ibid. Sententia duce scripsi καὶ οὕτω γε pro καίτοι γε et post βίον addidi οὐ πάνυ σπουδάζεσθαι. Aliter haec tractavit Dobraeus καὶ γάρ τοι συνέβη τὸν μὲν Εὐκλείδην καθ' αὑτὸν βιοῦν, praeeunte partim Corae.

Ibid. Alexidis versus ὁ παραμασήτης ἐν βροτοῖς αὐδώμενος Euripidis aliusve tragici continet parodiam.

Ibid. e. Anaxandrides ἂν μὲν γάρ ᾖ τις εὐπρεπής, ἱερὸν γάμον καλεῖτε. Hymenaeum dicit in Iunonis Iovisque nuptiarum imitamentis ministrantem. Ibid. vs. 4. εὐθύς, quod Por-

:onvivio Eleutheriam, quod cantici nomen fuit, οὐ καλόν, uit, τῆς πατρίδος αὐτοῦ δουλευούσῃ αὐτὸν ἐλευθερίαν εἶσθαι, καὶ διὰ τοῦτο ἐλευθερωθῆναι (λέγουσι) τὴν πό-, Sextus Empir. c. Grammat. p. 667, 15. et Libanius vol.). 395, 2. Idem Sostratus apud Athen. VI p. 252 d. et 18 d. ubi αὐλητής dicitur. Aristodemus autem, quem :statur Athenaeus, de duobus eiusdem nominis Nysenis se videtur is, quem rhetoricam cum grammatica coniune auctor est Strabo XIV p. 650. Eundem ad partes vocat)l. Ven. ad Iliad. ι', 453. Ἀριστόδημος ὁ Νισαιεὺς ῥήτωρ ἀλλὰ (leg. ἅμα) καὶ γραμματικός. Exercit. philol. 20.

VI, 245. b. c. Editur vulgo λαβεῖν ἀριθμόν. Nec male taι Dindorfius ἀπολαβεῖν τὸν ἀριθμόν. Dobraeo prolusit weighaeuserus τὸν ἀριθμὸν καταλαβεῖν. Possis etiam :αλαβεῖν τὸν ἀριθμόν. Sequentem versum κατὰ τὸν νόμον καινὸν ὅπερ εἴωθε δρᾶν delendum puto. Causa in aperto ; quam legem enim Menander novam dixit, vix potuit ım Timocles novam dicere. Praeterea Menandri et Timoeclogae fortasse transponendae sunt, ita quidem ut quae ıc Menandri sunt παρὰ τοῖς γυναικονόμοις — ἐλθὼν Ti:li adscribantur, quae autem Timoclis sunt ἀνοίγετ' ἤδη θύρας — ἐξετάζειν οἰκίας, ea Menandro tribuantur. Medrei loci postremi versus sic scribuntur:

ἵνα πυνθάνωνται τοὺς κεκλημένους, ἐὰν
πλείους τις ὧν ἔξεστιν ἑστιῶν τύχῃ,
ἐλθών —

ἐὰν — τύχῃ male accipi video pro εἰ — τυγχάνει, quod m per dicendi usum fieri non possit, suspiceris poetam psisse ἵν' ἂν πυθόμενοι (vel ἵνα πυνθανόμενοι) et post ῃ excidisse aliqua, quorum haec fuerit sententia: ut si 'es quam lex permittebat convivae invitati essent, eos aeconomi e convivio removerent. ἐλθὼν Grotius delebat.

Ibid. c. In Philochori verbis ἔν τε τοῖς γάμοις καὶ ταῖς αις θυσίαις, aut τε delendum erat aut quod praetuli κἂν bendum pro καί.

Ibid. d. Erat δύο ὀβολούς. Machonis versum exhibui ut 'ectus est a Grotio et Scaligero, vulgo μέλλων οἰκοδομεῖν

sonus post οὗτος inseri volebat, suadente Dindorfio ante ὅλολυς posui.

Ibid. f. Verba καινὸς θεατροποιὸς perobscura sunt, καπνός non male suspicatur Schweighaeuserus cll. Aristophonte p. 238 c. sed quid θεατροποιός?

VI, 243. a. In Menandri loco ἐμὲ γὰρ ἐπέτριψεν dedi pro ἐμὲ γὰρ διέτριψεν cum Cobeto et Hirschigio.

Ibid. c. Timocles. Vs. 5. adieci cum Dobraeo γε, nec tamen sanatus est locus. In Timothei fragmento ὑποδύντ' ἐς partim debetur Schweighaeusero, qui pro ἀποδύντες coniecit ἀποδύντ' ἐς, perfecit emendationem Cobetus.

Ibid. d. καινόν γέ φασι Χαιρεφῶντα. V. Com. graec. IV. p. 448. Mox erat ὄρνεις.

VI, 244. a. Machonis versus καὶ μὴν τὸ πρὸς ὀστοῦν φασι κρέας εἶναι γλυκύ, in quo Dobraeus καὶ γὰρ τὸ vel καὶ πᾶν τὸ scribebat, me iudice subditicius est.

Ibid. c. πάνυ δὴ παραδόξου γενομένου τοῦ πράγματος. Nescio an φαινομένου pro γενομένου scribendum sit.

Ibid. d. πάνυ μὲν οὖν τοὐναντίον. Malim πᾶν μὲν οὖν, cf. Antiphanes apud Athen. VI p. 225 f. τοὐναντίον γὰρ πᾶν ἔδει τούτους ποιεῖν. At apud Stobaeum Flor. XXVII, 8. τοὐναντίον γὰρ νῦν ποιοῦσιν οἱ θεοί, scribendum opinor γὰρ οὖν, non γὰρ πᾶν, ut voluit Herwerdenus. Cf. Strattis III p. 124 d. ἀλλὰ πᾶν τοὐναντίον.

Ibid. e. Alexis οὐχ οἷον βαδίζει τὰς ὁδούς, i. e. οὐ δήπου βαδίζει τὰς ὁδούς. Antiquissimum hoc exemplum est dictionis οὐχ οἷον ab Atticistis graviter notatae. Eandem restitui olim auctori incerto epigrammatis apud Boeckhium C. I. no. 948. τεθνειὼς δ' οὐχ οἷον (pro οὐκ οἷος) ὀδύρομαι, ἀλλ' ὅτι πένθος | ἀμφοτέροις ἔλιπον λυγρὸν ἐμοῖς τοκέσιν, de quo vide quae scripsi in Bergkii Annal. Marb. 1844 p. 1040. In sequente Alexidis fragmento, de quo v. Cobetum Mnem. VII 164. scrib. Στράτιε. Vs. 3. verba ἅπασι τοῖς θεοῖς attribui personae B. sive Stratio.

Ibid. f. Ἀριστόδημος δ' ἐν δευτέρῳ γελοίων ἀπομνημονευμάτων παρασίτους ἀναγράφει Ἀντιόχου μὲν τοῦ βασιλέως Σώστρατον κτλ. Sostratus hic Antiochi fuit saltator *patria Prienensis*, qui capta ab Antiocho Priene iussus a rege

ı convivio Eleutheriąm, quod cantici nomen fuit, οὐ καλόν, ıquit, τῆς πατρίδος αὐτοῦ δουλευούσῃ αὐτὸν ἐλευθερίαν ρχεῖσθαι, καὶ διὰ τοῦτο ἐλευθερωθῆναι (λέγουσι) τὴν πόιν, Sextus Empir. c. Grammat. p. 667, 15. et Libanius vol. I p. 395, 2. Idem Sostratus apud Athen. VI p. 252 d. et p. 18 d. ubi αὐλητής dicitur. Aristodemus autem, quem ntestatur Athenaeus, de duobus eiusdem nominis Nysenis ıisse videtur is, quem rhetoricam cum grammatica coniunisse auctor est Strabo XIV p. 650. Eundem ad partes vocat chol. Ven. ad Iliad. ι', 453. Ἀριστόδημος ὁ Νισαιεὺς ῥήτωρ ε ἀλλὰ (leg. ἅμα) καὶ γραμματικός. Exercit. philol. p. 20.

VI, 245. b. c. Editur vulgo λαβεῖν ἀριθμόν. Nec male taıen Dindorfius ἀπολαβεῖν τὸν ἀριθμόν. Dobraeo prolusit ;chweighaeuserus τὸν ἀριθμὸν καταλαβεῖν. Possis etiam :αταλαβεῖν τὸν ἀριθμόν. Sequentem versum κατὰ τὸν νόμον :ὸν καινὸν ὅπερ εἴωθε δρᾶν delendum puto. Causa in aperto ;st; quam legem enim Menander novam dixit, vix potuit ;tiam Timocles novam dicere. Praeterea Menandri et Timoclis eclogae fortasse transponendae sunt, ita quidem ut quae nunc Menandri sunt παρὰ τοῖς γυναικονόμοις — ἐλθὼν Timocli adscribantur, quae autem Timoclis sunt ἀνοίγετ' ἤδη τὰς θύρας — ἐξετάζειν οἰκίας, ea Menandro tribuantur. Menandrei loci postremi versus sic scribuntur:

ἵνα πυνθάνωνται τοὺς κεκλημένους, ἐὰν
πλείους τις ὧν ἔξεστιν ἑστιῶν τύχῃ,
ἐλθών —

ubi ἐὰν — τύχῃ male accipi video pro εἰ — τυγχάνει, quod quum per dicendi usum fieri non possit, suspiceris poetam scripsisse ἵν' ἂν πυθόμενοι (vel ἵνα πυνθανόμενοι) et post τύχῃ excidisse aliqua, quorum haec fuerit sententia: ut si plures quam lex permittebat convivae invitati essent, eos gynaeconomi e convivio removerent. ἐλθὼν Grotius delebat.

Ibid. c. In Philochori verbis ἔν τε τοῖς γάμοις καὶ ταῖς ἄλλαις θυσίαις, aut τε delendum erat aut quod praetuli κἂν scribendum pro καί.

Ibid. d. Erat δύο ὀβολούς. Machonis versum exhibui ut correctus est a Grotio et Scaligero, vulgo μέλλων οἰκοδομεῖν

τὴν οἰκίαν. Vs. 3. Libri ἀποίσω δ', quod Grotius emendavit, nisi malis ὃ δ' ἀποίσω δ' vel ὃ δ' ἀποίσω γ'.

Ibid. e. καὶ τράχηλον. Scripsi καὶ τὸν τράχηλον. Ibid. erat τρυβλίον, quod ubique correxi.

Ibid. f. Pro διαναστάντος malim ἐξαναστάντος.

VI, 246. b. γραίᾳ scripsi pro γραΐ, Cod. A. γράᾳ. In Machonis loco scribendum videtur ἰδόντα [φάναι] φασ' ἐν Λυκείῳ —

Ibid. c. ὁ δ' αὐτὸς παράσιτον ἀκούσας ὑπὸ γραίας τρεφόμενον συγγινόμενόν τε αὐτῇ ἑκάστης ἡμέρας

νῦν πάντα (φησὶ) καινὰ γίγνεθ'· ἡ μὲν οὐ κύει,
ἐν γαστρὶ δ' οὗτος λαμβάνει καθ' ἡμέραν.

Apertum est etiam priora esse Machonis sive ad Machonis imitationem efficta; ea sic nisi fallor scribenda sunt:

παράσιτον ὡς ἤκουσ' ὑπὸ γραίας τρεφόμενον
συγγινόμενον αὐτῇ θ' ἑκάστης ἡμέρας,
νῦν πάντα, φησί, γίγνεθ'· ἡ μὲν οὐ κύει —

καινὰ recte om. cod. A. cf. Ovidius omnia iam fient fieri quae posse negabam.

Ibid. d. Βῖθυν scripsi pro Βίθυν, neque enim dubitari potest quin hoc nomen eandem habeat quam Βιθυνία mensuram.

Ibid. f. In Timoclis fragmento vs. 3. ἑαυτοὺς ἀντὶ κωρύκων δέρειν | παρέχοντες ἀθληταῖσιν. In his δέρειν scripsi cum Porsono pro λέγειν. Malim nunc λέπειν, de quo v. Com. fragm. III p. 610. Post Φερεκράτης inserui δέ. In ipso Pherecratis fragmento corruptus est haud dubie vs. 1. σὺ δ' οὐδὲ θᾶττον, Σμικυθίων, ἐπισιτιεῖ; Scribendum videtur σὺ δ' οὐχὶ θᾶττον Σμικυθίων' ἐπισιτιεῖς;

VI, 247. a. In Aristophanis loco ἐπισίτιοι erat ante Dindorfium (corr. operarum err. ἐπίσιοι).

Ibid. c. τί δέ σοι μέλει; Malim τί δέ μοι μέλει; Continuo ἐν δὲ τῇ διασκευῇ τοῦ αὐτοῦ δράματος. Ita Dindorfius ex Schweighaeuseri emendatione. Vulgo αὐτοῦ τοῦ δράματος. Praestat τούτου τοῦ δράματος.

Ibid. e. Menander τοῦθ' ἑταῖρός ἐστιν ὄντως. Ita Grotius pro ὄντως ἐστίν. Cobetus N. L. p. 70. οὗτός ἐσθ' ἑταῖρος ὄντως.

Ibid. Erat Φιλωνίδης τ'.

Ibid. f. In Antiphanis fragm. plus quam verisimilis Porsoni st coniectura post οἰκόσιτος excidisse ὢν προτοῦ.

VI, 248. b. Menandri locum recte restituit Cobetus Mnem. V p. 273. scribens οἴμοι τάλας, ἕστηκας —

Ibid. c. In Pherecratis loco ὡς ὀλιγόσιτος ἦσθ' ἄρ', ὃς ατεσθίεις | τῆς ἡμέρας μακρᾶς τριήρους σιτία, Herwerdenus ιdd. nov. crit. p. 3. μακρᾶς cum ἡμέρας coniungit. Scribendum uto μικρᾶς τριήρους, quod ironice dictum est, qui singu- is diebus pusillae triremis cibaria comedis.

VI, 249. e. Hegesander: τῶν κολάκων τις Νικησίας. cripsi εἷς pro τις.

VI, 250. b. τῶν Φρυνίχου. Phrynichi nomen suspectat t Τυννίχου conicit Hecker Phil. V 421. Ante Dobraeum criptum erat τὸν Φρυνίχου. Mox malim cum Schweigh. ex ι. τῶν ναυτῶν pro τῶν αὐτῶν, et τινὰς pro τινές.

Ibid. e. ἔφη. Recte Dindorfius φάναι.

Ibid. f. μή τι σὺ τὸ τοιοῦτον scripsi cum Schweighaeu- ero, deerat articulus.

VI, 251. b. Scribebatur Τίμων ὁ Φλιάσιος.

Ibid. c. φοβοῦμαι μὴ τοῖς θεοῖσιν ἐχθροί. Cod. A μή οι θεοῖσιν, unde scribendum μή τι θεοῖσιν ἐχθροί, sive ιalis μή τι θεοίσεχθροι.

Ibid. d. Callicratem Euphantus narrat Ptolemaei Philadelphi uisse adulatorem, ὃς οὕτω δεινὸς ὡς μὴ μόνον Ὀδυσσέως ἰκόνα ἐν τῇ σφραγῖδι περιφέρειν, ἀλλὰ καὶ τοῖς τέκνοις νόματα θέσθαι Τηλέγονον καὶ Ἀντίκλειαν. Haec mihi uidem aenigmatis instar sunt, sed rei obscurae forsan aliquid ιcis affunditur iis quae Callixenus apud Athen. V p. 201 d. ιemoriae prodidit, ubi in publica pompa Ptolemaei imaginem abemus iuxta Corinthi civitatem ductam: Κόρινθος δ' ἡ :όλις παρεστῶσα τῷ Πτολεμαίῳ ἐστεφάνωτο διαδήματι ρυσῷ. Quibus ex verbis intelligi potest, Ptolemaeo nescio uid affinitatis intercessisse cum Corinthiis. Constat autem Ilixen Sisyphi, Corinthiorum regis, et Anticleae filium a non- ιullis perhiberi, Pausan. X, 29, 8. Muncker ad Hygini fab. !01. An fuerunt qui Ptolemaeorum genus ad Ulixen refer- ent? In Euphanti verbis supra adscriptis post δεινὸς fortasse ιxcidit τὴν κολακείαν. Adulatores dominorum suorum ima-

gines sigillo insculptas gestasse intelligitur etiam e loco Posidonii apud Athen. V p. 212 c. ubi Athenionem habes *ἐγγεγλυμμένην ἔχοντα τὴν Μιθριδάτου εἰκόνα.*

Ibid. f. *Σῶσις* dedi cum J. F. Gronovio pro *Ὦσις.*

VI, 252. e. *πανοικί* scribendum pro *πανοικίᾳ.*

VI, 253. a. *καὶ Βουρίχου καὶ Ἀδειμάντου.* Scribendum erat ex C. *Βουρίχου δὲ καὶ Ἀ.*

Ibid. c. Demochares *ἀπήντων αὐτῷ* (Demetrio) *καὶ ἐφιστάμενοι κατὰ τοὺς ὄχλους ᾖδον ὀρχούμενοι καὶ ἐπᾴδοντες ὡς εἴη μόνος θεός.* Vereor ne haec corrupta sint; scripsi igitur *κατὰ τὰς ὁδούς.* In sequentibus malim *τῷ τε κάλλει διάφορος.*

Ibid. d. Athenienses Demetrium Poliorcetem, Antigoni filium, Corcyra Athenas adeuntem ithyphallico carmine salutabant, quo fortissimum hominem hisce compellabant verbis:

ὦ τοῦ κρατίστου παῖς Ποσειδῶνος θεοῦ
χαῖρε κἀφροδίτης.

Graviter notavit hanc abiectam adulationem Demetrius dicens *ὡς οὐδεὶς ἐπ' αὐτοῦ Ἀθηναίων γέγονε μέγας καὶ ἁδρὸς τὴν ψυχήν* Athen. VI p. 253 a. Qua in re patri suo se praebuit simillimum, qui quum ab Hermodoto poeta Solis filius salutatus esset, lepide respondit *οὐ τοιαῦτά μοι ὁ λασανοφόρος σύνοιδεν* Plutarchus de Is. et Os. p. 360 d. *). Neptuni autem filium appellavisse videntur propter Cypriam victoriam. Consimili ratione Sextus Pompeius propter maritimum imperium Neptuni se filium iactabat, Dio Cassius 48, 19. Livius apud schol. Crucq. ad Horatii Ep. IX, 7.

In superiore eiusdem carminis parte nonnihil corruptelae relictum est:

---

*) Eadem referuntur a Plutarcho Apophth. reg. p. 182 c. ubi Wyttenbachius Hermodotum poetam aliunde sibi non innotuisse fatetur. Mihi non improbabile videtur hunc eundem esse Hermodotum cuius memoriam servavit Stobaeus Flor. LX 3. *Ἑρμοδότου· Οὐχ ὁ λόγος αὔξει τὴν τέχνην περισσὸς ὢν | ἀλλ' αὐτὰ κοσμεῖ τὸν λόγον τὰ πράγματα.* Ubi temere J. G. Schneiderus Anal. crit. p. 2. *Ἑρμοδώρου* corrigit. Cf. *infra* ad XV p. 697 a.

ὁ δ' ἱλαρὸς ὥσπερ τὸν θεὸν δεῖ καὶ καλός
καὶ γελῶν πάρεστιν,
σεμνὸν ὅθι φαίνεθ', οἱ φίλοι πάντες κύκλῳ,
ἐν μέσοισι δ' αὐτός·
ὅμοιος ὥσπερ οἱ φίλοι μὲν ἀστέρες,
ἥλιος δ' ἐκεῖνος.

Horum versuum tertio scribendum videtur σεμνόν τι φαίνεθ'· οἱ φίλοι πάντες κύκλῳ, et in quinto ὅμοιον ὥσπερ. Non inepte compares simile adulationis exemplum apud Horatium Sat. I, 7, 22:

Persius exponit causam: ridetur ab omni
conventu: laudat Brutum laudatque cohortem;
Solem Asiae appellat Brutum stellasque salubres
appellat comites.

Ceterum hic ithyphallus non integer esse videtur. Exciderunt sine dubio in ipso carminis initio duo versus, quorum sententia eadem fere fuerit necesse est, quam habemus in alio ithyphallico carmine apud Athenaeum XV p. 622 c.

ἀνάγετ' ἀνάγετε πάντες· εὐρυχωρίαν
τοῖς θεοῖς ποιεῖτε.

Quibus iam aptissime inferri potuerunt verba ὡς οἱ μέγιστοι τῶν θεῶν καὶ φίλτατοι τῇ πόλει πάρεισιν. Exercit. phil. I p. 23 sq.

In eiusdem carminis vs. 15. ἄλλοι dedi pro ἄλλοι, atque hoc legisse etiam Athenaeum ostendunt eius verba litt. c. οἱ δ' ἄλλοι καθεύδουσιν ἢ ἀποδημοῦσιν. Vs. 33.

τὴν Σφίγγα ταύτην ὅστις ἢ κατακρημνιεῖ
ἢ σπίνον ποιήσει.

Ita Schweigh. primus edidit. Cod. A σπεῖνον. Ego dubitanter scripsi ἢ σπίλον, vel in lapidem mutabit.

VI, 254. a. In primo versu Alexidis revocavi librorum scripturam ὑποχέας a Valesio et Dindorfio in ἐπιχέας mutatam. Cfr. Cobetus Mnem. VII p. 150. Vs. 2. scripsi τῶν συμπαρόντων pro τῶν παρόντων. Vs. 4. καλῶς cum Dobraeo separavi a reliquis, nisi cum Casaubono malis νίκης καλῆς.

Ibid. c. Ἀναξίλας· οἱ κόλακές εἰσι τῶν ἐχόντων οὐσίας | σκώληκες. Ita ex C editum est, libri ut videtur Ἀναξίλας ἔνιοι κόλακες. Fortasse scribendum est Ἀναξίλας ἐν Ἰοῖ· οἱ

κόλακες etc. Quin fabulae nomen lateat non dubitandum videtur. Vs. 4. *ἐσθίει 'γκαθήμενος* scribi voluit Herwerdenus.

VI, 254. d. *Θεόφραστος — φησὶν ὡς Μύρτις μύστης ὁ Ἀργεῖος Κλεωνύμου — λαβόμενος τοῦ ὠτός κτλ.* In his vocem *μύστης* in Epit. omissam cum Dindorfio seclusi. Scribendum potius videtur *Μύρτις ἢ Μύστης*. Ita enim loqui solet Athenaeus ubi de vera nominis forma incertus est, de quo admonui ad XII 516 c. Adde I p. 16 e. *Διοδώρου ἢ Θεοδώρου*. XIII p. 601 f. *Ζῆνις ἢ Ζηνεύς*. ib. p. 604 a. *Ἐρετριεὺς ἢ Ἐρυθραῖος*. Myrtis autem iste Argivus fortasse idem est, quem in Graeciae proditoribus memorat Demosthenes c. Ctesiph. p. 295. contra quem disputat Polybius XVII, 143. Exercit. philol. I p. 39.

Ibid. e. In Myrtidis verbis *ἀκούσῃ* ex C dedi pro *ἀκούσει*. Diphilei fragmenti vs. 1. Dobraeus ita scribebat *καὶ στρατηγὸν καὶ τύραννον καὶ πόλιν*. Continuo *Κολάκειαν* posui pro *Κολακείαν*.

VI, 255. a. *ἀρέσκειν* scripsi ex B pro *ἀρέσκειαν*.

Ibid. c. *μητρός*. Dalecampius *γυναικός*, Schweighaeuserus *θυγατρός*.

Ibid. e. Pro *ὑπεστρωμένης* malim *ἐπεστρωμένης*. Sequuntur haec *ἀμφίταπον ἀμοργίνῳ καλύμματι περιειλημμένον*. Non multum lucramur Schweighaeuseri coniectura *περιειλημένον* scribentis. Erratum videtur in *καλύμματι*. pro quo nomen requiro quod nostro Ueberzug respondeat. Postremo suo loco mota videntur verba *ἐφ' ὧν κατέκειτ' ἐν λευκῇ χλαμύδι*, quae post *τῶν πάνυ πολυτελῶν* inseruerim, sed ut eadem opera *ἐφ' ἧς* scribatur. *κατέκειτ' ἐν* scripsi cum Casaubono, qui addidit *ἐν*. Idem *χλανίδι* dedit pro *χλαμύδι*.

VI, 256. a. *ἀντὶ τῶν*. Recte Schweigh. *ὑπὲρ τῶν*, nisi *ἀντὶ* delere mavis.

Ibid. b. *εἰς Κύπρον ἔχων*. Malim *ἄγων* vel *ἐλθών*.

Ibid. c. *ὧν ἰατρεῦσαι τὴν ἄγνοιαν οὐδ' Ἀσκληπιάδαις τοῦτό γε νομίζω δεδόσθαι*. Haec ex Theognide vs. 432. ducta sunt *οὐδ' Ἀσκληπιάδαις τουτό γ' ἔδωκε θεός*.

Ibid. e. *τριοδίτιδες* scripsi pro *τρίοδοί τινες*, ut voluit Lobeckius Aglaoph. p. 1089. Actum egit Heckerus Philol. V p. 422.

Ibid. f. ὥσπερ εἶπον. Recte Schw. conicit ὅπερ εἶπον.

VI, 257. b. ὁ δὲ τρίτος ὁ Θὴρ ὁ γενναιότατος. Clearchus hoc nomen adulatoris suo ipse finxit ingenio, neque in eo reprehendendus est. At Apollonius, Hippocratis interpres, quo sensu ὁ Θὴρ appellatus sit apud Erotianum Lex. Hippocr. p. 86. Ἀπολλώνιος ὁ Μεμφίτης ὑπεροχὴν . . . Ἀπολλώνιος δ' ὁ Θὴρ ἐξοχήν, ὁ δὲ Κιτιεὺς Ἀπολλώνιος σιγμοειδῆ ἐγκοπήν, id igitur adeo non intelligo, ut non dubitem quin Erotianus Apollonium a patria Theraeum appellaverit. Scribendum igitur ὁ Θηραῖος. Idem nomen corruptum legitur in Crameri Anecd. II p. 283, 18. σεσημείωται τὸ Θὴρ ὀνοματικόν, ὁ υἱὸς Ἐνδυμίωνος, ubi legendum Φθίρ, quod filii Endymionis nomen fuisse etiam aliunde constat. Grammaticus Bekkeri Anecd. p. 1200. τὸ γὰρ Φθὶρ τὸ κύριον ὄνομα, λέγω δὴ τὸ ἐπὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἐνδυμίωνος, διὰ τοῦ ῑ λέγεται. Apollonius Lex. Hom. p. 163, 1. Φθειρῶν ὄρος τῆς Καρίας περὶ Μίλητον ἀπὸ Φθίρωνος (leg. Φθιρὸς) τοῦ Ἐνδυμίωνος. Cf. schol. Il. β' 868. Exercit. phil. I p. 21.

Ibid. τῇ μὲν ἀριστερᾷ τὸ τοῦ μειρακίου τριχωμάτιον ἐπικοσμῶν, τῇ δὲ δεξιᾷ φωκαϊκὸν ψῦγμά τι διακινῶν ὡς αἰωρῶν ἡδὺς ἦν. Pro αἰωρῶν cod. P αἰὀρᾶν. Scribendum igitur αἰώραν, ut vidit iam Casaubonus. Praeterea malim τρίχωμα οἷον ἐπικοσμῶν. Non ornabat enim homo iste luxuriosi iuvenis comam, sed ornanti similis erat. Exercit. philol. II p. 12. In sequ. malim δοκεῖ αὐτῷ.

Ibid. c. συνιδὼν τὸν ἄνθρωπον διαβάλλοντά τινα τῶν λοιπῶν φίλων. Scripsi dubitanter συνειδώς.

Ibid. e. In Antiphanis fragm. vs. 10. σύχν' οἷον Porsonus, libri συχνοῦ ὄν. Dobraeus σύχν' οὗπερ.

V, 258. c. Alexis ἀφ' ἑνὸς ἐργαστηρίου. Fort. ἐφ'. Qui sequitur Crobyli locus πάνυ γ' ἡ τοῦ βίου | ὑγρότης μέ σου τέθλιφε, in eo πάνυ γ' pro πάλιν meam ipse coniecturam secutus scripsi; possis etiam πάλαι γ'. Reliqua, quae in libris fere sic leguntur με τοῦ σοῦ τέθαφε, emendavit Herwerdenus Obs. crit. p. 124.

Ibid. d. ὁ γεωργὸς ἐν ὅσοις ἐστὶ κινδύνοις πάλιν. Haec de nauta vel milite rectius dici quam de agricola intellexit Iacobsius; locus lacunosus est.

ἔπειτα ἀλέσας καὶ τἆλλα τἀκόλουθα [δράσας] ἐξένισεν αὐτούς. Ita haec scribenda esse suspicor.

Ibid. b. καὶ τὸ περὶ τοὺς οἰκέτας. Seclusi καί.

Ibid. c. In Anaxandridae loco erat Σουνιεῖς. Vs. 5. Herwerdenus δαίμων ἑκάστοτε. In Posidonii fragmento scriptum erat εἰς τὰ ἀναγκαῖα.

Ibid. d. ἀλλ' ἐν αὐτῇ μενεῖν τῇ ἰδίᾳ χώρᾳ. Ita scripsi pro μόνον.

Ibid. f. Legebatur τὴν δὲ ἰδίαν ἀφαμιώτας, τοὺς δὲ περιοίκους ὑπηκόους. Correxit Dobraeus.

VI, 264. a. δεσπότου πενέστου. Dobraeus δεσποτοπενεστῶν. Idem continuo καὶ τοὺς Θεττάλων οἰκέτας.

Ibid. b. λάτριας. quidni λάτρεις? Sed infra quoque p. 267 c. Eustathius et C habent λάτρις.

Ibid. c. οὐδὲ γὰρ κεκτῆσθαι νόμον εἶναι — πλὴν ἐγγὺς τῶν χρόνων. Scribendum videtur πλὴν ἐγγίστων χρόνων, sive πλὴν ἐγγὺς τῷ χρόνῳ cll. schol. Thucyd. I, 20. τὰ ἐγγὺς τῷ χρόνῳ. Exerc. phil. II p. 12.

Ibid. d. οἰκειακαῖς pro οἰκίαις posui ex A. Fortasse verum est quod Hemsterhusius voluit οἰκιακαῖς [χρείαις].

VI, 265. b. In Theopompi loco post ἐκείνοις lacunam indicavi.

Ibid. e. παύσεται pro παύσηται Schweighaeuserus. In proximis scripsi ἀλλ' ἐὰν ἐμοὶ σπείσησθε pro πείθησθε, quod e Lobeckii coniectura scripsit Dindorfius; debebant certe πίθησθε. At verum esse σπείσησθε docent sequentia. Libri πειθήσεσθε.

VI, 266. c. Erat τὰ ἄλλα.

Ibid. d. τὸ σῶμα τοῦ δραπέτου. Aptius, opinor, scripsisset Theopompus τοῦ Δριμάκου. Mox ὧν ἂν ἀφέλωνται dedi pro ὧν ἀφέλωνται. Praeterea nescio an rectius scribatur ὧν ἂν ὠφελῶνται.

Ibid. f. τῶν πολιτῶν scripsi cum Erfurdto pro τῶν πολλῶν.

VI, 267. a. Μαλακός. Nonne Μάλακος? cf. Lehrs Arist. p. 281.

Ibid. b. ἀθῷοι ἐξελθόντες τῆς νήσου ἐκπλεύσαντες κατέσχον τὴν Ἔφεσον καὶ οἱ Ἐφέσιοι ἐκ τούτων ἐγένοντο.

Pro ἐκπλεύσαντες scribendum videtur πλεύσαντες. Postrema autem non erat cur corrupta putaret Guhlius Ephes. p. 31. Hoc enim dicit, ab his originem ducere qui postea appellati sint Ephesii. In sequentibus pro ἐστι κτήσει scripsi ἐν κτήσει, potest etiam ἐστιν ἐν κτήσει conici.

Ibid. d. In Ionis loco Wagnero auctore posui ἴθι μοι, pro quo codd. habent ἴοι μοι, vulgo οἴμοι. Ibid. erat κλεῖσον.

VI, 268. a. Crates vs. 1. αὐτὰ τἄμπαλιν scripsi ex L. αὐτὰ πάμπαλιν cdd. αὐτὸ τοὔμπαλιν conieci Com. gr. II p. 239. αὖ τραπέμπαλιν nescio quis. Vs. 4. ἀπὸ pro ἐπὶ Bergkius. Vs. 6. ἔπειτ' ἀλάβαστος. Fort. εἶθ' ἀλάβαστος, ut voluit Bergkius.

Ibid. b. In eiusdem Cratetis loco vs. 3. scripsi ἡ γῆ δ' ἔφερ' οὐ δέος οὐδὲ πόνους. Vulgo νόσους. Vitium latet adhuc in δέος, quod vide ne χρέος scribendum sit. Vs. 11. ἀνάπαιστα παρῆν libri. Scripsi ἂν ψαιστὰ παρῆν, nisi fuit ἂν ἁλιστὰ παρῆν. Vs. 12. τὴν φάρυγ' edidi pro τὸν φάρυγ'.

Ibid. d. ἡμῖν ὦ ἑταῖροι. Erat ὑμῖν.

Ibid. e. — 269. c. ὧν εἷς ἐστὶν ὁ ἀττικώτατος Φερεκράτης. Pro εἷς i. e. ᾱ fortasse πρῶτος scribendum est. De dictione eclogae Pherecrateae v. Hist. crit. p. 69. Vs. 1 et 2. fortasse scribendum:

πλούτῳ δ' ἐκείνη πάντα συμπεφυρμέν' ἦν,
ἅπασιν ἀγαθοῖς πάντα τρόπον εἰργασμένα.

quamquam ἐκεῖν' ἦν per se rectissime dictum est; in eo tamen assentior Herwerdeno Observ. crit. p. 13. non recte legi vs. 2. ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς. Pro εἰργασμένα idem coniecit ἠρτυμένα, possis etiam ἠσκημένα. Vs. 4. πομφολυγοῦντες pro τοντολυγοῦντες scripsi in Com. ed. minore ex B. ubi πουφολυγοῦντες. Vs. 5. ναστῶν τρύφη. Herwerdenus τρύφῃ (τρυφῇ?). Vs. 9. legebatur παρὰ τοῖς ποταμοῖς σίζοντ' ἐκέχυντ'. V. Com. gr. ed. min. p. 108. Vs. 11. εὐπρεπῆ pro εὐτρεπῆ Hemsterhusio debetur. Vs. 12. addidi e Polluce; eum Herwerdenus recte ita scripsit τεύτλοισί τ' ἐγχελύδι' ἐγκεκαλυμμένα. Libri ἐγχέλυα, quod cum Schweigh. ἐγχέλεια scripseram. Vs. 15. ἀπατμίζοντα pro ἀτμίζοντα scripsi Dindorfii monitu. Vs. 18. παρῆν δὲ χόνδρος γάλατι κατανενιμμένος. Edebatur γάλακτι. V. ad Com. gr. III p. 28. Pro κατανενιμμένος Pollux μεμιγμένος. Possis igitur κατα-

μεμιγμένος. Sed κατανενιμμένος recte habere videtur, si ad κατανίφω referas, lacte tanquam nive sparsus. Vs. 19. rectius fuerit πνοῦ. V. Iacoby Poet. Com. vol. V p. 18. Vs. 20. διατρίβουσα. Hoc negat Herwerdenus Obs. crit. p. 14. me recte cum με coniunxisse. Cf. Aristoph. Athen. p. 171 b. ὡς οὐψώνης διατρίβειν ἡμῖν τἄριστον ἔοικεν. Vs. 21. fort. ὡς ἔχομεν εἰς τάρταρον vel ὡς ἔχω 'ς τὸν τάρταρον. Pro τάρταρον Herwerdenus Ταίναρον conicit. Post vs. 22. indicavi lacunam. Vs. 25. scribendum videtur ἐπὶ μυρρίναισι κἀνεμώναις κεχυμένοις vel κεχυμένους.

VI, 269. d. ῥεύσονται. Hanc formam satis tuetur Cratetis locus p. 268 a. παρέσονται lusit Herwerdenus Obs. crit. p. 15.

Ibid. vs. 7. βοτρύων suspectum est. Vs. 9. cum Erfrudto et Dobraeo scripsi τὰ δὲ δὴ δένδρη τἀν τοῖς ὄρεσιν. V. Fragm. Com. ed. min. p. 112.

Ibid. e. ἁπαλοῖσι κίχλαις sine causa Dobraeus. V. Vind. Aristoph. p. VII. Mox τῆς καταχήνης egregia est Schweighaeuseri emendatio. Vulgo κατ' Ἀχαρνεῖς, P κατ' ἀχαρνῆς. Continuo in Nicophontis loco Cobetus κυλινδέτω, VL καλινδείτω.

Ibid. f. — 270. a. In Metagenis loco vs. 1. libenter amplecterer si cod. daret τοῖν μὲν ποταμοῖν. Post vs. 10. τὰ δὲ παρ' αὐτὼ τὼ πόδε, nescio an versus huius fere sententiae exciderit τὰ δὲ παρ' αὐτὼ τὼ πόδε [κυλίνδεθ' ἱκετεύονθ' ἑαυτὰ καταπιεῖν], ut Teleclides p. 268 b. μᾶζαι — ἱκετεύουσαι καταπίνειν et Pherecrates p. 269 b. κίχλαι — ἀντιβολοῦσαι καταπιεῖν.

VI, 270. b. ὑφ' ὧν ἀρδευθεὶς τὴν ψυχὴν πάνυ πειναλέος γεγένημαι. In his postrema verba πάνυ πειναλέος γεγένημαι non dubitandum videtur quin ex fine tetrametri poetae comici petita sint; potest etiam sine magna opera integer versus restitui:

ὧν ἀρδευθεὶς αὖ τὴν ψυχὴν πάνυ πειναλέος γεγένημαι.

Sed hoc incertum est. Continuo Achaei versum sic implere licebit:

ἐν [μὲν] κενῇ γὰρ γαστρὶ τῶν καλῶν ἔρως —

Ibid. d. Malim ἠπιστάμην ἥκειν [ἂν] ἀγορᾶς πληθυού-

σης. In Menandri loco μακρὰς pro μικρὰς posui cum Cobeto; primus versus fortasse hic fuit εἰ λουσάμενοι λογάρια δειπνοῦμεν φίλοι.

Ibid. e. Poeta parodicus fortasse scripserat

τέτλαθι δὴ πείνῃ καὶ ἀνάσχεο μωρολογούντων,

pro τέτθλαθι δὴ πενίῃ.

VI, 271. d. Poenitet post ἐν τοῖς Σικυωνικοῖς reliquisse scriptori verba κατωνακοφόρους καλεῖσθαι δούλους τινάς, παραπλησίους ὄντας τοῖς ἐπευνάκτοις, temere ex superioribus αὐτολεξεί repetita, qua de re iam olim admonueram. Neque habet illa verba cod. B.

Ibid. e. Ἀρδιαίους Palmerius, vulgo Ἀρκαδίους. Mox in Phylarchi loco malim ὡς ἂν τὰ ἴδια ἐκποιῶσιν, prout res familiaris permittit. Cfr. IV p. 150 e. Fallitur Lucht Fragm. Phyl. p. 102.

Ibid. f. In Myronis Prienenis loco δεσποσιοναύτας corruptum videtur. An δεσποτοναύτας?

VI, 272. d. In Agatharchidis loco τὸν μὲν χιλίους, τὸν δὲ καὶ πλείους, post χιλίους lacuna indicanda videtur; excidit fortasse τὸν δὲ δισχιλίους. Causa in promtu est. Cf. p. 271 e.

VI, 273. f. καὶ ἄλλα δὲ παρ' ἄλλων μαθόντες ἄμεινον ἐπεξειργάσαντο. Ante ἄμεινον excidit fortasse αὐτοί.

VI, 274. a. καὶ τῶν ἄλλων τῶν ὑπὸ τὴν κτῆσιν ἀφελὴς καὶ ἀπερίεργος χρῆσις. Pro ὑπὸ malim περί.

Ibid. b. Erat αὐτοῖς δὲ χορηγεῖν et c. κατὰ ἀγοράν et e. οὗτοι δ' ἄλλοις. In iis quae continuo sequuntur Schweighaeuserus recte coniecisse videtur ἀπὸ τῆς αὐτῆς παιδείας ὁρμωμένοις.

VI, 275. a. ὑπερβαλλούσης ἀγρῶν τιμῆς. Pro ἀγρῶν nescio quis ἀργύρου. Si quid mutandum est, praestare opinor ἀργυρίων.

VII, 275. b. ἣν ἦγον κατὰ τὴν τῶν Διονυσίων, ἐν ᾗ παριόντες ἕκαστοι τῷ θεῷ οἷον τιμὴν ἀπετέλουν τὴν ῥαψῳδίαν. Vix credibile est hanc rhapsodorum festivitatem eodem tempore quo Dionysia actam esse, quare pro κατὰ scribendum putaverim μετά. Ceterum confer Welckerum de Cyclo epico I p. 391.

VII, 276. b. Eratosthenes τοῦ Πτολεμαίου κτίζοντος ἑορ-

τὴν καὶ θυσιῶν παντοδαπῶν γένη. Rectius opinor scripsisset παντοδαπὰ γένη. Sequuntur continuo haec: ἠρώτησεν Ἀρσινόη τὸν φέροντα τοὺς θαλλοὺς τίνα νῦν ἡμέραν ἄγει καὶ τίς ἐστιν ἑορτή. Pro ἄγει nescio an scribendum sit ἄγουσι. Ceterum morem olivae ramos gestandi aliis festorum solennitatibus quam Minervae sacris adhibitum fuisse, neque scriptorum testimoniis doceri potest nec per se probabile est. Cfr. Com. graec. II p. 33. Itaque quum in verbis supra adscriptis aperte de Dionysi festo agatur, dubitari non potest quin τὸν φέροντα τοὺς φαλλοὺς scribendum sit, atque habet hoc ipsum cod. B. Exerc. phil. Spec. II p. 13.

Ibid. d. τὸ μέγεθος αὐτοῦ ἐμφανίζων. Scripsi ἐμφανίζον.

Ibid. f. λέγομεν γοῦν ὀψοφάγους οὐ τοὺς βόεια ἐσθίοντας, οἷος ἦν Ἡρακλῆς, ὃς τοῖς βοείοις κρέασι ἐπήσθιε σῦκα χλωρά, οὐδὲ τὸν φιλόσυκον, οἷος ἦν Πλάτων ὁ φιλόσοφος, ὡς ἱστορεῖ Φανόκριτος ἐν τῷ περὶ Εὐδόξου· ἱστορεῖ δ' ὅτι καὶ Ἀρκεσίλαος φιλόβοτρυς ἦν· ἀλλὰ τοὺς περὶ τὴν ἰχθυοπωλίαν ἀναστρεφομένους. Fugit editores Athenaei haec ad verbum fere translata esse ex Plutarcho Symp. IV, 4. p. 667 f. καὶ γὰρ ὀψοφάγους καὶ φιλόψους λέγομεν, οὐχὶ τοὺς βοείοις χαίροντας ὥσπερ Ἡρακλῆς, ὃς τοῖς βοείοις χλωρὰ σῦκα ἔχων ἤσθιεν (leg. σῦκ' ἐπήσθιεν)· οὐδὲ τὸν φιλόσυκον, οἷος ἦν Πλάτων· οὐ (leg. οὐδὲ) φιλόβοτρυν, οἷος Ἀρκεσίλαος· ἀλλὰ τοὺς περὶ τὴν ἰχθυοπωλίαν ἀναδιδόντας (fort. ἀναδινοῦντας) ἑκάστοτε, καὶ τοῦ κώδωνος ὀξέως ἀκούοντας. Nisi potius ex communi uterque fonte hausit, quo Athenaeus ita usus est, ut etiam auctorum nomina apponeret. Similis utriusque consensus in iis est quae de Platone et Timotheo Cono nis filio narrant Athenaeus X p. 419 c. Plutarchus autem Symp. VI p. 686 b. De Hercule vero illa κρέασι βοείοις χλωρὰ σῦκ' ἐπήσθιεν, Euripidis esse constat e Clemente Alex. Protr. p. 50 Sylb. τότε δ' ἐμμανῆ εἰσάγων Ἡρακλέα καὶ μεθύοντα ἀλλαχόθι καὶ ἄπληστον· πῶς γὰρ οὐχί; ὃς ἑστιώμενος τοῖς κρέασι χλωρὰ σῦκ' ἐπήσθιεν ἄμουσ' ὑλακτῶν ὥστε βαρβάρῳ μαθεῖν. Sunt autem sine dubio ex Syleo petita, in quo dramate Hercules πραθεὶς τῷ Συλεῖ ὡς γεωργὸς δοῦλος ἔσταλται εἰς τὸν ἀγρὸν τὸν ἀμπελῶνα ἐργάσασθαι· ἀνεσπακὼς δὲ δικέλλῃ προρρίζους τὰς ἀμπέλους νωτοφορήσας τε

αὐτὰς εἰς τὸ οἴκημα τοῦ γεωργοῦ τοῦ ἀγροῦ ἄρτους τε μεγάλους ἐποίησε καὶ τὸν κρείττω τῶν βοῶν θύσας καὶ τον πιθεῶνα διαρρήξας καὶ τὸν κάλλιστον πίθον ἀποπωμάσας, τὰς θύρας τε ὡς τράπεζαν θεὶς ἤσθιέ τε καὶ ἔπινεν ᾄδων, καὶ τῷ προεστῶτι δὲ τοῦ ἀγροῦ δριμὺ ἐνορῶν φέρειν ἐκέλευεν ὡραῖά τε καὶ πλακοῦντας, καὶ τέλος ὅλον ποταμὸν πρὸς τὴν ἔπαυλιν τρέψας τὰ πάντα κατέκλυσεν Anonymus Crameri Anecd. Par. I p. 7. ad quae conferendus est locus Philonis apud Matthiaeum ad Euripidis Fragm. Syl. IV p. 336. τὸν μὲν γὰρ ἄριστον τῶν ἐκεῖ ταύρων καταθύσας Διὶ πρόφασιν εὐωχεῖτο, πολὺν δ' οἶνον ἐμφορήσας (ἐμφορηθεὶς?) ἄθρουν εὖ μάλα κατακλιθεὶς ἠκρατίζετο. Ex anecdoto Crameri, ut hoc adiiciam, corigendus est Apollodorus Bibl. II, 6, 3. Συλέα δὲ ἐν Αυδίᾳ τοὺς παριόντας ξένους σκάπτειν ἀναγκάζοντα σὺν ταῖς ῥίζαις τὰς ἀμπέλους σκάψας μετὰ τῆς θυγατρὸς Ξενοδίκης ἀπέκτεινε. Ubi pro σκάψας, in quo merito haeserunt editores, σπάσας scribendum videtur. Exerc. phil. I p. 22 sq.

VII, 277. a. μηλομαχίαν ἀπὸ τῶν νεῶν ἐποιήσατο, ὡς τὴν θέαν ἡδίστην γενέσθαι. Pro ὡς scribendum videtur ἧς.

Ibid. b. In Sophoclis loco χορὸς δ' ἀναύδων ἰχθύων ἐπερρόθει, σαίνοντες οὐραίοισι τὴν κεκτημένην, recepi certissimam Brunckii emendationem σαίνοντες pro σαίνουσιν. Simillima constructio in Achaei loco, qui continuo affertur, πολὺς δ' ὅμιλος ποντίου κύκλου σοβῶν — χραίνοντες οὐραίοισιν εὐδίαν ἁλός. Male ab aliis σαίνουσι δ' οὐραίοισι coniectum est. In Achaei versibus δ' pro γὰρ scripsi cum Erfurdto.

Ibid. c. Seclusi versus Amphidis, prorsus importune huc illatos. Adscripti fuerant a curioso lectore ex II p. 57 b. ad illustranda ea, quae Athenaeus p. 276 e. de nomine ὄψον = ἰχθὺς disputavit, ubi cum in margine appositi essent, non mirum est eos postea in inferiorem locum detrusos esse. Λευκαδίᾳ pro Λευκάδι scripsi Hist. crit. p. 406.

Ibid. f. Archippi locum ita refinxerim ὅτε δ' ἤσθες ἀμίας τὰς παχείας. In Epicharmi fragmento corruptissimo satis habui personarum vices distinguere ut voluit Ahrensius.

6. *διατετμαμέναι* pro *διατεταγμέναι* scripsi, nescio meamne an alius coniecturam secutus.

VII, 278. a. *ὁ δὲ ὀψοδαίδαλος Ἀρχέστρατος ἐν Γαστρολογίᾳ — οὕτως γὰρ ἐπιγράφεσθαί φησι Λυκόφρων ἐν τοῖς περὶ κωμῳδίας, ὡς τὴν Κλεοστράτου τοῦ Τενεδίου Ἀστρολογίαν — περὶ τῆς ἀμίας φησὶν οὕτως.* Ex hac admonitione coniicias, ut Archestratei carminis ita etiam Cleostratei operis dubiam fuisse et incertam inscriptionem, donec Lycophron id *Ἀστρολογίαν* inscribendum esse doceret, quo titulo etiam Eudoxi et Hesiodi et Thaletis ferebantur carmina, Plutarch. de Pyth. orac. p. 402 f. Commemoratur Cleostratus Tenedius ab Anonymo in Petavii Doctr. temp. III p. 147. ubi miro errore in iis memoratur scriptoribus, qui de Arato commentati sunt. Cfr. Theophrastus de vent. I, 4 p. 783. Plinius Hist. Nat. II, 8. et qui unicum eius fragmentum servavit Schol. Eurip. Rhes. 524: *Παρμενίσκος φησὶν — ὅτι ταύταις (ταῖς τοῦ σκορπίου πρώταις μοίραις) ὁ Βοώτης ἅμα ἄρχεται καταδύεσθαι. Κλεόστρατον γοῦν τὸν Τενέδιον, ἀρχαῖον [ποιητὴν, λέγειν] οὕτως·*

ἀλλ' ὁπότ' ἂν τρίτον ἦμαρ ἐπ' ὀγδώκοντα μένῃσι
σκορπίος, εἰς ἅλα πίπτει ἅμ' ἠοῖ φαινομένῃφι.

Cetera de Cleostrato dicenda v. apud Fabric. B. G. ed. Harl. IV p. 7. De aetate viri dixit Vaterus ad Eur. Rhesum p. 199. Eiusdem nomen recte Bergkius apud auctorem Vitae Arati p. 443 ed. Buhl. restituit, ubi vulgo *Κλεοπάτρης* editur. Archestratei operis, cuius varias inscriptiones (*Γαστρονομία*, *Ἡδυπάθεια*, *Δειπνολογία*, *Ὀψοποιία*) Athen. I p. 4 e. recensuit, magnam fuisse apud veteris aevi gulones auctoritatem intelligitur ex loco Dionysii Sinopensis, quem exhibui Fragm. Comic. III p. 548. Eum totum terrarum orbem ventris causa pervagatum esse et Sardanapalli vitam vixisse qui dicit Athenaeus III p. 116 f. et VII p. 249 f. compluribus locis de eo iis utitur nominibus, quae summam hominis gulositatem testantur, velut VII p. 278 a. dicitur *ὀψοδαίδαλος*, p. 286 a. *ὁ τένθης*, p. 301 e. *ὁ δείπνων λοχαγός*, p. 303 e. *ὁ κίμβιξ*, p. 311 f. *ὁ ἡδονικὸς φιλόσοφος.* Hinc non dubito quin eundem hominem, quem patria Siculum fuisse constat, sub Siceliotae Gnathonis nomine significare voluerit Plutarchus

de latenter viv. p. 1128 a. τοὺς περὶ Φιλόξενον τὸν Ἐρύξιδος καὶ Γνάθωνα τὸν Σικελιώτην ἐπτοημένους περὶ τὰ ὄψα λέγουσιν ἐναπομύττεσθαι ταῖς παροψίσιν, ὅπως τοὺς συνεσθίοντας διαστρέψαντες αὐτοὶ μόνοι τῶν παρακειμένων ἐμφορηθῶσιν. Gnatho enim gulosi et edacis parasiti nomen fuit in nova comoedia frequentatum. Cf. Plutarch. Symp. p. 767 e. Lucian. Tim. 45. et Fugit. 19. Archestratei carminis qui supersunt ab uno Athenaeo servati versus circiter ducenti octoginta omnes versantur in tradendis piscium apparandorum praeceptis. At eodem carmine de ceteris quoque voluptariae vitae instrumentis expositum fuisse ostendunt quae scripsit Athenaeus III p. 116 f. Ἀρχέστρατος μὲν ὁ περιπλεύσας τὴν οἰκουμένην γαστρὸς ἕνεκα καὶ τῶν ὑπὸ γαστέρα. Hinc cum Philaenide, cuius ἀκόλαστον περὶ ἀφροδισίων σύγγραμμα ferebatur, Archestratum componunt Chrysippus Athen. VIII p. 335 b.—e. et Clearchus X p. 457 e. In eodem carmine de variis vinorum generibus expositum fuisse ex alio quodam Athenaei loco intelligitur. Formam et descriptionem operis praeivisse videtur Philoxenus Leucadius, cuius e Convivio Plato comicus Phaon. fr. I. 14. (Com. gr. II p. 672) praeter alios hosce versus servavit:

ὀρφῶν αἰολίαν συνόδοντά τε καρχαρίαν τε
μὴ τέμνειν, μή σοι νέμεσις θεόθεν καταπνεύσῃ.

Quos satis aperta imitatione expressit Archestratus Athen. VIII p. 305 e.

τὸν κάπρον ἂν ἐσίδῃς, ὠνοῦ καὶ μὴ κατάλειπε,
κἂν ἰσόχρυσος ἔῃ, μή σοι νέμεσις καταπνεύσῃ
δεινὴ ἀπ' ἀθανάτων.

Et reliqui quoque Philoxeni versus, si orationis colorem et praeceptorum traditorum formam spectas, summam cum Archestrateis similitudinem referunt. Non omittendus tamen Clearchus Athen. VIII p. 337 b. Archestrati διδάσκαλον fuisse dicens Terpsionem, quibus quod subiicit ὃν καὶ πρῶτον Γαστρολογίαν γράψαντα διακελεύεσθαι τοῖς μαθηταῖς τίνων ἀφεκτέον, non omnino verum esse docet quod commemoravi Philoxeni carmen, poetae Archestrato et Terpsione superioris. Non recte enim Perizonium ad Aelian. V. H. XI, 7. Archestratum nostrum haud diversum existimare ab

eo, ad cuius societatem Xanthippum, Periclis filium, se applicuisse Athenaeus V p. 220 d. tradit, temporum rationes evincunt, si quidem Xanthippus ante Periclem obiit, Archestratum autem gastrologum circa Ol. CXVIII scripsisse satis probabiliter demonstrari potest. Exercit. phil. II p. 43.

Ibid. c. Archestratus εἶθ' ὑπὸ θερμὴν ὦσον ἔσω σποδόν. Ita Dindorfius pro θέρμην. Praestat fortasse ὑποθέρμην in cinerem subcalidum.

Ibid. d. κἂν κλεινὸν ἀμείψῃς Αἰγαίου πελάγους ἔναλον πόρον. Aegaeum mare dixit Archestratus angustiore sensu de mari circa Aegas Lesbiacas. In sequentibus aut ἀκριβῶς aut ἐπιμελῶς abundat.

Ibid. f. ἐπικούρους καὶ βοηθοὺς βοῶσιν. Haec coniunxit ad exemplum Platonis Leg. III p. 314 b.

VII, 279. b. Bato εὔσως ἅπαντας ἢ τυχὸν δώσεις ἐμοί. Herwerdenus Obs. crit. p. 124. ἴσως ἅπαντας εὐτυχεῖν δώσεις ἐμοί.

Ibid. c. καὶ τὴν κεφαλὴν ζητοῦσιν ὥσπερ πράγματος. Delet hunc versum Hirschigius. V. Com. graec. IV p. 502. In eiusdem poetae loco καὶ λεσβίου χυτρῖδε λαμβάνειν δύο scripsit Schweigh. pro χυτρίδε. Porsonus χυτρίδια.

VII, 280. a. Epicurus οὐ γὰρ ἔγωγε — ἡδείας κινήσεις. Notus est Ciceronis locus Tusc. III, 18. nec equidem habeo quod intelligam bonum illud, detrahens eas voluptates quae sapore percipiuntur, detrahens quae auditu et cantibus, detrahens eas etiam quae ex formis percipiuntur oculis, suaves motiones, sive quae aliae voluptates in toto homine gignuntur quolibet sensu, ubi post sapore percipiuntur excidere fortasse verba detrahens eas quae rebus veneriis. Contra in graecis post ἡδείας κινήσεις excidisse videntur haec: ἢ αἵτινες ἄλλαι ἡδοναὶ ἐν ὅλῳ τῷ ἀνθρώπῳ γεννῶνται ἡτινιοῦν αἰσθήσει.

Ibid. d. In Philetaeri loco recepi Erfurdti emendationem, vulgo εἰς αὔριον δὲ φροντίζειν εἴτι ἔσται. Continuo τἀργύριον dedi pro ἀργύριον et in sequenti fragmento cum Porsono scripsi δήπουθ' ἂν pro γε δήπουθεν.

Ibid. e. Erat γραμματιδιοποιῷ et in Apollodori Carystii fragmento vs. 5. οὔτε. Vs. 9. πῶς pro τίς scripsi cum Iacobsio.

Ibid. f. In eiusdem poetae loco legitur ἐξὸν (ὁρᾷν) ἱλαροὺς παίζοντας ὑποπεπωκότας | αὐλουμένους ᾠδί. Fortasse κηλουμένους ᾠδῇ. Cod. A. ᾠδεῖ.

VII, 281 f. In Apollodori Atheniensis loco ἐπὶ τῷ ἑτέρῳ scripsi pro ἐπὶ τοῦ ἑτέρου ex C.

VII, 282. a. Epicharmus μύες ἀλφησταί τε — ante ἀλφησταί inserui αμ'.

Ibid. b. Ananius vere chromium, autumno autem capellas porcellosque esu iucundissimos esse dixit ἡδὺ δ' ἐσθίειν χιμαίρης φθινοπωρισμῷ κρεῖας, | δέλφακος δ', ὅταν τραπέωσι καὶ πατέωσιν, ἐσθίειν. Mirum est poetam in φθινοπωρισμῷ primam et in ἐσθίειν penultimam produxisse. Vs. 5. vulgo editur

καὶ κυνῶν αὕτη τόθ' ὥρη καὶ λαγῶν κἀλωπήκων.

In quibus aut αὕτη aut τότε superfluum est. Possis καὶ κυνῶν αὖ τῆμος ὥρη conicere; lenius tamen fuerit καὶ κυνῶν αὖ τῇ τότ' ὥρῃ, sc. ἡδύ ἐστιν ἐσθίειν. Exercit. phil. I p. 24.

Ibid. c. Corrige operarum vitium κημήρης.

Ibid. f. In Nicandri versibus μηνύει posui pro μηνύσας, quod B habet, AP μηνύσαι. Dobraeus μήνυσεν, quod fortasse ut lenius praeferendum est.

VII, 283. a. Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς ἐν Κρίκᾳ. Scripsi Κίρκᾳ et in ipsis poetae versibus ἀνιοχεύων | ἦστ' ἀκάτω κατόπισθε pro ἀνιόχευεν εἰς τὰ κάτω κατόπισθε. V. Anal. Alex. p. 240. ubi quae sequuntur ita corrigere tentavi θεᾶς ὕπο πόμπιμος ἰχθύς, i. e. a Circe missus.

Ibid. d. In Erinnae loco revocavi cod. scripturam πομπεύσας, pro quo Stephanus dederat πομπεύσαις. Continuo malim διὰ τὸν Ἀπόλλωνος ἔρωτα.

Ibid. f. Apollonii versum, πομπίλον ὠκυάλων νηῶν αἰήονα δοῦλον, fortasse recte emendavi φρουρὸν reponens pro δοῦρον, ut habent AB. αἰήονα, quod in A αἰηόνονα scriptum, fortasse εἰδήμονα fuit. Lobeckius ad Soph. Aiac. p. 164. ἁλιδινέα δοῦλον.

VII, 284. c. Callimachus ἢ μᾶλλον χρύσειον ἐπ' ὀφρύσιν ἱερὸν ἰχθύν. Ita scripsi. Pro ἐπ' erat ἐν, ut in Eratosthenis loco lit. d. ubi ἐπ' edidi e Plutarcho. Praeterea pro μᾶλλον forsan καλὸν scribendum est. Cfr. ad Theocritum p. 281.

Ibid. e. Ἀρχέστρατος περὶ τῶν ἐν βοσπόρῳ ταρίχων εἰπὼν Βοσπόρου ἐκπλεύσαντα — ἰχθύος αὐξηθέντος, ὃν ἐν μέτρῳ οὐ θέμις εἰπεῖν. Nulla in his constructio est; suam orationi integritatem restitues addito quod post αὐξηθέντος excidit ἐπιφέρει.

Ibid. f. Edebatur ἡλίῳ ῥιγοῦντι ut p. 285 e. et ἔσθ' ἁπλῶς.

VII, 285. b. Dobraeus διαστέλλων [πρὸς] τὸν λεγόμενον γόνον.

Ibid. b. Archestrati versus nondum persanati sunt; certe in tertio versu

καὶ λαβὲ πρόσφατον αὐτὸν ἐν εὐκόλποισι Φαλήρου
ἀγκῶσιν ληφθένθ' ἱεροῖς —

non placet duplex τῶν ἀγκώνων epitheton. Scribendum ἐν εὐκόλποιο Φαλήρου ἀγκῶσιν, quod aptissimum est sinuosi portus epitheton. Exercit. philol. I p. 25.

Ibid. d. ἴδε πῦρ ἀφύη. Scripsi εἶδε ex BC. Vulgatum tamen tuetur Hesychius s. ἴδε.

Ibid. f. τὰς Αἰνιάτιδας καλουμένας ἀφύας. Rectius Αἰνεάτιδας, ab Αἴνεια, ut Κορσεάτης a Κόρσεια, Ὀρνεάτης ab Ὄρνεια, et similia eiusdem generis plura. Cfr. Staphanus Byz. s. v. Αἴνεια.

VII, 286. b. In Calliae loco fortasse ἀχαρνῶς scribendum est.

Ibid. c. Epicharmus σκορπίος παῖς ἐπιθαλάττιός τε οὔ. An παῖς ἐπιθαλαττίου θεοῦ?

Ibid. d. In Archestrati loco post ὀψώνει Dindorfius plura excidisse statuit, recte forsitan, nisi potius καὶ delendum est cum B.

VII, 287. a. De Pherecratis fragmento v. Com. graec. II p. 311.

Ibid. c. In Numenii loco δέλετρα pro δέλευρα scripsi praeeunte J. G. Schneidero.

Ibid. e. Antiphanes ἄτοπά γε κηρύττουσι ἐν τοῖς ἰχθύσιν

ρύγμαθ', οὗ καὶ νῦν τις ἐκκεκράγει μέγα. Ita correxi litam scripturam ἄτοπόν γε — κήρυγμα, οὗ καὶ νῦν —. equitur Alexidis locus, in quo τοῖσι scripsi pro τοῖς, deleto uod B omittit μέν. Tum ἑστιῶν dedi cum Villebrunio, σθίειν Schweigh. et Dindorfius; libri ἐσθίων.

VII, 288. d. In Philemonis fragmento vs. 1. ὥς ἵμερός μ' πῆλθε γῇ τε κοὐρανῷ λέξαι μολόντι, fortasse scribendum οὐπῆλθε, i. e. μοι ἐπῆλθε, eademque crasis etiam Euripidi led. 56. restituenda videtur ὥσθ' ἵμερός μοὐπῆλθε γῇ τε οὐρανῷ λέξαι μολούσῃ. Vs. 5. scribendum praeeunte Toupio οἷον παρατέθεικ'. Post vs. 9. fortasse nonnulla exciderunt.

Ibid. e. ὅμοιον ἐγένετ' ὄρνις ὁπόταν ἁρπάσῃ. Scribendum ὁπόταν ὄρνις.

Ibid. f. εἰ δ' ἔλαβον ἀρτίως σκάρον. Sic Bentleius pro ἄρτι. Fortasse tamen vitium in σκάρον latet scribendumque ἄρτι σαργόν vel σαυρόν.

VI, 289. a. τοὺς ἤδη νεκρούς ... ὅταν ὀσφρανθῶσι ποιῶ ζῆν πάλιν. Fortasse ante ὅταν excidit ὄντας. Casaubonus ὅταν μόνον ὀσφρανθῶσι.

Ibid. b. Ephippus οὐ Μενεκράτης μὲν ἔφασκεν εἶναι Ζεὺς θεός. Ita Schweigh. pro εἶναι ὁ θεός. Nauckius Observ. crit. p. 46. εἶναι θεῶν θεός, quod probari non potest.

Ibid. c. κρηπῖδάς τε ὑποδεδεμένος. Ad κρηπῖδας desidero χρυσᾶς vel simile quid.

Ibid. d. ἐμὲ δὲ καὶ οἱ μέλλοντες ἔσεσθαι. Scripsi οἱ [ἀεὶ] μέλλοντες.

Ibid. e. Recte legitur μετὰ τῶν ἰδίων θεῶν, quod non debebat in φίλων mutari. Quod statim sequitur ἐπὶ τῆς μέσης κλίνης ὑψηλότατα καὶ ἱεροπρεπέστατα κεκοσμημένης non retius dictum est quam si latine dicas torum altissime ornatum. Scribendum videtur ὑψηλοτάτης, ac fortasse etiam οὔσης Hegesander addiderat.

Ibid. f. μετὰ τῶν ὑπηκόων γελώμενος θεῶν ἔφυγεν ἐκ οὗ συμποσίου. Ita haec scripsi, vulgo pro θεῶν legitur θέων, quod fortasse servari potest.

VII, 290. a. Pythermus Ephesius de Themisone Herculem emulante: ἐφόρει δὲ τὰ τόξα σκυθικὰ καὶ ῥόπαλον ἐκράτει.

Quem Hercules gestabat arcum fuisse Scythicum constanti fama ferebatur. V. Theocrit. XIII 56. Lycophro Alex. 56, Herodorus et Callimachus apud schol. ad Theocritum l. l. Formam arcus Scythici satis luculenter describit Agatho in Telepho apud Athen. X p. 454 d. ubi figurae literae sigma assimilatur, qualem ex titulo apud Boeckhium Inscr. 8. protulit Matthiae ad Euripidis Fragm. p. 358. Eadem forma obversabatur poetae tragico aqud Plutarchum Solert. anim. p. 907 d. dormientem Herculem his verbis describenti: *τὰ τόξα μασχάλῃ | ὑποθεὶς κραταιῷ περιβαλὼν βραχίονι | εὕδει πιέζων χειρὶ δεξιᾷ ξύλον.* Cui descriptioni non respondet nisi Scythici arcus figura, cuius exempla habemus in numo aeneo Lamiae in Museo Brit. tab. V, 8. et apud Gerhardum in Delectu pict. vas. tab. CIX. CXIX. CXXIV. Cfr. Pausan. X, 31, 8. Strab. II p. 187 (125). Millin Monum. ined. Tom. I p. 15. Exercit. phil. I p. 25.

Ibid. b. In Hegesippi loco erat *μὴ κόπτ' ἐμέ* et vs. 5. *εὑρημένον εἰδέναι νόμιζε.* Emendavit Dobraeus.

Ibid. c. *ἐπὰν τάχιστ' ἔλθωσιν ἐκ τῆς ἐκφορᾶς.* Scribendum puto *ἀπὸ τῆς ἐκφορᾶς.*

Ibid. *τὸ πέρας σοι λέγω.* Fortasse *τὸ πέρας μοι λέγε,* ut haec ab interlocutore A. dicantur. Cfr. vs. 4.

Ibid. d. *πολλοὺς ἐγὼ σφόδρ' οἶδα τῶν καθημένων.* Scripsi *κεκλημένων*, hospitum ad coenam invitatorum.

Ibid. f. — 291. d. Nicomachi ecloga. Vs. 2. scribendum videtur *ὀλίγωρον δὲ πεποίηκας τί πως. ἐν τῇ τέχνῃ* —

VI, 291. a. Vs. 7. *εἴσομαι δέ γ' ἂν λέγῃς.* Nauckius *εἴσομαι δ' ἐὰν λέγῃς.* Vs. 9. pro *πότερ'.*, quod Dindorfius cum Dobraeo pro *πότερον* posuit, scripsi *πάτερ*, de quo v. Addenda mea Com. graec. vol. V p. 117. Vs. 15. *ζωγραφίας ἧφθαι*, haec ex pluribus quae exciderunt relicta sunt. *κατὰ* addidi suasu Dindorfii. Vs. 16. *δεῖ τινα τέχνης* Hermanno auctore scripsi pro *δεῖ τῆς τέχνης.*

Ibid. b. Legebatur *ἀστρολογικὴν ἰατρικὴν γεωμετρικήν*, Dindorfius *ἀστρολογικὴν γεωμετρικὴν ἰατρικήν.* Verum esse verborum ordinem quem ego et Dobraeus Adv. II p. 314 restituimus sequentia ostendunt. Vs. 19. ante Erfurdtum erat

τέχνας pro τύχας. Vs. 20. fort. παρακολουθήσας. Vs. 21. πότ' ἄωρος. B ποθωρος, unde conicias πόθ' ὥριός ἐσθ' ἕκαστος ἢ πότ' ἀώριος.

Ibid. c. Vs. 30. περὶ τῆς ἰατρικῆς δὲ personae A assignavi. Vs. 33. κοὐκ ἐγκρατής. Eustathius ad Hom. p. 1753, 49. οὐκ ἐγκρατής.

Ibid. d. Vs. 35. ἔχον pro ἐμὸν Iacobsius; praeterea indicavi lacunam. Vs. 38. ἀριθμητικῆς Grotius, λογιστικῆς Iacobsius, vulgo μαγειρικῆς. Restituenda autem crasis εἰδέν-ἀριθμητικῆς. Vs. 39. καὶ γραφήσεται corruptum animadvertit Hirschig, cuius de toto h. l. sententiam v. Com. gr. vol. V p. CCCXXVI. Vs. 40. μίκρ' ἀντάκουσον Cobetus. Vs. 41. δὲ δίαγε νῦν τὴν ἡμέραν Cobetus.

VII, 292. b. In Diphili loco vs. 16. ἐπιβαλεῖ Coraes. Vs. 20. περιχαρὴς | εἰς δέκ' ἐπὶ τῇ μνᾷ γεγονέναι καὶ δώδεκα. Pro εἰς δέκ' fortasse ἕνδεκ' scribendum. De nauticis usuris cfr. Com. gr. vol. V p. 111. Vs. 23. ὑπέκυψ' Preller Philol. Gotting. III p. 522. Vulgo ὑπέμιξ'.

Ibid. c. Vs. 29. ἀνασεσυρμένα scripsi pro ἀνευρημένα.

Ibid. d. Vs. 38. οἷ scripsi pro οὗ. Vs. 41. ἀποσάξεις Casaubonus pro ἀποτάξεις. Cfr. Cobetus Mnem. IV p. 318. Continuo in Athenaei verbis μαγειρικὸς pro μαγειρίσκος Dobraeus.

Ibid. e. In Archedici loco vs. 3. οὐκ οἴσεις scripsi cum Herwerdeno Obs. crit. p. 100 pro οἰχήσει. Vs. 4 sq. idem coniecit τούς τ' ἄνθρακας | ῥάνας ἐλαίῳ πανταχῇ. Praefero quod Hermannus coniecit τὸν ἄνθρακα | ἔρραν' ἐλαίῳ πάντα καὶ ποιῶ φλόγα. De ἄνθραξ cfr. 293 c.

Ibid. f. In eiusdem poetae fragmento vs. 11 et 12. fortasse scribendum κοτύλη τε παραναλωμένη σέσωκέ μοι. Libri κοτύλης τε παραναλωμένης σέσωκέ μου. Schweighaeuserus σέσωκ' ἐμοί. Ut ego, etiam Dobraeus.

VII, 293. c. In Sotadis fragmento vs. 15. pro ὤφθη Dobraeo praeeunte dedi ἑφθή. Ibid. vs. 18. scripsi cum Dobraeo ἑψητὸν δὲ μετὰ ταύτας τινά. Cod. A ταῦτ' αστινα. ταύτας spectat ad σηπίας καὶ τευθίδας. Non recte Porsonus μετὰ ταῦτ' ἐστὶ τί; Vs. 19. τούτοις dixit quasi praecessisset ἑψητούς.

Ibid. d. Vs. 24. πάντα inserui cum Casaubono; nec tamen

hoc sufficit. Post *τοιούτῳ τινί* versus videtur excidisse, quo accuratius quale esse debeat *τὸ ἄλευρον* indicatum erat.

Ibid. e. Legebatur *ἀφύαν*. Ib. *πλείονα*, quod Schweighaeuserus *πλείονας* scribi volebat, corruptum est.

Ibid. f. In Archestrati loco *γόγγρου μὲν γὰρ ἔχεις κεφαλήν, φίλος, ἐν Σικυῶνι*, non erat cur praeeunte Dindorfio probarem Schweighaeuseri coniecturam *φίλῃ ἐν Σικυῶνι* scribentis, nec favere dicam Philemonis locum p. 289 a. *ἢ 'κ τῆς Σικυῶνος τῆς φίλης ὃν τοῖς θεοῖς | φέρει Ποσειδῶν γόγγρον εἰς τὸν οὐρανόν*, ubi *φίλη* dicitur Sicyon quoniam Neptuno grata est, quippe a Sicyoniis sancte culto.

VII, 294. b. Archedicus *γόγγρου κεφαλὴν καὶ τὰ πρῶτα τεμάχια*. Pro *κεφαλὴν* fortasse *κεφάλαιον* scribendum est, nisi potius *τὰ πρῶτα τεμάχια* corrupta sunt. Suspicabar *καὶ τὰ πτερωτὰ τεμάχια*, i. e. *τὴν λοφιάν*. Tum *ὃν ἔχω τουτογί* conicit Nauckius.

Ibid. c. *οὐδεὶς δεδιηκόνηκεν* dedi e correctione Valckenarii. Vulgo *δὲ διηκόνηκεν*. Cod. P *δὲ διακόνηκεν*. Verum est *δεδιακόνηκεν*. Cfr. Herwerden Obs. crit. p. 101. Continuo Dobraeus *λέγων*. Vs. 12. *διαπυτιοῦσ' οἶνον δὲ τοιοῦτον χαμαί*. Scribendum videtur *ἐκπυτιοῦσ'*. Nauckius *ἀποπυτιοῦσ'*.

VII, 295. a. Lynceus Samius *ἀδικίᾳ κτήσασθαι τὴν ἐπιθυμίαν*. Plane singulariter et sine exemplo haec dicta sunt. Requiro *ἰάσασθαι* vel *πλήσασθαι τὴν ἐπιθυμίαν*. Ibidem sequuntur haec: *καὶ γὰρ τὸν Θησέα φησὶ γεγονότα καλόν, ὑπολαμβάνω, τοῦ Τληπολέμου τὸν ἰχθὺν τοῦτον αὐτῷ παρασχόντος, παρεσχηκέναι*. Rectius fuerit *ἀντιπαρεσχηκέναι*.

Ibid. d. In fine loci Antiphanis ex Philotide petiti non incommode addideris *ἀπολεῖ μ' οὑτοσί*. Cfr. eiusdem poetae locum XIV p. 662 b. Sequitur continuo Eubuli locus, cuius primam partem ita refinxerim

τήν τ' εὐπρόσωπον λοπάδα τοῦ θαλαττίου
γλαύκου φέρουσαν εὐγενέστατον κάρα.

Affert enim haec Athenaeus, ut glauci caput in magno honore fuisse doceat. De versu tertio cfr. Com. gr. III p. 225.

Ibid. e. In Anaxandridis loco *ἀμύμονος* pro *ἀκύμονος* ex-

hibui ex emendatione Dobraei. Eadem postea Cobeti coniectura fuit. Vs. 4. erat *τόνδε πάντα.*

Ibid. f. *καθαρείως* scripsi pro *καθαρίως*. In Antiphanis fragmento vs. 7. Porsonus *ψήττας ἰξύς* coniecit pro *ψήττας κίσχος*, debebat *ψήττης ἰξύς*. Sed aliud quid latet, v. Com. graec. vol. III p. 73.

VII, 296. a. *ἐπώνυμος* addidi Porsonum secutus, *παῖδες θεοῦ* malebat Dobraeus. In Theolyti versibus

Ἀνθηδών νύ τίς ἐστιν ἐπὶ πλευροῖο θαλάσσης
ἀντίον Εὐβοίης σχεδὸν Εὐρίποιο ῥοάων,

nescire me fateor quid sit *πλευρὸν θαλάσσης*. Fortasse *ἐπὶ λευροῖο θαλάσσης* scribendum, quod apprime convenit Anthedoni, in ea parte Euripi sitae, ubi angustiae maris iamiam aliquanto recedunt. Haud inepte compares homericum *ἐπὶ πλατεῖ Ἕλλης πόντῳ.*

Ibid. b. Citatur *Προμαθίδας ἐν ἡμιάμβοις*, quod vide ne *μελιάμβοις* scribendum sit. V. Analecta Alex. p. 390. Vix enim intelligas quo pacto nomina *Πολύβου τοῦ Ἑρμοῦ καὶ Εὐβοίας τῆς Λαρύμνου* hemiamborum metro adaptari potuerint.

Ibid. d. *ὅτε Ἰάσων μετὰ τῶν Τυρρηνῶν ἐμάχετο.* Pro *μετὰ* requiro *κατά*. Mox praeeunte Emperio scripsi *κατὰ δὲ Διὸς βούλησιν ἐν τῷ τῆς θαλάττης βυθῷ ἀφανισθῆναι* pro *φανῆναι.*

Ibid. e. De Alexandri Aetoli loco vide Analecta Alex. p. 238. Vs. 2. quamvis *λιτὴ* fortasse defendi potest, nescio tamen an *κλυτὴ* scribendum sit.

Ibid. f. In Aeschrionis loco addidi *βρῶμα*. V. Choliambogr. fragm. p. 138.

VII, 297 a. Erat *λειποθυμοῦντα*. Ibid. *ἐπὶ κρήνῃ* pro *ὑπὸ κρήνῃ* et *ἀποψυχόμενον* pro *ὑποψυχόμενον* dedi Piersonum ad Moerin p. 170. secutus.

Ibid. b. *Ἡδύλη — ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Σκύλλῃ ἱστορεῖ Γλαῦκον ἐρασθέντα ἐλθεῖν αὐτῆς εἰς τὸ ἄντρον*

ἢ κόγχου δώρημα φέροντ' Ἐρυθραίης ἀπὸ πέτρης
ἢ τοὺς ἀλκυόνων παῖδας ἔτ' ἀπτερύγους.

Horum priora Hedyle ita scripsisse videtur

Σκύλλης ἄντρον ἐσῆλθε φέρων
ἢ κόγχου δωρήματ' Ἐρυθραίης ἀπὸ πέτρης.

In quo pluralis δωρήματα notissimo usu positus est. Ceterum compara cum his Pseudo-Tibullum III, 17. in Erythraeo legitur quae littore concha. Adde Babrium fab. 115, 7. τὰ τῆς ἐρυθρῆς πάντα δῶρά σοι δώσω. Exerc. philol. I p. 26.

Ibid. e. καὶ τὴν θυσίαν ταύτην καλεῖσθαι θυνναῖον. Scripsi quod usus postulabat θυνναῖα. Compara τοναῖα, σακαῖα alia.

VII, 298. e. In Archestrati loco πορθμῷ dedi pro πορθμοῦ.

VII, 299. b. τὰς μέντοι πληθυντικὰς οὐκ ἔθ' ὁμοίως τῷ ποιητῇ. Fortasse excidit ἐκφέρουσιν. Ib. ex Aristophane dedi ὅπερ pro ὥσπερ.

Ibid. d. Erat ἰδικώτερον.

Ibid. e. In Antiphanis loco scriptum erat ὀσφρᾶσθαι et οὕτως ἔσθ' ἅγιον παντελῶς, quorum illud Elsmleius, alterum Dindorfius correxit.

VII, 300. a. Timocles πῶς ἂν μὲν οὖν σώσειε Ἶβις καὶ κυών. Forsitan πῶς ἄν με νῦν.

Ibid. c. Eubulus αἵ τε λιμνοσώματοι | βοιώτιαι παρῆσαν ἐγχέλεις. Scripsi λιπαροσώματοι, ut conieci Quaest. scen. III p. 18. Valckenarius λειοσώματοι. Pro παρῆσαν posui παρῆσαν propter vs. 1. ἐπεισέπλει.

Ibid. Antiphanes Θρῄκης κατάρδων ποταμὸς ὠνομασμένος. Scripsi Θρῄκην.

Ibid. d. Loca enumerantur anguillarum multitudine clara: καὶ περὶ τὸν Εὐλέα (ita Schweigh. pro εὐκλέα) δὲ ποταμόν, οὗ μνημονεύει Ἀντίμαχος ἐν ταῖς ἐπιγραφομέναις Δέλτοις οὕτως Ἐλθὼν Εὐλείας πηγὰς ἐπὶ δινήεντος. Apertum est pro Εὐλέα scribendum esse Εὐλέαν et in Antimachi versu Εὐλεία i. e. Εὐλείου. Exercit. philol. I p. 26. Scripsi nunc Εὐλῆος, similiterque iam et rectius fortasse Bergkius Εὐλεῖος. Itaque nominativus fuit Εὐλεύς sive, ut mihi videtur, Εἰλεύς, quemadmodum Εἰλισσός fluvius a flexuoso cursu dictus est.

Ibid. περὶ αὐτοῦ post φησὶ τάδε deleverim.

Ibid. e. In Archestrati loco repraesentavi scripturam cod. A. quamvis corruptam.

VII, 301. a. Archippi locus legebatur ita scriptus *καὶ τὴν μὲν ἀφύην καταπέπωκεν ἑψητὸς ἐντυχών.*

Ibid. d. Mnaseas Patrensis *Ἰχθύος δὲ γίνεται καὶ Ἡσυχίας τῆς ἀδελφῆς γαλήνη καὶ μύραινα καὶ ἠλακατῆνες.* Recepi in his Adami coniecturam *γαλῆ* et *ἠλακατὴν* scripsi; fortasse tamen pro *γαλήνη* scribendum potius *γλάνις*. Nec *Ἰχθύος* incorruptum videtur; fortasse *Ἴσχυος* auctor scripserat. Sed praestabat totum hoc figmentum, cuius sub involucro quid sententiae absconditum lateat ne suspicari quidem licet, intactum relinquere.

Ibid. f. *Ἀρχέστρατος δέ φησιν*

ἀμφὶ δὲ τὴν ἱεράν τε καὶ εὐρύχορον Σάμον ὄψει
θύννον ἁλισκόμενον σπουδῇ μέγαν, ὃν καλέουσιν
ὄρκυν, ἄλλοι δ' αὖ κῆτος· τούτου δὲ θεοῖς χρή
ὀψωνεῖν· ἃ πρέπει ταχέως καὶ μητέρι τιμῆς.

In his quod de variis thynni nominibus dixit, illustratur Sostrati annotatione apud Athenaeum VII p. 303 b. qui pelamydem *μείζω γινομένην* thyunum appellari dicit, *ἔτι δὲ μείζω ὄρκυνον, ὑπερβαλλόντως δὲ αὐξανομένην γίνεσθαι κῆτος.* Versu tertio quo pacto *ὄρκυν* ultimam producat non intelligitur; nec vero *ὄρκυνον*, quod Epit. habet, probari potest. Archestratus *ὄρκυν'* scripserat, a recto casu *ὄρκυν, ὄρκυνος*, ut *Φόρκυν, Φόρκυνος*. Nec deest exemplum eius formae. Anaxandrides Protesil. Fragm. 1, 61. *μύες ὄστρεια κτένες ὄρκυνες.* Sequentium autem verborum neque structuram neque sententiam perspicio. Recte quidem Coraes vs. 4. *μὴ περὶ τιμῆς* scribendum esse intellexit pro *μητέρι τιμῆς*, sed idem quum id elliptice dici posse censet ita ut subaudiatur *μικρολογεῖσθαι*, longissime a vero aberravit. Excidit haud dubie versus, cuius initio fortasse verbum *δηριάαν* vel simile positum erat. Cetera ita expedio

τούτου δὲ θεοῖς χρὴ
ὀψωνεῖν ἃ πρέπει ταχέως καὶ μὴ περὶ τιμῆς —

Nimirum non omnes thynni partes expetebant gulosi; caput e. c. in vilissimis obsoniis habebatur, contra *τὰ οὐραῖα* in magno honore erant, ut intelligitur ex Athen. VII p. 303. f.

Itaque thynni partes quas deceat diis offerendas esse dicit. Exercit. philolog. I p. 26. et II p. 14.

VII, 302. a. In eodem Archestrati loco inde a vs. 8. leguntur haec

ἂν δέ ποτ' Ἰταλίας ἱερᾶς Ἱππώνιον ἔλθῃς,
ἑρπετὸν εἰς ὕδατος στεφάνους· πολὺ δὴ πολὺ πάντων
ἐνταῦθ' εἰσὶν ἄριστοι —

Horum versu secundo hoc unum video scribendum esse ἕρπε τότ' εἰς, sed ὕδατος στεφάνους, quod Iacobsius ὑδατοστέφανον scribi voluit, non expedio. Hermannum conicere memini Ἱππωνίου ἔλθῃς ἑρκίον εἰς ὑδατοστεφάνου.

Vs. 12. βρυχίου διὰ πόντου non recte explicat Schweigh. de mari horrisono, quae potestas non inest adiectivo βρύχιος, quod cum ad βρέχειν, non autem ad βρυχᾶσθαι, revocandum esse primae syllabae mensura indicet, apparat nihil aliud significare quam ὑγρός. Exercit. phil. II p. 14.

Ibid. c. Theodoridas

θύννοι τε δὴ οἰστρήσοντι Γαδείρων δρόμον.

Non haec iambicis numeris includenda esse haec docet emendatio ad linguae usum necessaria:

θύννοι τε διοιστρήσοντι
Γαδείρων δρόμον.

Ibid. d. In Strattidis fragmento θύννου τι dedi pro θύννου τε.

Ibid. e. Ἔριφος Μελιβοίᾳ

ταῦτα γὰρ οἱ πένητες οὐκ ἔχοντες ἀγοράσαι —

Dindorfius ταῦθ' οἱ πένητες ex emendatione Casauboni. Dobraeus Ἔριφος Μελιβοίᾳ ταῦτα γράφει· Οἱ πένητες — Malim ταῦτα γὰρ | οἱ μὲν πένητες.

Ibid. f. Alexis ἀπελευθέρων ὀψάρια θηρεύουσί μοι. Herwerdenus — ὀψάρια γὰρ θηρῶσί μοι.

VII, 303. a. Alexis οὗτος πρότερον κεφάλαιον εἰ θύννου λάβοι. Ita scripsi (non κεφαλαῖον) pro οὗτος πρότερον, κεφαλὴν εἰ λάβοι θύννου. Cf. Calliam p. 286 b. Dindorfius cum Erfurdto οὗτος δὲ πρότερον εἰ κεφαλὴν θύννου λάβοι.

Ibid. c. In Aeschyli fragmento μύδρος pro μύδρους scripsi cum Dobraeo.

Ibid. d. Cratinus

ἐγὼ γάρ εἰμι θυννὶς ἢ μελαίνας ἢ
καὶ θύννος ὀρφὼς γλαῦκος ἔγχελυς κυών.

ro *μελαίνας*, quod nihil est, scripsi *μελαινάς*; rectius tamen :ripseris *μελαινίς*, quod conchae genus est. V. Athenaeum I p. 86 a. Totus locus ita fortasse scribendus est:

ἐγὼ γάρ, εἴ μοι θυννὶς ἢ μελαινὶς ἦν —

Ibid. e. Archestratus

καὶ θύννης οὐραῖον ἔχειν, ἣν θυννίδα φωνῶ
τὴν μεγάλην.

'ro *ἣν* posui articulum hoc sensu thynnida dico adulam. Vs. 6. forsan recte Dalecampius *καὶ ξήρ', ἂν ἐθέλῃς σθειν, γενναῖα πέλονται.*

Ibid. In Antiphanis loco cum Cobeto *ὁ δ' ἐν ἀγρῷ* posui ›ro *ὁ μὲν ἀγρῷ*. Vs. 4. *πρὸς γῆς* (non *πρὸς τῆς*, qui ope-'arum error est) dedi item cum Cobeto pro *πρὸς τῇ*. De vs. '. vide Com. graec. vol. III p. 70 et Herwerdenum Nov. Add. :rit. p. 19.

VII, 304. b. *ὃν Λυσανίας.* Vulgo *ὡς Λυσανίας*. Sequi-ur Hipponactis locus, quocum ad unius fragmenti perpetuita-em coniungendi sunt versus quos servavit Athenaeus XIV p. ;45 c. Vs. 1. *ῥύβδην* pro *ῥύδην* scripsi cum Bergkio. Vs. !. erat *θύνναν*, quod *θυννίδα* scripsi, Bergkius *θύννην*. 'ortasse tamen *θύννα* illi nominum generi accensendum est le quo egi ad VIII p. 333 d. Pro *μυσσωτὸν* ante Bergkium erat *υττωτόν*. Vs. 4. *ὥστε χρὴ σκάπτειν πέτρας τ' ὀρείας*. acunam post *σπάπτειν* statuit Gaisfordus. Fortasse *ὥστε* ρῇ *σκάπτειν πέτρας ὀρείας*. V. quae dixi in Choliamb. Desi p. 120.

Ibid. d. Numenius *ἠὲ μέγαν συνόδοντα. ἢ ἀρνευτὴν ἴπ-ουρον.* Scribendum *συνόδοντ' ἤ*, quamvis *συνόδοντα ἤ* iam aliis locis Athenaeus teneat.

Idem lit. e. *χάννους τ' ἐγχέλυάς τε καὶ ἐννυχίην πίτυ-ν.* Mirabile marini piscis epitheton est *ἐννυχίη*, quod Ca-ubonus ad nocturnam piscationem referebat, parum proba-liter. Scripsi *εἰναλίην πυτίνην* (Fragm. Com. graec. vol. II 125.) quod piscis nomen esse potuit a similitudine pytinae ictum. Cfr. ad p. 327 f.

VII, 305. a. ἑρπίλλας scripsi pro ἑρπήλας ex p. 306 e.

Ibid. c. Cratini locus ante Cobetum sic scribebatur τρίγλη δ' εἰ μὲν ἐδηδοκοίη τένθου.

Ibid. d. In Pancratis loco erat οἷς ἤδη κίχλην οἰνώδεα, quod οἶσ' ἤδη scripsi ex coniectura Bergkii.

Ibid. f. Ultimus Archestratei fragmenti versus ad structuram loci inhabilis est nec intelligi potest, nisi post secundum versum ponitur hoc modo:

τὸν κάπρον ἂν ἐσίδῃς, ὠνοῦ καὶ μὴ κατάλειπε,
ἄρθρων μηλείων ἐπὶ γῆν δωρήματα βάλλων.

h. e. eme caprum quovis pretio proiciens quod e talorum ludo fecisti lucrum. Spectant haec ad deperditam aliquam carminis partem, in qua quem h. l. alloquitur Archestratus amicum (sive is Moschus fuit sive Cleaenus) ex talorum lusu pecuniam collegisse dixerit. Talos ex ossibus agnorum hinuleorumque confieri nota res est. Possunt tamen μηλείων ἄρθρων δωρήματα etiam de lucro intelligi, quod ille ex vendendis agnorum carnibus fecerat, ut lanionem eum fuisse suspicari possis.

VII, 306. a. In eiusdem poetae loco:

κιθαρὸν δὲ κελεύω
ἂν μὲν λευκὸς ἔῃ * * στερεός τε πεφύκῃ,
ἕψειν εἰς ἅλμην καθαρὰν βαιὰ φύλλα καθέντα,

fortasse post ἔῃ excidit ἰδέειν, ut est vs. 4. ἂν δ' ᾖ πυρρὸς ἰδεῖν, vel χροιήν. Tertio versu num βαιά, quod ex L. receptum est, recte pyrrhichii mensuram habeat vehementer dubito. Vulgo καὶ ἄφυλλα. Venetus quid habeat non indicatum est. Scribendum videtur εἰς ἅλμην καθαρὰν καὶ φύλλα καθέντα. In muria et foliis citharum coqui iubet. Cfr. Sotades in Fragm. Com. graec. vol. III p. 585. de labrace ἔσται δι' ἅλμης λιπαρὸς ἑφθεὶς ἐν χλόῃ. Adde Archestratum p. 310 d. Exercit. phil. I p. 26.

Ibid. d. In Sophronis loco dedi ὄκκα τινὸς δῆσθε pro ὄκα.

Ibid. f. κύουσι δὲ τριάκοντα ἡμέρας posui pro ἡμερῶν, et sic est apud Aristotelem.

VII, 307. d. Antiphanes κέστρεις ἔχων ἄλλους στρατιώτας τυγχάνεις | νήστεις. Scripsi ἀλλ' οὐ στρατιώτας.

Ibid. e. In Amipsiae loco ἧττον γὰρ οὖν scripsi cum Do-

braeo pro ἧττον γ' ἂν οὖν. In seq. versu malim deleta καθάπερ vocula, νῆστις ἀκολουθήσεις ἐμοὶ κεστρεύς.

VII, 308. b. In Platonis loco dedi ἐξιόντι γὰρ | ἁλιεὺς ἀπήντησεν φέρων μοι κεστρέας. Vulgo ἐξιόντι μοι. BP ἐξιόντι μὲν γάρ. Continuo sequuntur haec σὺ δὲ εἰπέ μοι, ὦ Θετταλὸν πάλαισμα. Non sine causa haesit Porsonus σόφισμα corrigens. Editum defendere conatus sum ad Theocr. p. 294. Non male tamen legeretur παιπάλημα.

Ibid. c. ἢ διὰ τὴν ἐχεμυθίαν; θεῖον γὰρ ἡγοῦνται τὴν σιωπήν. Pythagoreorum dicit silentium. Pro θεῖον, quod ferri non potest, scripsi ὅσιον, qui frequens error est, cuius exempla composui in Philologo Gott. XIV p. 18.

Ibid. f. Erat ἐν Τελμισσεῦσι.

VII, 309. d. Epicharmus καὶ μάλ' ἁδροὶ κωβιοί. Secutus sum Casaubonum. Vulgo χάλανδροι, A χάλαδροι. Credibile tamen aliud quid latere. V. Ahrensium.

Ibid. e. In Epicharmi loco πάντας pro πάντες posui cum Casaubono et χαδύνοντες pro χαδύναντες scripsi ex B, ne diversa tempora in eadem sententia coniungantur.

VII, 310. a. Theognis: δείπνου δὴ λήγοιμεν ὅσου τινὰ θυμὸς ἀνώγοι. Fortasse δείπνου δὴ μηδοίμεθ' ὅσον.

Ibid. c. Archestratus εἶτα κυμίνῳ αὐτὰ πάσας ἁλὶ μὴ συχνῷ ὄπτα. Sustuli hiatum scribendo ταῦτα.

Ibid. d. πλευρώμασιν dedi ex emendatione Iacobsii, libri πληρώμασιν.

VII, 311. b. μαλακῶς χρηστούς J. G. Schneiderus, vulgo μαλακοὺς χρηστῶς. Praeterea δίχ' ἅλμης scripsi pro δι' ἅλμης. Veram esse emendationem ostendit vs. 14. Versu sequente erat μηδὲ προσέλθῃ σοι πρὸς τοὔψον τοῦτο ποιοῦντι, ubi Coraes ποτὲ scripsit pro πρός. Scribendum erat περὶ τοὔψον τοῦτο πονοῦντι.

Ibid. c. Exhibui Porsoni emendationem, vitiose libri τῶν δὲ πετραίων ἰχθυδίων τῶν τρισκαταράτων. Nisi praeferas quod idem suasit, τῶν δὲ πετραίων ὀψαρίων τῶν τρισκαταράτων, ut ἰχθυδίων pro glossemate habendum sit; sed genitivi difficilem explicatum habent.

VII, 312. c. ἧττον τῶν ἐγχέλεων Dobraeus, οὐχ ἧττον

τῶν ἑ. libri. In Platonis loco fortasse προσέτι pro πρόσεστιν (corr. oper. errorem) scribendum est.

Ibid. e. ἀμμώδεσιν ἐρημίαις pro λιμώδεσιν ἐρ. dedit Scaliger. Continuo ἔστι δὲ ταῦτα δύο βιβλία. Recte ut videtur O. Schneiderus ad Nicandrum p. 182, 1. pro δύο corrigit δ'. In sequentibus pro μύρος, quod aperte cum μύραινα cognatum est, ubique scripsi μῦρος.

VII, 313. b. Epicharmus βῶκάς τε πολλούς. Ita Dindorfius in notis; abest vulgo τε.

Ibid. b. Epaenetus: σμαρίδα, ἣν ἔνιοι καλοῦσι κυνὸς εὐνά. C κυνὸς εὖναν. Idem Epaeneti locus est p. 128 f. ubi A habet εὖναι, B εὐναί. Idque verum videtur; notum est proverbium κυνὸς εὐναί. Inditum hoc nomen pisci propter salacitatem.

Ibid. Antiphanes πῶς; οὓς ἂν ἄνθρωπος φάγοι. Ita correxi editum πῶς οὖν ἄνθρωπος φάγοι. ἂν addidit Casaubonus.

Ibid. c. οπως σε πείσῃ μηδὲ εἷς. Imo πείσει, ut voluit Cobetus Mnem. VII 157.

mialbid. e. In Epicharmi versu cum Ahrensio dedi μύρμαι θ' οἵ τε κολιᾶν μέζονες | ἐντί. Vulgo μύρμαι τοί τε —

VII, 314. f. Archestratus πρὸς ἄκραισι Πελωριάδος προχοαῖσι. Scribendum esse suspicor προμολαῖσι. Sequuntur verba ὡς ὁ ἐκ Γέλας, μᾶλλον δὲ Καταγέλας οὗτος ποιητής. Archestratum dicit Geloum, quem irrisurus e Καταγέλᾳ oriundum dicit. Cf. Aristoph. Acharn. 606. τοὺς δ' ἐν Καμαρίνῃ κἀν Γέλᾳ καὶ Καταγέλᾳ. Consimili lusu idem poeta apud Plutarchum Comp. Men. et Aristoph. p. 853 b. ὑπὸ τοῦ γέλωτος εἰς Γέλαν ἀφίξομαι et Dionysius apud Plut. de laude sui p. 542 d. Διονύσιος τὸν Γέλωνα διασύρων καὶ γέλωτα τῆς Σικελίας ἀποκαλῶν. In iis quae statim subiciuntur verba διὰ τὴν λαγνείαν seclusi utpote e superioribus temere repetita.

VII, 315. b. μνημονεύων δ' αὐτοῦ (τοῦ ὀρφοῦ) Νουμήνιός φησι

τοῖσί κεν εὐμαρέως θαλάμης ἄπο μακρὸν ἀείροις
σκορπίον ἢ ὀρφὸν περιτρηχέα· τῶν γὰρ ἐπ' ἀκρῆς.

Apertum est poetam in superioribus de esca egisse, qua or-

et scorpium ex lustris educere liceat. In eandem senten- ccipienda sunt haec eiusdem poetae verba VII p. 304 f.

κεῖνο δὲ δὴ σκέπτοιο τό κεν καὶ ἰουλίδα μάργον
πυλλὸν ἀποτρωπῷτο καὶ ἰοβόλον σκολόπενδραν.

rum sententia aberravit Schweighaeuserus, κεῖνο ad ıcum aliquod referens, quo iulides arceantur; supplen- ›tius δέλεαρ et ἀποτρωπᾶσθαι intelligendum ut in supe- oco μακρὸν ἀείρειν. Res aperta est ex VII 305 a.

καὶ δὲ σύγε μνήσαιο δελείατος, ὅττι παρ' ἄκρα
δήεις αἰγιαλοῖο γεώλοφα.

. p. 322 b.

τοῖσί κε θηρήσαιο φαγεῖν λελιημένος ἰχθύν,
ἠὲ μέγαν συνόδοντ' ἢ ἀρνευτὴν ἵππουρον.

l nostrum locum ut revertar, manifestam corruptelam : quae altero versu leguntur τῶν γὰρ ἐπ' ἀκρῆς, qui- ıas medelas afferre conati sunt critici, earum probari nulla; mihi satis leni emendatione scribendum videtur :ρ ἐρᾷ κρῆς, sed ita ut in sequentis versus initio affuisse ἐσθιέμεν. Exercit. phil. II p. 15. Non male tamen us coniecit τῶν γὰρ ἐπακτήρ, nisi quod ἐπακτρεῖς e debebat.

d. c. In Platonis loco erat ὀρφοῖσι.

d. f. γαλλερίας. Vulgo γαλλερίδας.

, 316. a. Archestratus de callaria pisce:

σομφὴν δὲ τρέφει τινὰ σάρκα
κἄλλως οὐχ ἡδεῖαν ἔμοιγ'· ἄλλοι δ' * *
αἰνοῦσιν· χαίρει γὰρ ὃ μὲν τούτοις, ὃ δ' ἐκείνοις.

. ἐμοί γε ἀλλ' ὁ δαίνουσαν. Lacunam implevi ἄλλοι αἰνῶς αἰνοῦσιν, quorum αἰνοῦσιν debetur Heringae.

d. c. Alcaeus: ἔδω δ' ἐμαυτὸν ὥσπερ πουλύπους. Ita ighaeuserus, libri ὡς, quod revocatum seclusi ut voluit us. Pro ἔδω aut ἔδομαι aut cum Nauckio ἔσθω repo- n est. Sequentia, quae suo loco mota videntur, deleri Dobraeus. In Eupolidis fragmento ἀνὴρ πολίτης που- ; ἐς τοὺς τρόπους, πολίτης de vitio suspectum est. fuit παλαιστής figurato sensu de vafro homine dictum. Dobraeus τις.

d. e. De Pherecratis loco v. Com. graec. II p. 256.

Ibid. f. ἐστὶν [ἔνδον] φιλτάτη scripsi Dobraeum secutus. Edebatur ἐστὶ φίλτατε, ex quibus φίλτατε revocandum.

VII, 317. a. ἐφαρμόζειν pro ἐφαρμόζον dedi ex Antigono. V. Bergkium ad Theogn. 215.

Ibid. f. Θεόφραστος — τὸν πολύποδά φησι τοῖς πετρώδεσι μάλιστα μόνοις συνεξομοιοῦσθαι. Pro μόνοις, quod Causaubonus ἢ μόνοις τόποις scribebat, colorem eum mutare ad similitudinem saxorum potissimum, aut etiam solorum, ego correxi μνίοις.

VII, 318. b. Aristoteles πουλύπους — τίς ὃ μὲν τρεψίχρως ὃ δὲ ναυτίλος. Fortasse ὃ μέν τις τρεψίχρως. De Callimachi epigrammate dixi ad Callimachum p. 268. Vs. 2. ἄνθεμα πρῶτον ἔχεις. Forsan ἄνθεμ' ἔρωτος. Vs. 6. ποσσίν· ἴδ' ὡς τὤργῳ. Ita haec scripsi, in quibus ὡς τὤργῳ Hauptio debetur. Cod. A ποσσὶν ἵν' ὥστ' ἔργῳ. Dindorfius ex coniectura Hermanni ποσσί νιν· ὥστ' ἔργῳ. Vs. 7. Ἰουλίδος Dindorfius cum Casaubono; fortasse Ἰωνίδας. Vs. 8. σοί τι Ernestus, vulgo σοὶ τό. De postremis Callimachei carminis versibus v. ad Theocr. p. 317.

Ibid. c. Ion tragicus καὶ τὸν πετραῖον πλεκτάναις ἀναίμοσι | στυγῶ μεταλλακτῆρα πουλύπουν χροός. Non apparet unde pendeant dativi πλεκτάναις ἀναίμοσι. Durum enim est coniungere πλεκτάναις πετραῖον, et intelligere cirris saxa complectentem. Vereor ne versus exciderit.

Ibid. d. ἔγραψε δὲ καὶ Ποσειδιππος εἰς τὴν ἐν τῷ Ζεφυρίῳ τιμωμένην Ἀφροδίτην τόδε τὸ ἐπίγραμμα (τοὐπίγραμμα)

> τοῦτο καὶ ἐν ποταμῷ καὶ ἐπὶ χθονὶ τῆς φιλαδέλφου
> Κύπριδος ἱλάσκεσθ' ἱερὸν Ἀρσινόης,
> ἣν ἀνακοιρανέουσαν ἐπὶ Ζεφυρηίδος ἀκτῆς
> πρῶτος ὁ ναύαρχος θήκατο Καλλικράτης.

Zephyrium non littoris sed promontorii nomen fuit; itaque recte Valckenarius a Dindorfio memoratus ἄκρης pro ἀκτῆς scripsit. Praeterea corruptum videtur ἀνακοιρανέουσαν, cuius compositi quae vis sit non perspicitur. Recte quidem apud Homerum legitur μάχην ἀνακοιρανέοντα, in quo praepositio ad μάχην spectat. At Posidippus scripserat ἣν ἄρα κοιρανέουσαν. Denique Ζεφυρηΐς vitiosum videtur. A Ζεφυ-

ον enim formatur Ζεφυρίτης et Ζεφυρῖτις. Illud autem ad φυρος revocandum esset, quemadmodum Nonnus recte dixit φυρηίδος αὔρης. Corrigendum igitur ΖΕΦΥΡΙΤΙΔΙΔΟϹ, uodvix apice differt a ΖΕΦΥΡΗΙΔΟϹ. Exercit. philol. pec. II p. 25. ἀκτῆς nescio quo errore in Athenaeo relictum st, et Ζεφυρίτιδος coniecerat iam Valckenarius ad Callimachi leg. p. 165. Pro ποταμῷ quod inepte opponitur τῇ χθονί, ecepi Iacobsii emendationem certissimam πόντῳ. Praeterea vs. . nescio quid significet πρῶτος, cui Hermanni monitu subtitui σῶστρον. Id enim dici debuit, Callicratem Veneris opera praesenti mortis periculo servatum Arsinoae templum dediasse.

Ibid. e. In Epicharmi loco vitiose editur χἀ δυσώδης βολβίτις γραῖαί τ' ἐριθακώδεες. βολβίτις enim a βολβός formatum βολβῖτις scribendum esset, a βόλβιτον autem formaur βολβιτίνη aut βολβίταινα aut penultima brevi βολβιτίς, dque in Epicharmi loco reponendum est. Exercit. phil. p. 26.

Ibid. f. Anonymi fragmentum πουλύποδες γαλεοί τε κύνες Archestrato vel Matroni assignandum videtur.

VII, 319. a. Τιμοκλῆς — ἐν Πορφύρᾳ οὕτως· εἶθ' ἁλιεὺς ὢν ἄκρος σοφίαν — Pro εἶθ' cod. A ἔτ', Dobraeus ὥπερ. Fort. οὑτωσί· ἁλιεὺς ὢν ἄκρος — Vs. 2. Cobetus θεοισεχθροῖσι.

Ibid. b. In Sophoclis loco vs. 1. πάροικος recte opinor delevit Dobraeus. Vs. 2. πάραυλος dedi cum Bergkio, vulgo πάροικος. Vs. 3. vulgo τῷδε. Correxit Nauckius.

Ibid. χάννην scripsi pro χάνναν, fortasse sine causa. V. ad VIII p. 333 d. In Numenii loco περὶ πέτρην dedi pro παρὰ πέτρην cum Schweighaeusero.

Ibid. e. Archestratus de piscibus in Mileti ora agens

ὁμῶς κροκόδειλον αν ὀπτὸν
δαισαίμην ἀπ' ἰπνοῦ, τερπνὸν παίδεσσιν Ἰώνων.

In his ἰπνοῦ Dindorfius scripsit, libri ἴπνου, quod recte habet si ἀπ' Ἴπνου scripseris. Ἰπνοῦς fuit locus in Samo insula, quem Ἴπνον Archestratus vocabat. Similiter quem in Pelio monte locum Herodotus Ἰπνοί appellat, eundem Stephanus Byz. p. 335, 20. dicit Ἰπνοῦντα.

VII, 320. a. Archestratus σκάρον ἐξ Ἐφέσου ζήτει, χειμῶνι δὲ τρίγλην. Implevi versum addito καί. Cf. sequens fragm. καὶ σκάρον ἐν παράλῳ — Vs. 3. Καρῶν πέλας ἀγκυλοκώλων. Permirum hoc Carum epitheton est. Num agiles pedibus et pernices intelligi voluit? an αἰπυκολώνων scripsit, in montium summitatibus habitantium? Cf. Aristophanes Av. 239. ubi vide schol.

Ibid. c. In Epicharmi fragmento εἶκε cum Ahrensio scripsi pro ἧκε, quod pro vulgato εἰ καὶ posuerat Valckenarius. In sequentibus repraesentavi librorum scripturam quamvis corruptam. Schweighaeuserus et Dindorfius καλλίστας σαγήνας χάλιεύομεν σπάρους. Ahrensius καλλίστους ἀλιτᾶν τηγανισθῆμεν σπάρους.

VII, 321. a. In Epicharmi loco θ' οἵ τε et γα pro τοί τε et γε scripsi cum Ahrensio.

VII, 322. c. Archestratus

αὐτὰρ τὸν σινόδοντα μέν, ὃν ζήτει παχὺν εἶναι,
ἐκ πορθμοῦ δὲ λαβεῖν πειρῶ καὶ τοῦτον ἑταῖρε.

Non credibile est Archestratnm tam elumbem versum fecisse qualis primus est. Accedit quod μὲν post αὐτὰρ inferri non potest; neque apparet unde pendeat accusativus σινόδοντα. Itaque scribendum suspicor

αὐτὰρ τὸν σινόδοντα, Μένων, ζήτει παχὺν εἶναι.

Haec enim fuit Archestratei carminis ratio, ut amicos subinde compellaret ad eosque gulae praecepta dirigeret, ex quibus etsi Athenaeus VII p. 278. duos tantum, Moschum et Cleandrum, commemorat, nihil tamen prohibet, quominus etiam Menonem passim compellatum esse statuamus. Alioquin possis etiam μένων corrigere, ut hoc dicat sinodontem eme expectans dum ad pinguedinem adoleverit. Fretum autem, in quo sinodon capiendus sit, dicit haud dubie Siculum, ut in locis VII 313 a. et 314 f. Exerc. phil. I p. 27.

Ibid. d. Alexis fortasse scripserat τυρῷ τε σάξον ἁλσί τ', εἶτ' ὀριγάνῳ [δρίμυξον vel simile quid].

VII, 323. f. καὶ κνίσκονται πεντεκαίδεκα ἡμέραις. Malim ἐν πεντεκαίδεκα.

VII, 324, a. ἐξ ἑφθοῖς. Fort. διέφθοις.

Ibid. c. Alexis ἐπὶ τὸ τάγηνον σίζον ἐπεισιὼν φέρω. ro ἐπεισιών correxi ἐπισείων.

Ibid. e. τὸ δὲ τρίτον τεκοῦσα ἄγονός ἐστιν. Cf. Aristo-les H. A. V, 9. In loco Epicharmi ἄγε δὴ τρίγλας τε κυφὰς ἀχαρίστους βαίονας, vereor ne κἀχαρίστους corruptum sit, uo cum parum iucundi et viles pisces significentur, χαρίτους potius requiritur quam ἀχαρίστους, nisi forte dia-ectus Syracusana ἀχάριστος formavit a χάρις gen. χάριστος, t ἀθέμιστος a θέμις gen. θέμιστος formatum est.

Ibid. f. In Sophronis loco cum Ahrensio dedi τρίγλας μὲν ἔνηον, pro quo τρίγλας τ' ενηον A, τρίγλας τένηον BP. lem locus est p. 325 a. ubi legitur τρίγλας μέν γε πίονας.

VII, 325. b. Laudatur Melanthius scriptor, de quo dixi om. graec. IV p. 319. Non recte tamen statui de schol. pollonii Rh. I 1126. τῶν Ἰδαίων Δακτύλων καλουμένων ρώτους φησὶν εἶναι παρέδρους τῆς μητρὸς τῶν θεῶν, κολουθῶν Μενάνδρῳ λέγοντι τοὺς Μιλησίους, ὅταν ύωσι τῇ Ῥέᾳ, προθύειν Τιτίᾳ καὶ Κυλληνῷ. ubi Struvio pud Lobeck. Aglaoph. p. 1358. Menandrum comicum intel-gi posse visum est, ego autem olim Melanthii nomen repo-endum esse suspicatus sum. Nunc non dubito, quin ista e laeandrii Milesiacis a schol. Aristoph. Pac. 263. aliisque apud . Keilium Vindic. Onomatol. p. 12. laudatis ducta sint. Idem rror apud Zenobium Prov. IV, 32. Θρᾷκες ὅρκια οὐκ ἐπί-στανται, ταύτης μέμνηται Μένανδρος ἐν τῇ πρώτῃ. λέγει ἀρ ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ γῇ ὁ πρεσβύτατος (leg. ὁ πρεσβευτὴς) κοντισθεὶς διὰ τοῦ στήθους ἀπώλετο. Quae Menandri Pro-ectoris verba esse male statuit Niebuhrius. Scribendum Μαί-νδρος sive Μαιάνδριος. Denique eundem scriptorem, cuius omen frequenti errore et facili passim Λέανδρος seu Λεάν-ριος scribi constat, commemorari suspicor a Stephano v. Ὕδη. Μαίανδρος, ὃν Νικάνωρ παρατίθησι ἐν μετονομα-ίαις, τὴν αὐτὴν Ὕδην καὶ Σάρδεις φησίν, ubi vulgo legi-ur Λέανδρος ὁ Νικάνωρ. Exerc. phil. II p. 15 sq. Non egerat haec Müllerus H. G. IV 657.

Ibid. d. ἐὰν δ' ἀποπνιγῇ τρίγλη ζῶσα ἐν οἴνῳ καὶ τοῦτο νὴρ πίῃ, ἀφροδισιάζειν οὐ δυνήσεται, ὡς Τερψικλῆς ἱστο-

ῥεῖ ἐν τῷ περὶ ἀφροδισίων. Idem eiusdem hominis scriptum laudatur IX p. 391 f. *Τερψικλῆς τοὺς ἐμφαγόντας φησὶ στρουθῶν ἐπικαταφόρους πρὸς ἀφροδίσια γίνεσθαι.* Nomen huius scriptoris haud dubie fictum est, quippe ab argumento libri ductum, quemadmodum consimile Terpsionis, quem Archestrati magistrum fuisse et primum Gastrologiam condidisse testis est Clearchus Athen. VIII p. 337 a. Exerc. phil. II p. 16.

Ibid. e. In Nausicratis loco legebatur *ἐντόπους παιδεύεται.* Pro *ἐντόπους* est *ἐν τόποις* p. 330 b. cf. Fragm. Com. IV p. 576. *παιδεύεται* fortasse non tentandum erat.

Ibid. f. *ἐκκοιλιάξας* Koenius dedit pro *ἐκκοιλίξας.*

VII, 326. a. *τράχουροι. τούτων ὡς ξηροτέρων μέμνηται Διοκλῆς. Νουμήνιος δ' ἐν Ἁλιευτικῷ φησιν*

ἀκονίας κίγκλους τε καὶ ἀλλοπίην τράχουρον.

Aconias piscis videtur idem esse qui alias *φάγρος* dicitur, *ἡ γὰρ ἀκόνη κατὰ Κρῆτας φάγρος ὥς φησι Σιμμίας* Athenaeus VII p. 327 f. Non minus de allopia dubitatur. Neque iniuria, corruptum enim nomen est scribendumque puto *ἐλλοπίην*, ut *τράχουρον*, pro quo ex cod. B *τρήχουρον* reponendum est, adiectivum sit. *ἐλλοπίας* idem qui alias *ἔλλοψ*. Ad nominis formam comparanda sunt similia piscium nomina, *αὐλωπίας, αἰολίας, τριχίας, λεβίας, χρομίας, ξιφίας, ὀνίας, χαραδρίας, καλαρίας* etc. Quem piscem Plinius H. N. XXXII, 2, 5. novaculam dicit, graece haud dubie dicebatur *ξυρίας.* Exercit. philol. I p. 27.

Ibid. d. *Ἀρχέστρατος δὲ ὁ πᾶσαν γῆν καὶ θάλασσαν — περιελθὼν πλεύσας, φησί.* Ita AP. *περιελθὼν καὶ περιπλεύσας* C. Aut hoc probandum, aut scribendum, quod ego feci, *περιπολήσας*, sive quod nunc praefero *περιπολεύσας*. Dindorfius *πλεύσας* seclusit.

Ibid. e. Alexidis locus ita editur:

τευθίδες σπίναι βατὶς δῆμος ἀφύαι
κρεάδι' ἐντερίδια, ἀλλὰ τὰς μὲν τευθίδας —

Quorum versuum primo A habet *σπῖναι*, B *πίναι.* Scribendum puto *πῖναι.* Tum *δῆμος*, quod ineptum est, fortasse e *χῆμος* i. e. *χήμη* corruptum est. Cf. Com. graec. III p. 417. Secundo versu *ἀλλὰ* delevit Dindorfius. Malim

τευθίδες
πῖναι βατὶς χῆμος ἀφύαι᾽ κρεάδια,
ἐντερίδι᾽ _⏑ ἀλλὰ τὰς μὲν τευθίδας —

VII, 327. a. Callimachus θεὸς δέ οἱ ἱερὸς ὕκης. Haec ta scripta leguntur p. 284 c. ἱερὸς δέ τοι ἱερὸς ὕκης. Malim vero ἰχθὺς δέ τοι ἱερὸς ὕκης. In Numenii fragmento O. Schneiderum ad Nicandrum memini corrigere ἢ ἔτι.

Ibid. b. Hyccara Siciliae oppidum ab hycarum multitudine denominatum esse valde probabilis est sententia Timaei. Ex quo intelligitur, quum ὕκης hoc piscis nomen ubique scriptum reperiatur, etiam oppidi illius nomen rectius Ὕκαρα scribi quam Ὕκκαρα. Eandem scripturam aliis item locis meliores libri comprobant. Apud Athenaeum XIII p. 589 a. bis editur Ὑκκάρου et Ὑκκάρων. At cod. B et haud dubie etiam A habet Ὑκάρων. Apud Diodorum Sic. XIII 6. legitur Ὕκκαρα, at codd. Ὕκαρα. Apud Pausaniam II, 2, 4. item duo libri ἐξ Ὑκάρων habent, et apud schol. Aristophanis Plut. 179. pro ἐκ Καρῶν non ἐξ Ὑκκάρων scribendum, sed ἐξ Ὑκάρων. Apud Synesium Epist. 3. Ὑκκαρικὸν ἀνδραπόδιον legitur, quod tueri videtur Stephanus v. Εὐκαρπία, ipsa haec Synesii verba afferens. At cod. Vrat. Ὑκαρικόν, cuius mihi potior auctoritas est quam scholiastae Ms. apud Boissonadum ad Philostrati Epist. p. 196. Apud Theocritum IX 26. edidi olim ex Bergkii coniectura Ὑκκαρικαῖσιν ἐνὶ πέτραισι. Libri ἰκαρίαισιν. Scribendum igitur Ὑκαρίαισιν. Denique eandem scripturam ex duobus codd. redde Thucydidi VI 62. et apud Stephanum Byz. v. Γέλα scribe ἀπὸ Γέλωνος τοῦ Αἴτνης καὶ Ὑκάρου pro Ὑμάρου. Exercit. phil. I p. 27. Cf. ad III p. 91 b.

Ibid. d. In Amipsiae loco ὀρφῷσι dedi pro ὀρφοῖσι.

Ibid. Ἀρχέστρατος δέ φησι Σειρίου ἀνατέλλοντος δεῖν τὸν φάγρον ἐσθίειν Δήλῳ τ᾽ Εἰρετρίᾳ τε — haec fortasse ita scripserat Archestratus:

τὸν φάγρον ἐσθιέμεν δεῖ Σειρίου ἀντέλλοντος
Δήλῳ τ᾽ Εἰρετρίᾳ τε κατ᾽ εὐλιμένους ἁλὸς οἴκους.

In eodem Archestrati loco dedi τὰ δὲ λοιπὰ δόμον σὸν μηδ᾽ ἐσενέγκῃς. Schweigh. δόμον μηδ᾽ εἴσω ἐνέγκῃς. Libri δόμον μηδ᾽ εἰσενέγκῃς.

Ibid. f. πύτινον dedi ex B. πιτύνον P. Fort. πυτίνην. vide ad p. 304 e. Continuo ποικιλερυθρομέλαιναν scripsi pro ποικιλέρυθρον μέλαιναν.

VII, 328. a. Archippi versus ita scribebatur ἱεροὺς Ἀφροδίτης χρυσόφρυς Κυθηρίας. Correxit Cobetus N. L. p. 141. nisi quod reliquit χρυσόφρυς.

Ibid. c. In Hicesii loco ante θρίσσαι addidi αἱ.

Ibid. d. Numenius σὺ δ' ἂν καὶ χαλκίδ' ἐκείνην | αὔτως ἀμπείραις καὶ ὀλίγην μαινίδα. Scribendum καὶ ὀλίζονα μαινίδα. Sequuntur haec: Εὐθύδημος — λέγων αὐτοὺς (χαλκεῖς) γίνεσθαι ἐν τῇ Κυζικηνῶν χώρᾳ, περιφερεῖς τε εἶναι καὶ κυκλοειδεῖς. Non apparet quid magnopere differat περιφερεῖς et κυκλοειδεῖς. Quare κοιλιοειδεῖς scribendum puto, stomachi formam referentes.

Ibid. f. Platonis locus est

ἁλιευόμενός ποτ' αὐτὸν εἷλον ἀνδράχνῃ.

Sine sensu scribebatur εἶδον ἀνδράχμῃ, quod correxi Com. fragm. II p. 629. Vs. 2. ἀφῆχ' ὅτι ἦν βόαξ. Erat ἀφῆκεν, Dindorfius ἀφῆκεν ὅτι βόαξ | ἦν. Ibid. de κυνὸς εὐναὶ v. ad p. 313 b.

VII, 329. a. In Callimachi loco Καλχηδόνιοι dedi pro Χαλκηδόνιοι et post ἀθερίνη lacunam indicavi. Excidit opinor Ἀθηναῖοι, ut est in sequente eiusdem scriptoris loco.

Sequuntur continuo haec τῶν δὲ ἰώπων Νίκανδρος ἐν δευτέρῳ Οἰταϊκῶν

ὡς δ' ὁπότ' ἀμφ' ἀγέλῃσι νεηγενέεσσιν ἰώπων
ἢ φάγροι ἢ σκῶπες ἀρείονες ἠὲ καὶ ὀρφός.

ubi Dindorfius «legebatur ἐν βοιωτιακῶν BDPQ, quod certissima emendatione est β' οἰταϊκῶν, in quo libro de piscibus egisse Nicandrum ex ipso novimus Athenaeo VII 282 f.» Hoc argumento non utar equidem. Piscium enim memoria in nostro loco ad nescio quam comparationem referenda est, in altero autem fortasse ad Herculem spectat, quem Nicander pompili ductu ex tempestate servatum finxerit. Pro σκῶπες qui maluit βῶκες J. G. Schneiderus, non memor erat vix ullum aviculae nomen reperiri, quod non item piscis nomen fuerit. ἀρείονες autem propter comparativum, cui nullus hic locus est, vitii suspectum habeo. Exercit. phil. I p. 25. Certa, opinor,

coniectura nunc ἢ ἀρείονες restituendum puto, et ἀρείονες de cochlea accipio commemorata ab Aeliano H. A. X, 5. οἱ δὲ καλούμενοι τῶν κοχλιῶν ἀρείονες, οὗτοι μὲν καὶ ἀπατῶσι καὶ περιέρχονταί τινι φυσικῇ σοφίᾳ τοὺς προειρημένους (πέρδικας καὶ ἐρωδιούς). Pro ὀρφός malim ὀρφοί.

Ibid. b. In Aristophanis loco erat πρῶτον. V. tamen Toeppelium Quaest. crit. de Com. fragm. II p. 12.

Ibid. c. In foedere piscium cum Atheniensibus pacto κορακίωνας scripsi pro κορακιῶντας. In sequentibus pro ἀνθρώποις fortasse Ἀθηναίοις scribendum.

Ibid. d. τὸ τῆς θράττης ὄνομα. Debebat θέττης, sed totus locus mirifice turbatus est, v. Schweighaeuserum.

Ibid. e. Antiphanes δήμου δ' Ἁλαιεύς ἐστιν. Fortasse δήμων scribendum est, ut indicavi Com. graec. III p. 123. Idem voluit postea Herwerdenus Obs. crit. p. 51., qui praeterea articulum desiderat. Vs. 2. ἔτι λοιπόν cum eodem scripsi pro τὸ λοιπόν.

VII, 330. a. In Archestrati fragm. post βούγλωσσον indicavi lacunam.

Ibid. b. De Nausicratis verbis ἐν τόποις (non ἐντόποις) μαιεύεται v. ad p. 325 e. Vs. 4. erat τρίγλαν, quod τρίγλας scripsi ex p. 325 e. De reliquis v. Fragm. com. IV p. 577. et Cobetum Mnem. IV p. 121.

VIII, 331. c. ἀλλὰ μήν, ἄνδρες ἰχθῦς, κατὰ τὸν Ἄρχιππον, παρελίπετε (δεῖ γὰρ καὶ ἡμᾶς μικρὰ προσοψωνῆσαι) τούς τε ὀρυκτοὺς ἰχθῦς καλουμένους. Scribebatur ἰχθύες et ἰχθύας. Recte in seqq. fere constanter libri contractam formam habent. De ἄνδρες ἰχθῦς cf. Com. graec. II p. 723. Particula τε abundat. Pro προσοψωνῆσαι conicias προσοψοφωνῆσαι. Cod. B προσοφωνῆσαι. Comparandum ἰχθυολογεῖν quo utitur Athenaeus VIII p. 308 d. συκολογεῖν III p. 79 a. οἰνολογεῖν II p. 40 f. κυλικηγορεῖν XI p. 461 e. Sed retinet me VIII p. 346 c. nisi hic quoque scribendum προσοψοφωνήσας.

Ibid. d. Edebatur κατὰ βάθος πλέον ἐς τοὺς τόπους — ἔχοντας. Correxi ex Theophrasto.

Ibid. e. Ἀρσανίῳ scripsi cum Casaubono pro Ἀόρνῳ.

VIII, 332. a. *πεδίον λεπτόγειον καὶ πολλὴν ἄγρωστιν ἔχον πεφυκυῖαν.* Malim *ἐμπεφυκυῖαν.*

Ibid. b. Erat *ἰχθύες* et 333 a. *ἰχθύας.* Tum pro *μαξειvοῖς* apud Theophrastum est *μαζίναις.* Fortasse *μαζίνοις.*

Ibid. e. Pro *παρευδιστὰς* cum anonymo dedi *παρευδιαστάς.* Continuo ex A posui *ἀποκυβήσῃ,* pro quo ex CL editum est *ἀποκυβιστήσῃ.*

VIII, 333. a. Dobraeus *τινάς· πολλάκις δὲ καὶ γυρίνοις τοῦ αὐτοῦ συμβαίνοντος. Ἡρακλείδης* —

Ibid. b. *δὲ* post *ἐνοχλούμενοι* abundat; pro *ὀσμῆς* erat *ὀδμῆς.* In Posidonii loco praestare opinor *Τρύφων ὁ Ἀπαμεὺς ὁ τὴν τῶν Σύρων βασιλείαν διαρπάσας.* Vulgo *ἁρπάσας.*

Ibid. d. Scripsi cum Casaubono *ὅταν δὲ δὴ ἔλθωσι* pro *ὅταν δὲ διέλθωσι.*

Ibid. Polycharmus *ἡ δίνα ἐπὶ τῆς ψαμάθου,* et mox *εἰς τὴν δίναν* et *θαλάττης ἡ δίνα.* In his *δίνα* ultima producta dorica forma esset a Polycharmo aliena. Scribendum *ἡ δῖνα,* quae vulgaris sermonis forma est pro *δίνη.* Eadem ratio est nominum *ῥῖνα* et *ῥίνη, νάρκα* et *νάρκη, πεῖνα* et *πείνη, μίνθα* et *μίνθη, τόλμα* et *τόλμη, θέρμα* et *θέρμη, μάριλα* et *μαρίλη, πρύμνα* et *πρύμνη, βλάστα* et *βλάστη, ἄφθα* et *ἄφθη, τρίγλα* et *τρίγλη,* et aliorum eiusdem generis complurium, quibus adde *θοῖνα* et *θοίνη,* quorum illud item vulgo *θοίνα* scriptum est. Nec correctus error est in novo H. Stephani Thesauro. Exercit. phil. I p. 28.

Ibid. e. Polycharmus *πληροῦται θαλάσσης ἡ δῖνα καὶ παραγίνεται ἰχθύων πλῆθος τοσοῦτον καὶ τοιοῦτον, ὥστ' ἐκπλήττεσθαι τὸ ὁρατὸν τοῦ πράγματος τῷ δὲ μεγέθει ὥστε καὶ εὐλαβηθῆναι.* Haec vitiose scripta sunt. Corrigendum videtur *τῷ ἀοράτῳ τοῦ πράγματος τῷ τε μεγέθει.*

VIII, 334. c. In Cypriorum fragmento *τοῖς δὲ μετὰ τριτάτην Ἑλένην τέκε* nescio an praestet *τοὺς δὲ μέτα,* post hos (Dioscuros) Iuppiter genuit Helenam, non inter hos vel in his. Heckerus Philol. Gott. V p. 437. *Ἑλένην ἔχε,* de Tyndareo vel Leda *ἔχε* intelligens. Welckero Ep. Cycl. II p. 514. *post h. v.* lacuna indicanda videbatur. Vs. 5. 6. libri *αἰδοῖ*

καὶ νεμέσει. Correxit Iunius, improbante Welckero. Vs. 12. Welckerus *δεινὰ τρέφει* vel *πολλὰ τρέφει.*

VIII, 335. d. *ἐρωτικὰς* pro *βρωτικὰς* correxit Coraes.

VIII, 336. a. *σὸν* dedi pro *τόν.* Vs. 7. erat *λήσομαι*, pro quo *λήσεαι* scribere malui quam *λησάμεθ'*, ut voluit Heckerus Comm. de Anthol. graec. I p. 35.

Ibid. c. *ὁ θάνατος δ' ἀθάνατος* scripsi cum Porsono, libri *θάνατος δ' ὁ θάνατος*, Dindorfius cum Elmsleio *ἀθάνατος ὁ θάνατος.* Tum *ἐστ' ἐπὰν* Nauckius.

Ibid. e. Incertus poeta. Vs. 4. *πίνωμεν*, *ἐμπίνωμεν.* C *πίωμεν*, *ἐμπίωμεν.* Alterum *Σίκων* addidit Casaubonus. Vs. 6. *Μανῇ* scripsi pro *Μανήν.* *Μάνη* Muretus. Vs. 8. *ἀρεταί.* Iacobsius *ἀρχαί.* Vs. 10. *σ' ὁ δαίμων* posui ex libris Mureti, vulgo *σε δαίμων.* Vs. 12. *σποδὸς* pro *σποδοὶ* Dobraeus.

VIII, 337. b. Sensu destitutns est Terpsionis versus

ἢ χρὴ χελώνης ἢ φαγεῖν ἢ μὴ φαγεῖν,

quem alios sic extulisse dicit Athenaeus:

ἢ δεῖ χελώνης κρέα φαγεῖν ἢ μὴ φαγεῖν.

Unde suspiceris scribendum esse

ἢ κρῆ χελώνης δεῖ φαγεῖν ἢ μὴ φαγεῖν.

Aut testudinis carnem comedere oportet, aut nihil edendum est.

Ibid. c. Macho *εἰς Μύλων ἐλθών.* Ita scripsi pro *εἰς Μύλων'*, quod *μυλῶνα* scribitur in A, unde possis fortasse rectius *εἰς Μυλῶν.* Quicquid est, Mylasa dicit urbem Cariae, quam Macho, Aegyptius genere, popularium suorum more molarum urbem dixit. V. ad Stephanum Byz. p. 445.

Ibid. e. *ἐὰν βούλῃ* scripsi pro *ὃ ἂν βούλῃ.* Continuo dedi *οὐκ ἀνοήτως γε τοῦτο.* Vulgo *οὐκ ἀνοήτως τοῦτο.* B *οὐκ ἀνοήτως τε τοῦτο.*

VIII, 338. b. Mnesimachus *οὐκ ἀλλὰ καὶ τῆς νυκτὸς ἔσται Δωρίων.* Legebatur *ἐστι.* Ibid. *τοῦ Λάσου* delet Nauckius.

Ibid. d. In Epicharmi loco vs. 1. legebatur *ὁ Ζεύς μ' ἐκάλεσε Πέλοπί γ' ἔρανον ἑστιῶν*, et vs. 3. *ἀλλ' οὔτι γέρανον, ἀλλά γ' ἔρανόν τοι λέγω*, me quidem quae particularum *γε* vis sit nesciente. Eam ob causam utroque loco *Ϝέρανον* cum

digammate scribere ausus sum, quamvis digammatae formae nullum exemplum habeam.

Ibid. Alexis οὐκ ἐνῆν. Porsonus οὐκ ἂν ἦν. Fort. οὐκέτ' ἦν.

Ibid. f. Antiphanes τίς ποτε, | ὦ Καλλίμεδων, σὲ κατέδεται; τίς τῶν φίλων; Sic correxi editum κατέδετ' ἄρτι τῶν φίλων; quamquam possis etiam σὲ κατέδετ' ἆρα τῶν φίλων; Quorum utrumque praestare opinor Cobeti Mnem. V. p. 88. coniecturae σὲ κατέδετ' ἀριστῶν φίλος;

VII, 339. a. In eiusdem poetae fragmento vs. 17 et 18. καὶ μὴν ἀληθῶς — ἐπιπεφυκὼς λανθάνει Hirschigius delet.

Ibid. b. Erat Κολυττεύς et lit. c. Ἀγώνιδι.

Ibid. d. Pro μεγάλους ἡδομένη posui μεγάλ' ἡδομένη.

Ibid. f. Timocles ὧν ἔλεγεν ἐπένευον διακενῆς, τῷ δ' ἄρα — Rotundiores evadent numeri si scripseris ὧν ἔλεγε διακενῆς ἐπένευον.

VIII, 340. b. In Alexidis loco dedi εἰ φιλεῖς τί με. Vulgo εἰ φιλεῖς ἐμέ. Monuerunt, si recte memini, etiam alii.

Ibid. c. Ἀντιφάνης δ' ἐν Γοργύθῳ. Dobraeus ἐν Γυργαθῷ, Reinesius Γεργιθίῳ.

Ibid. b. Eubulus: ἕτεροι δὲ τοῖς θεοῖσι συμπεπλεγμένοι. Articulum addidit Casaubonus. V. Herwerden Nov. Add. crit. p. 24. qui varia tentat, e. c. ἕτεροι δὲ θεοισεχθροῖσι, vel ἕτεροι δὲ θηρίοισι. Possis haud paulo melius — ἕτεροι δ' ἀθέοισι, improbis et sceleratis. Vs. 4. ὥστ' ἐνεῖναι μηδὲ ἕν. Herwerdenus ὥστ' ἔτ' ἐνεῖναι. Dobraeus ὥστ' ἀνεῖναι μηδὲ ἕν.

VIII, 341. b. Machon: αλόντα δ' ὑπὸ δυσπεψίας | κακῶς ἔχειν σφόδρα. Ita cum Grotio et Porsono edidit Dindorfius, libri κακῶς σφόδρα ἔχειν. Itaque corrigendum erat κακῶς σφόδρα σχεῖν.

Ibid. c. In eadem Machonis ecloga post Μούσαις indicavi lacunam. Causa in aperto est; si enim ἠνδρωμένοι erant Timothei dithyrambi et ἐστεφανωμένοι, non intelligitur, cur Venerem et Dionysum iis ἐπιτρόπους imponi velit. Videntur plura excidisse. Ibid. χωρεῖν δὲ πορθμὸν ἀναβοᾷ. Haec etiam *singulariter* dicta sunt, nec quidquam proficias comparatione

Pindari fragm. 120. *βαρυβόαν πορθμὸν πεφευγότες Ἀχέροντος*, quae rectissime dicta sunt. Suspicabar *χωρεῖν δὲ πορθμίδ' ἀναβοᾷ*, clamitat Charon cymbam suam abire, ideoque festinandum esse navigare volentibus. Cf. Aristophanes Ran. 197. ubi Charon *εἴτις ἔτι πλεῖ σπευδέτω*. Video nunc idem coniecisse Casaubonum a Dindorfio neglectum.

Ibid. e. Intacta reliqui corrupta Sopatri parodi verba *τὸν Αἴτνης ἐς μέσον λεύσσων σκοπόν*. Statim *Δηλίῳ* dedi pro *Δήλῳ*.

Ibid. f. In Timoclis fragmento cum Dobraeo scripsi *Δήμων τι* pro *Δήμων τε*.

VIII, 342. e. Eiusdem Timoclis locus ex Icariis petitus, de quo dixi in Com. gr. III 602.

τόν τ' ἰχθυόρρουν ποταμὸν Ὑπερείδην πέρα,
ὃς ἠπίαις φωναῖσιν ἔμφρονος λόγου
κόμποις παφλάζων ἠπίοις πυκνώμασιν —

Ut alia mittam, *ἠπίοις* manifesto in alius vocabuli locum successit; coniectabam *στρογγύλοις πυκνώμασιν*, cll. Dionysio Hal. de Lys. 9 p. 470. Lysiae *στρογγύλην καὶ πυκνὴν λέξιν* tribuente.

Ibid. b — c. Axionicus *γλαυκός τις ἐν — ὀψοφάγων* insanabiliter corrupta sunt. Vs. 5. *λίχνων τ' ἀνδρῶν* dedi pro *καὶ λίχνων ἀνδρῶν*. Continuo fortasse fuit *ἀγάπημα· φέρω δὲ κατ' ὤμων*. Vs. 12. *ἐν* inserui ante *ἅλμῃ* et in sequentibus scripsi *βοᾷς δ' ὄνειδος ἴδιον ὦ Καλλία,* | *εἰ σὺ μὲν ἀμφί τε σῦκα καὶ ἀμφὶ ταρίχι' ἀγάλλει*, pro *βοᾷ δ' ὄνειδος ἴδιον ὦ Καλαΐδη· σὺ μὲν ἀμφὶ σῦκα καὶ ἀμφὶ τάριχ' ἀγάλλει*. Incerta tamen haec esse non diffiteor.

Ibid. c. In Hermippi verbis nescio quo *νῦν* referendum sit; delendum videtur.

Ibid. e. — 343. b. In Antiphanis fragmento vs. 3. Dobraeus *ἐλογίζετ' ἰὼν τῶν πραγμάτων οὐκ οἶδ' ὅ τι*, Cobetus *ἐλογίζετ' ἐλθὼν πραγμάτιον οὐκ οἶδ' ὅ τι*, Dindorfius *τῶν πραγμάτων οὐκ οἶδ' ὅ τι ἐλογίζετο*. Vs. 5. codd. *πάλαι ὀψοφάγοι τοιοῦτοί τινες*. Iacobsius *παλαιὸν ὀψοφαγίσατοί τινες*. Delet versum Dobraeus. Vs. 9. scripsi *ἔλεγον τοιαδί*. Vulgo *ἔλεγον τάδε*. Dindorfius cum Dobraeo *ἔλεγον ἂν τάδε*. Vs. 13. *ἐνθάδ'* adiecit Casaubonus. Vs. 14. erat *νησιαρχῶν*. Tum

Porsonus ἐστίν. εἰ νόμῳ κατακλεῖσται sic. Vs. 17. καὶ Διογείτων. Fort. καὶ δὴ Διογείτων.

VIII, 343. b. Euphro ἐπίσχετ' ὀργῇ χεῖρας ἠρεθισμένος. Ita Nauckius pro ἠρεθισμένας scripsit. Ibid. scripsi οὐδὲν ἂν λάβοι. Vulgo οὐδὲν μεταλάβοι. Lenius tamen Herwerden Obs. crit. p. 107. καὶ τάχ' ἂν οὐδὲν μεταλάβοι.

Ibid. c. Erat Φράτορσιν. Mox pro ὅστις καὶ Schweighaeuserus ὁ καί.

Ibid. f. Vulgo τὸ ἐπίγραμμα.

VIII, 344. a. στρέψας καὶ αὐτὸς καὶ δαψιλῶς φαγών. Alterum καὶ deletum malim.

Ibid. b. Hegesander: τοῦ δ' αὐτοῦ καὶ τὸν ἀγρὸν καταβεβρωκότος εἰς ὀψοφαγίαν. Mira haec locutio est; rectum esset καταναλίσκειν ἀγρὸν εἰς ὀψοφαγίαν. Suspicari possis καταπεπρακότος. Sed sua videtur ἀκυρολογία auctori relinquenda esse.

Ibid. e. Μυννίσκος pro Μυνίσκος ex A restitui (cf. Keil Epigr. Anal. 210) et praeterea in Platonis loco scripsi in edit. Com. min. p. 385. οἶδ', ὦ φίλος. A θ' οὖθ' ὡς φίλος.

Ibid. f. In Hedyli loco secutus sum Iacobsium, vulgo Φαίδων δὲ φύκει αἰνεῖ καὶ χορδὰς ὁ ψάλτης.

VIII, 345. a. ὀψοφάγει Κλειοῖ restitui cum Heraldo pro ὀψοφαγεῖ Κλειώ.

Ibid. d. Laudatur Κλέαρχος ἐν τῷ περὶ θινῶν, quod περὶ βίων vix recte scribi vult Heckerus Philol. V p. 422.

VIII, 346. a. In Machonis fragm. vs. 3. παραδοθέντα scripsi pro παρατεθέντα. Sequentia ita edebantur

ἅλας οὐκ ἔχει· προσένεγκ' ἔπιδ' εἴ δεῖταί τινος
ἑτέρου· πάλιν γεύου συμμετρίαν ἁρμόσῃ
ὥσπερ λύραν ἐπίτειν', ἕως ἂν ἡδὺς ᾖ.

Correxi haec Com. gr. IV p. 497. partimque iam Praef. ad Menandri Rel. p. XIX. At ultimum eclogae versum, quem exhibui ut in libris est:

εἴσαγε διὰ πασῶν Νικολαΐδας Μυκόνιος,

non expedio, neque expedivit Herwerdenus Observ. crit. p. 108. vel Hermannus apud me in Addendis vol. V p. 114. Dactyli quidem cum anapaesto coniunctionem facile tollere li-

cebit scribendo εἰσάγαγε διὰ πασῶν Νεολάδας Μυκονίους. Sed de sensu quaeritur.

Ibid. c. Verba ἕτερ' ἐξ ἑτέρων ἀεὶ παρεισφέρων fort. e comico poeta ducta sunt.

Ibid. e. Μόξου pro Μόψου correxi praeeunte Müllero Hist. fragm. vol. III p. 371.

Ibid. f. In Ephippi loco obscurum est quem dicat ἰχθὺν οὐχ ἡμέριον. Neque placet magnopere quod tentabam ἰχθύν τιν' ἕλωσ' οὐ δὴ μέτριον, vel οὐχ ἡμερινόν. Vs. 5. τούτους corruptum est, v. Com. gr. vol. III p. 324. Vs. 7. ταύτης Σίνδους, libri ταύτῃ ἐς Ἰνδούς. Schweigh. ταύτης vel ταύτῃ Σινδούς, Droysenus ταύτης Σιντούς. De accentu nominis Σίνδος dixi ad Stephanum Byz. p. 569, 27. Tum Μυγδονιάτας dubitanter Schweighaeuserus. Vs. 12. τῆσδ' scripserim pro τούσδ'. Vs. 20. παῦ' οὖν φυσῶν Cobetus. Vs. 21. σβέννυ Κελτούς, μὴ πρὸς κλαύσῃς Bothius. Sufficere videtur σβέννυ, Κελτοὺς μὴ προσκαύσῃς.

VIII, 347. d. Verba καθάπερ γάρ vulgo cum Eubuli loco coniuncta Athenaeo reddidi.

VIII, 348. a. οὐδεὶς μέγας σαπρὸς ἰχθύς. Vulgo μέγας οὐδεὶς σαπρὸς ἰχθύς. Cf. ad Theocrit. p. 459.

Ibid. b. ἀποδόσθαι Coraes pro ἀναδόσθαι.

Ibid. d. Vulgo Μύλασσα. Mox malim ἀκούετε νεῴ quam ἀκούετε ναοί. Sic certe locutus est Stratonicus, quem genere Atheniensem fuisse constat.

Ibid. e. Macho. Vs. 4. verba ἐν τῷ βαλανείῳ fortasse sequentibus iungenda sunt. Vs. 5. τῶν μειρακίσκων παρὰ τὸ πῦρ. Ita correxi Curis crit. p. 40. Vulgo τῶν μειρακίων παρὰ τὸ πῦρ. Dindorfius cum Porsono τῶν μειρακίων παρὰ τῷ πυρί. Vs. 6. κομψῶς τό τε χρῶμα καὶ τὸ σῶμ' ἠσκηκότας. Coraes ἐσχηκότας. Malim κομψούς τε τὸ χρῶμα καὶ τὸ σῶμ' ἠσκητότας.

Vs. 9. Lacunam indicavit Dobraeus; praeter ianitoris memoriam apertum est excidisse ἔφη. Vs. 12. pro εὐθέως idem εὐφυῶς. Vs. 19. fort. ᾔτει τε μεῖζον.

VIII, 349. a. Vs. 20. an συντόνως? Vs. 21. τἄλλ' ἐπιτρέψας Iacobsius, vulgo ταῦτ' ἐπιτρέψας, quod fortasse ser-

vari potest. Vs. 24. *ἔξοινος ὁ Στρατόνικος ἐγένετ' εὐθέως.* Non *ἔξοινος* scripsisse mihi videtur Macho, sed *ἔξυπνος.*

Ibid. b. Macho *σχεδόν τε τοὺς κήρυκας ἐν τῷ χωρίῳ | ὄντας πολὺ πλείους κατὰ λόγον τῶν δημοτῶν.* Haec mihi non graece dicta esse videntur, ac corrigendum opinor:

ὄντας πολὺ πλείους ἢ κατὰ λόγον δημοτῶν.

Ibid. Macho *πυνθανομένου δὲ τῶν ξένων αὐτοῦ τινος.* Ita haec correxi; vulgo *πυνθανομένων.*

Ibid. c. Macho

τοῖς ὅλοις μὲν ἔρρωμαι, ξένε,
καὶ τῶν κολάκων πολὺ μᾶλλον ἐπὶ δεῖπνον τρέχω.

Scripsi *πολὺ θᾶττον.* De *ἀναπαρῶ* vs. seq. vide Emsleium ad Aristophanis Acharn. 1020.

Ibid. Macho *εὐφήμει μέχρι | σπείσαντες εὐξώμεσθα, φησί, τοῖς θεοῖς.* Correxi *εὐξώμεσθ' ἄν, ἠσί, τοῖς θεοῖς.*

Ibid. e. Machonis versus ita scribendus esse suspicor:

Ἡ Νικοκρέοντος εἰσιοῦσ' Ἀξιοθέα
γυνὴ μετὰ παιδίσκης ἅβρας εἰς τὸν πότον
ἀπεψόφησε, κατὰ τῷ σικυωνίῳ
ἀμυγδάλην ἐπιβᾶσα συνέτριβεν τύχῃ.

Versu primo legitur vulgo *εἰσιοῦσα Βιοθέα,* quod recte emendavit Wesselingius ad Diodorum Sic. XX, 21. Ita enim constanter a ceteris Nicocreontis Cypriorum reguli uxor appellatur, non Biothea. Versu tertio legitur vulgo *τῶν Σικυωνίων,* quod qui ita intelligunt, ut amygdalam Sicyoniam Axiothea contrivisse dicatur, docere debebant Sicyoniarum amygdalarum aliquam apud Graecos laudem fuisse; at ne nomen quidem earum attulit Athenaeus in copiosa de amygdalis disputatione II 52 b. — 54 d. Itaque *τῷ σικυωνίῳ* poetam scripsisse suspicatus sum, ut Sicyoniis calceis, qui sumptuosam mulierem vel maxime decebant, induta fuisse iisque amygdalam contrivisse dicatur. Exerc. phil. II p. 17. Praeterea corrupta sunt verba *συνέτριβεν τύχῃ.* Omnis enim lepor perit, si casu Axiothea amygdalam contrivisse dicitur. Quare scribendum puto *συνέτριψεν ταχύ,* quamquam possis etiam *συνέτριψ' ἡ γυνή.* Pro *συνέτριψεν* vulgo scribitur *συνέτριβεν.*

Ibid. f. Sequuntur eiusdem Machonis haec:

ἐπιδεικνυμένου ποθ' ὡς ἔοικεν ἐν Ἐφέσῳ
ἀφυοῦς κιθαρῳδοῦ τὸν μαθητὴν τοῖς φίλοις,
παρὼν κατὰ τύχην ὁ Στρατόνικος τοῦτ' ἔφη,
ὃς αὐτὸς αὐτὸν οὐ κιθ . . . .
ἄλλους κιθ . . . .

Ita haec edidit Dindorfius indicatis lacunis, quarum nullum in codicibus vestigium est; nec dubitandum quin recte supertites versuum partes disposuerit. Lacunas autem istas in hunc fere modum explendas esse suspicor:

ὃς αὐτὸς αὐτὸν οὐ κιθ[αρίζει φαῦλος ὤν],
ἄλλους κιθ[αρίζων φαυλότατος ὢν δείκνυται].

In quibus illud certe dubitari non potest, quin *κιθαρίζει* et *κιθαρίζων* recte restituerim. Nimirum *αὐτὸς κιθαρίζειν αὐτὸν* dixit Macho ad imitationem proverbialis dictionis *αὐτὸς αὐτὸν αὐλεῖ* de iis iaci solitae, qui se ipsi quales essent ostenderent. Testis est Diogenianus Prov. III, 16. *αὐτὸς αὐτὸν αὐλεῖ: ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς δεικνυόντων τοῖς πράγμασιν ὁποῖοί εἰσιν.* Eodem fortasse pertinet quod apud Apollonium Synt. p. 302 legitur *αὐλῶν τοῦτον.* Exercit. philol. II p. 17. Cf. ad Theocritum p. 466.

VIII, 350. d. *Καπίτων ὁ ἐποποιὸς ἐν τετάρτῳ τῶν πρὸς Φιλόπαππον ὑπομνημάτων.* Capitonem hunc patria Alexandrinum fuisse Athenaei constat testimonio X p. 425 b. *οἰνοχοοῦσάν τινες ἱστοροῦσι τὴν Ἁρμονίαν, ὡς Καπίτων ἱστορεῖ ὁ ἐποποιός, Ἀλεξανδρεὺς δὲ γένος, ἐν δευτέρῳ Ἐρωτικῶν.* Is quo tempore vixerit non decernit Vossius Hist. gr. p. 339. Videtur tamen res ad liquidum perduci posse, siquidem Philopappus, cui Hypomnemata sua dedicavit Capito, vix alius esse potest quam ille Epiphanis filius, rex literarum et literatorum hominum studiosissimus, cuius notum est, quod ad hunc usque diem servatur, monumentum Athenis positum. Eidem Plutarchus suum de adulatore et amico dignoscendo libellum inscripsit. De eo vide Wyttenbach. ad Plut. Mor. p. 48 e. et Boeckhium Inscr. vol. I p. 433. Exercit. philol. II p. 50.

Ibid. e. *θεατοῦ* scripsi praeeunte Nauckio; revocandum *θεάτρου*, quod de spectatoribus non raro dicitur.

VIII, 351. d. In versu incerti auctoris *ᾄδοι τις ἣν ἕκαστος εἰδείη τέχνη*, pro *ᾄδοι* cum Corae posui *ἄρδοι*.

Ibid. f. ἀνέστησεν εἰς τὸ Ἀσληπιεῖον τρόπαιον. Ita scripsi pro ἀνέθηκεν. Cf. p. 350 b. ἀναστήσας δέ ποτε καὶ τρόπαιον.

VIII, 352. c. Verba εἰς ἀσωτίαν et τὴν πόλιν μνηστήρων nescio quo errore inclusi. Casaubonus locum ita scribi voluit: χρώματι μόνον, εἰς ἀσωτίαν δὲ οὐδὲν διαλλάττειν ἐκείνων ἡγούμενος αὐτούς· ὁμοιότητι εἰς καταφέρειαν ἡδονῆς τὴν πόλιν μνηστήρων εἰκάζειν βίῳ. Alia tentavit Dobraeus, quem vide.

VIII, 354. d. Alexis κἂν μὴ παραθῶσι θερμά. Vulgo ἐάν, Dindorfius ἄν. Continuo erat οὐκ ἀχαρίστως, quod ἀχαρίτως scribendum erat. Frequens hoc vitium est passimque a nobis sublatum, velut X p. 440 e. ubi vide. Pro δὲ quod statim sequitur fortasse λέγουσι corrigendum est. Hoc quoque vitium passim sustuli, natumque est e compendio λέ.

VIII, 355. e. καὶ μάλιστα ἢ ἐξ ἀνθράκων. Usitatius erat dici ἀπ' ἀνθράκων ut p. 356 b.

VIII, 356. e. Alexidis locus, Diphili medici orationi interpositus, ab Athenaeo additus est. Nunquam Diphilus comicorum aliorumve poetarum testimoniis usus reperitur.

VIII, 357. f. διαφέρει adiciendum esse vidit Schweighaeuserus.

VIII, 358. a. οἱ δὲ τόποι τῆς θαλάσσης, ὅπου ποταμοὶ καὶ λίμναι ἐμβάλλουσιν, ἔτι δὲ τενάγη μεγάλα — εἰσίν. Ita scribendum videtur, ac τενάγη pro πελάγη iam Casaubonus posuit; pro ἐμβάλλουσιν vulgo est συμβάλλουσιν. In sequentibus lit. b. ἐνταῦθα μὲν πάντες οἱ ἰχθῦς εἰσιν ὑγρότεροι καὶ μᾶλλον πίονες ὑπάρχουσι nescio an rectius scribatur ἁδρότεροι. Tum malim ἐν δὲ τοῖς αἰγιαλοῖς τοῖς ἐκκειμένοις πρὸς τὰ πελάγη. Vulgo κειμένοις.

Ibid. d. De Antiphanis loco vide Addenda ad Com. gr. vol. V p. 77. In sequentibus ἑνός seclusi Lehrsium de Aristarcho p. 352. sequutus.

Ibid. e. In Antiphanis fragmento quod editur σὺ δ' ἀγοράσεις ἡμῖν λαβών, Πίστ', ἀργύριον, debetur Porsono, vulgo πιστέ. Nec male conicias λαβών γ' | ἴστ' ἀργύριον, ut haec coqui verba sint. Vs. 4. Φιλούμενον pro φιλούμενον dedit Dobraeus. Vs. 8. erat ἤρεσεν, Schweigh. ἤρεσαν.

Ibid. f. πῶς; ὧν γ' ἂν Dobraeus. πῶς οὖν ἂν Schweigh. et Dindorfius. πῶς; οὓς ἂν Cobetus. πῶς ὡς cod. A. Vs. 15. ὥς φησιν Cobetus. In Ephippi loco erat δραμὼν εἰς τὴν ἀγορὰν καταγοράσαι, pro quo dedi κἀτ' ἀγοράσαι.

VIII, 359 a. Ephippus φράζε δέσποτα Cobetus, libri φράζε δέ ποτε, VL φράζε δή ποτε. Dindorfius coni. φράζε δ' ὅ τί ποτε. Vs. 9. ἐσέλθῃ scripsi pro ἐπέλθῃ. Aliter Cobetus Mnemos. IV 314. cf. Diphilum Emp. I, 24.

Ibid. b. In Mnesimachi loco legebatur ὦ δαιμόνιε. A. πῶς; σύντεμνε. v. Com. graec. fragm. III p. 9. — Vs. 6. ἰχθύδι' pro ἰχθύδιον dedi cum Dawesio Miscell. p. 14. Actum egit Cobetus Mnem. IV p. 112.

Ibid. e. — 360. a. Phoenicis Colophonii carmen, cuius initium ita edebatur:

ἐσθλοί, κορώνῃ χεῖρα πρόσδοτε κριθέων
τῇ παιδὶ τἀπόλλωνος, ἢ λέκος πυρῶν.

Quid sit χεὶρ κριθέων non intelligitur. Scripsi χῖδρα, quod aptissimum h. l. Eundem errorem Anacreonti eximendum esse suspicatus sum, ubi nunc editur χεῖρά τ' ἐν ἠγάνῳ βαλεῖν Athen. p. 229 b. Vs. 3. ἢ ἄρτον ἢ ἥμαιθον ἢ ὅτι τις χρῄζει. Scripsi ἤτ' (i. e. ἤτοι) ἄρτον ἤτ' ἥμαιθον, nisi praeferas ἤ τ' ἄρτον ἤ τ' ἥμαιθον cll. Il. ρ' 42. ἤ τ' ἀλκῆς ἤ τε φόβοιο. Pro corrupto ἥμαιθον ex B enotatur τιμαιθον. Dobraeus ἢ ἄρτον τιν' ἡμίαιθον. Vs. 6. φιλεῖ γὰρ αὕτη τάγχυ ταῦτα δαίνυσθαι. Fortasse recte πάντα pro ταῦτα scripsi. Post vs. 8. dele lacunae indicium et vs. squ. scribe φέρει σῦκα, ut recte vulgo legitur; solus B habere videtur φέροι. Vs. 10. θεοί, γένοιτο πάντ' ἄμεμπτος ἡ κούρη. Vellem cod. praeberet ἄμεμπτα τῇ κούρῃ. Vs. 11. malim κὠνονομαστόν. Vs. 12. erat εἰς χεῖρας et 13. εἰς τὰ γοῦνα. Vs. 14. θάλος τρέφειν γυναῖκα τοῖς κασιγνήτοις. Bergkius, Phoenicem hoc carmen Rhodiis scripsisse ratus, τοῖσιν ἰγνήτοις vel τοῖσιν ἴγνησιν poetam scripsisse suspicatur. Nihil causae video, cur poeta hanc cantiunculam non popularibus suis composuisse existimetur; docet hoc vel ipsum illud κασιγνήτοις, quod Iones pro συγγενεῖς vel ἀνεψιοί dixisse, ex ipso Homero Il. 15, 545 intelligitur:

Ἕκτωρ δὲ κασιγνήτοισι κέλευσεν
πᾶσι μάλα, πρῶτον δ' Ἱκεταονίδην ἐνένιπεν
ἴφθιμον Μελάνιππον.

Ad quae schol. B haec annotavit: συγγενέσιν· ἔτι γὰρ [νῦν] παρ' Ἴωσι τοὺς συγγενεῖς κασιγνήτους φασὶ καλεῖσθαι. Item schol. A ἡ διπλῆ ὅτι κασίγνητοι κοινότερον οἱ συγγενεῖς· σημειοῦνται γάρ τινες ὅτι (add. Ἴωνες) τοὺς ἀνεψιοὺς κασιγνήτους ἐκάλουν. Similiter schol. A ad Il. 16, 674. ἔνθα ἑ ταρχύσουσι κασίγνητοί τε [ἔται τε], ἁπλοϊκῶς νῦν πάντες οἱ συγγενεῖς, ubi pro ἁπλοϊκῶς fortasse ἡ διπλῆ ἰακῶς scribendum est. Vs. 15. ἐγὼ δ' ὅκοι πόδες φέρουσιν ὀφθαλμούς. ὅκοι Dindorfius dedit pro ὅκου. Ineptum autem est ὀφθαλμούς, pro quo scripsi ἰφθίμους, i. e. potentes et opulentos, quos cantu se remunerari dicit; pro μούσαισι malim μούσῃσι. Vs. 17. πλεῦνα τῶν αἰτέω. Sic scripsi Dindorfii vestigiis insistens, qui πλεῖον' ὧν αἰτέω, libri fere πλείονα τῶν γ' ἐῶ. Sed videtur aliud latere.

VIII, 360. a. Ex eadem cantilena δὸς ὦνα δός τι καὶ σὺ πότνα μοι νύμφη. Ita haec scripsi quae in AB sic feruntur δὸς ὦναξ δὸς καὶ σὺ πολλά μοι νύμφη. πότνα pro πολλὰ Ilgenio debetur. Dindorfius cum Casaubono et Porsono dedit [δόμου·] δὸς ὦναξ καὶ σὺ πολλά μοι νύμφη. Vs. 3. δοῦν Naekius, δοῦν' Dindorfius cum H. Stephano, δ' οὖν libri. Vs. 4. Libri τοιαῦτ' εἰδώς, τοιαῦτα εἰδώς, τοιοῦτ' εἰδώς, Dindorfius cum Schweigh. εἰδὼς τοιαῦτα. Scripsi τοσαῦτ' ἀείδω, quod praetuli pristinae meae coniecturae τοιοῦτον εἰδώς Choliamb. poes. p. 140.

Ibid. b. In chelidonismo vs. 2. ὥρας Dindorfius cum Hermanno. Vs. 6. παλάθαν σὺ προκύκλει Hermannus, vulgo παλάθαν οὐ προκυκλεῖς. Non displiceret παλάθαν προκύλισον vel προκύκλησον. At fortasse scripsit auctor carminis numeris ionicis a minori παλάθαν οὐ προκυλίσεις vel προκυλίεις; — τυρῶν τε κάνυστρον; per interrogationem. Vs. 8. τυρῶν τε κάνυστρον ex libris restituit Bergkius pro τυροῦ τε κάνιστρον. Idem vs. 10. probabiliter καὶ πύρνα χελιδών, Hermannus καὶ πυρὰ χελιδών, A πυρῶνα χελιδών. Vs. 11. καὶ λεκιθίταν. Hermannus καὶ τὸν λεκιθίταν. Malim κάρτον λεκιθίταν, vel καὶ δὴ λεκιθίταν, quod voluit Ahrens. Vs. 12.

Ion credibile est, poetam versu trochaico usum esse. Verba ὐκ ἀπωθεῖται (ἀποθεῖται P) corrupta videntur. Tum se-uebatur πότερα πάλιν ἀπίωμες ἢ λαβώμεθα; vel πότερα ενοὶ 'πίωμες —

Ibid. d. Bergkius μικρὰ γάρ ἐστι. Ib. νιν scripsi pro μιν. 'ersu sq. Dindorfius ἐὰν φέρῃς δέ τι, μέγα δή τι καὶ φέ-οις, om. καὶ B, Bergkius ἂν δὲ φέρῃς τι, | μέγα δή τι φέ-οιο. Non liquet, interim conieci ἂν δὴ φέρῃς τι, μέγα τι ἢ καὐτὸς (καὐτὴ) φέροις.

Ibid. ἀπὸ τῆς καλῆς Ῥόδου. Scripsi fortasse sine iusta ausa περί. Continuo Ἐρξίας pro Ἐργίας cum Vossio dedi.

Ibid. e. καὶ δαιτὸς ἐγκρατεῖς ὄντες. Pro δαιτὸς scripsi ententia postulante λιμένος. ΔΑΙΤΟΣ et ΛΙΜΕΝΟΣ facile onfunduntur. Minus probabiliter Dobraeus θαλάσσης. Mox ως ἂν posui pro ἕως. Statim debebam ἰχθῦς. Tum legeba-ur καὶ τὰ πρὸς τὸν πόλεμον ῥαθυμοτέρως εἶχον, in quibus ro εἶχον scripsi διεῖπον, nisi τὰ delere malis.

VIII, 361. d. In Creophyli loco restitui ionicas formas πορίῃ pro ἀπορίᾳ, ἐς θεοῦ ἠρώτευν ὅκου pro εἰς θεοῦ ρώτων ὅπου, θέωνται pro θῶνται, αὐτοῖσι ἔχρησε pro ὐτοῖς ἔχρησεν, πόλιν τῇ pro πόλιν ᾗ, ὑπηγήσηται pro φηγήσηται, λέγεται ὦν ὅκου νῦν pro λέγεται οὖν ὅπου νῦν, στι ᾗ pro ἔστιν, ἀριστοποιέεσθαι pro ἀριστοποιεῖσθαι, ἀν-ρακιῇ ἐσπεσέεν ἐς pro ἀνθρακιᾷ εἰσπεσεῖν εἰς, ἐν τῇ ἔτυχε ro ἐν ᾗ ἔτυχεν, ἐών pro ὤν, ὄρεος pro ὄρους, τὸ δὴ κα-έεται pro ὃ δὴ καλεῖται, ὅκου pro ὅπου, Ἀθηναίης pro Ἀθηνᾶς, εἴκοσι pro εἴκοσιν, ἀγορῇ ex A pro ἀγορᾷ. Prae-erea scribendum ἐνθαῦτα pro ἐνταῦθα, δέξῃ pro δείξῃ, ρὸς et ἱρόν pro ἱερὸς et ἱερόν, ἐπὶ πουλὺ pro ἐπὶ πολύ, τὰ ερὶ Κόρησσον pro τὰ ἐπὶ Κόρησσον, quod nomen rectius cribitur Κορησσόν.

Ibid. e. ἔτι τε. Dindorfius ἔτι δέ.

VIII, 362. b. κενώτερον λεβηρίδος. Erat κενότερον.

Ibid. Ἐπίχαρμος ἐν τοῖς Θεαροῖς μέμνηται τοῦ βαλλι-σμοῦ . . . ἐν οὖν τῷ δράματι οἱ θεωροὶ καθορῶντες τὰ ἐν Πυθοῖ ἀναθήματα καὶ περὶ ἑκάστου λέγοντές φασι καὶ τάδε

[κιθάρα, τρίποδες, ἅρματα, τράπεζαι χαλκέαι,
χειρόνιβα, λοιβάσια,] λέβητες χάλκεοι,

κρατῆρες, ὀδελοί. B τοῖς γα μὰν ὑπωδέλοις
καὶ λωτε βαλλιζόντεσσι ὅσσον χρῆμα εἴη.

καὶ Σώφρων δ' ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Νυμφοπόνῳ φησί κτλ. Ex his conicere licebit fabulae huius scenam ita fuisse adornatam, ut interior pars templi Delphici repraesentaretur, circumpositis donariis, quae studiose contemplantes theori singulis aliquid verniliter dictum inferebant. Priora verba usque ad λοιβάσια adieci ex libro IX p. 408 d. In his pro κιθάρα, cum cetera omnia plurali numero efferantur, fortasse κιθάραι scribendum. Currus in donariis memoratur etiam apud Suidam v. Παρία λίθος. Verucula tertio versu commemorata dicere videtur ea, quae Rhodopis consecraverat; de qua re vide quae dixi Comic. graec. II p. 181. Sequentium, quae alii interlocutori assignavi, haec fere esse debet sententia: utinam hominibus alieno aere obstrictis et strenue nepotantibus tantae opes suppetant! ὑπώδελος, de qua voce mira commenti sunt critici, idem est quod ὑπώβολος dixit Pherecrates Com. graec. II p. 277. Ea enim unice vera huius adiectivi scriptura est, non autem ὑπόβολος, quod in longe aliam sententiam dicitur. Videtur autem Epicharmus hanc vocem, quae proprie de rebus oppigneratis dicitur, ad homines aere alieno obstrictos transtulisse. Reliqua ita scribenda esse suspicabar καὶ βαλλιαζόντεσσι τόσσον χρῆμ' ἔοι. Sed λωτε unde irrepserit difficile dictu est. De χρῆμα pro χρήματα dicto v. Koenium ad Gregorium Cor. p. 183 et Iacobsium Lectt. Stob. p. 42. Denique βαλλιάζειν pro βαλλίζειν dicere potuit Epicharmus notissimo usu, de quo dixit Lobeckius Path. p. 481. Exercit. philol. I p. 28. λωτε fortasse λῶστε scribendum et sequentibus Athenaei verbis iungendum est hoc modo: καὶ Σώφρων δ' ὦ λῶστε ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Νυμφοπόνῳ φησί. Cfr. p. 362 a. Tum vide ne fuerit τόσσον χρήματος | εἴη.

Ibid. c. De Alexidis loco v. Com. gr. III p. 428.

Ibid. e. συναγωγαί pro εἰσαγωγαί scripsi praeeunte Casaubono.

VIII, 363. c. Ephippus ἔπειτα δ' (vel τ') εἰσιόντ'. Vulgo ἔπειτά γ'. Vs. 4. corruptum est πολέμιος, pro quo p. 571 e. est πολέμιον. Tum erat ἀλλὰ τοῖσι στρουθίος χαυνοῦσ' ὁμοίως, in quibus χανοῦσ' edidi.

Ibid. In Epicharmi loco ὅκα dedi pro ὅκκα.

VIII, 364. b. πεπαρῴδηται scripsi, vulgo παρῴδηται, et in Pherecratis fragmento dedi θύραζ' pro θύρας et vs. 6. αὐτὸν e codd. scripsi σαυτὸν; prius item Cobetus. Vs. 5. malim ἐν οἴνοις pro ἐπ' οἴνοις.

Ibid. d. Menander. Vs. 1. ὅμοια pro ἅπαντα dedi ex IV 146 d. Vs. 5. erat μενδαῖον θάσιον ἐγχέλεις ante Porsonum (corr. θάσιον pro θασον). Vs. 6. a γίγνεται apodosin ordiri vidit Cobetus. Vs. 9. ἀντανελεῖν pro ἂν ἑλεῖν Dobraeus cll. Demosth. Cor. p. 304, 18. Actum egit Cobetus Mnem. IV p. 263. Vs. 11. ὧν γ' ὁ θεὸς Reisigius, ὧν ἂν θεός Herwerden Observ. crit. p. 89. Abest ὧν a B.

Ibid. f. νυνί τέ μοι. Fort. νυνί γέ τοι. Postrema φιλῶ — γραῦν personae B. continuabantur. In Crobyli qui sequitur loco ante Λάχης apud poetam praecessisse videntur verba πρὸς σὲ βούλομαι. Vs. 4. secutus sum Dobraeum, ἀκράτου μ' corrigentem, libri ἑκατόν, Casaubonus ἕκαστον.

VIII, 365. a. Pherecrates. Vulgo συσκευασάμενος, ἐν τὸ σπυρίδιον, quod correxi. Vs. 2. πρὸς Ὠφελίαν scripsi pro πρὸς ὤφελην (sic), Dindorfius cum Porsono πρὸς τὸν Ὀφέλαν.

Ibid. c. Erat Ἐμπιπραμένη. L. πιμπραμένη.

Ibid. e. In Empedoclis loco ἀμνός pro θάμνος scripsi cum Schneidewino.

IX, 366. c. Antiphanes νὴ Δί' οἰκίας τρόπον πόσειδος. Correxit fortasse recte Cobetus Mnem. IV p. 112.

Ibid. d. Aristophanes forsan scripserat Λῆμνος κυάμους τρέφουσα τακεροὺς χἀπαλούς pro καὶ καλούς.

Ibid. In Nicandri loco ante Casaubonum erat κάρδαμον ἄρρινόν τε.

IX, 367. a. In Aristophanis versu legebatur καὶ βλέπε σίναπι et Xenarchi locus ita edebatur τουτὶ τὸ κακὸν οὐκ ἔστ' ἔτι κακόν. | τὸ θυγάτριόν μου σεσινάπικε διὰ τῆς ξένης. Correxi ut potui.

Ibid. c. De Platonis loco v. quae dixi in Com. fragm. edit. min. p. 364. Vs. 3. fort. αὐταὶ μόναι κρεῖττον πολὺ χρῆμ' εἰς ἡδονήν, ac κρεῖττον etiam Herwerden Observ. p. 30, tum ἢ καταλαβεῖν Fritzschius, καταλαβεῖν B, ηταλλαβεῖν A. Ali-

ter Cobetus Observ. crit. in Platonis Com. rel. p. 193. et Herwerden l. l.

IX, 368. a. Sotades *τοῦτον μασᾶται, παρακατεσθίει δ' ἐμέ.* Pro *τοῦτον* dubitari vix potest quin recte scripserim *τοὔψον.*

Ibid. b. Pherecrates *νὴ τὸν Δί' ὥσπερ αἱ παροψίδες* — fort. *ὡσπερεὶ γὰρ αἱ παροψίδες.* Vs. 3. *οὓς ὁ καλὸς οὗτος ἀξιοῖ τοῦ μηδένος.* Ita e Casauboni coniectura editum est, libri *οὓς ὁ καλέτας ἀξιοῖ.* Possis *ἃς ὁ καλέσας ἐπαξιοῖ.* Sed vid. Herwerden Obverv. crit. p. 17.

Ibid. In Nicophontis fragm. pro *ἄλλος* aut *ἀλλᾶς* cum Bergkio scribendum, aut *ἄμυλος.*

Ibid. e. Ingeniose Herwerdenus Nov. Add. crit. p. 16. in Aristophanis loco coniecit *χναυμάτι' ἄττ' ἐρόεντα*, fort. tamen recte H. Stephanus delicias pinnatas de aviculis intelligi voluit.

Ibid. f. Xenophanes Colophonius:

τοῦ κλέος Ἑλλάδα πᾶσαν ἀφίξεται οὐδ' ἀπολήξει
ἔς τ' ἂν ἀοιδάων ᾗ γένος ἑλλαδικόν.

Horum versuum primo cum Karstenio scripsi *ἐφίξεται*; altero si *γένος* genuinum est, pro *ἀοιδάων* (C *ἀοιδῶν*) scripserim *ἀοιδοθετῶν.* Fortasse tamen recte pro *γένος* scripsi *κλέος*, et *ἑλλαδικῶν* ex C recepi.

IX, 369. c. *Εὔδημος — κράμβης φησὶν εἶναι τρία γένη, τῆς τε καλουμένης ἁλμυρίδος καὶ λειοφύλλου καὶ σελινουσίης*, et paucis interiectis *ἡ δὲ σελινουσία τὴν ὀνομασίαν ἔχειν διὰ τὴν οὐλότητα.* A nomine *σέλινον* fingi non potuit adiectivum *σελινούσιος*, quod ad *Σελινοῦς* revocandum esset. Adde quod primo loco oportuit *σελινουσίας.* Scribendum igitur *σελινούσσης* et *σελινοῦσσα.* Alias hoc brassicae genus dicebatur *κράμβη σελινοειδής* teste Plinio H. N. XX, 33. Exercit. phil. I p. 29.

IX, 370. b. In Hipponactis fragmento *Ταργηλίοισιν* recte scripsit Schneidewinus, libri *Θαργηλίοισιν* et *γαργηλίοισιν.*

Ibid. c. Pro *Ἔμποδος*, quod graecum nomen non est, scripsi *Ἔμπεδος.*

Ibid. d. Ephippus: *χναύειν τε κοινῇ τευθίσιν σηπίδια.*

Ita correxi vulgatum verborum ordinem *κοινῇ τε χναύειν*; causam mutati ordinis habui hanc, quod septies poeta verbum in ipso versus initio posuit, nec credibile est, semel eum ab hac lege descivisse.

Ibid. e. Antiphanes:

οἷα δ' ἔστ' οἶσθ' ὦ γύναι·
ἄρτοι σκόροδα τυρὸς πλακοῦντες, πράγματα —

Ita haec correxi, vulgo *οἷα δ' ἐστὶν οἶσθα σὺ* | *γύναι· σκόροδα τυρὸς* etc. At ABP post *γύναι* addunt *τοῖς*, quod ex [*ἄρ*]*τοι* corruptum est. Vs. 1. possis fortasse rectius *οἷα δ' ἐστὶν οἶσθας ὦ γύναι*. Vs. 4. recepi emendationem Iacobsii. Tyrwhittus *καταπεπλησμέν' οὐδέ*. Libri *καταπεπλησμένου δέ*. Vs. 7. erat *ἅμ' αὐτοῖς*.

Ibid. f. In Diphili loco vs. 2. fort. *σπλαχνίδι' ὀπτά*, quod ad *σπλαγχνίον* revocatum metro non obstat. Vs. 3. *βλίτοις* scripsi pro *καὶ τοῖς* cum Schweighaeusero, et vs. squ. addidi *καὶ* (vel *ἢ*) *τοῖσι σοῖς*, ut voluit etiam Dobraeus.

IX, 371. c. Numenius *ῥαφίν τ' ἔμπεδον καὶ καυλίδα τ' ἀγροιῶτιν*. Dindorfius *καὶ ῥάφυν*, de *ἔμπεδον* tacens. Fort. fuit *καὶ ῥάφυν εὐπέταλον*. Tum dedi *καυλίδα δ'*, nisi malis *καὶ καυλίδα τὴν ἀγροῖτιν*. In Nicandri loco vs. 1. *ἐν δέ τε* pro *οὐδέ τι* scripsit Bernhardus, praestat ut lenius *σὺν δέ τε*, ut vs. 2. *σὺν δ' αὐτός*. Ibid. *ἐπαυχμήεις* pro *ἐπ' αὐχμήεις* dedi praeeunte O. Schneidero ad Nicandrum p. 80.

Ibid. f. Pro *ἐπιθυλλίδας* Dalecampius recte *γηθυλλίδας*.

Ibid. Epicharmus in Philocteta *ἐν δὲ σκορόδιον καὶ γαθυλλίδας δύο*. Scribendum suspicor

ἓν δὲ σκορόδιον καὶ δύω γαθυλλίδας.

Quibus verbis tenuis Philoctetae victus describi videtur. Aliter Blaydesius ad Aristophanis Acharn. 47. In sequente Aristophanis fragmento alii *σκοροδόμιμον τὴν φύσιν*, libri *σκοροδόμητον*, emendati a Toupio.

IX, 372. b. In Aristophanis ecloga vs. 2. *κρίνων ῥόδων* supplevit Porsonus Miscell. p. 195. multis annis ante Cobetum et Herwerdenum. Vs. 5. corruptus est. V. Bergkium.

Ibid. c. *εἶπες* post *ἀγαθόν* addidit Porsonus, rectius *εἶπας* Cobetus, qui id ante *ἀγαθόν* posuit. Vs. 11. *φήνας* Cobetus,

φύσας Fritzschius, φθάσας Elmsleius, χρήσας Porsonus, libri φήσας.

Ibid. e. Nicander vs. 1. κλώσμασί τ' εἴραις O. Schneider ad Nic. p. 88. κλώσματ' ἐπείραις Volckman de Sibyllae carm. p. 19. Libri κλώσμασι πείραις. Vs. 4. ἔνθα τε μέτρῳ. Libri fere ἔνθα τε μέτρια, unde O. Schneider εὖθ' ἂν ἀμετρί correxit. Vs. 7. σειράς Schweigh. Vulgo σίρας. De ultimo versu v. O. Schneider.

IX, 373. a. Ἀριστοφάνης ἐν Δηλίᾳ. Scripsi Ἀντιφάνης.

Ibid. b. τοῦ εἰδικοῦ edidi pro τοῦ ἰδικοῦ.

Ibid. c. In Menandri loco ὄρνις reduxi pro ὄρνεις, eandem formam ex B passim infra restitui lit. d. et e. ubi in Alcmanis fragmento αὖσαν dedi pro λῦσαν ex emendatione Bergkii. Quod ibidem lit. e. legitur Eupolidis fragmentum, in eo oppositio postulabat δ' pro θ'.

IX, 374. b. Verba λέγεται δ' εἶναι τὸ γένος Ῥόδιος ἐκ Καμείρου aut delenda sunt, aut litt. a. post Ἀναξανδρίδης transponenda. Theopompi ex Pace versus quo nexu lecti fuerunt conici potest ex Arist. Acharn. 1022. unde haud temere conicias Theopompeae fabulae partem ad Aristophanei dramatis imitationem fuisse compositam.

Ibid. d. De ὀλόφωνος in Cratini loco vide quae dixi Fragm. Com. graec. vol. II p. 162. Alcmanis fragm. dedi ut emendavit Bergkius. Vulgo καὶ τὴν γενικὴν οἶδα δι' ὀρνίχων ὅμως (B νόμως) πάντων.

Ibid. e. In Epicharmi loco ex Ulixe transfuga:

δέλφακα δὲ τῶν γειτόνων
τοῖς Ἐλευσίνοις φυλάσσων δαιμονίως ἀπώλεσα,

pro γειτόνων nescio an μειζόνων vel κρεισσόνων scribendum sit. Vs. 3. pro οὐχ ἑκών praestat οὐ ἑκών i. e. οὐ ϝεκών. Vs. 4. malim ὤμνυ' ἐμέ. Exercit. philol. I p. 29.

Ibid. f. Anaxilae locum exhibui ut emendavi Com. gr. III p. 74. et 344. Vulgo τοὺς μὲν ὀρεινόμους — ὑλιβάτας — λύκους λέοντας. Pro ἠλιβάτους nunc malim ἠλιβάτας.

IX, 375. a. Hipponax ὡς Ἐφεσίη δέλφαξ. Suspicabar ὡς ἐφεστίη δέλφαξ, et ita nunc edidi.

Ibid. Cratinus ἤδη δέλφακες χοῖροι δὲ τοῖσιν ἄλλοις.

Fort. supplendum [ἐμοὶ μὲν] ἤδη δέλφακες, vel [ὑμῖν μὲν] ἤδη.

Ibid. c. ὡς Ἱππῶναξ ἐν * * Σπονδῇ τε καὶ σπλάγχνοισιν ἀγρίης χοίρου. Sic edidi, vulgo ἐν σπονδῇ. Dindorfius ἐν delevit. Probabilius est excidisse numerum, ut vidit Bergkius. Pro ἀγρίης erat ἀγρίας.

Ibid. d. In Sophoclis loco ἐν Ταιναρίοις Casaubonus scripsit τοιγαροῦν | ἔδει φυλάξαι χοῖρον ὥστε δεσμίαν, postrema recte: libri τοιγαριώδη φυλάξαι χοῖρος ὥστε δεσμίων. Dindorfius τοιγὰρ Ἰὼ δεῖ φ. At Ionis non intelligitur quae partes in hac fabula esse potuerint.

Ibid. e. Aeschyli locum ita distingui malim:

λευκός, τί δ' οὐχί; καὶ καλῶς ἠφευμένος.
ὁ χοῖρος ἕψου μηδὲ λυπηθῇς πυρί.

Ipsum porcellum compellat: heus tu, porcelle, elixari te patere; male Schweigh. elixa. In Agathoclis loco restitui dialectum ionicam. Editur μυθεύουσιν — ἐν ᾗ — θυσία — ὑπέσχεν (pro ἐπέσχε) — τοῖς παριοῦσιν — ζώων — ἡγοῦνται — ἱερὰ ῥέζουσιν — αὐτοῖς ἡ θυσία. Praeterea scripsi καὶ ὑός (sic L, libri οὓς, Dind. cum Schweigh. οὐ) et addidi οὐκ ἂν, L οὐ.

IX, 376. b. Corr. μορφαῖς pro μορφαῖσ.

Ibid. d. Scribendum e libris Casauboni ἰσίκια γὰρ ὀνομάζειν αἰδοῦμαι διὰ τὸν Οὐλπιανόν, et comparandus Euripides Orest. 37.

Ibid. Posidippus ξεναγὸς οὗτος ὅστις ἂν θώρακ' ἔχῃ — ἐφάνη Βριάρεως. Nullam in his video constructionem. Suspicabar οἷον ξεναγὸς οὗτος, ἂν θώρακ' ἔχῃ, vel ξεναγὸς οὗτος, ἡνίκ' ἂν θώρακ' ἔχῃ —

IX, 377. b. Idem poeta τούτων γυναῖκές εἰσ' ἱέρειαι τῇ θεῷ. In his εἰσ' addidi cum Erfurdto, et τῇ θεῷ scripsi praeeunte Grotio pro τῇ θεᾷ θεοί. In sequentibus fortasse μοι scribendum pro σοι, at ultimo versu malim nunc τουτουί. Libri τουτί, quod meo suasu τοῦτο scripsit Dindorfius.

Ibid. c. In Posidippi loco vs. 7. cum Grotio dedi κινεῖ pro πίνει et vs. 9. μεστὸς ἐκκεκαυμένος pro cod. scriptura μεστὸς ἐκλελυμένος cum Cobeto Mnem. IV, 101. Idem vs.

10. ὁπότε κατὰ χειρὸς ἐδόθη, in quo ὁπότε excidit impru denti. Vs. 11. erat ῥακίαν.

Ibid. d. In Euphronis fragmento scripsi ὁ κέφαλος ἠλλοίωτο pro ἐγκέφαλος, quod ineptum est. Paucis interiectis dedi οἷ pro οὗ, ut voluit Dindorfius.

Ibid. e. Assentior nunc Schweigh. πάραγε delenti et cum libris scribenti καὶ γὰρ αὐτὸς οὑτοσί. V. Aristoph. Acharn. 1181. et Alcaeus com. apud Athen. IX p. 396. c.

IX, 378. a. — 379. a. In Sosipatri fragmento legebatur ἐγὼ τὸ διδασκαλεῖον ἡμεῖς σώζομεν | τὸ Σίκωνος. Certa coniectura posui ἐρῶ· τὸ διδασκαλεῖον etc.

Ibid. b. Post ἀστρολογεῖν minus commode Grotius sequente Dindorfio addidit Σίκων. Praetuli βαβαί interponere idque personae B attribui. Vs. 15. περὶ φύσεως κατεῖχε πάντας τοὺς λόγους. Hic versus ante Hirschigium legebatur post verba ἔπειτα μετὰ ταῦτ' εὐθὺς ἀρχιτεκτονεῖν. Vs. 20. εἶ γε vix sanum est.

Ibid. c. Vs. 28. τὴν μακρὰν καὶ τὴν βραχεῖαν Herwerden Observ. crit. p. 109. Vs. 29. scripsi ἔσται pro ἐστί. Vs. 30 sqq. legebantur sic scripti:

τὰ γὰρ ὄψα φασὶ πάντα καὶ τὰ βρώματα
σχεδὸν ἐν περιφορᾷ τῆς ὅλης συντάξεως,
ἑτέραν ἐν αὑτοῖς λαμβάνειν τὴν ἡδονήν.

At recte codd. ἐν τῇ περιφορᾷ, neque articulo careri potest. Pro λαμβάνειν B et ut videtur A habent λαμβάνει. Hinc correxi locum ut eum edidi, deleto φασί. Praeterea pro αὑτοῖς sive ut ante Dindorfium legebatur αὐτοῖς, scripsi ἑτέροις, nisi malis ἄλλοις.

Ibid. d. ὡς προσήκει recepi pro ὡς προσῆκε ex C. Tum revocavi, sed per interrogationem extuli, ἐγὼ δ' ἐθαύμασ'; i. e. ἐγὼ οὐκ ἐθαύμασα, ut e. c. apud Stratonem Athenaei est p. 382 c. ἐγὼ κέκληκα μέροπας; Dindorfius ἐγᾦδα, θαυμάσῃ.

Ibid. e. τοῖς ὄψοισιν cum Dobraeo dedi pro τοῖς ἕψουσιν. Post vs. sequentem lacunam indicavi cum Dindorfio.

Ibid. f. ὥσπερ ἡγεῖται σχεδόν. A ἡγεῖτο. Paucis interiectis ubi editur εὔκαιρον αὐτῶν ἐστι τῶν ὄψων — correxerim αὐτοῖς sc. convivis.

IX, 379. a. Post τίς δή τι indicavi lacunam.

Ibid. In Alexidis ecloga vs. 2. οὐχ ἀρχιτέκτων scripsi pro οὐκ ἀρχιτέκτων; fecit etiam Herwerdenus.

Ibid. b. ὁ ταῦτα μέλλων ἐσθίειν τε καὶ κρινεῖν. Ita Dindorfius, libri κρίνειν. Non sine causa haesit Herwerden. Fortasse fuit ἐσθίειν τε κεὐκρινεῖν. Post vs. 10. lacunam unius versus, cuius initium fuerit ἢ πρότερος ἔλθῃ, indicat Herwerdenus. Vs. 12. ἢ μὴ διοπτήσαντα Dobraeus. Vs. 14. fortasse personae B adscribendus et in finem totius eclogae reiciendus est. Praeterea vs. 15. complura videntur intercidisse.

Ibid. c. Revocavi αἶθραν, pro quo Dindorfius praeeunte Casaubono αἰθέρ' edidit.

Ibid. e. Ἆγις Ῥόδιος ὤπτηκεν ἰχθὺν μόνος ἄκρως. Cod. B ὤπτακεν. Fortasse ὤπτα μέν. Vs. 8. et 9. inverso ordine legebantur, transposuit Herwerdenus Obs. crit. p. 107. De vs. 10. post quem lacunam indicavi, vide Com. graec. IV p. 486.

IX, 380. a. τὼ νεφρώ et mox νεφρώ Dobraeus. Pro ἔκυπτον Herwerdenus praecipiti et me iudice inutili coniectura ἐλυποῦνθ'. Paulo melius scripsisset συνέκυπτον, sie steckten die Köpfe zusammen. At recte habet ἔκυπτον, sie liessen die Köpfe hängen.

Ibid. b. Post ᾐσθόμην distinxi, Herwerdeno obsecutus. Sed totum locum non intelligo.

Ibid. e. Plato πάσας παραφερέτω. Scripsi πλήσας, quamquam πάσας sc. κύλικας fortasse servari potest. Ib. παρ' Εὐπόλιδι ἐν Αἶξίν. Ita Dindorfius pro ἐν Εὐπόλιδι; possis etiam ἐν Εὐπόλιδος Αἶξίν. In Ephippi loco cod. B στήσεις habet pro στάσεις, unde conicias ἔνθ' ἵππων ὄνων τε σιτίσεις | καὶ γεύματ' (vulgo γεύματα) οἴνων. Sequuntur proxime haec ὁ μάγειρος ἔφη λέξω τοίνυν κἀγὼ οὐκ ἀρχαίαν ἐπίνοιαν, ἀλλ' εὕρεσιν ἐμήν. Haec ad imitationem Aristophanis Nub. 961. composita esse λέξω τοίνυν τὴν ἀρχαίαν παιδείαν, vel orationis forma indicat.

IX, 381. a. αὐλητὴς dedi pro αὐλητής.

Ibid. b. πολλὸν ἐπιχέας ζωμόν. Videtur iambographi fragmentum esse. Scazontum vestigia etiam in sequentibus deprehendere mihi videor: τὴν ἡμίσειαν ἀλφίτοις πολλοῖς κριθῆς. Omnino tota haec descriptio constat ex frustulis

poetarum comicorum, *ἔπειτ' ἐνέθηκα κριβάνῳ | ὑποθεὶς τράπεζαν. — ἐστάθευσα τῷ πυρί — ἀποβαλὼν αὐτοῦ τἄλφιτα, οὕτω φέρων ὑμῖν παρέθηκα.* In verbis *μετὰ ταῦτα περιέπλασα τοῦ χοίρου τὴν ἡμίσειαν — ἀλφίτοις πολλοῖς κριθῆς*, malim *περιέπασα*.

Ibid. c. *ᾔκασα* scripsi pro *εἴκασα*.

Ibid. In Dionysii fragmento Herwerdenus *ἐκκλέψῃς* pro *ἐκκλίνῃς*, parum probabiliter.

Ibid. e. *λαφυροπώλῃ* corruptum videtur; requiritur ianitoris memoria.

IX, 382. b. Dobraeus probabiliter *ὠγκύλλετο ὡς ἐπὶ τῇ τέχνῃ*. De Stratonis quae sequitur ecloga vide quae dixi Com. graec. vol. IV p. 546. et in edit. min. vol. II p. 1157. Hic ea tantum commemorabo, quae nova accesserunt. Litt. c. *ὧν ἂν* Dobraeus. Litt. d. *ἔτι* pro *ἔστι* scripsi cum Dobraeo. Litt. e. *τὰ μῆλα πρόβατα; [μῆλα πρόβατ';] οὐ μανθάνω.* Ita haec supplevit Cobetus; rectius fortasse Dobraeus [*μανθάνεις;*] Vs. sequ. supplevi *οὐδ' οἶδα*, possis etiam *τούτων [ἁπάντων]*, vel cum Casaubono [*ἔγωγε*] *τούτων*. Litt. f. Cobetus *Ὅμηρον οὖν οὐκ οἶσθα.*

IX, 383. b. *ἕκαστον* pro *ἕκαστα* Cobetus. Ibid. *οὐκ ἂν τάχα* scripsi pro *οὐκ ἂν ταχύ*.

Ibid. c. In Alexidis loco *ἕψειν μοὐδόκει* scripsi cum Hirschigio pro *ἧψέ μοι δοκεῖ*, cui vs. 3. etiam *προσκέκαυκα* debetur pro *προσκέκαυκε*.

Ibid. d. *λαβὼν ἣν εἰς* dedi ex A pro *λαβών νυν εἰς*, quod Porsonus posuerat. Ibid. vulgo *ἐνθείς*, Dindorfius *ἔνθες* cum Corae. Ibid. pro *ἐκδέξεται* malim *εἰσδέξεται*. Tum *ἀτρεμεὶ* ex A dedi pro *ἀτρέμα*. Cf. Com. gr. vol. III p. 441.

Ibid. e. Malim *ποιήσω* sine interrogatione. Ibid. *ἄνω βαδίζει* Cobetus Mnem. IV 117. A *ἀνωμαλίσει*, Scaliger *ἄνω μάλ' εἶσι*. De verbis *ὃ λέγεις οὐ λέγεις* v. Hirschig Dissert. p. 11. 39. et Cobetum l. l.

Ibid. f. Dobraeus *ἐγὼ δέ γ' ὑμῖν, κατὰ τὸν ἥδιστον Δίφιλον, παρατίθημ' ὁλοσχερῆ*, quod verum videtur. Ibid. *σύμπτυκτον* pro *σύμπηκτον* Dobraeus.

IX, 384. a. In Epigenis loco cod. A *ἔτρεφέ με λαβὼν σιτευτόν*, unde Dobraeus *ἀλλ' εἴτις ὥσπερ χῆν' ἐμὲ | ἔτρεφε*

λαβὼν σιτευτόν. Fortasse in cod. scriptura nihil mutandum, nisi quod παραλαβὼν pro λαβών scripserim.

Ibid. e. Male cum Dindorfio indicavi lacunam, cuius nullam causam fuisse docent particulae οὕτως sic positae exempla nequaquam rara.

Ibid. f. Philippides: ἡ δ' ἀνδροφόνος Γνάθαιν' ἀναγελάσασ' ἅμα. Ita correxi librorum scripturam ἡ δ' ἀνδροφόνος Γνάθαινα γελάσασα, ubi Porsonus scribebat γελάσασ' ἡδέως.

IX, 385. a. De Timoclis loco v. ad VII 259 b.

Ibid. f. Post ἐν Ἐφεσίῳ de more addidit fortasse scriptor προειπών.

IX, 386. a. In Alexidis ecloga non sanum esse credo vs. 8. ἐγὼ δ' ἐρῶ. τοῖσιν γὰρ ἑστιωμένοις | τὸν καιρὸν ἀποδίδωμι τῆς συγκράσεως. Libri partim τοῖς γάρ habent. Sententia hoc requirere videtur: ἐγὼ δὲ πρῶτος· τοῖς γάρ etc. atque ita edidi. Vs. 11. σὺ πρὸς θεῶν ἔθυσας τὸν ἔριφον. Haec sic scripsi:

οὐ πρὸς θεῶν ἔμ' ἔθυσας, ἀλλὰ τὸν ἔριφον.

ut haec personae B tribuantur. Cf. Com. gr. IV 131.

Ibid. e. ἦρι μάλ' οὐκ ἐφ' Ἑλλήσποντον πλεύσας. Ita scripsi propter Homericum locum, quem imitatur, ἦρι μάλ' Ἑλλήσποντον ἐπ' ἰχθυόεντα πλεούσας νῆας ἐμάς. Possis etiam οὐχ Ἑλλήσποντον ἐπιπλεύσας. Vulgo ἦρι μαλ' οὐχ Ἑλλήσποντον πλεύσας. Amphidis locus fortasse ita scribendus est: Εὐρύλοχε κνισολοιχὲ [χαῖρ']· οὐκ ἔσθ' ὅπως | οὐκ ὀλβιογάστωρ εἶ σύ. Apparet χαῖρ' post χε prono errore excidere potuisse.

IX, 387. a. In Mnesimachi versibus Herwerdenus Nov. Add. crit. p. 36. σπανιώτερον, quod ego σπανιώτατον scripsi, delevit locumque sic scripsit: καὶ | τὸ λεγόμενον πάρεστιν —

Ibid. c. Agatharchides φοιτᾷ τροφῆς χάριν πρὸς τὰς ἐμβολὰς τῶν στομάτων. Fortasse recte scripsi ἐκβολάς.

IX, 388. b. ἀκάμας Σακάδας ἀδάμας. Ita Schweighaeuserus. A ἀκαμασσακάδας ἀδάμας. B ἀκάμας ἀκάδας ἀδάμας. In quibus Dobraeus σακάδας delet, ac sane non recte componitur cum Ἀκάμας et ἀδάμας. Scribendum puto Ἀκίδας, qui Elidis est fluvius.

Ibid. f. Sophocles ὄρνιθος ἦλθ' ἐπώνυμος | πέρδικος ἐν

κλεινοῖς Ἀθηναίων πάγοις. Pro *ἦλθ'* scripsi *ἦν δ'.* In sequente Pherecratis fragmento *ἔξεισιν* potius quam *ἄκων* corruptum puto.

IX, 389. d. *ἢ θηρεύων.* Scripsi *ἦ ὁ θηρεύων*, monstrant sequentia.

IX, 390. a. Alcmanis locus: *ἐπῆγε δὲ καὶ μέλος Ἀλκμὰν εὗρέ τε γλωσσάμενον κακκαβίδων στόμα συνθέμενος.* In his *στόμα* pro *ὄνομα* reposui Emperium secutus totumque locum ita refinxi: *ἐπεί γε δὴ καὶ μέλος Ἀλκμάν εὗρε γεγλωσσαμένον κακκαβίδων στόμα συνθέμενος*, i. e. linguatum os, ut Tertullianus Atheniensium civitatem linguatam dicit. Verbum *γλωσσᾶσθαι* (unde *γλώσσημα*) recte formatum est.

Ibid. b. *οἱ δὲ περὶ τὴν Κίρραν πέρδικες ἄβρωτον ἔχουσι τὸ κρέας διὰ τὰς νομάς.* Cirrham dicit Phocicam, ubi multus erat aconiti proventus, quo cum vescerentur perdices, earum carnes insuavem saporem ducebant.

IX, 391. e. *Τερψικλῆς τοὺς ἐμφαγόντας φησὶ στρουθῶν ἐπικαταφόρους πρὸς ἀφροδίσια γίνεσθαι.* Rectius fuerit *ἐπιφόρους* aut *καταφόρους*, sed vide XIII p. 608 d.

IX, 392. c. *Ἰολάου δ' αὐτῷ* (Herculi) *προσενέγκαντος ὄρτυγα καὶ προσαγαγόντος ὀσφρανθέντ' ἀναβιῶναι.* Egli in Museo Rhen. XIII 2 p. 307. et X p. 462. *ὄρυγα* scripsit pro *ὄρτυγα.*

Ibid. f. *Κρατῖνος ἐν Χείρωσι λέγων· Ἰθακησία ὀρτυγομήτρα.* Cod. B *Ἰθακησίας*, cui si quid tribuendum, scripserim *Ἰθακησιάς*, nisi potius *Ἰθακησίας ὀρτυγομήτρας* fuit.

IX, 393. a. Alexander Myndius ortygometram describens: *τὸ μέγεθος ηλίκη τρυγών, — δυσθαλὴς καὶ δειλή.* Nescio quid sibi velit *δυσθαλής*, pro quo vide an *δυσαλής* i. e. *δυσάλωτος* scribendum sit, quod bene congruit cum *δειλή.*

Ibid. b. In Clearchi loco post *φιλοστοργίαν* lacunam indicavi et pro *διαφέρουσιν* scripsi *διαφέροντες.*

Ibid. c. *Ἵππαρχος ἐν τῇ Αἰγυπτίᾳ Ἰλιάδι·*

οὔ μοι Αἰγυπτίων βίος ἤρεσεν, οἷον ἔχουσιν
χέννια τίλλοντες καλκατιάδει σαλέοντα.

Primo versu scripsi *οὐδέ μοι*, alter quomodo emendandus sit nescire me fateor. Hoc unum video scribendum esse *δεισαλέ' ὄντα* sive *δεισαλόεντα* i. e. *δυσώδη καὶ ῥυπαρά*, sed in *καλ-*

:ατια quid lateat alii docebunt. Interim suspicabar καὶ κητία
el καὶ κήτεα.

Ibid. f. ἡ Ἥρα εἰς ἀπρεπῆ ὄψιν τὴν ὄρνιν μετεμόρφωσε.
ıcobsius ἄνθρωπον scribebat pro ὄρνιν, parum probabiliter.
'ortasse εἰς ἀπρεπῆ τὴν ὄψιν ὄρνιθα.

IX, 394. d. Καλλίμαχος ἐν τῷ περὶ ὀρνέων, ὡς διαφο-
ιὰς ἐκτίθεται φάσσαν πυραλλίδα περιστερὰν τρυγόνα. Imo
ἰιαφόρους, ut habent VL.

Ibid. f. ἀναγώγια pro ἀναγωγὰς scripsi cum Casaubono.

IX, 395. b. Φερεκράτης ἐν Γραυσί. Sic rescripsi pro
῾ραφεῦσι. In ipso fragm. ἀγγελοῦντα pro ἀγγέλλοντα dedi
um Herwerdeno.

Ibid. c. Nicander ἢ σικελὰς Μεγάροιο πελειάδας. Nec
Μέγαρον dicitur pro Μέγαρα, nec si diceretur, genetivus ad
tructuram loci aptus esset. Accedit quod Siculas quidem co-
umbas multi, Megarenses autem κατ' ἐξοχήν nemo celebravit.
:orrigendum igitur μεγάροισι. Exerc. philol. I p. 31.
ὶic etiam alii, ut monuit O. Schneider Nicand. p. 90. qui vs.
;. coniecit οὐδ' ὄφις ὀστρακέοις λωβήσιμοι. Pro ἐξενέπονται,
[uae Heringae emendatio est, legebatur ἐξενίπονται.

IX, 396. a. In Strattidis loco pro ἔστω fort. ἐστί scriben-
.um est, et in Eubuli versu, qui sic editur καὶ πνικτὰ Σικελὰ
ταταγίων σωρεύματα, vereor ne ut alibi coqui nomen Πα-
ανίων obscuratum sit. V. Comic. gr. III p. 298.

Ibid. d. Antiphanes κομψός γε μικρὸς κρωμακίσκος οὑ-
οσί. Nauckius κωραλίσκος.

Ibid. Ἡνίοχος Πολυεύκτῳ·

ὁ βοῦς ὁ χαλκοῦς ἦν ἂν ἑφθὸς δεκάπαλαι·
ὁ δ' ἴσως γαλαθηνὸν τέθυκε τὸν χοῖρον λαβών.

)uod Fragm. Com. III 561. dixi respici his verbis haud dubie
ιotum aliquod simulacrum bovis aenei, id planissime postea
onfirmatum repperi hac glossa Hesychii: Βοῦς ἐν πόλει· χαλ-
:οῦς ὑπὸ τῆς βουλῆς ἀνατεθείς. Itaque in acropoli hoc bo-
is simulacrum positum erat, quod cum arte et magnitudine
ısigne esset, factum est ut βοῦς ἐν πόλει proverbialiter
e rebus magnificis et quae animum admiratione percellerent
iceretur. Diogenianus III 67. Βοῦς ἐν πόλει· ἐπὶ τῶν θαυ-
αζομένων. Appendix Prov. Vatic. I, 25. Βοῦς ἐν πόλει· ἐπὶ

:aeo *σοί*, nec male tamen Schweighaeuserus *πολλαί τε θέ-ιις μέν*, vel Iacobsius *πολλαὶ θέσιές τε.*

Ibid. f. Alcaeus *κορίαννον εἶναί τι λεπτόν.* Recepi ele-antem Bergkii emendationem *εἴς τί λεπτόν;* quamquam pos-s etiam *κορίαννον εἶναι τιλτόν* vel *τριπτόν.*

IX, 400. a. In Aristophanis loco

λύσας ἴσως ἂν τὸν λαγὼν ξυναρπάσειεν ὑμῶν,

ro *λύσας* coniectabam *Ὕλας*, quod canis nomen fuerit. Pro *μῶν* fort. *ἡμῶν* scribendum ex VL.

Ibid. b. De *λαγὸς* quae disputat Athenaeus, mihi valde in-erta videntur. Quis enim praestet in Sophoclis loco *λαγοί* on esse *λαγῴ*, quod antiquo more *λαγοί* scriptum gramma-icum in errorem induxit. Ille autem versus

λαγὸν ταράξας πῖθι τὸν θαλάσσιον,

ecitabatur sine dubio ab homine Ionicae stirpis.

Ibid. e. Hegesander *κατ' ἀρχὰς δὲ ἡ μὲν Ἀστυπάλαια ὐκ εἶχε λαγώς, ἀλλὰ πέρδικας.* Post *πέρδικας* excidisse uspicor *ἡ δὲ Ἀνάφη οὐ πέρδικας ἀλλὰ λαγώς*, vel *ἡ δὲ Ἀνάφη λαγὼς ἀλλ' οὐ πέρδικας.* Quod verum esse ostendit articula *μέν*, quae oppositionem postulat.

IX, 401. b. *οὐδὲ ἦν ἐλάττων τοῦ καλοῦ γραφομένου Καλυδωνίου.* Fortasse *τοῦ καλλιγραφουμένου*, nisi *καλοῦ* itpote e *Καλυδωνίου* natum expungere praestat. Mox verba φροντιστὰ καὶ λογιστὰ Οὐλπιανέ ex antiqua comoedia ductum uspicor. Fuerit e. c. *φροντιστὰ καὶ λογιστὰ Σώκρατες.* Tum praeeunte Schweighaeusero edidi *ὃ δ' οὐ σφόδρα φροντίσας.* Libri *ὃ δὲ σφόδρα φροντίσας.*

Ibid. e. *τὸ πρὸ τοῦ μνημείου αὐτοῦ ἐπίγραμμα.* Nonne ὁ ἐπὶ τοῦ μνημείου? In ipso epigrammate satis insolenter lictum est *νυκτῶν φροντίδες ἑσπέριοι*, latetque fortasse itium.

Ibid. f. Antiphanes *λαβὼν ἐπανάξω σύαγρον εἰς τὴν οἰκίαν | τῆς νυκτὸς αὐτῆς καὶ λέοντα καὶ λύκον.* Scripsi *ἐπανήξω* cum Cobeto. In Dionysii loco vs. 3. *ᾧ πλεῖστ' απαρχὰς ἀκροθινιάζομαι*, fort. scribendum est *ᾧ πλεῖστ' ἀπάργματ'*, sed reliqua non expedio. Hesychius *Ἀπάργματα· ἀπαρχαί.*

IX, 402. a. *συάγρεια* scripsi pro *συάγρια.*

Ibid. b. *καὶ Σκληρίας, εἷς δ' ἐστὶν οὗτος τῆς Ἰταλικῆς*

τῶν παραδόξων καὶ θαυμαζομένων. Λυσίας γὰρ ἀνέθηκε βοῦν ἐν ἀκροπόλει. Quae in cod. S. Germ. apud Bastium Ep. crit. p. 134. ita scripta sunt Λυσανίας δὲ εἶπε βοῦν ἐν ἀκροπόλει. Quae quomodo cum Hesychio, effigiem illam bovis senatus auctoritate dedicatam dicente, conciliari possint non video nisi ita, ut aut Lysias senatus consulti auctor habeatur, aut probata cod. Sangerm. scriptura Lysaniam sculptoris nomen fuisse statuamus, quo pacto εἶπε ex ἐποίει corruptum videri possit. Lysaniam sculptorem ex titulo a Winckelmanno Operum vol. VI, 2. p. 342. edito memoravit Silligius. Ceterum eiusdem huius signi memoriam apud Hesychium obliteratam suspicor in hac glossa, Κριὸς ἀσελγόκερως: ἦν ἐν τῇ ἀκροπόλει κριὸς ἀνακείμενος μέγας χαλκοῦς. ἀσελγόκερων δὲ αὐτὸν εἶπε Πλάτων ο κωμικός, διὰ τὸ μέγαν εἶναι, καὶ συναριθμεῖ αὐτῷ τόν γε Δούριον ἵππον. Quo loco quum pro τόν γε recte codex habeat τόν τε, apertum est excidisse aliquid, quod Plato propter magnitudinem simul cum Durio equo et ariete coniunxerat. Scribendum igitur suspicor: τόν τε Δούριον ἵππον [καὶ τὸν βοῦν τὸν χαλκοῦν.] Exercit. phil. I p. 29.

Ibid. e. In Simonidis loco ante ἰοστεφάνου Bergkius supplet Εὐρυδίκας. Dobraeus [νύμφαι vel μοῦσαι] ἰοστέφανοι.

IX, 397. a. Antiphanes ἤγαγ' ἕν. Sic Hirschig pro ἤγαγεν. Vs. 2. fortasse πλείους εἰσὶ cum Grotio.

Ibid. f. Legebatur λειπόνεως, quod λιπόνεως scripsi.

IX, 399. a. ὁ τὴν τῶν Ἀτρειδῶν κάθοδον πεποιηκὼς ἐν τῷ τρίτῳ φησίν

Ἶσον δ' Ἑρμιονεὺς ποσὶ καρπαλίμοισι μεταστών.

Pro Ἶσον Casaubonus Νῖσον tentabat non memor Homeri Il. XI 101. αὐτὰρ ὁ βῆ Ἰσόν τε καὶ Ἄντιφον ἐξεναρίξων. Hermioneus Argivi nomen esse videtur. Exercit. phil. I p. 30.

Ibid. c. πρὶν θεωρῆσαι. V. Com. graec. IV p. 491. Qui statim sequitur ex Teleclidis fabula Στερροί inscripta versus

ὡς οὖσα θῆλυς εἰκότως οὔθαρ φέρω,

e simili scena petitus est qualem describit Aristophanes Thesmoph. 640.

Ibid. d. Archestratus τοῦ δὲ λαγὼ πολλοί τε τρόποι πολλαί τε θέσεις σοι | σκευασίας εἰσίν. Addidi praeeunte Do-

σοί, nec male tamen Schweighaeuserus πολλαί τε θέ-
ἑν, vel Iacobsius πολλαὶ θέσιές τε.
d. f. Alcaeus κορίαννον εἶναί τι λεπτόν. Recepi ele-
ı Bergkii emendationem εἰς τί λεπτόν; quamquam pos-
ım κορίαννον εἶναι τιλτόν vel τριπτόν.
, 400. a. In Aristophanis loco

λύσας ἴσως ἂν τὸν λαγὼν ξυναρπάσειεν ὑμῶν,

ἰσας coniectabam Ὕλας, quod canis nomen fuerit. Pro
fort. ἡμῶν scribendum ex VL.
id. b. De λαγὸς quae disputat Athenaeus, mihi valde in-
videntur. Quis enim praestet in Sophoclis loco λαγοί
se λαγῷ, quod antiquo more λαγοί scriptum gramma-
in errorem induxit. Ille autem versus

λαγὸν ταράξας πῖθι τὸν θαλάσσιον,

ıatur sine dubio ab homine Ionicae stirpis.
id. e. Hegesander κατ' ἀρχὰς δὲ ἡ μὲν Ἀστυπάλαια
ἶχε λαγώς, ἀλλὰ πέρδικας. Post πέρδικας excidisse
or ἡ δὲ Ἀνάφη οὐ πέρδικας ἀλλὰ λαγώς, vel ἡ δὲ
η λαγὼς ἀλλ' οὐ πέρδικας. Quod verum esse ostendit
ıla μέν, quae oppositionem postulat.
, 401. b. οὐδὲ ἦν ἐλάττων τοῦ καλοῦ γραφομένου
ἰωνίου. Fortasse τοῦ καλλιγραφουμένου, nisi καλοῦ
e Καλυδωνίου natum expungere praestat. Mox verba
ιστὰ καὶ λογιστὰ Οὐλπιανέ ex antiqua comoedia ductum
or. Fuerit e. c. φροντιστὰ καὶ λογιστὰ Σώκρατες.
ıraeeunte Schweighaeusero edidi ὃ δ' οὐ σφόδρα φρον-
Libri ὃ δὲ σφόδρα φροντίσας.
id. e. τὸ πρὸ τοῦ μνημείου αὐτοῦ ἐπίγραμμα. Nonne
τοῦ μνημείου? In ipso epigrammate satis insolenter
ι est νυκτῶν φροντίδες ἑσπέριοι, latetque fortasse

id. f. Antiphanes λαβὼν ἐπανάξω σύαγρον εἰς τὴν οἰ-
τῆς νυκτὸς αὐτῆς καὶ λέοντα καὶ λύκον. Scripsi ἐπα-
cum Cobeto. In Dionysii loco vs. 3. ᾧ πλεῖστ' απαρχὰς
ἱνιάζομαι, fort. scribendum est ᾧ πλεῖστ' ἀπάργματ',
ıliqua non expedio. Hesychius Ἀπάργματα· ἀπαρχαί.
ζ, 402. a. συάγρεια scripsi pro συάγρια.
ıid. b. καὶ Σκληρίας, εἴς δ' ἐστὶν οὗτος τῆς Ἰταλικῆς

καλουμένης κωμῳδίας ποιητής. Ita Dindorfius edidit Colomesii iudicium secutus, quum libri habeant *Σκίρας*. Ac sane ita scribitur hoc nomen apud Stobaeum Flor. II, 9. XVIII, 2. CIII, 4. quibus locis lemma est *Σκληρίου*, quod Photius Bibl. 167, p. 115. male revocavit ad nominativum *Σκλήριος*. Non dubitandum tamen quin restituenda sit librorum scriptura. Quum enim *σκιρός* et *σκληρός* nonnisi forma inter se differant, v. Salmas. ad Tertull. de Pall. p. 297. et Lobeck. Aglaoph. p. 1314. apertum est eundem hominem et *Σκίραν* vel *Σκιρίαν* et *Σκληρίαν* nominari potuisse. Nominis *Σκίρας* exemplum habemus item apud Diognetum Herodiani Dict. solit. p. 11, 29. *Κόλλον τὸν Σκίρου*. Nisi id ad *Σκίρος* revocandum. Denique apud Ioa. Lydum de Magistr. I, 40. *Ῥίνθωνα καὶ Ἀσκήραν καὶ Βλαῖσον καὶ τοὺς* (hoc delendum) *ἄλλους τῶν Πυθαγορείων ἴσμεν κωμικῶν διδαγμάτων ἐπὶ τῆς μεγάλης Ἑλλάδος γενέσθαι καθηγητάς*, pro *Ἀσκήραν* potius *Σκίραν* quam *Σκληρίαν* corrigendum est. Ad poesin Scirae quod attinet, fuit ea Rhintonicae simillima maximeque in tragicorum poetarum parodia versabatur. Quod Stobaeus Flor. CIII, 4. eidem poetae tribuit carmen nobilissimum *Ὑγιαίνειν μὲν ἄριστον ἀνδρὶ θνατῷ κτλ.* id quod errore acciderit indicavi Fragm. Com. graec. III p. 169. Exercit. philol. I p. 30.

Ibid. c. Recte opinor Nauckium corrigere *περιεφέροντο καὶ ἔριφοι πολλοὶ καὶ ποικίλως ἐσκευασμένοι.*

Ibid. d. In Antiphanis loco, de quo vide Com. gr. III p. 9. et quem rectius distinxi Add. vol. V p. 73, vs. 1. *κρέας* scripsi pro *κρέα*, et vs. 4. *αἰγίων* pro *αἰγείων*, quod Dindorfius *αἰγέων* scripsit cum Schweigh. Dobraeus *αἰγιδίων*.

IX, 403. a. Mnesimachus *ὤπτηται* pro *ὀπτᾶται* recte Casaubonus. Ibid. dedi *χναῦμ' ἥρπασται*. Vulgo *χναῦρ*, A *χναυῷ*. Pro *ἥπασται* fort. *ἤρτυται* scribendum est. Mox *λέπεται κόρδαξ* scripsi pro *λείπεται*, et *πάντως* pro *πάντες*.

Ibid. *χάσκεις οὗτος* Casaubonus, vulgo *χάσκεις αὐτός;* Rectius autem distinxit Dindorfius *χάσκεις; οὗτος βλέψον*. Tum ante Dobraeum erat *δεῦρ', εἴ πως αὐτὰ φράσεις*. Statim fortasse *αὖθις ἐρῶ σοι.*

Ibid. b. φοξῖνος (corr. op. err.) dedi pro φυξῖνος, libri φυξίκινος cf. Com. gr. vol. III p. 573.

Ibid. c. ἔγχελυς ἄρκτοι. Sic scripsi pro ἄρτοι, quorum importuna h. l. memoria est. Ibid. δεύει Dindorfius in notis pro εὕει.

Ibid. d. βινεῖ et νεῖται seclusi. Tum κούραν corruptum est, fort. κούρα et deinceps ὀσμῇ σεμνῇ. Paulo post erat μακροῦ, quod μάρου scripsi, et στύρακος καὶ βάρου, quod correxit Dindorfius.

Ibid. e. φέρει. Corrige operarum errorem φέροι. Ibid. λεγομένους dedi pro γενομένους, et Ἀναξίππῳ pro Ἀνθίππῳ ex emendatione Valckenarii.

Ibid. f. In Anaxippi loco ἐχρῆτο pro ἐχρᾶτο Herwerdenus Obs. crit. p. 101. fortasse recte, quamquam qui κωλέα pro κωλῆ, ζητῶ pro χρήζω dicere non dubitavit, eum ne ἐχρᾶτο quidem reformidasse crediderim. Ibid. πάντ' ἀφεῖλον scripsi cum Dobraeo, libri πάντα φίλων τὸ, ¹D apud Villebrunium πάντα φ—λον τό.

IX, 404. a. ἔλαιον. Toupius ἐλεόν τε. Tum πρῶτοι scripsi, vulgo πρῶτον.

Ibid. b. οὐδὲν Διοδώρου διαφέροντ Ἀσπενδίου. Ita correxi librorum scripturam οὐδὲν χονδρεύουσι διαφέρω τ' Ἀσπενδίου, quamquam hoc quidem servari potest. De Diodoro Aspendio dixi ad IV p. 163 f.

Ibid. d. ὅταν ἐγγὺς ᾖ δ' ὁ σταυρός ex Dobraei emendatione dedi, libri ὅταν ἐγγὺς ἦν δὲ ὁ δεύτερος. Facilior tamen est coniectura Cobeti Mnem. IV p. 321. ὅταν ἐγγὺς ᾖ δ' ὅδ' ἕτερος, ut ὅδ' ἕτερος per euphemiam dictum sit pro ὁ θάνατος.

Ibid. e. τὴν φύσιν vulgo cum δριμύτητος coniunctum ad sequentia traxi. Ibid. πνευματιῶ recte Herwerdenus.

Ibid. f. In Dionysii ecloga προΐδηται scripsi cum Dobraeo, vulgo προΐδῃ τε, Dindorfius προειδῇ. Sequente versu οὐκ ἔτι dedi pro οὐκ ἔστι, et ὀψοποιὸς δ' ἐστί που. Libri ὀψοποιὸς δ' ἔστιν vel ἔστι. Dindorfius cum Schweigh. ὀψοποιός ἐστι δέ.

IX, 405. a. πολύ de coniectura adieci. Pro θάτερον for-

tasse θάτερος. Vs. sequ. recte vulgo οὕτως ἐφ' ἡμῖν, post quae incidendum est.

Ibid. b. οὐ τοῦ τυχόντος supplevit Dobraeus. Ibid. ἕξεις ὁμοίαν scripsi praeeunte Iacobsio, qui ἔχεις ὁμοίαν dedit; libri ἔχει θ' ὁμοίαν. Ibid. erat γέγραφέ τε, quod fortasse servari potest.

Ibid. c. τῶν βιαίων ἔσθ' ἕνεκα τὰ γεγραμμένα. Locus corruptissimus; suspicabar ἃ τῶν ἰδιωτῶν ἔσθ' ἕνεκα γεγραμμένα.

Ibid. κενὰ — γεγραμμένα solus habet A. De sequentibus v. Com. graec. III p. 350.

Ibid. προσαπόλωλεν scripsi Hirschigium secutus, libri παραπόλωλεν.

Ibid. ἐπιλαθέσθαι Σιμία edidi pro ἐπιλαθέσθαι σημεῖα.

Ibid. d. ἐξ ἀντλίας ἥκοντα καὶ γέμοντ' ἔτι. Ita Dindorfius dedit ex mea coniectura. Libri fere ἥκοντι καὶ γέμων τέ τι. Vid. quae dixi Com. graec. III p. 551. Fortasse scribendum

ἐξ ἀντλίας ἥκοντι καταγέμοντί τε —

Vs. sequ. φορτηγικῶν scripsi pro φορτητικῶν. De seqq. videl. l.

Ibid. e. κόπτε με Dindorfius. In sequentibus haud pauca latent trimetrorum comicorum vestigia, e. c. καὶ δεῖξον ὃ φέρεις — καταφρονεῖς ὅτι μάγειρός εἰμ' ἴσως — et 406 b. ἁπαλὸν καὶ συνεχὲς διδοὺς τὸ πῦρ — et τοία διεχύθη τῶν ῥόδων εὐωδία. Tum ὅσον δ' scripsi pro ὅσον.

Ibid. f. γυμνὴν ἐποίησεν v. Com. gr. IV p. 607.

IX, 406. a. ῥοδωνιάν Dobraeo auctore scripsi pro ῥοδωνίαν.

Ibid. d. ἀλλ' ἔγωγε — οὐκ ὢν λαβάργυρος ὡρολογητής, κατὰ τὸν Τίμωνος πρόδειπνον, λέξω τὰ περὶ τοῦ Ἡγήμονος. Parum probabili coniectura Schweighaeuserus κατὰ τὸ Τίμωνος Περίδειπνον scribendum existimat, eum Timonis Phliasii librum indicari ratus, quem Ἀρκεσιλάου περίδειπνον, Arcesilai silicernium, inscriptum fuisse testatur Diogenes Laert. IX 115. Mihi Athenaeus κατὰ τὸν Τίμωνος Πρόδικον scripsisse et verbis λαβάργυρος ὡρολογητής ipse Prodicus indicari videtur. Eum ὡρολογητήν a Timone appellatum credo propter Horas, quo titulo Prodicus librum inscripserat eum, ex quo Xenophon nobilem de Hercule in bivio sedente fabulam

·ivavit; λαβάργυρον autem eum dixit propterea quod hunc um librum Prodicus graecas civitates obiens recitabat gnamque ab auditoribus mercedem exigebat. Exercit. ilol. I p. 31. V. tamen ad Theocr. p. 404.

Ibid. f. χώρει 'ς τὸν ἀγῶνα. Legebatur χώρ' εἰς τὸν ῶνα.

IX, 407. a. Alter versus ita scriptus erat φακῇ δὲ καὶ ἐν ⟩ει καὶ χειμῶνι ἀγαθόν. Eum Dobraeus ita refingebat ιθὸν δὲ κἂν χειμῶνι κἂν θέρει φακῇ.

Ibid. οὐδεὶς δ' ἀπέστη. Ita scripsi pro οὐδεὶς ἀπέστη, st ἀτυχημάτων incidens.

Ibid. c. Chamaeleo Ponticus: ὅ τε γραμματεὺς καὶ ὁ ἄρ-ν τὰς ἡσυχίας ἤγαγον. Fuit qui καὶ οἱ ἄρχοντες ἡσυχίας rrigeret. Sed cf. III p. 114 a. τὰς ἡσυχίας οὐκ ἄγετε ἕως τις ὑμῖν ἄρτων ἢ ὀστέων προσρίψῃ. XI p. 493 f. εἰπόν-; δεδωκέναι αὐτῷ τὰς ἡσυχίας εἶχον (ἦγον?). Diodorus :. XVII, 116. τὴν ἡσυχίαν ἦγε. Aelianus V. H. 9, 33. τὴν υχίαν ἀγαγὼν καὶ ἐγκαρτερήσας.

Ibid. d. ἣν δὲ καὶ τραγῳδίας. Recte ut videtur Dobraeus αγῳδός. In Timoclis fragmento ἐν αἷσιν ἕψεις scripsi pro αἷς συνῆψας.

Ibid. e. In eiusdem Timoclis loco πάλιν scripsi pro πάνυ ultimo versu erat ἐπόππυσεν. Tum καὶ ante τῶν δήμων leverim. In sequente Timoclis fragmento vs. 1. per interro-itionem extuli et vs. squ. personae B tribui. In eo pro οὔ-ς δ' scripsi οὐκ ἀλλ', quae non nimis violenta est emen-itio: α abiit in ος et ΑΛ in Δ. Vs. 4. legebatur θανατηγὸν ιλὴν χύτραν φέρει. Scripsi θάργηλον ἀγκάλῃ χύτραν φέ-ι. V. Com. graec. IV p. 721. Post θάργηλον fort. excidit ιτος.

Ibid. f. Timocles in Icariis.. Vs. 1. distinxi post οὐδέν. quentia ita edebantur εἶτα Θούδιππος ὁ λέων παντελῶς πῆξεν ἡμᾶς. Correxi Θούδιππος βδέων παντελῶς ἔπνιξεν ιᾶς. Vs. 4. legebatur ἐφερόμην πρὸς Δίωνα. Sed aliud aid latet. Forsan εἶτ' ἐφερόμην πρὸς Δίωνα.

IX, 408. a. ἐκ τούτων δῆλόν ἐστιν ὅτι ὁ Τηλέμαχος κυά-ων χύτρας ἀεὶ σιτούμενος ἦγε πυανέψια πορδὴν ἑορτήν. pparent trimetrorum vestigia κυάμων χύτρας ἀεὶ σιτούμενος

et ἦγε πυανέψια | πορδῶν ἑορτήν. Sic enim pro πορδὴν scribendum videtur.

Ibid. Heniochus. Vs. 3. erat δῷ δεῖνι. Scripsi τὸ δεῖνα, quod habet L, τὸ δειναὶ A.

Ibid. b. Legebatur ὁ σοφιστὴς τέλος. Τοτούτων οὖν πολλάκις etc. Correxit Dobraeus.

Ibid. d. In versibus Eupolidis πάντας (non πάντα) addidit Schweigh. Ibid. in Epicharmi loco κιθάραι scripsi pro κιθάρα et τράπεζαι χαλκία pro τράπεζαι χαλκεῖαι, quod Schweigh. τράπεζαι χαλκέαι, Ahrens autem τράπεζαι χαλκίαι scripserunt; parum credibile est, poetam ad τράπεζαι adiecisse epitheton, quo cetera substantiva carent. Eandem ob causam vs. 2. ubi χάλκεοι ex VIII p. 362 b. receptum est (vulgo χάλκειοι, Ahrens χαλκίοι) vereor ne pro χάλκεοι quod ex praecedente versu repetitum videri potest, corruptum sit; fortasse χρυσίδες vel simile quid scribendum est.

IX, 409. d. Antiphanes κέλευσόν μοί τινα Koppiers, libri κέλευσόν τινα. Ibid. fort. τότε | καὶ περιπατήσεις.

Ibid. e. In Philoxeni loco vs. 3. libri fere ὅσον ἔχρηζεν ἐκτρίμματά τε. Correxit Bergkius indicata lacuna, qui vs. sq. δὲ addidit. Ibid. Dromonis vs. 2. ὁ παῖς Porsonus, libri ἧμεν, sufficiebat ἡ παῖς.

IX, 410. a. Clidemus ἔπειτα [στὰς] παρὰ τὸν βόθυνον πρὸς ἑσπέραν βλέπε Nauckius. Ibid. pro θυγατριδῶν bene O. Müller εὐπατριδῶν, Lobeck Aglaoph. p. 185. Φυταλιδῶν, Adamus Θυργωνιδῶν. Cf. Petersen Phil. Gott. Supplem. 1860 p. 163.

Ibid. c. Sophocles σκυθιστὶ χειρόμακτρον ἐκκεκαρμένος. Recte, ut videtur, Herwerdenus ἐκδεδαρμένος.

Ibid. d. Ἀχελῴῳ pro Ἀχελωνίῳ dedi ex emendatione Dalecampii, quam confirmat etiam fragmentum fabulae ab Athenaeo allatum, in quo de Hercule sermonem esse apertum est. Lacunam indicatam sic suppleverim τό[τε] πρὸ τοῦ δείπνου [καὶ τὸ μετὰ τὸ δεῖπνον] κατὰ χειρός. In Demonici loco vs. 1. scripsi ἑστιῶν pro ἐσθίων cum Casaubono. Vs. 3 et 4. edebatur περιγράφει πᾶς ὅτι μετά, quae emendavit Cobetus Mnem. IV p. 98. In Cratini fragmento πλέῳς scripsi pro πλέως.

Ibid. e. De Sapphus loco vide Bergkium P. L. p. 676. In

eo dedi ἔπεμψ' ἀπὺ Φωκάας (pro ἔπεμψα πυ φωκάας) cum Grotefendo, cetera intacta relinquens. Alterum καγγόνων (Seidlerus καγκόμων) fortasse ex κἀγών (κἠγὼν) corruptum est, ut hoc fere dicat, quoniam tu magni pretii munera (μεγάτιμα) misisti, ego vicissim tibi misi, εἴς σ' ἔπεμψ' ἀπὺ Φωκάας δῶρα τίμια κἀγών. In quibus quae aliis debeam, docebit Bergkii adnotatio.

X, 411. a. Astydamantis, poetae tragici, afferuntur versus ex Hercule fabula satyrica:

Ἀλλ' ὥσπερ δεῖπνου γλαφυροῦ ποικίλην εὐωχίαν
τὸν ποιητὴν δεῖ παρέχειν τοῖς θεαταῖς τὸν σοφόν.

Perquam dignum memoria hoc fragmentum est propterea quod ne tragicam quidem poesin ab usu parabasium alienam fuisse luculenter ostendit. Eandem rem confirmat Aristides Orat. vol. II p. 523 Dind. καὶ κωμῳδοῖς μὲν καὶ τραγῳδοῖς καὶ τοῖς ἀναγκαίοις τούτοις ἀγωνισταῖς ἴδοι τις ἂν καὶ τοὺς ἀγωνοθέτας καὶ τοὺς θεατὰς ἐπιχωροῦντας μικρόν τι περὶ αὐτῶν παραβῆναι, καὶ πολλάκις ἀφελόντες τὸ προσωπεῖον μεταξὺ τῆς μούσης ἣν ὑποκρίνονται δημηγοροῦσι σεμνῶς. Non credo tamen in tragoediis id unquam poetas facere ausos esse, sed in satyricis dumtaxat fabulis. Cui sententiae repugnat sane Pollux, qui Euripidem in multis fabulis, Sophoclem autem in Hipponoo parabasi usum esse affirmat IV, III. τραγικὸν δὲ οὐκ ἔστιν (ἡ παράβασις), ἀλλ' Εὐριπίδης αὐτὸ πεποίηκεν ἐν πολλοῖς δράμασιν. ἐν μέν γε τῇ Δανάῃ τὸν χορὸν τὰς γυναῖκας ὑπὲρ αὐτοῦ τι ποιήσας παρᾴδειν, ἐκλαθόμενος ὡς ἄνδρας λέγειν ἐποίησε τῷ σχήματι τῆς λέξεως τὰς γυναῖκας. καὶ Σοφοκλῆς δὲ αὐτὸ ἐκ τῆς πρὸς αὐτὸν ἁμίλλης ποιεῖ σπανιάκις, ὥσπερ ἐν Ἱππόνῳ. Atqui Pollucem in rebus ad scenam spectantibus negligentissimum constat scriptorem esse, qui ut de Danae manifesto ea tradit, quae nihil faciunt ad parabasin, ita ne in iis quidem quae de Hipponoo affert, fide dignus habendus est. Exerc. philol. II p. 18.

Ibid. b. τἀκόλουθα scripsi, vulgo τὰ ἀκόλουθα. In Epicharmi fragmento primus versus πρᾶτον μὲν αἴ κ' ἔσθοντ' ἴδοις νιν, ἀποθάνοις gravi vitio laborat. Fort. πρᾶτον μὲν αἰ κατεσθίοντ' ἴδοις νιν, ἀποθάνοισθά κα. In Ionis loco βουλιμίας pro εὐφημίας dedi cum Bentleio.

Ibid. c. Pindari locus sic fere legitur in libris: δια (Boeckhius δοιὰ) βοῶν θερμὰ δ' εἰς ἀνθρακιὰν στέψαν πυρπνόων τε σώματα· καὶ τότ' ἐγὼ σαρκῶν τ' ἐνοπὰν ἠδ' ὀστέων στεναγμὸν βαρύν. ἦν ἰδόντα (Boeckhius ἦν δὲ ἰδόντα) διχκρῖναι πολλὸς ἐν καιρῷ χρόνος. Haec fortasse sic sananda sunt: δοιὰ βοῶν θερμὰν ἐς ἀνθρακιὰν τρέψας πυρπολέων τε σώματα· καὶ τότ' ἐγὼ σαρκῶν τ' ἐνοπὰν [ἄιον], ἠδ' ὀστέων στεναγμὸν βαρύν· ἦν δὲ ἰδόντα διακρῖναι πολλὸς ἐν καιρῷ χρόνος. Quarum coniecturarum partem recepi.

X, 412. b. Μᾶτρις scripsi pro Μάτρις et ὃν addidi ante καὶ πάλιν νικηθῆναι, ne Hercules contra mentem scriptoris a Lepreo victus esse dicatur.

Ibid. Commemoratur Caucalus Theopompi historici frater. Huius scriptoris nomen latere videtur apud Photium Lex. p. 221, 8. ubi vitiose editur Καύκασος δὲ διὰ τὸ ὀλιγωρῆσαι τῆς Ἀφροδίτης Λημνίας. Aliud rarissimi nominis exemplum est apud Scylacem Per. p. 107. ubi Καυκαλοῦ (Καυκάλου) κώμη memoratur. Exercit. philol. II p. 18.

Ibid. d. ἤσθιεν ἁρπαλέως κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ. Inscite haec ex pluribus locis homericis composita sunt; fortasse tamen culpae immunis est scriptor, addendumque est ἔπινεν.

Ibid. Posidippi epigramma:

καὶ περὶ συνθεσίης ἔφαγόν ποτε Μηόνιον βοῦν·
πάτρῃ γὰρ βρώμην οὐκ ἂν ἐπέσχε Θάσος
Θευγένει· ἄσσα φαγὼν ἔτ' ἐπήτεον· οὕνεκεν οὕτω
χάλκεος ἑστήκω χεῖρα προϊσχόμενος.

Vs. 1. libri καί περ συνθεσίης. Malim καί ῥ' ἐκ σ. Vs. 2. οὐκ ἄρ'? Vs. 3. cod. B εὐγενείας φαγών, possis conicere Θευγένει, ἄσσ' ὃ φαγών, id ut substantive accipiatur. ἄσσα ad βρώμην referendum, sensusque est cibum enim, quem ego vorax ille petebam, non potuit amplius patria praebere. Tum οὕνεκα dedit Casaubonus, vulgo εἵνεκα.

X, 413. a. Ἀστυάναξ δ' ὁ Μιλήσιος. Ita correxi pro Ἀστυδάμας ad IV 134. Mox καὶ ante ἀφικόμενος deletum malim, nisi ἐκλήθη pro κληθεὶς scribere praestat.

Ibid. b. τὰ τοῖς ἐννέα ἀνδράσιν. Pro ἐννέα fort. ἕξ scribendum, ut est apud Syncellum, cuius locum supra apposui p. 64.

Ibid. d. In Euripidis fragmento *μεταλλάσσουσιν* pro *διαλλάσσουσιν* scripsi e Galeno et litt. e *δίχ' ἀσπίδων* cum Lobeckio pro *δι' ἀσπίδων*. Ib. recte ut videtur Dobraeus *ἄνδρας οὖν χρῆν τοὺς σοφούς*.

X, 414. a. In Xenophanis Colophonii vs. 11. *οὐκ ἐὼν ἄξιος* revocavi ex PVL, Dindorfius *οὔ κ' ἔοι ἄξιος*. Cfr. ad Theocriti Id. 22, 73.

Ibid. d. *καὶ ὁ Ἀχαιὸς δὲ ὁ Ἐρετριεὺς περὶ τῆς εὐεξίας τῶν ἀθλητῶν διηγούμενός φησιν·*

γυμνοὶ γὰρ ὤθουν φαιδίμους βραχίονας
ἥβῃ σφριγῶντες ἐμπορεύονται, νέῳ
στίλβοντες ἄνθει καρτερὰς ἐπωμίδας.
ἄδην δ' ἐλαίου στέρνα καὶ ποδῶν κύτος
χρίουσιν.

Apertum est vitiosum esse quod primo versu legitur *ὤθουν*, pro quo tamen non scripserim cum Bergkio Comment. de comoed. ant. p. 423. *γυμνοὶ γὰρ ὤμους, φαιδίμους βραχίονας ἥβῃ σφριγῶντες*. Fortasse corrigendum *γυμνοὶ δ' ἄνωθεν φαιδίμους βραχίονας*, nudati superne brachia. Simili corruptela apud Athenaeum XIV p. 651 f. libri habent *γαραίδων* pro *δαναίδων*. Recte autem viri docti hoc fragmentum ad eam fabulam, quam *Ἆθλα* vel *Ἆθλοι* Achaeus inscripserat, rettulerunt. Ex eo item aliud fragmentum ex eadem ut videtur scena petitum servavit Athenaeus X p. 417 f.

πότερα θεωροῖς εἴτ' ἀγωνισταῖς λέγεις;
B. *πόλλ' ἐσθίουσιν ὡς ἐπασκούντων τρόπος.*
A. *ποδαποὶ γάρ εἰσιν οἱ ξένοι;* B. *Βοιώτιοι.*

Quorum versuum primo editores nimis patienter tulerunt particulam *εἴτε*, quae in graeco sermone non magis post *πότερα* inferri potest, quam in latino sive post utrum. Suspicor in superioribus personam B nuntiasse adventum hospitum, iisque largas et exquisitas epulas apponendas esse dixisse. Quibus auditis alter mirabundus interrogat:

πότερα θεωροῖς ἢ ταγηνισταῖς λέγεις;

His quod infertur deinceps *πόλλ' ἐσθίουσιν* item dativus est participii. *ταγηνισταὶ* qui dicti fuerint notum est e cognomine fabula Aristophanis. Exercit. philol. I p. 31. Vs. 4. varie tentaverunt critici verba *ποδῶν κύτος*, quorum Schneidewinus

καὶ τὸ πᾶν κύτος ὑπολείπεται. Possis etiam καὶ πλευρῶν (πλευρῶν) κύτος. Sed plena κοιλῶν κύτος dicere videtur quod Polluci II 1[illegible]. et auctori τοῦ ἱερακοσοφίου p. 349, 25 (ed. Hercheri) est τὸ κοιλὸν κοῖλον. Si quid tamen mutandum, malim id ipsum reponi καὶ κοῖλον κύτος.

Ibid. Ἡρακλείδης δ' ἐν τῷ Ξενίζοντι. Hoc rescripsi pro Ἡράκλειτος. V. Hist. crit. Com. graec. p. 422.

Ibid. e. In Posidippi epigrammate scripsi ὁ τριχιδιφθερίας μονολήκυθος, i. e. pelle indutus, cui pili non detracti sunt. Cod. A ὁ τρίχιδι φθείρας. Toupius ὠχρὸς διφθερίας.

X, 415. b. Sosithei de Lityersa versus ita a Dindorfio editi leguntur

ἔσθει μὲν αὐτὸς τρεῖς ὄνους κανθηλίους
τρὶς τῆς βραχείας ἡμέρας, πίνει δ' ἕνα
καλῶν μετρητὴν τὸν δεκάμφορον πίθον. *)

Horum priora apertum est, ut nunc eduntur, nihil aliud significare posse quam Lityersam trinos singulis diebus asinos comedere. Nec satis faciunt quae Hermannus Opusc. I p. 56 dixit. Pro αὐτὸς cod. A habet αὐτοὺς, in quo nihil aliud latet quam ἄρτους, quod habet Tzetzes Hist. II 592. Tum non ὄνους, quod e Tzetza repositum est, in libris Athenaei habetur, sed ὅλους. Hinc scribendum est

ἔσθει μὲν ἄρτους τρεῖς ὅλους κανθηλίους —

ἄρτους κανθηλίους panes ingentis magnitudinis dixit, quae

---

*) Constat haec e prologo fabulae Sositheanae derivata esse, quem apposuit Nauckius Trag. gr. p. 639. Quae ibi post versus ab Athenaeo servatos sequuntur, fortasse sic corrigenda sunt

ἐργάζεται δὲ φλαῦρα πρὸς τὰ σιτία
ὄγμον θερίζων ἕνα· μιᾷ δ' ἐν ἡμέρᾳ —

Quae his inferuntur ex pluribus contracta sunt nec emendari possunt. Vs. 12. tentabam

φαγεῖν τ' ἔδωκεν ἧα κἀπεχόρτασεν,
καὶ τοῦ ποτοῦ προὔτεινεν ὡς ἂν ἐν θέρει
πλεῖστον. φθονεῖν γὰρ τοῖς θανουμένοις ὀκνεῖ.

Vs. 16. eleganti coniectura tentavit Nauckius, nec tamen locus persanatus est. Vs. 19 et sqq. fortasse sic scribendi sunt:

τὸν ξένον δὲ δράγματι
ἀθρῷ 'γκυλίσας κρατὸς ὀρφανὸν φέρει.

ıterpretatio et propter oppositionem τῆς βραχείας ἡμέρας et ero etiam propterea aptissima habenda est, quoniam ἄρτος er se nullam magnitudinis notionem habet. Exercit. phil. [p. 19. Dubito nunc annon recte κανθηλίους ἄρτους exılicaverim, ac scripsisse poetam conicio κανθήλιος, asini litellarii instar; ac fortasse etiam ὄνος poeta scripsit.

Ibid. c. De Pherecratis vs. 3. τῆς ἡμέρας μακρᾶς τριήρους ιτία vide supra ad VI 248 c.

Ibid. e. Phoenicides τρίτον δὲ πρὸς τούτοισι τὸν σοφώταον Χαίριππον. Argumento fragmenti magis convenire videur τὸν βορώτατον. Vs. 3. malim μέχρι ἂν διδῷ τις καὶ λάβη διαρραγείς. Quartum versum intelligerem sic scriptum οιοῦτ' ἔχει ταμιεῖον ἐν τῇ κοιλίᾳ. Libri τοιοῦτ' ἔχει ταιεῖον ὥσπερ οἰκίας. Videant alii.

Ibid. f. Τιμοκρέων ὁ Ῥόδιος ποιητὴς καὶ ἀθλητὴς πένταθλος ἐνέφαγε καὶ ἔπιεν. Parum recte haec dicta sunt. ʼro ἐνέφαγε B habet δ' ἐννέφαγε, quod ἄδην ἔφαγε esse ıpinatus sum.

X, 416. a. Erat Χαλκηδόνιος. Ibid. ἀπολήψεσθαι pro ἀπολείπεσθαι Nauckius.

Ibid. b. Polemo σιτοῦς Δήμητρος ἄγαλμα — καθάπερ ν Δελφοῖς σπερμούχου. Ita scribere debebam pro ἑρμούχου, [uod nihil est. V. ad Sophoclis Oed. Col. 691.

Ibid. c. In Alcmanis loco exhibui scripturam cod. A. Editi ere τριήρης pro ȳ εἴρης. Dindorfius ᾧ κ' ἔνι . . . λε' ἀγείης. Dobraeus ᾧ κ' ἐνὶ πλέοι (?) τριήρης. Suspicabar ᾧ κ' ν ἐδέσματα πόλλ' ἐναγείρῃς. video tamen haec incerta esse. ʼs. 5. legebatur ἠράσθη χλιερὸν πέδα τὰς τροπάς· οὔτι γὰρ ἠὺ ετυγμένον ἔσθει. Insolens est ἠράσθη cum accusativo coniuntum. Quare scripsi ἠράσθη χλιερὸν (Bergk. χλιερὸν ἠράσθη) ιετὰ τὰς τροπὰς | ἔσθειν, οὔτι γὰρ ἠὺ τετυγμένον, | ἀλλὰ ὰ κοινὰ γὰρ ὥσπερ ὁ δᾶμος | ζατεύει.

Ibid. d. Anaxilas ἤδη σχεδόν τι πάντα σοι πλὴν Κτησίου. Tentavit aliquid Herwerden Nov. Add. crit. p. 20.

Ibid. e. In eiusdem poetae loco scripsi διαρραγήτω χἄτεος δειπνῶν τις εὖ, | μὴ Κτησίας μόνος. Vulgo δειπνῶν ις εἰ μὴ Κτησίας μόνος. Vs. 3. fortasse scribendum ὡς λέγουιν οἱ φίλοι, nisi vulgato incomprehensum mihi acumen inest.

Ibid. f. In Philetaeri fragmento *ὑπερδραμῶ* Herwerdenus delet.

X, 417. a. Anaxippus *τὸ πέτρινον; τοῦτον οἱ δίφιλοι καλοῦσί σοι νυνὶ δι᾽ ἀνδρείαν κέραυνον.* Repraesentavi librorum scripturam quamvis corruptam. Tentabam *τὸν πτερινόν; B. οἶδ᾽, ὃν οἱ φίλοι καλοῦσί σοι | νυνὶ δι᾽ ἀνδρείαν κεραυνόν.* Vs. 6. *κατασκήπτοντα ταύταις* scripsi pro *κατασήπτοντά γ᾽ αὐταῖς.* Particulam *γ᾽* codd. omittunt.

Ibid. Erat *Θεόφιλος δ᾽ ἐν Ἐπιδαύρῳ.*

Ibid. b. *Ἄπολλον ὦρε* Valckenarius; legebatur *Ἀπολλόδωρε.*

Ibid. c. In Eubuli loco vs. 1. libri habent *πονεῖν μὲν ἄμες καὶ φαγεῖν μὲν ἀνδρικοί.* Scripsi *πωνεῖν — καὶ φαγεῖν μέγ᾽ ἀνδρικοί.* Dindorfius *πονεῖν μὲν ἄμμες* et cum Porsono *μάλ᾽ ἀνδρικοί.* Vs. 2. pro *καρτερῆμεν* erat *καρτερῆσαι.* At cod. A *καρτερὴ μέν.* V. Ahrens.

Ibid. d. *πολλὰ δ᾽ ἐσθίων ἀνήρ*, scripsi *π. δ᾽ ἀσθμαίνων ἀνήρ*, Dobraeus *πολλὰ δὲ στένων ἀνήρ*, quod erunt fortasse qui praeferant.

Ibid. e. *δι᾽ ἡμέρας ὅλης* dedi ex A pro *ὅλους.* Sequentia *καὶ κοπρῶνος* (AB *κοπρῶνας*) *πλησίον* corrupta sunt. Fortasse *καὶ τακῶνας* (vel simile quid) *πλησίον | κοπρῶνος.* In Diphili loco, qui statim sequitur, Herwerdenus Observ. crit. p. 97. dedit *οἷος ἐσθίειν προῖμαρ καὶ πάλιν πρὸς ἡμέραν*, i. e. per totum diem et rursus usque ad diem = per totam noctem. Libri *οἷος ἐσθίειν πρὸ ἡμέρας ἀρξάμενος ἢ πάλιν πρὸς ἡμέραν.* Ipse dedi:

οἷος ἐσθίειν πρὸ ἡμέρας
ἀρξάμενος εἶτα καὶ πάλιν πρὸς ἡμέραν.

Ibid. In loco Mnesimachi edebatur *ὀλίγα μὲν ἄλλων ταῦτα πολλὰ δ᾽ ἐσθίων.* Libri post *ἄλλων* interserunt *δίκαια*, hinc dedi:

ὀλίγα μὲν λαλῶν δίκαια, ταῦτα πολλὰ δ᾽ ἐσθίων.

Ibid. Alexidei fragmenti tertius versus ita edebatur *ὡς ἀκίνητοι νῦν εἶναι βοᾶν.* Porsonus *ὡς ἀκίνητοι ᾽στὲ βοᾶν νυνί*, quo adiutus coniciebam *ὡς ἀνίκητοί τε βοᾶν ἐστε*, ex quibus *ἀνίκητοι* debeo Sylburgio. Praetuli tamen *ὡς ἀνίκητοι σύχν᾽ ἀεὶ βοᾶν*, ut scripsit Erfurdtus.

Ibid. πίνειν Casaubonus dedit pro πονεῖν. De postremis γυμνοῦθ' αὐτούς v. Com. graec. III p. 491.

Ibid. f. Achaei versus sic scribendus erat: πότερα θεωροῖς ἢ ταγηνισταῖς λέγεις. Vulgo εἴτ' ἀγωνισταῖς λέγεις. V. ad 414 a.

X, 418. a. Pempelus interrogatus τί αὐτῷ δοκοῦσιν εἶναι Βοιώτιοι, respondit τί γὰρ ἄλλο ἢ τοιαῦτα ἐλάλουν οἷα (οἷ') ἂν τὰ αγγη φωνὴν λαβόντα. Apertum est ante τί γὰρ excidisse οὐδέν. Continuo μετὰ τὰ Λευκτρικὰ scripsi ex PVL pro κατά.

Ibid. d. In Hermippi loco Iacoby μυῶν pro μύων coniecit (μύρων PVL) et in sqq. Herwerden Observ. crit. p. 19. ἐνέκαπτε θετταλικήν τιν' ἔνθεσιν.

Ibid. Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς
τί πρὸς τὰ Λυδῶν δεῖπνα καὶ τὰ Θετταλῶν;
τὰ Θετταλικῶν μὲν πολὺ καπανικώτερα.

Vs. 2. τὰ Θετταλῶν scripsi, Bergkius ex C et Eustathio τὰ Θετταλικά. Vs. 1. nescio an παῖ scribendum sit pro καί. Versus transposuit Bergkius Aristoph. fragm. p. 1150. fortasse casu.

Ibid. d. Θετταλοὶ γὰρ τὰς ἀπήνας καπάνας ἔλεγον. Idque deinceps Xenarchi verbis comprobat, qui in Scythis dixerat ἑπτὰ δὲ καπάνας ἔτρεφον εἰς Ὀλυμπίαν. τί λέγεις; καπάνας; πῶς; καπάνας Θετταλοὶ πάντες καλοῦσι τὰς ἀπήνας. Harum formarum ἀπήνη = καπήνη eadem est ratio, quae e. c. inter Αὐλωνία et Καυλωνία et multa eiusdem generis alia obtinet. Perrara huius formae vestigia sunt, reddenda autem est Polemoni apud schol. Pindari Ol. V p. 118. τὴν δὲ ἀπήνην λέγεσθαι ὑπὸ Τεγεατῶν φησιν ὁ Πολέμων, οἱ δὲ Θετταλῶν εἶναι τὴν λέξιν. ἐτυμολογεῖται ἀπήνη ἀπίνη (leg. αἰπεινή) τις οὖσα διὰ τὴν ὑπεροχὴν. Apertum est haec ita demum intelligi posse, si scribas τὴν δὲ ἀπήνην [καπήνην] λέγεσθαι ὑπὸ Τεγεατῶν. Exercit. philol. II p. 19.

Ibid. e. In Xenarchi loco εἰς Ὀλύμπια dedi pro εἰς Ὀλυμπίαν. Ib. adverte ἔτρεφον καπάνας, quod non minus insolenter dictum, quam si latine dicas quadrigam alere.

Vs. 2. Legebatur τί λέγεις; καπάνας Θετταλοί — Supplevit Cobetus. Paullo aliter Hermannus.

Σθενεβοίας Εὐριπίδου· τινὲς δὲ οἴονται ἐκ Βελλεροφόντου παρῳδῆσαι (παρῳδῆσθαι)· πέλας δὲ ταύτης δεινὸς ἵδρυται κράτος ἔνθηρος ἡ λῃστῆς φρουρεῖται κλύδωνι δεινῷ καὶ βροτοστόνῳ βρέμει πτηνὸς πορεύσει. Designari locum monstris et periculis plenum intellexit Matthiaeus, qui illis verbis aliquem Stheneboeam a consilio Bellerophontem in Lyciam sequendi deterrere conatum esse non male suspicatur. Verba ipsa, nisi quod de primi versus emendatione aliquid dubitationis restat, satis certa coniectura in hunc modum restitui possunt

πέλας δὲ ταύτης δεινὸς ἵδρυται Κράγος
ἔνθηρος, ἡ λῃστῆρσι φρουρεῖται πόρος,
κλύδωνι δεινῷ καὶ βροτοκτόνῳ βρέμων.
B. *πτηνὸς πορεύσει πῶλος· οὐ ναυσθλώσομαι.*

Ita enim haec postrema redintegranda sunt ex ipso illo, ad quem haec afferuntur, loco Aristophanis, in quo sciscitanti filiolae, ecquam pater Trygaeus itineris conficiendi rationem habeat, *καὶ τίς πόρος σοι τῆς ὁδοῦ γενήσεται,* Trygaeus respondet *πτηνὸς πορεύσει πῶλος· οὐ ναυσθλώσομαι.* Quae ipsa Euripidis verba esse vel oratio indicat. Recte autem sine dubio vs. 2. *πόρος* supplevi, quam in rem comparandus est Cratinus in Seriphiis Com. gr. vol. II p. 186. *τοῖς λωποδύταις ὁ πόρος πεινῶσι παφλάζει.* quae item ex itineris descriptione petita sunt. Licebit autem illud fragmentum alio praeterea versu augere, quem itidem in rem suam convertit Aristoph. Pac. 140.

τί δ' ἢν ἐς ὑγρὸν πόντιον πέσῃ βάθος.

Ubi scholiastes *τοὺς τραγικοὺς παίζει διὰ τὰ περὶ Ἰκάρου λεγόμενα.* Quod probat Dindorfius. Atqui Icari fabula a nullo unquam poeta tragico in scenam commissa est. Euripidis esse e Stheneboea versum sequentia docent ex alio commentatore excerpta: *δοκεῖ ὁ Βελλεροφόντης τὴν τοῦ Προίτου γυναῖκα μετὰ τὴν τῆς χιμαίρας ἀναίρεσιν ἐπανελθὼν εἰς Κόρινθον ἀπατῆσαι ὡς ἕξων γυναῖκα καὶ ἐπιβιβάσας τοῦ Πηγάσου εἰς μέσην ῥῖψαι τὴν θάλασσαν.* Quibus verbis Stheneboeae argumentum explicari docet schol. Med. apud Welckerum Trag. gr. p. 77. in quo vs. 10. scribendum *ἀπόληται, δέλτον δὲ γράψας ἐκέλευσε πρὸς Ἰοβάτην διακομίζειν.* Aptissimam

autem in illo loco Cragi memoriam esse etiam ex eo intelligitur, quod in hoc ipso monte Bellerophon cum Chimaera depugnasse fertur. Strabo XIV p. 665. *περὶ ταῦτα μυθεύεται τὰ ὄρη* (Cragum et Anticragum dicit) *τὰ περὶ τῆς Χιμαίρας.* Porro *ταύτης* spectat opinor ad praeruptam Chimaerae rupem, quam proxime a Crago abesse testatur idem Strabo l. l. *ἔστι δ' οὐκ ἄπωθεν καὶ ἡ Χίμαιρα φάραγξ ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ ἀνατείνουσα.* Schol. Hom. Il. VI, 181. *ἔνιοι δὲ ὄρος εἶναι κατὰ Λυκίαν ὃ καλεῖται Χίμαιρα. τοῦτο δὲ κατὰ μέσον ἔχει ἀναφυσήματα πυρός, κατὰ δὲ τὰ ἄκρα πολύθηρον.* Hactenus igitur bene omnia procedunt; at dubitationis aliquid relinquitur propter verbum *ἵδρυται*, quod de monte recte dici non potest*). Itaque non montem Cragum, sed heroem, qui monti nomen dedit, intelligendum esse suspicor. Neque enim dubium esse potest, quin Cragus unus fuerit *τῶν ἀγρίων θεῶν***), quorum antra ex antiquis scriptoribus memorat Eustathius ad Dionys. Per. 847. *ἐν τούτῳ δέ φασιν οἱ παλαιοὶ τῷ Κράγῳ θεῶν ἀγρίων ἄντρα εἶναι*, et disertius Stephanus ex Alexandri Lyciacis s. v. *Κράγος* p. 475. *Κράγος: ὄρος Λυκίας· Ἀλέξανδρος δευτέρῳ Λυκιακῶν· ἀπὸ Κράγου Τρεμίλητος υἱοῦ μητρὸς δὲ Πραξιδίκης νύμφης. ἐνταῦθα δ' εἶναι καὶ τὰ ἐπονομαζόμενα θεῶν ἀγρίων ἄντρα. ἀπαθανατισθῆναι γάρ φασι τοὺς περὶ τὸν Κράγον.* Qui quod *τοὺς περὶ τὸν Κράγον* dicit, non circumlocutione uti putandus est, sed Cragum cum fratribus intellexit, quorum nomina habemus apud Panyasin in Heraclea Fr. XV p. 51 Tzsch.

> *Ἔνθα δ' ἔναιε μέγας Τρεμίλης****) ὃς ἔγημε γυναῖκα*
> *Ὠγυγίην νύμφην, ἣν Πραξιδίκην καλέουσιν.*
> *τῆς δ' ὀλοοὶ παῖδες Τλῶος Ξάνθος Πίναρός τε*
> *καὶ Κράγος, ὃς κρατέων πάσας ληΐζετ' ἀρούρας.*

Hi igitur sunt illi Lyciorum *ἄγριοι θεοί*, quorum nominibus

---

*) Strabo tamen dixit *ἰσθμὸς ἵδρυται* VII, 4. 5.

**) Eos Lobeckius Aglaoph. p. 1186. non diversos putat a *σκληροῖς θεοῖς* Solymorum.

***) Ita enim recte in Anal. Alex. p. 368. editum *Τρέμιλος* emendatum esse docent exempla genitivi *Τρεμίλητος* Stephano Byz. v. *Κράγος* et *Τλῶς* e codd. restituendi. Com-

quae sententia subiecta sit, non dubium esse potest reputantibus Lyciam antiquissimis temporibus infernis ignibus et ignivomorum montium eruptionibus fuisse conquassatam. Cf. Scylax ed. Gron. p. 94. Pausan. VIII, 43. Lucian. Nav. 9. Seneca Epist. 79. Beckmann ad Arist. Mirab. p. 283. Itaque *Τλῶος*, quod nomen notissimo paraschematismo pro *Τρῶος* a *τρώειν* perforare dictum est, ad montis foramina et fissuras referendum puto, e quibus Xanthus et Pinarus i. e. rutilescentes flammarum ignes et cinerum pumicumque squalores erumpunt. Cragus autem, ὃς *πάσας ληΐζετ' ἀρούρας*, manifesto ad subterraneos fragores terraeque motus spectat; neque alio antiquissima Lyciae Lyciorumque nomina (*Τρεμιλίς*, *Τρεμιλία*, *Τρεμιλεῖς*, *Τρεμίλαι* et transpositis litteris *Τερμίλαι*) referenda sunt*). Postea mutata naturae facie terrae tremores igniumque infernalium eruptiones consopitae sunt: idque ipsum est, quod veteres Bellerophontis fabula, quem recte Hermannus Opusc. II p. 182. Aspricidam interpretatur, indicare voluerunt. Is enim Chimaera, qua ignivomum montem significari constat, devicta et Tremilae filiis in antra montium relegatis, incertum qua causa Lycios transnominavit qui ante a perpetuis terrae motibus Tremilae appellati sunt. Ea de re Alexandrum in Lyciacis exposuisse testatur Stephanus Byz. v. *Τρεμίλη* p. 716. *Ἀλέξανδρος τετάρτῳ «τελευτήσας τάδε τοὺς Τρεμιλέας Λυκίους Βελλεροφόντης μετωνόμασεν»*. Ita enim haec scribenda sunt. Ceterum si recte Euripidis locum interpretatus sum, *ἔνθηρος* cum *πόρος* coniungendum, *ἵδρυται* autem eo quo non raro legitur significatu pro *ᾤκισται* accipiendum est. Exercit. phil. I p. 32 et 53.

Ibid. Alexis *εἴ τις ἀφέλοι τοῦτ' ἀφ' ἡμῶν τὸ μέρος ἀπὸ τοῦ σώματος*. Herwerdenus Nov. Add. crit. p. 33. *τὸ μέρος ἓν τοῦ σώματος*. Sufficere opinor *εἴ τις ἀφέλοι τοῦτ' ἀφ' ἡμῶν*. Vs. sequente *οὔτ' ἂν ἀδικοῖτ' οὐδὲν οὐδεὶς οὔθ' ὑβρί-*

---

para *Μύνης Μύνου* et *Μύνητος*, *Κόμης Κόμου* et *Κόμητος*, et alia eiusdem generis plura.

*) Comparandum etiam ὁ *Τρέμων* loci nomen in Delo insula, item a terrae motibus repetendum. V. Eustathius ad Dionysii Per. p. 525. Eodem traxerim *Τρομίλεια* quod Achaicae urbis nomen erat.

ζοιτ' ἂν ἑκών, Ahrens de Crasi p. 9. ἀδικοῖ γ' οὐδέν — ὑβρίζοι τἂν ἑκών, quorum alterum recepi.

Ibid. b. In Diphili loco ταῦτ' Εὐριπίδης scripsi cum Grotio pro πόλλ' Εὐριπίδης. Vs. 4. εἰς ἣν πρῶτον ἂν πάντ' ἐμβάλοις. In his ἂν πάντα e Grotii coniectura editum est, vulgo πάντ' ἄν. At ABP haec omittunt, iidem ἐμβαλεῖς, hinc scripsi εἰς ἣν βρωτὸν ἐμβαλεῖς ἅπαν. Alia in loco ne sic quidem persanato tentavit Herwerdenus Add. crit. nov. p. 43. Vs. 5. ἀλλ' οὐχ ἕτερον εἰς ἄγγος dedi pro ἀλλ' οὐχ ἕτερον ἀγγεῖον, quod fortasse servari poterat. Vs. 10. edebatur εἰσφόρει τὰ πάνθ' ἑαυτοῖς, pro quibus rescripsi εἰσφορεῖν πάντ' ἔσθ' ἑαυτοῖς. Libri τὰ omittunt et πάντα habent pro πάνθ'. Fort. tamen sufficit εἰσφόρει ἅπανθ' ἑαυτοῖς. Vs. 12. πάντα γίγνεται κακά. Ita haec nunc emendanda puto. Libri πάντα ταύτην (PVL ταῦτα, Valckenarius τλητὰ) γίνεται. κακά facile excidere potuit ante καὶ Κράτης δ', nisi καὶ ex ipso illo κακά corruptum dicas. Ceterum Hirschigio duo hi postremi versus delendi videntur.

Ibid. d. κατὰ τοὺς ὕπνους. Haec seclusi.

Ibid. e. Eubulus ὃν χρὴ δεδειπνάναι πάλαι. Scripsi χρῆν, quod necessarium esse ostendit πάλαι. Aristophanes apud Polluc. IX 69. scripserat ἐξ ἄστεως νῦν εἰς ἀγρὸν χωρῶμεν, ὡς πάλαι δὴ (pro δεῖ) | ἡμᾶς ἔδει (pro ἐκεῖ) τῷ χαλκίῳ 'λλελουμένους σχολάζειν.

Ibid. f. In Epicratis loco ἄνδρες scripsi pro ἄνδρες, et in Aristophanis versu cum Erfurdto addidi μέν, nisi malis γάρ, ut voluit Porsonus.

X, 423. a. Hermippi locus ante Dobraeum sic edebatur ἠριστάναι καὶ παριστάναι τουτί. Nunc nescio an praestet ἠριστάναι καὶ προσεστάναι τουτί, ut προσεστάναι de fastidio intelligatur. Sed dubito propter metrum.

Ibid. Prima Antiphontis verba ita edebantur ὅτ' ἄν τι πράγματα. Scripsi ὅτι δὴ τὰ πράγματα. Nihil frequentius quam ἂν ex δή corruptum, h. e. ΑΝ ex ΔΗ. Praeterea pro πράγματα malim fere χρήματα. Sequitur Amphidis locus παραδεδειπνημένος, παῖδες, πάλαι, sic vulgo editus παραδεδειπνημένοι παῖδες πάλαι. Ac παραδεδειπνημένος habet B.

καὶ τὸ πᾶν κύτος coniectat. Possis etiam *καὶ πλευρῶν (πλεύρων) κύτος*. Sed poeta *ποδῶν κύτος* dicere videtur quod Polluci II 190. et auctori *τοῦ ἱερακοσοφίου* p. 349, 25 (ed. Hercheri) est *τὸ ποδῶν κοῖλον*. Si quid tamen mutandum, malim id ipsum reponi *καὶ κοῖλον κύτος*.

Ibid. *Ἡρακλείδης δ' ἐν τῷ Ξενίζοντι*. Hoc rescripsi pro *Ἡράκλειτος*. V. Hist. crit. Com. graec. p. 422.

Ibid. e. In Posidippi epigrammate scripsi *ὁ τριχιδιφθερίας μονολήκυθος*, i. e. pelle indutus, cui pili non detracti sunt. Cod. A *ὁ τρίχιδι φθείρας*. Toupius *ὠχρὸς διφθερίας*.

X, 415. b. Sosithei de Lityersa versus ita a Dindorfio editi leguntur

ἔσθει μὲν αὐτὸς τρεῖς ὄνους κανθηλίους
τρὶς τῆς βραχείας ἡμέρας, πίνει δ' ἕνα
καλῶν μετρητὴν τὸν δεκάμφορον πίθον. *)

Horum priora apertum est, ut nunc eduntur, nihil aliud significare posse quam Lityersam trinos singulis diebus asinos comedere. Nec satis faciunt quae Hermannus Opusc. I p. 56 dixit. Pro *αὐτὸς* cod. A habet *αὐτοὺς*, in quo nihil aliud latet quam *ἄρτους*, quod habet Tzetzes Hist. II 592. Tum non *ὄνους*, quod e Tzetza repositum est, in libris Athenaei habetur, sed *ὅλους*. Hinc scribendum est

ἔσθει μὲν ἄρτους τρεῖς ὅλους κανθηλίους —

ἄρτους κανθηλίους panes ingentis magnitudinis dixit, quae

---

*) Constat haec e prologo fabulae Sositheanae derivata esse, quem apposuit Nauckius Trag. gr. p. 639. Quae ibi post versus ab Athenaeo servatos sequuntur, fortasse sic corrigenda sunt

ἐργάζεται δὲ φλαῦρα πρὸς τὰ σιτία
ὄγμον θερίζων ἕνα· μιᾷ δ' ἐν ἡμέρᾳ —

Quae his inferuntur ex pluribus contracta sunt nec emendari possunt. Vs. 12. tentabam

φαγεῖν τ' ἔδωκεν ἦα κἀπεχόρτασεν,
καὶ τοῦ ποτοῦ προὔτεινεν ὡς ἂν ἐν θέρει
πλείστου. φθονεῖν γὰρ τοῖς θανουμένοις ὀκνεῖ.

Vs. 16. eleganti coniectura tentavit Nauckius, nec tamen locus persanatus est. Vs. 19 et sqq. fortasse sic scribendi sunt:

τὸν ξένον δὲ δράγματι
ἁδρῷ 'γκυλίσας κρατὸς ὀρφανὸν φέρει.

interpretatio et propter oppositionem τῆς βραχείας ἡμέρας et vero etiam propterea aptissima habenda est, quoniam ἄρτος per se nullam magnitudinis notionem habet. Exercit. phil. II p. 19. Dubito nunc annon recte κανθηλίους ἄρτους explicaverim, ac scripsisse poetam conicio κανθήλιος, asini clitellarii instar; ac fortasse etiam ὄνος poeta scripsit.

Ibid. c. De Pherecratis vs. 3. τῆς ἡμέρας μακρᾶς τριήρους σιτία vide supra ad VI 248 c.

Ibid. e. Phoenicides τρίτον δὲ πρὸς τούτοισι τὸν σοφώτατον Χαίριππον. Argumento fragmenti magis convenire videtur τὸν βορώτατον. Vs. 3. malim μέχρι ἂν διδῷ τις καὶ λάθῃ διαρραγείς. Quartum versum intelligerem sic scriptum τοιοῦτ' ἔχει ταμιεῖον ἐν τῇ κοιλίᾳ. Libri τοιοῦτ' ἔχει ταμεῖον ὥσπερ οἰκίας. Videant alii.

Ibid. f. Τιμοκρέων ὁ Ῥόδιος ποιητὴς καὶ ἀθλητὴς πένταθλος ἐνέφαγε καὶ ἔπιεν. Parum recte haec dicta sunt. Pro ἐνέφαγε B habet δ' ἐννέφαγε, quod ἄδην ἔφαγε esse opinatus sum.

X, 416. a. Erat Χαλκηδόνιος. Ibid. ἀπολήψεσθαι pro ἀπολείπεσθαι Nauckius.

Ibid. b. Polemo σιτοῦς Δήμητρος ἄγαλμα — καθάπερ ἐν Δελφοῖς σπερμούχου. Ita scribere debebam pro ἑρμούχου, quod nihil est. V. ad Sophoclis Oed. Col. 691.

Ibid. c. In Alcmanis loco exhibui scripturam cod. A. Editi fere τριήρης pro ῇ εἴρης. Dindorfius ᾧ κ' ἔνι . . . λε' ἀγείρης. Dobraeus ᾧ κ' ἐνὶ πλέοι (?) τριήρης. Suspicabar ᾧ κ' ἐν ἐδέσματα πόλλ' ἐναγείρῃς. video tamen haec incerta esse. Vs. 5. legebatur ἠράσθη χλιερὸν πέδα τὰς τροπάς· οὔτι γὰρ ἠὺ τετυγμένον ἔσθει. Insolens est ἠράσθη cum accusativo coniunctum. Quare scripsi ἠράσθη χλιερὸν (Bergk. χλιερὸν ἠράσθη) μετὰ τὰς τροπὰς | ἔσθειν, οὔτι γὰρ ἠὺ τετυγμένον, | ἀλλὰ τὰ κοινὰ γὰρ ὥσπερ ὁ δᾶμος | ζατεύει.

Ibid. d. Anaxilas ἤδη σχεδόν τι πάντα σοι πλὴν Κτησίου. Tentavit aliquid Herwerden Nov. Add. crit. p. 20.

Ibid. e. In eiusdem poetae loco scripsi διαρραγήτω χἄτερος δειπνῶν τις εὖ, | μὴ Κτησίας μόνος. Vulgo δειπνῶν τις εἰ μὴ Κτησίας μόνος. Vs. 3. fortasse scribendum ὡς λέγουσιν οἱ φίλοι, nisi vulgato incomprehensum mihi acumen inest.

Ibid. f. In Philetaeri fragmento *ὑπερδραμῶ* Herwerdenus delet.

X, 417. a. Anaxippus *τὸ πέτρινον; τοῦτον οἱ δίφιλοι καλοῦσί σοι νυνὶ δι' ἀνδρείαν κέραυνον.* Repraesentavi librorum scripturam quamvis corruptam. Tentabam *τὸν πτερινόν; B. οἶδ', ὃν οἱ φίλοι καλοῦσί σοι | νυνὶ δι' ἀνδρείαν κεραυνόν.* Vs. 6. *κατασκήπτοντα ταύταις* scripsi pro *κατασήπτοντά γ' αὐταῖς.* Particulam *γ'* codd. omittunt.

Ibid. Erat *Θεόφιλος δ' ἐν Ἐπιδαύρῳ.*

Ibid. b. *Ἄπολλον Ὧρε* Valckenarius; legebatur *Ἀπολλόδωρε.*

Ibid. c. In Eubuli loco vs. 1. libri habent *πονεῖν μὲν ἅμες καὶ φαγεῖν μὲν ἀνδρικοί.* Scripsi *πωνεῖν — καὶ φαγεῖν μέγ' ἀνδρικοί.* Dindorfius *πονεῖν μὲν ἅμμες* et cum Porsono *μάλ' ἀνδρικοί.* Vs. 2. pro *καρτερῆμεν* erat *καρτερῆσαι.* At cod. A *καρτερῆ μέν.* V. Ahrens.

Ibid. d. *πολλὰ δ' ἐσθίων ἀνήρ*, scripsi *π. δ' ἀσθμαίνων ἀνήρ*, Dobraeus *πολλὰ δὲ στένων ἀνήρ*, quod erunt fortasse qui praeferant.

Ibid. e. *δι' ἡμέρας ὅλης* dedi ex A pro *ὅλους.* Sequentia *καὶ κοπρῶνος* (AB *κοπρῶνας*) *πλησίον* corrupta sunt. Fortasse *καὶ τακῶνας* (vel simile quid) *πλησίον | κοπρῶνος.* In Diphili loco, qui statim sequitur, Herwerdenus Observ. crit. p. 97. dedit *οἷος ἐσθίειν προὔμαρ καὶ πάλιν πρὸς ἡμέραν*, i. e. per totum diem et rursus usque ad diem = per totam noctem. Libri *οἷος ἐσθίειν πρὸ ἡμέρας ἀρξάμενος ἢ πάλιν πρὸς ἡμέραν.* Ipse dedi:

οἷος ἐσθίειν πρὸ ἡμέρας
ἀρξάμενος εἶτα καὶ πάλιν πρὸς ἡμέραν.

Ibid. In loco Mnesimachi edebatur *ὀλίγα μὲν ἄλλων ταῦτα πολλὰ δ' ἐσθίων.* Libri post *ἄλλων* interserunt *δίκαια*, hinc dedi:

ὀλίγα μὲν λαλῶν δίκαια, ταῦτα πολλὰ δ' ἐσθίων.

Ibid. Alexidei fragmenti tertius versus ita edebatur *ὡς ἀκίνητοι νῦν εἶναι βοᾶν.* Porsonus *ὡς ἀκίνητοι 'στὲ βοᾶν νυνί*, quo adiutus coniciebam *ὡς ἀνίκητοί τε βοᾶν ἐστε*, ex quibus *ἀνίκητοι* debeo Sylburgio. Praetuli tamen *ὡς ἀνίκητοι σύχν' ἀεὶ βοᾶν*, ut scripsit Erfurdtus.

Ibid. *πίνειν* Casaubonus dedit pro *πονεῖν*. De postremis *γυμνοῦθ' αὐτούς* v. Com. graec. III p. 491.

Ibid. f. Achaei versus sic scribendus erat: *πότερα θεωροῖς ἢ ταγηνισταῖς λέγεις*. Vulgo *εἴτ' ἀγωνισταῖς λέγεις*. V. ad 414 a.

X, 418. a. Pempelus interrogatus *τί αὐτῷ δοκοῦσιν εἶναι Βοιώτιοι*, respondit *τί γὰρ ἄλλο ἢ τοιαῦτα ἐλάλουν οἷα (οἵ') ἂν τὰ αγγη φωνὴν λαβόντα*. Apertum est ante *τί γὰρ* excidisse *οὐδέν*. Continuo *μετὰ τὰ Λευκτρικὰ* scripsi ex PVL pro *κατά*.

Ibid. d. In Hermippi loco Iacoby *μυῶν* pro *μύων* coniecit (*μύρων* PVL) et in sqq. Herwerden Observ. crit. p. 19. *ἐνέκαπτε θετταλικήν τιν' ἔνθεσιν*.

Ibid. *Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς*

τί πρὸς τὰ Λυδῶν δεῖπνα καὶ τὰ Θετταλῶν;
τὰ Θετταλικῶν μὲν πολὺ καπανικώτερα.

Vs. 2. *τὰ Θετταλῶν* scripsi, Bergkius ex C et Eustathio *τὰ Θετταλικά*. Vs. 1. nescio an *παῖ* scribendum sit pro *καί*. Versus transposuit Bergkius Aristoph. fragm. p. 1150. fortasse casu.

Ibid. d. *Θετταλοὶ γὰρ τὰς ἀπήνας καπάνας ἔλεγον*. Idque deinceps Xenarchi verbis comprobat, qui in Scythis dixerat *ἑπτὰ δὲ καπάνας ἔτρεφον εἰς Ολυμπίαν. τί λέγεις; καπάνας; πῶς; καπάνας Θετταλοὶ πάντες καλοῦσι τὰς ἀπήνας*. Harum formarum *ἀπήνη* = *καπήνη* eadem est ratio, quae e. c. inter *Αὐλωνία* et *Καυλωνία* et multa eiusdem generis alia obtinet. Perrara huius formae vestigia sunt, reddenda autem est Polemoni apud schol. Pindari Ol. V p. 118. *τὴν δὲ ἀπηνην λέγεσθαι ὑπὸ Τεγεατῶν φησιν ὁ Πολέμων, οἱ δὲ Θετταλῶν εἶναι τὴν λέξιν. ἐτυμολογεῖται ἀπήνη ἀπίνη* (leg. *αἰπεινὴ*) *τις οὖσα διὰ τὴν ὑπερτερίαν*. Apertum est haec ita demum intelligi posse, si scribas *τὴν δὲ ἀπήνην [καπήνην] λέγεσθαι ὑπὸ Τεγεατῶν*. Exercit. philol. II p. 19.

Ibid. e. In Xenarchi loco *εἰς Ὀλύμπια* dedi pro *εἰς Ὀλυμπίαν*. Ib. adverte *ἔτρεφον καπάνας*, quod non minus insolenter dictum, quam si latine dicas quadrigam alere.

Vs. 2. Legebatur *τί λέγεις; καπάνας Θετταλοί* — Supplevit Cobetus. Paullo aliter Hermannus.

Σθενεβοίας Εὐριπίδου· τινὲς δὲ οἴονται ἐκ Βελλεροφόντου παρῳδῆσαι (παρῳδῆσθαι)· πέλας δὲ ταύτης δεινὸς ἵδρυται κράτος ἔνθηρος ἢ ληστὴς φρουρεῖται κλύδωνι δεινῷ καὶ βροτοστόνῳ βρέμει πτηνὸς πορεύσει. Designari locum monstris et periculis plenum intellexit Matthiaeus, qui illis verbis aliquem Stheneboeam a consilio Bellerophontem in Lyciam sequendi deterrere conatum esse non male suspicatur. Verba ipsa, nisi quod de primi versus emendatione aliquid dubitationis restat, satis certa coniectura in hunc modum restitui possunt

πέλας δὲ ταύτης δεινὸς ἵδρυται Κράγος
ἔνθηρος, ᾗ λῃστῆρσι φρουρεῖται πόρος,
κλύδωνι δεινῷ καὶ βροτοκτόνῳ βρέμων.
B. *πτηνὸς πορεύσει πῶλος· οὐ ναυσθλώσομαι.*

Ita enim haec postrema redintegranda sunt ex ipso illo, ad quem haec afferuntur, loco Aristophanis, in quo sciscitanti filiolae, ecquam pater Trygaeus itineris conficiendi rationem habeat, *καὶ τίς πόρος σοι τῆς ὁδοῦ γενήσεται,* Trygaeus respondet *πτηνὸς πορεύσει πῶλος· οὐ ναυσθλώσομαι.* Quae ipsa Euripidis verba esse vel oratio indicat. Recte autem sine dubio vs. 2. *πόρος* supplevi, quam in rem comparandus est Cratinus in Seriphiis Com. gr. vol. II p. 186. *τοῖς λωποδύταις ὁ πόρος πεινῶσι παφλάζει,* quae item ex itineris descriptione petita sunt. Licebit autem illud fragmentum alio praeterea versu augere, quem itidem in rem suam convertit Aristoph. Pac. 140.

τί δ' ἢν ἐς ὑγρὸν πόντιον πέσῃ βάθος.

Ubi scholiastes *τοὺς τραγικοὺς παίζει διὰ τὰ περὶ Ἰκάρου λεγόμενα.* Quod probat Dindorfius. Atqui Icari fabula a nullo unquam poeta tragico in scenam commissa est. Euripidis esse e Stheneboea versum sequentia docent ex alio commentatore excerpta: *δοκεῖ ὁ Βελλεροφόντης τὴν τοῦ Προίτου γυναῖκα μετὰ τὴν τῆς χιμαίρας ἀναίρεσιν ἐπανελθὼν εἰς Κόρινθον ἀπατῆσαι ὡς ἕξων γυναῖκα καὶ ἐπιβιβάσας τοῦ Πηγάσου εἰς μέσην ῥῖψαι τὴν θάλασσαν.* Quibus verbis Stheneboeae argumentum explicari docet schol. Med. apud Welckerum Trag. gr. p. 77. in quo vs. 10. scribendum *ἀπόληται, δέλτον δὲ γράψας ἐκέλευσε πρὸς Ἰοβάτην διακομίζειν.* Aptissimam

autem in illo loco Cragi memoriam esse etiam ex eo intelligitur, quod in hoc ipso monte Bellerophon cum Chimaera depugnasse fertur. Strabo XIV p. 665. *περὶ ταῦτα μυθεύεται τὰ ὄρη* (Cragum et Anticragum dicit) *τὰ περὶ τῆς Χιμαίρας*. Porro *ταύτης* spectat opinor ad praeruptam Chimaerae rupem, quam proxime a Crago abesse testatur idem Strabo l. l. *ἔστι δ' οὐκ ἄπωθεν καὶ ἡ Χίμαιρα φάραγξ ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ ἀνατείνουσα.* Schol. Hom. Il. VI, 181. *ἔνιοι δὲ ὄρος εἶναι κατὰ Λυκίαν ὃ καλεῖται Χίμαιρα. τοῦτο δὲ κατὰ μέσον ἔχει ἀναφυσήματα πυρός, κατὰ δὲ τὰ ἄκρα πολύθηρον.* Hactenus igitur bene omnia procedunt; at dubitationis aliquid relinquitur propter verbum *ἵδρυται*, quod de monte recte dici non potest*). Itaque non montem Cragum, sed heroem, qui monti nomen dedit, intelligendum esse suspicor. Neque enim dubium esse potest, quin Cragus unus fuerit *τῶν ἀγρίων θεῶν***), quorum antra ex antiquis scriptoribus memorat Eustathius ad Dionys. Per. 847. *ἐν τούτῳ δέ φασιν οἱ παλαιοὶ τῷ Κράγῳ θεῶν ἀγρίων ἄντρα εἶναι*, et disertius Stephanus ex Alexandri Lyciacis s. v. *Κράγος* p. 475. *Κράγος: ὄρος Λυκίας· Ἀλέξανδρος δευτέρῳ Λυκιακῶν· ἀπὸ Κράγου Τρεμίλητος υἱοῦ μητρὸς δὲ Πραξιδίκης νύμφης. ἐνταῦθα δ' εἶναι καὶ τὰ ἐπονομαζόμενα θεῶν ἀγρίων ἄντρα. ἀπαθανατισθῆναι γάρ φασι τοὺς περὶ τὸν Κράγον.* Qui quod *τοὺς περὶ τὸν Κράγον* dicit, non circumlocutione uti putandus est, sed Cragum cum fratribus intellexit, quorum nomina habemus apud Panyasin in Heraclea Fr. XV p. 51 Tzsch.

*Ἔνθα δ' ἔναιε μέγας Τρεμίλης***) ὃς ἔγημε γυναῖκα*
Ὠγυγίην νύμφην, ἣν Πραξιδίκην καλέουσιν.
τῆς δ' ὀλοοὶ παῖδες Τλῶος Ξάνθος Πίναρός τε
καὶ Κράγος, ὃς κρατέων πάσας ληΐζετ' ἀρούρας.

Hi igitur sunt illi Lyciorum *ἄγριοι θεοί*, quorum nominibus

---

*) Strabo tamen dixit *ἰσθμὸς ἵδρυται* VII, 4. 5.

**) Eos Lobeckius Aglaoph. p. 1186. non diversos putat a *σκληροῖς θεοῖς* Solymorum.

***) Ita enim recte in Anal. Alex. p. 368. editum *Τρέμιλος* emendatum esse docent exempla genitivi *Τρεμίλητος* Stephano Byz. v. *Κράγος* et *Τλῶς* e codd. restituendi. Com-

quae sententia subiecta sit, non dubium esse potest reputantibus Lyciam antiquissimis temporibus infernis ignibus et ignivomorum montium eruptionibus fuisse conquassatam. Cf. Scylax ed. Gron. p. 94. Pausan. VIII, 43. Lucian. Nav. 9. Seneca Epist. 79. Beckmann ad Arist. Mirab. p. 283. Itaque *Τλῶος*, quod nomen notissimo paraschematismo pro *Τρῶος* a *τρώειν* perforare dictum est, ad montis foramina et fissuras referendum puto, e quibus Xanthus et Pinarus i. e. rutilescentes flammarum ignes et cinerum pumicumque squalores erumpunt. Cragus autem, *ὃς πάσας ληΐζετ' ἀρούρας*, manifesto ad subterraneos fragores terraeque motus spectat; neque alio antiquissima Lyciae Lyciorumque nomina (*Τρεμιλίς*, *Τρεμιλία*, *Τρεμιλεῖς*, *Τρέμιλαι* et transpositis litteris *Τερμίλαι*) referenda sunt*). Postea mutata naturae facie terrae tremores igniumque infernalium eruptiones consopitae sunt: idque ipsum est, quod veteres Bellerophontis fabula, quem recte Hermannus Opusc. II p. 182. Aspricidam interpretatur, indicare voluerunt. Is enim Chimaera, qua ignivomum montem significari constat, devicta et Tremilae filiis in antra montium relegatis, incertum qua causa Lycios transnominavit qui ante a perpetuis terrae motibus Tremilae appellati sunt. Ea de re Alexandrum in Lyciacis exposuisse testatur Stephanus Byz. v. *Τρεμίλη* p. 716. *Ἀλέξανδρος τετάρτῳ «τελευτήσας τάδε τοὺς Τρεμιλέας Λυκίους Βελλεροφόντης μετωνόμασεν»*. Ita enim haec scribenda sunt. Ceterum si recte Euripidis locum interpretatus sum, *ἔνθηρος* cum *πόρος* coniungendum, *ἵδρυται* autem eo quo non raro legitur significatu pro *ᾤκισται* accipiendum est. Exercit. phil. I p. 32 et 53.

Ibid. Alexis *εἴ τις ἀφέλοι τοῦτ' ἀφ' ἡμῶν τὸ μέρος ἀπὸ τοῦ σώματος*. Herwerdenus Nov. Add. crit. p. 33. *τὸ μέρος ἓν τοῦ σώματος*. Sufficere opinor *εἴ τις ἀφέλοι τοῦτ' ἄρ' ἡμῶν*. Vs. sequente *οὔτ' ἂν ἀδικοῖτ' οὐδὲν οὐδεὶς οὔθ' ὑβρί-*

---

para *Μύνης Μύνου* et *Μύνητος*, *Κόμης Κόμου* et *Κόμητος*, et alia eiusdem generis plura.

*) Comparandum etiam *ὁ Τρέμων* loci nomen in Delo insula, item a terrae motibus repetendum. V. Eustathius ad Dionysii Per. p. 525. Eodem traxerim *Τρομίλεια* quod Achaicae urbis nomen erat.

ζοιτ' ἂν ἑκών, Ahrens de Crasi p. 9. ἀδικοῖ γ' οὐδέν — ὑβρίζοι τἂν ἑκών, quorum alterum recepi.

Ibid. b. In Diphili loco ταῦτ' Εὐριπίδης scripsi cum Grotio pro πόλλ' Εὐριπίδης. Vs. 4. εἰς ἣν πρῶτον ἂν πάντ' ἐμβάλοις. In his ἂν πάντα e Grotii coniectura editum est, vulgo πάντ' ἄν. At ABP haec omittunt, iidem ἐμβαλεῖς, hinc scripsi εἰς ἣν βρωτὸν ἐμβαλεῖς ἅπαν. Alia in loco ne sic quidem persanato tentavit Herwerdenus Add. crit. nov. p. 43. Vs. 5. ἀλλ' οὐχ ἕτερον εἰς ἄγγος dedi pro ἀλλ' οὐχ ἕτερον ἀγγεῖον, quod fortasse servari poterat. Vs. 10. edebatur εἰσφόρει τὰ πάνθ' ἑαυτοῖς, pro quibus rescripsi εἰσφορεῖν πάντ' ἔσθ' ἑαυτοῖς. Libri τὰ omittunt et πάντα habent pro πάνθ'. Fort. tamen sufficit εἰσφόρει ἅπανθ' ἑαυτοῖς. Vs. 12. πάντα γίγνεται κακά. Ita haec nunc emendanda puto. Libri πάντα ταύτην (PVL ταῦτα, Valckenarius τλητὰ) γίνεται. κακά facile excidere potuit ante καὶ Κράτης δ', nisi καὶ ex ipso illo κακά corruptum dicas. Ceterum Hirschigio duo hi postremi versus delendi videntur.

Ibid. d. κατὰ τοὺς ὕπνους. Haec seclusi.

Ibid. e. Eubulus ὃν χρὴ δεδειπνάναι πάλαι. Scripsi χρῆν, quod necessarium esse ostendit πάλαι. Aristophanes apud Polluc. IX 69. scripserat ἐξ ἄστεως νῦν εἰς ἀγρὸν χωρῶμεν, ὡς πάλαι δὴ (pro δεῖ) | ἡμᾶς ἔδει (pro ἐκεῖ) τῷ χαλκίῳ 'λλελουμένους σχολάζειν.

Ibid. f. In Epicratis loco ἅνδρες scripsi pro ἄνδρες, et in Aristophanis versu cum Erfurdto addidi μέν, nisi malis γάρ, ut voluit Porsonus.

X, 423. a. Hermippi locus ante Dobraeum sic edebatur ἠριστάναι καὶ παριστάναι τουτί. Nunc nescio an praestet ἠριστάναι καὶ προσεστάναι τουτί, ut προσεστάναι de fastidio intelligatur. Sed dubito propter metrum.

Ibid. Prima Antiphontis verba ita edebantur ὅτ' ἄν τι πράγματα. Scripsi ὅτι δὴ τὰ πράγματα. Nihil frequentius quam ἂν ex δή corruptum, h. e. ΑΝ ex ΔΗ. Praeterea pro πράγματα malim fere χρήματα. Sequitur Amphidis locus παραδεδειπνημένος, παῖδες, πάλαι, sic vulgo editus παραδεδειπνημένοι παῖδες πάλαι. Ac παραδεδειπνημένος habet B.

Ibid. b. ὡς ἐν Φιλήβῳ φησίν. Ex P scripsi ὅς, quae usitata Athenaei structura est.

Ibid. c. Antiphanes τὸ ποτήριόν μοι τὸ μέγα προσφέρει λαβών. Scribendum videtur προσφόρει λαβών, vel πρόσφερ' ἐκλαβών, sc. e conditorio vasorum. Vs. 2. inepte legebatur ἐπεχεάμην ἄκρατον, οὐχὶ παιδίον, neque melius est quod Koppiersio auctore repositum est οὐχὶ παιδίου. Scripsi ἔγχει παιδίον, sed praeterea scribendum ὑπεχεάμην.

X, 424. b. Platonis versum κυάθους ὅσους ἐκλέπτεθ' ἑκάστοτε intactum reliqui, quoniam incerta eius medela est. Bergkius ἐκλεπτέτην, Cobetus VL. p. 366. ἐκλάπτεθ', v. d. Mnem. IV p. 128. ἐκάπτεθ'. In Aristophanis loco pro κυάθοις scripsi κυάθους, ut dudum correctum est.

Ibid. c. Pro ἀρυσάνας bis scripsi ἀρυσαίνας.

Ibid. d. Ὑπερείδης hic et alibi scripsi pro Ὑπερίδης et in ipso oratoris loco ἔπινεν pro ἔπιεν.

Ibid. e. Alcaeus comicus κεραννύουσι ἀφανίζουσί τε. Sic A. Fortasse κεραννύουσ' ἀφυλίζουσί τε scribendum est.

Ibid. f. καὶ ἐνεδύοντο Schweigh. praeeunte scripsi pro καὶ κατεδύοντο. Mox recte Luzacius Ἀριστοξένου pro Ἀριστοτέλους.

X, 425. b. In Eupolidis fragmento

οὓς δ' οὐκ ἂν εἵλεσθ' οὐδ' ἂν οἰνόπτας πρὸ τοῦ
νυνὶ στρατηγοὺς . . . ὦ πόλις πόλις,

malui ἔχομεν supplere quam cum Dobraeo scribere νυνὶ στρατηγοῖς χρώμεθ'.

X, 426. a. In Clearchi fragmento verba ἀλλ' ἐπιρρόφει alteri interlocutori assignavi. Amphidis locus fort. sic redintegrandus est

ὁ παῖς σοβείτω τοῖς ποτηρίοις συχνοὺς [ἀκράτους].

Casaubonus pro συχνοὺς scribebat συχνοῖς.

Ibid. b. In eiusdem poetae versu πίμπλη scripsi pro πίμπλα, quae inusitata Atticis forma est. Statim κίρνασθαι dedi pro κιρνᾶσθαι. In Archippi versu Dindorfius cum Schweigh. dedit ὦ κακοδαίμον'. Cratini locus ita legebatur τὸν δ' ἴσον ἴσῳ φέροντ' ἐγὼ δ' ἐκτήκομαι. Correxit Dobraeus.

Ibid. c. Anaxilas (Anaxandrides? v. Hist. crit. 372) scripsit τρί' ὕδατος, de quo admonuit Blaydesius ad Aristophanis Acharn. 354.

Ibid. d. Alexidis locus ita edebatur *οὐκοῦν ἐγχέω | Κρίτωνι πολὺ βέλτιον ἕνα καὶ τέτταρας*, indicata post *ἐγχέω* unius versus lacuna. Vs. 4. Porsonus [*κομψὸν*] *λέγε τι*. Malim *κομψόν τι λέγε*.

Ibid. Dioclis locum emendavit Dobraeus; libri *πίνειν τὸν οἶνον δεῖ; μετὰ τέτταρα καὶ δύο*. In proverbio *ἢ πέντε πίνειν ἢ τρί', ἢ μὴ τέτταρα*, nescio an *εἰ μὴ τέτταρα* scribendum sit. Sed cf. Photium Lex. p. 599, 24.

Ibid. e. *Ἴων ὁ ποιητὴς — φησὶν ὅτι εὑρὼν ὁ μάντις Παλαμήδης ἐμαντεύσατο πλοῦν ἔσεσθαι τοῖς Ἕλλησι*. Palamedes non recte hic memoratur, quare Valckenarius (Mnem. I p. 332) *Μελάμπους* coniciebat. An forte *Πολύιδος*?

Ibid. f. *Ἕρμιππος Θεοῖς*

ἔπειθ' ὅταν πινώμεθ' ἢ διψώμεθα,
εὐχόμεθα πρὸς τοῦτ' «οἶνος ὦ κέρας γενοῦ».

Suspicor haec barbarum aliquem locutum esse, qui *πίνεσθαι* et *διψῆσθαι* dicebat, ut Datis *χαίρομαι*. Vs. 2. libri fere *πρὸς τοῦθ' ὁ οἶνος ὠκερασγενου*, correxit Bergkius de Amaltheae cornu haec interpretatus. Sed fortasse scribendum est *εὐχόμεθα πρὸς τοῦθ' «ὦνος ὦ εὔκρας γενοῦ»*, ut ipsum vinum compelletur. Vs. 3. ante Bergkium edebatur *οὐκ ἀστοῦ καὶ πήλου* (*καπήλου* Adamus). Vs. 4. *καῦθις* VL. codd. *καυθεὶς*.

X, 427. a. De Anacreonteis locis vid. Bergk. P. L p. 789. In fine secundi fragmenti lacunae signa ponenda erant; excidit *κλεΐσωμεν Διόνυσον*, vel simile quid.

Ibid. c. *Ἀχαιὸς δ' ἐν Αἴθωνι σατυρικῷ ποιεῖ δυσχεραίνοντας τοὺς σατύρους ἐπὶ τῷ ὑδαρῆ πίνειν καὶ λέγοντας*

μῶν Ἀχελῷος ἦν κεκραμένος πολύς;
B. ἀλλ' οὐδὲ λεῖξαι τοῦδε τῷ γένει θέμις.
*A. καλῶς μὲν οὖν ἄγειν * * Σκύθῃ πιεῖν.*

Ita duos priores versus correxi olim ad Euphorionem ed. pr. p. 119. et in Add. secutusque est Dindorfius; libri *μῶν Ἀχελῷος* et *οὐδὲ λῆξαι*. Sed praeterea nonnihil offensionis habet imperfectum *ἦν*. Non enim de re praeterita confabulantur Satyrus et alter qui huic respondet interlocutor. Itaque malim utique *μῶν Ἀχελῷος ἐγκεκραμένος πολύς;* De tertio versu variae prostant virorum doctorum coniecturae, sed quarum nulla probari potest. Achaeus mihi scripsisse videtur:

καλῶς μὲν οὖν ἂν ἐγχέαις Σκύθῃ πιεῖν.

Hoc enim est quod docere voluit Athenaeus, Scythas esse ἀκρατοπότας. Exercit. phil. I p. 33. Versu primo quod volui, occupavit Ed. Müller apud Nauckium; possis etiam, et fortasse melius conicere μῶν Ἀχελῷος ἔνι κεκραμένος πολύς;

Ibid. d. ἀγκύλῃ παΐζων Bergkius, ἀγκύλῃ δαΐζων libri, ἀγκυλίζων Dindorfius cum Grotefendo. In Pindari fragmento dedi cum Bergkio Χιμάρῳ et τε pro χειμάρῳ et δέ. Ibid. pro κότταβον possis κοτταβίζω vel κότταβον [παίζω].

X, 428. a. In Sophoclis loco διψῆν κακόν scripsi pro διψῆν βίᾳ. In Stheneli versu οἶνος καὶ φρονέοντας ἐς ἀφροσύνας ἀναβάλλει, fortasse καταβάλλει scribendum, nisi fuit οἶνος καὶ φρονέοντας ἐς ἀφροσύνας, ἄνα, βάλλει.

Ibid. b. περινισομενάων ex codd. scripsi pro περινισσομενάων.

X, 429. b. νήφων ἐν τῷ γράφειν καὶ ἀγαθὸς ὢν προσποιεῖται μεθύειν. De Anacreonte haec dicuntur, in quibus pro ἀγαθός, quod sine dubio corruptum est, forsan ἀγανός scribendum.

Ibid. c. In Melanippidis loco ἀπ' ὧν ὄλοντο Bergkius, ἀπώλοντο Schweighaeuser, ἀπωλαύοντο A.

X, 430. b. Alcaeus πάντα δὲ δίψαισ' ὑπὸ καύματος. Ita pro δίψαις Seidlerus.

Ibid. c. εὐφροσύναις dedi pro εὐφρόναις et cum Ahrensio πώνην pro πίνειν. Libri πονεῖν. Eodem auctore δένδριον scripsi pro δένδρον.

Ibid. d. In Alcaei loco πώνωμεν edidi pro πίνωμεν, et vs. 2. revocavi corruptum αἴ τά, quod Grotefendus sequente Dindorfio ἆἶτα scripserat, ego suspicabar νάματα. Nunc verum puto ὦ ἶτα, ut scripsi XI p. 481 a. ubi idem locus Alcaei affertur. αἶτης media brevi dictum esse ostendi non potest. In Anacreontis loco

καθαρῇ δ' ἐν κελέβῃ πέντε τε καὶ τρεῖς ἀναχείσθω,

fortasse ἀναχείσθων reponendum est, quamquam subaudiri potest ὁ οἰνοχόος.

Ibid. e. Pherecrates ἄποτ' ἔστ' Erfurdtus pro ἀπότες. Vs. 2. erat ἐνέχεέν σοι. Vs. 3. πῶς ὦ κατάρατε δ' ἐνέχεας; ita correxi librorum scripturam πῶς ὦ κατάρατε ἐνέχεας;

Dindorfius cum Erfurdto πῶς ὦ καταράτοτ' ἐνέχεας; Praeterea personarum vices rectius distinxi.

Ibid. f. In Ephippi loco τί φής; personae A continuavi.

X, 431. a. τρεῖς pro τῆς posui cum Iacobsio. In Sophili loco scripsi συνεχῶς pro συνεχής.

Ibid. c. Menandro praeeunte Schweigh. reddidi φιλοτιμούμενον pro φιλοτιμούμενος.

Ibid. d. In constituendo Diodori loco Dobraeum secutus sum, libri εἰ παρ' ἕκαστον — πίνειν τὸ λ. τοὺς λογισμοὺς δέξαιμι. Herwerdenus Add. crit. nov. p. 35. τὸ ποτήριον πίνων — τοὺς λογισμοὺς ἐξεμεῖ. Vs. 1. recte πίῃ Naekius.

Ibid. In Alexidis loco vs. 7. Herwerden Obs. crit. p. 67. τὸ τὰς κεφαλὰς ὑγιεῖς ἔχειν κἀκραιπάλους pro ἐκ κραιπάλης. Nisi forte κραιπάλη de continua potatione intelligi potest. Phrynichus Bekkeri p. 45, 13. κραιπάλη ἡ ἀφ' ἑσπέρας ἄχρι εἰς ὄρθρον πόσις.

X, 432. b. c. ἐπηλφίτωσε H. Stephanus, vulgo ἀπηλφίτωσε. Tum γράφων dedit B pro γράψας. In Epinici loco ἐπαλφιτοῦντα pro ἐπαλφίτου πίνοντα scripsi cum Cobeto. Vs. 7. νασμὸν Fiorillo Obs. in Athen. p. 97. vulgo ἐσμόν. Vs. 10. κατῃσίμωσε Schweighaeuserus pro κατῃσίμωσα, Dindorfius κατῃσίμωκα, C. κατησίμωκα.

Continuo Θηρασίαις νήσοις pro Θηράσι ταῖς νήσοις scribendum cum Schweighaeusero.

Ibid. d. In Critiae carmine vs. 4. revocavi cod. A scripturam χεῖρα κύκλῳ θιάσου. Dindorfius e Porsoni coniectura χεῖρα κυκλοῦν (sic VL. κύκλου B) θασίου. Verbum quod excidit in hexametro fuit, neque dextram versus in circuitu coetus (περιπέμπειν) pocula quae Lydiaca luxuries invenit. Recte enim Dobraeus ἄγγε' ἃ pro ἄγγεα et Λυδὴ χεὶρ εὗρ' Ἀσιατογενής, pro quo libri fere λυδῆ χειρευνασιατο γένης vel λυδηχειρευρασιατογενής. Correxit partim iam Porsonus.

Ibid. e. ὄμματ' ἀχλύς scripsi pro ὄμμ' ἀχλύς et litt. f. ἐλπίδα πάντας ἄγειν pro ἀσπίδα πάντ' ἀνάγειν, ut coniecit Bergkius et Emperius Opusc. p. 305.

X, 433. b. πρὸς τὸ φρονεῖν Bachius, vulgo πρὸς τὸ φανέν.

καλῶς μὲν οὖν ἂν ἐγχέαις Σκύθῃ πιεῖν.

Hoc enim est quod docere voluit Athenaeus, Scythas esse *ἀκρατοπότας*. Exercit. phil. I p. 33. Versu primo quod volui, occupavit Ed. Müller apud Nauckium; possis etiam, et fortasse melius conicere *μῶν Ἀχελῷος ἔνι κεκραμένος πολύς;*

Ibid. d. *ἀγκύλῃ παΐζων* Bergkius, *ἀγκύλῃ δαΐζων* libri, *ἀγκυλίζων* Dindorfius cum Grotefendo. In Pindari fragmento dedi cum Bergkio *Χιμάρῳ* et *τε* pro *χειμάρῳ* et *δέ*. Ibid. pro *κότταβον* possis *κοτταβίζω* vel *κότταβον* [*παίζω*].

X, 428. a. In Sophoclis loco *διψῆν κακόν* scripsi pro *διψῆν βίᾳ*. In Stheneli versu *οἶνος καὶ φρονέοντας ἐς ἀφροσύνας ἀναβάλλει*, fortasse *καταβάλλει* scribendum, nisi fuit *οἶνος καὶ φρονέοντας ἐς ἀφροσύνας, ἄνα, βάλλει.*

Ibid. b. *περινισομενάων* ex codd. scripsi pro *περινισσομενάων*.

X, 429. b. *νήφων ἐν τῷ γράφειν καὶ ἀγαθὸς ὢν προσποιεῖται μεθύειν.* De Anacreonte haec dicuntur, in quibus pro *ἀγαθός*, quod sine dubio corruptum est, forsan *ἀγανός* scribendum.

Ibid. c. In Melanippidis loco *ἀπ' ὧν ὄλοντο* Bergkius, *ἀπώλοντο* Schweighaeuser, *ἀπωλαύοντο* A.

X, 430. b. Alcaeus *πάντα δὲ δίψαισ' ὑπὸ καύματος.* Ita pro *δίψαις* Seidlerus.

Ibid. c. *εὐφροσύναις* dedi pro *εὐφρόναις* et cum Ahrensio *πώνην* pro *πίνειν*. Libri *πονεῖν*. Eodem auctore *δένδριον* scripsi pro *δένδρον*.

Ibid. d. In Alcaei loco *πώνωμεν* edidi pro *πίνωμεν*, et vs. 2. revocavi corruptum *αἴ τά*, quod Grotefendus sequente Dindorfio *αἶτα* scripserat, ego suspicabar *νάματα*. Nunc verum puto *ὦ ἔτα*, ut scripsi XI p. 481 a. ubi idem locus Alcaei affertur. *αἴτης* media brevi dictum esse ostendi non potest. In Anacreontis loco

καθαρῇ δ' ἐν κελέβῃ πέντε τε καὶ τρεῖς ἀναχείσθω,

fortasse *ἀναχείσθων* reponendum est, quamquam subaudiri potest ὁ *οἰνοχόος*.

Ibid. e. Pherecrates *ἄποτ' ἔστ'* Erfurdtus pro *ἀπότες*. Vs. 2. erat *ἐνέχεέν σοι*. Vs. 3. *πῶς ὦ κατάρατε δ' ἐνέχεας;* ita correxi librorum scripturam *πῶς ὦ κατάρατε ἐνέχεας;*

Dindorfius cum Erfurdto πῶς ὦ καταρᾶτοτ' ἐνέχεας; Praeterea personarum vices rectius distinxi.

Ibid. f. In Ephippi loco τί φῄς; personae A continuavi.

X, 431. a. τρεῖς pro τῆς posui cum Iacobsio. In Sophili loco scripsi συνεχῶς pro συνεχής.

Ibid. c. Menandro praeeunte Schweigh. reddidi φιλοτιμούμενον pro φιλοτιμούμενος.

Ibid. d. In constituendo Diodori loco Dobraeum secutus sum, libri εἰ παρ' ἕκαστον — πίνειν τὸ λ. τοὺς λογισμοὺς δέξαιμι. Herwerdenus Add. crit. nov. p. 35. τὸ ποτήριον πίνων — τοὺς λογισμοὺς ἐξεμεῖ. Vs. 1. recte πίῃ Naekius.

Ibid. In Alexidis loco vs. 7. Herwerden Obs. crit. p. 67. τὸ τὰς κεφαλὰς ὑγιεῖς ἔχειν κἀκραιπάλους pro ἐκ κραιπάλης. Nisi forte κραιπάλη de continua potatione intelligi potest. Phrynichus Bekkeri p. 45, 13. κραιπάλη ἡ ἀφ' ἑσπέρας ἄχρι εἰς ὄρθρον πόσις.

X, 432. b. c. ἐπηλφίτωσε H. Stephanus, vulgo ἀπηλφίτωσε. Tum γράφων dedit B pro γράψας. In Epinici loco ἐπαλφιτοῦντα pro ἐπαλφίτου πίνοντα scripsi cum Cobeto. Vs. 7. νασμὸν Fiorillo Obs. in Athen. p. 97. vulgo ἐσμόν. Vs. 10. κατησίμωσε Schweighaeuserus pro κατησίμωσα, Dindorfius κατησίμωκα, C. κατησίμωκα.

Continuo Θηρασίαις νήσοις pro Θηράσι ταῖς νήσοις scribendum cum Schweighaeusero.

Ibid. d. In Critiae carmine vs. 4. revocavi cod. A scripturam χεῖρα κύκλῳ θιάσου. Dindorfius e Porsoni coniectura χεῖρα κυκλοῦν (sic VL. κύκλου B) θασίου. Verbum quod excidit in hexametro fuit, neque dextram versus in circuitu coetus (περιπέμπειν) pocula quae Lydiaca luxuries invenit. Recte enim Dobraeus ἄγγε' ἃ pro ἄγγεα et Λυδὴ χεὶρ εὗρ' Ἀσιατογενής, pro quo libri fere λυδῆ χειρευνασιατο γένης vel λυδηχειρευρασιατογενής. Correxit partim iam Porsonus.

Ibid. e. ὄμματ' ἀχλύς scripsi pro ὄμμ' ἀχλύς et litt. f. ἐλπίδα πάντας ἄγειν pro ἀσπίδα πάντ' ἀνάγειν, ut coniecit Bergkius et Emperius Opusc. p. 305.

X, 433. b. πρὸς τὸ φρονεῖν Bachius, vulgo πρὸς τὸ φανέν.

Ibid. c. In Antiphanis fragmento ingeniose Emperius scripsit *εἶτ' ἤδη δὸς φιάλην Ἄρεως*.

Ibid. f. *Ἀνακρέων*

φίλη γὰρ εἶ ξένοις·
ἔασον δέ με διψῶντα πιεῖν.

Affert haec cum multis aliis exemplis Athenaeus, ut *διψῆν* figurate dici ostendat, unde intelligitur in Anacreontis exemplo corruptum esse *πιεῖν*. Scribendum opinor:

φίλη γὰρ εἷς ξένοις· ἔασον δέ με
διψῶντ' ὀπυίειν.

Numeri sunt iambici, *ἔασον* est bisyllabum. *εἷς* pro *εἶ* ex A. Statim *πέμπτῳ* scripsi pro *τρίτῳ*, i. e. *Ε* pro *Γ*.

IX, 434. c. Menander *τρὶς ἐξέπιον μεστόν γ'*. Cobetus *τρὶς μεστὸν ἐξέπιον*. Praetuli *τρὶς ἐξέπιον εἷς ὤν*. In fine eiusdem fragmenti *μέγα γε* pro *πολύ γε* accipiunt. Id cum fieri non possit et B *μέγας τε* habeat, fortasse *μὰ τὴν Ἀθηναίαν. μέγας εἶ* scribendum est: du bist ein grosser Mann. Cf. Euphro Athenaei IX p. 380 b. *πάλαι μέγας εἶ.* Diodorus ibid. p. 405. c. *ἄνθρωπε, μέγας εἶ.*

Ibid. *Νικοβούλη δὲ ἤ ὁ ἀναθεὶς ταύτῃ τὰ συγγραμμάτιά φησιν ὅτι παρὰ Μηδείῳ τῷ Θεσσαλῷ δειπνῶν ὁ Ἀλέξανδρος εἴκοσιν ἐν τῷ συμποσίῳ πᾶσι προὔπιε παρὰ πάντων τὰ ἴσα λαμβάνων.* Viginti compotatores habemus item in Carani convivio ab Hippolocho ap. Athen. IV p. 128 c. descripto, ubi non erat quod maiorem numerum requireret Casaubonus. Medius autem a Nicobula memoratus Oxythemidis fuit filius, patria Larisaeus, unusque ex Alexandri amicis regique inprimis carus. De eo vide Arrian. Ind. 18. et ubi idem convivium memoratur Exped. VII, 24 sq. De eodem intellige Plutarch. in V. Demetrii c. 19. Praec. sanit. p. 124 d. aliisque locis a Wyttenbachio ad Plutarchum Adul. et am. p. 65 c. indicatis. Eundem historici operis auctorem fuisse docet Strabo XI p. 530. *τούτου* (Armenii Thessali) *φασὶν ἐπώνυμον τὴν Ἀρμενίαν οἱ περὶ Κυρσίλον τὸν Φαρσάλιον καὶ Μήδιον τὸν Λαρισαῖον, ἄνδρες συνεστρατευκότες Ἀλεξάνδρῳ.* Cfr. Lucianus Macrob. cap. 11. *Ἀντίγονος δὲ υἱὸς μὲν ἦν Δημητρίου — οὗτος τέτταρα καὶ τετταράκοντα Μακεδόνων ἐβασίλευσεν ἔτη, ἐβίωσε δὲ ὀγδοήκοντα, ὡς Μήδιός τε ἱστορεῖ καὶ ἄλλοι*

συγγραφεῖς. Ex quo eum supra Antigoni aetatem vixisse intelligitur, fuitque haud dubie cognationis vinculo coniunctus cum illo Medio, qui Olymp. 96, 2. cum Lycophrone, Pheraeorum tyranno, de Thessaliae principatu bellavit. V. Diodor. Sic. XIV, 82. cll. Buttmanno Mythol. II p. 286. Exercitt. phil. I p. 33.

Ibid. e. ἐν μόνῃ τῶν ἑορτῶν τῶν ἀγομένων ὑπὸ Περσῶν τῷ Μίθρῃ βασιλεὺς μεθύσκεται. Haec intelligi non possunt nisi aut ἐν μιᾷ μόνῃ scribitur aut τῇ ἀγομένῃ.

X, 435. c. Theopompus πιὼν δὲ τὴν νύκτα πᾶσαν καὶ μεθυσθεὶς πολὺ καὶ πατάξας, ἀφεὶς ἅπαντας τοὺς ἄλλους ἀπαλλάξασθαι. Recte C πιὼν δέ ποτε τ. ν. π. καὶ μεθυσθεὶς πολλὰ καὶ παίξας (malim καὶ πολλὰ παίξας). Pro ἀφεὶς aut ἐφεὶς scribendum aut, quod minus probabile, delendum ἀπαλλάξασθαι.

Ibid. e. Ἀριστοτέλης — συνεχῶς φησὶν αὐτὸν ἔσθ' ὅτε ἐπὶ ἡμέρας ἐνενήκοντα μεθύειν. De Dionysio iuniore haec prodidit non Theopompus, in quo tam immanem rei exaggerationem non miraremur, sed sobrii vir iudicii Aristoteles, qui scripsit sine dubio ἐπὶ ἡμέρας ἐννέα. Exercit. phil. I p. 20.

Ibid. Pro Διονυσοκόλακας ex C scribendum Διονυσιοκόλακας.

Ibid. f. καὶ προειδὼς ὅτι ὀλίγους μῆνας ἤμελλε βιώσεσθαι. Aut ἔτι post ὅτι excidit aut scribendum ἐπιβιώσεσθαι.

X, 436. a. Theopompus καὶ Ἱππαρῖνον δὲ τὸν τοῦ Διονυσίου φησὶν ὑπὸ μέθης τυραννοῦντα ἀποσφαγῆναι. Quid sit ὑπὸ μέθης τυραννεῖν non intelligo. Hipparinum ebrium a puero, quem deperiret, interfectum esse narrat Parthenius Erot. 24. Hinc Theopompum scripsisse suspicor ὑπὸ μέθης παροινοῦντα, i. e. ὑβρίζοντα. Exerc. phil. I p. 34. Ita apud Strabonem XVII, 1, 12. παροινουμένη est insolenter tractata. Cf. Artemid. p. 60, 12. παροινία ἕπεται τῇ μέθῃ. Athen. X 444 b. τὸ γὰρ παροινεῖν ἐκ τοῦ μεθύειν γίνεται. Potest vero etiam παρανοοῦντα scribi ut voluit Emperius Op. p. 349.

Ibid. d. Scribendum τοὐπίγραμμα. In ipso epigrammate ὡνήρ scripsi pro ἀνήρ et vs. 4. εὐχανδεῖς ζωροποτῶν κύλικας,

quae Lobeckii Paralip. 149. emendatio est, vulgo ἐκ χανδῆς — κύλικος. Fallitur Heckerus Comm. crit. de A. G. I p. 14.

Ibid. e. In epigrammate (Callimachi) legebatur φανερῶς, pro quo προποθεῖσ' ex Anthologia posui.

X, 437. a. ἐβίωσε δὲ ἡμέρας τέσσαρας. Imo ἐπεβίωσε.

Ibid. b. ὡς αὐτὸν scripsi pro ὥς αὐτὸν et litt. c. post φησι adieci κτίσαι. Statim transposui συγκλεισθῆναί τε τὰ ἱερά. Vulgo συγκλεισθῆναι τά τε ἱερά.

Ibid. d. καὶ τῇ ἱερείᾳ. Malim κατὰ τῇ ἱερείᾳ. Quod sequitur τοὺς στεφάνους seclusi et in sequentibus ἐπὶ ξένια scripsi pro ἐπὶ ξενίᾳ. In Eubulidae loco σῦκα δειπνῶν pro οὐκ ἀδείπνων restitui ex emendatione Dobraei, qui praeterea cum Pursano ἐντρυφᾷς scripsit pro ἐν τρυφῇ.

Ibid. e. ἦν δὲ ὁ Διονύσιος ἔτι ἐκ νέου — πρὸς τἀφροδίσια ἐκμανής. Usitatius erat ἐξέτι νέου. V. Lobeck ad Phrynichum p. 481.

Ibid. f. εἰς ὃ (παιδισκεῖον) τῇ προτεραίᾳ παρεληλυθὼς ὤφειλε χαλκοῦς ἔχων τότε κατὰ τύχην ἐκτείνας τὴν χεῖρα — ἀπεδίδου. Non sunt haec sine vitio scripta; male χαλκοῦς aliquot nummos interpretantur. Excidit post ὤφειλε numerus ἕξ, i. e. εἷς ὀβολός, quae vilissimorum prostibulorum merces erat. V. Philmon Com. gre. vol. IV, 4. et Athen. VI p. 241 c. Praeterea ante ἔχων exidisse videtur οὐκ.

X, 438. a. καὶ βουλόμενοι συμπεριφέρεσθαι τοῖς παροῦσιν. Melius καὶ abesset.

Ibid. c. Σκόπαν — τὸν Κρέοντος. Nomen hoc principis Thessali in obliquis casibus fortasse rectius scribitur Κρέωνος, si quid Theocrito VII 39. tribuendum est, ubi habes Κρεώνδας i. e. Κρεωνίδας.

Ibid. e. φάσκων αὐτὸν εἰς τοὺς ἰνδικοὺς κώμους καὶ μέθας τραπέντα πολλὰ ἀναλίσκειν. Nescio qui sint ἰνδικοὶ κῶμοι, quamvis bibaces Indos perhiberi non nesciam. Cf. X 437. Quare scripsi νεανικούς; ad rem cf. Granium Licin. p. 46, 1. (p. 9. Bonn.). In sequentibus malim utique ὁτὲ μὲν μεθ' ἡμέραν κωμάζων ἐξέχει, vel certe μεθ' ἡμέραν ὁτὲ μὲν κωμάζων ἐξέχει. De τίνι pro ᾧτινι in verbis τίνι ἡ τύχη δίδωσι v. ad Delectum Anth. gr. p. 94. Tum in verbis οἷς

ἔβαλλε τῶν ἰδίων τοὺς ἀκολουθοῦντας αὐτῷ, pro ἰδίων scripsi ἰδιωτῶν.

Ibid. f. Minus aptum est τὸ πλῆθος τῶν ἀγοραιοτέρων, pro quo recte ἀγοραίων habet C.

X, 439. a. πάντας Ἕλληνας καὶ τῶν βουλομένων τοὺς πολλούς. Haec intelligerem sic scripta καὶ τῶν πολλῶν τοὺς βουλομένους, civicae multitudinis quicunque vellent.

Ibid. b. ὁλκείων scripsi pro ὁλκίων.

Ibid. d. ὅλος συγκεκαλυμμένος. Imo ὅλος ἐγκεκαλυμμένος.

Ibid. e. θάρσος καὶ μέθη. Scripsi θράσος καὶ μέθη.

X, 440. a. Γενθίωνα ex L dedi pro Τενθίωνα, quod non est nomen Illyricum.

Ibid. b. εἰσαγαγεῖν τὴν ἰακὴν καὶ τεχνητὴν ἀσωτίαν. Sic scripsi cum L. Dindorfio pro τεχνητικήν. Nisi forte praestat τενθικήν.

Ibid. d. Phalaeci epigramma ita edebatur:

χρυσωτὸν κροκόεντα περιζώσασα χιτῶνα
τόνδε Διωνύσῳ δῶρον ἔδωκα Κλεώ.

Scripsi χρυσῷ τὸν κροκόεντα, de aureis fimbriis, quibus tunicam Cleo circumdederat, id intelligens. Aliter haec tractavit Heckerus Comm. crit. de A. G. I p. 70. Vs. 4. scripsi οὔτις οἱ ἀνδρῶν pro οὔτις οἱ ἀνθρώπων. Possis etiam οὔτις οἱ θνητῶν. Sed cf. Hermannus ad Nub. 520.

Ibid. e. οὐκ ἀχαρίστως. Correxi οὐ ἀχαρίτως, non illepide, quod alias οὐκ ἀγλαφύρως vel οὐκ ἀρρύθμως dicit. Vid. VI p. 237 d. et X p. 431 d. Idem vitium etiam ex aliis locis sustuli. In Xenarchi fragmento ἐλευθέριον pro ἐλεύθερον conieci ad Fragm. Com. III p. 12.

X, 441. c. In Antiphanis loco legebatur οἶδα δ' ἐγώ ποτε πιοῦσα, quod correxi, et sequens eiusdem poetae fragmentum exhibui prout partim ab Hermanno partim a Cobeto Mnem. V 84. emendatum est. Vs. 2. erat καλῶς ἔχοιμι et deerat ἐμοί. Vs. 3. δεῖν addidit Cobetus.

Ibid. d. In Alexidis loco admodum probabilis est inde a quarto versu Hirschigii emendatio

ἡδύς, πολιός, ὀδόντας οὐκ ἔχων, σαπρός
ἤδη γέρων τε δαιμονίως.

Ibid. e. Plato Comicus vs. 1. fortasse scripserat εἶεν γυναῖκες, ὡς [ἔγωγ'] ὑμῖν πάλαι. Vs. 4. malim πρῶτα μὲν ἐμοὶ τῇ κουροτρόφῳ προθύεται. Vs. 10. ἐπισέλινα dubitanter scripsi pro ἐπισέληνα. Sequentia in libris sic scripta sunt τἄλλα δὲ ἤδη ταῦτ' εὐτελέστατ'. Secutus sum Dobraeum. Hermannus τἄλλα δὲ ἤδη τάδ' εὐτελέστατ' ἔστ'. Vs. 16. περκνὴ γιγαρτὶς ingeniose tentabat Hermannus. Ib. κυνηγέταιν Herwerdenus. Vs. 21. βινητιᾷν teste Cobeto cod. A. vulgo κινητιᾷν.

X, 442. d. In Menandri loco τὴν νύκτα νὴ Δία καὶ σφόδρ' ἄκρατον μοι δοκῶ conicit Herwerdenus Obs. crit. p. 124. Quem haec loquentem induxerat poeta, Byzanti apud hominem deverterat, qui strenuo illi potatori ebrietatis causa extitit; nil mutandum puto.

X, 442. e. τοίη δὴ καὶ ξυνάπασα πόλις. δή ABC omittunt. Possis igitur τοίη 'στὶν vel τοιαύτη.

Ibid. f. Theopompus Callimachi testimonium ad partes vocare non potuit. Itaque verba ἐπιεικῶς δ' εἰσὶ πάντες (sic enim scribendum pro ἐπιεικῶς· τὸ δ' εἰσὶ πάντες) usque ad κισσυβίῳ Athenaeus de suo attexuit Theopompi verbis, cuius fragmentum in πολυπόται desinit. Exerc. phil. I p. 20.

X, 443. a. Corrige typothetae errorem ex ed. Dind. susceptum πορευομένας pro πορνευομένας.

Ibid. d. In Dionysii carmine Hermannus ante περὶ τοῦδε supplet μάρνανται. Idem in sequentibus corrigit ὤκ' ἀπόλωλεν.

Ibid. e. ἤ τις Τιμοκλῆς pro ἢ Τιμοκλῆς Dindorfius in notis. In Alexidis loco addidi σύ.

X, 444. b. Pro Ἀρκάδι erat Ἀρκαδίᾳ. In Antiphanis fragmento verba μικρῷ — νομίσματι seclusit L. Dindorfius Thes. Steph. s. v. μικρός. Vs. 7. fort. ὅπῃ pro ὅποι, et τὰς ἄνω τε καὶ κάτω.

Ibid. d. Κομηὼν καὶ Ῥοδοφῶν τῶν ἐν Ῥόδῳ πολιτευσαμένων ὄντες. Pro Κομηών, quod non videtur graecum nomen esse, fortasse Κομβὼν scribendum est. Notum nomen fuit Κόμβη, quod similiter in Κομώη corruptum erat apud Stephanum Byz. p. 683, 11.

Ibid. e. ἰδίωμα. Recte Casaubonus ἀξίωμα corrigere videtur.

Ibid. f. γυναῖκας εὐγενεῖς καὶ τῶν πρώτων ἀνθρώπων ἴσχυναν. Nescio an ἀνθρώπων ex οἴκων depravatum sit. Mox legebatur ὅπως ἂν ἕκαστος ἦν δυνατός. Dindorfius ᾖ pro ἦν. Delevi ἄν.

X, 445. a. Φιλόμνηστος. Libri Φιλόδημος, correctum ex II 74 f. Tum pro Σμινθίων malim Σμινθείων.

Ibid. b. Antheam Lindium Phanodemus primum invenisse dicit τὴν διὰ τῶν συνθέτων ὀνομάτων ποίησιν, ᾗ Ἀσωπόδωρος ὁ Φλιάσιος ὕστερον ἐχρήσατο ἐν τοῖς καταλογάδην ἀμβοις. In postremis verbis non haesissent interpretes, si ἀμβους non ad metricam formam, sed ad argumentum referendos esse intellexissent. Itaque Asopodorus satirarum soluta oratione scriptarum auctor erat; quae res nequaquam indigna memoratu est, nec omittenda erat ab iis qui graecarum literarum historiam explicuerunt. Verum multo impediiora sunt quae de Anthea dicuntur, quae intelligerem sic scripta: τὴν διὰ τῶν ποιητικῶν ὀνομάτων σύνθεσιν. Ita Antheas oratione usus esse diceretur numeris quidem soluta, ut poeticorum verborum usu poeticae orationi assimilata. Sed videtur aliquid reconditius latere. Exercit. philolog. I p. 20. Hermanno, quem de hoc loco consulueram, διὰ τῶν συνηθῶν ὀνομάτων scribendum videbatur.

Ibid. d. ἀλλὰ καὶ οὐ μόνον αὐτός. Seclusi ἀλλὰ utpote ex sequentibus ἀλλὰ καὶ οἱ συνόντες iteratum. De Timonis Phliasii fragmento dixi in Philologo Gott. XV p. 333.

X, 446. a. In Antiphanis loco scripsi λογισμὸς εἰς μέσον παραξάτω τις pro παταξάτω.

Ibid. οἶνον ἀρκεσίγυιον libri, recepi Casauboni emendationem τὸν ἀρκεσίγυιον.

Ibid. b. Cratinus in fabula Ὀδυσσῆς inscripta

τῇ νῦν τόδε πῖθι λαβὼν ἤδη καὶ τοὔνομά μ' εὐθὺς ἐρώτα.

Nescio an scribendum sit καὶ τοὔνομα μὴ εὐθὺς ἐρώτα. Iusserat Cyclops Ulixem, ut suum sibi nomen ederet, cui respondet ille poculum porrigens imo bibe neque illico nomen meum exquire. Alia tentavit Herwerden Nov. Add. crit.

p. 2. Sed craseos μὴ εὐθὺς certum exemplum non habeo. Possis etiam sic πῖθι λαβὼν ἤδη, μὴ τοὔνομά μ' εὐθὺς ἐρώτα.

Ibid. c. In Antiphanis loco Dobraeus οὗ μενοῦμεν, Lobeckius οὗ τελοῦμεν. De verbis τούτῳ δὲ τέκνον vide supra p. 14.

Ibid. In Diphili fragmento ἔγχεον pro ἔκχεον dedit Grotius, ego ἡμῖν pro ἡμῶν. Qui sequitur Menandri locus, eum emendavit Cobetus Mnem. IV p. 118. Vulgo πᾶσι vel πᾶσιν pro ἅπαξ, et πάλιν οὖν πῖθι ex coniectura Porsoni, πάλι νυν πῖθι B.

Ibid. e. πίε δὲ ἀεὶ συνεσταλμένως. Ita correxi editum πίε δὲ δισυλλάβως, audacius quidem, sed re ipsa suadente. Monuit item, ut video, Dobraeus.

Ibid. f. πῖνε καὶ seclusi.

X, 447 a. ἀνίσωμα Dindorfius in notis, vulgo ἀνίσωνα. Statim ὡς εἰς τοὐπίσω μέλλων felix Dobraei est emendatio, vulgo σώσεις δὲ τοὐπίσω μελέων (BPV μελάων).

Ibid. Aristoteles ἴδιόν τι συμβαίνει περὶ τὰς τῶν κριθῶν, τὸ καλούμενον πῖνον. Exciditne πόσεις post κριθῶν? Rarissimi usus vocem πῖνον, qua hordaceus potus indicatur, recte mihi restituisse videor Hipponacti Chol. poes. p. 102. ubi vulgo editur ὡς ἂν ἀλφίτων ποιήσωμαι | κυκεῶνα πίνων, φάρμακον πονηρίης.

Ibid. b. οὐ δυεῖν. Casaubonus οὐδιεῖν. In Archilochi loco παρ' αὐλῷ Dindorfius in notis, libri παρ' omittunt.

Ibid. c. In Hellanici et Hecataei locis restitui formas ionicas, vulgo ῥιζῶν — Θρᾷκες — κριθῶν — εἰς — καταλέουσιν.

Ibid. d. τῷ δ' ἡμετέρῳ χορῷ οἶνος φίλος ὢν θυρσοφόροις μέγα πρεσβεύων Διόνυσος, φησὶν Ἴων ὁ Χῖος ἐν τοῖς ἐλεγείοις. Fortasse scripserat Ion χορῷ δ' ἡμετέρῳ φίλος ὢν | οἶνος, θυρσοφόροις μέγα πρεσβεύων Διόνυσος. Sequuntur Ionis elegi, quorum vs. 2. παντοδαπῶν λογίων fortasse non tentandum est. Eusebius H. E. III, 39. Ματθαῖος τὰ λόγια συνετάξατο, sermones Christi. Vs. 2. scripsi ἔν τε Πανελλήνων ἀγοραῖς θαλίαις τε, quod etiam Heckero Philol. Gott. V p. 481. placuisse video. Sed ea tamen iusto violentior emendatio est. Libri αἵτε Πανελλήνων ἀγοραὶ θα-

λίαι τε. Malim nunc ἄν (ἀνά) τε Πανελλήνων ἀγορᾶς θαλίας τε. Vs. 5. 6. θαλερῷ ἐπτύξατο πήχει αἰθέρος. Ita Casaubonus; libri ἐπτήξατο, C ἐπήξατο. Pro αἰθέρος Schweigh. αἰγίρου, Bergkius αἰγέρου. Egregie placet Lobeckii coniectura ἐπορέξατο — αἰθέρος. Vs. 9. νέκταρ ἀμέλγονται μόνον ὄλβιον ἀνθρώποισιν. Recepi Iacobsii emendationem ποτόν, pro quo μένος Bergkius, malim nunc πόνον. Vs. 12. τῶν ἀγαθῶν, Hermannus ἔνθ' ἀγαθῶν, videtur aliud latere. Fortasse Athenaeus duo versus omisit. Vs. 13. τῷ σὺ πάτερ Διόνυσε. Recepi emendationem Bergkii, libri τοῦ, quod fortasse revocandum est, huius (vini) tu pater. Vs. 15. ἐπιήρανον Schneidewinus correxit pro ἐπιήρανε.

X, 448. a. Amphis ἐν τῷ μετώπῳ νοῦν ἔχειν εἰωθότων. Correxi ἐπὶ τῷ μετώπῳ. Vs. sq. συντετάσθαι scripsi pro συντετάχθαι cum Wyttenbachio ad Eunap. p. 79.

Ibid. b. ἵνα κἂν βραχὺ διαστήσωμεν ἀπὸ τῶν ποτηρίων. Scripsi διαστησώμεθ', nisi mavis διαστῶμεν.

Ibid. c. ἐστὶ παιστικὸν dedi e PVL, ἐπιπαιστικὸν ABC.

Ibid. f. Antiphanes ὁπότε προστάττοιτό τις. Sic fere libri, Ven. προστάξεται, correxit Cobetus Mnem. V p. 81.

Ibid. λῆρον οὐκ ἂν γενόμενον οὐδέποτέ γ' ᾤμην. Sic Dobraeus, vulgo λῆρον οὐκ ἂν γενόμενον· οὐδέποτέ γ' οἶμαι, quod ᾤμην scribendum esse vidit Grotius. Praeterea praestat fortasse οὐδέποτ' ἐγὼ ᾤμην.

X, 449. b. In Antiphanis loco γαίας dedi pro γαίης et vs. squ. γαλατοθρέμμονα pro γαλακτοθρέμμονα. Vs. 4. δ' ἐν αὐτῇ. Nisi haec gravius corrupta sunt, malim omnino δ' ἐν αὑτῇ. Obvertit Herwerdenus Obs. crit. p. 46. non graece esse dictum κύειν ἐν ἑαυτῇ corrigitque δὲ ταύτην, quod nemo non ad proxime antecedentia traheret. Quare si quid praeterea mutandum est, scripserim δ' ἐν αὑτῆς sc. στέγῃ.

Ibid. c. ἐγκαθειμένον pro ἐγκαθήμενον dedit Herwerdenus. Vs. 13. scripsi λιβάδα νυμφαίαν δροσώδη. Libri λιβάδα νυν φαιὰν δροσώδη. Vs. 15. secutus sum Dobraeum; vulgo ἄλλο μηδέν· μηδὲ τοὔμπαλιν λέγων.

Ibid. e. Alexis παίζουσα χαίρεις ὦ γύναι μ'. Ita correxit Valcken. pro ἀεὶ (A αἰεὶ) σὺ χαίρεις ὦ γύναι μ'. Alii fortasse mecum praeferent ἀεὶ σὺ πειρᾷς ω γύναι μ' αἰνίγμασιν.

Ibid. f. οὗτος γὰρ αὑτός. Scribebatur οὗτος γὰρ αὐτός.

X, 450. a. Erat τρωτὸς ἄτρωτος, quod τρωτὸς οὐ τρωτὸς scripsi. Ultimo versu erat ἀμφικέφαλος. Cf. Com. graec. III p. 256.

Ibid. c. ἐπιβάλλειν οἰηθεὶς Dalecampius, vulgo ἐπιβάλλων, οἰηθεὶς. Perfecit emendationem Herwerdenus Observ. crit. p. 52. Vs. 3. κᾆτ' αὐτὴν Cobetus Mnem. V p. 85. Vulgo καὶ ταύτην.

Ibid. d. πίνη dedi pro πίννη.

Ibid. e. ἐπιτρίψαι Dobraeus, ἐπιτρίψει Casaubonus, ἐπιτρέψει libri. In ipsis Athenaei verbis ἐπιλυομένου scripsi pro ἀπολυομένου.

Ibid. f. καὶ διὰ πόντιον οἶδμα καὶ ἤπειρον διὰ πάσης. Scripsi καὶ κατὰ πόντιον οἶδμα et vs. sq. τοῖς δ' οὐδὲ παροῦσιν pro τοῖς δ' οὐ παρέουσιν. V. Com. graec. III p. 113.

X, 451. a. οὐδὲν λέγεις et παίζεις ἔχων probabiliter supplevit Cobetus Mnem. IV p. 102, idem ἢν ἁλῷ pro ἢν μὴ ἁλῷ.

Ibid. b. De Diphili loco vide Com. gr. IV p. 399.

Ibid. c. In Achaei fragmento erat χρίσματος. Ibid. πλέα τὸν pro πλεκτὸν reposuit Toupius. Vs. 3. ante Bergkium κύρβιν ἐν διπλῷ ξύλῳ. Statim erat ἱμᾶντα et ἱμᾶντι.

Ibid. d. Ion tragicus δρυός μ' ἱδρώς. Ita Casaubonus, vulgo δρυὸς μὲν ἱδρώς. Vs. squ. pro θαμνομήκης Nauckius coni. ταναομήκης. Latet aliud quid. Ibid. erat αἰγυπτίη. Vs. 3. λινουλκὸς pro λίνουλκος Ern. Köpke.

Ibid. f. Edebatur διτταί. Tum pro ὤν Nauckius τῶν.

X, 452. a. b. Ἀπολλωνείῳ scripsi pro Ἀπολλωνίῳ. Ibid. erat αὐτὰς παρέλθωσι et Κρώμνῃ.

Ibid. c. κίσηρις praebuit cod. A pro κίσσηρις.

Ibid. e. τῶν πολλῶν scripsi pro πολλῶν cum Schweighaeusero.

X, 453. a. λοιδορῶν αὐτὸν ὡς εὐρύστομον. Cod. A ὡς εἰς εὐρύστομον. Quod revocandum, aut si alterutrum delendum est, deleverim potius ὡς quam εἰς. Machon Athenaei XIII p. 581 e. ἔσκωπτεν εἰς Ἄδωνιν. Hegesander X p. 444 d. ὁ Κομηὼν εἰς κυβευτὴν σκώπτων τὸν Ῥοδοφῶντα. Quae sequuntur apud Athenaeum ἀρχαιότατος δ' ἐστὶν ὁ λογικὸς γρῖφος καὶ τῆς γριφεύειν φύσεως οἰκειότατος «τί πάντες οὐκ ἐπιστά-

μενοι διδάσκομεν;» καὶ «τί ταὐτὸν οὐδαμοῦ καὶ πανταχοῦ» καὶ «τί ταὐτὸ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς καὶ ἐν θαλάττῃ;» Haec griphorum exempla metrica sunt. In secundo post ταὐτὸν addendum ἐστίν. Ad tertii griphi exemplum, quod ita scribendum videtur τί ταὐτόν ἐστ' ἐν οὐρανῷ κἀν γῇ τε κἀν θαλάττῃ, Aristophanes Vesp. 21. composuit aenigma de Cleonymo πῶς δή; — τί ταὐτὸν ἐν γῇ τ' ἀπέβαλεν κἀν οὐρανῷ | κἀν τῇ θαλάττῃ θηρίον τὴν ἀσπίδα; Exerc. philol. I p. 34.

Ibid. c. διὰ τὸ μὴ ἐν ἑνὶ τόπῳ τὴν φύσιν ἔχειν. Potest hoc ita explicari ut τὴν φύσιν ἔχειν idem esse dicamus quod πεφυκέναι. Clarior tamen verborum sensus esset, si legeretur διὰ τὸ μὴ ἐν ἑνὶ [εἶναι] τόπῳ τὴν φύσιν ἔχειν.

Ibid. e. τὸ ποίημα. Dobraeus τὸ ῥῆμα.

Ibid. f. De Calliae loco v. Dobraeum. Vs. 5. φώνησον scripsi pro φωνῶ σοι.

X, 454. a. In eiusdem Calliae fragm. vs. 3. ἐκ δ' αὐτῆς dedi pro ἐκ ταύτης, codd. ἐκ δὲ ταύτης.

Ibid. b. Euripides κύκλος τις ὡς τόρνοισιν ἐκμετρούμενος. Describitur figura literae Θ. Fortasse ευ μετρούμενος. Cf. Hesychius Τορνοῦμαι δὲ πρὸς μέτρον· ἀντὶ τοῦ περιγράφομαι. Vs. 6. ταύτας διείργει δ' ἐν μέσαις ἄλλη μία. Nauckius tacite ἐν μέσοις. fort. διαμέσους. Eodem auctore vs. 8. pro τέταρτον ἦν scripsi τέταρτον ᾖ.

Ibid. d. τὸ δ' αὐτὸ πεποίηκε καὶ Ἀγάθων ὁ τραγῳδοποιὸς ἐν τῷ Τηλέφῳ· ἀγράμματος γάρ τις κἀνταῦθα δηλοῖ τὴν τοῦ Θησέως ἐπιγραφὴν οὕτως. Thesei quo pacto in Telepho partes esse potuerint vereor ne iusto artificiosius explicaverit Welckerus Trag. graec. p. 990. Vide igitur ne pro Τηλέφῳ scribendum sit Τληπολέμῳ, quorum nominum quam proclivis sit permutatio intelligitur e schol. Aristoph. Pac. 527. ἔστι δὲ Εὐριπίδου ἐκ Τηλέφου ἢ Τληπολέμου, de quo dixi Hist. Com. p. 385 not. 80. Tlepolemi autem multiplex fuit in fabulis Graecorum cum Theseo coniunctio. Exercit. philol. I p. 20. In Agathonis fragmento item Thesei nomen describente vss. 4 et 5. ita eduntur

ἔπειτα τριόδους πλάγιος ἦν προσκείμενος,
ἐφ' ἑνός τε κανόνος ἦσαν ἐζυγωμένοι δύο.

Describit literam Υ. ἦσαν meo suasu delevit Dindorfius. Verba ἐζυγωμένοι δύο, quibus poeta ad describendam literae H figuram vs. 2. usus est, hic temere iterata videntur. Fortasse verum est quod reposui

ἐφ' ἑνός τε κανόνος ὑπτιωμένοι δύο,

quod plane cadit in literam Υ; nisi praestat ἐφ' ἑνός τε κανόνος ἦσαν ὕπτιοι δύο. Similiter Callias p. 454 a. indicat figuram literae Ψ, ἐκ δ' αὐτῆς μέσης μικρὰ παρεστῶσ' ἑκατέρωθεν ὑπτία. Denique vs. 6. scripsi

ὅπερ δὲ τὸ τρίτον καὶ τελευταῖον πάλιν.

Vulgo ὅπερ δὲ τρίτον ην, at ABC ὅπερ δὲ τὸ τρίτον ἦν.

Ibid. e. Sequitur Theodectae locus item nominis ΘΗϹΕΥϹ descriptionem continens. Vs. 1. μεσόφθαλμος restitui pro μαλακόφθαλμος praeeunte Welckero. Videtur tamen aliud quid latere. Vs. 2. pro διϭσοί, quae Valckenarii coniectura est, libri habent δύο οἱ. Possis igitur etiam δοιοί conicere. Vs. 6. πέμπται δ' ἄνωθεν ἰσόμετροι ῥάβδοι δύο. Pro ἰσόμετροι requiro aliquid, quo dilucidius significetur quod h. l. expectatur. Fortasse ἰσόμετροι ex vs. 2. repetitum expulit genuinum ὕπτιοι. Vs. 8. πρόσθεν εἶφ' ὁ βόστρυχος. Libri fere εἶπ' ὁ βόστρυχος, praeferam nunc quod Nauckius exhibuit πρόσθ' ἔφην ὁ β. De εἶπα cf. Cobetus Mnem. IV p. 98.

Ibid. f. Vulgo Χαλκηδόνι et in epigrammate quod subicitur Χαλκηδών. Ibid. scribendum τοὐπίγραμμα.

X, 455. a. περιειλημμένους Schweigh. In Castorionis carmine vs. 1. pro βόλοις scripsi βολαῖς et v. 2. recepi Cobeti VL. p. 221. emendationem ναίονθ' (sic L, νέον θ' ceteri libri) ἕδραν, vulgo ἕδος ex coniectura Scaligeri, libri ὁδοί et ὁδός. Ib. θηροφόνε Πάν emendavi ad Theocritum p. 258. Vulgo θηρονόμε. Vs. 3. κλήσω pro κλῄσω Schweigh. ante Cobetum. Vs. 4. σοφῷ (i. e. σοφῶι) κλύειν dedi pro σοφοῖς κλύειν. Cobetus σοφοῖς κλύεν. Vs. 5. μωσοπόλε pro μουσοπόλε Cobetus. Ib. ἰεῖς Porsonus ante Cobetum, libri ἱείς et ἵεις et ἵης. In sequentibus item bis scripsi βολαῖς pro βόλοις.

Ibid. b. ἑνδεκαγράμματος debetur Schweighaeusero, hic etiam actum agit Cobetus; vulgo δεκαγράμματος. Tum πρὸς τὴν χρῆσιν perobscure dictum est; intelligerem τὴν θέσιν, *prout verba posueris*. Nisi sufficit ῥῆσιν.

Ibid. c. ἥτις ἐπιγράφεται Κένταυροι. Fortasse recte B Κένταυρος.

Ibid. d. In gripho qui affertur erat μήτηρ.

Ibid. f. Antiphanes τροφαλίδας τε λινοσάρκους. μανθάνεις; τυρὸν λέγω. Scripsi λιπαροσάρκους, quamquam aliud latere videtur. In Anaxandridis versu dedi πυρικτίτοισι γᾶς pro πυρικτύποισι γᾶς. Dobraeus praeterea γαῖς. Vs. 3. οἶμαι pro εἶναι restituit Boeckhius.

X, 456. a. In aenigmate Sphingis κινεῖται scripsi ex aliis auctoribus pro γίνονται.

Ibid. f. οὐ μακρὰν posui cum Bronstedtio pro μακράν.

X, 457. b. De griphis disserens inter alia affert versum incerti poetae λαβὼν ἀριστόνικον ἐν μάχῃ δορός. Est hoc ex illarum dictionum genere, quas veteres magistri δριμείας λέξεις dicebant. Eius modi verborum lusibus magnam partem ea quae σπουδογέλοια dicebantur composita fuisse indicat Hermogenes. V. Anal. Alex. p. 126. Addit Athenaeus καὶ τὸ περιφερόμενον

πέντ' ἄνδρες δέκα νηυσὶ κατέδραμον εἰς ἕνα χῶρον,
ἐν δὲ λίθοις ἐμάχοντο, λίθον δ' οὐκ ἦν ἀνελέσθαι,
δίψῃ δ' ἐξόλλυντο, ὕδωρ δ' ὑπερεῖχε γενείου.

Primo versu griphus in eo fortasse cernitur, quod quivis qui haec legit πέντ' ἄνδρες et δέκα ναυσὶ coniungit, cum debeat πέντε ναυσὶ et δέκα ἄνδρες coniungere. Ita hoc simile evadit illi incerti poetae versui, quem propter ambiguitatem affert Aristoteles Soph. elench. 4. πεντήκοντ' ἀνδρῶν ἑκατὸν λίπε δῖος Ἀχιλλεύς, de quo dixi Fragm. Com. IV p. 604. In secundo versu nescio an alterum λίθος unius pugnantium nomen fuerit, lapidibus inter se decertabant, at Lapidem tollere non poterant. Λίθος nomen an alicubi legatur nescio, at Λάας lithoglyphi nomen notum est e Chaerobosco in Bekkeri Anecd. p. 1182. et Etymol. M. p. 552, 42. Sed praestat fortasse viri docti (I. Scaligeri) apud Casaubonum explicatio pugnabant illi super lapidibus, in strato lapidibus pavimento sive lithostroto. Versu tertio obscurum est quo sensu dictum sit ὕδωρ δ' ὑπερεῖχε γενείου. Neque sufficere opi-

nor eiusdem viri docti explicationem aqua erat supra mentum: sudor nempe.

Ibid. c. οἱ μὴ λύσαντες τὸν προταθέντα γρῖφον, εἶ γε ἔπινον φιάλην [ἅλμῃ] κεκερασμένην. Vulgo legitur προτεθέντα, quod correxi, et ἅλμῃ addidi e coniectura Dobraei.

Ibid. e. Clearchus veteres inter pocula non illiberales sermones contulisse dicit, ἀλλὰ μᾶλλον τὰς τοιαύτας (ζητήσεις), τῷ πρώτῳ ἔπος ἰαμβεῖον εἰπόντι τὸ ἐχόμενον ἕκαστον λέγειν, καὶ τῷ κεφάλαιον εἰπόντι ἀντειπεῖν τὸ ἑτέρου ποιητοῦ τινος, εἰ τὴν αὐτὴν εἶπε (εἶχε?) γνώμην, ἔτι δὲ λέγειν ἕκαστον ἰαμβεῖον. Casaubono ἰαμβεῖον quod post ἔπος legitur delenti non assentiar. Scribendum potius ἔπος ἢ ἰαμβεῖον. Hoc enim dici debuisse videtur: cum unus epici vel scenici poetae versum protulisset, alter alterum, tertius tertium recitare tenebatur. E. c. primus recitabat ἄνδρα μοι ἔννεπε Μοῦσα πολύτροπον ὃς μάλα πολλά, secundus πλάγχθη ἐπεὶ Τροίης etc. et sic deinceps reliqui reliquos. Quod mox sequitur κεφάλαιον, de sententia uno vel pluribus versibus inclusa interpretandum videtur, quo sensu Φωκυλίδου κεφάλαια me legere memini. Cf. Grammat. Bekkeri Anecd. p. 369, 31. ἀκροτελεύτιον ἔπος: τὸ ἔσχατον κεφαλαίου τινὸς ποιητικῶς (ποιητικοῦ). Denique ubi ad finem lusus perventum erat, singuli convivae corollarii loco singulos iambos recitare iubebantur sive ex tempore fusos sive ex poetarum carminibus derivatos. Exercit. philol. I p. 34.

Ibid. καὶ ὅσ' ἀπὸ τῆς τῶν γραμμάτων καὶ συλλαβῶν ἔχεται θεωρίας. Scribendum videtur καὶ ὅσ' ἄλλα τῆς τῶν γραμμάτων. Nisi malis cum Dobraeo καὶ ὅσαπερ τῆς etc.

Ibid. f. μήνυμα scripsi cum Corae, vulgo μηνύματα. Fortasse μήνυμά τι scribendum.

X, 458. a. ἀγαθὸς ἂν εἴη χὠ φέρων καλῶς κακά. Corrigendum opinor καλῶς καλά.

Ibid. b. ἐπὶ τοῖς παροῦσι τὸν βίον παῖ διάπλεκε. Interposui παῖ. Vix enim dubitari potest quin comoediae versus sit.

Ibid. d. ὠρθωμένην πρὸς ἅπαντα τὴν ψυχὴν ἔχω. Operarum vitio impressum est πάντα et ἔχε.

Ibid. f. τὸν προτεθέντα γρῖφον. Correxi προταθέντα.

X, 459. a. In Antiphanis loco Herwerdenus ταχέως σε λέγειν χρή, idem vs. 5. delet, invito, ut equidem opinor, poeta. Vs. 8. scripsi A ποῖον; B οὐκ ἔγνως ἴσως. Vulgo A οἶον οὐκ ἔγνων ἴσως. ἔγνως iam Casaubonus, cf. Com. gr. vol. III p. 42.

Ibid. b. σου pro σοι Hermannus. Metagenis versum correxi e Polluce, vulgo καιναῖσι παροψίσι καὶ πολλαῖς.

XI, 459. c. Πολύιδος pro Πολύειδος dedit AB.

XI, 460. a. Homericus locus nescio an in marginem relegandus sit. Mox ἡμεῖς δ' οὖν scripsi pro ἡμεῖς οὖν.

Ibid. b. Simonides ἀπὸ τράπεζαν εἷλέ νιν ποτήρια. Scripsi καὶ pro νιν. In fragmento Alcmaeonidis legebatur νέκυς δὲ χαμαιστρώτους ἐπί τινας, scripsi χαμαιστρώτου ἐπὶ κλίνας. Ordo verborum hic est κλίνας νέκυς ἐπὶ χαμαιστρώτου στιβάδος. Dindorfius ἐπικλίνας, cetera intacta relinquens. Praeferendum fortasse quod coniecit Welckerus Cycl. epic. II p. 554. χαμαιστρώτου ἔπι τείνας. Vs. 2. προέθηκ' αὐτοῖσι θάλειαν. Scribendum παρέθηκ', quod epicus usus postulat.

Ibid. c. διεχρῆτο τῷ ποτηρίῳ. V. Vindicias Aristoph. p. 199.

Ibid. e. In Eubuli loco erat ἐν τῷ κυλικείῳ συντέτριφε τὰ ποτήρια. Ibid. προσευξάμην Fritzschius pro προσεύγμασιν. De sqq. vide Toeppel de fragm. Com. II p. 8.

Ibid. f. Cratinus ἥκων, vulgo ἥκω et v. 5. φρατόριος.

XI, 461. b. οὔτ' ἐν γραφαῖς οὔτ' ἐπὶ τῶν πρότερον εὑρήσομεν ποτήριον εὐμέγεθες εἰργασμένον. Indicavi post οὔτ' lacunam, sic fortasse supplendam οὔτ' ἐν ἔπεσι τῶν πρότερον.

Ibid. e. Hermippus εἰς τὸ Κυλικράνων βαδίζων σπληνόπεδον ἀφικόμην. Difficile dictu est quid sit σπληνόπεδον. Fortasse εἰς τὰ — σπιλοπέδων scribendum, quod illorum locorum naturae consentaneum est. Schweighaeuser σκληρόπεδον.

Ibid. f. In Scythini verbis restitui Ἡρακλέης pro Ἡρακλῆς et post Κυλικρῆνας addidi δ'. Ib. scripsi Τρηχινίδα pro Τρηχινίαν.

XI, 462. a. Polemo: τῶν οἰκητόρων μεθ' Ἡρακλέους τινὲς ἀφικόμενοι ἐκ Λυδίας Κυλικρᾶνες, οἳ δ' Ἀθαμᾶνες, ἐφ' ὧν οἱ τόποι διαμένουσιν. Ante μεθ' Ἡρακλέους excidisse videtur οἳ μέν et in fine ὠνομασμένοι. Tum scripsi

τοὺς ὤμους ἐγκεχαραγμένοι κύλικας ἦσαν. Vulgo κεχαραγμένοι.

Ibid. b. ὡς ἱστορεῖ Φύλαρχος. Neglexit haec I. F. Lucht Fragm. hist. Phylarchi p. 96. Eiusdem scriptoris nomen fort. Eustathio ad Il. p. 877, 16. restituendum, ubi editur Ἡρόδοτος οἶδε ποταμὸν Ἶν, καί τις δὲ ἱστορικὸς Φύλαξ. Parthacem hac in re laudat Herod. περὶ μον. p. 19, 9. Cf. Anal. Alex. p. 129.

Ibid. d. Xenophanis elegia. Vs. 2. ἀμφιτιθεῖ Dindorfius. Vs. 3. παρατείνει. Bergkius πορσαίνει, fort. παραγινεῖ i. e. παραφέρει. Vs. 4. erat κρατήρ. De vs. 5. v. Bergkium. Vs. 11. ἀν τὸ Karsten, αὐτὸ libri. Vs. 13. χρὴ δή Bergkius. De vs. 15 sqq. v. Bergkium. Vs. 20. ὧν ᾖ μνημοσύνη. Vulgo ὡς ἡ μνημοσύνη, alii aliter; Bergkius ὥς οἱ μνημόσυν' ᾖ. Vs. 22. οὐδὲ τὰ Hermannus pro οὐδέ τι. Vs. 23. σφεδανὰς Osannus, libri φενδόνας. Vs. 24. ἀγαθόν Fr. Franke, libri ἀγαθήν.

XI, 463. a. In Anacreontis epigrammate μνήσεται scripsi pro μνήσκεται, praeeunte Fr. Franke, μήσεται Bergk.

Ibid. b. In Ionis carmine vs. 3. Hauptius Progr. acad. 1862 receptis Bentleii emendationibus χειροῖν et ἰζέτω egregie restituit ὁ δὲ χρυσοῦ δῖνον ἔχων χειροῖν ἰζέτω εἰς ἔδρανον. Lobeck ad Aiac. 310. ὁ δὲ κρήσας (pincerna) οἶνον ἔχων χειροῖν νιζέτω εἰς ἔδ. Vs. 10. πιέτω pro πίεται scripsi Com. gr. III p. 516. Ib. ἁδρότερον Dindorfius, B ἀνδρότερον, vulgo κυδρότερον.

Ibid. c. d. οὐδὲ εἷς posui pro οὐδείς. neque enim dubitari potest, quin verba οὐδὲ εἷς ἂν εὐλόγως ἡμῖν φθονῆσαι νοῦν ἔχων recte Dobraeus cum Alexidis loco coniunxerit.

Ibid. φήσει με κρίνειν. Sic Dobraeus pro φήσεις, idem vs. 7. δ' οὖν pro γοῦν.

Ibid. e. καὶ τύχῃ γ' ἐράνου τινός. Scripsi κἂν τύχῃ 'ράνου. Nescio tamen an librorum scriptura servari possit.

Ibid. f. Critias Thessalos in conviviis cuicunque libuerit propinare dicit, Λακεδαιμόνιοι δὲ τὴν παρ' αὑτῷ ἕκαστος πίνει, ὁ δὲ παῖς οἰνοχοεῖ ὅσον ἂν ἀποπίῃ. Non aptum h. l. verbum οἰνοχοεῖν, pro quo potius ἐπιχέειν requiro, nec habent id codd. in quibus haec ita scripta sunt ὁ δὲ παῖς ὁ οἰνοχόος ὅσον ἂν ἀποπίῃ. Quod revocandum haud dubie, set ita

ut post *οἰνοχόος* inseratur quod facile excidere potuit *ἐπιχεῖ*. Exercit. phil. I p. 35.

XI, 464. a. Anaxandridae locum emendavit Dobraeus et Cobetus Mnem. IV 115; libri *τρόπον ἐστὶ νυνί. λέγετε.* B *τίνα πίνειν τρόπον;* Non male tamen Iacobsius *τίνα δὴ παρεσκ. πίνειν τρόπον | πάρεστε νυνί; λέγετε.* B *τίνα πίνειν τρόπον;* Vs. 3. *δῆτ' οὖν* Dindorfius in notis pro *δήπου*. In Ctesiae verbis scribe *Πέρσῃσι* et *κεραμέοισι*.

Ibid. b. In Choerili loco Naekius *χερσὶν | ὄλβον ἄνολβον ἔχω*.

Ibid. c. *διὰ τὴν ἡδονήν*. Scribendum puto *διὰ τὴν ὀδμήν* vel *διὰ τὴν ἡδονὴν [τῆς ὀδμῆς]*. Mox leguntur haec *καὶ παραχεόντων εἰς τὸν οἶνον ἧττον μεθύσκουσιν*. Scio haec utcunque defendi posse, malim tamen *παραχυθέντων*. In sequentibus *ἀφ' ὧν τὸ πινόμενον τῷ οἴνῳ παραχυθὲν μέθας ἵστησιν*, correxi *τὸ γινόμενον*.

Ibid. d. *τὴν δὲ μανίαν τοὺς πολλοὺς — τοῖς πλείστοις προσάπτεσθαι*. Aut *τοὺς πολλοὺς* abundat aut scribendum *προσάπτειν*. Erroris causam ostendit quod statim sequitur *καλεῖσθαι*.

XI, 465. a. *εἶτ' αὐτοὺς* scripsi praeeunte Schweigh. pro *εἶθ' αὐτούς*.

Ibid. b. Euripidis locus, in quo cum Schweigh. et Nauckio *φιλανθέμου* pro codd. lectione *φιλανθέου* posui, fortasse e Phaethonte ductus est.

XI, 466. a. In fragmento Thebaidos cyclicae nondum omnia emendata sunt:

αἶψα δὲ παισὶν ἑοῖσι μετ' ἀμφοτέροισιν ἐπαρὰς
ἀργαλέας ἠρᾶτο· θεὸν δ' οὐ λάνθαν' Ἐρινύν.

In quibus quo pacto *μετὰ* explicari possit non intelligo; videant alii. Fortasse *μεταμφοτέροισι* scribendum est, id ut dictum sit ut *συναμφότερος*. Tum parum eleganter scriptum est *θεὸν —Ἐρινύν*. Posui quod scripsit sine dubio poeta *θεῶν δ' οὐ λάνθαν' ἐρινύν*, neque latuit deorum vindictam. Sequuntur hi versus:

ὡς οὔ οἱ πατρῷι' ἐνηείῃ φιλότητος
δάσσαιντ', ἀμφοτέροισι δ' ἔοι πόλεμοί τε μάχαι τε.

Ita Dindorfius edidit ex emendatione Hermanni, libri *πατρῴαν*

εἴη φιλότητι, in quibus aperte mihi latere visum est πατρώϊ' ἐν ἠθείῃ φιλότητι, fraterno amore. Praeterea nescio an scribendum sit ὡς οὗ οἱ τὰ πατρώϊ'. Ultimo versu ἕοι item Hermanni est correctio, libri ἀεί, quod revocavi indicata in fine versus lacuna. Probabile est in proximi versus initio fuisse εἶεν, quod post μάχαι τε facile excidit.

Ibid. b. Scripsi Λαρισαίοις ex B pro Λαρισσαίοις, et in Sophoclis fragmento praeeunte Schweighaeusero posui ἀγῶνα πάγξενον κηρύσσεται. Libri πάνξενα κηρύσσεται, Dindorfius πάγξεν' ἀγκηρύσσεται.

Ibid. Post μετὰ τριακοσίων indicaverim lacunam, excidit fortasse φίλων.

Ibid. Ἀντικλείδης — περὶ Γρᾶ διηγούμενος, τοῦ τὴν ἀποικίαν εἰς Λέσβον στείλαντος σὺν ἄλλοις βασιλεῦσι. Nescio quos reges dicat. Corrigendum suspicor σὺν ἄλλοις Αἰολεῦσι. V. Strabon. XIII p. 582 Cas. In ipso loco Anticlidae, μυθολογοῦσι δὲ περὶ τῶν ἐν Μηθύμνῃ τινὲς περὶ τῆς ἀφεθείσης εἰς τὴν θάλασσαν παρθένου, in his περὶ ante τῶν delendum et deinceps καθεθείσης scribendum videtur.

Ibid. d. Pergit Anticlides: καί φασιν ἐρασθέντα αὐτῆς τῶν ἡγεμόνων τινά, ᾧ ἦν τοὔνομα Ἔναλος, ἐκκολυμβῆσαι βουλόμενον ἀνασῶσαι τὴν παιδίσκην. Pro βουλόμενον scribendum omnino βουλομένην.

Ibid. καὶ διηγεῖσθαι τὸν τρόπον. Indicavi lacunam, excidisse tale quid ratus quale est τῆς ἀφανίσεως, vel τῆς διαφυγῆς. Ib. erat Νηρηΐσι, quod servari potest. Non de nihilo est quod Neptuni equos se pavisse dicit Enalus; eorum enim in illis locis stationem fuisse constat ex Homeri Il. 13,32.

X, 781. c. καὶ seclusi. Tum ἔχοντα κύπελλον χρυσοῦ οὕτω θαυμασίου, ὡς τὸν παρ' αὐτοῖς αὐτῷ παραβαλλόμενον οὐδὲν διάφορον εἶναι χαλκοῦ. Pro παρ' αὐτοῖς scribendum videtur παρ' ἄλλοις.

Ibid. d. ποτήριον coniunxi cum fragmento incerti lyrici:

ἃ δ' ὑποδεξαμένα θαήσατο χρύσεον αἶψα ποτήριον.

E numeris si coniecturam capere licet, Stesichori hic versus fuerit, cuius in proximis Athenaeus memoriam inicit.

Ibid. τῷ κληθέντι ἀρίστῳ τῶν καλουμένων σοφῶν. Scripsi cum Dobraeo τῷ κριθέντι. Praeterea in verbis τῶν

καλουμένων σοφῶν addendum ἑπτά, quod omitti non potuit et ζ' scriptum quam facile exciderit quivis videat. Cf. p. 463 c. In sequentibus pro ἐμμελὲς recipienda erat Schweigh. emendatio ἐμμελῶς. Ibid. erat πόματι φάρμακον ὑγείας.

Ibid. e. In Antiphanis loco legebatur ἕλκουσι γνάθοις ὁλκοῖς ἀπαύστοις. Scripsi γνάθοιν.

Ibid. f. Nicomachus ὦ χαῖρε χρυσοκλαῦστα καὶ χρυσοῦς ἐμῶν. Addidi χαῖρε cll. Aristoph. Acharn. 872. ὦ χαῖρε κολλικοφάγε Βοιωτίδιον. Pro χρυσοκλαῦστα Letronnius χρυσόκλυστα. Ib. Philippides ὑπερήφαν'· ἔγωγε μὲν γάρ. Ita correxi; vulgo ὑπερήφανα, ἐγὼ μὲν γάρ.

XI, 782. a. Anacreon ὡς δὴ πρὸς ἔρωτα πυκταλίζω.. Ita Bergkius, vulgo ὡς μή, Dobraeus ὡς ἄν.

Ibid. b. χρῷντο pro χρῶνται Schweighaeuserus.

Ibid. Memoratur scyphus cui Troiae excidium insculptum erat cum hac inscriptione:

Γράμματα Παρρασίοιο, τέχνα Μυός· ἔμμι δὲ ἔργον
Ἰλίου αἰπεινᾶς, ἂν ἕλον Αἰακίδαι.

Merito in verbis ἔργον Ἰλίου haesit Schweighaeuserus, nec probari potest aut Iacobsii interpretatio ἔργον de aerumnis et laboribus explicantis, aut Letronnii Observ. sur les noms de vases p. 71. ita haec vertentis: mon sujet est la prise de la haute Ilion. Non dubium mihi quin scypho insculptum fuerit EIKON (antiquis enim literis epigramma exaratum fuit), quod prono errore abiit in ΕΡΓΟΝ. Nec de hiatu timendum in voce εἰκὼν digammata. Γράμματα e Iacobsii emendatione editum est; libri enim γράμμα. Scribendum igitur γραμμά, quo satis commode operis delineatio indicatur. Tum Παρρασίοιο item Iacobsii emendatio est, ducta illa e Pausania I, 28, 2. τῷ δὲ Μυῒ ταῦτά τε καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἔργων Παρράσιον καταγράψαι (λέγουσι) τὸν Εὐήνορος. At Pausaniae locus non caret difficultatibus, de quibus dixit Sillig Catal. Artif. p. 289. contra quem qui disputavit Letronnius Sur la peinture murale p. 300. nescio an non omnia removerit quibus Pausanias erroris arguatur. Quodsi recte libri habent Πηρασίοιο, is ut diversus a Parrhasio pictor fuisse statuatur, eam doricam formam esse credam pro vulgari Πειρασίοιο, ut ἄπηρος dorice dictum est pro ἤπειρος.

Πειράσιος autem idem nomen est quod alias *Πείρασος*. Exercit. phil. II p. 21. Versu altero nescio qui sint Aeacidae Troiae eversores; itaque scripsi *ἂν εἷλεν Αἰακίδας* cll. Horatio Carm. IV, 6. Troiae prope victor altae Phthius Achilles. Nunc praetulerim *ἂν εἷλεν Αἰολίδας* i. e. Ulixes. Cf. Welcker de Cyclo epico vol. II p. 275.

Ibid. d. Pindarus *ἀέξονται φρένας ἀμπελίνοις τόξοις δαμέντες*. Si recte dicendi usum observavi, scribendum erit *ἀέξοντι*. In Cratini loco *ἐπονομάζουσ' ἅμα* scripsi pro *ἐπονομάζουσα*.

Ibid. e. In Bacchylidis fragmento malim *νεανίαισι* pro *νεανίαις*. Vs. 2. *ἀντείνασα* pro *ἐντείνουσα* suppeditavit ipse Athenaeus XV 667 c.

Ibid. f. In Epicratis loco *κυμβία* pro *κυλίκια* scripsi, cuius mutationis causas explicui Com. gr. III p. 373.

XI, 783. a. *ἄροκλον ἡ φιάλη παρὰ τῷ Κολοφωνίῳ Νικάνδρῳ*. Hoc quid nominis sit nemo dixerit, ac vereor ne Athenaeus prava scriptura in errorem adductus sit. Fuit fortasse *ἀρύβαλλος*.

Ibid. d. Platonici loci initium ita scriptum edebatur
λύσας δὲ ἀργὴν στάμνον εὐώδους ποτοῦ —
Correxi *λύσασα δ' ἄρτι στάμνον*.

Ibid. e. Amipsias *σὺ δ' ᾆδε πρός, τήνδ' ἐκπίομαι*. Sic scribendum pro *σὺ δ' ᾆδε πρὸς τήνδ', ἐκπίομαι*. Monuerat iam Iacobsius. In scolio apud Amipsiam addidi *ὄντ'* et scripsi *ἀλλ' ἐρᾶν κάσθίειν* cum Dindorfio, libri *ἀλλ' ἐρᾶν καὶ κατεσθίειν*. Tum dedi *σὺ δὲ κάρτ' ἀφειδής* pro *σὺ δὲ κάρτα φείδῃ*.

Ibid. Pro *προυσίς* scribendum *προυσιάς*. Ibid. litt. f. erat *βαλάντια*.

Ibid. In Sophoclis loco *κακὴ* ante *κακῶς* addidi; locus haud dubie e satyrico dramate ductus est. Vs. 2. *ἢ τὰς ἀρύστεις ὧδ' ἔχουσ' ἐκώμασας*. Suspicor *ὧδ' ἑλοῦσ' ἐκόμπασας*, quae ablatis, quibus vinum hauriebamus, cyathis sic gloriaris. Satyrum haec dicentem audire videor.

XI, 784. a. Anaxilas fortasse scripserat *καὶ δὴ πίνειν ἐξ ἀργυρίδων χρυσῶν*.

Ibid. b. *οἰνοφόρον βαρβαρικὸν ἀργυροῦν*. In *βαρβαρικόν* vitium latet. An *καρχαρικόν*? i. e. *κερχνῶδες* vel *κερχ*-

νωτόν. Tum λυκιουργεῖς pro λυκιουργοί scripsit Schweighaeuserus.

Ibid. Sopater βαυκαλὶς ἡ τετράκυκλος. Scripsi τετρακότυλος. Sequuntur haec κατασκευάζουσι δέ οἱ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τὴν ὕαλον μεταρρυθμίζοντες πολλάκις πολλαῖς ἰδέαις ποτηρίων. Vere mihi scripsisse videor πολλαῖς καὶ ποικίλαις ἰδέαις.

Ibid. d. Socrates (?) οἳ μὲν ἐκ φιάλης πίνοντες ὅσον θέλουσι τάχιστ' ἀπαλλαγήσονται. Scribendum πιόντες. Tum post στάζοντες indicavi lacunam.

Ibid. In Alexidis vs. 1. erat σου. Correxit Schweighaeuserus.

Ibid. f. In Achaei loco Porsonus coniecit πάρεστιν οὗ κάπουσία. v. Nauckium P. T. p. 585. Vs. 4. τό τ' ο κηρύσσετον VL. v. Nauckium.

XI, 467. c. Eubuli locum, in quo legebatur φιάλιον, τῷ δὲ πολλά —, correxit Cobetus Mnem. IV 116. Vs. 1. Dobraeus κάκιστα.

Ibid. d. Diodorus vs. 2. pro γύναι scripsi κοτύλαι et vs. 4. addidi B.

Ibid. Κλεάνθης — ἐν τῷ περὶ μεταλήψεως. V. Lobeck ad Sophoclis Ai. 708.

Ibid. f. In Archedici loco Herwerdenus Nov. Add. crit. p. 45. citra necessitatem pro ἦρεν scripsit ἥρπασ'. Apollophanes δεῖνός τι δεῖνος καὶ καλαθίσκος οὑτοσί. In his verba τι δεῖνος et οὑτοσί Dind. seclusit. Malim δεῖνος. B τί δεῖνος; A καὶ καλαθίσκος οὑτοσί, quampuam posis etiam sic δεινόν τι δεῖνος καὶ καλαθίσκος οὑτοσί.

XI, 468. a. In Antimachi loco vs. 5. ἐνσχερὼ ἑστηῶσι. Cod. A ἐκ χερὼς ἑστιῶσι. Illud Iacobsius, hoc Hermannus correxit (tolle operarum errorem ἐν σχερῷ). Quod Stollius coniecit ἑδριόωσιν probari non potest. Libantes non sedebant, sed stabant.

Ibid. b. Recte opinor Stollius προφερέστατον. Pro μέλιτος fortasse μέθυος scribendum est, neque enim de libatione amplius agi videtur, sed de compotatione.

Ibid. c. Poculum δακτυλωτόν corruptelae suspectum fuit et mihi et Nauckio, iniuria, ut opinor. Potuit sic dici pocu-

lum δακτύλοις, quod conchae nomen est, ornatum. In Ionis vs. 3. μὲν pro μέγ' Dobraeus et Osannus scripserunt.

Ibid. e. χαλκίον scripsi pro χαλκεῖον.

Ibid. f. Malim ἥξει pro ἥκει.

XI, 469. a. χωρεῖν pro χωροῦν Coraes.

Ibid. b. In Stephani loco fort. scribendum τούτῳ δὲ προὔπι'. Vs. 2. scripsi καινόν τι νῦν τουτὶ γέγονε ποτήριον. Libri νῦν τοῦτο. Dindorfius cum Iacobsio καινόν τι τοῦτο γέγονε νῦν ποτήριον.

Ibid. c. ἡδυποτίδας pro ἡδυπότια recepi ex VL.

Ibid. f. Antimachus χρυσέῳ ἐν δέπαϊ. Vulgo εὐχρέῳ, correxit Casaub.

XI, 470. a. δὲ Ναννοῖ. Vulgo δ' ἐν Ναννοῖ, cod. A δ' εν αννοι. In Mimnermi carmine vs. 6. κοίλη scripsi pro κοίλη, et vs. 9. ἵνα δὴ θοόν. Vulgo ἵνα οἱ θοόν. Codd. ἵν' ἀλήθοον. Vs. 11. σφετέρων pro ἑτέρων Bergk.

Ibid. c. Pherecydi restituendae sunt formae ionicae ὁ δὲ Ἡρακλέης — βαλέων — ἐφόρεε — ταῖσι ἵπποισι. In verbis ἐπὴν δύνῃ, διὰ τοῦ ὠκεανοῦ τὴν νύκτα πρὸς ἕω ἵν' ἀνίσχει ὁ ἥλιος, libri habent πρὸς ἕω ἥνιν ἀνίσχει. Scribendum igitur πρὸς ἑωίην ἵνα ἀνίσχει. Praeterea pro δύνῃ scripsi δύῃ. De ἔδυνα cf. Buttmannus Gramm. II p. 157.

Ibid. e. In Alexidis loco dedi ἅνθρωπος pro ἄνθρωπος.

Ibid. f. Apud Theopompum vs. 5. φίλτατε ex Porsoni coniectura scriptum est pro φιλτάτη, quod servari potest, si φιλτάτη cum verbis personae A coniungitur, ut fecit Iacobsius. Vs. 8. legebatur σπινθὴρ τάλα σπείραις μεναι. Quae partim egregie correxit Adamus τάλας πειρᾷς με; ναί. Vs. 9. τήνδε inserui. Vs. 11. παράδος τὸ πρῶτον. Frustra Herwerdenus παράδος τὸ ποτήριον. Sequebatur apud poetam εἶτα.

XI, 471. b. In Cleanthis loco γὰρ post ταῦτα delendum est, nec reliqua integre scripta sunt (corr. ἰφικρατὶς). Tum μορφάς pro δειράς recepi ex Eustathio.

Ibid. c. De Antiphanis fragm. vide Com. gr. III p. 95. et Cobetum N. L. p. 132.

Ibid. d. Eubulus ὑπεραφρίζουσαν παρά. Dobraeus πάνυ, quod languet. Fortasse κάρα, ut volui Com. graec. III p. 231. Vs. 3. erat κωθωνόχειρον, quod κωθωνόχειλον scripsi iam

Quaest. scen. III p. 18. V. Com. graec. l. l. Ibid. erat ψηφοπεριβομβητρίαν. Vs. 6. κισσῷ κάρα βρύουσαν Porsonus, vulgo κισσῷ καταβρύουσαν. Possis etiam κισσοῖσι καταβρύουσαν.

Ibid. e. ὑπερθύουσαν. Sylburgius ὑπερβρύουσαν, Herwerdenus Obs. crit. p. 67. ὑπεραφρίζουσαν, alius v. d. ὑπερζέουσαν. Possis etiam probabius ὑπερφλύουσαν conicere. Sed nihil mutandum videtur; quidni enim poculum vino plenum recte dicatur superaestuare?

XI, 472. a. In Alexidis loco ἀνάψας posui pro συνάψας, cuius compositi nulla hic vis est.

Ibid. b. In Menandri loco deerat τήν, et in seq. fragmento μεστήν addidi; necessario enim aliquid requiritur, ex quo Menandrum θηρίκλειος feminine dixisse intelligatur. In fragmento Dioxippi ἥδιστα γὰρ | ἐκ τῶν τοιούτων ἐκχέας ποτηρίων | εἴωθα πίνειν, in his igitur ἐκχέας Porsoni est coniectura, libri αἴσχεα, quod Αἰσχέα scripsi, nisi Αἰσχρέα praeferas, cuius nominis exempla praebent Herod. VIII 11. Aelianus Epist. 17.

Ibid. c. In Apollodori fragmento cum Porsono θηρίκλεια pro θηρίκλειοι dedi.

Ibid. e. In Theophili loco post κεραννύει vel post ζέουσαν indicanda erat lacuna; addendum enim erat aliquid, quo pincernae in porrigendo poculo elegantia et dexteritas laudabatur. In eiusdem poetae fragmento post εἰσφέρει addidi τινά. Pro ἴσθμιον Dobraeus ἠθμόν vel ἠθάνιον suspicatur; pro τὶ ποτήριον erat τὸ ποτήριον.

Ibid. f. Epigenes fortasse scripserat βασιλέως υἱὸν λέγεις [ἡμῖν] ἀφῖχθαι. Dobraeus υἱόν [τινα] λέγεις ἀφῖχθαι. De Pixodaro dixi Hist. crit. p. 354. Quod ibidem affertur Hedyli epigramma, in eo fortasse iusto suspiciosior edidi:

πίνωμεν· καὶ γάρ τι νέον, παῖ, κάρτα παρ' οἶνον
εὕροιμ' ἂν λεπτὸν καί τι μελιχρὸν ἔπος.

Vulgo καὶ γάρ τι νέον καὶ γάρ τι παρ' οἶνον. Haesit in iterato καὶ γάρ τι etiam Dobraeus, nihil tamen ille tentans. Pro εὕροιμ' ἂν ante Iacobsium erat εὕροιμεν.

XI, 473. a. Sequitur eiusdem Hedyli carmen, cuius primo versu legebatur ἐξ ἠοῦς εἰς νύκτα καὶ ἐκ νυκτῶν Πασι-

nor eiusdem viri docti explicationem aqua erat supra mentum: sudor nempe.

Ibid. c. *οἱ μὴ λύσαντες τὸν προταθέντα γρῖφον, εἴ γε ἔπινον φιάλην [ἅλμῃ] κεκερασμένην.* Vulgo legitur *προτεθέντα*, quod correxi, et *ἅλμῃ* addidi e coniectura Dobraei.

Ibid. e. Clearchus veteres inter pocula non illiberales sermones contulisse dicit, *ἀλλὰ μᾶλλον τὰς τοιαύτας (ζητήσεις), τῷ πρώτῳ ἔπος ἰαμβεῖον εἰπόντι τὸ ἐχόμενον ἕκαστον λέγειν, καὶ τῷ κεφάλαιον εἰπόντι ἀντειπεῖν τὸ ἑτέρου ποιητοῦ τινος, εἰ τὴν αὐτὴν εἶπε (εἶχε?) γνώμην, ἔτι δὲ λέγειν ἕκαστον ἰαμβεῖον.* Casaubono *ἰαμβεῖον* quod post *ἔπος* legitur delenti non assentiar. Scribendum potius *ἔπος ἢ ἰαμβεῖον.* Hoc enim dici debuisse videtur: cum unus epici vel scenici poetae versum protulisset, alter alterum, tertius tertium recitare tenebatur. E. c. primus recitabat *ἄνδρα μοι ἔννεπε Μοῦσα πολύτροπον ὃς μάλα πολλά*, secundus *πλάγχθη ἐπεὶ Τροίης* etc. et sic deinceps reliqui reliquos. Quod mox sequitur *κεφάλαιον*, de sententia uno vel pluribus versibus inclusa interpretandum videtur, quo sensu *Φωκυλίδου κεφάλαια* me legere memini. Cf. Grammat. Bekkeri Anecd. p. 369, 31. *ἀκροτελεύτιον ἔπος: τὸ ἔσχατον κεφαλαίου τινὸς ποιητικῶς (ποιητικοῦ).* Denique ubi ad finem lusus perventum erat, singuli convivae corollarii loco singulos iambos recitare iubebantur sive ex tempore fusos sive ex poetarum carminibus derivatos. Exercit. philol. I p. 34.

Ibid. *καὶ ὅσ' ἀπὸ τῆς τῶν γραμμάτων καὶ συλλαβῶν ἔχεται θεωρίας.* Scribendum videtur *καὶ ὅσ' ἄλλα τῆς τῶν γραμμάτων.* Nisi malis cum Dobraeo *καὶ ὅσαπερ τῆς* etc.

Ibid. f. *μήνυμα* scripsi cum Corae, vulgo *μηνύματα.* Fortasse *μήνυμά τι* scribendum.

X, 458. a. *ἀγαθὸς ἂν εἴη χὼ φέρων καλῶς κακά.* Corrigendum opinor *καλῶς καλά.*

Ibid. b. *ἐπὶ τοῖς παροῦσι τὸν βίον παῖ διάπλεκε.* Interposui *παῖ.* Vix enim dubitari potest quin comoediae versus sit.

Ibid. d. *ὠρθωμένην πρὸς ἅπαντα τὴν ψυχὴν ἔχω.* Operarum vitio impressum est *πάντα* et *ἔχε.*

Ibid. f. τὸν προτεθέντα γρῖφον. Correxi *προταθέντα.*

X, 459. a. In Antiphanis loco Herwerdenus ταχέως σε λέγειν χρή, idem vs. 5. delet, invito, ut equidem opinor, poeta. Vs. 8. scripsi A ποῖον; B οὐκ ἔγνως ἴσως. Vulgo A οἷον οὐκ ἔγνων ἴσως. ἔγνως iam Casaubonus, cf. Com. gr. vol. III p. 42.

Ibid. b. σου pro σοι Hermannus. Metagenis versum correxi e Polluce, vulgo καιναῖσι παροψίσι καὶ πολλαῖς.

XI, 459. c. Πολύιδος pro Πολύειδος dedit AB.

XI, 460. a. Homericus locus nescio an in marginem relegandus sit. Mox ἡμεῖς δ' οὖν scripsi pro ἡμεῖς οὖν.

Ibid. b. Simonides ἀπὸ τράπεζαν εἷλέ νιν ποτήρια. Scripsi καὶ pro νιν. In fragmento Alcmaeonidis legebatur νέκυς δὲ χαμαιστρώτους ἐπί τινας, scripsi χαμαιστρώτου ἐπὶ κλίνας. Ordo verborum hic est κλίνας νέκυς ἐπὶ χαμαιστρώτου στιβάδος. Dindorfius ἐπικλίνας, cetera intacta relinquens. Praeferendum fortasse quod coniecit Welckerus Cycl. epic. II p. 554. χαμαιστρώτου ἔπι τείνας. Vs. 2. προέθηκ' αὐτοῖσι θάλειαν. Scribendum παρέθηκ', quod epicus usus postulat.

Ibid. c. διεχρῆτο τῷ ποτηρίῳ. V. Vindicias Aristoph. p. 199.

Ibid. e. In Eubuli loco erat ἐν τῷ κυλικείῳ συντέτριφε τὰ ποτήρια. Ibid. προσευξάμην Fritzschius pro προσεύγμασιν. De sqq. vide Toeppel de fragm. Com. II p. 8.

Ibid. f. Cratinus ἥκων, vulgo ἥκω et v. 5. φρατόριος.

XI, 461. b. οὔτ' ἐν γραφαῖς οὔτ' ἐπὶ τῶν πρότερον εὑρήσομεν ποτήριον εὐμέγεθες εἰργασμένον. Indicavi post οὔτ' lacunam, sic fortasse supplendam οὔτ' ἐν ἔπεσι τῶν πρότερον.

Ibid. e. Hermippus εἰς τὸ Κυλικράνων βαδίζων σπληνόπεδον ἀφικόμην. Difficile dictu est quid sit σπληνόπεδον. Fortasse εἰς τὰ — σπιλοπέδων scribendum, quod illorum locorum naturae consentaneum est. Schweighaeuser σκληρόπεδον.

Ibid. f. In Scythini verbis restitui Ἡρακλέης pro Ἡρακλῆς et post Κυλικρῆνας addidi δ'. Ib. scripsi Τρηχινίδα pro Τρηχινίαν.

XI, 462. a. Polemo: τῶν οἰκητόρων μεθ' Ἡρακλέους τινὲς ἀφικόμονοι ἐκ Λυδίας Κυλικρᾶνες, οἳ δ' Ἀθαμᾶνες, ἀφ' ὧν οἱ τόποι διαμένουσιν. Ante μεθ' Ἡρακλέους excidisse videtur οἳ μέν et in fine ὠνομασμένοι. Tum scripsi

τοὺς ὤμους ἐγκεχαραγμένοι κύλικας ἦσαν. Vulgo κεχαραγμένοι.

Ibid. b. ὡς ἱστορεῖ Φύλαρχος. Neglexit haec I. F. Lucht Fragm. hist. Phylarchi p. 96. Eiusdem scriptoris nomen fort. Eustathio ad Il. p. 877, 16. restituendum, ubi editur Ἡρόδοτος οἶδε (ποταμὸν Ἶν) καί τις δὲ ἱστορικὸς Φύλαξ. Parthacem hac in re laudat Herod. περὶ μον. p. 19, 9. Cf. Anal. Alex. p. 129.

Ibid. d. Xenophanis elegia. Vs. 2. ἀμφιτιθεῖ Dindorfius. Vs. 3. παρατείνει. Bergkius πορσαίνει, fort. παραγινεῖ i. e. παραφέρει. Vs. 4. erat κρατήρ. De vs. 5. v. Bergkium. Vs. 11. ἂν τὸ Karsten, αὐτὸ libri. Vs. 13. χρὴ δή Bergkius. De vs. 15 sqq. v. Bergkium. Vs. 20. ὧν ᾖ μνημοσύνη. Vulgo ὡς ἡ μνημοσύνη, alii aliter; Bergkius ὥς οἱ μνημόσυν' ᾖ. Vs. 22. οὐδὲ τὰ Hermannus pro οὐδέ τι. Vs. 23. σφεδανὰς Osannus, libri φενδόνας. Vs. 24. ἀγαθόν Fr. Franke, libri ἀγαθήν.

XI, 463. a. In Anacreontis epigrammate μνήσεται scripsi pro μνήσκεται, praeeunte Fr. Franke, μήσεται Bergk.

Ibid. b. In Ionis carmine vs. 3. Hauptius Progr. acad. 1862 receptis Bentleii emendationibus χειροῖν et ἱζέτω egregie restituit ὃ δὲ χρυσοῦ δῖνον ἔχων χειροῖν ἱζέτω εἰς ἕδρανον. Lobeck ad Aiac. 310. ὁ δὲ κρήσας (pincerna) οἶνον ἔχων χειροῖν νιζέτω εἰς ἕδ. Vs. 10. πιέτω pro πίεται scripsi Com. gr. III p. 516. Ib. ἁδρότερον Dindorfius, B ἀνδρότερον, vulgo κυδρότερον.

Ibid. c. d. οὐδὲ εἷς posui pro οὐδείς. neque enim dubitari potest, quin verba οὐδὲ εἷς ἂν εὐλόγως ἡμῖν φθονῆσαι νοῦν ἔχων recte Dobraeus cum Alexidis loco coniunxerit.

Ibid. φήσει με κρίνειν. Sic Dobraeus pro φήσεις, idem vs. 7. δ' οὖν pro γοῦν.

Ibid. e. καὶ τύχῃ γ' ἐράνου τινός. Scripsi κἂν τύχῃ 'ράνου. Nescio tamen an librorum scriptura servari possit.

Ibid. f. Critias Thessalos in conviviis cuicunque libuerit propinare dicit, Λακεδαιμόνιοι δὲ τὴν παρ' αὐτῷ ἕκαστος πίνει, ὁ δὲ παῖς οἰνοχοεῖ ὅσον ἂν ἀποπίῃ. Non aptum h. l. verbum οἰνοχοεῖν, pro quo potius ἐπιχέειν requiro, nec habent id codd. in quibus haec ita scripta sunt ὁ δὲ παῖς ὁ οἰνοχόος ὅσον ἂν ἀποπίῃ. Quod revocandum haud dubie, set ita

ut post οἰνοχόος inseratur quod facile excidere potuit ἐπιχεῖ. Exercit. phil. I p. 35.

XI, 464. a. Anaxandridae locum emendavit Dobraeus et Cobetus Mnem. IV 115; libri τρόπον ἐστὲ νυνί. λέγετε. B τίνα πίνειν τρόπον; Non male tamen Iacobsius τίνα δὴ παρεσκ. πίνειν τρόπον | πάρεστε νυνί; λέγετε. B τίνα πίνειν τρόπον; Vs. 3. δῆτ' οὖν Dindorfius in notis pro δήπου. In Ctesiae verbis scribe Πέρσῃσι et κεραμέοισι.

Ibid. b. In Choerili loco Naekius χερσὶν | ὄλβον ἄνολβον ἔχω.

Ibid. c. διὰ τὴν ἡδονήν. Scribendum puto διὰ τὴν ὀδμήν vel διὰ τὴν ἡδονὴν [τῆς ὀδμῆς]. Mox leguntur haec καὶ παραχεόντων εἰς τὸν οἶνον ἧττον μεθύσκουσιν. Scio haec utcunque defendi posse, malim tamen παραχυθέντων. In sequentibus ἀφ' ὧν τὸ πινόμενον τῷ οἴνῳ παραχυθὲν μέθας ἵστησιν, correxi τὸ γινόμενον.

Ibid. d. τὴν δὲ μανίαν τοὺς πολλοὺς — τοῖς πλείστοις προσάπτεσθαι. Aut τοὺς πολλοὺς abundat aut scribendum προσάπτειν. Erroris causam ostendit quod statim sequitur καλεῖσθαι.

XI, 465. a. εἶτ' αὐτοὺς scripsi praeeunte Schweigh. pro εἶθ' αὐτούς.

Ibid. b. Euripidis locus, in quo cum Schweigh. et Nauckio φιλανθέμου pro codd. lectione φιλανθέου posui, fortasse e Phaethonte ductus est.

XI, 466. a. In fragmento Thebaidos cyclicae nondum omnia emendata sunt:

αἶψα δὲ παισὶν ἑοῖσι μετ' ἀμφοτέροισιν ἐπαρὰς
ἀργαλέας ἠρᾶτο· θεὸν δ' οὐ λάνθαν' Ἐρινύν.

In quibus quo pacto μετὰ explicari possit non intelligo; videant alii. Fortasse μεταμφοτέροισι scribendum est, id ut dictum sit ut συναμφότερος. Tum parum eleganter scriptum est θεὸν —Ἐρινύν. Posui quod scripsit sine dubio poeta θεῶν δ' οὐ λάνθαν' ἐρινύν, neque latuit deorum vindictam. Sequuntur hi versus:

ὡς οὔ οἱ πατρῶϊ' ἐνηείῃ φιλότητος
δάσσαιντ', ἀμφοτέροισι δ' ἔοι πόλεμοί τε μάχαι τε.

Ita Dindorfius edidit ex emendatione Hermanni, libri πατρῴαν

εἴη φιλότητι, in quibus aperte mihi latere visum est πατρῴ' ἐν ἠθείῃ φιλότητι, fraterno amore. Praeterea nescio an scribendum sit ὡς οὗ οἱ τὰ πατρῷ'. Ultimo versu ἕοι item Hermanni est correctio, libri ἀεί, quod revocavi indicata in fine versus lacuna. Probabile est in proximi versus initio fuisse εἶεν, quod post μάχαι τε facile excidit.

Ibid. b. Scripsi Λαρισαίοις ex B pro Λαρισσαίοις, et in Sophoclis fragmento praeeunte Schweighaeusero posui ἀγῶνα πάγξενον κηρύσσεται. Libri πάνξενα κηρύσσεται, Dindorfius πάγξεν' ἀγκηρύσσεται.

Ibid. Post μετὰ τριακοσίων indicaverim lacunam, excidit fortasse φίλων.

Ibid. Ἀντικλείδης — περὶ Γρᾶ διηγούμενος, τοῦ τὴν ἀποικίαν εἰς Λέσβον στείλαντος σὺν ἄλλοις βασιλεῦσι. Nescio quos reges dicat. Corrigendum suspicor σὺν ἄλλοις Αἰολεῦσι. V. Strabon. XIII p. 582 Cas. In ipso loco Anticlidae, μυθολογοῦσι δὲ περὶ τῶν ἐν Μηθύμνῃ τινὲς περὶ τῆς ἀφεθείσης εἰς τὴν θάλασσαν παρθένου, in his περὶ ante τῶν delendum et deinceps καθεθείσης scribendum videtur.

Ibid. d. Pergit Anticlides: καί φασιν ἐρασθέντα αὐτῆς τῶν ἡγεμόνων τινά, ᾧ ἦν τοὔνομα Ἔναλος, ἐκκολυμβῆσαι βουλόμενον ἀνασῶσαι τὴν παιδίσκην. Pro βουλόμενον scribendum omnino βουλομένην.

Ibid. καὶ διηγεῖσθαι τὸν τρόπον. Indicavi lacunam, excidisse tale quid ratus quale est τῆς ἀφανίσεως, vel τῆς διαφυγῆς. Ib. erat Νηρηίσι, quod servari potest. Non de nihilo est quod Neptuni equos se pavisse dicit Enalus; eorum enim in illis locis stationem fuisse constat ex Homeri Il. 13, 32.

X, 781. c. καὶ seclusi. Tum ἔχοντα κύπελλον χρυσοῦ οὕτω θαυμασίου, ὡς τὸν παρ' αὐτοῖς αὐτῷ παραβαλλόμενον οὐδὲν διάφορον εἶναι χαλκοῦ. Pro παρ' αὐτοῖς scribendum videtur παρ' ἄλλοις.

Ibid. d. ποτήριον coniunxi cum fragmento incerti lyrici:

ἃ δ' ὑποδεξαμένα θαήσατο χρύσεον αἶψα ποτήριον.

E numeris si coniecturam capere licet, Stesichori hic versus fuerit, cuius in proximis Athenaeus memoriam inicit.

Ibid. τῷ κληθέντι ἀρίστῳ τῶν καλουμένων σοφῶν. *Scripsi* cum Dobraeo τῷ κριθέντι. Praeterea in verbis τῶν

καλουμένων σοφῶν addendum *ἑπτά*, quod omitti non potuit et *ζ´* scriptum quam facile exciderit quivis videat. Cf. p. 463 c. In sequentibus pro *ἐμμελὲς* recipienda erat Schweigh. emendatio *ἐμμελῶς*. Ibid. erat *πόματι φάρμακον ὑγείας*.

Ibid. e. In Antiphanis loco legebatur *ἕλκουσι γνάθοις ὁλκοῖς ἀπαύστοις*. Scripsi *γνάθοιν*.

Ibid. f. Nicomachus *ὦ χαῖρε χρυσοκλαῦστα καὶ χρυσοῦς ἐμῶν*. Addidi *χαῖρε* cll. Aristoph. Acharn. 872. *ὦ χαῖρε κολλικοφάγε Βοιωτίδιον*. Pro *χρυσοκλαῦστα* Letronnius *χρυσόκλυστα*. Ib. Philippides *ὑπερήφαν᾽· ἔγωγε μὲν γάρ*. Ita correxi; vulgo *ὑπερήφανα, ἐγὼ μὲν γάρ*.

XI, 782. a. Anacreon *ὡς δὴ πρὸς ἔρωτα πυκταλίζω*. Ita Bergkius, vulgo *ὡς μή*, Dobraeus *ὡς ἄν*.

Ibid. b. *χρῷντο* pro *χρῶνται* Schweighaeuserus.

Ibid. Memoratur scyphus cui Troiae excidium insculptum erat cum hac inscriptione:

Γράμματα Παρρασίοιο, τέχνα Μυός· ἔμμι δὲ ἔργον
Ἰλίου αἰπεινᾶς, ἂν ἕλον Αἰακίδαι.

Merito in verbis *ἔργον Ἰλίου* haesit Schweighaeuserus, nec probari potest aut Iacobsii interpretatio *ἔργον* de aerumnis et laboribus explicantis, aut Letronnii Observ. sur les noms de vases p. 71. ita haec vertentis: mon sujet est la prise de la haute Ilion. Non dubium mihi quin scypho insculptum fuerit ΕΙΚΟΝ (antiquis enim literis epigramma exaratum fuit), quod prono errore abiit in ΕΡΓΟΝ. Nec de hiatu timendum in voce *εἰκὼν* digammata. *Γράμματα* e Iacobsii emendatione editum est; libri enim *γράμμα*. Scribendum igitur *γραμμά*, quo satis commode operis delineatio indicatur. Tum *Παρρασίοιο* item Iacobsii emendatio est, ducta illa e Pausania I, 28, 2. *τῷ δὲ Μυΐ ταῦτά τε καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἔργων Παρράσιον καταγράψαι (λέγουσι) τὸν Εὐήνορος*. At Pausaniae locus non caret difficultatibus, de quibus dixit Sillig Catal. Artif. p. 289. contra quem qui disputavit Letronnius Sur la peinture murale p. 300. nescio an non omnia removerit quibus Pausanias erroris arguatur. Quodsi recte libri habent *Πηρασίοιο*, is ut diversus a Parrhasio pictor fuisse statuatur, eam doricam formam esse credam pro vulgari *Πειρασίοιο*, ut *ἄπηρος* dorice dictum est pro *ἤπειρος*.

Πειράσιος autem idem nomen est quod alias *Πείρασος*. Exercit. phil. II p. 21. Versu altero nescio qui sint Aeacidae Troiae eversores; itaque scripsi *ἂν ἕλεν Αἰακίδας* cll. Horatio Carm. IV, 6. Troiae prope victor altae Phthius Achilles. Nunc praetulerim *ἂν ἕλεν Αἰολίδας* i. e. Ulixes. Cf. Welcker de Cyclo epico vol. II p. 275.

Ibid. d. Pindarus *ἀέξονται φρένας ἀμπελίνοις τόξοις δαμέντες*. Si recte dicendi usum observavi, scribendum erit *ἀέξοντι*. In Cratini loco *ἐπονομάζουσ' ἅμα* scripsi pro *ἐπονομάζουσα*.

Ibid. e. In Bacchylidis fragmento malim *νεανίαισι* pro *νεανίαις*. Vs. 2. *ἀντείνασα* pro *ἐντείνουσα* suppeditavit ipse Athenaeus XV 667 c.

Ibid. f. In Epicratis loco *κυμβία* pro *κυλίκια* scripsi, cuius mutationis causas explicui Com. gr. III p. 373.

XI, 783. a. *ἄροκλον ἡ φιάλη παρὰ τῷ Κολοφωνίῳ Νικάνδρῳ*. Hoc quid nominis sit nemo dixerit, ac vereor ne Athenaeus prava scriptura in errorem adductus sit. Fuit fortasse *ἀρύβαλλος*.

Ibid. d. Platonici loci initium ita scriptum edebatur

λύσας δὲ ἀργὴν στάμνον εὐώδους ποτοῦ —

Correxi *λύσασα δ' ἄρτι στάμνον*.

Ibid. e. Amipsias *σὺ δ' ᾆδε πρός, τήνδ' ἐκπίομαι*. Sic scribendum pro *σὺ δ' ᾆδε πρὸς τήνδ', ἐκπίομαι*. Monuerat iam Iacobsius. In scolio apud Amipsiam addidi *ὄντ'* et scripsi *ἀλλ' ἐρᾶν κἀσθίειν* cum Dindorfio, libri *ἀλλ' ἐρᾶν καὶ κατεσθίειν*. Tum dedi *σὺ δὲ κάρτ' ἀφειδής* pro *σὺ δὲ κάρτα φείδῃ*.

Ibid. Pro *προυσίς* scribendum *προυσιάς*. Ibid. litt. f. erat *βαλάντια*.

Ibid. In Sophoclis loco *κακὴ* ante *κακῶς* addidi; locus haud dubie e satyrico dramate ductus est. Vs. 2. *ἣ τὰς ἀρύστεις ὧδ' ἔχουσ' ἐκώμασας*. Suspicor *ὧδ' ἑλοῦσ' ἐκόμπασας*, quae ablatis, quibus vinum hauriebamus, cyathis sic gloriaris. Satyrum haec dicentem audire videor.

XI, 784. a. Anaxilas fortasse scripserat *καὶ δὴ πίνειν ἐξ ὀργυρίδων χρυσῶν*.

Ibid. b. *οἰνοφόρον βαρβαρικὸν ἀργυροῦν*. In *βαρβαρικόν* vitium latet. An *καρχαρικόν*? i. e. *κερχνῶδες* vel *κερχ-*

νωτόν. Tum λυκιουργεῖς pro λυκιουργοί scripsit Schweighaeuserus.

Ibid. Sopater βαυκαλὶς ἡ τετράκυκλος. Scripsi τετρακότυλος. Sequuntur haec κατασκευάζουσι δὲ οἱ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τὴν ὕαλον μεταρρυθμίζοντες πολλάκις πολλαῖς ἰδέαις ποτηρίων. Vere mihi scripsisse videor πολλαῖς καὶ ποικίλαις ἰδέαις.

Ibid. d. Socrates (?) οἳ μὲν ἐκ φιάλης πίνοντες ὅσον θέλουσι τάχιστ' ἀπαλλαγήσονται. Scribendum πιόντες. Tum post στάζοντες indicavi lacunam.

Ibid. In Alexidis vs. 1. erat σου. Correxit Schweighaeuserus.

Ibid. f. In Achaei loco Porsonus coniecit πάρεστιν οὐ κάπουσία. v. Nauckium P. T. p. 585. Vs. 4. τό τ' ο κηρύσσετον VL. v. Nauckium.

XI, 467. c. Eubuli locum, in quo legebatur φιάλιον, τῷ δὲ πολλά —, correxit Cobetus Mnem. IV 116. Vs. 1. Dobraeus κάκιστα.

Ibid. d. Diodorus vs. 2. pro γύναι scripsi κοτύλαι et vs. 4. addidi B.

Ibid. Κλεάνθης — ἐν τῷ περὶ μεταλήψεως. V. Lobeck ad Sophoclis Ai. 708.

Ibid. f. In Archedici loco Herwerdenus Nov. Add. crit. p. 45. citra necessitatem pro ἦρεν scripsit ἥρπασ'. Apollophanes δεῖνός τι δεῖνος καὶ καλαθίσκος οὑτοσί. In his verba τι δεῖνος et οὑτοσί Dind. seclusit. Malim δεῖνος. B τί δεῖνος; A καὶ καλαθίσκος οὑτοσί, quampuam posis etiam sic δεινόν τι δεῖνος καὶ καλαθίσκος οὑτοσί.

XI, 468. a. In Antimachi loco vs. 5. ἐνσχερὼ ἑστηῶσι. Cod. A ἐκ χερὼς ἑστιῶσι. Illud Iacobsius, hoc Hermannus correxit (tolle operarum errorem ἐν σχερῷ). Quod Stollius coniecit ἑδριόωσιν probari non potest. Libantes non sedebant, sed stabant.

Ibid. b. Recte opinor Stollius προφερέστατον. Pro μέλιτος fortasse μέθυος scribendum est, neque enim de libatione amplius agi videtur, sed de compotatione.

Ibid. c. Poculum δακτυλωτόν corruptelae suspectum fuit et mihi et Nauckio, iniuria, ut opinor. Potuit sic dici pocu-

lum *δακτύλοις*, quod conchae nomen est, ornatum. In Ionis vs. 3. *μὲν* pro *μέγ'* Dobraeus et Osannus scripserunt.

Ibid. e. *χαλκίον* scripsi pro *χαλκεῖον*.

Ibid. f. Malim *ἥξει* pro *ἥκει*.

XI, 469. a. *χωρεῖν* pro *χωροῦν* Coraes.

Ibid. b. In Stephani loco fort. scribendum *τούτῳ δὲ προὔπι'*. Vs. 2. scripsi *καινόν τι νῦν τουτὶ γέγονε ποτήριον*. Libri *νῦν τοῦτο*. Dindorfius cum Iacobsio *καινόν τι τοῦτο γέγονε νῦν ποτήριον*.

Ibid. c. *ἡδυποτίδας* pro *ἡδυπότια* recepi ex VL.

Ibid. f. Antimachus *χρυσέῳ ἐν δέπαϊ*. Vulgo *εὐχρέῳ*, correxit Casaub.

XI, 470. a. *δὲ Ναννοῖ*. Vulgo *δ' ἐν Ναννοῖ*, cod. A *δ' εν αννοι*. In Mimnermi carmine vs. 6. *κοΐλη* scripsi pro *κοίλη*, et vs. 9. *ἵνα δὴ θοόν*. Vulgo *ἵνα οἱ θοόν*. Codd. *ἵν' ἀλήθοον*. Vs. 11. *σφετέρων* pro *ἑτέρων* Bergk.

Ibid. c. Pherecydi restituendae sunt formae ionicae *ὁ δὲ Ἡρακλέης — βαλέων — ἐφόρεε — ταῖσι ἵπποισι*. In verbis *ἐπὴν δύνῃ, διὰ τοῦ ὠκεανοῦ τὴν νύκτα πρὸς ἕω ἵν' ἀνίσχει ὁ ἥλιος*, libri habent *πρὸς ἕω ἥνιν ἀνίσχει*. Scribendum igitur *πρὸς ἑωίην ἵνα ἀνίσχει*. Praeterea pro *δύνῃ* scripsi *δύῃ*. De *ἔδυνα* cf. Buttmannus Gramm. II p. 157.

Ibid. e. In Alexidis loco dedi *ἅνθρωπος* pro *ἄνθρωπος*.

Ibid. f. Apud Theopompum vs. 5. *φίλτατε* ex Porsoni coniectura scriptum est pro *φιλτάτη*, quod servari potest, si *φιλτάτη* cum verbis personae A coniungitur, ut fecit Iacobsius. Vs. 8. legebatur *σπινθὴρ τάλα σπείραις μεναι*. Quae partim egregie correxit Adamus *τάλας πειρᾷς με; ναί*. Vs. 9. *τήνδε* inserui. Vs. 11. *παράδος τὸ πρῶτον*. Frustra Herwerdenus *παράδος τὸ ποτήριον*. Sequebatur apud poetam *εἶτα*.

XI, 471. b. In Cleanthis loco *γὰρ* post *ταῦτα* delendum est, nec reliqua integre scripta sunt (corr. *ἰφικρατὶς*). Tum *μορφάς* pro *δειράς* recepi ex Eustathio.

Ibid. c. De Antiphanis fragm. vide Com. gr. III p. 95. et Cobetum N. L. p. 132.

Ibid. d. Eubulus *ὑπεραφρίζουσαν παρά*. Dobraeus *πάνυ*, quod languet. Fortasse *κάρα*, ut volui Com. graec. III p. 231. Vs. 3. erat *κωθωνόχειρον*, quod *κωθωνόχειλον* scripsi iam

Quaest. scen. III p. 18. V. Com. graec. l. l. Ibid. erat ψηφοπεριβομβητρίαν. Vs. 6. κισσῷ κάρα βρύουσαν Porsonus, vulgo κισσῷ καταβρύουσαν. Possis etiam κισσοῖσι καταβρύουσαν.

Ibid. e. ὑπερθύουσαν. Sylburgius ὑπερβρύουσαν, Herwerdenus Obs. crit. p. 67. ὑπεραφρίζουσαν, alius v. d. ὑπερζέουσαν. Possis etiam probabius ὑπερφλύουσαν conicere. Sed nihil mutandum videtur; quidni enim poculum vino plenum recte dicatur superaestuare?

XI, 472. a. In Alexidis loco ἀνάψας posui pro συνάψας, cuius compositi nulla hic vis est.

Ibid. b. In Menandri loco deerat τήν, et in seq. fragmento μεστήν addidi; necessario enim aliquid requiritur, ex quo Menandrum θηρίκλειος feminine dixisse intelligatur. In fragmento Dioxippi ἥδιστα γὰρ | ἐκ τῶν τοιούτων ἐκχέας ποτηρίων | εἴωθα πίνειν, in his igitur ἐκχέας Porsoni est coniectura, libri αἴσχεα, quod *Αἰσχέα* scripsi, nisi *Αἰσχρέα* praeferas, cuius nominis exempla praebent Herod. VIII 11. Aelianus Epist. 17.

Ibid. c. In Apollodori fragmento cum Porsono θηρίκλεια pro θηρίκλειοι dedi.

Ibid. e. In Theophili loco post κεραννύει vel post ζέουσαν indicanda erat lacuna; addendum enim erat aliquid, quo pincernae in porrigendo poculo elegantia et dexteritas laudabatur. In eiusdem poetae fragmento post εἰσφέρει addidi τινά. Pro ἴσθμιον Dobraeus ἠθμόν vel ἠθάνιον suspicatur; pro τὶ ποτήριον erat τὸ ποτήριον.

Ibid. f. Epigenes fortasse scripserat βασιλέως υἱὸν λέγεις [ἡμῖν] ἀφῖχθαι. Dobraeus υἱόν [τινα] λέγεις ἀφῖχθαι. De Pixodaro dixi Hist. crit. p. 354. Quod ibidem affertur Hedyli epigramma, in eo fortasse iusto suspiciosior edidi:

πίνωμεν· καὶ γάρ τι νέον, παῖ, κάρτα παρ' οἶνον
εὕροιμ' ἂν λεπτὸν καί τι μελιχρὸν ἔπος.

Vulgo καὶ γάρ τι νέον καὶ γάρ τι παρ' οἶνον. Haesit in iterato καὶ γάρ τι etiam Dobraeus, nihil tamen ille tentans. Pro εὕροιμ' ἂν ante Iacobsium erat εὕροιμεν.

XI, 473. a. Sequitur eiusdem Hedyli carmen, cuius primo versu legebatur ἐξ ἠοῦς εἰς νύκτα καὶ ἐκ νυκτῶν Πασι-

σωκλῆς | εἰς ἠοῦν πίνει. Scripsi quod sermonis concinnitas postulabat ἐκ νυκτός, et πάλι Σωκλῆς ex emendatione Bergkii. Vs. 5. erat πουλὺ στιβαρώτερος. B πολυστιβαρώτερος, unde posui πολύ τι στιβαρώτερος.

Ibid. c. In Anticlidis loco erat στέψαντα ὦτα, quod correxit Dindorfius.

Ibid. d. In Amipsiae fragmento libri μαμία habent, quod esse potest μαμμία. Sed Μανία est etiam XV p. 667 f. Alexis κείμενον στρωματέα καὶ γυλιόν. Cod. A στρωματέα τε καὶ γύλιον. Scripserim κείμενα | στρώματά τε καὶ γυλιόν, prout voluit iam Casaubonus,

Ibid. e. In Eubuli loco aperte interpolato seclusi verba δὴ κενὸς ὡς et in sqq. Ἀρεσία pro ἀρεσίαν scripsi cum Dobraeo.

Ibid. f. In Xenarchi loco pro ἀργυροῦν scripsi cum Dobraeo τἀργυροῦν, et vs. 2. dedi εἰς τὸ βαθὺ δ' ἐπανάγωμεν pro εἰς τὸ βαθὺ δὲ πάλιν ἄγωμεν. Vs. 3. edidi νὴ Δί' εἰς τὸν κάνθαρον, vulgo νὴ Δία νὴ τὸν κάνθαρον.

XI, 474. a. In Epigenis loco post πάντες supplevi κανθαρίδι'. In squ. codices secutus sum. Vs. 4. πιομένοις malim pro πιόμενοι, B ποιόμενος.

Ibid. b. Sosicrates προσῆγε πράως καὶ καλῶς τὸν κάνθαρον. Non placet καλῶς post πράως illatum, quare posui μαλακῶς. Lenius etiam corrigas κἀκαλῶς quod Hesychius interpretatur per πράως μαλακῶς ἡσύχως.

Ibid. In Phrynichi loco ἂν οἴκοι Dobraeus, cod. A αν οἴκῳ, Dindorfius cum Porsono ἐν οἴκῳ. Vs. 2. ἔκλαιεν libri, ἔκαεν Letronnins, ἔπλαττεν Herwerdenus Observ. crit. p. 28.

Ibid. ἡ ναῦς δὲ πότερ' εἰκόσορός ἐστιν ἢ κύκνος; Pro εἰκόσορος B habet εἰκὸς κέρκουρος ὅρος.

Ibid. d. Ἴππυς pro Ἱππεὺς coniecit Dindorfius. V. Keilii Anal. epigr. p. 227. De Polemonis loco cf. Preller p. 105. Tum in fragmento Philetaeri Πηλεὺς scripsi pro πηλεύς; pro Κανθάρου fortasse rectius fuerit κανθάρου. V. Com. graec. ed. min. p. XVI et 641. Vs. 3. erat νὴ Δία, quod μὰ Δία scripsi.

XI, 475. a. ἄνω συννευούσας. Dobraeus ἄνωθεν, νευούσας. In Sapphus loco constituendo Bergkium secutus sum.

quem vide. In Sophoclis fragmento *προσστῆναι* Schweighaeuserus, vulgo *προστῆναι*, Bergkius *προσπτῆναι*, quod verum puto.

Ibid. b. *Χάρων δ' ὁ Λαμψακηνὸς — παρὰ Λακεδαιμονίοις φησὶν ἔτι καὶ εἰς αὐτὸν δείκνυσθαι τὸ δέπας τὸ δοθὲν Ἀλκμήνῃ ὑπὸ Διός.* Nihil ad haec a viris doctis adnotatum video, quamquam permirum videri debet poculum Alcmenae datum a Iove apud Lacedaemonios servatum dici. Quare suspicor subesse errorem sive ab ipso Athenaeo commissum sive a librariis. Charonem *παρὰ Θηβαίοις* scripsisse existimo. De poculo illo v. Athen. XI p. 474 f. 781 c.

Ibid. c. *ἄδηλον δὲ ποῖον εἶδός ἐστι ποτηρίου ἢ εἰ πᾶν ποτήριον κελέβη καλεῖται ἀπὸ τοῦ χέειν εἰς αὐτὸ τὴν λοιβὴν ἢ τὸ λείβειν.* In his *ἢ εἰ πᾶν* pro *ἢ πᾶν* scriptum est praeeunte Casaubono. Non credo id recte factum. Revocavi librorum scripturam locumque per interrogationem extuli, oratione similiter formata, ut esse solet apud Aristotelem in Problematis. Pro *ἢ τὸ λείβειν* forsan *ἤτοι λείβειν*.

Ibid. d. *In Antimachi loco* legebatur *κήρυκας ἀθανάτοισι*, *correxerunt alii aliter*, equidem Dobraeum secutus sum *κήρυκας δ' ἄρα τοῖσι* scribentem.

Ibid. e. *προφερέστατον* pro *προφερέστερον* in utroque Antimachi fragmento recte opinor scripsit Stollius.

Ibid. *Εὐφορίων*

ἠέ ποθεν ποταμῶν κελέβῃ ἀποήφυσας ὕδωρ.

Scribendum suspicor *ἠλὲ πόθεν — ὕδωρ;* Locus fortasse ad *Ποτηριοκλέπτην* referendus est.

XI, 476. a. Dobraeus post *τοὺς πρώτους* addit *ἀνθρώπους*. Possis etiam *τοὺς παλαιούς* conicere, vel quod omnium facillimum, *τοὺς προτέρους*.

Ibid. *ὅτι δὲ τοῖς κέρασιν ἔπινον δῆλον ἐκ τοῦ καὶ μέχρι νῦν λέγεσθαι ὅταν συμμίσγωσι τῷ οἴνῳ τὸ ὕδωρ, κεράσαι φάσκοντες.* Alius scriptor, sermonis paullo curiosior, haec ita extulisset *ἐκ τοῦ καὶ μέχρι νῦν λεγομένου — κεράσαι φασκόντων.* In sequentibus scribendum *κίρνασθαι — συγκίρνασθαι — τὸ πῶμα.*

Ibid. b. In Pindari loco Bergkius *ἀλέματοι* conicit pro *αὐτόματοι*. In eodem *κεράων* pro *κεράτων* scripsi ad Theocritum p. 378.

Ibid. c. In Sophoclis fragmento legebatur *ἐκπιὼν τι* et *τρίψει γέμοντα*, quorum illud Valckenarius, hoc Emperius correxit. Adamus *γέροντα*.

Ibid. d. In Hermippi loco erat *οἶσθα νῦν*. Tum malim *τήνδε μὲν* (pro *νῦν*) *μή μοι δίδου*.

Ibid. e. Philoxeni locus sic vulgo editur *ἐπίνετο νεκτάριον πῶμ' ἐν χρυσαῖς προτομαῖς τε ἄλλων κεράτων. ἔβρεχον δὲ κατὰ μικρόν*. V. ad Com. gr. III p. 147. Cf. ad Theocrit. XXV 146.

In fragmento catalogi *τῶν δημιοπράτων* erat *πρόσεστι*, quod *προσέτι* scripsi cum Casaubono, indicata lacuna.

Ibid. f. *ὡς ἱστορεῖ Ἀμμώνιος ἐν τρίτῃ τῶν περὶ βωμῶν καὶ θυσιῶν*. Hic plenus fuit huius scripti titulus, quemadmodum est etiam apud Harpocrat. s. v. *Ἀμαζόνιον*, qui aliis locis s. v. *ἐσχάρα* et *θόλος* brevius vocat *περὶ βωμῶν*. Atque ita etiam interpres Hermogenis in Walzii Rhet. VI p. 393. ex quo Ammonium illum Atheniensem fuisse discimus: *Ἀπάρχου Ἀφροδίτης ἱερὸν ἱδρύσατο ἐν Πειραιεῖ, ὡς Ἀμμώνιος ὁ Λαμπρεύς* (*Λαμπτρεύς*). Qui quod eum a demo, cui adscriptus fuit, denominavit, indicio esse videtur satis antiquum scriptorem fuisse. Eiusdem argumenti librum, *περὶ ἑορτῶν καὶ θυσιῶν* inscriptum, composuerat Habro Calliae filius, teste Stephano Byzant. s. v. *Βάτη* p. 213: *ὅθεν Ἅβρων ὁ Καλλίου, ἐξηγητής, περὶ ἑορτῶν καὶ θυσιῶν γεγραφώς*. Quae verba ab aliis perperam accepta recte intellexit Ruhnkenius ad Tim. p. 10. Habronem hunc eius Calliae fuisse filium, cuius sororem Lycurgus orator in matrimonium duxerat, effici potest ex Plutarcho Vit. dec. oratt. p. 482 sq. Idem Habronis opus laudari videtur ab Apollonio Dysc. Hist. mirab. c. 8. *Ἄνδρων περὶ θυσιῶν πρὸς Φίλιππον*. Ubi *Ἅβρων* scribendum suspicor. Philippum autem, cui dedicavit librum suum Habro, intelligo Aexoniensem, patrem Callistomachae, quae nupserat Lycophroni, Lycurgi oratoris filio. V. Plutarch l. l. De Atticis sacris scripserat etiam Apollonius Acharnensis, laudatus ille a schol. Aristoph. Nub. 407. *Ἀπολλώνιος δὲ ὁ Ἀχαρνεὺς τὰ Διάσια διακρίνει ἀπὸ τῆς τοῦ Μειλιχίου Διὸς ἑορτῆς*. Quo loco Dindorfius *Ἀχαρνεύς* ex *Τυανεύς* corruptum esse suspicatur. Tyanensis enim Apollonii scriptum *περὶ θυσιῶν* me-

morari a Philostrato V. A. p. 156. Sed huius quidem librum, qui totus in commendanda sacrificiorum sanctimonia versabatur, a docta rerum sacrarum explicatione remotissimum fuisse quum per se probabile sit, tum ex iis intelligitur, quae ex eo attulit Eusebius Praep. Ev. IV, 13. At rectissime Apollonium perhiberi Acharnensem docet Harpocratio v. *πέλανος* p. 149, 23. ubi laudatur *Ἀπολλώνιος ὁ Ἀχαρνεὺς ἐν τῷ περὶ ἑορτῶν*. Idem intelligendus est apud Athenaeum V p. 191 f. *καθάπερ εἴρηκεν Ἀπολλώνιος ὁ περὶ τούτων γεγραφώς*, ubi pro ΤΟΥΤΩΝ recte sine dubio ΕΟΡΤΩΝ reposui. Exercit. phil. I p. 35.

XI, 477. b. In Nicandri loco erat *ἱεροποιίῃ* et *πετάλοισιν*. Pro *φωνέεται* Macrobius habet *φωνέαται*. Forsan igitur *πεφωνέαται*.

Ibid. c. *Καλλίμαχος δ' ἔοικε διαμαρτάνειν ἐν τῇ συγχρήσει τῶν ὀνομάτων λέγων ἐπὶ τοῦ οἰκείου ξένου τοῦ παρὰ τῷ Ἀθηναίῳ Πάλλαδι συνεστιασθέντος αὐτῷ*. Recepi Casauboni et D. Heinsii Lectt. Theocr. p. 296. emendationem *συγχύσει*. Difficilius explicatu est quid sit *τοῦ οἰκείου ξένου*. At scribendum haud dubie *τοῦ Κείου ξένου*, quod commendat ipsum Callimachi epigramma, in quo laudatur illius *ξένου* frugalitas et abstinentia ab immodico vini usu, qua Coos excelluisse constat. Pro *συνεστιασθέντος* scripsi *συνεστιαθέντος* ex B qui habet *σύνεστι θέντος*. In Callimachi loco *ἀνήνατο* pro *ἀπήνατο* scripsit nescio quis apud Bentleium.

Ibid. e. *παρὰ Πρυτάνιδι — τοῦ Πρυτάνιδος*. Haec nomina cum initiali minuscula scriberentur, viros doctos in mirum errorem induxerunt, ut prytanidem de magistratu dici existimarent. V. ad Euphorionem p. 9. sive Anal. Alex. p. 6.

Ibid. *ἐξοινῶν*. Casaubonus *ἔξοινος ὤν*.

Ibid. f. In Hipparchi *Ἀνασωζομένοις* cum Fritzschio *τί δ' ἐδίδου* scripsi pro *τοῦ δὲ δείου*, in quo tamen aliud quid latet. Vs. 2. *ἀργύριον οὗτος οὐδαμόθεν εὖ οἶδ' ἐγώ*. Desidero verbum, scribendumque opinor *ἀργύριον οὗτος οὐδαμόθεν εὖ οἶδ' ἔχει*. Vs. 4. *Πέρσας ἔχον* pro *ἔχων* scripsi, ut voluit Schweigh. Vs. 5. erat *εἰς κόρακας*. Vs. 6. *καὶ κόνδυ καὶ ψυκτῆρα καὶ κυμβίον*. Excidit ante hunc versum notatio

personae A. Pro ψυκτῆρα scripsi ψυκτήριον cum Dobraeo. Possis etiam ψυκτῆρα καὶ κυμβίδιον. Iacobsius ψυκτηρίαν.

XI, 478. a. De poculo quod κόνδυ dicebant disserens inter alia scriptor affert Pancratis, poetae Aegyptiaci, versus ex primo libro Κογχορηίδος

αὐτὰρ ὅ γε σπείσας ἐκ κόνδυος ἀργυφέοιο
νέκταρ ἐπ' ἀλλοδαπὴν οἶμον ἔβαινε πόδα.

Recte Dalecampio auctore Bergkius in Museo Rhen. nov. I p. 355. ἀργυρέοιο corrigit, pro Κογχορηίδος autem non Κοσδροηίδος scribendum, sed Βογχορηίδος. De Bonchoride, rege Aegyptiorum, filio Neochabis Athen. X p. 418 e. vel Technactis Plutarch. Is. et Osir. p. 354 b. multa apud veteres ferebantur (v. Wesseling. ad Diodorum Sic. I, 94. cll. Plutarcho Demetr. 27.) quae poetae Alexandrino Aegyptiacae antiquitatis memoriam recolenti carminis argumentum praebere poterant haud absurdum. Exercit. phil. I p. 36. Occupavit hanc emendationem Lobeck. ad Aiac. p. 87. Cfr. Aelianus H. A. XII, 3. Βόγχορις ὁ ᾀδόμενος.

Ibid. b. Scriptum erat κονώνιος. Correxi κονώνειος et infra κονωνείων pro κονωνίων. Sequuntur haec: Ἴστρος ὁ Καλλιμάχειος ἐν πρώτῳ Πτολεμαΐδος τῆς ἐν Αἰγύπτῳ πόλεως. Post πρώτῳ inserui περί.

Ibid. c. In Eubuli loco pro εὐήγορος scripsi εὐηγορῶν. Cfr. ad Callimachum Lav. Pall. 139. Non recte haec tractavi Fragm. Com. III p. 240. Pro αὐτοῖσιν fortasse ἀστοῖσιν scribendum est.

Ibid. c. d. Polemo μετὰ δὲ ταῦτα τὴν τελετὴν ποιεῖ (ὁ ἱεροφάντης) καὶ αἱρεῖται ἐκ τῆς θαλάμης, καὶ νέμει ὅσοι ἄνω τὸ κέρνος περιενηνοχότες. Recepi Casauboni emendationem ὅσοι (fort. ὅσοις) ἂν ὦσι τὸ κέρνος. Praeterea scripsi αἱρεῖ τἀκ τῆς θαλάμης. In eiusdem scriptoris loco litt. c. inter ea, quae τὸ κέρνος continet, memorantur etiam ἔλαιον οἶνος γάλα ὄιον ἔριον ἄπλυτον, ubi οἰός vel οἴειον corrigebat Casaubonus. Scribendum ᾤιον i. e. ᾠόν.

Ibid. d. Aristophanis locum intactum reliqui, nisi quod οὐδένα κόσμον pro οὐδὲν ἄκοσμον scripsi cum Toupio. Bergkius praeterea κεραμευόμεναι κοτύλας μεγάλας. Dindor-

fius post μεστὸν lacunam indicavit et ἔγχεον ἐς seclusit. Tum ὑπ' ἔρωτι scripsit Fiorillo.

Ibid. f. In Aristophanis loco γέ addidit Schweighaeuserus; pro εἴκοσ' libri fere οἴκαδ'.

XI, 479. a. Ἡρακλέων pro Ἡράκλειτος recepi ex emendatione Valckenarii; eidem Σώφρονος pro Σώφρων debetur.

Ibid. c. χρῶνται Casaubonus pro χρέονται.

Ibid. d. εὐδειπνίας VL, εὐδείπνειας ABP. Respondet nostro gesegnete Mahlzeit.

XI, 480. b. Σώφρων ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ μίμῳ Γυναῖκες, αἵ τὰν θεὸν φαντὶ ἔλεξαν. Pro ἔλεξαν scribendum ἐξελᾶν ex Apollonio de Adv. p. 592, 13. In Sophronis verbis pro κατώρυκται scribendum κατορώρυκται; ibid. cum Schweigh. τρικτύς dedi pro τρίκτοι, Casaubonus τριττύς. Ibid. in Pherecratis loco malim ἠθμόν.

Ibid. c. τοῦτό τοι Boeckhius pro τοῦτο.

Ibid. d. ἀργείη κύλιξ excidisse in Simonidis versu, ipsa indicant verba Athenaei.

Ibid. e. Post κατὰ τόρνον addidi δ' et in sequentibus transposui verba καὶ βάπτονται εἰς τὸ δοκεῖν εἶναι ἀργυραῖ, quae vulgo post καλεῖται leguntur, loco importuno. Pro κεραμείων malim omnino κεραμέων.

Ibid. f. Ἑρμῶναξ dedi cum Dobraeo, vulgo Ἱππώναξ, B ἵπναξ. In Achaei loco Nauckius pro δεῦρ' οἶνον, quae Casauboni est emendatio pro δεῦρα μόνον, recte coniecit δεῦρ' ἀμνόν. Ibid. post Ἀλκαῖος excidisse numerum docent sequentia καὶ ἐν τῷ δεκάτῳ. Quare lacunae signa addiderim.

XI, 481. a. In Alcaei carmine scribendum πώνωμεν. Tum pro αἴτα, ut Dindorfius ex Grotefendi coniectura pro αιτα (codd. fere αι τα) scripsit, ὦ ἔτα nunc posui. Cf. ad p. 430 d. De vs. 4. v. Bergkium, qui in sequente Alcaei loco coniecit λάταγες δὲ πότηνται.

Ibid. γλισχρόν γε dedi pro γλισχρόν τε, ut voluit Dobraeus. Vs. 4. scripsi τί λάβω κόρη σοι; τὴν κοτυλίσκην; libri εἰ λάβω κυρίσοι τὴν κυλίσκην. Casaubonus θέλεις λάβω σοι. Dobraeus ἀλλ' ἦ λάβω σοι τὴν κ. Cobetus λάβ' ὦ Συρίσκε τὴν κ. Verba τὴν κοτυλίσκην μηδαμῶς supra Athenaeus p. 479 b. attulit. Vs. 7. νυν Cobetus pro νῦν.

personae A. Pro *ψυκτῆρα* scripsi *ψυκτήριον* cum Dobraeo. Possis etiam *ψυκτῆρα καὶ κυμβίδιον*. Iacobsius *ψυκτηρίαν*.

XI, 478. a. De poculo quod *κόνδυ* dicebant disserens inter alia scriptor affert Pancratis, poetae Aegyptiaci, versus ex primo libro *Κογχορηΐδος*

αὐτὰρ ὅ γε σπείσας ἐκ κόνδυος ἀργυφέοιο
νέκταρ ἐπ' ἀλλοδαπὴν οἶμον ἔβαινε πόδα.

Recte Dalecampio auctore Bergkius in Museo Rheu. nov. I p. 355. *ἀργυρέοιο* corrigit, pro *Κογχορηΐδος* autem non *Κοσδρορηΐδος* scribendum, sed *Βογχορηΐδος*. De Bonchoride, rege Aegyptiorum, filio Neochabis Athen. X p. 418 e. vel Technactis Plutarch. Is. et Osir. p. 354 b. multa apud veteres ferebantur (v. Wesseling. ad Diodorum Sic. I, 94. cll. Plutarcho Demetr. 27.) quae poetae Alexandrino Aegyptiacae antiquitatis memoriam recolenti carminis argumentum praebere poterant haud absurdum. Exercit. phil. I p. 36. Occupavit hanc emendationem Lobeck. ad Aiac. p. 87. Cfr. Aelianus H. A. XII, 3. *Βόγχορις ὁ ᾀδόμενος*.

Ibid. b. Scriptum erat *κονώνιος*. Correxi *κονώνειος* et infra *κονωνείων* pro *κονωνίων*. Sequuntur haec: *Ἴστρος ὁ Καλλιμάχειος ἐν πρώτῳ Πτολεμαΐδος τῆς ἐν Αἰγύπτῳ πόλεως*. Post *πρώτῳ* inserui *περί*.

Ibid. c. In Eubuli loco pro *εὐήγορος* scripsi *εὐηγορῶν*. Cfr. ad Callimachum Lav. Pall. 139. Non recte haec tractavi Fragm. Com. III p. 240. Pro *αὐτοῖσιν* fortasse *ἀστοῖσιν* scribendum est.

Ibid. c. d. Polemo *μετὰ δὲ ταῦτα τὴν τελετὴν ποιεῖ (ὁ ἱεροφάντης) καὶ αἱρεῖται ἐκ τῆς θαλάμης, καὶ νέμει ὅσοι ἄνω τὸ κέρνος περιενηνοχότες*. Recepi Casauboni emendationem ὅσοι (fort. *ὅσοις*) *ἂν ὦσι τὸ κέρνος*. Praeterea scripsi *αἱρεῖ τἀκ τῆς θαλάμης*. In eiusdem scriptoris loco litt. c. inter ea, quae *τὸ κέρνος* continet, memorantur etiam *ἔλαιον οἶνος γάλα ὄιον ἔριον ἄπλυτον*, ubi *οἰός* vel *οἴειον* corrigebat Casaubonus. Scribendum *ᾤιον* i. e. *ᾠόν*.

Ibid. d. Aristophanis locum intactum reliqui, nisi quod *οὐδένα κόσμον* pro *οὐδὲν ἄκοσμον* scripsi cum Toupio. Bergkius praeterea *κεραμευόμεναι κοτύλας μεγάλας*. Dindor-

us post μεστὸν lacunam indicavit et ἔγχεον ἐς seclusit. Tum π' ἔρωτι scripsit Fiorillo.

Ibid. f. In Aristophanis loco γέ addidit Schweighaeuserus; ro εἴκοσ' libri fere οἴκαδ'.

XI, 479. a. Ἡρακλέων pro Ἡράκλειτος recepi ex emenatione Valckenarii; eidem Σώφρονος pro Σώφρων debetur.

Ibid. c. χρῶνται Casaubonus pro χρέονται.

Ibid. d. εὐδειπνίας VL, εὐδείπνειας ABP. Respondet nostro esegnete Mahlzeit.

XI, 480. b. Σώφρων ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ μίμῳ Γυναῖκες, αἵ τὰν θεὸν φαντὶ ἔλεξαν. Pro ἔλεξαν scribendum ξελᾶν ex Apollonio de Adv. p. 592, 13. In Sophronis verbis ro κατώρυκται scribendum κατορώρυκται; ibid. cum chweigh. τρικτύς dedi pro τρίκτοι, Casaubonus τριττύς. ›id. in Pherecratis loco malim ἠθμόν.

Ibid. c. τοῦτό τοι Boeckhius pro τοῦτο.

Ibid. d. ἀργείη κύλιξ excidisse in Simonidis versu, ipsa ndicant verba Athenaei.

Ibid. e. Post κατὰ τόρνον addidi δ' et in sequentibus ransposui verba καὶ βάπτονται εἰς τὸ δοκεῖν εἶναι ἀργυραῖ, uae vulgo post καλεῖται leguntur, loco importuno. Pro κεαμείων malim omnino κεραμέων.

Ibid. f. Ἑρμῶναξ dedi cum Dobraeo, vulgo Ἱππώναξ, B πναξ. In Achaei loco Nauckius pro δεῦρ' οἶνον, quae Caauboni est emendatio pro δεῦρα μόνον, recte coniecit δεῦρ' μνόν. Ibid. post Ἀλκαῖος excidisse numerum docent sequenia καὶ ἐν τῷ δεκάτῳ. Quare lacunae signa addiderim.

XI, 481. a. In Alcaei carmine scribendum πώνωμεν. Tum ro ἀίτα, ut Dindorfius ex Grotefendi coniectura pro αιτα codd. fere αι τα) scripsit, ὦ ἔτα nunc posui. Cf. ad p. 430 d. le vs. 4. v. Bergkium, qui in sequente Alcaei loco coniecit ἀταγες δὲ πότηνται.

Ibid. γλισχρόν γε dedi pro γλισχρόν τε, ut voluit Dobraeus. 's. 4. scripsi τί λάβω κόρη σοι; τὴν κοτυλίσκην; libri εἰ άβω κυρίσοι τὴν κυλίσκην. Casaubonus θέλεις λάβω σοι. lobraeus ἀλλ' ἢ λάβω σοι τὴν κ. Cobetus λάβ' ὦ Συρίσκε ὴν κ. Verba τὴν κοτυλίσκην μηδαμῶς supra Athenaeus p. :79 b. attulit. Vs. 7. νυν Cobetus pro νῦν.

Ibid. In Pherecratis loco εἶτ' ἐκεραμεύσαντο scripsi Bergkium secutus pro εἶτα κεραμεύσαντα, et vs. 4. eodem auctore exhibui σφισι δέ γ' pro φασὶ δ'. Vs. 5. dubitanter conicio γαστροιδέας. Bothius δὲ γάστριδας.

Ibid. d. Philemonis locus ita edebatur ἐπεὶ δ' ἡ Ῥόδη κυμβίον ἀκράτου κατασέσειχ' ἡμᾶς ἄνω. Recepi ἔπιεν ex cod. Par. Macrobii et vs. 2. scripsi ἡμᾶς κάτω, Macrobius ὑμῖν ἄνω. V. Addenda Com. gr. V 99.

XI, 482. a. In Alexidis fragmento cum Dobraeo addidi ἄρ' et ἐγὼ pro ἔγωγε scripsi cum Dindorfio.

Ibid. b. In epistola Eratosthenis ad Agetorem Lacedaemonium pro ἵστασαν Macrobius ἔστησαν, idem γῆς omittit. Tum recipere debebam necessariam emendationem Casauboni καθὰ καὶ νῦν παρ' ὑμῖν. Vulgo ἡμῖν.

Ibid. d. In Anaxandridis loco σὺ Κῶμε pro σύγκωμε scripsi. V. Com. gr. III p. 174. In sequ. Ephippi fragmento fortasse vs. 1. scribendum Διονυσίου δ' εἰ δράματ' ἐκμαθεῖν δέοι, ut apodosis ordiatur a Λάχητι. Vs. 3. pro Θεόδωρος erat Θέωρος. V. Com. graec. III p. 336. et Hist. crit. p. 523.

Ibid. e. Παφίοις quod post Ἀπολλόδωρος legebatur transposui. Continuo μόνον post ὀνόματι adieci.

XI, 483. b. Critiae verba de cothone Laconico ita corrigenda esse snspicor κώθων λακωνικὸς ἔκπωμα ἐπιτηδειότατον εἰς στρατείαν καὶ εὐφορώτατον ἐν γυλιῷ; τοῦ δὲ ἕνεκα; στρατιωτικὸν πολλάκις ἀνάγκη ὕδωρ πίνειν οὐ καθαρόν. πρῶτον μὲν οὖν τοῦ μὴ λίαν κατάδηλον εἶναι τὸ πῶμα, εἶτα ἄμβωνας ὁ κώθων ἔχων ὑπολείπει τὸ οὐ καθαρὸν ἐν αὐτῷ. Cothonem ad expeditiones commodissimum esse dicit. Quam ob causam? militarem hominem saepe necesse est aquam bibere impuram. Primum igitur quoniam cothone qui utuntur suis ipsi oculis non accurate cernunt etc. In hac sententiae conformatione concisam et ἀσύνδετον Critiae in dicendo brevitatem facile agnoscas. Quam in rem non inepte compares eiusdem scriptoris locum apud Clementem Alex. Strom. VI p. 741, 6. ἄρχομαι δέ τοι ἀπὸ γενετῆς ἀνθρώπου. πῶς ἂν βέλτιστος τὸ σῶμα γένοιτο καὶ ἰσχυρότατος; εἰ ὁ φυτεύων γυμνάζοιτο καὶ ἐσθίοι ἐρρωμένως καὶ ταλαιπωροίη τὸ σῶμα. Ita enim haec distinguenda sunt.

Exercit. phil. I p. 36 sq. Recepi hanc emendationem, vulgo legitur οὗ δὲ ἕνεκα στρατιωτικόν * * πολλάκις ἀνάγκη ὕδωρ πίνειν οὐ καθαρόν. πρῶτον μὲν οὖν τὸ μὴ κατάδηλον εἶναι etc.

Ibid. c. Πολέμων ἐν τῇ.. τῶν πρὸς Ἀδαῖον. Ita A. nisi quod lacunam indicavit Dindorfius. Sed fortasse recte vulgo ἐν τῇ πρὸς Ἀδαῖον. In sequentibus ἀρχαϊκὸν ἦν τὸ τοιοῦτον δὲ τῆς ἀγωγῆς γένος, ὃ καὶ νῦν δρᾶται παρά τισι τῶν Ἑλλήνων, pro δὲ τῆς fort. λιτῆς scribendum. Certius est pro δρᾶται scribendum esse ὁρᾶται. Hoc recepi. Mox Prellerus ἐκ πιθακνῶν coniecit pro ἐν πιθάκναις.

Ibid. d. Aristophanes οἱ δὲ καὶ σκόροδα καὶ κρόμμυα. Ita ex Equ. 599. correctum est, vulgo abest prius καί. Sed bene Bergkius correxit σκόροδ' ἐλάας κρόμμυα.

X, 484. c. In Menandri loco scripsi ἐκ Κυΐνδων χρυσίον, eamque emendationem adstruxi Com. Poet. IV p. 75. Vulgo ἐκ κυλίκων, AB ἐκ κυλίνδων. Vs. 2. πορφυρᾶ τε στρώματα scripsi cum Bentleio, libri πορφυραῖ τορεύματα. Vs. 3. fort. recte Iacobsius ποτήρι' ἰνδικά τε τορεύματα. Vs. 4. Dobraeus κἀκτυπώματ' εὐπρόσωπα.

Ibid. e. Τιθραύστῃ pro Πιθραύστῃ Casaubonus. In Diphili vs. 2. cum Dobraeo scripsi ἀνδραπόδι' ἤδη ταῦθ'. Libri ἀνδραπόδιον δὴ ταῦθ'. Dalecampius ἀνδραποδίων δὴ ταῦθ'.

XI, 485. a. De Aristophanis loco ex Gerytade v. Herwerden Obs. crit. p. 39.

Ibid. b. In Antiphanis loco pro βρυτικήν suspicabar βρεττικήν. De fragmento Philylii v. Fragm. Com. II p. 858. Scripsi autem vs. 3. ὁμοῦ δὲ λάλων cum Iacobsio pro ὁμοῦ δ' ἄλλων. Praeterea lacuna indicanda erat, quae praeter alia quaedam etiam vocem πλήθη absorpsit. V. Fragm. Com. l. l.

Ibid. c. In Theopompi loco vs. 4. hariolabar λύσανδρον κώθωνα. V. Fragm. Com.

Ibid. e. Apollophanes ἁμέρας. Vulgo ἡμέρας.

Ibid. f. εἷλκεν pro ἕλκειν non scripsi cum Iacobsio. Metrum hoc est – ⏑́⏑ ⏑ – ⏑ ⏑́ – | – ⏑́ ⏑ – ⏑ – –

XI, 486. b. Hedyli epigramma ἡ διαπινομένη Καλλίστιον ἀνδράσι. Potest fortasse defendi ἡ διαπινομένη, v. Cobeti

N. L. p. 626. Nescio tamen an praestet scribere ἡ διατεινομένη i. e. φιλονεικουμένη. In postremo disticho

ἦν σάον πάντως, ὡς καὶ πάντων ἐπ' ἐκείνης
σοὶ τοῖχοι γλυκερῶν σῦλα φέρωσι πόθων,

nescio qua lege σάον primam syllabam producat. Scribendum videtur ἦν σὺ σάον. Neque ἐπ' ἐκείνης intelligo. Recte VL ἀπ' ἐκείνης. Coniunge σῦλα ἀπὸ πάντων ἐκείνης πόθων, i. e. ut paries tuus omnium illius amorum exuvias praeferat. De Hedylo poeta alias dicam explicatius; nunc hoc unum monere iuvat, eundem hunc poetam epigrammata Callimachi commentariis illustrasse, id quod effici potest e verbis Etym. M. p. 72, 12. Ἡδύλος δὲ εἰς τὴν ἐπιγραφὴν Καλλιμάχου διὰ δύο λλ ὀνομάζει τοὺς ἀλύτας ἀλλύτας. Haec quum ego multos ante annos ita correxissem Ἡδύλος δὲ εἰς τὰ ἐπιγράμματα Καλλιμάχου, nunc eam suspicionem plane confirmatam reperio Etym. MS apud Cramerum Anecd. Par. IV p. 6, 23. Exercit. phil. I p. 37. In Hedyli carmine nunc scripsi ἦν σώου, praestare tamen videtur quod supra proposui ἦν σὺ σάου.

Ibid. c. ἀπὸ Λύκωνος — ποιηθεῖσαι. Haec ineptior est etymologia, quam ut Athenaeum eius auctorem esse credere liceat. Reddenda est auctori suo i. e. in marginem releganda. Κονώνειοι scripsi pro Κονώνιοι. Ibid. τοῦ Λύκωνος seclusi et ὑπὲρ χρέως scripsi cum Casaubono pro ὕβρεως. Verba ἐν δὲ τῷ — ἐν Λυκίᾳ εἰργασμένα spuria esse vidit Dindorfius et ex parte iam Schweighaeuserus.

Ibid. e. Scribendum Κριτίας τ' ἐν. Res aperta est. Mox ῥηνιοεργής editum ex L pro ῥηνιεργής. Debebant ῥηνειοεργής vel ῥηνειουργής. Insulae nomen Ῥήνεια erat, non Ῥηνία.

Ibid. f. ἐπὶ τὸ μνῆμ' ἐκείνης. Recte A ἐκείνῃ, ut edidit Dindorfius.

XI, 487. a. Philetaerus ὑπειπὼν τῆς ὑγιείας τοὔνομα. An ἐπειπών? In Philoxeni loco erat σὺ δὲ τάνδ' ἐκβακχία, pro quo τάνδε βακχίαν scripsi ad Com. graec. III p. 644. τάνδε βακχίου Bergk et Emperius. Ibid. τὸ γάνος Dindorfius, revocavi librorum scripturam et πάντας scripsi pro ἅπαντας.

Ibid. b. Antiphanis fragmentum in libris ita scriptum est τράπεζα φυστημινεὶς ἀλλὰ μὴν δαίμονος ἀγαθοῦ μετάνιπτρον, quae sic corrigere tentavi:

τράπεζα, φυστή, μαινίς, ἀμία, δαίμονος
ἀγαθοῦ μετάνιπτρον.

Dindorfius autem sic τράπεζ' ἐφ' ἡμῖν ἔστιν, ἀλλὰ δαίμονος —

Ibid. c. In Blaesi loco erat ἡμῖν. Pro ἐπίχε' libri ἐπίχεε, B ἐπίχες. Fortasse ἐπίχεον. Ibid. in Niconis fragmento σοι ab Heringa additum est.

Ibid. d. In Sophoclis fragmento scriptum erat καλλικοτταβοῦντι.

XI, 488. b. τρόπον adiecit Schweighaeuserus e codd. Casauboni, qui habent κατὰ τὸν τρόπον τὸν τῆς ἐμπαιστικῆς τέχνης.

Ibid. e. τὸ δὲ περὶ τῶν. Ita scripsi pro τὸ δ' ἐπὶ τῶν.

Ibid. f. Dedi συγκεχαλκευμένον pro συγχαλκευόμενον.

XI, 490. b. Erat ὡς πολλοὶ δοξάζουσιν, correxit Dobraeus.

XI, 491. b. In Moerus loco vs. 3. Hecker Comm. crit. de Anthol. p. 152. corrigit ὅτ' ἀέξετο πᾶσι μέλεσσιν.

Ibid. c. Inscriptionem carminis Posidippei fuisse suspicor Ἀσωπίς, non Ἀσωπία. Temere Heckerus Philol. Gott. V p. 425 Αἰθιοπία conicit.

Ibid. In Lamproclis fragmento de Pleiadibus αἵτε ποταναῖς ὁμώνυμοι πελειάσιν αἰθέρι κεῖσθε, pro ultima voce nescio an νεῖσθε reponendum sit cll. Pindaro Nem. II 16. ἔστι δ' ἐοικὸς — πελειάδων μὴ τηλόθεν Ὀαρίωνα νεῖσθαι. Exercit. philol. II p. 21.

Ibid. e. ἀνατάσεως scripsi cum Dobraeo pro ἀναστάσεως.

X, 493. f. — 494. a. Lepida sunt quae narrantur de Sosibio lytico, quem quum rex Ptolemaeus immerito de mercede negata conquestum esse ostendere vellet, tabulas afferri iussit, in quibus nomina eorum consignata erant, qui mercede mactati essent: ἦν ὀνόματα ἐγγεγραμμένα Σωτῆρος Σωσιγένους Βίωνος Ἀπόλλωνος Δίωνος. εἰς ἃ ἀποβλέψας ὁ βασιλεὺς εἶπεν ... ἐὰν ἀφέλῃς τοῦ Σωτῆρος τὸ σω, καὶ τοῦ Σωσιγένους τὸ σι, καὶ Βίωνος τὴν πρώτην συλλαβὴν βι, καὶ τὴν τελευταίαν τοῦ Ἀπόλλωνος, εὑρήσεις σαυτὸν ἀπειληφότα κατὰ τὰς σὰς ἐπινοίας. Apertum est illarum literarum compositione non effici quod efficiendum erat nomen Σωσιβίου. Itaque pro Ἀπόλ-

15*

λωνος *) scribendum Ἀπολλωνίου, Δίωνος autem, quod ad praesentem causam inutile est et ex dittographia ortum videtur delendum. Vidit haec et ante multos mecum annos communicavit, cuius nunquam sine desiderio recordor, K. Lehrsius. Exercit. philol. II p. 21.

Ibid. εἰπόντες δεδωκέναι αὐτῷ τὰς ἡσυχίας εἶχον. Fortasse scribendum εἰπόντων — ἦγεν. De dictione τὰς ἡσυχίας ἄγειν v. ad XI p. 407 c. idemque etiam Aeliano Ep. 10. restituendum est.

XI, 494. a. ταύτας. Malim ταῦτα.

Ibid. b. πυγωνιαῖον. Scripsi πυγονιαῖον.

Ibid. De Antiphanis loco v. ad X p. 446 c.

Ibid. e. In Eubuli loco revocavi librorum scripturam εἶθ' ὑπώμνυτο. Dindorfius εἶτ' ἐπομνύτω. Vs. 3. αὐτὸς scripsi pro αὐτὸν (Dind. αὐτὸν) et vs. 4. οἶνος pro οἶνον, et cum Corae αὐτὸ pro αὐτὸν (Dind. αὐτὸ).

XI, 495. a. συνδέσεις. Schweigh. συνθέσεις. Mox Ἀττικοί corruptum videtur. Verba κοίλοις ἐν προάροις non Pamphyli sunt, sed particula poetae a Pamphilo citati.

Ibid. b. In Ionis verbis ἀφύσαντες pro ἀφύσσοντες dedi cum Bergkio. Statim καθιερωμένον scripsi pro καθιερώμενον.

Ibid. d. Hipponax ὁ παῖς γὰρ ἐμπεσὼν κατήραξεν. Ne κατέρρηξε tentetur prohibet incertus scriptor ionicus Stobaei Flor. XXVIII, 18. et Babrius fab. 115, 10. ubi ἀράσσειν est confringere. In eiusdem poetae loco statim sequente fortasse πίνοντες pro ἔπινον scribendum est. Phoenicis Colophonii iambos non recte tractavi Choliamb. p. 144. Pro ἱστόρων libri fere ἀστέρων habent, Dindorfius ex L dedit ἀστέων. Correxi cum Hauptio Berichte der Sächsischen Gesellsch. vol. I p. 417. ἱστόρων et vs. 3. pro ἐὼν posui ἔην. Ibid. erat χρυσῆν. Pro Θαλῆς malim Θαλέης.

Ibid. e. In altero eiusdem Phoenicis fragmento vs. 2. χωλοῖσι δακτύλοισι τήτέρῃ σπένδει, pro τήτέρῃ fortasse τἠμέρῃ scribendum, ut Diei libatum esse dicatur. Vs. 3. τρέμων οἷόν

*) Ἀπόλλων num in Graecia viri nomen fuerit dubito. Ἀπολλωνίσκος servi nomen est apud Athenaeum XIV p. 636. f.

ερ ἐν βορηΐῳ νωδός. Fort. ἐν βορηίῳ ῎λωπος i. e. ἄλωπος. ed fortasse non integer locus ab Athenaeo appositus est, vel cribendum τρέμων οἷον γέρων βορηίῳ νωδός.

Ibid. f. In Philochori loco Ἀθήνησι scripsi pro Ἀθήναζε.

XI, 496. c. Ἀλέξανδρος ἐν Τίγονι. Scripsi Τιγονίῳ. V. list. crit. p. 346. et Fragm. Com. IV p. 554.

Ibid. d. τὸ ποτήριον τοῦτο ἔξορθόν ἐστι. Pro ἔξορθον, uod nihili est, possis ὀρθόν, praetuli tamen δίορθον, quod rrore proclivi in ἔξορθον abiit.

XI, 497. a. Diphilus πιεῖν δ' ἔτι ἁδρότερον ἐκ τῶν. Libri ιεῖν γέ τι ἁδρότερον ἢ τῶν. In Epinici loco tres personas olloquentes induci ante Dobraeum vidit Schweigh. qui vs. 4. ερiάγεις; pro περιάγει recte dedit. Vs. 5. χωροῦντα δύο όας, ὃν οὐδ' ἂν ἐλέφας. Sic libri, χωροῦν correxit Doraeus, qui οἷον οὐδ'. Ego delevi ὅν, quamquam videndum e praestet οὐδὲ i. e. ὃ οὐδέ. Vs. 7. τοῦτό γ' ἐκπέπωκα. Ita orrexi editum τοῦτο πέπωκα.

Ibid. b. τοῦ τρίτου pro τοῦ ῥυτοῦ Dobraeus. Tum δίκεας scripsi pro κέρας. Statim pro ὑπὸ τοῦ πρώτου malim πὶ τοῦ πρώτου. Ib. post βασιλέως excidisse videtur ὡς.

Ibid. c. In ithyphallico carmine e P. recepi τὸ δίκερας. [a]le Porsonus sequente Dindorfio κέρας τόδ'. Vulgo τοδὶ έρας. Vid. G. Kramer Griechische Tongefässe p. 127.

Ibid. d. Hedyli carmen:

ζωροπόται, καὶ τοῦτο φιλοζεφύρου κατὰ νηόν
τὸ ῥυτὸν αἰδοίης δεῦτ' ἴδετ' Ἀρσινόης.

bi recte fortasse edidi ναὶ τοῦτο. Vs. 5. pro σύνθημα, quod ortasse servandum erat, scripsi σύσσημα. Ibid. γέγωνεν cribendum ex B pro γεγωνεῖ. In fine carminis indicavi lacunam.

Ibid. f. De Philemonis loco cf. Com. gr. IV p. 30.

XI, 498. a. Μελαμποδείας edidi pro Μελαμποδίας. In esiodi loco

καὶ τότε μάντις μὲν δέσμον βοὸς αἴνυτο χερσίν,

cripsi Μάντης. Nomen proprium requiri sequentia ostendunt; editque id ipsum cod. A ex quo μάντης enotatum video. [a]antes idem qui Μάντιος dicitur in Odyss. 15, 244 filius Meampodis, ut Iphiclus, qui sequente versu commemoratur, hylaci filius est. Cf. quae dixi in Herme vol. I p. 327.

Ibid. c. In Anaximandri fragmento restitui ionicas formas. Erat λείην — τοῖς συμμάχοις — Ποσειδῶν — ἑαυτῷ — et ἀπέπλωεν ex V. Verba αὐτῷ καὶ πάλιν seclusit Dobraeus, qui ἔχων scripsit pro ἑλών.

Ibid. Nauckius in Euripidis loco σκύφος τε μικρός.

XI, 499 a. Alcman ὄκκα θεοῖσιν αδῃ πολύφοινος ἑορτά. Ita Bergkius, libri πολύφανος. Praestat fortasse πολύφαμος, ut voluit Fiorillo. Vs. 5. γάλα θεῦσα Bergk. Ultimo versu legebatur ἀργύφεόν τε ex VL. ἀργειοφεονται A, ἀργειοφόνται BP. ἀργειφόντᾳ coniecit Bergkius. Fortasse verum est quod posui ἀργιοφόντᾳ.

Ibid. b. In Stesichori loco πῖνεν pro πῖεν recte Bergkius.

Ibid. c. Erat Δίφιλος ἐν — Λυγκεὺς δ' et οἰνοχοεῖτο.

Ibid. d. In Rhiani carmine κρέα scripsi pro κρέας. De genetivo πάντων v. Anal. Alex. p. 211.

Ibid. e. Diphilus ἔχον βαδίζειν. Schweigh. ἔχοντα βαδίζειν, Herwerdenus Obs. crit. p. 125. ἔχοντα βαίνειν, quibus nihil lucramur ad sensum loci aperiendum.

XI, 500. a. κλέος ἔλαβον (σκύφοι) οἱ Βοιώτιοι λεγόμενοι, χρησαμένου διὰ (κατὰ?) τὰς στρατιὰς πρώτου Ἡρακλέους τῷ γένει. διὸ καὶ Ἡρακλεωτικοὶ πρός τινων καλοῦνται. In his Ἡρακλεωτικοί, quod optimi libri AB omittunt, imperite suppletum est in PVL. Debebant Ἡράκλειοι. Cf. ad III 153 c. Herculeum poculum (Ἡρακλέους μέγα ποτήριον) commemorat Diodorus Sic. XVII 117.

Ibid. ἐπὶ ξένια scripsi pro ἐπὶ ξενίᾳ.

Ibid. b. Παρμένων φησὶν ἐν τῷ περὶ διαλέκτου. Scripsi διαλέκτων, nisi potius fuit περὶ [αἰολίδος] διαλέκτου.

Ibid. c. ἀλλὰ πολὺ τὸ πανοῦργον καὶ τὸ θηριῶδες. Si hoc scripsit Ephorus, τὸ θηριῶδες ad vulpeculae astutiam referendum fuerit. Cfr. Diphilus VI p. 225 a. τόδε — τὸ γένος ὥσπερ θηρίον ἐπίβουλόν ἐστι τῇ φύσει.

Ibid. d. εἰς παλάθης συριακῆς τρόπον πλάττοντες. In B συκῆς super συριακῆς scriptum est. Non credibile est, apud Syros peculiarem quendam ficorum compingendarum modum obtinuisse; accedit quod Syriacas ficus neque Athenaeus, qui pluribus locis de variis ficuum generibus uberrime disputat, neque Plinius aliusve scriptor, si recte memini, commemorat.

Eam ob causam Συριακῆς in Athenaei loco mihi valde suspectum est natumque videtur ex συκῆς, quod interpretationis causa ad παλάθης adscriptum fuerit. Ibid. fortasse scribendum τούτου δὲ καὶ πολὺ ἥδιον.

Ibid. e. In Antiphanis loco τῷ σατραποπλούτῳ egregia est Dobraei coniectura, libri σαπροπλούτῳ.

Ibid. f. οἱ προγάστορες. Dobraeus ὅσοι προγάστορες. In Rhintonis loco idem post ἐλατῆρα supplevit ἀλφίτων.

XI, 501. a. χαλκίον scripsi pro χαλκεῖον. V. Vindicias Strab. p. 91.

Ibid. c. Verba ἀμφίθετος καὶ seclusit Dindorfius praeeunte Schweighaeusero.

Ibid. f. In Ionis fragmento addidi φιάλας, praeeunte Bergkio.

XI, 502. a. τῆς δὲ ἀργυρίδος φιάλης. Nescio an φιάλης delendum sit.

Ibid. b. Cratini versum sic scripsi χρυσίδι σπένδων κέκραγε, τοῖς ὄφεσι πιεῖν δίδου. Vulgo legitur γέγραφε et διδούς.

Ibid. De Aristophanis loco, in quo Nauckius ὁ καιρὸς ὁ φιλετήσιος malebat, v. Bergkium p. 1102. Alexidis locus nondum emendatus est. Vs. 4. Porsonus κεκραμένου. Vs. 5. fort. scribendum καὶ τῆς ὁμονοίας δύο, τί νῦν μὴ κωμάσω;

Ibid. c. Post αὐτόθι adieci νόμον. In Meleagri verbis aut δέδωκε scribendum pro διέδωκε, distribuebat, aut αὐτοῖς pro αὐτῷ.

Ibid. d. In fragmento scriptoris, cuius nomen excidit, fortasse scribendum est εὐκαιρότατα παραχέων. In sequente Dioxippi loco pro ψυκτῆρας scripsi ψυγέας. V. Com. graec. IV p. 543.

Ibid. e. Menandri locum Dobraeus ita scribi voluit προὔπινεν αὖ (ἂν) τοὺς ἀθλίους ἀπολλύων. Libri προὔπινεν αὐτούς, Bentleius προὔπινεν αὐτοῖς. In Epigenis fragmento emendavi εἶτ' οἴσεις μόνος. Vulgo εἰσοίσεις. In Strattidis loco Dobraeus dedit κοτύλῃ hoc sensu, prae inopia mensuram sui panis adeo contrahit, ut pro quoque choenice tantum cotylen ponat.

Ibid. f. Alexidis locus ita scriptus erat εἰς τὴν κατάλυσιν

ησύνην αἴϑων ἀνήϱ. Correxi εἰς τὴν κατάλυσιν ἦγον, ἦν δ' αἴϑων ἀνήϱ. Vs. 7. ἴσως ἑτέϱας adieci ex VI p. 230.

XI, 503. a. In Euphronis fragmento scripsi τὸ τευτλίον δὲ σεῦτλα. Vulgo τὸ σευτλίον δὲ τεῦτλα. Vidit iam Schweighaeuser.

Ibid. b. Antiphanes ὁ δὲ καλὸς πῖλος, κάδος, ψυκτήϱ. Sic Dobraeus. Ibid. Καϱίνῃ scripsi cum Fabricio pro Κάϱνῃ.

Ibid. c. Antiphanes ἔσται πότος. Legebatur πότος ἔσται.. Post κυαϑίζειν γὰϱ exciderunt lacunae signa.

Ibid. d. E Nicandro Thyatireno docetur ψυκτήϱια esse ἀλσώδεις καὶ συσκίους τόπους, ἐν οἷς ἔστιν ἀναψῦξαι. Idque deinceps confirmatur Aeschyli loco et Euripidis e Phaethonte ψυκτήϱια | δένδϱεα φίλαισιν ὠλέναισι δέξεται. Pro δένδϱεα recte Dobraeus δένδϱων. Ceterum Matthiaeus ista Meropis verba esse suspicatur, locum ubi Phaethon sepeliatur demonstrantis. Quae parum probabilis coniectura est, quamvis Welckerum adstipulatorem nacta in egregio opere quo de graecis tragoediis explicuit. Mihi Solis verba esse videntur, Phaethontem ut ne periculosum iter ineat obtestantis. Aptissime comparari possunt hic Ovidii Metam. II 76:

> forsitan et lucos illic urbesque domosque
> concipias animo delubraque ditia donis
> esse; per insidias iter est formasque ferarum.

Haec si vera sunt, apertum est addendam esse quae ante ψυκτήϱια facile oblitterari potuit particulam οὐ. Integra si extaret Euripidis fabula, in aliis etiam locis puto Ovidium cum graeco poeta consentire intelligeretur. Ex eadem Solis oratione partem servavit Clemens Alex. Paed. III, 2. μὴ ϑίγῃς ἡνιῶν ἄπειϱος ὢν μηδὲ ἀναβῇς τὸν δίφϱον ἐλαύνειν μὴ μαϑών. Quae ab aliis aliter tentata mihi ita scribi posse videntur:

> μή μοι ϑίγῃς τῶν ἡνιῶν ἄπειϱος ὤν,
> μηδ' ἐπαναβῇς τὸν δίφϱον οὐ μαϑὼν ἐλᾶν.

Forma ἐλᾶν Euripides usus est in eiusdem fabulae Fragm. X. ex Longino Subl. 15.

> πατὴϱ δ' ὄπισϑε νῶτα σειϱαίου βεβὼς
> ἵππευε, παῖδα νουϑετῶν· ἐκεῖσ' ἔλα,
> τῇ ῥα στϱέφ' ἅϱμα τῇδε.

s quin τῇ ῥα corruptum sit non dubitatur. Unus cod. ι habeat τῇ ῥ' ἔστρεφ', fortasse corrigendum τῇδε ɔ' ἅρμα, τῇδε cll. Sophocle Oed. Col. 1544. τῇδ', ὧδε , τῇδε. Eiusdem fabulae fragmentum decimum septimum obaeo Flor. 93, 2. ita constituendum videtur:

δεινόν γε· τοῖς πλουτοῦσι τοῦτο δ' ἔμφυτον
σκαιοῖσιν εἶναι· τί ποτε τούτου 'στ' αἴτιον;
ἆρ' ὄλβος αὐτοῖς ὅτι τυφλὸς συνηρετεῖ,
τυφλὰς ἔχουσι τὰς φρένας καὶ τῆς τύχης;

ι quarto pro τύχης forsan τέχνης scribendum, ut opulenti tibus nihil videre dicantur. Genetivus pendet a τυφλός. enander κωφὸς cum secundo casu coniunxit Aneps. I, 2. ιdo versu vulgo legitur τί ποτε τούτου ταἴτιον. Versu › pro συνηρεφεῖ reposui συνηρετεῖ cll. Lobeckio ad Soph. 1329. Ad sententiam cfr. Aristoteles Probl. XXIX, 8. :ί ὁ πλοῦτος ἐπὶ τὸ πολὺ παρὰ τοῖς φαύλοις μᾶλλον ἢ ἐπιεικέσιν ἐστίν; ἢ διότι τυφλὸς ὢν τὴν διάνοιαν οὐ ται κρίνειν οὐδὲ αἱρεῖσθαι τὸ βέλτιστον. Eandem ex- it poeta in Polyido (Fragm. X) apud Stobaeum Flor. 95, 7:

πλουτεῖς· τὰ δ' ἄλλα μὴ δόκει ξυνιέναι·
ἐν τῷ γὰρ ὄλβῳ φαυλότης ἔνεστί τις,
πενία δὲ σοφίαν ἔλαχε διὰ τὸ δυστυχές.

ιim primus horum versuum scribendus est; vulgo soloece]οκεῖς ξυνιέναι. Denique ad Phaethontem referenda cor quae leguntur apud Plutarchum Tranquill. an. p. a. τὸ τοῦ τραγικοῦ Μέροπος πέπονθας, οὐδ' ὡς ἐκεῖ- εὐδαιμονίζων ὁ ὄχλος ἐξέπληξε τῶν φυσικῶν παθῶν. in his tragici poetae trimeter: εὐδαιμονίζων ὄχλος ἐξ- ξέ με. Quae a Merope Euripideo dicta fuisse suspicor gratulationes faustasque acclamationes chori Fragm. III, 33. Exerc. philol. I p. 38.

ɔid. e. In Antiphanis loco ἔχε pro ἴσχε dedit Dobraeus.

:I, 504. a. Menander παῖ ταχὺ τὸ πρῶτον περισόβει. öppel de Fragm. Com. II p. 13. emendavit librorum scri m καὶ ταχὺ πάλιν τὸ πρῶτον περισοβεῖ, praeeunte Co- qui πάλιν delevit et περισόβει scripsit.

ɔid. e. γοργιείοισι scripsi pro γοργείοισι.

XI, 505. c. τοὺς προτέρους Dobraeus; vulgo τοὺς πρώτους. Statim erat Χαλκηδόνιον.

Ibid. De Aristotelis loco vide fuse disputantem Dobraeum Advers. II p. 337.

Ibid. e. ἦ καλόν γε αἱ Ἀθῆναι καὶ νέον τοῦτον Ἀρχίλοχον ἐνηνόχασιν. Si dicti vim recte capio, καὶ delendum fuerit. Mox παρὰ Πλάτωνος seclusit Dindorfius praeeunte Rosso.

Ibid. Timon Phliasius Πλάτων ὁ πεπλασμένα. Ita Nauckius, libri ὁ Πλάτων πεπλασμένα, vulgo Πλάτων πεπλασμένα.

Ibid. f. σχετλιώτερον. Malim cum PVL σχετλιώτατον.

XI, 506. a. οἵ πέμπτῳ ἔτει Casaubonus, libri οἵ ἔτι, Kroschel Progr. schol. de temporibus etc. Erfurdt. 1859 p. 10. ἅτε Revocandum puto οἵ ἔτι.

Ibid. b. ἐν δὲ τῷ Εὐθυδήμῳ Εὐθύδημον καὶ τὸν ἀδελφόν. Sic Dindorfius, libri ἐν δὲ τῷ Εὐθυδήμῳ καὶ τὸν ἀδελφόν. Hinc scripsi ἐν δὲ τῷ Εὐθυδήμῳ καὐτὸν καὶ τὸν ἀδελφόν.

Ibid. c. εἰς φῶς λέγεσθαι. Dobraeus εἰς φῶς ἄγεσθαι. Tum erat Ἀκαδημαϊκοῦ. Malim nunc ἀκαδημικοῦ. Cf. p. 9. De verbis ἔτι πρόκωπον v. Dobraeum.

Ibid. d. κατηγορίας. Malim κακηγορίας. Tum Περικλέους Dobraeus, libri Ἀλκιβιάδου. Ibid. δ' αὖ τοῦ Schweigh. pro δ' αὐτοῦ. Statim pro Σοφοκλέους Dobraeus Περικλέους. Ibid. erat τοῦ ἐπιγράμματος.

XI, 507. b. In Hegesandri loco ἐδόκει γὰρ Πλάτων φθονερὸς εἶναι καὶ κατὰ τὸ ἦθος οὐδαμῶς εὐδοκιμεῖν, scribendum opinor εὐδοκίμει.

Ibid. συγγενόμενος. Malim συγγινόμενος.

Ibid. c. πᾶσι τοῖς Σωκράτους μαθηταῖς ἐπεφύκει μητρυιᾶς ἔχων διάθεσιν. Nonne ἐπεπεφύκει? Tum κρώζειν Dobraeus, κράζειν Iacobsius, κρατεῖν libri. Fortasse κραγεῖν. Quod verbum de κορώνῃ dici non sine exemplo est.

Ibid. e. In loco homerico ἀνδρότητα revocavi. Corrigunt ἀδρότητα. Bekkerus ἀρετῆτα.

X, 508. a. Δράκοντος καὶ αὐτοῦ τοῦ Πλάτωνος καὶ

Σόλωνος. Transposui *Δράκοντος καὶ Σόλωνος καὶ αὐτοῦ τοῦ Πλάτωνος*. Sed etiam alia hic corrupta sunt.

Ibid. b. *εἰ καὶ πασῶν ἐστιν αὕτη βελτίων*. Pro *ἐστιν* scripsi *εἴη*.

Ibid. d. *ὅπερ οὐχ εὑρίσκομεν*. Delevi *ὅπερ* cum Dobraeo. Statim post *διάβολοι γενόμενοι* addendum esse suspicor *εὕρηνται*, quod ante *Εὐφραῖος* facile obliterari potuit.

Ibid. f. Pro *ἐπεσφάγη* Nauckius *ἀπεσφάγη*.

XI, 509. a. *Τιμόλαος*. Ita pro *Τίμαιος* e Diogene Laertio correctum est. Ibid. erat *Ἀκαδημαϊκῶν*. Cf. ad p. 506. c.

Ibid. c. De Ephippi loco dictum est Com. gr. III p. 332. et edit. min. p. 662. Vs. 1. *εὔστοχος*. Dobraeus *εὔτροχος*. Si quid mutandum est, malim *εὔστομος*. Vs. 4. scribendum videtur *ληψιλογομίσθῳ* vel *διψιλογομίσθῳ*. Cod. A *λιψιγομίσθῳ*. De ceteris vide l. l.

XII, 510. a. Alexis *ἄνθρωπος εἶναί μοι Κυρηναῖος δοκεῖ*. V. de hoc versu Herwerden Observ. crit. p. 76.

Ibid. b. *φήσας ἀσμένως ἀπηλλάχθαι αὐτῶν ὥσπερ τινὸς δεσπότου*. Pro *αὐτῶν* cod. B habet *αὐτοῦ*, quod si eadem Veneti scriptura est, sine controversia praeoptaverim. Cf. Plato Rep. I p. 329 c. *ἀσμενέστατα μέντοι αὐτὸ (τὸ χρῆσθαι ἀφροδισίοις) ἀπέφυγον, ὥσπερ λυττῶντά τινα καὶ ἄγριον δεσπότην ἀποφυγών*.

Ibid. d. Empedocles

τήν οἵ γ' εὐσεβέεσσιν ἀγάλμασιν ἱλάσκοντο
γραπτοῖς τε ζωοῖσι μύροισί τε δαιδαλεόδμοις.

Scripsi *ἱλάσκοντο* pro *ἱλάσκονται* (postulat hoc imperfectum *ἦν*) et *γραπτοῖς τε* pro *γραπτοῖς δέ*. Pro *ζῴοισι*, quod de simulacris deae intelligunt, malim tamen *ξοάνοισι*.

Ibid. *ξανθῶν τε σπονδὰς μελίτων ῥίπτοντες ἐς οὖδας*. Pro *ξανθῶν* Porphyrius Abst. II, 21. *ξουθῶν*, quod qui recepit Karsten Empedocl. p. 270. *μελίτων* pro *μελισσῶν* dictum statuit, quae etiam Lobeckii Pathol. p. 379. sententia est. At quid impedit quo minus *μελίτων* ad *μέλι* referatur? Hoc si verum est, intelligitur *ξουθῶν* prorsus esse reiciendum. Hoc enim adiectivum cuius etymon pridem evanuit, agilem potius et celerem denotare videtur quam flavum, quem significatum qui antestantur grammatici exemplum, quod sciam,

attulerunt nullum. Ab eo quod deflexum est viri nomen Ξοῦθος Herodianus Dict. sol. p. 42, 8. componit cum nominibus Βοῦθος et Νοῦθος, quae mihi composita esse et pro Βούθοος et Νούθοος dicta videntur, quemadmodum Βόηθος dictum est pro Βοήθοος, Πέριθος pro Περίθοος, Ἄλκιθος pro Ἀλκίθοος, Δάϊθος pro Δαΐθοος. Exercitt. phil. II p. 22.

XII, 511. b. ἀλλὰ τὰ μέγιστα βλάπτεσθαι προενεχθέντας ὑπ' αὐτῆς. Malim παρενεχθέντας. Statim pro ἐκδοὺς ἑαυτὸν ἔρωσιν praetulerim ἐπιδούς.

Ibid. d. μᾶλλον τὸν τῶν νῦν. Interposui τόν. Tum pro ἀνεύρετος Coraes ἀνάρτυτος, Hemsterhusius αὐθεύρετος. Neutro opus est, si ἀνεύρετος intelligas de vita, quae destituta est novis luxuriae instrumentis.

XII, 512. c. In Simonidis loco erat θνητῶν et ζηλωτός.

Ibid. f. Scripsi χαριέστατον pro χαριέστερον, quod ferri non potest, quamvis homericus locus obiter inspectus id commendare videtur.

XII, 513. a. Erat Ὀρεστείαν. Cf. Hermes vol. I p. 327.

Ibid. d. In Sophoclis loco Porsonus νοῦν δεῖ pro νόει, Bergkius autem ad Theogn. 215. χρῶμα pro σῶμα.

XII, 514. b. φυλάσσουσί τε αὐτὸν (Persarum regem) καὶ τριακόσιαι γυναῖκες, ὡς ἱστορεῖ ὁ Κυμαῖος Ἡρακλείδης. Post τριακόσιαι excidisse suspicor ξ' i. e. ἑξήκοντα. V. ad XIII p. 557 b. In sequentibus χρῆται δὲ αὐταῖς καὶ πολλάκις ὁ βασιλεύς, scribendum χρῆται δὲ αὐταῖς καὶ παλλακαῖς sive παλλακίσιν. Post βασιλεὺς praeeunte Dobraeo indicavi lacunam.

Ibid. e. Chares Mitylenensis εἰς τοῦτο ἧκον τρυφῆς. Malim εἰς τοσοῦτον, ut Xanthus p. 515 d. εἰς τοσοῦτον ἦλθον τρυφῆς. Et sic optimi quique scriptores loquuntur.

XII, 515. d. Legebatur ἢ ὁ εἰς αὐτὸν ἀναφερομένας ἱστορίας συγγεγραφώς. Mox ἀναγωγῆς pro συναγωγῆς scripsi cum Iohnsio.

Ibid. e. Clearchus μηδ' αὐτοῖς ὅλως. Malim μηδ' ὅλως αὐτοῖς.

Ibid. f. τὰς τῶν ἄλλων γυναῖκας. Probabiliter Larche-

us τὰς τῶν δούλων γυναῖκας. Eodem errore apud Sophoclem Oed. R. 719. legitur ἔρριψεν ἄλλων χερσὶν εἰς ἄβατον ὄρος, ubi scribendum videtur ἔρριψε δούλων *).

XII, 516. a. Verba γυναικῶν ἀγῶνα seclusit Schweighaeuserus.

Ibid. c. Principibus artis coquinariae auctoribus enumeratis ita pergit: πρὸς τούτοις δὲ Στέφανος Ἀρχύτας Ἀκέστιος Ἀκεσίας Διοκλῆς Φιλιστίων. In his quum Ἀκέστιος, cuius nominis exemplum etiam apud Pausaniam I, 37, 1. habemus, et Ἀκεστίας nonnisi diversae eiusdem nominis formae sint, aut alterutrum delendum suspicor aut interposito ἢ scribendum Ἀκέστιος ἢ Ἀκεσίας, quemadmodum etiam aliis locis Athenaeus loquitur, ubi de vera nominis forma incertus haeret, e. c. IX p. 393 e. Βοῖος ἢ Βοιώ. Cf. Lobeck Pathol. Prol. p. 505. De Archyta v. Anal. Alex. p. 354.

Ibid. d. De Alexidis loco vide Com. graec. ed. min. p. 733. ibi primos versus fortasse rectius ita edidi:

⏑ ἔτι δέ σοι παρὰ τοῦτο κάνδαυλόν τινα
παραθήσομεν. B. κάνδαυλον; οὐκ ἐδήδοκα
[κάνδαυλον] οὐδ' ἀκήκο' οὐδεπώποτε.

Vs. 1. possis πρόσετι. Vs. 5. revoca πάνυ πολὺν δ' ἐγώ, ut recte olim scripsi ex PV. Vs. 7. χόρια μὲν ποιήσομεν Herwerdenus Nov. Add. crit. p. 32. Vs. 14. pro χόριον (libri χορεῖον) Bergkius θρῖον.

XII, 517. b. τοῖς πολλοῖς malim pro πολλοῖς.

Ibid. c. καὶ αὕτη ἀλύσει δέδεται. Ita Schweigh. pro αὐτή, quod vide ne λυτῇ catena solubili scribendum sit.

Ibid. e. Legebatur τῶν παρόντων καὶ προπίνουσι. Transposuit Dobraeus.

---

*) Malim nunc ἔρριψε βάλλων χερσὶν εἰς ἄβατον ὄρος, in quo χερσὶν pervulgato usu ex abundanti additum est. Vide ne longe abeam Lobeckium ad Aiac. 310. Quod Nauckius Bulletin de l'Acad. de St. Pétersb. VI p. 42. voluit ἔρριψε ὤμων χερσὶ non excusatur poetae exemplo qualis est Quintus Cal. 9, 341. Nec Pindarus scripsit Pyth. VIII 47. νωμῶντα πρῶτον ἐν Κάδμου πύλαις, sed νωμῶντα Κάδμου πρῶτον ἐν πύλαις.

Ibid. f. *εἰσάγουσι* supplevit Schweighaeuserus. Ibid. *ἐπιβέβληται* scripsi pro *περιβέβληται* et p. 419 a. adieci *μᾶλλον*.

XII, 518. d. *πεπόνηκα* pro *πεπονηκέναι* Nauckius.

Ibid. e. *ἐπιχωριάζειν δὲ παρ' αὐτοῖς* (*Συβαρίταις*) *διὰ τὴν τρυφὴν ἀνθρωπάρια μικρὰ καὶ τοὺς σκωπαίους, ὥς φησιν ὁ Τίμων, τοὺς καλουμένους παρά τισι στίλπωνας*. Verissime Theophilus Roeperus loco Timonis se Timaei nomen requirere mihi indicavit. Mox lit. f. recte Ven. *Μασσανάσσης* habet pro *Μασανήσσης*. Vide Suidam s. v. *θύον* emendatum in Anall. Alex. p. 151. Exerc. phil. II p. 22.

XII, 519. b. *ἀεὶ τούτων τοῖς παιδίοις* scripsi Casaubonum secutus. Vulgo *ἀεὶ τούτοις*.

Ibid. f. *τοὺς πότους* Dobraeus; vulgo *ποταμούς*.

XII, 520. a. In oraculo Pythiae Schweigh. *εὖτ' ἂν δέ* pro *εὖτ' ἂν δή*.

Ibid. b. Scripsi *ἐγένετο δ' οὖν* pro *ἐγένετο οὖν*. Statim recte Dindorfius *καὶ* ante *τοῦτον καταφυγόντα* deleri voluit.

Ibid. c. Schweigh. *καὶ πολλῶν τῆς ἀπωλείας*.

Ibid. d. Aristoteles *καὶ ἅμα αὐλούντων ἀκούοντες οἱ ἵπποι οὐ μόνον ἐξωρχήσαντο ἀλλὰ καὶ* — Scripsi *διωρχήσαντο*. Sequitur locus Charontis Lampsaceni, cui ionicas formas restitui, edebatur *εἰς* — *ὢν* — *ἐπράθη* — *Καρδιηνοῖς* — *ἔστειλεν* — *ἀποδειχθεὶς* — *τοῖς συμποσίοις* — *τοῖσι προσθίοις ὠρχοῦντο* — *οὖν* — *ἀφικομένη* — *εἰς* — *ἐκέλευσα αὐλεῖν*.

Ibid. f. *ὅσα οἱ ἵπποι τῶν Καρδιηνῶν ἐξεπισταίατο*. Malim *ἐξεπιστέατο*. Exercit. phil. II p. 22. Hoc postea coniecit etiam Cobetus Philostr. p. 35. Doleo operas non paruisse.

XII, 521. a. *ἐφ' ᾧ* seclusi et *τούτῳ συμφωνήσαντος* partim scripsi ex B pro *οὕτω συμφρονήσαντος*.

Ibid. b. In Phylarchi loco *ἑταίρα*, ut glossema vocis *κοινή*, delendum et, ne similia a similibus seiungantur, verba *καὶ τὴν ἐλευθέραν* — *ἀκολουθούσης αὐτῇ μιᾶς θεραπαινίδος* post *κοινή* transponenda esse suspicor.

Ibid. c. *ἔγραψαν νόμον* — *τοὺς εἰς τὰς θυσίας καλοῦντας πρὸ ἐνιαυτοῦ τὴν παρασκευὴν ποιεῖσθαι, ἵνα ἀξίως ποιούμενοι τοῦ χρόνου τῶν θ' ἱματίων καὶ τοῦ λοιποῦ κόσμου προάγωσιν εἰς τὰς κλήσεις*. Casaubonus *πρὸ ἐνιαυτοῦ*

τὴν κλῆσιν ποιεῖσθαι ἵνα ἀξίως ποιούμενοι (Schweigh. ποιούμεναι) τοῦ χρόνου τὴν παρασκευὴν τῶν θ' ἱματίων etc. Ita sane rem narrat Plutarchus Sept. Sap. Convivio, abs quo si esset, locus ita conformari posset ut verba τῶν θ' ἱματίων καὶ τοῦ λοιποῦ κόσμου post παρασκευὴν transponerentur.

Ibid. d. Erat μηδὲ τοὺς — μηδὲ τοὺς, quod fortasse ferendum erat. In sequentibus τὰ σώματα ἐξέρριψαν καὶ ὑπὸ θηρίων εἴασαν διαφθαρῆναι, Phylarchus scripserat sine dubio διαφορηθῆναι, quod proprium in hac re verbum est.

Ibid. e. Seclusi γὰρ et lit. f. post ἀναφορὰν lacunam indicavi.

XII, 522. a. τὸν τῶν Ὀλυμπίων τῶν πάνυ ἀγῶνα scripsi ex A pro τον πάνυ ἀγῶνα.

Ibid. d. In Clearchi loco erat δεύτερον, quod ὕστερον scribendum erat.

Ibid. e. Scripsi Κάρβιναν pro Καρβίναν. In sequentibus malim ἐξ ἧς [τοὺς] παῖδας.

Ibid. f. ὅσους ὑπεδέξαντο VL. οὓς ὑπεδέξαντο ABP. Scripsi ὅσους ἀπεδέξατο praeeunte Schweighaeusero.

XII, 523. a. Ἰαπύγων τε αὖ τὸ γένος ἐκ Κρήτης ὄν, τῶν κατὰ Γλαύκου ζήτησιν ἀφικομένων καὶ κατοικησάντων, οἱ μετὰ τούτους λήθην λαβόντες τῆς Κρητῶν περὶ τὸν βίον εὐκοσμίας εἰς τοῦτο τρυφῆς — ἦλθον, ὥστε πρῶτοι τὸ πρόσωπον ἐντριψάμενοι καὶ προκόμια περιθετά τε λαβόντες στολὰς μὲν ἀνθινὰς φορῆσαι κτλ. De Cretica Iapygum aliarumque Italiae inferioris gentium origine, sive vera sive fabulosa, certe a multis scriptoribus tradita et credita, aliquanto plura afferri possunt quam factum est ab Carolo Hoeckio in Cretae vol. 2. p. 382. Quod autem Glaucum nominat Athenaeus pro Daedalo, non dubium est quin memoriae errore factum sit, cuius haec causa est, quod scribentis animo obversabantur quae de Glauco, Minois filio, apud veteres tradebantur similia. Vid. Hygin. fab. 136. et Apollodor. 3, 3, 1. Non recte igitur vir doctus de Glauco cogitabat Anthedonio. Sed in verbis Athenaei nonnihil vitiatum est. Scribendum enim Ἰαπύγων τε αὖ τὸ γένος ἐκ Κρήτης ὄντων, κατὰ Γλαύκου ζήτησιν ἀφικομένων etc. In sqq. particulam τε post πε-

ρίθετα expunxit Lobeck. Paral. p. 476. Praestat ni fallor προκόμια περιθέτας τε cll. Polluc. II 35. Quae sequuntur apud Athenaeum τοὺς δ' ἡγεμόνας — πορθεῖν ἐκ τῶν ἱερῶν τὰ θεῶν ἀγάλματα, προειπόντων μεθίστασθαι τοῖς κρείττοσιν, eorum non haec est sententia praedicentes diis curandum esse ut alio migrent, sed hoc potius illi divinarum rerum contemptores dicebant, potentioribus cedendum esse. Exerc. phil. II p. 23.

Ibid. Post Κολοφωνίων supplevi ἐκβληθέντες, praeeunte Niebuhrio Rom. hist. I p. 59.

Ibid. d. In Archilochi loco erat ἐφίμερος.

Ibid. e. Post Ἰταλίαν nescio an Ἑλλήνων exciderit.

Ibid. f. καὶ παροιμία τις ἐγεννήθη ἐπ' αὐτῶν. Scripsi ἐγενήθη; praeterea malim ἀπ' αὐτῶν. Mox τοὐπιεικές scribendum.

XII, 524. b. οἶκοι τὰ Μιλήσια κἀπιχώρια καὶ μὴ 'ν τῷ μέσῳ. De his dixi ad Theocritum p. 457.

Ibid. f. In Calliae versu εἰπὸν ὅτι πράττει non recte scripsi cum Dobraeo pro εἶφ' ὅτι πράσσει, hoc tamen certum est, ad tetrametrum anap. locum revocari non posse.

Ibid. et 525 a. Hermippi fragmentum. Libri χαίρω et πραττομένων. corr. Dobraeus. Vs. 3. vulgo μαλακῶς. Cum eodem scripsi μάλα καλῶς et praeterea addidi δοκεῖ; tum lacunam indicavi, nisi ἀπὸ σώματος delere praestat.

XII, 525. a. In Aristophanis fragm. vs. 1. fort. scribendum ἔπειθ' ὅσοιπερ ἦσαν ἐπίδημοι ξένοι. Vs. 2. debebam ἠντεβόλουν. Cf. Vindic. Aristoph. p. 4. Vs. 5. ὃ δ' ἐς Ἄβυδον scripsi pro οἱ δ' ἐς (libri εἰς) Ἄβυδον. Postrema verba ἦν δ' ἐκεῖνα πάνθ' ὁδῷ corrigant qui possunt; certum est non potuisse Herwerdenum Add. crit. nov. p. 17.

Ibid. c. In Democriti Ephesii verbis κρόκινα ῥόμβοις ὑφαντὰ Schweighaeuserus ῥόμβους de figuris interpretatur rhomborum similitudinem referentibus, neque aliter Salmasius ad Hist. Aug. vol. II p. 860. et Boettigerus Vas. Pict. II p. 77. Quae si versa est interpretatio necessario requiritur ἐνύφαντα. In eiusdem scriptoris loco lit. d. scribendum omnino καταπέπασται χρυσοῖς κέγχροις pro καταπέπλασται. κέγχρους autem dicit ornamenta milii granis assimulata. Iisdem artifices di-

stinguebant poculorum et vasorum labra. Hinc apud Hesychium v. κατακερχνοῦται habemus πίνακας κερχνωτούς, ad quae conferas Athenaeum XI p. 475 b. καρχήσιον dici satuentem διὰ τὸ τραχύσματα ἔχειν κεγχροειδῆ. Exercit. phil. II p. 23.

Ibid. αἱ δὲ κεφαλαὶ κατ' ἴσα διειλημέναι ζωοῖς. Haec sensu cassa sunt; fortasse locus lacunosus est scripsitque auctor διειλημμέναι ζωωτοῖς διαδήμασιν.

Ibid. e. τὸ δὲ (fort. ὅτι δὲ) νόμιμον τοῦτο μαρτυρεῖσθαι καὶ ὑπὸ παροιμίας τῆσδε «βαδίζειν Ἡραῖον ἐμπεπλεγμένον». Paroemia fuisse videtur metrica, βαδιστέ' εἰς Ἡραῖον ἐμπεπλεγμένον, quae res in multis proverbiis viris doctis fraudi fuit, velut apud Plutarchum Quaest. gr. p. 298 f. οὐδεὶς εὐεργέτῃ βοῦν ἔθυσεν ἀλλ' ἢ Πυρρίας. Lege οὐδὲ εἷς εὐεργέτῃ βοῦν θῦσεν ἀλλ' ἢ Πυρρίας *). Idem Quaest. nat. p. 915 e. σῖτον ἐν πηλῷ φύτευε, τὴν δὲ κριθὴν ἐν κόνει, ubi vulgo φυτεύετε editur. Adde Stephanum Byz. s. v. Ἀλάβανδα, ubi legendum Ἀλάβανδα Καρῶν εὐτυχεστάτη πόλις, et Libanium Orat. vol. II p. 70, 20. ἀνὴρ ἐρῶν Μεσσηνίων δουλότερος, quae non dubium est quin in hunc modum conformanda sint: ἀνὴρ ἐρῶν Μεσσηνίων δουλίστερος. Quae forma adhuc non cognita, tamen similibus, qualia sunt λεπτίστερος ἐνωρίστερος et alia, satis vindicatur. Cfr. Eustathium ad Hom. p. 1441, 11 sqq. Nec apud latinos scriptores exempla desunt, velut apud Macrobium Saturn. VII, 12. proverbii loco frequentari dicentem a gulonibus: mulsum quod probe temperes miscendum esse novo Hymettio et vetulo Falerno, quae tam manifesta habent glyconici metri cum logaoedico versu coniuncti vestigia, ut vix dubites quin scribendum sit:

Mulsum quod probe temperes
Miscendum novo Hymettio
Et vetulo Falerno.

Quamquam in primo versu aliquid vitii relictum est. Denique admonere licebit verborum, quibus teste Festo retiarii mir-

---

*) Hermannus in literis ad me datis (11. Octobr. 1846) versum hunc ita potius scribendum esse monuit τίς δὲ βοῦν ἔθυσεν ἀλλ' ἢ Πυρρίας εὐεργέτῃ;

millones ludebant: Piscem peto, non te peto; quid me fugis Galle? Quae Sotadeo versu scripta esse fugit Welckerum Syll. epigr. p. 59. et Guil. Corssenum Origg. Poes. Rom. p. 135. Exercit. phil. I p. 23. Carmen a Macrobio servatum Hermannus ad iambicos numeros revocandum existimabat

Mulsum probe quod temperes
Hymettio misce novo et
Vetustulo Falerno.

Ibid. f. In corruptissimo Asii fragmento vs. 1. non intelligo οἳ δ' αὔτως (vulgo αὔτως) φοίτεσκον ὅπως πλοκάμους κτενίσαιντο. Vs. 2. erat Ἥρας. Vs. 3. scribendum cum Lennepio χιονέοις τε. Vs. 4 et 5. ante Naekium Choer. p. 74. inverso ordine legebantur. Eodem auctore scribere debebam αὐτέων, et versu ultimo ἀμφιβραχιονίσαντες ὑπασπίδιον πολεμιστήν.

XII, 526. a. In Xenophanis carmine J. G. Schneiderum secutus ἁβροσύνας dedi pro ἀφροσύνας. Idem postea repperit Dobraeus. Vs. 2. erat τυραννίης. Ib. scribendum es VL. ἐπὶ στυγερῆς. Vs. 3. malim ἤισαν. Vs. 4. ὥσπερ pro ἤπερ AB. Vs. 5. scribendum putavi χαίτῃσιν ἀγαλλόμενοι χρυσέῃσιν pro ἀγαλλόμενοι εὐπρεπέεσσιν. codd. ut videtur ἀγαλλόμεν' εὐπρεπέεσσιν. χαίτας χρυσᾶς dicit aureis vinculis constrictas. Cf. Asius p. 525 f.

Ibid. c. Erat πρωΐ. Mox recte Coraes ὃ δὴ pro ὅθεν.

Ibid. d. Antiphanes πόθεν οἰκήτωρ; ἤ τις — Dindorf. e C πόθεν οἰκήτωρ εἶ: τίς — vulgo π. οἰκήτωρ; ἢ τίς —

XII, 527. a. ὅπως et litt. c. καὶ ante ἐκτενέστερον seclusi.

Ibid. f. Posidonius ὥστε καὶ προσαποφέρειν πολλὰ καὶ καταυλουμένους πρὸς χελωνίδος πολυκρότου ψόφον. Ita vulgo haec eduntur, sine sensu, quantum video. Post πολλὰ commate erat distinguendum et pro καταυλουμένους requirebam nominativum. Cohaerent enim haec cum superioribus τοῖς γραμματείοις ἐνδιαιτώμενοι καὶ γαστριζόμενοι, quibus iam inferuntur haec καὶ καταυλούμενοι. Ac habet hoc ipsum Athenaeus p. 210 f. ubi eundem Posidonii locum affert. Sed καταυλούμενοι quid h. l. significare possit prorsus non intelligitur. Itaque scripsi κατασαυλούμενοι, quod recte coit cum

sequentibus πρὸς χελωνίδος ψόφον, sive id de saltantibus intelligas sive de iis qui voluptuose degunt.

XII, 528. b. διόπερ ὑπὸ Ῥωμαίων ἀνήκεστα δεινὰ ἔπαθον. Seclusi δεινά manifesto explicationis causa ad ἀνήκεστα adscriptum; viderat Casaubonus.

Ibid. c. καὶ ante ἕνδεκα deleverim. Tum Schweigh. edidit οὐδενὸς βοηθοῦντος, συνευδοκούντων Ῥωμαίων, libri οὐδὲ συνευδοκοῦντος Ῥωμαίων, contra historiae fidem. Sed malim συνευδοκοῦν τῷ Ῥωμαίῳ vel συνευδοκοῦν τοῖς Ῥωμαίοις, cum id etiam Romani probarent.

Ibid. e. μάλιστα δὲ Νινύαν τὸν Νίνου καὶ Σεμιράμιδος υἱόν. Ninyae mollitiem attigit etiam Diodorus Sic. II, 21. venustatem Dio Chrysost. XXI p. 509. pulcherrimos barbaros recensens Σέσωστριν τὸν Αἰγύπτιον ἢ Μέμνονα τὸν Αἰθίοπα ἢ Νινύαν ἢ Εὐρύπυλον ἢ Πέλοπα, ubi Eurypylum dubito utrum dicat Libycum illum, Neptuni filium, an Mysium, cuius pulcritudinem miratur Helena apud Quintum IV, 56. Exercit. phil. II p. 23.

XII, 529. a. Scribebatur κατακεκισσηρισμένον. Ibid. scripsi τὰ λευκὰ ἐπαναβαλὼν τοῖν ὀφθαλμοῖν, casu genetivo. Vulgo τοῖς ὀφθαλμοῖς, quod ferri non potest. Pro ἐπαναβαλὼν sufficiebat ἀναβαλών. Albuginem oculorum sursum tollere extremae lasciviae et mollitiei indicium putabatur. In eandem sententiam Alexis Com. graec. III p. 486. dixit βαυκιζόμενον τὰ λευκά τ' ἀναβάλλονθ' ἅμα, de quo v. Iacoby in Addendis vol. V p. 91. adde Dion. Chrys. XXX p. 26. in descriptione cinaedi τὸ τὰ ὄμματα ἀναστρέφειν, τὸ ἐγκλίνειν τὸν τράχηλον, τὸ ταῖς χερσὶν ὑπτίαις διαλέγεσθαι. Tum βασιλεύσει dedi pro βασιλεύει.

Ibid. b. τελευτῆσαι ἑαυτὸν ἐμπρήσαντα ἐν τοῖς βασιλείοις. Forsan scribendum σὺν τοῖς βασιλείοις. Cf. Diodorus Sic. II, 27. Cum iis quae sequuntur ἐπέθηκε χρυσᾶς κλίνας ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα, cf. Nicolaum Dam. apud Müllerum Hist. fragm. III p. 362.

Ibid. προὐπεπόμφει scripsi pro προπεπόμφει, ut p. 531 b. παρεκεκινήκει pro παρακεκινήκει.

XII, 530. d. Erat Χαλκηδόνιον.

Ibid. e. Phoenicis Colophonii carmen. Vs. 1. ἀνὴρ Νί-

νος τις ἐγένεθ' ὡς ἐγὼ κλύω. Verbum κλύω recte dici prima producta ostendere conatus sum Curis crit. p. 54. persuasique Naekio Choer. p. 224. Frustra, ut nunc opinor, quamvis etiam Babrium fab. 127, 8. scripsisse sciam εἰ δ' ἔστιν εἰπεῖν καὶ βεβούλευσαι κλύειν, ubi Lachmannus edidit καὶ κλύειν βεβούλευσαι, recte improbante Nauckio Philol. Gott. VII p. 400. Sed Babrio quod licuit, serae aetatis scriptori et qui haud pauca antiquo poetae non condonanda ausus est, non etiam Phoenici licuisse putaverim. Scripsi igitur mutatione lenissima ἐγὼ 'κούω. Vs. 3. τάλαντα Eustathius ad Hom. p. 1484, 18. Vulgo καὶ τἄλλα. Vid. M. Haupt Berichte der Sächsischen Gesellschaft vol. I p. 414. Ibid. πλεῦνα dedi pro πλέονα. Vs. 4. ὃς οὐκ ἴδ' ἀστέρ' οὐ δίζων ἐδίζητο. Ita libri. οὐδ' ἰδὼν pro οὐ δίζων Casaubonus, ὃς οὔκοτ' ἀστέρ' ὁντινῶν ἐδίζητο Hauptius. Suspicabar ὃς οὔτιν' ἀστέρ' οὐδ' ἰδεῖν ἐδίζητο vel ὃς οὐκ ἂν ἀστέρ' οὐδ' ἰδεῖν ἐδίζητο. Vs. 7. οὐ μυθιητὴς Schweighaeuser, AB οὐ μυθηητής, PL οὐ μὴ θυητής, C οὐ μυήθη, Naekius οὐ μὴν θυητής. Cf. Lobeck. Paral. p. 434. Vs. 12. τὸ σῆμ' ᾄδει Naekius, σῆμα ἴδει A. Vs. 14. malim λιμνέων. Vs. 15. Σινδὸς (Σίνδος) pro Ἰνδός Schweigh. Tum vulgo κομητής. Ib. οὐ γὰρ ἀλλά scripsi pro οὐ γὰρ ἄλλα. Vs. 16. ἐγὼ Νίνος πάλαι ποτ' ἐγενόμην πνεῦμα. Non intelligitur quomodo is, qui totam vitam edendo bibendo amando transegit, se nil nisi πνεῦμα fuisse dicere possit; latet haud dubie vitium, quod tollere forsan aliis continget. Vs. 18. ἔχω δ' ὁκόσον ἔδαισα χὠκόσ' ἠράσθην. Apud Dindorfium haec ad Naekii (Choer. p. 225) mentem ita eduntur:

ἔχω δ' ὁκόσον ἔδαισα χὠκόσ' ἤεισα
. . . . χὠκόσ' ἠράσθην.

Contraxi haec praeeunte Bergkio in unum versum ἔχω δ' ὁκόσον ἔδαισα χὠκόσ' ἠράσθην. Vitium praeterea haeret in ἔδαισα, pro quo expectabam ἐδαισάμην. Neque enim de dapibus agitur, quas aliis apposuit Ninus, sed quas ipse devoravit. Corrigendum videtur ὁκόσον ἔδαψα. Vs. 21. erat ἐς ᾅδην. Vs. 22. malim ἀργυρέην. Vs. 23. σποδὸς δὲ πολλὴ χὠ μιτρηφόρος κεῖμαι. Pro πολλὴ correxi πελλὴ ad Com. graec. III p. 431.

XII, 531. d. οὐ μὴν περί γε τὴν τοῦ βίου τελευτὴν διηυτύχησαν, ἀλλ' ἀμφότεροι βιαίῳ θανάτῳ διεφθάρησαν. Nonne ηὐτύχησαν? nisi malis οὐ μὴν μέχρι γε vel ου μὴν ἐπί γε.

Ibid. e. ἄλσος — κατεσκευασμένον καλῶς καὶ πρὸς τὸ διαιτηθῆναι κεχαρισμένον. Ita recte pro πρὸς τῷ scripsit Schweighaeuserus, sed praeterea reponendum ἐνδιαιτηθῆναι.

XII, 532. b. Theopompus Χαβρίου τοῦ Ἀθηναίου. Cod. B Ἀθηναίων, fortasse igitur excidit στρατηγοῦ. Statim de Atheniensibus legitur ἅπασι γάρ εἰσι χαλεποί. Suspicor excidisse aliquid, velut ἅπασι γὰρ [τοῖς εὐδοκιμοῦσίν] εἰσι χαλεποί, vel simile quid.

Ibid. c. κατέλειπε scripsi pro κατέλιπε, praeeunte Cobeto. Mox pro καὶ δικαίως equidem malim καὶ εἰκότως.

Ibid. d. ἐν τοῖς κύβοις dedi pro ἔν τε τοῖς κύβοις.

Ibid. e. De Heraclide cf. Hist. crit. 432. In fragmento huius poetae καταλαβὼν scripsi pro παραλαβὼν et post vs. 3. indicavi lacunam.

Ibid. f. ἵππων καὶ ἑτέρων πολλῶν ἐπιπολάσαι τὸ πλῆθος. Aut ἑταιρῶν scribendum cum Casaubono aut ἑταίρων.

Ibid. ὥς τ' οὐδ' ἐν τοῖς χωρίοις οὐδὲ ἐν τοῖς κήποις φύλακας ἐφίστα. Scripsi ὅς γ' — καθίστα. aut hoc verum est, aut ὅς γ' οὐδένας τοῖς χωρίοις οὐδὲ τοῖς κήποις φύλακας ἐφίστα.

XII, 533. b. ἔπειτα τὴν οἰκίαν παρεῖχε κοινὴν ἅπασι καὶ δεῖπνον ἀεὶ εὐτελὲς περασκευάζεσθαι πολλοῖς ἀνθρώποις. Correxi ἅπασιν, ὡς δεῖπνον ἀεί. In proximis seclusi εἰσιόντας.

Ibid. e. εἰ τοῦτον φίλων πληρώσειεν. Scripsi πληρώσει.

Ibid. f. In Anacreontis carmine dedi πρὶν μὲν ἔχων κερβέριον cum Schweighaeusero pro βερβέριον, h. e. quale gestabant Cerberii (i. e. Cimmerii), vicina olim Lydiae gens, a qua haesit nomen vestimento vili et pauperculo. Cimbros in Phrygia commemorat Antigonus Hist. mir. 123. Tum forsan καλυμμά τ' (sic codd.) ἐσφηκωμένον. Vs. 3. δέρριον supplevit Bergkius, possis etiam δέρμ' ἔχων. Vs. 4. νήπλυτον illotum recte Schoemannus.

XII, 534. b. ἐν Ἰωνίᾳ μὲν ὢν Ἰώνων ἐφαίνετο τρυφερώτερος. Ἰώνων recte additum est a viris doctis, sed praetuli id ante ὢν ponere, quod cum ἐφαίνετο coniungendum esse sequentia docent.

Ibid. c. ὑποδήματα — ἃ ἀπ' αὐτοῦ ἀλκιβιάδες καλεῖται. Analogia postulat ἀλκιβιαδίδες, ut Ἰφικρατίδες dicitur et alia id genus multa.

Ibid. d. Pro Ἀθήνησιν fortasse Ἀθήναζε scribendum, nisi id post ἐξ Ὀλυμπίας transponere malis.

Ibid. Νεμεάς scripsi cum Valckenario pro Νεμέα.

Ibid. f. ὃς ante ἔχων ἐξουσίαν inserui; fortasse tamen ex C scribendum ἔχων γάρ.

XII, 535. a. Lysias εἰ μὲν χρῷτο καὶ ἔχοι Ἀλκιβιάδης, Ἀξιόχου ἔφασκεν εἶναι θυγατέρα. In his χρῷτο manifestum est emblema, quare verba χρῷτο καὶ seclusi. Mox etiam καὶ post ὡς seclusi, ac fortasse etiam lit. c. αὐτῷ post συμπεριήγετο delendum est.

XII, 536. a. Ἀθήνησιν ἐγράφετο ἐπὶ τοῦ προσκηνίου ἐπὶ τῆς οἰκουμένης ὀχούμενος. Malim ἐπὶ τοῦ ὑποσκηνίου. Vide tamen Fragm. Com. gr. IV p. 722. Tum scripsi τοὐπίγραμμα pro τὸ ἐπίγραμμα, quae crasis ubique restituenda est.

Ibid. e. Πτολεμαῖόν φησι — πάντων σεμνότατον γενόμενον τῶν δυναστῶν καὶ παιδείας εἴ τινα καὶ ἄλλον καὶ αὐτὸν ἐπιμεληθέντα. Non credo haec satis graece dicta esse; quare καὶ αὐτὸν aut delendum est, aut scribendum καὶ ἄλλον [τῶν] κατ' αὐτόν. Nec labis immune videtur quod statim sequitur ἐξαπατηθῆναι τὴν διάνοιαν καὶ διαφθαρῆναι ὑπὸ τῆς ἀκαίρου τρυφῆς. Sed quid verbi in ἐξαπατηθῆναι lateat, alii viderint. Ibid. κατατεινόμενον οὖν ὑπὸ ποδάγρας πλείους ἡμέρας, ὥς ποτ' ουν ἐρράισε, apertum est corrigendum esse κατατεινόμενος — ὥς ποτ' ἀνερράισε. Quae his inferuntur, item corrupta sunt frustraque interpretari instituit Casaubonus. Hoc unum video scribendum esse ὑπὸ λαμπάδων, sed διά τινων non expedio.

XII, 537. b. Hipponicus ᾔτησεν Ἀθηναίους ποτὲ ἐν ἀκροπόλει τόπον, ἵν' οἰκοδομήσηται τοῖς χρήμασιν ὅπου κείσεται, λέγων ὡς οὐκ ἀσφαλὲς ὂν ἐν ἰδιωτικῇ οἰκίᾳ πολλὰ

χρήματα εἶναι. Scribendum opinor *ἵν'* [*οἶκον*] *οἰκοδομήσηται.* In sequentibus delendum *λέγων*, quod manifestum glossema est turbatque constructionem. Etiam in reliquis *τούτων οὖν τῶν χρημάτων κύριος γενόμενος* nonnihil turbatum erat, in quibus quum A post *οὖν* addat *ὄντων*, hoc ipsum indicio est pro *τούτων* scribendum fuisse *τοσούτων*. Statim *ποῖοι γὰρ οὐ κόλακες ἢ τί πλῆθος οὐχ ἑταίρων περὶ αὐτὸν ἦσαν.* Malim *οὐχ ἑταιρῶν* vel *οὐχ ἑταίρων* [*καὶ ἑταιρῶν*].

Ibid. c. *ἀλλ' ὅμως ἐς τοσοῦτον αὐτὸν περιέστησεν ὁ περὶ ἡδονὴν βίος, ὥστε μετὰ γραϊδίου* (imo *γρᾳδίου*) *βαρβάρου διατελεῖν ἠναγκάσθη.* Ante *περιέστησεν* addidi *ἀπορίας*. Mox erat *Αὐτοκλέης καὶ Ἐπικλέης*.

Ibid. e. *καὶ τῆς Ἀρτέμιδος*. Scripsi *καὶ τὴν τῆς Ἀρτέμιδος*.

XII, 538. b. *ὁπλοφυλάκων* pro *ὀπισθοφυλάκων* recte coniecit Schweigh. Ibid. pro *Γοργός* rectius fuerit *Γόργος*.

XII, 539. d. *Λεοννάτῳ δὲ καὶ Μενελάῳ φιλοκυνηγοῖς οὖσι αὐλαῖαι — ἠκολούθουν, αἷς περιιστάντες τὰς θήρας ἐκυνήγουν.* Haec intelligi non possunt, nisi *τὰς θήρας* de locis interpretari velis, in quibus ferarum venatus instituebantur (Jagdreviere). Qui cum mihi certe plane incognitus dicendi usus sit, scribendum opinor *τοὺς θῆρας*, quibus feras includentes venationi operam dabant. Mox in verbis *σμαραγδίνους βότρυς ἐχούσας* scribe *ἔχουσαν*, ut recte monuit Schweighaeuserus.

XII, 540. a. *Θεόκριτος ὁ σοφιστὴς* posui cum Valesio pro *ὁ σοφός*.

Ibid. b. *καὶ λαβεῖν γε τὴν κάμηλον καὶ τὰ περὶ τὴν κάμηλον.* Sic correxi quae vulgo ita scribuntur *λαβεῖν τε* et *τὰ ἐπὶ τὴν κάμηλον*, nisi praestare dicas *καὶ λαβεῖν τήν τε κάμηλον* —

Ibid. e. *πρῶτος δὲ ὁ Πολυκράτης καὶ ναῦς πήξας ἀπὸ τῆς πατρίδος σαμίας ἐκάλεσε.* Pro *σαμίας* sine dubio scribendum est *σαμαίνας*; causa in aperto est. Cf. Photius Lex. p. 499, 7.

Ibid. f. Sequitur Clearchi locus de Polycrate Samio Lydorum instituta aemulante *τῷ μὲν Σαρδέων ἀγκῶνι γλυκεῖ προσαγορευομένῳ τὴν παρὰ τοῖς Σαμίοις λαύραν ἀντικατεσκεύασεν ἐν τῇ πόλει καὶ τῶν Λυδῶν ἄνθεσι πάντα ἔπλησέ τι.*

etur, v. P. C. III p. 462. Tum *Δίογνιν* BC, vulgo *Θεόγνιν*, Dindorfius *Θέογνιν*. Pro *ἐωνήσατο* atticus scriptor *ἐπρίατο* posuisset, sed condonanda haec scriptori, qualis est Carystius Pergamenus.

XII, 543. c. *ὑπὲρ τὴν γραφικήν*. Schweigh. et O. Iahn *ὑπὲρ τῆς γραφικῆς*. Sed v. XV p. 687 b. Tum Dindorfius *ὑφ' αὐτοῦ* pro *ὑπ' αὐτοῦ*.

Ibid. *τάδ' ἔγραψα* dedi pro *τάδ' ἔγραψε*. Ceterum haec omnia inde a verbis *οὗτος γὰρ παρὰ μέλος* usque ad *ἐπέγραψε ῥαβδοδίαιτος ἀνήρ* a scriptoris consilio aliena esse et ex XV p. 687 b. huc transscripta arbitror.

Ibid. d. *τάδ' ἔγραψα* O. Iahn, vulgo *τάδ' ἔγραψε*. Vs. 3. legebatur *ὅς νιν ἔφυσε*. Sic Dindorfius dedit cum Iacobsio, libri *ὃς ἀνέφυσε*. Scripsi *ὅς ῥά μ' ἔφυσε*. Schweigh. dubitanter *ὅς μ' ἀνέφυσε*, quod etsi lenius est quam quod ipse conieci, tamen ferri non potest; vix enim *ἀναφῦσαι* recte dictum est pro *φῦσαι*.

Ibid. f. Recte Schweigh. *ἀνασπάστροις* coniecisse videtur pro *ἀνασπαστοῖς*. Mox *σχηματίζοι αὑτὸν* cum magno sensus discrimine scripsi pro *σχηματίζοι αὐτόν*. Tum si integram Athenaeus apposuit inscriptionem Parrhasii, necessario corrigendum est *οἷος παννύχιος* pro *οἷος δ' ἐννύχιον*, vel *οἷος γὰρ' ἐννύχιος*. Interim satis habui *ἐννύχιος* scripsisse cum Cobeto Prosopogr. Xenoph. p. 51.

XII, 544. b. Legebatur *τὸ μὲν ὡς οὐκ ἔτ' ὂν τὸ δὲ οὔπω καὶ ἄδηλον*. Scripsi *τὸ δὲ ὡς οὔπω*, et seclusi *καὶ ἄδηλον*.

Ibid. c. Malim *ἡ χθές τε πασῶν ἦν ἐνδοξοτάτη*.

Ibid. e. In Alexidis loco vs. 4. *ὥς φασ'* scripsi pro *ὥς φησ'* et vs. 9. *τὴν δ' ἀρτυσίαν* pro *τὴν δ' ἀρτηρίαν*.

XII, 545. a. *φαιὸς χιτωνίσκος καλός*. Dobraeus *φανός*. Possis etiam *φαιδρός*, ut Lucianus dixit *φαιδρὰν ἐσθῆτα*.

Ibid. c. *ἐν παρέργῳ τίθεσθαι χώρᾳ*. Aut delendum est *χώρᾳ* aut scribendum *ἐν παρέργων τίθεσθαι χώρᾳ*.

Ibid. d. *τούς τε τῶν Λυδῶν καὶ τῶν Μήδων καὶ ἔτι ἀνώτερον καὶ τοὺς Σύρων*. Ante *Λυδῶν* articulum addidi. Tum *ανωτέρω* dedi ex B, et *τοὺς Σύρων* scripsi pro *καὶ τοὺς Σύρων*. Mox erat *ἐμπίπλαται*. In sequentibus aut *ὥστε* delendum videtur aut *οὖν*.

Ibid. f. Erat *ὀδμῆς*.

διαγγελθέντα Σαμίων ἄνθεα. Varia tentant viri docti, sed nullo cum fructu. Certa emendatione scripsi *τῶν Λυδῶν ἄνθεσιν ἀντέπλεξε τὰ — Σαμίων ἄνθεα* (*ἄνθη*). Hoc affectato dicendi genere, quo Clearchus uti solet, dignissimum est. Ad *ἄνθεα Λυδῶν* cf. Nicander apud Athen. p. 683 b. In iis quae continuo sequuntur pro *στενή τις* cum Corae dedi *στέγη τις* et *ὧν* inserui post *βρωμάτων*.

XII, 541. a. Post *μέθαις* indicavi lacunam, excidisse videtur *τρυφώσης σχῆμα* vel simile quid.

Ibid. d. *μὲν ἐν μέρει.* In his *μὲν* deleverim. Pro *κυλινδούμενος* malim *καλινδούμενος*.

Ibid. e. *τὰ μὲν ὀστᾶ κατέκοψαν ἐν ὅλμοις, τὰ δὲ λοιπὰ κρέα νεμησάμενοι ἐπηράσαντο πάντες τοῖς μὴ γευσαμένοις αὐτῶν.* Posui quod Clearchum scripsisse admodum probabile est, *τὰ δὲ λοιπὰ κρεανομησάμενοι*, praeterea pro *πάντες* nescio an *πᾶσι* scribere praestet. Quae sequuntur *ἵν' ἡ τροφὴ σιτοποιουμένων κατεδεσθῇ*, ubi *καταδευθῇ* corrigunt, corrupta sunt. Statim *τυμπανοφορούμενος* Clearchus licenter dixit pro *τυμπανοφορῶν*. In postremis huius eclogae verbis *ἁπάντων τε ὀλέθριον ἡγεῖσθαι τὴν ὕβριν*, post *ἡγεῖσθαι* excidisse videtur *δεῖ* (nisi id ex *εὐλαβητέον* assumendum est) et pro *ὀλέθριον* scribendum *ὀλεθριώτατον* vel *πάντως τε ὀλέθριον*.

Ibid. f. Describit Diodorus piscinam Gelonis, *καθίπτασθαι* dicens *καὶ κύκνων πλῆθος εἰς αὐτήν*. Non recte cycnos volare dici in piscinam apertum est. Scribendum censui *καθίστασθαι*, versari in piscina.

XII, 542. a. *Σειληνὸς ὁ Καλλατιανός*. Recte Holstenius *Καλακτῖνος* scripsit.

Ibid. b. Pro *πανοικίᾳ* scribendum *πανοικί*.

Ibid. c. Pro *καθαριότητι* posui *καθαρειότητι*, ut habet C.

Ibid. e. *ποιήματα Καστορίωνος* dedi pro *ποιήματα σειρώμενος*; Castorionis nomen reperit iam Leopardus. Ib. *εἰς αὐτόν.* Imo *εἰς Βάκχον.* In hunc enim, non in Demetrium, Castorionem choricum carmen composuisse manifestum est. In ipso carmine *ἡλιόμορφος* pro *ἠπιόμορφος* scripsi cum Kuhnio, praeterea *τιμαῖσι* pro *τιμαῖς* metrum postulabat.

Ibid. f. *τυρὸν νησιωτικόν.* Cythnium caseum dicere vi-

detur, v. P. C. III p. 462. Tum Δίογνιν BC, vulgo Θεόγνιν, Dindorfius Θέογνιν. Pro ἐωνήσατο atticus scriptor ἐπρίατο posuisset, sed condonanda haec scriptori, qualis est Carystius Pergamenus.

XII, 543. c. ὑπὲρ τὴν γραφικήν. Schweigh. et O. Iahn ὑπὲρ τῆς γραφικῆς. Sed v. XV p. 687 b. Tum Dindorfius ὑφ' αὑτοῦ pro ὑπ' αὐτοῦ.

Ibid. τάδ' ἔγραψα dedi pro τάδ' ἔγραψε. Ceterum haec omnia inde a verbis οὗτος γὰρ παρὰ μέλος usque ad ἐπέγραψε ῥαβδοδίαιτος ἀνὴρ a scriptoris consilio aliena esse et ex XV p. 687 b. huc transscripta arbitror.

Ibid. d. τάδ' ἔγραψα O. Iahn, vulgo τάδ' ἔγραψε. Vs. 3. legebatur ὅς νιν ἔφυσε. Sic Dindorfius dedit cum Iacobsio, libri ὃς ἀνέφυσε. Scripsi ὅς ῥά μ' ἔφυσε. Schweigh. dubitanter ὅς μ' ἀνέφυσε, quod etsi lenius est quam quod ipse conieci, tamen ferri non potest; vix enim ἀναφῦσαι recte dictum est pro φῦσαι.

Ibid. f. Recte Schweigh. ἀνασπάστροις coniecisse videtur pro ἀνασπαστοῖς. Mox σχηματίζοι αὑτὸν cum magno sensus discrimine scripsi pro σχηματίζοι αὐτόν. Tum si integram Athenaeus apposuit inscriptionem Parrhasii, necessario corrigendum est οἷος παννύχιος pro οἷος δ' ἐννύχιον, vel οἷος ἄρ' ἐννύχιος. Interim satis habui ἐννύχιος scripsisse cum Cobeto Prosopogr. Xenoph. p. 51.

XII, 544. b. Legebatur τὸ μὲν ὡς οὐκ ἔτ' ὂν τὸ δὲ οὔπω καὶ ἄδηλον. Scripsi τὸ δὲ ὡς οὔπω, et seclusi καὶ ἄδηλον.

Ibid. c. Malim ἡ χθές τε πασῶν ἦν ἐνδοξοτάτη.

Ibid. e. In Alexidis loco vs. 4. ὥς φασ' scripsi pro ὥς φησ' et vs. 9. τὴν δ' ἀρτυσίαν pro τὴν δ' ἀρτηρίαν.

XII, 545. a. φαιὸς χιτωνίσκος καλός. Dobraeus φανός. Possis etiam φαιδρός, ut Lucianus dixit φαιδρὰν ἐσθῆτα.

Ibid. c. ἐν παρέργῳ τίθεσθαι χώρᾳ. Aut delendum est χώρᾳ aut scribendum ἐν παρέργων τίθεσθαι χώρᾳ.

Ibid. d. τούς τε τῶν Λυδῶν καὶ τῶν Μήδων καὶ ἔτι ἀνώτερον καὶ τοὺς Σύρων. Ante Λυδῶν articulum addidi. Tum ανωτέρω dedi ex B, et τοὺς Σύρων scripsi pro καὶ τοὺς Σύρων. Mox erat ἐμπίπλαται. In sequentibus aut ὥστε delendum videtur aut οὖν.

Ibid. f. Erat ὀδμῆς.

XII, 546. a. ἀφείλοντο scripsi pro ἀφείλαντο.]

Ibid. b. καί πού τις καὶ ποιητὴς ἐφθέγξατο «δικαιοσύνας τὸ χρύσεον πρόσωπον». Incerto poetae lyrico haec assignarunt critici. Euripidis esse verba ex Melanippa docet schol. Par. apud Osannum in Wolfii Anal. liter. IV p. 538. ad Aristot. Eth. Nicom. V, 1. τοῦτο ἐκ τῆς σοφῆς Μελανίππης, λέγει γὰρ ἐν αὐτῇ δικαιοσύνη τὸ χρύσεον πρόσωπον. Quod scholion in alio cod. ita scriptum est: τοῦτο Εὐριπίδου τῆς σοφῆς Μελανίππης. λέγει γὰρ ἐν αὐτῇ δικαιοσύνης τηλαυγὲς χρυσοῦν πρόσωπον. Cum his siquis Aristotelis verba, ad quae annotavit ista scholiastes, coniungat, πολλάκις κρατίστη τῶν ἀρετῶν εἶναι δοκεῖ ἡ δικαιοσύνη, καὶ οὔθ' ἕσπερος οὔθ' ἑῷος οὕτω θαυμαστός, quorum postrema manifesto Euripidis sunt, haud contemnenda emergit chorici carminis particula haec:

δικαιοσύνας τὸ χρύσεον πρόσωπον
οὔθ' ἕσπερος οὔθ' ἑῷος οὕτω
θαυμαστός.

Nam τηλαυγές vehementer vereor, ne alter scholiastes ex notissimi loci Pindarici (Olymp. VI, 4) memoria imprudens Euripideis immiscuerit. Iam vero ex eodem Athenaei loco etiam aliud Euripideae poeseos fragmentum lucramur; pergit enim scriptor in hunc modum: καὶ πάλιν τὸ χρύσεον ὄμμα τὸ τᾶς Δίκας, quae iam apertum est non alii poetae assignari posse, quam cuius superiora esse docuimus. Exercit. philol. II p. 25. De altero fragmento quae dixi erronea sunt. V. Nauckium ad Sophoclis fragm. 11. p. 105. Primum fragmentum autem nunc ita scripserim:

δικαιοσύνᾳ τοι
τηλαυγὲς τὸ χρύσεον πρόσωπον·
οὔτε γὰρ ἕσπερος οὔθ' ἑῷος οὔ-
τω πέλει θαυμαστὸς ἀστήρ.

Ibid. c. ἐπεισεκόμισαν Dalecampius, vulgo εἰσεκώμασαν.

Ibid. e. ἵνα μὴ τοὺς καταιγισμοὺς λέγω καὶ τὰ ἐπεντρώματα, ἅπερ πολλάκις προφέρεται ὁ Ἐπίκουρος. Quid nominis sit ἐπέντρωμα vix quisquam dixerit. Nisi obstaret Philonis locus a Casaubono allatus, equidem ἐπικεντρώματα suspi-

carer, quo satis commode quod Epicurus voluit significaretur. De reliqua parte loci Epicurei v. ad VII 278 f. 280 a.

XII, 547. a. Epicurus *προσπτύω τῷ καλῷ καὶ τοῖς κενῶς αὐτὸ θαυμάζουσιν, ὅταν μηδεμίαν ἡδονὴν ποιῇ.* Pro *κενῶς*, quod sine dubio corruptum est, nescio an *ἐκτενῶς* scribendum sit. Pro *Ἄλκιον* malim *Ἄλκιμον*, quod latere videtur in scriptura huius nominis apud Aelianum V. H. IX, 12. ubi *Ἀλκαῖος* homo vocatur.

Ibid. b. *ὅπως οἱ μὲν φιλόσοφος ἀπαλλάσσωνται ἐκ τῶν τόπων.* Scripsi *ἀπαλλάξονται* (corr. typothetae errorem). Pro *ἐκ τῶν τόπων* forsitan *ἐκ τῶν πόλεων* scribendum est. In proximis *διότι* ante *κρεμήσονται* melius abesset.

Ibid. d. Antigonus Carystius *ἡ τῶν δείπνων περιεργία καὶ ὁ τῶν τραπεζῶν καὶ μαγείρων ὄχλος τοσοῦτος ἦν ὥστε κτλ.* In his quum *ὁ τῶν τραπεζῶν ὄχλος* parum apte dictum sit, pro eo *τραπεζοποιῶν* scripsi, quorum quam apta sit h. l. memoria intelligitur e Polluce VI, 13. *ὁ δὲ φροντίζων τῆς ὑπηρεσίας ἁπάσης τραπεζοποιός* et Athenaeo IV p. 170 f. *ἐκάλουν δὲ τραπεζοποιὸν τῶν τραπεζῶν ἐπιμελητὴν καὶ τῆς ἄλλης εὐκοσμίας.*

Ibid. e. *προάγειν* dedi pro *προσάγειν*. Continuo *τε* post *ἄρξαι* recte om. B. Mox praestare videtur *λαβεῖν παρ' ἑκάστου* pro *ἀφ' ἑκάστου*.

Ibid. Pro *οὓς παρακαλέσειεν* scribendum videtur *οὕσπερ καλέσειεν*, siquidem invitare ad coenam non tam *παρακαλεῖν* dicitur, quam *καλεῖν*.

Ibid. f. *τὸ ἐκλεγόμενον ἀργύριον*. Scribendum arbitror *τὸ ἐκγ̃ενόμενον*. Sequuntur haec *ἱεροποιῆσαί τε καὶ τῶν μουσῶν ἐπιμελητὴν γενέσθαι.* Mira haec est locutio *μουσῶν ἐπιμελητὴν γίγνεσθαι*, quod noli dubitare quin recte *θυσιῶν* scripserim. Praeterea excidisse suspicor *ἔδει*. Tum post *ἄτοπος* lacunam indicavi et pro *τοῦ ὀρθρίου* scripsi *τοὐρθρίου*, favente cod. B. qui *τοῦ θρίου* habet.

XII, 548. a. Non comissationis causa Platonicos convenisse dicit Antigonus Carystius, *ἀλλ' ἵνα φαίνωνται καὶ τὸ θεῖον τιμῶντες καὶ φυσικῶς ἀλλήλοις συμπεριφερόμενοι.* Cfr. ad haec VIII p. 663. b. Pro *φυσικῶς* non male Sturius *φιλικῶς*

coniecit; praetulerim tamen φυλετικῶς, ut φυλέται solent. Mox παρὰ τοῖς scripsi cum Schweigh. pro παρ' αὐτοῖς.

Ibid. b. τῶν εὐδαιμονικῶν καλουμένων Ἀναξάρχῳ διὰ τὴν τῶν χορηγησάντων ἄγνοιαν περιπεσούσης ἐξουσίας γυμνὴ μὲν ᾠνοχόει παιδίσκη πρόσηβος. Recte Schweigh. corrigere videtur τῷ εὐδαιμονικῷ καλουμένῳ. Pro ἄγνοιαν nescio an εὔνοιαν scribendum sit.

Idid. c. In Anaxilae fragmento vs. 4. pro ὠὰ κολάπτων vir doctus apud Casaubonum corrigit ὠὰ λάπτων, voluit opinor ὦια λάπτων. Sed verum est ᾧ' ἐκλάπτων, minime vero quod Herwerdenus Add. crit. nov. p. 27, voluit, ᾠὰ 'κλάπτων, quod inauditum ecthlipsios genus est.

Ibid. d. Gorgias Leontinus interrogatus quibus rebus consequutus esset, ut vitam ultra centum annos produxerit, respondit τὸ μηδὲν πώποτε ἑτέρου ἕνεκεν πεποιηκέναι. Dixi de his Philologo Gott. XIII p. 213. ostendique pro ἑτέρου scribendum esse ἐντέρου.

XII, 549. a. Μελάνθιος δὲ τὸν αὑτοῦ τράχηλον κατατείνων ἀπήγχετο. Scribendum suspicor Μελάνθιος δ' [ὁ ποιητὴς] τὸν αὑτοῦ — vel simile quid; causa intelligentes non latebit.

Ibid. b. ἐν δυσπνοίᾳ συσχεθῆναι καὶ πνιγμῷ. Delendum videtur ἐν. Statim recte Schweigh. ἃς διὰ τῶν πλευρῶν διωθεῖν pro αἷς, nisi malis καί. In sequentibus τιν' αἴσθησιν scripsi pro τὴν αἴσθησιν et διηγείρετο pro διεγείρετο. Praeterea ἡ βελόνη post αἴσθησιν transponendum.

Ibid. c. Vitiose edebatur κρύπτῃ, quod κρύπτοι scribendum erat propter sequens διαλέγοιτο. Tum revocandum ἥκιστά γ' ὤν, quod Dindorfius sine causa ἥκιστ' ὢν scripsit. Menandri verba de Dionysio Heracleota παχὺς γὰρ ὗς ἔκειτ' ἐπὶ στόμα, vix conciliari possunt cum sequentibus, ubi ipse Dionysius supinum se iacere in lecto dicit. Fortasse scribendum est παχὺς γὰρ ὗς | ἔκειτ' ἐπὶ στρῶμα.

Ibid. d. In Menandri fragmento vs. 1. Dobraeus ἴδιον ἐπιθυμῶ· μόνος μοι — Vs. 4. Herwerden τήκομ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς, quod verum videtur.

Ibid. f. τρύβλιον dedi pro τρυβλία, plurali nullus hic locus est.

XII, 550. a. καθάρειον scripsi, vulgo καθάριον.

Ibid. b. Malim *ἐπερειδόμενος* pro *ἐπαπερειδόμενος*. Quod sequitur *ἐπορεύετο* abundat.

XII, 551. a. *πόσῳ οὖν κάλλιόν ἐστι — πενόμενον εἶναι λεπτότερον ὧν καταλέγει Ἕρμιππος ἐν Κέρκωψιν ἢ ὑπερπλουτοῦντας τῷ Ταναγραίῳ κήτει ἐοικέναι;* Nihil dum allatum vidi quod obscuris verbis lucem afferat. Scribendum vero *ἢ ὑπερπλουτοῦντα τῷ Ταναγραίῳ Κητεῖ ἐοικέναι.* Cuius emendationis fideiussorem habeo Hesychium, *Ταναγραίων φυὴν κήτει ὁμοιότητα. Ἔφορος λέγει εἶναί τινα ἐν Τανάγρᾳ παχύτατον, ὃς ἐλέγετο Κητεύς.* Quae ita corrigenda videntur *Ταναγραίῳ φυὴν Κητεῖ ὁμοιότατος*, vel si poetae comici verba sunt *Τ. Κητεῖ φυὴν | ὁμοιότατος.* Fuit igitur Ceteus praedives quidam Tanagraeus idemque corporis obesitate famosus. Nominis *Κητεὺς* exemplum, quamquam fabulosum, habes apud Apollodorum III, 8, 2. Exerc. philol. II p. 25. Probabilius tamen videtur, homini isti *Κητεὺς* nomen propter obesitatem inditum fuisse verumque nomen ignorari. Non recte Hesychii glossam tractavit M. Schmidt.

Ibid. b. In Aristophanis fragmento verba parum apta huic loco leguntur *πάντ᾽ ἔχεις*, ac fortasse corruptela latet; suspicabar *ὥσπερ Θρᾳκοφοῖται, παντελεῖς*, ut legati isti cum plena agendi potestate ad inferos missi dicantur.

Ibid. c. In eodem fragmento Aristophanis *ἥν ποτ᾽ ὀξὺς ἔλθῃ* ex Madvigii coniectura recepi. Libri *ἣν πολλῷ ξυνέλθῃ.*

Ibid. e. Scribendum erat *σαφῶς αὐτὸς ὢν σημαίνεται* pro *αὐτός*. Post *ἕτερος* excidit fortasse *δῆλον ἐπεί.*

XII, 552. b. *λεπτότερος δ᾽ ἦν καὶ Φιλητᾶς ὁ Κῷος.* Scripsi *λεπτότατος*, nisi fuit *λεπτός*.

Ibid. c. *ἰατρῷ μὲν οὐδενί* cum Schweigh. scripsi pro *οὐδέν*. Ibid. *Ἱππώνακτα τὸν πυκτὴν* pro *ποιητήν* recte fortasse conicit Heckerus Phil. Gott. V p. 497. ac sane luctatori melius quae de homine isto narrantur conveniunt quam poetae.

Ibid. d. Pro *λέγων* fortasse *λέγοντι* scribendum est. In Alexidis loco cum Casaubono *νεκρῶν* scripsi pro *θεῶν*, quae plane necessaria est emendatio.

Ibid. e. In Aristophontis fragmento praeeunte Dobraeo scripsi *οὕτως ἐν ὀλίγαις ἡμέραις νεκροὺς ποιεῖς*. Vulgo *οὕτως ἐν ἡμέραις ὀλίγαις*. Sequitur Menandri locus

ῥίθετα expunxit Lobeck. Paral. p. 476. Praestat ni fallor προκόμια περιθέτας τε cll. Polluc. II 35. Quae sequuntur apud Athenaeum τοὺς δ' ἡγεμόνας — πορθεῖν ἐκ τῶν ἱερῶν τὰ θεῶν ἀγάλματα, προειπόντων μεθίστασθαι τοῖς κρείττοσιν, eorum non haec est sententia praedicentes diis curandum esse ut alio migrent, sed hoc potius illi divinarum rerum contemptores dicebant, potentioribus cedendum esse. Exerc. phil. II p. 23.

Ibid. Post Κολοφωνίων supplevi ἐκβληθέντες, praeeunte Niebuhrio Rom. hist. I p. 59.

Ibid. d. In Archilochi loco erat ἐφίμερος.

Ibid. e. Post Ἰταλίαν nescio an Ἑλλήνων exciderit.

Ibid. f. καὶ παροιμία τις ἐγεννήθη ἐπ' αὐτῶν. Scripsi ἐγενήθη; praeterea malim ἀπ' αὐτῶν. Mox τοὐπιεικές scribendum.

XII, 524. b. οἴκοι τὰ Μιλήσια κἀπιχώρια καὶ μὴ 'ν τῷ μέσῳ. De his dixi ad Theocritum p. 457.

Ibid. f. In Calliae versu εἰπὸν ὅτι πράττει non recte scripsi cum Dobraeo pro εἶφ' ὅτι πράσσει, hoc tamen certum est, ad tetrametrum anap. locum revocari non posse.

Ibid. et 525 a. Hermippi fragmentum. Libri χαίρω et πραττομένων. corr. Dobraeus. Vs. 3. vulgo μαλακῶς. Cum eodem scripsi μάλα καλῶς et praeterea addidi δοκεῖ; tum lacunam indicavi, nisi ἀπὸ σώματος delere praestat.

XII, 525. a. In Aristophanis fragm. vs. 1. fort. scribendum ἔπειθ' ὅσοιπερ ἦσαν ἐπίδημοι ξένοι. Vs. 2. debebam ἠντεβόλουν. Cf. Vindic. Aristoph. p. 4. Vs. 5. ὃ δ' ἐς Ἄβυδον scripsi pro οἱ δ' ἐς (libri εἰς) Ἄβυδον. Postrema verba ἦν δ' ἐκεῖνα πάνθ' ὁδῷ corrigant qui possunt; certum est non potuisse Herwerdenum Add. crit. nov. p. 17.

Ibid. c. In Democriti Ephesii verbis κρόκινα ῥόμβοις ὑφαντὰ Schweighaeuserus ῥόμβους de figuris interpretatur rhomborum similitudinem referentibus, neque aliter Salmasius ad Hist. Aug. vol. II p. 860. et Boettigerus Vas. Pict. II p. 77. Quae si versa est interpretatio necessario requiritur ἐνύφαντα. In eiusdem scriptoris loco lit. d. scribendum omnino καταπέπασται χρυσοῖς κέγχροις pro καταπέπλασται. κέγχρους autem dicit ornamenta milii granis assimulata. Iisdem artifices di-

stinguebant poculorum et vasorum labra. Hinc apud Hesychium v. κατακεϱχνοῦται habemus πίνακας κεϱχνωτούς, ad quae conferas Athenaeum XI p. 475 b. καϱχήσιον dici satuentem διὰ τὸ τϱαχύσματα ἔχειν κεγχϱοειδῆ. Exercit. phil. II p. 23.

Ibid. αἱ δὲ κεφαλαὶ κατ' ἴσα διειλημέναι ζωοῖς. Haec sensu cassa sunt; fortasse locus lacunosus est scripsitque auctor διειλημμέναι ζωωτοῖς διαδήμασιν.

Ibid. e. τὸ δὲ (fort. ὅτι δὲ) νόμιμον τοῦτο μαϱτυϱεῖσθαι καὶ ὑπὸ παϱοιμίας τῆσδε «βαδίζειν Ἡϱαῖον ἐμπεπλεγμένον». Paroemia fuisse videtur metrica, βαδιστέ' εἰς Ἡϱαῖον ἐμπεπλεγμένον, quae res in multis proverbiis viris doctis fraudi fuit, velut apud Plutarchum Quaest. gr. p. 298 f. οὐδεὶς εὐεϱγέτῃ βοῦν ἔθυσεν ἀλλ' ἢ Πυϱϱίας. Lege οὐδὲ εἷς εὐεϱγέτῃ βοῦν θῦσεν ἀλλ' ἢ Πυϱϱίας *). Idem Quaest. nat. p. 915 e. σῖτον ἐν πηλῷ φύτευε, τὴν δὲ κϱιθὴν ἐν κόνει, ubi vulgo φυτεύετε editur. Adde Stephanum Byz. s. v. Ἀλάβανδα, ubi legendum Ἀλάβανδα Καϱῶν εὐτυχεστάτη πόλις, et Libanium Orat. vol. II p. 70, 20. ἀνὴϱ ἐϱῶν Μεσσηνίων δουλότεϱος, quae non dubium est quin in hunc modum conformanda sint: ἀνὴϱ ἐϱῶν Μεσσηνίων δουλίστεϱος. Quae forma adhuc non cognita, tamen similibus, qualia sunt λεπτίστεϱος ἐνωϱίστεϱος et alia, satis vindicatur. Cfr. Eustathium ad Hom. p. 1441, 11 sqq. Nec apud latinos scriptores exempla desunt, velut apud Macrobium Saturn. VII, 12. proverbii loco frequentari dicentem a gulonibus: mulsum quod probe temperes miscendum esse novo Hymettio et vetulo Falerno, quae tam manifesta habent glyconici metri cum logaoedico versu coniuncti vestigia, ut vix dubites quin scribendum sit:

Mulsum quod probe temperes
Miscendum novo Hymettio
Et vetulo Falerno.

Quamquam in primo versu aliquid vitii relictum est. Denique admonere licebit verborum, quibus teste Festo retiarii mir-

*) Hermannus in literis ad me datis (11. Octobr. 1846) versum hunc ita potius scribendum esse monuit τίς δὲ βοῦν ἔθυσεν ἀλλ' ἢ Πυϱϱίας εὐεϱγέτῃ;

millones ludebant: Piscem peto, non te peto; quid me fugis Galle? Quae Sotadeo versu scripta esse fugit Welckerum Syll. epigr. p. 59. et Guil. Corssenum Origg. Poes. Rom. p. 135. Exercit. phil. I p. 23. Carmen a Macrobio servatum Hermannus ad iambicos numeros revocandum existimabat

Mulsum probe quod temperes
Hymettio misce novo et
Vetustulo Falerno.

Ibid. f. In corruptissimo Asii fragmento vs. 1. non intelligo οἳ δ' αὔτως (vulgo αὔτως) φοίτεσκον ὅπως πλοκάμους κτενίσαιντο. Vs. 2. erat Ἥρας. Vs. 3. scribendum cum Lennepio χιονέοις τε. Vs. 4 et 5. ante Naekium Choer. p. 74. inverso ordine legebantur. Eodem auctore scribere debebam αὐτέων, et versu ultimo ἀμφιβραχιονίσαντες ὑπασπίδιον πολεμιστήν.

XII, 526. a. In Xenophanis carmine J. G. Schneiderum secutus ἁβροσύνας dedi pro ἀφροσύνας. Idem postea repperit Dobraeus. Vs. 2. erat τυραννίης. Ib. scribendum es VL. ἐπὶ στυγερῆς. Vs. 3. malim ᾖισαν. Vs. 4. ὥσπερ pro ἥπερ AB. Vs. 5. scribendum putavi χαίτῃσιν ἀγαλλόμενοι χρυσέῃσιν pro ἀγαλλόμενοι εὐπρεπέεσσιν, codd. ut videtur ἀγαλλόμεν' εὐπρεπέεσσιν. χαίτας χρυσᾶς dicit aureis vinculis constrictas. Cf. Asius p. 525 f.

Ibid. c. Erat πρωί. Mox recte Coraes ὃ δὴ pro ὅθεν.

Ibid. d. Antiphanes πόθεν οἰκήτωρ; ἤ τις — Dindorf. e C πόθεν οἰκήτωρ εἶ; τίς — vulgo π. οἰκήτωρ; ἢ τίς —

XII, 527. a. ὅπως et litt. c. καὶ ante ἐκτενέστερον seclusi.

Ibid. f. Posidonius ὥστε καὶ προσαποφέρειν πολλὰ καὶ καταυλουμένους πρὸς χελωνίδος πολυκρότου ψόφον. Ita vulgo haec eduntur, sine sensu, quantum video. Post πολλὰ commate erat distinguendum et pro καταυλουμένους requirebam nominativum. Cohaerent enim haec cum superioribus τοῖς γραμματείοις ἐνδιαιτώμενοι καὶ γαστριζόμενοι, quibus iam inferuntur haec καὶ καταυλούμενοι. Ac habet hoc ipsum Athenaeus p. 210 f. ubi eundem Posidonii locum affert. Sed καταυλούμενοι quid h. l. significare possit prorsus non intelligitur. Itaque scripsi κατασαυλούμενοι, quod recte coit cum

equentibus πρὸς χελωνίδος ψόφον, sive id de saltantibus intelligas sive de iis qui voluptuose degunt.

XII, 528. b. διόπερ ὑπὸ Ῥωμαίων ἀνήκεστα δεινὰ ἔπαθον. Seclusi δεινά manifesto explicationis causa ad ἀνήκεστα adscriptum; viderat Casaubonus.

Ibid. c. καὶ ante ἕνδεκα deleverim. Tum Schweigh. edidit οὐδενὸς βοηθοῦντος, συνευδοκούντων Ῥωμαίων, libri οὐδὲ συνευδοκοῦντος Ῥωμαίων, contra historiae fidem. Sed malim συνευδοκοῦν τῷ Ῥωμαίῳ vel συνευδοκοῦν τοῖς Ῥωμαίοις, cum id etiam Romani probarent.

Ibid. e. μάλιστα δὲ Νινύαν τὸν Νίνου καὶ Σεμιράμιδος υἱόν. Ninyae mollitiem attigit etiam Diodorus Sic. II, 21. venustatem Dio Chrysost. XXI p. 509. pulcherrimos barbaros recensens Σέσωστριν τὸν Αἰγύπτιον ἢ Μέμνονα τὸν Αἰθίοπα ἢ Νινύαν ἢ Εὐρύπυλον ἢ Πέλοπα, ubi Eurypylum dubito utrum dicat Libycum illum, Neptuni filium, an Mysium, cuius pulcritudinem miratur Helena apud Quintum IV, 56. Exercit. phil. II p. 23.

XII, 529. a. Scribebatur κατακεκισσηρισμένον. Ibid. scripsi τὰ λευκὰ ἐπαναβαλὼν τοῖν ὀφθαλμοῖν, casu genetivo. Vulgo τοῖς ὀφθαλμοῖς, quod ferri non potest. Pro ἐπαναβαλὼν sufficiebat ἀναβαλών. Albuginem oculorum sursum tollere extremae lasciviae et mollitiei indicium putabatur. In eandem sententiam Alexis Com. graec. III p. 486. dixit βαυκιζόμενον τὰ λευκά τ' ἀναβάλλονθ' ἅμα, de quo v. Iacoby in Addendis vol. V p. 91. adde Dion. Chrys. XXX p. 26. in descriptione cinaedi τὸ τὰ ὄμματα ἀναστρέφειν, τὸ ἐγκλίνειν τὸν τράχηλον, τὸ ταῖς χερσὶν ὑπτίαις διαλέγεσθαι. Tum βασιλεύσει dedi pro βασιλεύει.

Ibid. b. τελευτῆσαι ἑαυτὸν ἐμπρήσαντα ἐν τοῖς βασιλείοις. Forsan scribendum σὺν τοῖς βασιλείοις. Cf. Diodorus Sic. II, 27. Cum iis quae sequuntur ἐπέθηκε χρυσᾶς κλίνας ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα, cf. Nicolaum Dam. apud Müllerum Hist. fragm. III p. 362.

Ibid. προὐπεπόμφει scripsi pro προπεπόμφει, ut p. 531 . παρεκεκινήκει pro παρακεκινήκει.

XII, 530. d. Erat Χαλκηδόνιον.

Ibid. e. Phoenicis Colophonii carmen. Vs. 1. ἀνὴρ Νί-

νος τις ἐγένεθ' ὡς ἐγὼ κλύω. Verbum κλύω recte dici prima producta ostendere conatus sum Curis crit. p. 54. persuasique Naekio Choer. p. 224. Frustra, ut nunc opinor, quamvis etiam Babrium fab. 127, 8. scripsisse sciam εἰ δ' ἔστιν εἰπεῖν καὶ βεβούλευσαι κλύειν, ubi Lachmannus edidit καὶ κλύειν βεβούλευσαι, recte improbante Nauckio Philol. Gott. VII p. 400. Sed Babrio quod licuit, serae aetatis scriptori et qui haud pauca antiquo poetae non condonanda ausus est, non etiam Phoenici licuisse putaverim. Scripsi igitur mutatione lenissima ἐγὼ 'κούω. Vs. 3. τάλαντα Eustathius ad Hom. p. 1484, 18. Vulgo καὶ τἄλλα. Vid. M. Haupt Berichte der Sächsischen Gesellschaft vol. I p. 414. Ibid. πλεῦνα dedi pro πλέονα. Vs. 4. ὃς οὐκ ἴδ' ἀστέρ' οὐ δίζων ἐδίζητο. Ita libri. οὐδ' ἰδὼν pro οὐ δίζων Casaubonus, ὃς οὔκοτ' ἀστέρ' ὁντινῶν ἐδίζητο Hauptius. Suspicabar ὃς οὔτιν' ἀστέρ' οὐδ' ἰδεῖν ἐδίζητο vel ὃς οὐκ ἂν ἀστέρ' οὐδ' ἰδεῖν ἐδίζητο. Vs. 7. οὐ μυθιητὴς Schweighaeuser, AB οὐ μυθηητής, PL οὐ μὴ θυητής, C οὐ μυήθη, Naekius οὐ μὴν θυητής. Cf. Lobeck. Paral. p. 434. Vs. 12. τὸ σῆμ' ᾄδει Naekius, σῆμα ἴδει A. Vs. 14. malim λιμνέων. Vs. 15. Σινδὸς (Σίνδος) pro Ἰνδός Schweigh. Tum vulgo κομητής. Ib. οὐ γὰρ ἀλλά scripsi pro οὐ γὰρ ἄλλα. Vs. 16. ἐγὼ Νίνος πάλαι ποτ' ἐγενόμην πνεῦμα. Non intelligitur quomodo is, qui totam vitam edendo bibendo amando transegit, se nil nisi πνεῦμα fuisse dicere possit; latet haud dubie vitium, quod tollere forsan aliis continget. Vs. 18. ἔχω δ' ὁκόσον ἔδαισα χὠκόσ' ἠράσθην. Apud Dindorfium haec ad Naekii (Choer. p. 225) mentem ita eduntur:

ἔχω δ' ὁκόσον ἔδαισα χὠκόσ' ἤεισα
. . . . χὠκόσ' ἠράσθην.

Contraxi haec praeeunte Bergkio in unum versum ἔχω δ' ὁκόσον ἔδαισα χὠκόσ' ἠράσθην. Vitium praeterea haeret in ἔδαισα, pro quo expectabam ἐδαισάμην. Neque enim de dapibus agitur, quas aliis apposuit Ninus, sed quas ipse devoravit. Corrigendum videtur ὁκόσον ἔδαψα. Vs. 21. erat ἐς ᾅδην. Vs. 22. malim ἀργυρέην. Vs. 23. σποδὸς δὲ πολλὴ χὠ μιτρηφόρος κεῖμαι. Pro πολλὴ correxi πελλή ad Com. graec. III p. 431.

XII, 531. d. οὐ μὴν περί γε τὴν τοῦ βίου τελευτὴν δι-ντύχησαν, ἀλλ' ἀμφότεροι βιαίῳ θανάτῳ διεφθάρησαν. ſoune ηὐτύχησαν? nisi malis οὐ μὴν μέχρι γε vel ου μὴν πί γε.

Ibid. e. ἄλσος — κατεσκευασμένον καλῶς καὶ πρὸς τὸ ιαιτηθῆναι κεχαρισμένον. Ita recte pro πρὸς τῷ scripsit chweighaeuserus, sed praeterea reponendum ἐνδιαιτηθῆναι.

XII, 532. b. Theopompus Χαβρίου τοῦ Ἀθηναίου. Cod. Ἀθηναίων, fortasse igitur excidit στρατηγοῦ. Statim de .theniensibus legitur ἅπασι γάρ εἰσι χαλεποί. Suspicor ex-idisse aliquid, velut ἅπασι γὰρ [τοῖς εὐδοκιμοῦσίν] εἰσι αλεποί, vel simile quid.

Ibid. c. κατέλειπε scripsi pro κατέλιπε, praeeunte Cobeto. ſox pro καὶ δικαίως equidem malim καὶ εἰκότως.

Ibid. d. ἐν τοῖς κύβοις dedi pro ἔν τε τοῖς κύβοις.

Ibid. e. De Heraclide cf. Hist. crit. 432. In fragmento uius poetae καταλαβών scripsi pro παραλαβών et post vs. 3. ıdicavi lacunam.

Ibid. f. ἵππων καὶ ἑτέρων πολλῶν ἐπιπολάσαι τὸ πλῆ-ϑος. Aut ἑταιρῶν scribendum cum Casaubono aut ἑταίρων.

Ibid. ὥς τ' οὐδ' ἐν τοῖς χωρίοις οὐδὲ ἐν τοῖς κήποις ›ύλακας ἐφίστα. Scripsi ὅς γ' — καθίστα. aut hoc verum st, aut ὅς γ' οὐδένας τοῖς χωρίοις οὐδὲ τοῖς κήποις φύλα-ας ἐφίστα.

XII, 533. b. ἔπειτα τὴν οἰκίαν παρεῖχε κοινὴν ἅπασι καὶ εῖπνον ἀεὶ εὐτελὲς περασκευάζεσθαι πολλοῖς ἀνθρώποις. orrexi ἅπασιν, ὡς δεῖπνον ἀεί. In proximis seclusi εἰσ-ὄντας.

Ibid. e. εἰ τοῦτον φίλων πληρώσειεν. Scripsi πληρώσει.

Ibid. f. In Anacreontis carmine dedi πρὶν μὲν ἔχων ερβέριον cum Schweighaeusero pro βερβέριον, h. e. quale estabant Cerberii (i. e. Cimmerii), vicina olim Lydiae gens, a ua haesit nomen vestimento vili et pauperculo. Cimbros in 'hrygia commemorat Antigonus Hist. mir. 123. Tum forsan αλυμμά τ' (sic codd.) ἐσφηκωμένον. Vs. 3. δέρριον sup-levit Bergkius, possis etiam δέρμ' ἔχων. Vs. 4. νήπλυτον lotum recte Schoemannus.

XII, 534. b. *ἐν Ἰωνίᾳ μὲν ὢν Ἰώνων ἐφαίνετο τρυφερώτερος*. *Ἰώνων* recte additum est a viris doctis, sed praetuli id ante *ὢν* ponere, quod cum *ἐφαίνετο* coniungendum esse sequentia docent.

Ibid. c. *ὑποδήματα — ἃ ἀπ' αὐτοῦ ἀλκιβιάδες καλεῖται*. Analogia postulat *ἀλκιβιαδίδες*, ut *Ἰφικρατίδες* dicitur et alia id genus multa.

Ibid. d. Pro *Ἀθήνησιν* fortasse *Ἀθήναζε* scribendum, nisi id post *ἐξ Ὀλυμπίας* transponere malis.

Ibid. *Νεμεάς* scripsi cum Valckenario pro *Νεμέα*.

Ibid. f. *ὃς* ante *ἔχων ἐξουσίαν* inserui; fortasse tamen ex C scribendum *ἔχων γάρ*.

XII, 535. a. Lysias *εἰ μὲν χρῷτο καὶ ἔχοι Ἀλκιβιάδης, Ἀξιόχου ἔφασκεν εἶναι θυγατέρα*. In his *χρῷτο* manifestum est emblema, quare verba *χρῷτο καὶ* seclusi. Mox etiam *καὶ* post *ὡς* seclusi, ac fortasse etiam lit. c. *αὐτῷ* post *συμπεριήγετο* delendum est.

XII, 536. a. *Ἀθήνησιν ἐγράφετο ἐπὶ τοῦ προσκηνίου ἐπὶ τῆς οἰκουμένης ὀχούμενος*. Malim *ἐπὶ τοῦ ὑποσκηνίου*. Vide tamen Fragm. Com. gr. IV p. 722. Tum scripsi *τοὐπίγραμμα* pro *τὸ ἐπίγραμμα*, quae crasis ubique restituenda est.

Ibid. e. *Πτολεμαῖόν φησι — πάντων σεμνότατον γενόμενον τῶν δυναστῶν καὶ παιδείας εἴ τινα καὶ ἄλλον καὶ αὐτὸν ἐπιμεληθέντα*. Non credo haec satis graece dicta esse; quare *καὶ αὐτὸν* aut delendum est, aut scribendum *καὶ ἄλλον* [*τῶν*] *κατ' αὐτόν*. Nec labis immune videtur quod statim sequitur *ἐξαπατηθῆναι τὴν διάνοιαν καὶ διαφθαρῆναι ὑπὸ τῆς ἀκαίρου τρυφῆς*. Sed quid verbi in *ἐξαπατηθῆναι* lateat, alii viderint. Ibid. *κατατεινόμενον οὖν ὑπὸ ποδάγρας πλείους ἡμέρας, ὥς ποτ' ουν ἐρράισε*, apertum est corrigendum esse *κατατεινόμενος — ὥς ποτ' ἀνερράισε*. Quae his inferuntur, item corrupta sunt frustraque interpretari instituit Casaubonus. Hoc unum video scribendum esse *ὑπὸ λαμπάδων*, sed *διά τινων* non expedio.

XII, 537. b. Hipponicus *ᾔτησεν Ἀθηναίους ποτὲ ἐν ἀκροπόλει τόπον, ἵν' οἰκοδομήσηται τοῖς χρήμασιν ὅπου κείσεται, λέγων ὡς οὐκ ἀσφαλὲς ὂν ἐν ἰδιωτικῇ οἰκίᾳ πολλὰ*

ῥήματα εἶναι. Scribendum opinor ἵν' [οἶκον] οἰκοδομήσηαι. In sequentibus delendum λέγων, quod manifestum glossema est turbatque constructionem. Etiam in reliquis τούων οὖν τῶν χρημάτων κύριος γενόμενος nonnihil turbaım erat, in quibus quum A post οὖν addat ὄντων, hoc ipsum ıdicio est pro τούτων scribendum fuisse τοσούτων. Statim ;οῖοι γὰρ οὐ κόλακες ἢ τί πλῆθος οὐχ ἑταίρων περὶ αὐτὸν 'σαν. Malim οὐχ ἑταιρῶν vel οὐχ ἑταίρων [καὶ ἑταιρῶν].

Ibid. c. ἀλλ' ὅμως ἐς τοσοῦτον αὐτὸν περιέστησεν ὁ περὶ 'δονὴν βίος, ὥστε μετὰ γραϊδίου (imo γρᾳδίου) βαρβάρου 'ιατελεῖν ἠναγκάσθη. Ante περιέστησεν addidi ἀπορίας. [ox erat Αὐτοκλέης καὶ Ἐπικλέης.

Ibid. e. καὶ τῆς Ἀρτέμιδος. Scripsi καὶ τὴν τῆς Ἀρτέμιδος.

XII, 538. b. ὁπλοφυλάκων pro ὀπισθοφυλάκων recte oniecit Schweigh. Ibid. pro Γοργός rectius fuerit Γόργος.

XII, 539. d. Λεοννάτῳ δὲ καὶ Μενελάῳ φιλοκυνηγοῖς 'ῦσι αὐλαῖαι — ἠκολούθουν, αἷς περιιστάντες τὰς θήρας κυνήγουν. Haec intelligi non possunt, nisi τὰς θήρας de ocis interpretari velis, in quibus ferarum venatus institueıantur (Jagdreviere). Qui cum mihi certe plane incognitus licendi usus sit, scribendum opinor τοὺς θῆρας, quibus eras includentes venationi operam dabant. Mox n verbis σμαραγδίνους βότρυς ἐχούσας scribe ἔχουσαν, ut 'ecte monuit Schweighaeuserus.

XII, 540. a. Θεόκριτος ὁ σοφιστὴς posui cum Valesio pro ὁ σοφός.

Ibid. b. καὶ λαβεῖν γε τὴν κάμηλον καὶ τὰ περὶ τὴν κάμηλον. Sic correxi quae vulgo ita scribuntur λαβεῖν τε et τὰ ἐπὶ τὴν κάμηλον, nisi praestare dicas καὶ λαβεῖν τήν τε κάμηλον —

Ibid. e. πρῶτος δὲ ὁ Πολυκράτης καὶ ναῦς πήξας ἀπὸ τῆς πατρίδος σαμίας ἐκάλεσε. Pro σαμίας sine dubio scribendum est σαμαίνας; causa in aperto est. Cf. Photius Lex. p. 499, 7.

Ibid. f. Sequitur Clearchi locus de Polycrate Samio Lydorum instituta aemulante τῷ μὲν Σαρδέων ἀγκῶνι γλυκεῖ προσαγορευομένῳ τὴν παρὰ τοῖς Σαμίοις λαύραν ἀντικατεσκεύασεν ἐν τῇ πόλει καὶ τῶν Λυδῶν ἄνθεσι πάντα ἔπλησέ τι.

διαγγελθέντα Σαμίων ἄνθεα. Varia tentant viri docti, sed nullo cum fructu. Certa emendatione scripsi *τῶν Λυδῶν ἄνθεσιν ἀντέπλεξε τὰ — Σαμίων ἄνθεα* (*ἄνθη*). Hoc affectato dicendi genere, quo Clearchus uti solet, dignissimum est. Ad *ἄνθεα Λυδῶν* cf. Nicander apud Athen. p. 683 b. In iis quae continuo sequuntur pro *στενή τις* cum Corae dedi *στέγη τις* et *ὧν* inserui post *βρωμάτων*.

XII, 541. a. Post *μέθαις* indicavi lacunam, excidisse videtur *τρυφώσης σχῆμα* vel simile quid.

Ibid. d. *μὲν ἐν μέρει*. In his *μὲν* deleverim. Pro *κυλινδούμενος* malim *καλινδούμενος*.

Ibid. e. *τὰ μὲν ὀστᾶ κατέκοψαν ἐν ὁλμοῖς, τὰ δὲ λοιπὰ κρέα νεμησάμενοι ἐπηράσαντο πάντες τοῖς μὴ γευσαμένοις αὐτῶν*. Posui quod Clearchum scripsisse admodum probabile est, *τὰ δὲ λοιπὰ κρεανομησάμενοι*, praeterea pro *πάντες* nescio an *πᾶσι* scribere praestet. Quae sequuntur *ἵν' ἡ τροφὴ σιτοποιουμένων κατεδεσθῇ*, ubi *καταδευθῇ* corrigunt, corrupta sunt. Statim *τυμπανοφορούμενος* Clearchus licenter dixit pro *τυμπανοφορῶν*. In postremis huius eclogae verbis *ἁπάντων τε ὀλέθριον ἡγεῖσθαι τὴν ὕβριν*, post *ἡγεῖσθαι* excidisse videtur *δεῖ* (nisi id ex *εὐλαβητέον* assumendum est) et pro *ὀλέθριον* scribendum *ὀλεθριώτατον* vel *πάντως τε ὀλέθριον*.

Ibid. f. Describit Diodorus piscinam Gelonis, *καθίπτασθαι* dicens *καὶ κύκνων πλῆθος εἰς αὐτήν*. Non recte cycnos volare dici in piscinam apertum est. Scribendum censui *καθίστασθαι*, v e r s a r i i n p i s c i n a.

XII, 542. a. *Σειληνὸς ὁ Καλλατιανός*. Recte Holstenius *Καλακτῖνος* scripsit.

Ibid. b. Pro *πανοικίᾳ* scribendum *πανοικί*.

Ibid. c. Pro *καθαριότητι* posui *καθαρειότητι*, ut habet C.

Ibid. e. *ποιήματα Καστορίωνος* dedi pro *ποιήματα σειρώμενος*; Castorionis nomen reperit iam Leopardus. Ib. *εἰς αὐτόν*. Imo *εἰς Βάκχον*. In hunc enim, non in Demetrium, Castorionem choricum carmen composuisse manifestum est. In ipso carmine *ἡλιόμορφος* pro *ἠπιόμορφος* scripsi cum Kuhnio, praeterea *τιμαῖσι* pro *τιμαῖς* metrum postulabat.

Ibid. f. *τυρὸν νησιωτικόν*. Cythnium caseum dicere vi-

etur, v. P. C. III p. 462. Tum Δίογνιν BC, vulgo Θεόγνιν, Dindorus Θέογνιν. Pro ἐωνήσατο atticus scriptor ἐπρίατο posuisset, ed condonanda haec scriptori, qualis est Carystius Pergamenus.

XII, 543. c. ὑπὲρ τὴν γραφικήν. Schweigh. et O. Iahn πὲρ τῆς γραφικῆς. Sed v. XV p. 687 b. Tum Dindorfius φ' αὑτοῦ pro ὑπ' αὐτοῦ.

Ibid. τάδ' ἔγραψα dedi pro τάδ' ἔγραψε. Ceterum haec mnia inde a verbis οὗτος γὰρ παρὰ μέλος usque ad ἐπέγραψε ῥαβδοδίαιτος ἀνήρ a scriptoris consilio aliena esse et x XV p. 687 b. huc transscripta arbitror.

Ibid. d. τάδ' ἔγραψα O. Iahn, vulgo τάδ' ἔγραψε. Vs. ;. legebatur ὅς νιν ἔφυσε. Sic Dindorfius dedit cum Iacobsio, ibri ὃς ἀνέφυσε. Scripsi ὅς ῥά μ' ἔφυσε. Schweigh. dubitaner ὃς μ' ἀνέφυσε, quod etsi lenius est quam quod ipse coneci, tamen ferri non potest; vix enim ἀναφῦσαι recte dictum st pro φῦσαι.

Ibid. f. Recte Schweigh. ἀνασπάστροις coniecisse videtur ro ἀνασπαστοῖς. Mox σχηματίζοι αὑτὸν cum magno sensus liscrimine scripsi pro σχηματίζοι αὐτόν. Tum si integram Athenaeus apposuit inscriptionem Parrhasii, necessario corrigendum est οἷος παννύχιος pro οἷος δ' ἐννύχιον, vel οἷος ῥ' ἐννύχιος. Interim satis habui ἐννύχιος scripsisse cum Cobeto Prosopogr. Xenoph. p. 51.

XII, 544. b. Legebatur τὸ μὲν ὡς οὐκ ἔτ' ὂν τὸ δὲ οὔπω καὶ ἄδηλον. Scripsi τὸ δὲ ὡς οὔπω, et seclusi καὶ ἄδηλον.

Ibid. c. Malim ἡ χθές τε πασῶν ἦν ἐνδοξοτάτη.

Ibid. e. In Alexidis loco vs. 4. ὥς φασ' scripsi pro ὥς φησ' et vs. 9. τὴν δ' ἀρτυσίαν pro τὴν δ' ἀρτηρίαν.

XII, 545. a. φαιὸς χιτωνίσκος καλός. Dobraeus φανός. Possis etiam φαιδρός, ut Lucianus dixit φαιδρὰν ἐσθῆτα.

Ibid. c. ἐν παρέργῳ τίθεσθαι χώρᾳ. Aut delendum est χώρᾳ aut scribendum ἐν παρέργων τίθεσθαι χώρᾳ.

Ibid. d. τούς τε τῶν Λυδῶν καὶ τῶν Μήδων καὶ ἔτι ἀνώτερον καὶ τοὺς Σύρων. Ante Λυδῶν articulum addidi. Tum ανωτέρω dedi ex B, et τοὺς Σύρων scripsi pro καὶ τοὺς Σύρων. Mox erat ἐμπίπλαται. In sequentibus aut ὥστε delendum videtur aut οὖν.

Ibid. f. Erat ὀδμῆς.

διαγγελθέντα Σαμίων ἄνθεα. Varia tentant viri docti, sed nullo cum fructu. Certa emendatione scripsi *τῶν Λυδῶν ἄνθεσιν ἀντέπλεξε τὰ — Σαμίων ἄνθεα (ἄνθη).* Hoc affectato dicendi genere, quo Clearchus uti solet, dignissimum est. Ad *ἄνθεα Λυδῶν* cf. Nicander apud Athen. p. 683 b. In iis quae continuo sequuntur pro *στενή τις* cum Corae dedi *στέγη τις* et *ὧν* inserui post *βρωμάτων.*

XII, 541. a. Post *μέθαις* indicavi lacunam, excidisse videtur *τρυφώσης σχῆμα* vel simile quid.

Ibid. d. *μὲν ἐν μέρει.* In his *μὲν* deleverim. Pro *κυλινδούμενος* malim *καλινδούμενος.*

Ibid. e. *τὰ μὲν ὀστᾶ κατέκοψαν ἐν ὁλμοῖς, τὰ δὲ λοιπὰ κρέα νεμησάμενοι ἐπηράσαντο πάντες τοῖς μὴ γευσαμένοις αὐτῶν.* Posui quod Clearchum scripsisse admodum probabile est, *τὰ δὲ λοιπὰ κρεανομησάμενοι,* praeterea pro *πάντες* nescio an *πᾶσι* scribere praestet. Quae sequuntur *ἵν' ἡ τροφὴ σιτοποιουμένων κατεδεσθῇ,* ubi *καταδευθῇ* corrigunt, corrupta sunt. Statim *τυμπανοφορούμενος* Clearchus licenter dixit pro *τυμπανοφορῶν.* In postremis huius eclogae verbis *ἁπάντων τε ὀλέθριον ἡγεῖσθαι τὴν ὕβριν,* post *ἡγεῖσθαι* excidisse videtur *δεῖ* (nisi id ex *εὐλαβητέον* assumendum est) et pro *ὀλέθριον* scribendum *ὀλεθριώτατον* vel *πάντως τε ὀλέθριον.*

Ibid. f. Describit Diodorus piscinam Gelonis, *καθίπτασθαι* dicens *καὶ κύκνων πλῆθος εἰς αὐτήν.* Non recte cycnos volare dici in piscinam apertum est. Scribendum censui *καθίστασθαι,* versari in piscina.

XII, 542. a. *Σειληνὸς ὁ Καλλατιανός.* Recte Holstenius *Καλακτῖνος* scripsit.

Ibid. b. Pro *πανοικίᾳ* scribendum *πανοικί.*

Ibid. c. Pro *καθαριότητι* posui *καθαρειότητι,* ut habet C.

Ibid. e. *ποιήματα Καστορίωνος* dedi pro *ποιήματα σειρώμενος*; Castorionis nomen reperit iam Leopardus. Ib. *εἰς αὐτόν.* Imo *εἰς Βάκχον.* In hunc enim, non in Demetrium, Castorionem choricum carmen composuisse manifestum est. In ipso carmine *ἡλιόμορφος* pro *ἠπιόμορφος* scripsi cum Kuhnio, praeterea *τιμαῖσι* pro *τιμαῖς* metrum postulabat.

Ibid. f. *τυρὸν νησιωτικόν.* Cythnium caseum dicere vi-

etur, v. P. C. III p. 462. Tum Δίογνιν BC, vulgo Θεόγνιν, Dindorus Θέογνιν. Pro ἐωνήσατο atticus scriptor ἐπρίατο posuisset, ed condonanda haec scriptori, qualis est Carystius Pergamenus.

XII, 543. c. ὑπὲρ τὴν γραφικήν. Schweigh. et O. Iahn πὲρ τῆς γραφικῆς. Sed v. XV p. 687 b. Tum Dindorfius φ' αὑτοῦ pro ὑπ' αὐτοῦ.

Ibid. τάδ' ἔγραψα dedi pro τάδ' ἔγραψε. Ceterum haec mnia inde a verbis οὗτος γὰρ παρὰ μέλος usque ad ἐπέραψε ῥαβδοδίαιτος ἀνήρ a scriptoris consilio aliena esse et x XV p. 687 b. huc transscripta arbitror.

Ibid. d. τάδ' ἔγραψα O. Iahn, vulgo τάδ' ἔγραψε. Vs. ι. legebatur ὅς νιν ἔφυσε. Sic Dindorfius dedit cum Iacobsio, ibri ὃς ἀνέφυσε. Scripsi ὅς ῥά μ' ἔφυσε. Schweigh. dubitaner ὃς μ' ἀνέφυσε, quod etsi lenius est quam quod ipse coneci, tamen ferri non potest; vix enim ἀναφῦσαι recte dictum st pro φῦσαι.

Ibid. f. Recte Schweigh. ἀνασπάστροις coniecisse videtur ro ἀνασπαστοῖς. Mox σχηματίζοι αὑτὸν cum magno sensus liscrimine scripsi pro σχηματίζοι αὐτόν. Tum si integram Athenaeus apposuit inscriptionem Parrhasii, necessario corrigendum est οἷος παννύχιος pro οἷος δ' ἐννύχιον, vel οἷος ἐρ' ἐννύχιος. Interim satis habui ἐννύχιος scripsisse cum Cobeto Prosopogr. Xenoph. p. 51.

XII, 544. b. Legebatur τὸ μὲν ὡς οὐκ ἔτ' ὂν τὸ δὲ οὔπω καὶ ἄδηλον. Scripsi τὸ δὲ ὡς οὔπω, et seclusi καὶ ἄδηλον.

Ibid. c. Malim ἡ χθές τε πασῶν ἦν ἐνδοξοτάτη.

Ibid. e. In Alexidis loco vs. 4. ὥς φασ' scripsi pro ὥς φησ' et vs. 9. τὴν δ' ἀρτυσίαν pro τὴν δ' ἀρτηρίαν.

XII, 545. a. φαιὸς χιτωνίσκος καλός. Dobraeus φανός. Possis etiam φαιδρός, ut Lucianus dixit φαιδρὰν ἐσθῆτα.

Ibid. c. ἐν παρέργῳ τίθεσθαι χώρᾳ. Aut delendum est χώρᾳ aut scribendum ἐν παρέργων τίθεσθαι χώρᾳ.

Ibid. d. τούς τε τῶν Λυδῶν καὶ τῶν Μήδων καὶ ἔτι ἀνώτερον καὶ τοὺς Σύρων. Ante Λυδῶν articulum addidi. Tum ανωτέρω dedi ex B, et τοὺς Σύρων scripsi pro καὶ τοὺς Σύρων. Mox erat ἐμπίπλαται. In sequentibus aut ὥστε delendum videtur aut οὖν.

Ibid. f. Erat ὀδμῆς.

XII, 546. a. *ἀφείλοντο* scripsi pro *ἀφείλαντο.*]

Ibid. b. *καὶ πού τις καὶ ποιητὴς ἐφθέγξατο «δικαιοσύνας τὸ χρύσεον πρόσωπον»*. Incerto poetae lyrico haec assignarunt critici. Euripidis esse verba ex Melanippa docet schol. Par. apud Osannum in Wolfii Anal. liter. IV p. 538. ad Aristot. Eth. Nicom. V, 1. *τοῦτο ἐκ τῆς σοφῆς Μελανίππης, λέγει γὰρ ἐν αὐτῇ δικαιοσύνη τὸ χρύσεον πρόσωπον.* Quod scholion in alio cod. ita scriptum est: *τοῦτο Εὐριπίδου τῆς σοφῆς Μελανίππης. λέγει γὰρ ἐν αὐτῇ δικαιοσύνης τηλαυγὲς χρυσοῦν πρόσωπον.* Cum his siquis Aristotelis verba, ad quae annotavit ista scholiastes, coniungat, *πολλάκις κρατίστη τῶν ἀρετῶν εἶναι δοκεῖ ἡ δικαιοσύνη, καὶ οὔθ' ἕσπερος οὔθ' ἑῷος οὕτω θαυμαστός*, quorum postrema manifesto Euripidis sunt, haud contemnenda emergit chorici carminis particula haec:

δικαιοσύνας τὸ χρύσεον πρόσωπον
οὔθ' ἕσπερος οὔθ' ἑῷος οὕτω
θαυμαστός.

Nam *τηλαυγές* vehementer vereor, ne alter scholiastes ex notissimi loci Pindarici (Olymp. VI, 4) memoria imprudens Euripideis immiscuerit. Iam vero ex eodem Athenaei loco etiam aliud Euripideae poeseos fragmentum lucramur; pergit enim scriptor in hunc modum: *καὶ πάλιν τὸ χρύσεον ὄμμα τὸ τᾶς Δίκας*, quae iam apertum est non alii poetae assignari posse, quam cuius superiora esse docuimus. Exercit. philol. II p. 25. De altero fragmento quae dixi erronea sunt. V. Nauckium ad Sophoclis fragm. 11. p. 105. Primum fragmentum autem nunc ita scripserim:

δικαιοσύνᾳ τοι
τηλαυγὲς τὸ χρύσεον πρόσωπον·
οὔτε γὰρ ἕσπερος οὔθ' ἑῷος οὕ-
τω πέλει θαυμαστὸς ἀστήρ.

Ibid. c. *ἐπεισεκόμισαν* Dalecampius, vulgo *εἰσεκώμασαν.*

Ibid. e. *ἵνα μὴ τοὺς καταιγισμοὺς λέγω καὶ τὰ ἐπεντρώματα, ἅπερ πολλάκις προφέρεται ὁ Ἐπίκουρος.* Quid nominis sit *ἐπέντρωμα* vix quisquam dixerit. Nisi obstaret Philonis locus a Casaubono allatus, equidem *ἐπικεντρώματα* suspi-

carer, quo satis commode quod Epicurus voluit significaretur. De reliqua parte loci Epicurei v. ad VII 278 f. 280 a.

XII, 547. a. Epicurus *προσπτύω τῷ καλῷ καὶ τοῖς κενῶς αὐτὸ θαυμάζουσιν, ὅταν μηδεμίαν ἡδονὴν ποιῇ.* Pro *κενῶς*, quod sine dubio corruptum est, nescio an *ἐκτενῶς* scribendum sit. Pro *Ἄλκιον* malim *Ἄλκιμον*, quod latere videtur in scriptura huius nominis apud Aelianum V. H. IX, 12. ubi *Ἀλκαῖος* homo vocatur.

Ibid. b. *ὅπως οἱ μὲν φιλόσοφος ἀπαλλάσσωνται ἐκ τῶν τόπων.* Scripsi *ἀπαλλάξονται* (corr. typothetae errorem). Pro *ἐκ τῶν τόπων* forsitan *ἐκ τῶν πόλεων* scribendum est. In proximis *διότι* ante *κρεμήσονται* melius abesset.

Ibid. d. Antigonus Carystius *ἡ τῶν δείπνων περιεργία καὶ ὁ τῶν τραπεζῶν καὶ μαγείρων ὄχλος τοσοῦτος ἦν ὥστε κτλ.* In his quum *ὁ τῶν τραπεζῶν ὄχλος* parum apte dictum sit, pro eo *τραπεζοποιῶν* scripsi, quorum quam apta sit h. l. memoria intelligitur e Polluce VI, 13. *ὁ δὲ φροντίζων τῆς ὑπηρεσίας ἁπάσης τραπεζοποιός* et Athenaeo IV p. 170 f. *ἐκάλουν δὲ τραπεζοποιὸν τῶν τραπεζῶν ἐπιμελητὴν καὶ τῆς ἄλλης εὐκοσμίας.*

Ibid. e. *προάγειν* dedi pro *προσάγειν*. Continuo *τε* post *ἄρξαι* recte om. B. Mox praestare videtur *λαβεῖν παρ' ἑκάστου* pro *ἀφ' ἑκάστου*.

Ibid. Pro *οὓς παρακαλέσειεν* scribendum videtur *οὕσπερ καλέσειεν*, siquidem i n v i t a r e a d c o e n a m non tam *παρακαλεῖν* dicitur, quam *καλεῖν*.

Ibid. f. *τὸ ἐκλεγόμενον ἀργύριον.* Scribendum arbitror *τὸ ἐκϑενόμενον*. Sequuntur haec *ἱεροποιῆσαί τε καὶ τῶν μουσῶν ἐπιμελητὴν γενέσθαι.* Mira haec est locutio *μουσῶν ἐπιμελητὴν γίγνεσθαι*, quod noli dubitare quin recte *θυσιῶν* scripserim. Praeterea excidisse suspicor *ἔδει*. Tum post *ἄτοπος* lacunam indicavi et pro *τοῦ ὀρθρίου* scripsi *τοὐρθρίου*, favente cod. B. qui *τοῦ θρίου* habet.

XII, 548. a. Non comissationis causa Platonicos convenisse dicit Antigonus Carystius, *ἀλλ' ἵνα φαίνωνται καὶ τὸ θεῖον τιμῶντες καὶ φυσικῶς ἀλλήλοις συμπεριφερόμενοι.* Cfr. ad haec VIII p. 663. b. Pro *φυσικῶς* non male Sturius *φιλικῶς*

coniecit; praetulerim tamen φυλετικῶς, ut φυλέται solent. Mox παρὰ τοῖς scripsi cum Schweigh. pro παρ' αὐτοῖς.

Ibid. b. τῶν εὐδαιμονικῶν καλουμένων Ἀναξάρχῳ διὰ τὴν τῶν χορηγησάντων ἄγνοιαν περιπεσούσης ἐξουσίας γυμνὴ μὲν ᾠνοχόει παιδίσκη πρόσηβος. Recte Schweigh. corrigere videtur τῷ εὐδαιμονικῷ καλουμένῳ. Pro ἄγνοιαν nescio an εὔνοιαν scribendum sit.

Idid. c. In Anaxilae fragmento vs. 4. pro ᾠὰ κολάπτων vir doctus apud Casaubonum corrigit ᾠὰ λάπτων, voluit opinor ὦια λάπτων. Sed verum est ᾠ' ἐκλάπτων, minime vero quod Herwerdenus Add. crit. nov. p. 27, voluit, ᾠὰ 'κλάπτων, quod inauditum ecthlipsios genus est.

Ibid. d. Gorgias Leontinus interrogatus quibus rebus consequutus esset, ut vitam ultra centum annos produxerit, respondit τὸ μηδὲν πώποτε ἑτέρου ἕνεκεν πεποιηκέναι. Dixi de his Philologo Gott. XIII p. 213. ostendique pro ἑτέρου scribendum esse ἐντέρου.

XII, 549. a. Μελάνθιος δὲ τὸν αὑτοῦ τράχηλον κατατείνων ἀπήγχετο. Scribendum suspicor Μελάνθιος δ' [ὁ ποιητὴς] τὸν αὑτοῦ — vel simile quid; causa intelligentes non latebit.

Ibid. b. ἐν δυσπνοίᾳ συσχεθῆναι καὶ πνιγμῷ. Delendum videtur ἐν. Statim recte Schweigh. ἃς διὰ τῶν πλευρῶν διωθεῖν pro αἷς, nisi malis καί. In sequentibus τιν' αἴσθησιν scripsi pro τὴν αἴσθησιν et διηγείρετο pro διεγείρετο. Praeterea ἡ βελόνη post αἴσθησιν transponendum.

Ibid. c. Vitiose edebatur κρύπτῃ, quod κρύπτοι scribendum erat propter sequens διαλέγοιτο. Tum revocandum ἥκιστά γ' ὤν, quod Dindorfius sine causa ἥκιστ' ὢν scripsit. Menandri verba de Dionysio Heracleota παχὺς γὰρ ὗς ἔκειτ' ἐπὶ στόμα, vix conciliari possunt cum sequentibus, ubi ipse Dionysius supinum se iacere in lecto dicit. Fortasse scribendum est παχὺς γὰρ ὗς | ἔκειτ' ἐπὶ στρῶμα.

Ibid. d. In Menandri fragmento vs. 1. Dobraeus ἴδιον ἐπιθυμῶ· μόνος μοι — Vs. 4. Herwerden τήκομ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς, quod verum videtur.

Ibid. f. τρύβλιον dedi pro τρυβλία, plurali nullus hic locus est.

XII, 550. a. καθάρειον scripsi, vulgo καθάριον.

Ibid. b. Malim ἐπερειδόμενος pro ἐπαπερειδόμενος. Quod sequitur ἐπορεύετο abundat.

XII, 551. a. πόσῳ οὖν κάλλιόν ἐστι — πενόμενον εἶναι λεπτότερον ὧν καταλέγει Ἕρμιππος ἐν Κέρκωψιν ἢ ὑπερπλουτοῦντας τῷ Ταναγραίῳ κήτει ἐοικέναι; Nihil dum allatum vidi quod obscuris verbis lucem afferat. Scribendum vero ἢ ὑπερπλουτοῦντα τῷ Ταναγραίῳ Κητεῖ ἐοικέναι. Cuius emendationis fideiussorem habeo Hesychium, Ταναγραίων φυὴν κήτει ὁμοιότητα. Ἔφορος λέγει εἶναί τινα ἐν Τανάγρᾳ παχύτατον, ὃς ἐλέγετο Κητεύς. Quae ita corrigenda videntur Ταναγραίῳ φυὴν Κητεῖ ὁμοιότατος, vel si poetae comici verba sunt Τ. Κητεῖ φυὴν | ὁμοιότατος. Fuit igitur Ceteus praedives quidam Tanagraeus idemque corporis obesitate famosus. Nominis Κητεὺς exemplum, quamquam fabulosum, habes apud Apollodorum III, 8, 2. Exerc. philol. II p. 25. Probabilius tamen videtur, homini isti Κητεὺς nomen propter obesitatem inditum fuisse verumque nomen ignorari. Non recte Hesychii glossam tractavit M. Schmidt.

Ibid. b. In Aristophanis fragmento verba parum apta huic loco leguntur πάντ' ἔχεις, ac fortasse corruptela latet; suspicabar ὥσπερ Θρᾳκοφοῖται, παντελεῖς, ut legati isti cum plena agendi potestate ad inferos missi dicantur.

Ibid. c. In eodem fragmento Aristophanis ἦν ποτ' ὀξὺς ἔλθῃ ex Madvigii coniectura recepi. Libri ἦν πολλῷ ξυνέλθῃ.

Ibid. e. Scribendum erat σαφῶς αὐτὸς ὢν σημαίνεται pro αὐτός. Post ἕτερος excidit fortasse δῆλον ἐπεί.

XII, 552. b. λεπτότερος δ' ἦν καὶ Φιλητᾶς ὁ Κῷος. Scripsi λεπτότατος, nisi fuit λεπτός.

Ibid. c. ἰατρῷ μὲν οὐδενί cum Schweigh. scripsi pro οὐδέν. Ibid. Ἱππώνακτα τὸν πυκτὴν pro ποιητήν recte fortasse conicit Heckerus Phil. Gott. V p. 497. ac sane luctatori melius quae de homine isto narrantur conveniunt quam poetae.

Ibid. d. Pro λέγων fortasse λέγοντι scribendum est. In Alexidis loco cum Casaubono νεκρῶν scripsi pro θεῶν, quae plane necessaria est emendatio.

Ibid. e. In Aristophontis fragmento praeeunte Dobraeo scripsi οὕτως ἐν ὀλίγαις ἡμέραις νεκροὺς ποιεῖς. Vulgo οὕτως ἐν ἡμέραις ὀλίγαις. Sequitur Menandri locus

ὁ λιμὸς ὑμῶν τὸν καλὸν τοῦτον δακὼν
Φιλιππίδου λεπτότερον ἀποδείξει νεκρόν.

Primo versu cum Bentleio ὑμῖν scripsi pro ὑμῶν. Neque νεκρόν, quod ex praecedentibus illatum videtur, ferendum est. Alexidis quod sequitur fragmentum apud Dindorfium ita scriptum est κακῶς ἔχεις, στρουθὶς γὰρ ἀκαρὴς νὴ Δί' εἶ. Libri στουθὶς ἀκαρὴς νὴ Δί' εἶ | πεφιλιππίδωσαι. Correxi κακῶς ἔχεις, ὦ Στρούθι', ἀκαρὴς νὴ Δία | πεφιλιππίδωσαι.

Ibid. f. ἐκτεμεῖν dedi pro ἐκτέμνειν.

XII, 553. a. Eubuli locus ita scriptus erat ex parum felice emendatione Iacobsii:

ἐν θαλάμῳ μαλακῶς κατακείμενον ἐν δὲ κύκλῳ νιν
παρθενικαὶ τρυφεραὶ χλανίσιν μαλακαῖς κατάθρυπτοι
τὸν πόδ' ἀμαρακίνοισι μύροις τρίψουσι τὸν ἀμόν.

Libri παρθενικὰ τρυφερὰ χλανίδανα μαλακὰ κατάθρυπτοι et vs. 3. μύροισι τρίψουσι τὸν ἐμόν. Vs. 1. post κατακείμενον distinxi, accusativus ab iis pendet quae praecedebant ab Athenaeo omissa. Vs. 2. scripsi proxime ad librorum fidem

παρθενικαὶ τρυφεραὶ χλιδαναὶ μάλα 'καὶ κατάθρυπτοι.

Nisi forte dualis restituendus est ex libris

παρθενικὰ τρυφερὰ χλιδανὰ μάλα καὶ καταθρύπτω.

Vs. 3. pro τὸν ἐμὸν restitui τὸν ἐλλόν, pernicem pedem. Recte enim Hesychius id inter alia per ταχύ explicare videtur, quae significatio omnibus locis, in quibus hoc adiectivum servatum est, accommodari potest.

Ibid. b. In eiusdem poetae loco fortasse servari poterat librorum scriptura ὑποστορεῖτε, quod ὅπως στορεῖτε scripsi. Sequentia tamen coniecturam nostram commendant. Vs. 6. erat ἀλείψατ' (v. Com. gr. III p. 248) et μεγαλλίῳ μύρῳ.

Ibid. c. In Antiphanis fragmento τῆς θεοῦ de vitio suspectum est.

Ibid. d. Initium loci ex Antiphanis fabula allati vix integre scriptum est. V. Com. gr. III p. 56. et infra ad XV p. 589 e. f. Vs. 3. τὰ σκέλη pro τὰς χεῖρας scriptum ex XV p. 689 e. Vs. 4. Herwerdenus τὰς γνάθους τά τε τιτθία, quod verum

videtur. Post vs. 5. adieci versum parenthesi inclusum, coniectura incerta, sed non improbabili.

Ibid. e. In Cratini loco vs. 1. addidi ἤ et ῥόδον temere a Porsono et Elmsleio, quos Dindorfius secutus est, deletum revocavi. Vs. 2. indicata lacuna scripsi μετὰ χερσὶ pro παρὰ χερσί, excidisse videtur ἕκαστος. Pro ἠγόραζον fort. ἠγόραζεν. In sequente Clearchi loco complura emendanda erant. Lit. f. διὰ τοῦτο οὖν οἱονεὶ δεῖγμα τῆς ὄψεως τὰ ὡραῖα μετὰ χεῖρας ἔχουσι. In his ὄψεως varie tentatum a viris doctis ego, dubitanter tamen, πέψεως, maturitatis, scripsi et tum ἀρχὴ ἐντυχίας posui pro ἱ ρχὴ εὐτυχίας. Cf. Plutarchi Mor. p. 582 c. ἀρχὴ γάρ τις ἐντυχίας καὶ γνώσεως αὕτη συνήθης. Tum in verbis αἰτηθεῖσι μὲν τῷ προσαγορευθῆναι, δοῦσι δὲ προϋπογράφειν, scripsi δοῦσι δὲ τῷ προϋπογράφειν. Sic enim volui, non τῷ ὑπογράφειν.

XII, 554. b. In Clearchi loco Dindorfius verba ὅτι τὰς ὀπώρας καὶ delenda censet. In Sapphus fragmento ante Blomfieldum erat παῖδα τὰν ἁπαλὰν, quod fortasse revocandum est.

Ibid. c. καί ποτε παριόντος νεανίσκου. Scripsi καὶ τότε, ut iam Schweigh. voluit.

Ibid. d — f. In Cercidae loco malim Συρακόσσαις.

Finem libri facit fragmentum Heraclidis Pontici, in quo Θράσυλλος pro Θράσυλαος posui ex Aeliano. In sequentibus res ipsa postulabat ut scriberetur καὶ διῴκει καὶ ἀπέστελλε pro καὶ ἀπέστειλε καὶ διῴκει. Quae sequuntur continuo: καὶ καταπλέοντα ἀπεδέχετο μετὰ χαρᾶς τοσαύτης ὅσης περ ἂν τις εἴη τοσούτων χρημάτων κύριος ὤν, in iis manum scriptoris mihi restituisse videor certa emendatione ὅσης περ ἄν τις ἡσθείη τοσούτων χρ. κύριος ὤν. Denique post διηγεῖτο lacunam indicavi sic fere explendam τὰ γεγενημένα αὐτῷ ἐν μανίᾳ, et cum Schweighaeusero scripsi παραγενέσθαι, τὸ δὲ πλῆθος τῶν ἡδονῶν ὑπερβαλεῖν pro παραγίνεσθαι et ὑπερβάλλειν, quamquam hoc etiam ὑπερβάλλον scribi potest.

XIII, 555. a. δεῖ γὰρ ὦ βασιλεῦ τὸν ταῦτα ἀποδεχόμενον ἀπὸ συμβόλων τε πολλάκις δεδειπνηκέναι. Graeci sermonis usus postulat ἀποδεξόμενον. Ad sequentia πληγὰς διδόναι καὶ λαμβάνειν conferendus est Demosthenes c. Conon. p. 1261, 19. Exercit. philol. II p. 25.

Ibid. c. Male dictum est *ἐβουλεύετο περικαλλεστέραν ἀγαγέσθαι*. A *περικαλλής*, quod suapte natura superlativi vim habet, comparativus formari non potest, ut nec a nostro wunderschön comparativus formari potest; potest vero superlativus. Sed videtur sua Hermippo *ἀκυρολογία* relinquenda esse.

XIII, 556. a. *παρέθετο δὲ περὶ τῶν γυναικῶν ψήφισμα.* Scripsi *τὸ περὶ γυναικῶν*. Respicit enim plebiscitum in superioribus commemoratum. Articulum *τῶν* rectius cum cod. B omisissem.

Ibid. d. *διὰ τὰς ἐν ταῖς ἀδηφαγίαις ἀπεψίας.* Quae praecedunt ostendunt *διὰ τῆς* scribendum esse. Ibid. *στρατιὰν* pro *στρατείαν* dedi.

Ibid. f. Malim *τὰς πεντήκοντα — κόρας*.

XIII, 557. a. Dixerat Istrus Theseum uxores duxisse *τὰς μὲν ἐξ ἔρωτος, τὰς δ' ἐξ ἁρπαγῆς, ἄλλας δ' ἐκ νομίμων γάμων*. Tum pergit *ἐξ ἁρπαγῆς μὲν Ἑλένην Ἀριάδνην Ἱππολύτην καὶ τὰς Κερκύονος καὶ Σίνιδος θυγατέρας, νομίμως δ' αὐτὸν γῆμαι Μελίβοιαν*. Manifestum est scribendum esse *καὶ Ἀριάδνην* et ante *Ἱππολύτην* excidisse *ἐκ δ' ἔρωτος*. Male edidi *Ἑλένην, ἐξ ἔρωτος δ' Ἀριάδνην*.

Ibid. b. *Φίλιππος δὲ ὁ Μακεδὼν οὐκ ἐπήγετο μὲν εἰς τοὺς πολέμους γυναῖκας*. Correxi *οὐ περιήγετο*. Sequuntur statim haec *ὃς (Δαρεῖος) περὶ τῶν ὅλων πολεμῶν τριακοσίας πεντήκοντα περιήγετο παλλακίδας, ὡς ἱστορεῖ Δικαίαρχος*. Pro *πεντήκοντα* ex B scribendum *ἑξήκοντα* cll. Curtio VI, 20. pellices trecentas et sexaginta, totidem quot Darii fuerant, Alexandri regiam implebant. Numerus hic dierum anni numerum aequabat, ideoque solennis erat, cuius antiquissimum exemplum apud Homerum Od. XIV, 20. habemus. Strabo XVI p. 742. in persico quodam carmine trecentas sexaginta palmae virtutes praedicari memoriae prodit, et Polyaenus Strat. I, 3, 4. Herculem *τοὺς (τῆς Ἰνδικῆς) ἀρχομένους εἰς κώμας τριακοσίας ἑξήκοντα πέντε διανεῖμαι* refert. Heraclides Ponticus apud Athen. XII p. 514 b. de Persarum rege *φυλάσσουσι δὲ αὐτὸν* (addendum *ξ'* i. e. *ἑξήκοντα*) *καὶ τριακόσιαι γυναῖκες*. Idem plane canalium erat nume-

us Gyndae fluvii apud Babylonem Herod. I, 190. liciorum in horace apud Lindios Plin. HN. XIX, 12. lucernarum candeabri in prytaneo Tarentinorum Euphorio apud Athen. XV p. '00 d. Alia composui Hist. crit. p. 310.

Ibid. c. *Λαρισσαία* Dindorfius, revocavi ubique *Λαρισαία*.

Ibid. d. *καὶ ταύτην ἐπεισάγων τῇ Ὀλυμπιάδι ἅπαντα* :*ὸν βίον ἑαυτοῦ συνέχεεν*. Apertum est scribendum esse *πεισαγαγών*.

XIII, 558. a. In Anaxilae loco vs. 2. scripsi *οὐδὲν ἂν γέ*-*'ος δύναιτο*, vulgo *οὗ γένος τίς ἂν δύναιτο*. Vs. 6. *οὐδ' ν ἔσθ'* Herwerdeno auctore dedi pro *οὐκ ἔνεσθ'*.

Ibid. d. In eiusdem Anaxilae fragmento dedi *φησὶν ἣ 'ν* :*ροσῇ θρόνος* i. e. *ἣ ἂν προσῇ*. Libri *φησὶ τὴν προς* (vel *ὴν πρὸς*) *ἢ θρόνος*.

Ibid. e. In Alexidis loco supplevi *ἄρ' οἷ*.

XIII, 559. b. Amphis *ἣ δ' οἶδεν ὅτι ἢ τοῖς τρόποις ὀνη*-*έος*. Sic Cobetus pro *ὠνητέος*, qui praeterea *ὅτιὴ τοῖς*. In equente Eubuli loco *δεύτερος* scripsi pro *δεύτερον* ante Coetum V. L. p. 205. Vid. Com. graec. III p. 359. et Add. V p. CXXVII. Fritzschius apud Toeppel. de fragm. Com. II p. 12. cribebat *κακὸς κακῶς ἀπόλοιθ' ὁ γήμας δεύτερος | γυ*-*αῖκα*.

Ibid. c. *Πηνελόπη δέ γε* Cobetus, vulgo *Πηνελόπεια δέ*, ibri fere *Πηνελόπη δέ*. Vs. 7. scribendum suspicor *ἴσως Φαίδραν ἐρεῖ κακήν τις*. Aliud *κακῶς τινα λέγειν*, aliud *ακόν τινα λέγειν*. Vs. 8. erat *χρηστή τις ἦν μέντοι . . . ίς* — recte distinxit Cobetus.

Ibid. d. Aristophon *κακὸς κακῶς ἀπόλοιθ' ὁ γήμας δεύ*-*ερος*. Sic primus omnium Iacobs. Exerc. crit. I p. 11. scripsit, postea idem Cobetus VL. p. 250. Vulgo *γένοιθ'*, cui uae ex scriptoribus infimae aetatis similia affert Lobeck. Paral.). 151. nullius momenti sunt in poeta Attico. In Antiphanis oco *τί σὺ λέγεις* pro *σὺ τί λέγεις* restituit Dobraeus.

Ibid. e. In Menandri loco erat *γεγάμηκα γὰρ αὐτός*. Vs.). *σωθείης δὲ νῦν· ἀληθινὸν* Iacobsius. Vid. Iacoby Add. p. CXLIII. Vs. 7. post *Αἰγαῖον* Grotius supplet *οὐδ' Αἰγύπ*-:*ιον*, Scaliger *οὐδ' Ἰώνιον* (*Ἰωνικόν?*), Cobetus *οὐδὲ Σικε*-*λικόν*.

Ibid. f. Ingeniose Zedelius *Μεταγένης*.

XIII, 560. a. *οὐ σύμφορον* propter Theognidis locum, quem manifesto Theophilus respicit, dedi pro *συμφέρον* cum Valckenario. Vs. 4. *τῷ πηδαλίῳ* Herwerden Obs. crit. p. 82. Hoc dicere videtur, non uno enim se regi patitur gubernaculo, ut cymba. *πηδάλιον* ambigue dixit, cf. Aristoph. Pac. 142.

Ibid. e. *ἐρεθισθείς* corruptum videtur, blanditiis illius illectus interpretantur. Ibid. *πείθεται* pro *πείθει* probabiliter Schweighaeuserus.

Ibid. f. *Δοῦρις δ' ὁ Σάμιος καὶ πρῶτον γενέσθαι πόλεμόν φησι δύο γυναικῶν*. Casaubonus *Ἠπειρωτικόν*. Si sana est edita scriptura, sensum esse dixerim, primum bellum, quod duae mulieres inter se gesserunt, fuisse Olympiadis et Eurydicae. Video tamen quid obstet.

XIII, 561. a. Euripides *παίδευμα δ' Ἔρως σοφίας ἀρετῆς πλεῖστον ὑπάρχει*. Pro ultima voce scripsi *παρέχει*, Amor sapientiae alumnus plurimum virtutis impertit. Cobetus Mnem. VII, 66. *μετέχει* pro *ὑπάρχει* corrigebat. Heimsöth Comm. crit. (Bonnae 1866) p. XV *ἀρετῆς τ' ἐσθλὸν ὑπάρχει*.

Ibid. b. De Amoris vi disserens inter alia poetarum testimonia hoc Euripidis apposuit:

σὺ δ' ὦ τύραννε θεῶν τε κἀνθρώπων Ἔρως,
ἢ μὴ δίδασκε τὰ καλὰ φαίνεσθαι καλά,
ἢ τοῖς ἐρῶσιν, ὧν σὺ δημιουργὸς εἶ
μοχθοῦσι μόχθους, εὐτυχῶς συνεκπόνει.

His versibus, quos in Andromeda positos fuisse ex Luciano constat, simillimi sunt quos non addito fabulae titulo ex Euripide attulit Stobaeus Flor. 64, 6.

σὺ δ' ὦ κάκιστε (Dobraeus *κράτιστε*) *θεῶν τε κἀνθρώπων Ἔρως,*
ἢ μὴ δίδασκε τὰ κακὰ φαίνεσθαι καλά,
ἢ τοῖς ἐρῶσιν εὐμενὴς παρίστασο.

At hi non Euripidis sed ab alio poeta, fortasse comico, ex Euripideis leviter detorti videntur Matthiaeo. Eam sententiam amplexus est qui de Andromeda Euripidis optime disputavit Fritzschius ad Aristoph. Thesm. p. 507. a iuvene improbam meretricem deperiente illa dicta fuisse existimans. Ego vero

video quó pacto aliquis precari possit: aut ne coge ae improba sunt videri proba, aut amantibus e! Quae vereor ut apta sit sententiarum oppositio. Nam tandem in re Amoris favorem cerni dicamus, si improba re nos Amor docuerit? an ut in mentis errore perseverei? Rectissime igitur Arsen. et cod. B pro κακὰ habent ά, ut legitur apud Athenaeum. Iam sublata, quam Matteus sibi deprehendisse videbatur, parodia, conficitur vera Stobaeo servatos eosdem esse quos attulit Athenaeus, qui d eos partim integrius et plenius scriptos attulit quam letur apud Stobaeum, etiam in aliis Euripidis fragmentis)aeus miras habet lectionum ab aliis differentias. Ex mulıt unum exemplum afferam, mihi non dubitandum videtur f primus fragmenti e Meleagro fabula a Stobaeo Flor. CXIX ervati versus, τερπνὸν τὸ φῶς μοι, τὸ δ' ὑπὸ γῆν ἅδου τος, idem sit quem affert Etymol. M. p. 803, 36. φῷ ἀντὶ φωτὶ σὺν τῷ ῑ. Εὐριπίδης Μελεάγρῳ «τὸ μὲν (leg. τὸ τνὸν) ἐν φῷ, τὸ δὲ κάτω σκότος κακόν». Sic igitur scrilum videtur: τὸ τερπνὸν ἐν φῷ, τὸ δὲ κάτω σκότος κα-, | οὐδ' εἰς ὄνειρον ἀδεὲς (sic Musgr.) ἀνθρώποις μολεῖν· | μὲν οὖν γεγῶσα τηλικήδ' ὅμως | ἀπέπτυσ' αὐτὸ κοὐ-' εὔχομαι θανεῖν. Exercit. philol. II p. 26.

Ibid. c. Ποντιανὸς δὲ Ζήνωνα ἔφη τὸν Κιτιέα ὑπολαμειν τὸν Ἔρωτα θεὸν εἶναι φιλίας καὶ ἐλευθερίας, ἔτι δὲ ὁμονοίας παρασκευαστικόν, ἄλλου δ' οὐδενός. Haec onis de amore sententia fluxit e Socratico fonte. Euclides d Hermiam ad Platonis Phaed. p. 312. οἱ δὲ ἁπλῶς ἀστεῖον, Εὐκλείδης φιλίας εἶναι τὸν ἔρωτα καὶ οὐκ ἄλλου τινός, ὰ συμβεβηκὸς δέ τινας ἐκπίπτειν εἰς ἀφροδίσια. Quae Euclidis Ἐρωτικὸν referenda esse, recte, opinor, statui ad ʒm. Com. graec. IV p. 171. Nunc addo post φιλίας fore adiciendum esse παρασκευαστικόν. Ad Eroticum Euclirefero etiam quae leguntur apud Stobaeum Flor. VI 65. in none de luxuria: ἔστι δὲ ὁ μὲν ὕπνος νεώτερος καὶ μειιώδης δαίμων, εὔπειστος καὶ ῥᾴδιος ἀποφυγεῖν, ὁ δὲ ιος οὗτος πολιὸς καὶ γέρων, ἐν (δὲ) τοῖς πρεσβυτέροις τῶν ·ρώπων μάλιστα ἐμπεφυκὼς ἄπειστος καὶ ἀπαραίτητος. του δὲ (δὴ?) τοῦ δαίμονος ἐργῶδές ἐστιν ἀπαλλαγῆναι

ὅταν ἅπαξ παρῇ. οὔτε γὰρ λόγοις προσέχει οὐδὲν οὔτε ἀκούειν τὸ σύνολον δύναται· κωφὸς γάρ ἐστιν· οὔτ' αὖ δεικνύων αὐτῷ ἐμφανίσαις τι ἄν· τυφλὸς γάρ ἐστιν. Quorum verborum etsi haud facilis est explicatio, hoc tamen certum videtur, alterum illum daemonem Amorem esse. Ad eundem Euclidem refero quae habet Stobaeus Flor. vol. IV 196. Lps. et glossam Hesychii, Ἀνύξιον: ἄβρωτον. Εὐκλείδης. Lege Ἄνυκτον: ἄτρωτον. Idem νύξεν explicat per ἔτρωσε. Ex. phil. II p. 27.

Ibid. d. Ἀθηναῖοι δὲ τοσοῦτον ἀπέσχον τοῦ συνουσίας τινὸς διαλαβεῖν προεστάναι τὸν Ἔρωτα — Pro διαλαβεῖν scripsi ὑπολαβεῖν. Ibid. erat Ἀκαδημίας et Ἀλεια, quae Ἀκαδημείας et Ἁλίεια scripsi.

XII, 562. a. διὰ τοῦτον Casaubonus, vulgo διὰ τούτων.

Ibid. b. In Alexidis fragmento vs. 7. ἀλλά που συνηγμένος. Ita haec nunc correxi, libri ἀλλὰ συννενηγμένος. Casaubonus συννενημένος, Herwerdenus Obs. crit. p. 79. ἀλλὰ συμμεμιγμένος. Conicere etiam possis ἀλλ' ἐς ἓν συνηγμένος. Vs. 11. fortasse praeter necessitatem dedi παντόθεν ἐν ἑνὶ τύπῳ τε πόλλ' εἴδη φέρων. Libri πανταχόθεν ἑνὶ τύπῳ etc. Vs. 12. Amori tribuitur πόνος ἀδάμαντος. Nisi πόνος de duritie adamantis et in ferendis ictibus quasi patientia interpretari licet, suspiceris pro ἀδάμαντος scribendum esse Ἄτλαντος.

Ibid. c. In eadem Alexidis ecloga vs. 14. fortasse corrigendum διὰ ταῦτ' pro καὶ ταῦτ'. Versu ultimo scripsi cum Emperio ἐγγύς τ' εἰμὶ τοῦ νοήματος pro τοῦ ὀνόματος. Sed praestare opinor τοῦ 'ννοήματος. Dobraeus που τοῦ πράγματος.

XIII, 562. f. ὁ δ' αὐτὸς οὗτος ποιητής. Imo Alexis, ut ostendi Hist. crit. p. 520. cuius locus qui affertur, in eius vs. 1. φησι scripsi pro φήσει, et vs. 2. ex L. dedi οὓς δεῖ τὸ πρῶτον, libri ἔδει τὸ πρῶτον. Dobraeus εἰ δεῖ τὸ πρῶτον, quod nunc praefero. Vs. 5. εὖ πόρους pro εὐπόρους Iacobsio debetur. Vs. 6. αἱμυλωτάτους, erat ἀθλιωτάτους, dubitanter recepi quod coniecit Herwerdenus Observ. crit. p. 76., ἀλκιμωτάτους Dobraeus.

XIII, 563. a. Theophilus ἦ πού τίς ἐστι τοὺς λόγους ἀβέλτερος, i. e. τοὺς λογισμούς. Sic fort. recte scripsi pro

τοὺς τρόπους, quod aegre coit cum ἀβέλτερος. Vs. 8. dedi ἣν εἰσιδεῖν ἥδιον pro ἣν ἰδεῖν ἡδιόν ἐστιν. Praefero nunc quod Burneius voluit, ἣν ἐστ' ἰδεῖν ἥδιον. Denique vs. 9. αἰτοῦσιν scripsi pro ἔχουσιν cum Dalecampio.

Ibid. b. In Aristophontis vs. 2. Porsonus εἰκότως τ'.

Ibid. c. In Amphidis loco vs. 1. τί φὴς σύ; dedi cum Dobraeo, vulgo τί φής; σύ — Vs. 2. ὡραῖον φιλῶν pro ὡραίων φίλων scripsi cum Iacobsio, ὡραίαν φιλῶν voluit Nauckius Bulletin de l'Acad. de St. Pétersb. VI p. 29. Vs. 4. σώφρων τ' ἀληθῶς correxit Dobraeus, vulgo ἄφρων τ' ἀληθῶς, Iacobsius ἄφρων γ' ἀληθῶς.

Ibid. d. e. Alexis ἄπιστον αὐτὸν πᾶσι τοῖς ἄλλοις ποιῶν. Scribendum τοῖς καλοῖς ποιῶν. Ibid. in Hermiae Curiensis loco ὦ στώακες dedit Dindorfius pro ὦ στοάκες. Fortasse praestat ὦ στοίακες. Vs. 3. πρίν τι τῷ σοφῷ δοῦναι. Forsan πρίν τι τῶν σοφῶν δοῦναι, priusquam aliquid sapientiae vestrae impertiatis.

Ibid. e. θρυλεῖτε γὰρ ὅτι δεῖ μὴ τῶν σωμάτων ἀλλὰ τῆς ψυχῆς ἐρᾶν, οἵτινες μέχρι ὀκτὼ καὶ εἴκοσιν ἐτῶν δεῖν λέγοντες συνέχειν τοὺς ἐρωμένους. Participium λέγοντες unde pendeat non apparet. Itaque, nisi aliqua exciderunt, aut οἵ legendum pro οἵτινες, aut scribendum λέγετε pro λέγοντες. Sequuntur haec: καί μοι δοκεῖ Ἀρίστων ὁ Κεῖος ὁ περιπατητικὸς οὐ κακῶς εἰρηκέναι — πρός τινα Ἀττικόν, μέγαν τινὰ κατὰ τὴν ἡλικίαν, ἐπιδεικνύντα ὡς καλόν, ᾧ Δῶρος ἦν ὄνομα, τὴν πρὸς Δόλωνά μοι, φησί, δοκῶ παρ' Ὀδυσσέως ἀπάντησιν ἐπί σε μεταφέρειν Ἦ ῥα νύ τοι μεγάλων δώρων ἐπεμαίετο θυμός. Mirifice horum verborum sententiam pervertunt interpretes, qui Dorum ipsius illius Atheniensis nomen fuisse existimant et ἐπιδεικνύντα ὡς καλόν intelligunt qui formam suam ostentabat, quasi ἐπιδεικνύμενον scriptum esset. Immo Atheniensis iste Aristoni Dorum quendam, hominem aetate grandem, ostendebat eiusque venustatem laudabat. Tum ille tu, inquit, magnorum Dororum cupidus es. Delendum igitur quod sententiam obscurat post ἡλικίαν comma. Iam apparet etiam quo sensu Aristo μεγάλα δῶρα intelligi voluerit. Exercit. philol. II p. 27.

XIII, 564. a. *καὶ γὰρ τὸ παλαιὸν παίδων ἥρων, ὥς καὶ Ἀριστοφῶν ἔφη, ὅθεν καὶ καλεῖσθαι τοὺς ἐρωμένους συνέβη παιδικά.* Nescio quem hic dicat Aristophontem, certe neque orator neque comicus poeta intelligi potest. Quam ob rem *Ἀρίστων* scribendum suspicor, cuius *Ὅμοια ἐρωτικά* paulo ante (563 f.) laudavit scriptor. Exercit. phil. II p. 28.

Ibid. *πρὸς ἀλήθειαν γάρ, καθάπερ φησὶ Κλέαρχος ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ἐρωτικῶν Λυκοφρονίδην εἰρηκέναι φησί.* In his alterum *φησί* delendum videtur. Lycophronidis versus hi sunt:

οὔτε παιδὸς ἄρσενος οὔτε παρθένων
τῶν χρυσοφόρων οὔτε γυναικῶν βαθυκόλπων
καλὸν τὸ πρόσωπον, ἀλλὰ κόσμιον πεφύκει·
ἡ γὰρ αἰδὼς ἄνθος ἐπισπείρει.

In hoc carmine, cuius de metro rectius Hermanno D. M. p. 445. statuit Bergkius Lyr. poet. p. 867. mirum est neminem haesisse in tertio versu, qui intelligi non potest nisi ita correctus

καλὸν τὸ πρόσωπον, ἂν (ἐὰν) μὴ κόσμιον πεφύκῃ.

Hoc enim dici debuit, nullam esse pulcram faciem, nisi pudoris et modestiae commendatio accedat. Ceterum non ausim cum Bergkio Lycophronidem in poetis ante Alexandrum florentibus numerare. Exerc. phil. II p. 28. Recepi hanc emendationem, nisi quod fortasse sine causa pro *ἂν* vel *ἐὰν* posui *ἤν*. Vs. 1. libri *ἄρρενος* habent, et vs. 2. *τῶν*, quod sententiam pervertit, delendum est; sed fortasse *παρθενικῶν χρυσοφόρων* scribendum.

Ibid. c. *Σοφοκλῆς περὶ τοῦ κάλλους τοῦ Πέλοπος διαλεγομένην ποιήσας τὴν Ἱπποδάμειάν φησι*

τοιάνδ' ἐν ὄψει λύγγα θηρατηρίαν
ἔρωτος ἀστραπήν τιν' ὀμμάτων ἔχει.

Ita haec in libris scripta sunt, nuper autem certatim viri docti corrigere voluerunt *τοίαν Πέλοψ ἴυγγα*, non memores illi eam iam Valckenarii ad Hippol. 468. fuisse coniecturam. Atqui Pelopis nomen si Athenaeus in Sophoclis loco scriptum repperisset, nihil sane causae habuisset cur ista de Pelope intelligenda esse disertim lectorem admoneret. *Λύγξ* Hesychius interpretatur verbis *τὸ πάθος ὁ λυγμός, καὶ τόξον.* Quorum

alterum aptissimum est ad Sophoclis locum, nisi quod hoc significatu illud nomen rectius scripseris λίγξ, utpote a verbo λίζειν vel λίγγειν, quo nervi stridor indicatur, formatum. Cf. Lobeck. Paral. p. 110. Itaque Pelops in oculis amoris quasi arcum gestare dicitur. Cf. Aeschylus Suppl. 983. πᾶς τις παρελθὼν ὄμματος θελκτήριον τόξευμ' ἔπεμψεν ἱμέρου νικώμενος. Exercit. philol. I p. 40. Fugerat me hanc iam Erfurdti coniecturam fuisse. Vs. 3. ἐκθάλπεται pro ἐνθάλπεται recte dedit Ellendt.

Ibid. c. In Licymnii loco pro ὅσσοις ἐκοίμιζε scripsi ὅσσοισιν ἐκοίμισε, ut numerorum ratio postulat. De Sapphus fragmento proxime illato v. Bergkium. In Anacreontis fragmento servavi elegantissimam Erfurdti emendationem σὺ δ' οὐ κλύεις pro σὺ δ' οὐκ ἀίεις.

Ibid. e. In Pindari loco recte quidem καρδίαν addidi ex p. 601 d, neque vero ψυχράν delere debebam, sed ψυχρᾷ [φλογί] scribendum erat, ut recte legitur l. l.

Ibid. f. In Ibyci fragmento

Εὐρύαλε, γλαυκέων Χαρίτων θάλος
καλλικόμων μελέδημα —

post θάλος unius versus lacunam indicavit Bergkius, in quo oculorum splendorem laudatum fuisse suspicatur. Ac sane tale quid indicare videntur Athenaei verba; sed ea ad γλαυκέων, quod malis coniecturis tentatum est, et ad ἀγανοβλέφαρος referenda sunt; γλαυκαὶ enim Χάριτες sunt Gratiae γλαυκοβλέφαροι sive γλαυκώπιδες. Vs. 2. post καλλικόμων adieci Μουσῶν sive potius Μουσέων. Idem coniecit Hecker Philol. V p. 505. sed male idem tentat versum primum.

XII, 565. a. τῶν προτέρων exhibui pro τῶν πρώτων. Possis etiam τῶν πρὸ τοῦ.

Ibid. b. In Alexidis loco vs. 1. ἂν addidi, nisi cum Iacobsio mavis εἰ. Vs. 2. δυοῖν supplevi cum Erfurdto. Tum pro ἔχει τι Cobetus Mnem. IV, 132. ἔχειν δεῖ coniecit, quod recepi. Alia vide in Com. gr. vol. III p. 509. Vs. 3. ἢ γὰρ στρατεύειν. Sententia tale quid flagitat quale placuit Herwerdeno Nov. Add. crit. p. 34. ἤτοι γὰρ ἑταιρεῖν. Vs. 5. τούτῳ τι scripsi, recte vero Dindorfius τοιοῦτο, vulgo τοῦτον, L τούτῳ. Vs. 8. ἐπινοεῖς pro ὑπονοεῖς Iacobsius.

Ibid. e. *καὶ τῶν ἥλων ἐμπιμπλάντες τὰ καττύματα.* Libri *ἐμπίμπλανται.* Porsonus *ἐμπιπλάντες.* De clavorum usu in calceamentis rusticitatis signo v. Casaubonum ad Theophrasti Char. IV p. 58 Lps. Praeterea malim *ἥλων* sine articulo.

Ibid. f. *συκίνων* scripsi pro *σκυτίνων.* V. Com. graec. III p. 64. Mox *αὐτὸς τὸ κάλλος* dedi pro *αὐτὸ τὸ κάλλος.* Tum post *καὶ γὰρ* excidisse videtur *Ἀθήνησι.* In sequentibus *ἐν ταῖς εὐανδρίαις τοὺς καλλίστους ἐγκρίνουσι καὶ τούτους πρωτοφορεῖν ἐπιτρέπουσι.* Verbo *πρωτοφορεῖν* Valesius *πτορθοφορεῖν*, Lobeckius Aglaoph. p. 1025. *ῥοδοφορεῖν*, Struvius ib. p. 1358. *κροκωτοφορεῖν* subsitui voluerunt. Praestare opinor *κρωσσοφορεῖν.* Pulcerrimos quosque deligebant eosque in solenni pompa hydrias sacris faciendis necessarias portare iusserunt. Compara sequentia *καὶ ἐν Ἤλιδι κρίσις γίνεται κάλλους τὸ εἶδος κάλλιστος τὰ τῆς θεοῦ φέρειν τεύχη δίδοται.* Cui mori consimilis fuit Tanagraeorum de quo Pausanias IX 22 in. *ὃς δ' ἂν εἶναι τῶν ἐφήβων προκριθῇ τὸ εἶδος κάλλιστος, οὗτος ἐν τοῦ Ἑρμοῦ τῇ ἑορτῇ περίεισιν ἐν κύκλῳ ἔχων ἄρνα ἐπὶ τῶν ὤμων.* Ad *κρωσσὸς* cf. Theognostum Bekkeri Anecd. p. 1392. *κρῶπος ἡ ὑδρία.* Scribendum *κρωσσός.* Exercit. phil. II p. 28. Casu et me invito *κροκωτοφορεῖν* impressum est.

XIII, 566. a. Heraclides Lembus *κατὰ τὴν Σπάρτην θαυμάζεται μᾶλλον ὁ κάλλιστος καὶ γυνὴ ἡ καλλίστη.* Scribendum *ὁ κάλλιστος [ἀνὴρ] καὶ γυνὴ ἡ καλλίστη.*

Ibid. b. *ὅτι βασιλίσκους ἀντὶ βασιλέων τοῖς Σπαρτιάταις γεννᾶν προαιρεῖται.* Optimi libri *ταῖς σπάρταις*, quod male in *τοῖς Σπαρτιάταις* mutatum est. Scribendum erat *τᾷ Σπάρτᾳ*, quod *τᾶι Σπάρται* scriptum facile in *ταῖς σπάρταις* corrumpi potuit.

Ibid. In Cratini loco pro *ταυτὶ* erat *ταύτῃ*, correctum a Dobraeo.

Ibid. f. *ἐκείνου τοῦ ὁμωνύμου σοι ποιητοῦ τὴν κνήμην φορῶν, ὃς ἐν τοῖς καπηλείοις καὶ πανδοκείοις ἀεὶ διαιτᾶται.* Sunt Cynulci ad Myrtilum verba, in quibus quum Myrtilus cognominis poetae *τὴν κνήμην* gestare dicatur, Schweighaeuserus Myrtilum antiquae comoediae poetam intelligi voluit. *Incertus haeret* Casaubonus. Mihi non dubitandum videtur, quia

.ium quendam poetam Myrtilum Athenaeus intellexerit, qui . comicum dicere voluisset, non videtur dubitandum esse uin in tanta huius poetae obsuritate id aliquo modo indicatu-ıs fuisset; accedit quod nunquam scriptor Myrtilum poetam d partes vocavit. Pro *διαιτᾶται* autem recte Schweigh. *ιαιτᾷ* coniecit, quod sequentia confirmant. Exercit. phil. ; p. 29. Tota quae h. l. inesse putatur difficultas concidit, i *πολίτου* pro *ποιητοῦ* scripseris. Tum in Isocratis loco *οὐδ'* 'ν *οἰκέτης ἐτόλμησε*. Pro *οἰκέτης* libri Isocratis habent *πιεικής*. Scripsi utroque coniuncto *οὐδ' ἂν οἰκέτης ἐπιει-ῆς ἐτόλμησε*.

XIII, 567. a. Edebatur *οὐ μεθ' ἑταίρων ἀλλὰ μετὰ ἑται-ῶν*.

Ibid. *ὢ τῆς καλῆς σου πολυμαθίας, ὡς κατ' οὐδὲν ἐμι-ήσω*. Malim *ὃς*, ut est lit. b. *ὢ τῆς καλῆς πολυμαθίας — ς οὐδ' ἐγκαλύπτεται*.

Ibid. d. *ἐπειδὴ πρὸς κλεψύδραν συνουσίαζεν, ἕως κενω-ῇ*. Malim *ἐκενώθη* vel *κενωθείη*.

Ibid. e. *αὐτός* scripsi pro *ὁ αὐτός*, articulum libri omittunt.

Ibid. f. In Timoclis loco pro *Κοναλλὶς* cod. A *κοναλίς*. lescio quid hoc nominis sit, ac fort. *Κοβαλίς* poeta scripsit.

XIII, 568. b — d. Alexidis ecloga *στηθί' ἔστ' αὐταῖσι οὕτων ὧν ἔχουσ' οἱ κωμικοί*. Scripsi cum Iacobsio partim Clemente *τιτθί' ἔστ' αὐταῖσι*. Sequentia correxi praeeunte lobraeo et ex parte Sylburgio. Libri *προσθεῖσαι τοιαῦτα οῦν αὐτῶν τῆς κοιλίας*, Clemens *προσθεῖσα ουτοντύνδυτον* Sylb. *τοὔνδυτον*) *τῆς κοιλίας*. Vs. 15. *ἀπήγαγεν* Clemens, *ἰπήγαγον* Athenaeus. Vs. 27. *ὄψεις διὰ τούτων σκευο-τοιοῦσι τῶν τεχνῶν*, qui incerti comici versus est, ab Alexi-lis fragmento separavi.

Ibid. e. *σου* Dobraeus pro *οὐ*. Tum *οἶσθα* Cobetus N. L.). 138. pro *οἶδας*. Statim *φιλῳδοὺς* pro *φειδωλοὺς* Dobraeus eposuit.

XIII, 569. a. Versus ultimos *Ἑλλάδος ἔγωγε* etc. aliunde ıic illatos esse credo, nisi aliquammulta exciderunt.

Ibid. b — d. In Xenarchi loco scripsi *ὅπου παρουσῶν* pro ὅπου *γὰρ οὐσῶν*. Dobraeus *ὡς οὐ παρουσῶν*. Vs. 10. *μὴ κλίμακα στησάμενον εἰσβῆναι λάθρᾳ*. Sic correxi, libri *μὴ*

κλίμακ᾽ αἰτησάμενον. Vs. 11. εἰσδῦναι Dobraeus pro ἐκδῦναι. Vs. 13. αἰταί dedi cum eodem pro αἶται. Vs. 18. τὰς δ' Iacobsius; locus non integer est. Nauckius ὁρῶντ' ἀθρεῖν σαφῶς. Alia tentavit Dobraeus, quem vide. De vs. 20. confer quae dixi Com. graec. III p. 619.

Ibid. d. προϊστορῶν scripsi pro προσιστορῶν.

Ibid. e. In Philemonis loco vs. 4. legebatur καί μοι. Vs. 8. πριάμενον τότε dedi pro πριάμενόν τοι.

XIII, 570. a. Verba τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον (non etiam λέγων seclusi ut spuria; adscripta fuere ad τὸ δεινόν, quod a Schweigh. et Dindorfio deletum ex ABP revocavi.

Ibid. b. In Epicratis loco verba parenthesi inclusa feliciter supplevit Cobetus Mnem. IV 129.

Ibid. c — e. In eiusdem Epicratis fragmento vs. 6. Porsonus conicit ὑπὸ τῆς ἰσχύος, quod verum videtur. Vs. 7. supplevi θεῶν et vs. 10. edidi καὶ Λαῒς ὀρθῶς νῦν νομίζοιτ' ἂν τέρας. Libri pro νῦν habent γοῦν, om. B. Vs. 11. αὕτη γὰρ οὖν ὁπότ' ἦν νέοττος καὶ νέα. Ita scripsi ex B. Vulgo αὕτη γὰρ ὁππότ' ἦν νέοττος καὶ νέα. Dindorfius αὕτη γὰρ ὁπότ' ἦν μὲν νέοττος ex emendatione Porsoni. Tum pro νέα Herwerdenus Nov. Add. crit. p. 29. corrigit καλή, frustra, ut opinor, vide Lobeckium Paral. p. 61. et Ephippum in Com. graec. III p. 320. ἐποίησέ θ' ἱλαρὸν κἀπέδειξεν ἵλεων. Vs. 13. fort. ῥᾶον pro θᾶττον scribendum est. Vs. 14. erat δολιχόν. Vs. 15. ἰδεῖν μὲν αὐτὴν ῥᾷόν ἐστιν ἢ πτύσαι recte ut videtur Herwerdenus Observ. crit. p. 66. Pro ἐστιν ἢ πτύσαι vulgo est ἐστι καὶ κύσαι. Ipse suspicabar καὶ βλίσαι, lasciviter attrectare, βλιμάσαι. Vs. 17. ἐξέρχεταί τε πανταχόσ' ἤδη πιομένη. Fortasse πενομένη scribendum est. Vs. 2. ὦ φίλταται A.

Ibid. e. In Anaxandridis loco malim ἤνθει καὶ Λαγίσκιον τότε. Libri ἤνθει τότε Λαγίσκη ἦν δὲ τότε κτέ, quae ita scripseram ἤνθει τότε Λαγίσκιον, τότ' ἦν | καὶ Θεολύτη μάλ' εὐπρόσωπος καὶ καλὴ | ὑπέφαιν' ἐσομένη, κὤκιμον λαμπρὸν πάνυ. Cf. Dobraeum. Ceterum εὐπρόσωπος καὶ καλή coniunxit poeta exemplo Aristophanis Plut. 976. frustra a me ipso nuper tentati.

Ibid. f. Timocles ἡ στιφρότης τὸ χρῶμα πνεῦμα, δαίμονες.

ectius fuerit τὸ χρῶμα τὸ πνεῦμα. Sequ. versu erat τὸ μὴ φόδρ' εἶναι πάνθ' ἕτοιμα. Scripsi τό τε μὴ σφόδρ' εἶναι ἀνθ' ἕτοιμα.

XIII, 571. a. ῥαπισθῆναί γε καὶ πληγὰς λαβεῖν. Sic Iaobsius pro τε.

Ibid. c. ὡς οὐ Κύνουλκος τολμᾷ λοιδορεῖν. Malim οὐδέ.

Ibid. d. In loco Sapphonis erat ταῖς ἐμαῖς. Facilius taıen Seidlerus scripsit ταῖς ἐμαῖσι. Pro ἀείσω fort. ἀείδω cribendum est. Sed conf. ad Stobaei Ecl. phys. p. XI. Tum αθὸ δή dedi ex B, abest vulgo δή.

Ibid. e. Menander π. ἔ. οὐχ ἑταίρων, Παρ[μένων, μὰ Δί' λλ' ἑταιρῶν]. ταὐτὰ δ' ὄντα γράμματα — Ita supplevi et orrexi quae in libris sic scripta feruntur πεποιήκατ' ἔργον ἀρ ταῦτα δ' ὄντα γράμματα. Praeivit quodammodo Casauonus οὐχ ἑταίρων [νὴ Δία· μᾶλλον δ' ἑταιρῶν.] ταὐτὰ δ' ντα γράμματα — in quibus νὴ Δία soloecum est.

Ibid. f. In Ephippi loco malim ἔπειτα δ' εἰσιόντ'. Vs. 5. cripsi χανοῦσ' ὁμοίως pro χαυνοῦσ' ὁμοίως. At pro πολέιιον vel πολέμιος quid scribendum sit non dispicio.

Ibid. In Eubuli fragmento ἔσαττεν et ἀπέβρυκεν, fort. etiam τοιουμένη corrigi voluit Herwerdenus Obs. crit. p. 59.

XIII, 572. a. Antiphanes ἐκ γειτόνων αὐτῷ κατοικούσης ινός. Corrigendum ἐν γειτόνων.

Ibid. b. Anaxilae locum ita constituit Herwerdenus Observ. rit. p. 63., ut post λέγουσα adderet τῶν φίλων. Pro λέγουσα dem φρονοῦσα et vs. 6. ἐστιν οὖν. Possis etiam μετρίως 'χουσα χρημάτων, vel ὅταν δὲ δή τις μέτρι' ἔχουσα χρήματα.

Ibid. c. Alexis non ἐπιδειπνεῖ sed ἐπεδείπνει scripsit; moıuit Cobetus N. L. p. 121. In Ephippi fragmento Dobraeus ledit ὅταν τις ὢν νέος | ἀλλότριον ἐλθὼν ὄψον ἐσθίειν μάθῃ. ıibri ὅταν γὰρ ὢν et εἰσελθὼν habent. Suspicabar ὅταν γὰρ ὢν νέος | ἀλλότριον εἰσελθών τις ὀψοφαγεῖν μάθῃ. Vs. 3. σύμβολος scribendum coniecit, ni fallit memoria, Nauckius.

Ibid. d. ἑορτὴν τὴν ἑταιρίδεια. Si verum est quod nar'at Hegesander hoc festum a Iove ἑταιρείῳ (B ἑταιρίῳ) nomiıatum esse, corrigam ἑταιρείδια.

XIII, 573. a. Clearchus συναγαγὼν τοὺς ἐκ τῆς χώρας

XIII, 578. b. τῶν νῦν ἀκροατῶν. Fortasse τῶν συνακροατῶν scribendum est.

Ibid. c. Macho fortasse mirum videri posse dicit Atticam mulierem Phrygio nomine Maniam appellari: ἢ τὴν Ἀθηναίων τί κωλύσαι πόλιν, ὑφ' ἧς ἅπαντές εἰσιν ἐπηνωρθωμένοι. Scribendum suspicor:

πλὴν τὴν Ἀθηναίων τί κωλύσει πόλιν,
ὑφ' ἧς ἅπαντές εἰσ' ἐπηνωρθωμένοι;

Quamquam, inquit, quid Athenienses impediet, qui ceteris Graecis omnium rerum norma extiterunt? Exercit. phil. II p. 30. Recepi κωλύσει. Sequuntur πάνυ δ' εὐπρόσωπος οὖσα καὶ καταπληκτική. Nonne κἀπιληπτική, dicax?

Ibid. d. ὅπουπερ περὶ γυναικός. Desidero articulum, fort. ὅπου περὶ τῆς γυναικός. Ibid. αὐτῇ τὸ πλεῖον. Secutus sum Schweighaeuserum αὐτὴ conicientem.

Ibid. εὐθὺς scripsi pro εὐθύ, quod non impedio quominus servetur. Tum libri habent

διὸ τῆς μανίας ἐπίρρημ' ἐκτείνας δοκεῖ
καλέσαι τις αὐτὴν τῶν ἐραστῶν Μανίαν.

Pro ἐπίρρημα scribendum videtur ῥημάτιον cll. vs. 18. ῥημάτιον εὐθὺς τοῦτο μανίαν ἀνεβόα, nisi praeferas τὸ ῥῆμ' ἐπεκτείνας. Vs. 26. ἐνουθετήθη Lobeckius pro ἐνομοθετήθη.

In sequentibus Maniam lapide, Gnathaenam autem κοιλίᾳ προπετεστέρᾳ laborasse dicit. Tum sic pergit:

μετὰ ταῦτα δ' ἡ Γνάθαινα πρὸς τὴν Μανίαν·
ἐλοιδορεῖτο καὶ λέγει «τί τοῦτο; παῖ·
εἰ δὲ λίθον εἶχες» — ὑπολαβοῦσ' ἡ Μανία,
ἔδωκ' ἄν, ἵν' ἔχῃς, φήσ', ἀποψᾶσθαι, τάλαν.

Gnathaenae verba male vulgo intellecta non recte ita distinguuntur: τί τοῦτο, παῖ, εἰ δὲ λίθον εἶχες; Nimirum proverbialis dicendi forma erat εἰ λίθον εἶχες, in eos iaci solita qui ad conviciandum propensi essent. Vid. Paroem. Append. Gott. p. 396. εἰ καὶ (δέ?) λίθον εἶχες: λείπει τὸ ἔβαλες, ἐπὶ τῶν προχείρως ὀνειδιζόντων. Ad eandem formam refingendus est XIII p. 584 c. ubi eadem de Phryne et Gnathaena narrantur. Postremo illorum versuum notatu dignum est τάλαν feminine dictum, comparandum cum οὗτος, ὦ τᾶν et similibus apud

Lobeckium Techn. p. 332. et Lehrsium Herod. p. 336. In eiusdem Machonis loco lit. f. recte libri habent *καὶ συνεῖχ' αὐτὴν μόνος γαμετῆς τρόπον γυναικός*, ubi Dobraeus scribebat *καὶ συνῆν αὐτῇ*. Cf. Athenaeus XIII p. 563 f. Exercit. phil. II p. 30.

XIII, 579. a. *παρὰ πληγήν* adieci Dobraeum secutus.

Ibid. b. *τῆς Μανίας ἄριστα παιζούσης σφόδρα | ἀνισταμένης τε πολλάκις εἰς δασύποδα.* Invertit verborum ordinem Epit. unde scribendum videtur *τῆς Μανίας ἀνισταμένης τε πολλάκις | κἄριστα παιζούσης σφόδρ' ὡς εἰς δασύποδα —*

Ibid. Malim *αὐτὴν ἐπικροῦσαι βουλόμενος πρὸς θεῶν, ἔφη, μειράκια.* Neque enim omitti posse videtur *ἔφη*.

Ibid. c. Corruptissimi leguntur versus:

ὁ δὲ στρατιώτης ὑπό τι σκυθρωπάσας
ἀπέπεμψε ταύτην, διαλιποῦσα δ' ἡ ἑταίρα,
μηδὲν παρὰ τοῦτο, φησί, λυποῦ φίλτατε —

Quorum primo legendum esse *ὑπό τι δὴ σκυθρωπάσας* vidit iam Casaubonus. Sequentia ex pluribus contracta videntur Dindorfio, in quo non assentior viro doctissimo, sed pro *ἡ ἑταίρα* scribendum arbitror *ἠρέμα*, quod cum *φησί* coniungendum. Exercit. phil. II p. 30. Pro *ἀπέπεμψε ταύτην* praeeunte Iacobsio scripsi *ἐμέμψατ' αὐτήν*. Malim vero *ἐπεμέμψατ' αὐτήν*. Tum pro *ἡ ἑταίρα* dedi quamvis dubitanter *ἡτέρα* sc. Mania. Sed totus locus corruptior est quam ut certo emendari possit. Pro *διαλιποῦσα* expectaveris *ὑπολαβοῦσα*.

Ibid. d. Quae hic leguntur *πότερ' ἄνω θέλεις | ἐλθοῦσ' ἅμα βαλεῖν ἢ κάτω*, intelligi non possunt. Pro *ἅμα βαλεῖν* correxi *ἀναπεσεῖν*, quod proprium de accumbentibus verbum est. V. Lobeck. Phryn. p. 216. Ac confirmant hanc emendationem quamvis paulo audaciorem sequentia *ὑπό τι γὰρ δέδοικά σε | μή μου προπεσούσης τοὐμπλόκιον ὑπεκτράγῃς.* Exercit. phil. II p. 31. Vitium haeret etiam in *ἐλθοῦσα*, quod fortasse *ἐμοῦ γ'* scribendum. Pro *ὑπεκτράγῃς* nescio an scribendum sit *ὑπεκτράπῃς*.

Ibid. e — f. Quattuor versus ut spurios et ab imperito homine e sequentibus effictos seclusi. Ibid. *λήθῃ* corruptum est.

Mox leguntur haec:

καὶ τῶν ἐραστῶν Συριακοῦ τινὸς ξένου
πέμψαντος αὐτῇ χιόνα σαπέρδην θ' ἕνα.

Ineptus vero amator unum saperdam amicae dono mittens. Scribendum σαπέρδην θ' ἅμα, in quo σαπέρδης collectivo sensu accipiendum, ut ἑψητός et alia. Exerc. phil. II p. 31. Possis etiam et fortasse melius conicere χιόνα σαπέρδην κτένα.

XIII, 580. b. ποτ' ὤν vulgo pro ἔτ' ὤν, quod meo suasu posuit Dindorfius, nec tamen ita locus sanatus est; vitium latet in ἐνήλατο, quod ineptum est per se et sequente ἐνέπεσεν prorsus absurdum.

Ibid. Exhibui scripturam cod. B δικαίως τοι γάρ, vulgo δικαίως τε γάρ, Dindorfius δικαίως τοιγαροῦν. Fortasse scribendum διακαῶς σὺ γάρ, qua coniectura etiam numeris consulitur. διακαῶς autem dicit meretricula in ambiguo ludens, quoniam homo in pyram se decidisse simulaverat.

Ibid. c. Scripsi ὁμολογουμένη propter τελέως, vulgo ὁμολογουμένως.

Ibid. Pro ἑστῶτα dedi ἱστῶντα carnes appendentem. Confirmant sequentia πῶς ἵστης; quanti appendis?

Ibid. d. Στρατοκλῆς δ' ἐρίφους vulgo. Non sequi debebam Στρατοκλῆς ποτ' ἐρίφους corrigentem Dindorfium; scribendum Στρατοκλῆς δύ' ἐρίφους. Vs. squ. ἐνάλμους pro συνάλμους scripsi cum Dobraeo. Quae sequuntur καὶ δίψαν ὑπολειπόμενοι insanabiliter corrupta sunt. Vs. 64. καὶ ῥυπαρὸν scripsi Curis crit. p. 66. pro καὶ λιπαρόν. Post vs. 69. indicavi lacunam cum Dindorfio et vs. 72. πρὸς ἕω scripsi pro πρωί cum Dobraeo; praestat fortasse ἐς πρῴ. Sequentia ὅτι τὰς ὗς ἐπὶ νομὴν καιρός ἐστιν ἐξάγειν nihil acrimoniae habent, nisi ὗς, ut alias χοῖρος, turpiculo sensu dictum statuas. Cf. Aristophanes Lys. 684.

XIII, 581. b. ἔταξεν scripsi pro ἔταξ'. In seqq. addidi τόσον. Nisi potius post ὅσον adiiciendum est φησίν, quod saepe hic scriptor post εἶπεν infert, ut p. 582 e. ὁ κναφεὺς δ' (sic scrib.) εἶπεν, ἄν γ' ἐλαδίου | ταρτημόριά*) μοι, φησί, προσενέγκῃς τρία.

---

*) Ita Porsonus pro τεταρτημόρια. Pollux IX 65. τεταρτημόριον καὶ κατὰ ἀποκοπὴν ταρτημόριον. Cfr. Photius

Ibid. d. *συγγενέσθαι*. Scribendum *συγγεγενῆσθαι* ex B. XIII, 582. a. *εἰ θέλεις*. Sic Dindorfius e melioribus libris pro *εἰ θέλει;* sed repugnant reliqua.

Ibid. *τὸν μηδὲν ὠφέλημα τὸν ὑπὸ τὰς στέγας*. Hoc posui ex A, vulgo *τῶν* pro *τόν*, quod fortasse probandum, si *αἱ ὑπὸ στέγας* de prostibulis interpreteris; sed vereor ne locus corruptus sit. Sequente versu vulgo legitur *τὸ κοινὸν Ἄργος δωρεὰν θέλοντ' ἔχειν*. At si meretricula suum illud *Ἄργος* publici iuris esse et omnibus patere dicit, non intelligitur cur id Andronico negaverit. Scripsi igitur *τὸ κοῖλον Ἄργος*, quod usitatum Argorum cognomen est, inprimis apud Sophoclem.

Ibid. b. *ἡ Γναθαίνιον εἰς Πειραιᾶ κατέβαινε πρὸς ξένον τινὰ — εὐτελῶς ἐπ' ἀστράβης*. In his *εὐτελῶς* corruptum est. Quo pacto enim Gnathaenium cum tribus asellis totidemque ancillarum uniusque praeterea agasonis nutricisque comitatu stipata *εὐτελῶς* i. e. tenuiter iter fecisse dici possit vix intelligas. Non dubitandum igitur quin Macho scripserit *κατέβαινεν εὐμελῶς ἐπ' ἀστράβης*, ut Gnathaena scite et concinne mulo vecta esse dicatur, quo sensu idem dixit apud Athen. XIII p. 577 b. *εὐμελῶς κεκλητίσαι*. Exerc. phil. I p. 40. Praetuli nunc *εὐσταλῶς*.

Ibid. *ὃς οὐ δυνάμενος τότε παρελθεῖν ῥᾳδίως ἀλλὰ στενοχωρῶν*. Scripsi *ἅμα στενοχωρῶν*, fortasse sine iusta causa.

Ibid. d. *Λαΐδα λέγουσι — Εὐριπίδην ἰδοῦσαν — γραφεῖον ἐξηρτημένον ἔχοντ' «ἀπόκριναι — ὦ ποιητά μοι»*. Pro *ἔχονθ'* desiderabam verbum finitum quod pendeat a *λέγουσι*. Scripsi *εἰπεῖν*.

Ibid. f. Machon: *ὠνησόμενος χελιδονείας ἰσχάδας*. Hirundineae ficus unde nomen traxerint, satis constare videbatur ex iis quae interpretes Athenaei III p. 75 c. Schneiderus Ind. script. rei rust. p. 137. et in Lexico v. *χελιδόνιος* collegerunt,

---

Lex. p. 570, 7. *Ταρτημόριον δίχαλκον*. Apud Plinium HN. VII, 49, 160. tetartemorium editum est e coniectura Budaei. Libri artemorium, itaque scribendum tartemorium. Similem apocopen passum est *μέδιμνος* in *ἡμίδιμνος* pro *ἡμιμέδιμνος*, de quo v. Didymus apud Priscianum de Ponder. p. 1350. Adde Reiskium ad Constant. Porph. p. 567. Exercit. phil. II p. 31.

cum nuper Sauppius in doctissima ad Hermannum epistola p. 99, 15. eas a Chelidonia, Atticae demo, denominatas esse docere conatus est. Atqui is commenticius demus est, recteque Lobeckius apud Arcadium p. 99, 15. *χελιδονιὰ νῆσος* scripsit pro *χελιδονιὰ δῆμος*. Quod enim singulari nomine Arcadius usus est, cum alias constanter *χελιδονιαὶ νῆσοι* commemorentur, id neque per se mirum videri potest, praesertim si compares Suidae glossam *Ἐχινάς, νήσου ὄνομα*, neque hoc loco cur fecerit grammaticus obscurum est. Itaque chelidonias uvas, etiam a Clemente Alex. Paed. II 1. memoratas, non magis ac lepores chelidonios (Fragm. Com. graec. IV p. 375) vel piscem chelidonium (schol. Arati 224) vel gemmas chelidonias (Plin. HN. 37, 154) a loco nomen traxisse arbitror. Exercit. phil. I p. 40.

XIII, 583. a. *Καλλιστόος δὲ τῆς ὑὸς καλουμένης*. Sic Casaubonus sequente Dindorfio. Libri *Καλλιστοῦς*. Praetuli *Καλλιστίου*.

Ibid. b. *ἀλλ' ἐγχεέτω μοι τέτταρας κοτύλας ἔπειτ' | εἰς τὴν μεγάλην*. AP *ἔπειτα*. Recte forsan Iacobsius *κοτύλας ὁ παῖς εἰς τὴν μεγάλην*. Possis etiam *λέγει* vel *ἔφη* conicere. Pro *μεγάλην* scribendum opinor *λεκάνην*, et in sqq. *μεγάλην* pro *λεκάνην*. Causa quaerentem non latebit.

Ibid. d. *Πύθων, φησί, | ἐπειδὴ τῶν ὑῶν ἐγένετο διάμεστος*. Correxi *Πύθων, φήσ', ἐπεὶ | ἤδη τι τῶν ὑῶν διάμεστος ἐγένετο*. In quibus *ἤδη τι* dictum est ut *σχεδόν τι, ὁμοῦ τι* etc. atque ipsum illud *ἤδη τι* habet Antiphanes Athenaei I p. 8 e.

Ibid. *Ἀπολλόδωρος δὲ τούτων πλείους, Γοργίας δὲ πλέονας*. Praecedentia docent scribendum fuisse *Γοργίας δ' ἔτι πλείους*, quamquam ne sic quidem locus integer est. Excidisse videtur numeri notatio ante *πλείους*, e. c. *δέκα*.

Ibid. e. *Ληναιτόκυστος* permirum meretricis nomen est, intelligerem *Ληναιόκυσθος*; at *Θαυμάριον* quod sequitur (om. in Stephani thes.) incorruptum videtur, quamquam suspicari possis *Θευμάριον*.

Ibid. f. *τί γάρ; οὐκ ἠρμένος ἥκεις;* iocus Gnathaenae non intellectus est ab interpretibus, nec intelligi potest, nisi *ἠρμένος* interpreteris irrigatus, ab *ἄρδω*, quamquam exemplum huius participii habeo nullum.

XIII, 584. a. ὑποτυχοῦσα ἡ Γλυκέρα — σέ τε λέγουσι ιαφθείρειν τοὺς ἐντυγχάνοντάς σοι. Contra usum dictum st ὑποτυχοῦσα, pro quo quilibet graeci sermonis peritus exectet ὑπολαβοῦσα. Neque ἐντυγχάνοντας recte dictum est e philosophi discipulis, scripsi igitur συντυγχάνοντας. In gathonis loco cum Porsono edidi γυνή τοι σώματος δι᾽ ἀρίαν. Libri γυνὴ τὸ σῶμα δι᾽ ἀργίαν. Rectius iam olim orrexi

γυνὴ τὸ σῶμ᾽ [ἀνειμένη] δι᾽ ἀργίαν
ψυχῆς φρόνησιν ἔντος οὐκ ἀργὸν φορεῖ.

νειμένος et ἀργός coniunxit etiam Plutarchus Fort. Alex. . 332 e.

Ibid. c. εἰ δὲ λίθον εἶχες; sustuli interrogationis signum. 'ide quae annotavi ad XIII p. 578 d.

Ibid. d. ἐν ᾧ (ἀγῶνι) τοὺς Ἐπιγόνους εὐημερήκει. xcidisse videtur διδάσκων vel ὑποκρινόμενος. Dobraeus τοῖς Ἐπιγόνοις.

XIII, 585 b. ἐμμελὴς δὲ ἦν πάνυ ἡ Γνάθαινα καὶ οὐκ νάστειος φθέγξασθαι. Pro φθέγξασθαι expectabam ἀποφθέγξασθαι idque rescripsi. In sequentibus καθ᾽ ὃν ἔδει osui pro καθ᾽ ὃν δεῖ.

Ibid. e. ποῖ πορεύεται scripsi pro ποῦ πορεύεται.

Ibid. λαβὲ — καὶ κατάτραγε. Apparebit iocus si scripses καὶ ταῦτα τράγε. Ad hircosum haec dicebat Lais, ludens ι τράγε, quod et hirce et vescere significat.

Ibid. Pro κρήμνανται B habet κρήμανται i. e. κρέανται.

XIII, 586. f. Erat Ἀντίκυραν et paulo post Νικόστρατος αὶ ἀποθνήσκων.

XIII, 587. a. Ὑπερίδης. Correxi ubique Ὑπερείδης. Tum lebatur διόπερ οὐδ᾽ εἰς ἀκρόπολιν ἄνεισι τὸ ζῷον. Ipsa ententia postulabat ut scriberetur ἀνιεῖσι, sc. Athenienses. ι Sophoclis loco αὐλιτῶν scripsi cum Bekkero pro αὐλητῶν. s. 2. erat χιμαίρᾳ et vs. 3. παραλίαν dedi ex B pro παρ᾽ ἁλίαν.

Ibid. b. προσκήνιον ἐπεκαλεῖτο ἡ Νάννιον. Causam noiinis explicui Comment. miscell. I p. 40. sive ad Fragm. Comiorum graec. IV p. 722.

Ibid. c. Vulgo κεκώλυτο et lit. d. Μετάνειραν, quod correxit Schweighaeuser.

Ibid. d. Nicostrati fragmentum diu ante Cobetum N. L. p. 140. correxit Dobraeus, libri στρώματ' αὐτὴν κέλευ' ἔφη καὶ παρ' Ὤκιμον. Sed recte praeterea Cobetus Ὠκίμου.

Ibid. e. In Menandri loco dedi Ἀντίκιρραν pro Ἀντίκυραν. Vs. 2. erat ὡραίαν, quod fortasse revocandum est. Philetaerus vs. 2. pro ἀειδὴς scripserat ἀηδής, ut recte monuit Herwerdenus Observ. crit. p. 61. Idem vs. 5. Ἰσθμιὰς δὲ κατασέσηπε καὶ Νέαιρα.

Ibid. f. In Theophili loco seclusi verba ἢ Νάννιον ἢ Μαλθάκην, nisi Ναννάριον scribere et haec cum lacunae indicio post vs. 3. transponere mavis.

XIII, 588. a. καθαρὸς πάσης παιδείας fort. recte Schweigh. et Wachsmuth ad Timonis fragm. p. 70. In Timonis loco ex Diogene dedi γραμμοδιδασκαλίδην pro γραμμαδιδασκαλίδην.

Ibid. b. ἡ δὲ οὐδ' ὅτε φιλοσοφεῖν ἤρξατο ἐπαύσατο. Ita scripsi pro οὐχ ὅτε. Ibid. erat Ὑκκάρων. V. ad VII 327 b.

Ibid. d. ἐγὼ γὰρ αὐτὴν εἰς μέλλουσαν ἀπόλαυσιν μετ' οὐδ' ὅλην τριετίαν καλὴν ἀποδείξω. Haec respondit Apelles mirantibus amicis, quod Laidem annis immaturam apud se receperit. Apertum est pro καλὴν scribendum esse ἱκανήν.

Ibid. e. Ἀρίστιππος — ὀνειδιζόμενος ὑπὸ οἰκέτου. Non credo talia famulum Aristippo exprobrare ausum esse. Scripsi igitur οἰκείου, a familiari. Atque ita, ut nunc video, iam Dobraeus correxit.

Ibid. f. πόρνῃ fortasse delendum est.

XIII, 589. a. In Strattidis loco dedi ἤδη Μεγακλέους cum Porsono. V. Com. gr. II p. 774.

Ibid. b. In epigrammate incerti auctoris erat Θετταλικοῖς, elegantius tamen poeta scripsisset Θεσσαλίης.

Ibid. c. Legebatur ἐπαιδοποίησε.

Ibid. e. Ἀντισθένης ὁ σωκρατικός. Imo Αἰσχίνης, ut vidit Iacobsius.

XIII, 590. a. b. ἐπείπερ ἡμῖν ἐμποδὼν ἐγένου κατάλογον γυναικῶν ποιουμένοις, οὐ κατὰ τοὺς Σωσικράτους τοῦ Φαναγορίτου Ἠοίους, ἢ τὸν τῶν γυναικῶν κατάλογον Νικαινέτου τοῦ Σαμίου. In hoc scriptorum recensu Hesiodi Eoeas

ne verbo quidem commemoratas esse prorsus incredibile est, ut non dubitem, quin earum memoria exciderit scribendumque sit *οὐ κατὰ [τας Ἡσιόδου Ἠοίας, ἢ] τοὺς Σ. τ. Φ. Ἠοίους*. Pro *Σωσικράτους* e Stephano Byz. v. *Μυκάλη* Heckerus Philol. V p. 421 *Σωστράτου*.

Ibid. b. *ἐπισχὼν* scripsi pro *ἀποσχὼν* praeeunte Corae.

Ibid. c. *τὸν περὶ τῶν καλῶν γυναικῶν κατάλογον*. Apparet aut *περὶ* delendum esse aut pro *κατάλογον*, quod e praecedentibus illatum videri potest, scribendum *λόγον*.

Ibid. e. *χρησαμένους* ex L posui pro *χαρισαμένους*.

Ibid. f. Phryne *ἐχέσαρκον χιτώνιον ἠμπίσχετο καὶ τοῖς δημοσίοις οὐκ ἐχρῆτο βαλανείοις*. Pro *ἐχέσαρκον*, quod sensui repugnare Iacobsius intellexit, fortasse *στεγέσαρκον* scribendum est. In verbis *τῶν Πανελλήνων πάντων* postremo vocabulo impune carebimus. Mox pro *ἀποτιθεμένη* scripsi, quod res postulat, *ἀποθεμένη*.

XIII, 591. d. *ἐπλούτει δὲ σφόδρα ἡ Φρύνη καὶ ὑπισχνεῖτο τειχιεῖν τὰς Θήβας, ἐὰν ἐπιγράψωσι Θηβαῖοι «Ἀλέξανδρος μὲν κατέσκαψεν, ἀνέστησε δὲ Φρύνη ἡ ἑταίρα»*. Scribendum *ἀνατειχιεῖν* et *ἐπιγράφωσι*. Post *Θηβαῖοι* ex B adieci *ὅτι*.

Ibid. f. Posidippus *τὴν ἡλιαίαν εἶχε*. Sic Schweigh. Rectius fortasse Cobetus *εἶδε*, libri *εἶλε*.

XIII, 592. b. *ὥσπερ αἱ γλαῦκες ἐπὶ τάφῳ κάθηται*. Legebatur *ἐπὶ τάφων*. Ibid. de Isocrate *Μετάνειραν εἶχεν ἐρωμένην καὶ καλήν*. Scripsi *ἐρωμένην παγκάλην*. Dobraeus *παλλάκην*.

XIII, 593. a. *υἱὸς ὢν τοῦ Φιλαδέλφου*. Valckenarius *νόθος* post *ὢν* addebat.

Ibid. b. Nicolaus Damascenus: *ἔρραινε τοῦ αἵματος τοῖς βωμοῖς*. Dobraeum secutus *ἐνέρραινε* scripsi. Mox lit. c. *ὡς γράφει Φύλαρχος διὰ τῆς δωδεκάτης τάδε*, post *τάδε* addidi *λέγων*, rectius fortasse facturus, si *τάδε* cum B delevissem.

Ibid. d. Phylarchus: *ἡ Λαοδίκη — κατεκρήμνισε τὴν ἄνθρωπον, οὐδὲν τῶν γεγενημένων φιλανθρώπων ἐπισυμβαλλομένη*. Correxi *ἐπὶ νοῦν βαλλομένη*. Ibid. *τοιαύτην χάριτα παρὰ τοῦ δαιμονίου λαμβάνω*. Scribendum *χάριν*.

Ibid. e. Phylarchus: *συλληφθεῖσα ἀνήχθη μετὰ τῶν ἄλλων αἰχμαλώτως*. Scripsi *ἀπήχθη*.

Ibid. f. *ἡ δὲ Νέαιρα ἦν Στρατοκλείδου ἐρωμένη καὶ Ξενοκλείδου τοῦ ποιητοῦ καὶ Ἱππάρχου τοῦ ὑποκριτοῦ καὶ Φρυνίωνος τοῦ Παιανιέως.* Non iniuria aliquis haereat in eo quod cum reliqui Neaerae amatores ab artis quam factitabant professione vel a demo accuratius designentur, unius Stratoclidae nudum nomen positum sit. Adde quod apud Demosthenem, cuius ex oratione c. Neaeram haec omnia derivata sunt, Stratoclides ne verbo quidem commemoratur. Quo modo expediendus sit locus, ostendit cod. B in quo *καὶ* ante *Ξενοκλείδου* non comparet, neque aliter ut suspicor Venetus. Vix igitur dubitari potest quin *Στρατοκλείδου* ex *Στρατόλας*, quod praecedit, et ex sequente *Ξενοκλείδου* per errorem illatum sit.

XIII, 594. c. *Πλαγγών τε τὸ ἄζηλον συνιδοῦσα τῆς Βακχίδος τὸν μὲν ἀπέπεμψεν ἐκείνῃ, τῷ δὲ ὡμίλησε.* Post *τὸν μὲν* excidisse suspicor quod omitti vix potuit *ὅρμον.*

Ibid. d. De Plangone Milesia et Bacchide Samia cum exposuisset Athenaeus haec addit: *ἐφ' οἷς Ἴωνες ἀγασθέντες, ὥς φησι Μενέστωρ ἐν τῷ περὶ ἀναθημάτων, Πασιφίλαν ἐκάλεσαν τὴν Πλαγγόνα. μαρτυρεῖ δὲ καὶ Ἀρχίλοχος περὶ αὐτῆς ἐν τούτοις·*

Συκῇ πετραίῃ πολλὰς βόσκουσα κορώνας,
εὐήθης ξείνων δέκτρια Πασιφίλη.

Plangonem memorat in Neottide et Timocles in Orestautoclide, vixit igitur mediae Comoediae temporibus. Nec minus de Bacchidis aetate constat, quae cum Pythionicam, Harpali concubinam, servam habuerit (Theopompus Athenaei XII p. 595 a) et Glycae aemula fuisse dicatur ab Alciphrone Ep. I, 29 Corinthi eam habitasse fingente, de aetate eius nulla potest esse dubitatio. Samiam appellat Menestor apud Athen. l. l., Milesiam Plutarchus Erot. IX, 5, nisi ea, quod non puto, diversa fuit a Samia. Eandem duabus fabulis celebravit poeta Alexandri M. temporibus clarus Sopater Paphius, quarum altera *Βακχίδος μνηστῆρες* inscripta fuit, altera *Βακχίδος γάμος.* V. Athenaeum et inc. comici fragm. in Comicis graec. IV 671. Haec ideo afferenda putavi, ut Archilochum Plangonem sive Pasiphilam commemorare non potuisse intelligeretur; quocirca aut *corruptum* est nomen Archilochi aut Athenaeus Parii poetae car-

men perperam de eadem illa Pasiphila interpretatus est. Cui quidem coniecturae ipsa poetae verba fidem faciunt, quae Archilochi Pasiphilen lenam fuisse haud obscure indicant. Cf. Comicos graec. IV p. 642. Exercit. philolog. I p. 41.

Ibid. e. *συμφωνίαις* restitui ex L. Libri *εὐφωνίαις*.

Ibid. f. *κατὰ τὴν ἀπ' Ἐλευσῖνος τὴν ἱερὰν ὁδὸν καλουμένην*. Alterum *τὴν* fortasse delendum est. Sequuntur statim haec: *καὶ γὰρ ἐνταῦθα καταστάς, οὗ ἂν ᾖ τὸ πρῶτον εἰς Ἀθήνας ἀφορώμενος νεὼς καὶ τὸ πόλισμα, ὄψεται παρὰ τὴν ὁδὸν αὐτὴν ᾠκοδομημένον μνῆμα*. In his, quae Dicaearchi verba sunt locum describentis, ubi sumptuosum Pythionicae monumentum conditum fuit, unde pendeant verba *εἰς Ἀθήνας* non intelligitur. Scribendum videtur *οὗ ἂν ᾖ τὸ πρῶτον ὁ τῆς Ἀθηνᾶς ἀφορώμενος νεὼς καὶ τὸ πόλισμα*, in quibus *τῆς Ἀθηνᾶς νεώς* de Parthenone, *τὸ πόλισμα* autem de acropoli intelligendum est. Accuratissime igitur Dicaearchus situm monumenti illius indicavit, cuius cum tam ingens magnitudo fuerit, ut nullum eius vestigium superesse hodie vix credi possit, videant quibus Atticam peragrare concessum est, an Dicaearchei loci ductu et indicio aliquid reliquiarum indagare queant. Exerc. phil. II p. 32. Mox *φήσει* scripsi pro *φήσειε*.

XIII, 595. a. *πάλιν δ' ὅταν ἐξετάσῃ Πυθιονίκης τῆς ἑταίρας ἥντινα χρὴ προσδοκίαν λαβεῖν αὐτόν*. In libris nil auxilii est. Scribendum vero *ὅταν ἐξετάσῃ Πυθιονίκης τῆς ἑταίρας εἶναι, τίνα χρὴ προσδοκίαν λαβεῖν αὐτόν;*

Ibid. c. Theopompus de Pythionica Harpali concubina: *ἣν γὰρ πάντες ᾔδεσαν κοινῆς δαπάνης κοινὴν τοῖς βουλομένοις γιγνομένην, ταύτης ἐτόλμησεν ὁ φίλος εἶναί σου φάσκων ἱερὸν καὶ τέμενος ἱδρύσασθαι*. Verba *κοινῆς δαπάνης* Casaubonus deleri volebat, non docuit tamen unde illata fuerint. Scribendum potius *ὀλίγης δαπάνης*. Nimirum aberravit librarius ad sequens *κοινήν*, qui frequens depravationum fons est. Exercitt. philol. I p. 42. Recepi *ὀλίγης*. Potest vero etiam *ἱκανῆς δαπάνης* conici.

Ibid. d. Erat *καὶ σὲ καὶ αὐτόν*.

Ibid. f. *καὶ τῆς μὲν Πυθιονίκης ὡς τεθνηκυίας μέμνηται* (Agenis auctor), *τῆς δὲ Γλυκέρας ὡς οὔσης παρ' αὐτῷ*

καὶ τοῖς Ἀθηναίοις αἰτίας γενομένης τοῦ δωρεὰς λαμβάνειν παρ᾽ Ἁρπάλου. λέγων ὡδί·

ἔστιν δ᾽ ὅπου μὲν ὁ κάλαμος πέφυχ᾽ ὅδε
φέτωμ᾽ ἄορνον· οὐξ ἀριστερᾶς δ᾽ ὅδε
πόρνης ὁ κλεινὸς ναός. ὃν δὴ Παλλίδης
τεύξας κατέγνω διὰ τὸ πρᾶγμ᾽ αὐτοῦ φυγήν, κτλ.

Scenam igitur dramatis, cuius e prologo hi versus petiti sunt, Babylonem poeta transtulit, id quod e tertio versu efficitur, ubi qui commemoratur ναὸς πόρνης de Babylonio Pythionicae monumento intelligendus est. Theopompus: ἐτόλμησεν (Harpalus ἱερὸν καὶ τέμενος ἱδρύσασθαι καὶ προσαγορεῦσαι τὸν ναὸν καὶ τὸν βωμὸν Πυθιονίκης Ἀφροδίτης. In dextra scenae parte quid repraesentatum fuerit incertum est propter corruptum illud ἐφέτωμα vel φέτωμα. Arundinis tamen in versu primo commemoratio indicare videtur, lacum quendam aornum hic commemoratum fuisse. Postremam partem prologi Agenis consideranti, ἐνταῦθα . . . μάγοι τινὲς ¦ ἔπεισαν ὡς ἄξουσι τὴν ψυχὴν ἄνω τῆς Πυθιονίκης, haud inepta videbitur coniectura verbis illis utcunque vitiatis indicari locum in vicinia Babylonis eum, quem his verbis describit Lucianus Necyom. 9. εἶτα (superato Euphrate) εἰσεπλεύσαμεν εἰς τὸ ἕλος καὶ τὴν λίμνην εἰς ἣν ὁ Εὐφράτης ἀφανίζεται. περαιωθέντες δὲ καὶ ταύτην ἀφικνούμεθα εἴς τι χωρίον ἔρημον καὶ ὑλῶδες καὶ ἀνήλιον. Eo autem loco νεκυομαντεῖον fuisse e sequentibus intelligitur, quo magis mihi persuasi in verbis φέτωμ᾽ ἄορνον lacus illius latere memoriam; aornos enim lacus cum necyomantiis fere coniunctos reperio, velut in Thesprotia, apud Cumas Italicas aliisque locis. Exercit. philol. I p. 42. et II p. 44. Non male conicias scripsisse poetam ἕλωμ᾽ ἄορνον, cuius nominis nullum quidem exemplum habeo, at recte formatum est; compara πέτρωμα, χρύσωμα, θύμωμα, ἀργύρωμα alia. ἕλη καὶ καλαμῶνες circa Babylonem commemorantur a Strabone XVI p. 740. λίμναι δονακώδεις ab Appiano Syr. 56. et Diodoro Sic. XVII, 116.

Nomen Παλλίδης, quo Harpalum significari diserto Athenaei indicio constat, ad quodnam etymon revocandum sit vel quo acumine Harpalo imposuerit poeta, nondum quaesitum video. Suspicabar ex Φαλλίδης detortum esse, quo libidines homi-

nis non male indicarentur. V. de hoc nominum genere Lobeckium ad Sophoclis Aiac. 880. et quae ipse attuli Comic. gr. vol. II p. 22.

XIII, 596. c. *ἡ τοὺς περιβοήτους ὀβελίσκους ἀναθεῖσα ἐν Δελφοῖς, ὧν μέμνηται Κρατῖνος διὰ τούτων.* Post *τούτων* aliis praeeuntibus lacunam indicavi, fortasse recte, probabilius tamen mihi nunc videtur scribendum esse *διὰ Πλούτων*, in fabula *Πλοῦτοι* inscripta. De praepositione *διὰ* sic usurpata vide ne longe abeam XIII p. 594 d.

Ibid. d. Posidippi epigramma:

Δωρίχα, ὀστέα μὲν σὰ πάλαι κοιμήσατο, δεσμῶν
χαίτης, ἥ τε μύρων ἔκπνοος ἀμπεχόνη,
ᾗ ποτε τὸν χαρίεντα περιστέλλουσα Χάραξον
σύγχρους ὀρθρινῶν ἥψαο κισσυβίων.

Vs. 1. satis apte ad sententiam Iacobsius coniecit *ὀστέα μὲν σὰ πάλαι κόνις, οἵ τ' ἀπόδεσμοι χαίτης.* Sed *ἀπόδεσμος* nisi de fascia pectorali non dicitur. Fortasse igitur praestat *ὀστέα μὲν σὰ πάλαι κεκόνισθ' ὅ τε δεσμὸς χαίτης*, vel *κόνις ἔσθ' ὅ τε δεσμός.* Vs. 2. *ἔμπνοος* recepi ex VL. *ἔκπνοος* AB. Vs. 3. scripsi *ᾗ ποτε*, ut Doricha Charaxum sua veste texisse dicatur. Vs. 4. *σύγχροος* scripsi pro *σύγχρους.* De productione penultimae in *ὀρθρινὸς* immerito dubitat Dobraeus Adv. II 346. Cf. poetam incertum cuius locum tractavi Anal. Alex. p. 402. Altera pars carminis Posidippi haec est:

σαπφῷαι δὲ μένουσι φίλης ἔτι καὶ μενέουσιν
ᾠδῆς αἱ λευκαὶ φθεγγόμεναι σελίδες.
οὔνομα σὸν μακαριστόν, ὃ Ναύκρατις ὧδε φυλάξει,
ἔστ' ἂν ἴῃ Νείλου ναῦς ἔφαλος γεγάνῃ.

In his Iacobsius ad Brunckii Anal. II, 1 p. 157 *λευκὰς σελίδας* chartas illustres interpretatur. Malim *αἱ λευκὰ φθεγγόμεναι*, clara et perspicua voce loquentes chartae. V. Casaubonus ad Athen. IX p. 383 a. Pro *μακαριστόν* e cod. A. enotatur *μακάριστον.* Ibid. *ἧδε φυλάξει* scripsi pro *ὧδε φ.* Ultimum versum adscripsi ut legitur in libris. Dobraeus *ἔστ' ἂν ἔῃ Νείλου ναῦς ἔφαλος στεγανή.* Melius Iacobsius *ναῦς ἔφαλος τενάγῃ.* Sed verum est haud dubie quod ipse dedi:

ἔστ' ἂν ἴῃ Νείλου ναῦς ἐφ' ἁλὸς πελάγη.

Ibid. c. *ὁμώνυμος* addidi suasu Casauboni. Quae statim

sequitur *Νικαρέτη δὲ ἡ Μεγαρὶς οὐκ ἀγεννὴς ἦν ἑταίρα, ἀλλὰ καὶ γονέων καὶ κατὰ παιδείαν ἐπέραστος ἦν.* Malim *καὶ Νικαρέτη — οὐκ ἀγεννὴς ἦν ἑταίρα.* Post *γονέων* Schweigh. supplevit *εὐγενέων*. Coraes *ἕνεκα*. Utroque praestat opinor *καὶ γονέων ⌜εὖ ἥκε⌝ καὶ κατὰ παιδείαν.* qua dictione praeter alios usus est Aelianus VH. IV, 15. *εὖ γὰρ γένους ἥκων εὖ δὲ καὶ πλούτου.*

Ibid. *ὡς οἱ τὰ Ἀργολικὰ γράψαντες ἱστοροῦσιν.* Consimili modo Schol. Ven. Homeri Il. υ, 142. *ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς Ἀργολικοῖς συγγραφεῦσιν* et schol. Sophoclis Elect. * * Res Argolicas plures explicuerunt, Socrates, Agias, Deicylus, Ister, Anaxicrates aliique, quibus adde quem nunc primus in lucem produco incertae aetatis scriptorem Damenem. Herodianus Dict. sol. p. 32, 9. *μόνον τὸ δαμὴν ἐφύλαξε τὸ η. δαμῆνος γὰρ ἐπιγράφεται ἀργολικαῖς.* Scribendum *Δαμῆνος γὰρ ἐπιγράφεται Ἀργολικά.* Cf. Choeroboscus Bekkeri Anecd. p. 1360. *αντίκειται τῷ κανόνι — τὸ Δαμὴν ἔχον τὸ η καὶ φυλάττει ἐν τῇ γενικῇ. Δαμῆνος γάρ. ἔστι δὲ ὄνομα κύριον.* Exerc. phil. I p. 43. Monuit nunc etiam Lehrsius.

Ibid. f. *Στρατοκλῆς ὁ ῥήτωρ ἐρωμένην εἶχε τὴν ἐπικληθεῖσαν Λήμην ἑταίραν, τὴν καλουμένην Παρόραμα, διὰ τὸ καὶ δύο δραχμῶν φοιτᾶν πρὸς τὸν βουλόμενον.* Haec postrema ut cum superioribus conciliarent viri docti variis coniecturis ipsum illud *Παρόραμα* tentaverunt, velut Valckenarius ad Adoniaz. p. 315, qui *δίδραχμον* coniecit. Atqui *Παρόραμα* non sollicitandum erat; qui enim *λήμη* dicitur, idem recte dicitur *παρόραμα*. Cf. Photius Lex. p. 220, 5. *Λημᾶν χύτραις — ἐπὶ τῶν λίαν παρορώντων καὶ ἀμβλυωττώντων.* Itaque ante *διὰ τὸ* aliquid excidisse suspicor. Exercit. phil. II p. 32. Indicavi lacunam.

XIII, 597. b. Sequitur nobilissima omniumque laudibus celebrata Hermesianactis elegia. Vs. 3. vulgo *ἀπειθέα*, Hermannus *ἀπευθέα, ἀπεχθέα* scripsi cum Hauptio, et vs. 4. dedi quod ad Theocritum p. 317 proposui *κυανὴν ἕλκεται εἰς ἄκατον*, libri *ἀκοήν*, Lennepius *κοινήν*. Vs. 5. *συρομένη* Hermannus pro *ῥυομένη*.

Ibid. c. Vs. 9. Hermannus *ἀνέθιστον ἐπ' ὀφρύσιν οἰδήσαντα*, vulgo *ἀθέμιστον ἐπ' ὀφρύσι μειδήσαντα.* Quae si

non vera, tamen admodum probabilis est emendatio. Idem vs. 9. εἶδε pro ἡδέ. Vs. 11. ἐν πυρὶ μὲν φωνὴν τεθοωμένου, ἐν πυρὶ δ' ὄμμα. Fortasse εὖ πυρὶ μὲν — εὖ πυρὶ δ' ὄμμα.

Ibid. d. Vs. 17. πολὺν μύστησιν Blomfieldus Diar. Cl. VII 233. Libri fere πολυμνηστησιν. Vs. 19. vulgo ῥάδιον. Tum ὀργειῶνι νόμῳ Hermannus pro ὀργίων ἀνέμῳ. Vs. 20. legebatur Δήμητρα, Hermannus Δημήτρᾳ, pro quo scripsi Δήμητρι. Vs. 21. φημὶ δὲ καὶ Βοιωτὸν ἀποπρολιπόντα μέλαθρον. Pro Βοιωτὸν, quae imperiti librarii interpolatio est, scripsi πατρῷον. μέλαθρον exhibent P aliique, AB μέλαθραν. Vs. 23. ἑκόνθ' Dalecampius, libri meliores ἔχων, L ἔχονθ', Schubartus ἐρῶνθ', quod recepi.

Ibid. e. Vs. 25. πόλλ' ἔπαθεν, πάσας δὲ λόγων ἀνεγράψατο βίβλους. Suspicor πλήσας δὲ γόων ἀνεγράψατο βίβλους. Ex his γόων etiam Schneidewin coniecit. Sed sequentia quoque non integre tradita sunt. ἐναρχόμενος posui pro ἀνερχόμενος cum Emperio. Vs. 28. ᾔδει τὸν Cobetus repperit, libri ἥδιστον. Vs. 29. λεπτὴν δ' εἰς Ἰθάκην ἀνετείνετο libri, correxit Bergkius. Vs. 33. ἔκλεε δ' Ἰκαρίου Bergkius, vulgo ἔκλαιεν δ' Ἰκάρου, Hermannus κλαῖεν δ' Ἰκαρίου. Vs. 32. λειπόμενος non corruptum videtur. v. Nicander XVp.683b. ubi λείπων pro λιπών.

XIV, 598. a. Vs. 37. πολλίῳ (πολλῷ) δ' ἐπὶ πολλάκι λωτῷ κνημωθεὶς κώμους σίχε συνεξαμύῃ. Sic fere libri; Hermannus ad Orph. 1293 κημωθείς et Dindorfius σὺν Ἐξαμύῃ. pro σίχε alii στεῖχε, alii alia coniecerunt. Scripsi εἶχε. Sed priora nondum emendata sunt. Suspicabar πλαγίῳ δ' ὑπὸ πολλάκι λωτῷ, i. e. ὑπὸ πλαγιαύλῳ, ex quibus ὑπὸ recepi. Vs. 39. ἤχθετο Bergkius, libri ἤχθεε (ἠδ' ἤχθεε A), Hermannus δήχθη. Ibid. Φερεκλῆν pro Φερέκλην Hermannus. Vs. 40. οἷ' ἀνέπεμψεν Hermannus, τ' οιαν ἔπεμψεν A. Vs. 41. Λυδηίδος Ruhnkenius, libri Λυσηίδος. Ib. ἔρωτι scripsi pro ἔρωτος, quod revocandum.

Ibid. b. Vs. 43. Σαρδιανὴν Lennepius, libri fere δαρδάνη, malim vero Σαρδιακήν. Cfr. ad II p. 48 b. Ibid. Vs. 44. καλλιωναΐζαον A. κλαίων, αἰάζων Ilgenius, Τμώλιον αἶζαον Hermannus, κλαίων Αἰζάνιον Bergkius, Aezanium Phrygiae oppidum intelligens. Vs. 45. ἄκρον ἔσω ego, ἄκρον ἐς libri meliores, ἄκραν ἐς deteriores, ἄκρην ἐς Hermannus,

ἄκρον ad *Αἰζάνιον* traho. Vs. 46. *γῆρας* scripsi, nescio meam an alienam coniecturam secutus, *ἱερᾶς* AP, *ἱρᾶς* VL. Ibid. *παυσόμενος* Schubart. Vs. 47. *ἀνεδείξατο* Mitscherlich, vulgo *ἀνεδέξατο*.

Ibid. c. Vs. 51. *ἐφωμίλησεν Ἀνακρέων* dubitanter Hermannus, *ἐφωμίλησ' Ἀνακρείων* vulgo, *ἐφωμίλησ' Ἀνακρέων* A, *ἐφημιλλήσατ' Ἀνακρέων* Bergkius. Vs. 53. 54. *ἄλλοτε δ' αὐτὴν οἰνηρὴν δοῦριν κεκλιμένην* vulgo. Scripsi *ὄρεσιν* cum Schneidewino. Fortasse *ἄλλοτε δ' ἀκτὴν οἰνηρὴν ὄρεσιν*. Vs. 55. *Λέσβον ἐς εὔοινον*. Suspicor *εὔοικον*. Cf. Anacreon Athenaei XIII p. 599 c. *ἀπ' εὐκτίτου Λέσβου*. Homerus Od. 4, 342. *ἐυκτιμένῃ ἐνὶ Λέσβῳ*. Ib. *Μύσιον* G. F. Wensch Progr. schol. Wittenb. 1829. Libri *μυρίον*. Pro *Λεκτόν* libri *λέκτρον*, Casaubonus *Λέκτον*. Vs. 57. *Κολωνόν* Lennepius pro *κολώνην*. Libri *κοδώνην*, Ruhnkenius *κολώνην*.

Ibid. d. Vs. 59. *ἐγέραιρε Θεωρίδος* Lennepio, qui Theoridis nomen latere vidit, praeeunte dedit Bergkius, A *αγειραιθειαρειδος*, *ἀνέγειρε Θεωρίδος* Hermannus, qui tum *οἶσθα* addidit. Vs. 62. *σπανίων — συνόδων* Hermannus pro *πάντων — συνόχων*. Vs. 66. *Αἰγειῷ* scripsi dubitanter, *Αἰγείων* libri. Possis etiam *Αἰγειρῷ* vel *Ἀργειῷ*.

Ibid. e. Vs. 67. *σοί* Bergkius, *τοι* VL. *Εὐριπίδῃ* pro *Εὐριπίδῃ* Porsonus. Vs. 68. *Ἀμφιβίου* Hermannus pro *ἀμφὶ βίου*. Vs. 69. *ἄνδρα δὲ τὸν Κυθέρηθεν, ὃν ἐθρέψαντο τιθῆναι Βάκχου, τὸν λωτοῦ*. Sic haec correxi Com. graec. III p. 645. Vulgo *ἄνδρα δέ, τὸν Κυθέρηθεν ἀνετρέψαντο τιθῆναι, Βάκχου καὶ λωτοῦ*. Partem veri vidit Hermannus, qui *ὃν ἐθρέψαντο* correxit. Vs. 71. *Μούσαις* scripsi cum Schneidew. pro *Μοῦσαι*. Vs. 72. *Ὀρτυγίην* Bergkius dedit pro *ὠρυγῇ*.

Ibid. f. Vs. 76. *στῆσαν* Heckerus, vulgo *θῆκαν*. Ad statuam hanc Philetae positam fortasse referendum est fragm. poetae apud Athen. V p. 192 e. *θρήσασθαι πλατάνῳ λασίῃ ὕπο*. Vs. 76. *Βαττίδα* Scaliger, libri *Βιττίδα*. Vs. 78. *τρυόμενον* Hermannus, vulgo *ῥυόμενον*. Vs. 79. *ἐκτήσαντο* Porsonus. Vs. 80. *σκοτίην* Heinrichius. Vs. 81. *λιτή* pro *αὐτῇ* dedi, tenuis et subtilis. Praeferrem tamen *λεπτή*. Tum ante Riglerum erat *περὶ πικρά*. Vs. 82. *κῦρος* pro *κῦδος*

cripsi cum Heckero, κῆδος cod. A. Vs. 83. οὐδ' οἱ δεινὸν ecipiendum erat ex V. Libri οὐδ' οἶδεν ὄν, οὐδ' οἶδ' αἰνόν Vestonus. Tum ἀπετρέψαντο scripsi ex PVL, ἀπεστρέ-ψαντο AB.

XIII, 599. a. Vs. 85. ἑλίκων κομψὰ γεωμετρίης. Forsan um Heinrichio καμψά. Vs. 88. ἀπομασσόμενον Hemster-usius, vulgo ἀποτασσόμενον.

Ibid. b. Vs. 94. λόγῳ codd. Id prae λόγων probat Hermannus. Vs. 95. ἄνδρα δὲ Κυρηναῖον ἔσω Hermannus, vulgo ἄνδρα Κυρηναῖον δ' εἴσω vulgo, at δ' om. ABP. Vs. 95. δει-νὸς pro δεινὸν Ruhnkenius. Vs. 96. ὅτ' ἀπιθάνης Hermannus, quod dubitanter secutus sum, εὐπιθάνης Ruhnkenius, ὅ τ' Ἀπιδανῆς libri. Vs. 98. οὐδ' ἀνέμων ἐξεφόβησε βίη Schneidewinus, libri οὐδαμένον ἐξεφόρησε βίῳ. Hermannus ὠλιμένων ἐξ Ἐφύρης (sic Porsonus) ὁρίων, quod fortasse praestat. Pro βίη male impressum est βία.

XIII, 600. b. Aeschylus in Danaidibus

ἐρᾷ μὲν ἁγνὸς οὐρανὸς τρῶσαι χθόνα.

Scripsi πλῆσαι et vs. 3. εὐνάοντος dedi pro εὐνάεντος. C εὐνάοντος. Cf. ad Bionem p. 425 et ad Moschum p. 452. Vs. 6. γάνους Hermannus, vulgo γάμου.

Ibid. d. De Euripidis fragmento alio loco a me dictum est. Ibid. Critiae vs. 1. edere debebam:

τὸν σὲ γυναικείων μελέων πλέξαντά ποτ' ᾠδάς.

Vulgo τὸν δέ, quod ferri non posse sequentia docent. Delenda igitur quam post vs. 4. lacunam Bergkii suasu indicavi. Vs. 4. corrige (operarum vitium) φιλοβάρβιτον.

Ibid. f. Post πρῶτον fortasse excidit ἐρωτικόν vel τοιοῦτο. In sequente Alcmanis fragmento pro δ' αὖτε Buttmannus δεῦτε, Bergkius δαὖτε. Tum edebatur συμμέτρως ἐρασθείς, quorum illud Schweigh. alterum Cobetus correxit.

XIII, 601. a. In Alcmanis loco pro ἀδεῖαν μοῦσαν H. Stephanus emendavit ἀδειᾶν μουσᾶν. Dialectum restituere Bergkius et Schneidewinus. Pro μωσᾶν malim μωᾶν. Sequuntur haec τῶν ᾀσμάτων, ἃ δὴ καὶ τὸ παλαιὸν ἐκαλεῖτο παιδιὰ καὶ παιδικά. Malim παιδεῖα, ut coniecit etiam Hecker Philol. V p. 505. Statim σεμνὸς aptius dixisset quam μέγας.

Ibid. b. παιδεράστριαν Schweigh. restituit pro παιδεραστάν. Statim κἀπεδέχοντο scripsi pro καὶ ἐδέχοντο.

Ibid. De Ibyci loco v. Bergkium, qui retinuit μηλίδες, κῆπος, ὑφ' ἔρνεσιν, quibus alios secutus substitui μαλίδες, κᾶπος, ὑπ' ἔρνεσιν. Vs. 9. ἀθαμβὴς ἐγκρατέως Hermannus, A ἀθάμβησε κραταιῶς.

Ibid. e. De Pindari fragmento v. Bergkium.

Ibid. παρὰ γὰρ ταῖς ἄλλαις ταῖς εὐνομουμέναις πόλεσι σπουδασθῆναι τόδε τὸ ἔθος. Pro ταῖς ἄλλαις ταῖς scripsi ταῖς μάλιστα.

Ibid. f. Ζηνὶς ἢ Ζηνεύς. Scripsi Ζῆνις. Ibid. Echemenis nomen male suspectavit Hecker Philol. Gott. V p. 427.

XIII, 603. c. Carystius de Alexandro ὥσπερ γὰρ ἦν ἐρωτικὸς ὁ βασιλεὺς οὗτος, οὕτως καὶ πρὸς τὸ καθῆκον ἐγκρατὴς καὶ πρὸς τὸ πρεπωδέστατον. Postrema aperte vitiosa sunt. Scribendum καὶ πρὸς τὸ πρέπον (vel πρεπῶδες) αἰδοιέστατος i. e. αἰδοιότατος. V. Eustathium ad Hom. p. 1441, 11. Exerc. phil. I p. 43.

Ibid. e. — 604. d. In Ionis Chii loco restitui ubi obliteratae erant formas ionicas. Erat Σοφοκλεῖ — ἔπλει εἰς — παιδιώδει — ξένου — προξένου — ἑστιῶντος — ἐρυθριάσαντο — Σοφόκλεις — ποιήσει — τουδί — Ἐρετριεῖ Σοφοκλῆς — ξένε — Σιμωνίδειον — τοῖς Ἕλλησιν — εἰς ῥόδεον — χεῖρας — ἐπιραπίξει — ἀφαιρετέοντα — καθορᾷ — καθορᾶν — ἑαυτοῦ — ἦγεν — ἀσσοτέρα — χειρὶ ἐφίλησεν — σὺν — στρατηγεῖν — Περικλῆς ποιεῖν — στρατηγεῖν — οὖν. De ceteris sic habeto:

603. f. ἑστεὼς ὁ τὸν οἶνον ἐγχέων παῖς . . ἐὼν δῆλος ἦν. Res ipsa docet post παῖς excidisse aliquid in hanc fere sententiam dictum παῖς [ἠρυθρίησε, ἥσσων τοῦ κάλλεος ὁ Σοφοκλέης] ἐὼν δῆλος ἦν. Ibid. ἔτι πολὺ μᾶλλον. Fort. ἔπειτε πολὺ (vel πουλὺ) μᾶλλον.

XIII, 604. a. Verba ἢ Ἐρυθραῖος om. P. vide ad XII 516 c. Tum εἰκάζειν ἂν γελάσας. Coraes εἰκάζειν· ἀναγελάσας, recepitque Dindorfius. Praetuli εἰκάζειν· καὶ γελάσας. Verbum ἀναγελᾶν ab h. l. alienum est.

Ibid. b. In Simonidis versu ἀπὸ seclusi exemplo aliorum.

Paullo post vulgatur *ποιήσειε· γελασάντων δέ*, quae ita correxi *ποιήσει· ἐκγελασάντων δέ.*

Ibid. c. *ὃ δὲ πάλιν τοῦ παιδὸς τῶν λόγων εἴχετο.* Ita scripsi pro *τῷ λόγῳ.* Cf. Herod. VII, 5. VIII, 60. In sequentibus pro *ἀσσοτέρα* scripsi *ἀσσοτέρω.* Pro *γένηται* malim *γένοιτο.*

Ibid. d. *μελετῶ.* A *μελέτω.* Scrib. *μελετέω.* Tum pro *ποιέειν με ἔφη* malim *ποιέειν μὲν ἔφη με*, et sic Schweigh. Ibid. *πίνοι ἢ παίζοι.* Sic Toupio auctore dedi pro *πίνοι ἢ πράσσοι.*

Ibid. e. *τὸν δὲ Σοφοκλέα διὰ τὴν ἀκολασίαν καταφρονηθῆναι.* Pro ultima voce sententia requirere videtur *κατασοφισθῆναι* vel simile quid.

Ibid. f. In Sophoclei epigrammatis vs. 2. *σοὶ δὲ φιλοῦνθ' ἑτέραν*, non credo incorruptum esse *φιλοῦνθ' ἑτέραν.* Revocavi igitur scripturam cod. BC *φιλοῦντι ἑτέραν*, vitiumque latere opinor in *ἑτέραν.* Vs. 4. *πειρῶν* Heckerus Comm. crit. de Anthol. p. 20.

XIII, 605. a. *Βρομιάδι* pro *Βρομιαδίᾳ* Dindorfius (corr. operarum vitium). Tum *ἔμελλε καὶ* scripsi pro *καὶ ἔμελλε.* Ibid. *Τριχολέου* nomen de vitio suspectum est. Ad verba *στέφανον δάφνης* desidero *χρυσοῦν* et inter verba *ὁ παῖς* et *πρὸς Φίλιππον* excidit fort. *ὕστερον.*

Ibid. c. *τῷ Ἐπιλύκου τοῦ Ἀμφιπολίτου υἱῷ ὄντι καλῷ Δαμίππῳ Πλεισθένους ἀνάθημα Ὀνόμαρχος ἔδωκε.* Apertum est post *Δαμίππῳ* intercidisse aliquid, quo donarium illud quodnam fuerit accuratius indicatum erat; vidit hoc etiam Schweighaeuserus. Praeterea pro *Πλεισθένους* non dubitavi rescribere *Κλεισθένους*, sive Sicyonium illum sive Atheniensem, Megaclis filium, intelligere velis.

Ibid. d. *ἐοίκασι γυναικί.* Imo *γυναιξί.*

Ibid. f. *διὰ τὴν ψυχρότητα καὶ τὸ ἀντίτυπον τοῦ λίθου.* Pro *ψυχρότητα* scripsi *ἰσχυρότητα.* Sequuntur statim haec *προβαλλόμενος τὸ σαρκίον ἐπλησίασε.* Scribendum erat *τι αρκίον.* Foedo libidinis explendae homo utebatur artificio.

XIII, 606. b. Polemo: *ἐν Δελφοῖς ἐν τῷ πινάκων θησαυρῷ παῖδές εἰσι λίθινοι δύο.* Pro *πινάκων θησαυρῷ*, quod perineple dictum est, reposui *Σπινατῶν θησαυρῷ.*

Spinatarum thesaurum in templo Delphico commemorat Strabo V p. 214. et IX p. 421. Cfr. Dionysius Halic. A. R. I, 18. et Plinius H. N. II, 120. Dixi de hac re in Gerhardi Ephem. Archaeol. 1857 p. 102. ubi quem attuli Stephanum Byz. p. 584, 12. *Σπῖνα, πόλις Ἰταλίας, ὡς Εὔδοξος καὶ Ἀρτεμίδωρος, τὸ ἐθνικὸν Σπινάτης*. in eo cum optimi libri *καὶ* omittant. scribendum *πόλις Ἰταλίας ἔνδοξος, ὡς Ἀρτεμίδωρος*, cll. Strabone V 214. *Σπῖνα. νῦν μὲν κωμίον, πάλαι δὲ ἑλληνὶς πόλις ἔνδοξος.* Post *ὁμιλίας* excidit fortasse *μνημόσυνον* vel simile quid.

Ibid. e. *παραστησάμενος*. Dobraeus *παραιτησάμενος*. Quae h. l. de Coerano Milesio narrantur, mirifice consentiunt cum iis quae Plutarchus de solert. an. 36. de Coerano Pario memoriae prodidit. Cfr. Archilochi fragm. 113.

Ibid. f. Phylarchus: *δεινή τις φιλοστοργία γέγονε τοῦ θηρίου πρὸς τὸ παιδίον. οὔτε γὰρ ἀπ' αὐτοῦ χωριζόμενον τὸ βρέφος ὑπέμενεν, ὃ δὲ εἰ μὴ βλέποι τὸ παιδίον ἤσχαλλεν.* Locus haud dubie corruptus et lacunosus sic videtur redintegrandus esse: *δεινή τις φιλοστοργία γέγονε τοῦ θηρίου πρὸς τὸ παιδίον [τοῦ τε παιδίου πρὸς τὸ θηρίον]. οὔτε γὰρ ἀπ' αὐτοῦ χωριζόμενον τὸ βρέφος ὑπέμενεν, ὃ δὲ εἰ μὴ βλέποι τὸ παιδίον ἤσχαλλεν.* Ita demum dicuntur quae dicenda erant, mutuum fuisse bestiae et infantis amorem: neque infans sustinuit elephantis absentiam, et elephas nisi parvulum praesentem videret, tristitia afficiebatur. Quod post *οὔτε γὰρ — τὸ βρέφος* infertur *ὃ δὲ* (i. e. *ὅ τε ἐλέφας*), ea pervulgata est structurae anomalia.

XIII, 607. a. Pergit Phylarchus: *τοὺς καλάμους λαμβάνων καὶ τῶν παρατιθεμένων χορτασμάτων καθεύδοντος τοῦ βρέφους τὰς μυίας ἀπεσόβει.* Sua loco ratio constabit deleta particula *καί*. Elephas de apposito pabulo arundines sumebat iisque muscas a dormiente infante abigebat.

Ibid. c. *εἶθ' ὕστερον πωλουμένης τῆς αὐλητρίδος — ἐν τῷ ἀγοράζειν πάνυ νεανίσκος ἦν.* Correxi *νεανικός*, ut recte vidit Schweighaeuserus.

Ibid. c. Antigonus: *συναισθόμενος συνείλκυσε τὴν παιδίσκην καὶ συγκατέκλεισε τῷ Περσαίῳ.* Pro *συνείλκυσε* scri-

bendum *εἵλκυσε*, aberravit scriba ad praecedens *συναισθόμενος*, vel quod sequitur *συνέκλεισε*.

XIII, 608. a — d. *Οἰνεὺς περὶ παρθένων τινῶν διηγούμενος ὧν ἐθεᾶτο.* Posui quod scripsisse auctorem certum est *ἐτεθέατο*. De Chaeremonis fragmentis unus omnium optime meruit Hermannus in Bergkii Annal. 1843 p. 637. quo auctore versuum ordinem ita immutavi ut factum vides. Vulgo vs. 1—5 leguntur post 16. De ceteris vide infra.

Ibid. d. *ἐπικατάφορος δὲ ὢν ὁ ποιητὴς οὗτος καὶ ἐπὶ τὰ ἄνθη ἐν Ἀλφεσιβοίᾳ φησί.* Atqui cum in Alphesiboeae fragmento nulla reperiatur florum memoria, sed aperte virginum descriptio in Oenei loco inchoata continuetur, haud improbabilis videri potest coniectura, quod nunc Alphesiboeae fragmentum habetur cum fragmento Oenei esse coniungendum, excidisse autem locum Alphesiboeae eum, in quo flores commemorati erant, i. e. eum versum, qui nunc Oenei quintus est: *ἕρσῃ* *) *δὲ θαλερὸς ἐκτραφεὶς ἀμάρακος*, qui eo quo nunc legitur loco a poeta poni nullo pacto potuit.

Sic igitur totum Athenaei locum constituendum arbitror:

ὑπνωμέναι δ' ἔπιπτον ἑλενίων ἔπι,
ἴων τε μελανόφυλλα συγκλῶσαι πτερὰ
κρόκον θ', ὃς ἡλιῶδες εἰς ὑφάσματα
πέπλων σκιᾶς εἴδωλον ἐξωμόργνυτο,
λειμῶσι μαλακοῖς ἐξέτεινον αὐχένας.
ἔκειτο δ' ἡ μὲν λευκὸν εἰς σεληνόφως
φαίνουσα μαστὸν λελυμένης ἐπωμίδος,
τῆς δ' αὖ χορεία λαγόνα τὴν ἀριστερὰν
ἔλυσε· γυμνῆς δ' αἰθέρος θεάμασιν
ζῶσαν γραφὴν ἔφαινε, χρῶμα δ' ὄμμασιν
λευκὸν μελαίνης ἔργον ἀντηύγει σκιᾶς.
ἄλλη δ' ἐγύμνου καλλίχειρας ὠλένας,
ἄλλης προσαμπέχουσα θῆλυν αὐχένα.
ἡ δὲ ῥαγέντων χλανιδίων ὑπὸ πτύχας
ἔφαινε μηρόν, κἀξεπεσφραγίζετο

*) Libri *πέρσης*, praeclare Lobeckius *ἕρσαις*, sed poterat lenius *ἕρσῃ*, ut Bergkius scripsit.

ὥρας γελώσης χωρὶς ἐλπίδων ἔρως.
καὶ σώματος μὴν ὄψις ἀντηυγάζετο
στίλβουσα λευκῷ χρωτὶ καὶ διεκπρεπής·
αἰδὼς δ' ἐπερρύθμιζεν ἠπιώτατον
ἐρύθημα λαμπρῷ προστιθεῖσα χρώματι·
κόμαι δὲ κηροχρῶτες, ὡς ἀγάλματος
αὐτοῖσι βοστρύχοισιν ἐκπεπλασμένου,
ξουθοῖσιν ἀνέμοις ἐντρύφων φορούμεναι.

ἐπικατάφορος δὲ ὢν ὁ ποιητὴς οὗτος καὶ ἐπὶ τὰ ἄνθη ἐν Ἀλφεσιβοίᾳ φησὶν

ἕρσῃ δὲ θαλερὸς ἐκτραφεὶς ἀμάρακος.

ἐν δὲ τῇ Ἰοῖ ἔαρος τέκνα προσαγορεύει τὰ ἄνθη

ἀνθηροῦ τέκνα
ἔαρος πέριξ στρώσαντες.

Dicam nunc de singulis. Vs. 1. *ὑπνωμέναι* Lobeckii est emendatio, libri *ὑπτωμέναι*. Vs. 4. *σκιᾶς* pro *οἰκίας* Casaubonus. *ἐξωμόργνυτο* ego pro *εἰσομόργνυται*. v. Ruhnk. ad Tim. p. 113. Vs. 5. *ἐξέτεινον*, quae librorum scriptura est, revocavi, male omnes Scaligerum *ἐξέτεινεν* scribentem secuti sunt, non facturi si versum praecedentem huc non pertinere vidissent. Virgines dicit poeta mollibus in pratis cervices flectentes sive deponentes. Vs. 6. *ἔκειτο δ' ἡ μέν* Iacobsius, libri *ἔκειτο γὰρ ἡ μέν*. Vs. 9. *λαγόνα τὴν ἀριστερὰν ἔλυσε* recte explicat Boissonadus ad Theophyl. Simoc. p. 299. laevum latus nudaverat saltatio, ut iam Grotius locum explicaverat. Vs. 11. revocavi nunc librorum scripturam temere a me ipso sollicitatam Dobraeo praeeunte. Vs. 14. *ἣ δὲ ῥαγέντων* scripsi, libri fere *ἣ δὲ κλαγέντων*, Casaubonus *ἡ δ' ἐκραγέντων*. Vs. 15. revocavi quod libri habent *κἀξεπεσφραγίζετο*, pro quo Hermanno auctore edidi *κἀξαπεσφραγίζετο*. Si quid mutandum, vs. 16. scripserim *γελώσης, χωρὶς ἐλπίδων δ', ἔρως*. Vs. 17. libri habent *καὶ σώματος μὲν ὄψεις κατειργάζετο*, quae partim ex Hermanni coniectura, qui *ἀντηυγάζετο* restituit, exhibui. Scripsi igitur *καὶ σώματος μὴν ὄψις ἀντηυγάζετο*, et vero etiam corporis species lucebat. Nihil enim adhuc de eximia venustate puellarum poeta dixerat. Sequentia in libris ita scripta sunt: *στίλβοντα λευκῷ χρώματι διαπρεπῆ*. Emendavi *στίλβουσα λευκῷ χρωτὶ καὶ διεκπρεπής*. Potest tamen

fortasse etiam στίλβοντα λευκῷ χρωτὶ καὶ διεκπρεπῆ (vel διεκπρεπεῖ) scribi, si praecedente versu σωμάτων reponas. Notum est non raro participia ad illa vocabula referri, quae periphrasi circumscribuntur, ut σωμάτων ὄψις — στίλβοντα recte dictum sit pro στιλβόντων. Vs. 22. αὐτοῖσι βοστρύχοισι. Non recte Emperius λυτοῖσι coniecit. Ibid. ἐκπεπλασμένου scripsi pro ἐκπεπλασμένοι, praeterea praestat fortasse εὖ πεπλασμένου. Vs. 23. ξουθοῖσιν ἀνέμοις. Herwerdenus O. C. p. 132. inutili coniectura scripsit κούφοισιν. Vide quae supra annotavi 235. Ibid. erat φορούμενοι, quod correxit Nauckius.

XIII, 608. e. In Chaeremonis loco ἔνθ' αἳ μὲν scripsi pro ἔνθεν μὲν et vs. 2. ἄλογχον pro ἀλόγων, quod Hermannus scribebat ἀλόγχων. V. Commet. misc. I p. 29. Vs. 3. θηρώμεναι scripsi pro θηρωμένων iam olim, postea idem Hermannus, qui totum versum ad Aristotelis A. P. p. 98. sic scripserat θηρωμένων πάμμικτα λειμώνων τέκνα, postea θηρωμένων κομῶντα λειμώνων τέκνα. Nauckius θηρώμεναι θάλλοντα λ. τ. In eiusdem poetae loco ex Ulixe secutus sum Iacobsium, vulgo σώματ' εὐειδῆ, quod qui ζώματ' εὐειδῆ scribi voluerunt, non reputarunt ζῶμα de capillorum redimiculo nullo pacto dici posse.

Ibid. f. Locus ex Chaeremonis Minyis ita vulgo scribitur:

πολλὴν ὀπώραν Κύπριδος εἰσορᾶν παρῆν
ἄκραισι περκάζουσαν οἰνάνθαις χρόνου.

Quae cum alio tempore aliter tentassem, nunc ita constitui, ut feci apud Nauckium Fragm. Tr. p. XVI. ἁβραῖσι περκάζουσιν οἰνάνθαις ὁμοῦ. Sic enim volui, non περκάζουσαν. De sensu vide me apud Nauck. l. l. Similiter ὄμφακας ἡλικίας de immaturis pueris dixit poeta Anthol. Pal. II p. 791 no. 98.

XIII, 609. a. Δείνων ἐν τῇ πέμπτῃ τῶν Περσικῶν τῆς πρώτης συντάξεως. Dinonem Schweighaeuserus historias suas rerum Persicarum in duas partes distribuisse conicit, ut altera vetustiorem altera recentiorem historiam complecteretur. Non recte haec disputata esse docet schol. Nicandri Ther. 613. qui laudat Dinonem ἐν τῷ πρώτῳ τῆς τρίτης συντάξεως. Itaque Dino historias suas in complures libros (συντάξεις), libros in capita distinxerat. Exerc. phil. II p. 33. Pro πρώτης Müllerus Fragm. Hist. II p. 93. corrigit τρίτης.

Ibid. c. *Ἀθηνᾶς σωτείρας* scripsi Valckenario auctore pro *Ἀθηνᾶς πεῖραν*.

Ibid. d. Erat *Ἀκαδημίᾳ* et lit. e. *Μελαμποδίας*.

Ibid. e. *περὶ ου (ἀγῶνος τοῦ κάλλους γυναικῶν) Νικίας ἐν τοῖς Ἀρκαδικοῖς διαθεῖναί φησιν αὐτὸν Κύψελον πόλιν κτίσαντα ἐν τῷ πεδίῳ περὶ τὸν Ἀλφειόν, εἰς ἣν κατοικίσαντα Παρρασίων τινὰς τέμενος καὶ βωμὸν ἀναστῆσαι Δήμητρι Ἐλευσινίᾳ*. Schweighaeuserus Telpusam urbem intelligit; atqui haec non ad Alpheum sita erat, sed ad Ladonem. Tu Basilida intellige, ubi Cereris Eleusiniae templum a Cypselo conditum fuisse discitur e Pausania VIII, 29, 5. At nomen urbis omitti non potuit a Nicia, quare ante *πόλιν* inserui *Βασιλίδα*.

Ibid. f. *Θεόφραστος δὲ ἀγῶνα κάλλους φησὶ γενέσθαι παρὰ Ἠλείοις*. Sequentia docent scribendum esse *γίνεσθαι*.

XIII, 610. b. *πουλυμαθημοσύνης τῆς οὐ κενεώτερον οὐδέν, Ἵππων ἔφη ὁ ἄθεος. ἀλλὰ καὶ Ἡράκλειτος ο θεῖός φησι «πουλυμαθίη νόον ἔχειν οὐ διδάσκει». καὶ ὁ Τίμων δὲ ἔφη «ἐν δὲ πλατυσμὸς πουλυμαθημοσύνης τῆς οὐ κενεώτερον οὐδέν»*. Neque Hipponem versibus scripsisse credo, neque Timonem Hipponis versu pro suo usum esse mihi persuadeo. Itaque nescio an aliud quid Hippo in eandem sententiam dixerit, quod cum excidisset in lacunam ipse ille Timonis versus suffectus est. Exerc. philol. II p. 33.

Ibid. b. *πάντας ἐπιτρῖψαι μᾶλλον*. Non aptum ad loci sententiam *πάντας*, pro quo cum ex B *πάντων* enotatum sit, id *πάντως* scripsi.

Ibid. e. In Alexidis loco vs. 1. doleo librorum scripturam me intactam reliquisse; verissime enim Dobraeus coniecit *ἐς κόρακας ἐρρίφασιν ἐκ τῆς Ἀττικῆς*, merito probatum Herwerdeno.

Ibid. f. *ἔπειτ' οὐκ οἶδ' ὅπως κατεδέξαντο*. Sententia postulat *ὅπως [αὖθις] κατεδέξαντο*.

XIII, 611. b. *Διότιμος* scripsi pro *Θεότιμος*, ut voluerunt Ionsius et Menagius.

Ibid. d. *οὐδὲν γάρ ἐστι τῶν φιλοσόφων φιλοσοφώτερον*. Corrigunt *ἀφιλοσοφώτερον*. Argutius fuerit *φιλασοφώτερον*. Exercit. phil. II p. 33.

Ibid. e. *νομίζω δ'* Sauppius, libri *νομίζων*.

XIII, 612. a. In Pherecratis loco erat *τί μαθόντ'*, praeterea Dobraeus coniecit *κατα μυροπωλεῖν· τί παθόντ'; ἂν ὲ χρῇ καθήμενον* — et vs. 3. *ξυνέδριον τοῖς μειρακίοις λλαλεῖν*.

Ibid. b. *γεγονότα* Sauppius, libri *γεγονέναι*.

Ibid. c. *προδόσεις* scripsi cum Cobeto Mnem. IV p. 500. 'ulgo *προπόσεις*.

Ibid. d. In Lysiae loco post *διαφθείροντα* lacunam indiavit Sauppius.

Ibid. e. *αὑτὸν δ' ἀντὶ* Bekkerus pro *αὐτὸν δὲ ἀντί*.

Ibid. f. Verba *ὅσου ἐλάττους ἦσαν* seclusit Casaubonus.

XIV, 613. f. *Εὐριπίδης ἐν τῇ δεσμώτιδι Μελανίππῃ ἔφη*

μισῶ γελοίους, οἵτινες μὲν ἐπὶ σοφῶν
ἀχάλιν' ἔχουσι στόματα· κεὶς ἀνδρῶν μὲν οὐ
τελοῦσιν αριθμόν, ἐν γέλωτι δ' εὐπρεπεῖς·
οἰκοῦσι δ' οἴκους —

rimo versu male correctum est quod codd. habent *οἵτινές τι ἴ τι σοφῶν*. Melius Musgravius *οἵτινες σοφῶν ἔπι*, quod ecepit Nauckius. Scribendum vero erat *οἵτινες τήτει σοφῶν χάλιν' ἔχουσι στόματα*, quod recipere non dubitavi. Ac oniecit hoc ipsum etiam L. Dindorfius ad Stephani Thesaurum . *τῆτος*. Pro *ἀνδρῶν* suspicabar *ἀστῶν* et sequentia ita cribenda putavi: *ἐν γέλωτι δ' ἐκπρεπεῖς οἰκοῦσιν οἴκους* — isi forte *σὺν γέλωτι δ' εὐτρεπεῖς οἰκοῦσιν* scribendum est e. *εὐτράπελοι*, quod proprie de scurris dicitur.

XIV, 614. a. In Pythiae oraculo

δώσει σοι μήτηρ οἴκῳ, τὴν ἔξοχα τίε.

ro *οἴκῳ* scripsi *οἴκοι*.

Ibid. b. Semus Delius: *πάντα κατὰ τὴν νῆσον θαυμάων ἦλθε καὶ εἰς τὸ λητῷον*. In cod. B *νῆσον ξ θαυμάζων*, uae si etiam Ven. scriptura est, non dubitandum est quin ecte *πάντα ἀποθαυμάζων* scripserim. Nimirum compenium quo *ἀπὸ* scribebatur, fere formam literae ξ referebat, nde passim *ζ'* et *ἀπὸ* confusa esse reperias. V. Cobeti V. L. . 275. Sequuntur continuo haec: *νομίζων τῆς Ἀπόλλωνος ητρὸς ἄγαλμά τι θεωρήσειν ἀξιόλογον, ἰδὼν δ' αὐτὸ ξύλιον ἄμορφον παραδόξως ἐγέλασεν*. Suspicabar scripsisse

Semum *ἰδὼν δ' αὐτόξυλον ἄμορφον*, sed verum est haud dubie *ἰδὼν δ' αὐτὸ ξύλον ὂν ἄμορφον*.

Ibid. c. Anaxandrides *καί τοι πολύ γε πονοῦμεν*. Et metrum et quodammodo etiam sensum restituere licebit scribendo *καί τοι πολλοὶ πολλοῦ γε πονοῦμεν*. Cf. Dindorfius ad Aristophanis Nub. 915.

Ibid. f. *Βῖθυν* scripsi pro *Βίθυν*. V. ad VI 246 d.

XIV, 615. b — c. In Polybii descriptione triumphalium spectaculorum a Lucio Anicio Romanis exhibitorum cum alia obscura et corrupta sunt tum ea quae leguntur litt. c. *συνεπιστρέψαντες δὲ τοὺς μέσους χοροὺς πρὸς τοὺς ἄκρους οἱ μὲν αὐληταὶ φυσῶντες ἀδιανόητα καὶ διαφέροντες τοὺς αὐλοὺς ἀπῆγον ἀνὰ μέρος ἐπ' ἀλλήλους*. Quibus in verbis mirum profecto videri debet pro uno choro, quem initio memoraverat, subito commemorari plures. Quae difficultas vide an ita tolli possit ut pro *μέσους χοροὺς* scribatur *μεσοχόρους*. Nec minus corruptum videtur quod continuo sequitur *ἅμα δὲ τούτοις ἐπικτυποῦντες οἱ χοροὶ καὶ συνεπεισιόντες τὴν σκηνήν*, ubi fortasse *χορευταὶ* scribendum est. In sequentibus quod simul cum pugilibus in scenam prodeunt tubicines et buccinatores, id Tyrrhenorum more factum est, qui ad tibiae cantum pugilatu contendebant, Athen. IV 153 f. Pollux IV 56. Neque initium loci Polybiani vitiorum immune videtur. Verba *ἅμα πάντας* e sequentibus temere repetita esse suspicor, cetera fortasse ita scribenda sunt: *πρώτους εἰσῆγεν αὐλητάς, οἵτινες ἐπιφανέστατοι ἦσαν· οὗτοι δ' ἦσαν Θεόδωρος ὁ Βοιωτός, Θεόπομπος* (excidit fortasse *ὁ Ἑρμιονεύς*), *Ἕρμιππος ὁ Λυσιμαχεύς*. Exercitt. phil. I p. 33. *Λυσιμαχεύς* correxerat iam Schweighaeuserus, qui etiam illud recte monuisse videtur lit. c. pro *ἀπαγαγεῖν* scribendum esse *ἐπαγαγεῖν*. Pro *συνεπεισιόντες τὴν σκηνήν* Hermannus Jenaische A. L. Z. 1843 n. 147 p. 600 a. corrigit *συνεπισείοντες τὴν σκευήν*, quae acuta est et vera emendatio.

Ibid. f. In Dionysii Sinopensis fragm. Herwerden O. C. p. 81 vs. 3. pro *τὴν σχολὴν* corrigit *τῇ σχολῇ*. Vs. 4. Dobraeus, quem secutus sum, *ἐντυγχάνοντα* scripsit pro *τοῦτον τυχόντα*. Vs. 5. *ἥσυχα καθεῖναι* Iacobsius, libri *ἢ συγκαθεῖναι*, quo recepto versus fort. ita scribendus est: *ἥσυχα καθιέναι δ' ἐκ*

τῇ βακτηρίᾳ. Emperius ἥσυχα κατιέναι δ' ἐπί τε τῇ βακτηρίᾳ.

XIV, 616. a. In Theogneti loco dedi praeeunte Bergkio αὐτὸς ἀστὸς τοὺς ξένους, quo adiutus Herwerdenus refinxit αὐτὸς ἀστὸς ὢν ξένους. Libri αὐτὸς αὐτοὺς τοὺς ξένους.

Ibid. e. Melanippides: Ἀθάνα C, ἀθάνατα ABPV, recte ut videtur L Ἀθαναία. Vs. 3. σωματόλυμα scripsi pro σώματι λύμα. Vs. 4. ἐμὲ πᾷδ' libri, ῃ με τᾷδ' Hermannus, οὔ με τᾷδ' Bergkius.

Ibid. f. Ad Telestis versus de Minerva tibiam aspernante, quos tractavi Com. graec. vol. III p. 637. comparari meretur Plutarchus de Ira p. 456 d. καὶ γὰρ τὴν Ἀθηνᾶν λέγουσιν οἱ παίζοντες αὐλοῦσαν ὑπὸ τοῦ σατύρου (Marsyam dicit) νουθετεῖσθαι καὶ μὴ προσέχειν,

οὔτοι πρέπει τὸ σχῆμα. τοὺς αυλοὺς μέθες,
κᾆθ' ὅπλα (καὶ θὦπλα) λάζου καὶ γνάθους εὐσχημόνει.

θεασαμένην δὲ τοῦ προσώπου τὴν ὄψιν ἐν ποταμῷ τινι δυσχερᾶναι καὶ προέσθαι τοὺς αὐλούς. Quae cum aperte e satyrico dramate derivata sint, fortasse ad Euripidis fabulam eam referenda sunt, ex qua haec de Marsya dicta attulit Strabo XIII p. 616. τὰς διωνομασμένας | ναίει Κελαινὰς ἐσχάτοις Ἴδης τόποις. Exerc. phil. II p. 34. In Telestis loco fortasse ἂν σοφὸν scribendum pro ὃν σοφόν. Vs. 2. malim δίαν Ἀθάναν. Vs. 3. ἐκπλαγεῖσαν non recte scripsi pro ἐκφοβηθεῖσαν. Metro satis facit Bergkii transpositio ἐκφοβηθεῖσαν αἶσχος. Vs. 5. χοροκτύπῳ φηρί posui, libri χειροκτύπῳ φηρί.

XIV, 617. a. ἃ παρθενίαν Dobraeus, αι γὰρ παρθενίαν A, ᾳ γὰρ παρθενίαν Schweighaeuser. Fort. praestat τᾷ γὰρ παρθενίαν. De sequentibus τὴν αὐλητικὴν λέγει τὰν ου μεριθοτάταν v. Bergkium, qui criticorum coniecturas apposuit de loco insanabiliter corrupto.

Ibid. b. In Telestis loco erat ἥρμοσε et μούσης νομοαίολον, quod correxit Dobraeus.

Ibid. c — f. De Pratinae hyporchemate dixit Bergkius, quem in omnibus fere secutus sum, nisi quod vs. 12. ubi Iacobsii vestigiis insistens παῖε τὸν Φρύγ' ἀοιδοῦ ποικίλου προαχέοντα edidit, librorum scripturam retinui.

XIV, 618. a. In Ephippi loco scripsi *μειράκιον, εὖ | ἡ 'ν τοῖσιν*. Abest vulgo *εὖ*. Dindorfius *μειράκιον ἡ | ἐν τοῖσιν*, Dobraeus *μειρακίδιον | ἡ 'ν τοῖσιν*. Vs. 4. fortasse scribendum *συναρμόσωσι τοῖς συνοῦσιν οἱ τρόποι*. In sequentibus suspicabar *ἀγνοουμένης δὲ παρὰ πολλοῖς τῆς συναυλίας λεκτέον [τί ἦν]. ἦν τις ἀγών* etc. nisi sufficit *λεκτέον [ὅτι] ἦν τις ἀγών*.

Ibid. b. Antiphanis fragmentum. Vs. 3 et 4. *ὥστε τοὺς αὐλοὺς σύ τε | αὕτη τε λήψεσθ', εἶθ' ἃ μὲν σὺ τυγχάνεις αὐλῶν πέραινε*. Sic correxi quod in libris est *αὐτῇ τελετῇ ψεθείθαμεν συντυγχάνει*. Postrema *εἶθ' ἃ μὲν σὺ τυγχάνεις* Dindorfius repperit. Vs. 6. Dobraeus *ἤδη τι κοινόν ἐστιν, οὐ χωρίς* —

Ibid. c. *πρῶτος εὑρεῖν* pro *πρῶτον εὑρεῖν* praebuit C. Mox *καὶ ηὔλησε* malim quam *καὶ κατηύλησε*. Quae ibid. commemoratur *σικιννοτύρβη* fuit saltatio lasciva cum petulante tibiae cantu coniuncta. Scribebatur *σικυννοτύρβη*.

Ibid. e. Semus Delius in libro de paeanibus: *καὶ τοὺς ὕμνους εἰς τὴν θεὸν* (Cererem) *οὔλους καλοῦσι καὶ ἰούλους. δημητρίουλοι καὶ καλλίουλοι. καὶ «πλεῖστον οὖλον οὖλον ἵει, ἴουλον ἵει»*. Scribendum videtur:

πλεῖστον οὖλον ἵει, ἴουλον ἵει.

ut sit versus hendecasyllabus Phalaecius. De *οὖλος* et *ἴουλος* cfr. Lobeck. ad Aiac. p. 313. Idem metri genus reddendum suspicor incerto poetae apud Plutarchum de Rep. ger. p. 823 a.

Κροισείων ἑλετώτεροι στατήρων.

Ubi vulgo legitur *αἱρετώτεροι*. Exercit. philol. II p. 34. In versu apud Semum fortasse nihil novandum est; neque enim in tali epiphonemate hendecasyllabus necessario requiritur.

XIV, 619. a. *καὶ τῶν μισθωτῶν δέ τις ἦν ᾠδὴ — καὶ βαλανείων ἄλλαι*. Scribendum erat *βαλανέων*.

Ibid. d. Aristoxenus *ἦδον αἱ ἀρχαῖαι γυναῖκες καλύκην τινὰ ᾠδήν*. Non *ἀρχαῖαι* scripserat Aristoxenus, sed *Ἀργεῖαι* vel *Ἀχαιαί*. Cui non repugnat quod statim addit *ἐγένετο δὲ τὸ πάθος περὶ Λευκάδα*.

Ibid. b. *ᾖδοντο δὲ Ἀθήνησι καὶ οἱ Χαρώνδου νόμοι παρ' οἶνον*. Heckerus Philol. Gott. V p. 421. *Κατάνησι* corrigit, *fortasse* recte.

XIV, 620. d. Ἰάσων δ' — ἐν Ἀλεξανδρείᾳ φησὶν ἐν τῷ μεγάλῳ θεάτρῳ ὑποκρίνασθαι Ἡγησίαν τὸν κωμῳδὸν τὰ Ἡροδότου, Ἑρμόφαντον δὲ τὰ Ὁμήρου. Parum mihi credibile videtur Herodoti historias in theatro actas esse, quae res tam mihi mira visa est, ut Herodoto Hesiodi nomen substituere non dubitaverim.

Ibid. e. ὁ δὲ ἰωνικὸς λόγος τὰ Σωτάδου καὶ τὰ πρὸ τούτου ἰωνικὰ καλούμενα ποιήματα. Recepi verissimam Dobraei emendationem ὁ δὲ ἰωνικολόγος. De Pyrete Milesio, qui continuo commemoratur, vide quae dixi Anal. Alex. p. 245.

XIV. 621. c. παραγινόμενον scripsi pro παραγενόμενον.

Ibid. e. In Alexidis loco vs. 4. Herwerdenus Obs. crit. p. 71 coniecit τρουβλίον. Vs. 5. pro σευτλίον scripsi τευτλίον, vs. 6. σεῦτλον pro τευτλίον; sed ἡδέως pro ἀσμένως per errorem illatum est.

Ibid. f. In Strattidis fragmento vs. 4. ὀρτάλιχα, τὸν ἰατρὸν δὲ δή. Ita correxi librorum scripturam ὀρτάλιχον, τὸν ἰατρὸν δέ, quam veram esse credo emendationem, quamvis formae ὀρτάλιξ nullum exemplum habeam. Vs. 5. erat βλέφυραν δὲ τὴν γέφυραν.

Ibid. f. — 622. c. Σικυώνιοι μὲν γὰρ φαλλοφόρους αὐτοὺς (mimos) καλοῦσιν, ἄλλοι δ' αὐτοκαβδάλους, οἱ δὲ φλύακας, ὡς Ἰταλοί· σοφιστὰς δὲ οἱ πολλοί. Θηβαῖοι δὲ τὰ πολλὰ ἰδίως ὀνομάζειν εἰωθότες, ἐθελοντάς. In his quod mimos istos vulgo σοφιστὰς appellatos esse dicit, novum est neque aliunde cognitum; videntur autem ideo sic appellati esse, quoniam non delectare tantum, sed etiam prodesse volebant. Ac constat sophistas et philosophos omnis generis poetas subinde dici: Rhintonem phlyacographum Hesychius s. v. ἄσεκτος Tarentinum philosophum appellat. Quod addit Athenaeus, Thebanos multa singulariter et figurate dixisse, id in sequentibus insigni Strattidis loco comprobavit, ex quo eos ὀπιτθοτίλα de sepia, σάκτας de medico, κωτιλάς de hirundine et alia huius generis dixisse intelligitur. His addi potest ἀνωδόρκας, de quo Hesychius: Ἀνωδόρκας, βρίγχος ὁ ἰχθὺς ὑπὸ Θηβαίων. In sequentibus Athenaeus Semo auctore de Ithyphallis disputat: σιγῇ δὲ διὰ τοῦ πυλῶνος

εἰσελθόντες, ὅταν κατὰ μέσην τὴν ὀρχήστραν γένωνται, ἐπιστρέφουσιν εἰς τὸ θέατρον λέγοντες·

Ἀνάγετ' ἀνάγετε πάντες· εὐρυχωρίαν
τῷ θεῷ ποιεῖτε.
ἐθέλει γὰρ ὁ θεὸς ὀρθὸς ἐσφυδωμένος
διὰ μέσου βαδίζειν.

In his πυλῶνα dicit haud dubie conclave ex quo in orchestram aditus patebat, cuius in mediam partem cum venissent histriones, ad spectatores conversi ithyphallicum illud canebant, cuius primus versus in libris ita scriptus est: ἀνάγετε εὐρυχωρίαν. Quibus quam Tyrwhittus medelam attulit ἀνάγετ' ἀνάγετε κῶμον, εὐρυχωρίαν — ea immerito criticorum plausu excepta est: κώμου enim, si quid video, nullus hic locus est. Hoc tamen recte monuit ἀνάγετε bis scribendum esse. Cfr. Eurip. Phoen. 1369. ἀνάγετ' ἀνάγετε κωκυτόν. Scripsi igitur ἀνάγετ' ἀνάγετε πάντες, recedite, recedite omnes. Consimili modo apud Aristophanem Acharn. 239. appropinquante pompa chorus dicit: ἀλλὰ δεῦρο πᾶς ἐκποδών. Versu tertio vulgo legitur sine sensu ἐσφυρωμένος, quod ἐσφυδωμένος scribendum esse monui Fragm. Com. graec. III p. 610. Cfr. Athenaeus X p. 428. c. οὐ καλῶς — οἱ ἄγοντες (τὸν Διόνυσον) ἐπὶ τῆς ἁμάξης διὰ μέσης τῆς ἀγορᾶς οἰνωμένον. De phallophororum habitu Semus l. l. haec scripsit: οἱ δὲ φαλλοφόροι προσωπεῖον μὲν οὐ λαμβάνουσι, προπόλιον δὲ ἐξ ἑρπύλλου περιθέμενοι καὶ παιδέρωτας (—ἔρωτος) ἐπάνω τούτου ἐπιτίθενται στέφανον (τε) δασὺν ἴων καὶ κιττοῦ. In his haud immerito interpretibus offensioni fuit vocabulum προπόλιον, quod qui προβόλιον scribi voluere Coraes (non Casaubonus, ut Dindorfius dicit) et Welcker ad Theogn. XC. venabulum pro capillitio intulisse censendi sunt. Rectius scribendum censuissent προκόμιον, de quo Pollux II, 30. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ πηνίκη, καὶ προκόμιον προσθετὸν οὐ γυναιξὶ μόνον ἀλλὰ καὶ ἀνδρῶν οἱ ἐνδεῶς τριχῶν ἔχοντες εἰς κόμης λόγον πράττουσι. Ubi πράττουσι ex περιάπτουσι corruptum videtur. Confer praeterea Strab. III, 4, 17. Athen. XII p. 523 a. Suidam s. v. πηνίκη. Forsan tamen servari potest προπόλιον, quod nomen cum proprie de capillitio canis obtegendis destinato dictum esse videatur,

postea ut fit de quovis capillitio usurpari potuit. Exercit. phil. I p. 41.

XIV, 622. c. καυνάκας pro αὔνακας scripsi cum Casaubono. Ibid. e. ἐβουλεύοντο τί χρὴ ποιεῖν, ἕως παρελθὼν ὁ Σόφων αὐτῷ μάγειρος γεγωνότερον ἐφθέγγετο, ὡς πάντας ἀκούειν, τὰ ἐξ Αὔγης ἔπη Εὐβούλου. Pro ἔπη, quod de iambicis versibus Athenaeus vix dixerit, cod. B habet εἶπεν. Idem cum reliquis libris post γεγωνότερον addit δέ, quod Schweighaeusero praeeunte delevit Dindorfius. Scribendum potius: ἕως παρελθὼν ὁ Σόφων αὐτῷ μάγειρος (γεγωνότερον δὲ ἐφθέγγετο ὡς πάντας ἀκούειν) τὰ ἐξ Αὔγης εἶπεν Εὐβούλου. Exercit. phil. I p. 45.

In ipso Eubuli loco vs. 5. vulgo legitur κατηλόηται γαστρὸς ἐν μέσῳ κύκλος, ubi cum κατηλόηται vix recte dictum sit et codd. fere habeant κατήλοισται, id κατηλόκισται scribendum putavi collata Hesychii glossa Κατηλόκισται· ἀνηλόκισται, ἀνέσχισται. Videtur hunc ipsum Eubuli locum respexisse. Vs. 5. προσκάεθ' de vitio suspectum est. Vs. 7. νενωγάλισται scripsi pro ἐνωγάλισται. Vs. 9. παρεγκέκαπται σταμνί' ἐννέ' ἢ δέκα. Ita Valckenarius dedit pro στέρανι' vel στάρνι'. Dindorfius τ' ἀρνί', quod neque propter particulam τε neque aliam ob causam, quam indicavi Fragm. Com. III 213, probari potest. Herwerdenus Observ. crit. p. 58 κρανί' coniecit. Vs. 10. λαβεῖν scripsi pro φαγεῖν.

XIV, 623. a—c. In Antiphanis loco Βοιωτίας scripsi pro Βοιωτία. Nomen puellae fortasse fuit Κωπαΐς. Vs. 8. λέγεις μάγειρον ζῶντα. Haec per interrogationem efferenda erant, id quod sententia loci postulat. Hoc enim dicit, coquum qui talia apparet in tota rerum natura non reperiri. Vs. 10. λοπισθεὶς C, probante Cobeto, quo auctore ἁλσὶ addidi et πασθεὶς ex C posui pro σπασθείς. Ib. ἐκστραφεὶς pro στραφεὶς Cobetus. Vs. 11. μέρος quod vulgo post τέλος legitur delevi. V. Com. gr. III p. 127. et Iacoby Suppl. p. CLXXI. Vs. 15. ἐπῳδὰς Cobetus. Vs. 17. σύννομον Herwerden. Vs. 21. σαρκὸς πυρωτοῖς ἀνθράκων ῥαπίσμασιν corrigunt πυρωθεῖσ'. Si quid mutandum est, malim omnino πυρωποῖς. Tum ῥιπίσμασιν Abreschius. Vs. 22. ξανθαῖσιν αὔραις.

Piersonus malebat αὐγαῖς. Sed v. Com. graec. l. l. et Quaest. Menandr. I p. 6.

Ibid. c. In Clearchi fragmento γόγγρων τε λευκῶν κρέασι refinxi pro γόγγρῳ τε λευκῷ πᾶσι, et vs. 4. περίσαρκον pro περίσαργον posui, ut Schweighaeuserus suaserat.

Ibid. e. Eupolis ἡ μουσικὴ πρᾶγμ' ἐστὶ βαθύ τι καὶ καμπύλον. Grotius βαθὺ καὶ καμπύλον. Fortasse βαθύ τι κἄγκυλον.

Ibid. f. In Anaxilae vs. 2. Dobraeus scribebat ἀεί τι τίκτει κατ' ἐνιαυτὸν θηρίον. Libri ἀεί τι καινὸν κατ' ἐνιαυτὸν τίκτει θηρίον, correxit Morellus. In sequente Theophili loco erat βέβαιος ἡ μουσική.

XIV, 624. f. Pratinas μήτε σύντονον δίωκε μήτε τὰν ἀνειμέναν ἰαστὶ μοῦσαν. Cf. Eunapius p. 80 Bonn. de tragoedo dicens σφοδρότερον ἤχησε, καὶ ὑφῆκεν αὖθις, εἶτα ἐπήγαγεν ἁρμονίαν σύντονον. Vs. 2. μέσαν pro μέσσαν scripsi ex PVL, μεσ(σ)αν B, propter numeros totius loci, qui puris trochaeis constant. In sequente eiusdem poetae fragmento πρέπει τοι πᾶσιν ἀοιδὰ λαβράκταις αἰολὶς ἁρμονία, recte ut videtur Bergkius coniecit ἀοιδολαβράκταις, nisi praeferas ἀοιδοῖς λαβράκταις. Cod. A ἀοιδα (η) i. e. ἀοιδός.

XIV, 625. c. σκολιὰ scripsi pro σκαιὰ cum Casaubono, qui σκόλια. Statim malim [τὴν] ἰαστί.

XIV, 627. a. De Alcaei fragmento v. Bergkium, quo auctore praeter minutiora quaedam vs. 5. scripsi κοίλαι et vs. 6. κυπάττιδες. Vulgo κοῖλαι et κυπτατίδες.

XIV, 628. a. Archilochus apud Philochorum ὡς Διωνύσου ἄνακτος καλὸν ἐξάρξαι μέλος. Sic Hermannus, libri ὡς Διωνύσοιο ἄνακτος. Vs. 2. οἴνῳ συγκεραυνωθεὶς φρένας. Respicit Callimachus Fragm. 223. τοῦ τε μεθυπλῆγος φροίμιον Ἀντιλόχου, ubi Ἀρχιλόχου scribendum et ego monui apud Bergkium P. L. p. 553. et Heckerus Comm. Callim. p. 146. sed utroque nostrum prior Ruhnkenius Ep. a Tittmanno ed. p. ** quamvis versus Archilochei immemor. Ceterum ex Philochori verbis apud Athenaeum conicias in Archilochi carmine aliquid de Apolline secutum esse. Itaque nescio an cum versibus illis coniungendus sit hic ab Athenaeo IV p. 180 e. servatus αὐτὸς ἐξάρχων πρὸς αὐλὸν Λέσβιον παιήονα, ubi fort.

αὖτις ἐξάρχων scribendum, participium pendebat a sequenibus. Praeterea in Phlilochori verbis Hermannns pro μέλποντες corrigit μέλπουσι.

Ibid. e. μηδὲν λέγοι. V. Hermannum ad Aeschyli Agam. 58. cf. p. 628 b.

Ibid. f. In Platonis loco libri ὀρχοῖθ' εὖ, nescio quis ὀρχεῖτ', recte opinor. Vs. 2. fortasse τάδην ἑστῶτες ὠρύονται pro στάδην; notum est quid sit τείνειν φωνήν, quamquam τάδην ἑστάναι per se recte dictum est, v. Lobeck Paral. p. 533.

XIV, 629. a. Epigramma poetae anonymi:

ἀμφότερ', ὠρχεύμαν τε καὶ ἐμμώσως ἐδίδαξα
ἄνδρας. ο δ' αὐλητὰς ἦν Ἄνακος Φιαλεύς.

Pro ἐν μώσαις, quod non intelligo, scripsi ἐμμώσως i. e. ἐμμούσους. Alii fortasse praeferent εὐμώσως. Vs. 3. εἰμὶ ἐ Βακχείδας. BP βακχίδα, unde scripsi Βακχιάδας. Continuo Dindorfius Καφισίας pro Καφησίας in notis.

Ibid. c. Multa τῶν καλουμένων πυρριχῶν genera esse dicit, ὡς παρὰ Κρησὶν ὀρσίτης καὶ ἐπικρήδιος. Hoc postremum nomen si ad Cretam spectat, ἐπικρήσιος potius quam ἐπικρήδιος scribendum videtur.

Ibid. d. μακτροτυπίας pro μαρκτυπίας scripsi cum Schweighaeusero. Coraes μακτριστρίας. Mox pro ποικιλώτερα Coraes ἀποικιλώτερα. Aliud latere videtur.

In sequentibus memoratur saltatio Τελεσιάς dicta: μακεδονικὴ δ' ἐστὶν αὕτη ὄρχησις, ᾗ χρησάμενοι οἱ περὶ Πτολεμαῖον Ἀλέξανδρον τὸν Φιλίππου ἀδελφὸν ἀνεῖλον. Attigit haec Wesselingius ad Diodorum Sic. XV 71, qui quod telesiadem ab armatis saltatam esse suspicatur, id non in coniectura positum est, sed disertim testatur Hippagoras Athenaei XIV p. 630 a. Ptolemaeum autem dicit Aloritam, de quo cf. schol. Aeschinis de parapresb. § 22, ubi interfecto Alexandro quinque per annos Macedoniae imperium tenuisse dicitur, qua in re notandus est dissensus ab Athenaeo. Exerc. phil. I p. 34.

Ibid. e. παρὰ δὲ Συρακοσίοις καὶ Χιτωνέας Ἀρτέμιδος ὄρχησίς τίς ἐστιν ἴδιος καὶ αὔλησις. Haec verba Schweigh. ita intellexit, ut Χιτωνέας ipsum saltationis nomen fuisse id-

que masculino genere ὁ *Χιτωνέας* efferendum existimaret. Non credo id fieri posse, sed corrigendum potius arbitror *χιτωνέα*. De Diana Chitonea dixit Stephanus Byz. v. *Χιτώνη· οὕτως ἡ Ἄρτεμις λέγεται· καὶ Χιτωνία, ὡς παρὰ Μενίππῳ ὁ Βυζάντιος**) *καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Σφιγγί*

καὶ τὸ τῆς Χιτωνόης αὐλησάτω τίς μοι μέλος.

Ita haec in cod. Vratisl. scripta sunt. Corrigendum *τὸ τᾶς Χιτωνέας*, quam formam praeter Athenaeum tuetur Hesychius *Κιθωνέα· ἐπίθετον Ἀρτέμιδος*, ubi fallitur Alberti Cithonem Dianam Hesychii errore pro Itonia memoratam existimans. Imo ut *κιθὼν* dicitur pro *χιτών*, ita etiam *Κιθωνέα* recte dictum est pro *Χιτωνέα*. Haud raro enim diis cognomina a vestimentis, quibus eorum imagines indutae erant, imponebantur. Ceterum his exemplis formae *Χιτώνεος* uti poterat Lobeck. ad Aiac. p. 119. Pro *ἴδιος* sine causa requirunt *ἰδία*, ut praeter Herodianum Dict. solit. p. 7, 6. docet Athen. XI p. 489 c. *περὶ τὴν ἴδιον τροφήν*. Ita enim corrigendum pro *ἀίδιον*, non ut Schweigh. voluit *ἰδίαν*. Exercit. philol. I p. 45. II p. 35.

Ibid. f. *ἦν δὲ ὁ σκὼψ τῶν ἀποσκοπούντων τὸ σχῆμα, ἄκραν τὴν χεῖρα ὑπὲρ τοῦ μετώπου κεκυρτωκότων. Αἰσχύλος ἐν Θεωροῖς «καὶ μὴν παλαιῶν τῶνδέ σοι σκωπευμάτων»*. Diversa confundit scriptor saltationis genera, quorum quod verbis hisce describit, non *σκὼψ* dicebatur sed *σκοπός*, quod ipse in sqq. memorat Athenaeus. Cf. Hesychius *ὑπόσκοπον χέρα· Αἰσχύλος· ὥσπερ οἱ ἀποσκοποῦντες οὕτω κελεύει σχηματίσαι τὴν χεῖρα, καθάπερ τοὺς Πᾶνας ποιοῦσι. σχῆμα δέ ἐστιν ὀρχηστικὸν ὁ σκοπός*. Tale Thesei schema est apud Sophoclem Oed. Col. 1650. Longe aliud est *σκὼψ* et *σκώπευμα* a scope avi imitatrice dictum, de qua (v. Aelianum H.

*) Menippus illam Chitoneae Dianae saltationem in Symposio commemorare potuit, in quo ille de aliis quoque saltationum generibus egerat. Athenaeus l. l. *καλεῖται δὲ καὶ ἄλλη ὄρχησις κόσμου ἐκπύρωσις, ἧς μνημονεύει Μένιππος ὁ κυνικὸς ἐν τῷ Συμποσίῳ*. Ex quo corrige Hesychium *Κόσμου ἐμπύρωσις· ὄρχησις*, quod *ἐκπύρωσις* scribendum est. Sed in Stephani loco, qui aperte corruptus est, egregie placet quod Salmasius legendum esse coniecit *ὡς Παρμένων ὁ Βυζάντιος*. Exerc. phil. I p. 45.

A. XV, 28. et Polluc. IV, 103. In Aeschyli versu *καὶ μὴν παλαιῶν τῶνδέ σοι σκωπευμάτων* fortasse *τῶνδέ σου* scribendum est.

XIV, 630. b. *πρώτη δὲ εὕρηται ἡ περὶ τοὺς πόδας κίνησις τῆς διὰ τῶν χειρῶν.* Pro *πρώτη* scripsi *προτέρα*. In iis quae continuo sequuntur *εἰσὶ δέ τινις οἳ καί φασι ποιητικῶς τὴν σίκιννιν ὠνομάσθαι ἀπὸ τῆς κινήσεως*, aperte corruptum est *ποιητικῶς*, quod vide an *πολιτικῶς* scribendum sit. Vitium item haeret in sequentibus *οὐ γὰρ ἔχει πάθος αὕτη ἡ ὄρχησις (ἡ σίκιννις), διὸ οὐδὲ βραδύνει.* Quid enim magis convenit concitato illi saltationis generi quam *πάθος*? Itaque *ἦθος* scribendum videtur, de quo v. egregiam Valckenarii notam ad Theocriti Adon. p. 329.

XIV, 631. b. *ἐρρύθμους φοράς τινας ἀποτέμνοντες καὶ σχήματά τινα τῶν χειρῶν κατὰ τὸ ἁπαλόν.* Scribendum ex C *ἀποτελοῦντες* et e Schweighaeuseri coniectura *κατὰ τὸ ἅπαλον*.

Ibid. d. *ἡ δ' ἐμμέλεια σπουδαία, καθάπερ καὶ ἡ παρ' Ἀρκάσι κίδαρις.* Hoc saltationis genus, a nemine praeterea commemoratum, Cereri sacrum fuisse suspicor, quam *Κιδαρίας* nomine a Pheneatis cultam fuisse e Pausania VIII, 15. intelligitur. Nominis haec opinor causa fuit, quod Ceres apud Pheneatas capitis tegumento Persicae tiarae adsimilato ornata erat. Paulo post lit. e. Casauboni admonitione adiutus corrigo *ηὔλησεν ἀπὸ τῶν αὐτῶν αὐλῶν πάσας τὰς ἁρμονίας.*

Ibid. f. *διατρίβων αὐτὸς ἔτι ἐν τῷ ὑποσκηνίῳ.* Nisi scriptor *τὸ ὑποσκήνιον* novo significatu de loco scenae vicino h. e. pone scenam sito dixit, memor frequentissimae praepositionum *ὑπὸ* et *παρὰ* permutationis pro *ὑποσκηνίῳ* correxerim *παρασκηνίῳ*. Cf. Philol. Gotting. XXIII p. 314. In sequentibus erat *Ἀντιγενίδου*.

XIV, 632. b. *εἰς μεγάλην διαφθορὰν προελήλυθεν ἡ πάνδημος μουσική.* Sunt Aristoxeni verba, in quibus *περιελήλυθεν* requiro.

Ibid. c. *ἔοικεν ἡ παλαιὰ τῶν Ἑλλήνων σοφία τῇ μουσικῇ μάλιστα εἶναι δεδομένη.* Recte Casaubonus et Schweigh. *ἐνδεδεμένη*. Aeschyli versum, qui ibidem affertur, restituit Butlerus, erat *καλὰ* pro *κάρτα*.

Ibid. d. τοὺς πολλούς. Delendus articulus.

In sequentibus scriptor de versibus ἀκεφάλοις, λαγαροῖς et μειούροις disserit. Ad postremum hoc quod attinet, magna ubique deprehenditur librorum inconstantia, quorum alii id μείουρος alii μύουρος scribunt. Ac mihi unice analogiae convenire videtur altera forma, quam etiam metri lex sustentat apud Nicandrum Ther. 225. νηδύος· ἡ δὲ μύουρος ὑφ' ὁλκαίῃ τετάνυσται et apud Dionysium Perieg. 404. εἰδομένη πλατάνοιο μυουρίζοντι πετήλῳ. Eandem requiro apud Terentium Maurum vs. 1929. ubi editur quemque miouron Achaica gens vocitare solita est. Nec respuit lex metrica apud Nicandrum Ther. 287. τέτριπται μύουρος (vulgo μείουρος) ἀπὸ φλογέοιο καρήνου. Cui consimile est quod legitur Ther. 417. σπέρχεται ἐκ μύωπος ἀηθέα δέγμενος ὁρμήν. Contrariam sententiam tuetur Bernhardy ad Dionysii l. l. qui quod non dubitari posse dicit, quin falsum vocabulum μύουρος sensim in libros et vulgarem scripturam irrepserit, id ego de altera potius forma dixerim, quam tuentur optimi libri Pausaniae X, 16. omnes apud Aristotelem A. P. XXVI, 6. aliisque locis. Quem paulo post Athenaeus affert in λαγαρῶν exemplis versum Homericum, αἶψα δ' ἄρ' Αἰνείαν υἱὸν φίλον Ἀγχίσαο, is neque in nostris Homeri exemplis comparet *), neque lagari versus numeros habet, nisi aut Αἰνέαν scribatur aut φίλον υἱόν, quorum etsi neutrum satis probabile est, tamen alterum secutus sum. Exerc. phil. II p. 35.

Ibid. μηδεὶς ἀκέφαλος ἔσται μήτε λαγαρὸς μήτε μύουρος. Corrige μηδεὶς [μήτε] ἀκέφαλος.

XIV, 633. a. Pratinae versum qui sic vulgo legitur λάκων ὁ τέττιξ, correxit Dobraeus, qui quod acute restituit λακωνοτέττιξ, apte comparari potest cum ἀττικοπέρδιξ. In lyrico versu μέλεα μελιπτέρωτα Μοισᾶν, vulgo Μουσᾶν scribitur.

Ibid. c. εἰς τὸ συμφανές. Intelligerem εἰς τὸ συμπαθές.

Ibid. d. ἡγήσατο et alia quaedam h. l. corrupta videntur.

Ibid. e. τῶν καθ' αὑτό scripsi pro τῶν καθ' αὑτόν.

---

*) Non magis in nostris Homeri exemplaribus comparent quae leguntur apud Athenaeum IV p. 137 f. καὶ γὰρ ἐκεῖνος (Homerus) τοὺς ἀριστεῖς συνάγων πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα φέρετο δ' ἄλφιτα φησίν.

Ibid. f. Philetaerus εἰς τὸν πίθον φέρουσι τὸν τετρημένον. Qui post hunc sequebatur versus, in eius initio fuit fortasse ὕδωρ.

XIV, 634. e. De Anaxandridis versu,

μάγαδιν λαλήσω μικρὸν ἅμα σοι καὶ μέγαν,

v. ad IV p. 182 c.

Ibid. f. ἐλλείπειν οὖν δεῖ παρὰ τῷ Ἴωνι τὸν τὲ σύνδεσμον. Pro δεῖ requiro λέγει. In Ionis fragmento ex Omphala servato:

ἀλλ' εἶα Λυδαὶ ψάλτριαι παλαιθετῶν
ὕμνων ἀοιδοὶ τὸν ξένον κοσμήσατε,

pro κοσμήσατε scripsi κοιμήσατε. Herculem dicit bene potum et coenatum Lydiarum puellarum cantu consopiendum esse.

XIV, 635. a. Si recte Theophili locum intelligo, vs. 3. οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ταὐτὸν ᾄσεται μέλος nescio an ἡμῖν poeta scripserit.

XIV, 636. a. Διογένης ὁ τραγικὸς διαφέρειν πηκτίδα μαγάδιδος λέγων οὕτως ἐν Σεμέλῃ. Diogeni Sinopensi, cynico philosopho nobilissimo, Diogenes Laert. VI, 80. septem tragoedias tributas fuisse memoriae prodidit, easque hoc ordine recensuit: Ἑλένη, Θυέστης, Ἡρακλῆς, Ἀχιλλεύς, Μήδεια, Χρύσιππος, Οἰδίπους. Has tragoedias nunquam, ut mihi quidem videtur, in scena exhibitas atque ei tragoediarum generi, de quo Lobeckius Aglaoph. p. 977 exposuit, adnumerandas, Satyrus Philisco Aeginetae, Diogenis discipulo *), Phavorinus autem Pasiphonti nescio cuius Luciani filio assignabat. Diog. Laert. l. l. εἴγε αὐτοῦ αἱ τραγῳδίαι καὶ μὴ Φιλίσκου τοῦ Αἰγινήτου ἐκείνου γνωρίμου ἢ Πασιφῶντος τοῦ Λουκιανοῦ, ὅν φησι Φαβωρῖνος ἐν παντοδαπῇ ἱστορίᾳ μετὰ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ συγγράψαι. Idem § 80: τὰ τραγῳδάρια φησιν ὁ Σάτυρος Φιλίσκου εἶναι τοῦ Αἰγινήτου, γνωρίμου τοῦ Διογένους. Eundem dissensum commemorat Iulianus Orat. VI p. 210 c. τὰς ἀναφερομένας δὲ εἰς τὸν Διογένη τραγῳδίας, οὔσας μὲν καὶ ὁμολογουμένας κυνικοῦ τινος συγγράμματα, ἀμφισβητουμένας δὲ κατὰ τοῦτο μόνον,

*) De Philisco Aegineta cfr. Naekii sched. crit. p. 25 sq. et Goellerum de Philisto hist. p. 114.

εἴτε τοῦ διδασκάλου τοῦ Διογένους εἰσίν, εἴτε τοῦ μαθητοῦ Φιλίσκου, τίς ἐπελθὼν (adde οὐκ ἂν) βδελύξαιτο καὶ νομίσαιτο (f. νομίσαι) ὑπερβολὴν ἀρρητουργίας οὐδὲ ταῖς ἑταίραις *) ἀπολελεῖφθαι; Idem VI p. 186 c. αἵτε γὰρ θρυλούμεναι Διογένους τραγῳδίαι Φιλίσκου τινὸς Αἰγινήτου λέγονται εἶναι· καὶ εἰ Διογένους δὲ (add. δὴ) εἶεν, οὐθὲν ἄτοπόν ἐστι τὸν σοφὸν παίζειν. Quibus adde quae idem dicit Orat. VII p. 212 in. οὗτος οὖν ὁ Διογένης ὁποῖός τις ἦν τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς καὶ τὰ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, μὴ διὰ τῶν Οἰνομάου λόγων μηδὲ τῶν Φιλίστου τραγῳδιῶν, αἷς ἐπιγράψας τὸ Διογένους ὄνομα τῆς θείας πολλά ποτε κατεψεύσατο κεφαλῆς, ἀλλὰ δι' ὧν ἔδρασεν ἔργων ὁποῖός τις ἦν γνωριζέσθω. Quae omnia si quis animo comprehendat, nihil his sive Diogenis sive Philisci tragoediis immundius, nihil cothurni sanctitate indignius fuisse intelliget. Atque idem etiam Clemens indicat Strom. II p. 177, 31 Sylb. τί γὰρ ἕτερον ἡ τρυφὴ ἢ φιλήδονος λιχνεία καὶ πλεονασμὸς περίεργος πρὸς ἡδυπάθειαν ἀνειμένων; ἐμφατικῶς Διογένης ἔν τινι τραγῳδίᾳ γράφει·

Οἵ τῆς ἀνάνδρου καὶ διεσκατωμένης
τρυφῆς ὑφ' ἡδοναῖσιν ἀχθέντες κέαρ
πονεῖν θέλοντες οὐδὲ βαιά —

καὶ τὰ ἐπὶ τούτοις, ὅσα αἰσχρῶς μὲν εἴρηται, ἐπαξίως δὲ τῶν φιληδόνων. Quorum versuum secundus ita scribendus est: τρυφῆς ὑφ' ἡδοναῖσι σαχθέντες κέαρ, cll. Cercida apud Stobaeum Flor. IV, 43. ἀνέρες ὧν τὸ κέαρ | παλῷ σέσακται καὶ δυσεκνίπτῳ τρυγί. Quam alienae autem hae tragoediunculae a scenae dignitate fuerint vel ea docent quae e Thyesta commemoravit Diog. Laert. l. l. § 73. μηδ' ἀνόσιον εἶναι τὸ καὶ τῶν ἀνθρωπείων κρεῶν ἅψασθαι, ὡς δῆλον ἐκ τῶν ἀλλοτρίων ἐθῶν· καὶ τῷδε (fort. τῷ) ὀρθῷ λόγῳ πάντα ἐν πᾶσι καὶ διὰ πάντων εἶναι λέγων. καὶ γὰρ ἐν τῷ ἄρτῳ κρέας εἶναι καὶ ἐν τῷ λαχάνῳ ἄρτον· καὶ τῶν σωμάτων τῶν λοιπῶν ἐν πᾶσι διά τινων ἀδήλων πόρων καὶ ὄγκων εἰσκρινομένων καὶ συνατμιζομένων, ὡς δῆλον ἐν τῷ Θυέστῃ ποιεῖ. Ex quibus intelligitur Diogenem Thyestae fabula

*) Ita pro ἑτέραις correxit Menagius ad Diogenem Laert. l. l.

ita usum esse, ut humanarum carnium esum defenderet. Cf. Chrysippus apud Diog. Laert. VII, 188. et Sext. Emp. p. 170 Bekk. Eodem spectat Theoph. ad Autol. III, 4. πρὸς τούτοις ἀθεωτέρα τις φωνὴ εὑρίσκεται ἡ τοῦ Διογένους διδάσκοντος τὰ τέκνα τους ἑαυτῶν γονεῖς θυσίαν ἄγειν καὶ τούτους κατεσθίειν. His expositis Suidae locum expendamus, apud quem haec habes: Διογένης ἢ Οἰνόμαος, Ἀθηναῖος, τραγικός· γέγονεν ἐπὶ τῆς τῶν λ καταλύσεως. δράματα αὐτοῦ Ἀχιλλεύς, Ἑλένη, Ἡρακλῆς, Θυέστης, Μήδεια, Οἰδίπους, Χρύσιππος, Σεμέλη. Ubi aetatis notationem ab Eudocia omissam qui ineptissimum additamentum appellat Bernhardius, etiam de patria quae adduntur in dubium vocare debebat. At verissime sine dubio Suidas, nisi quod diversos Diogenes temere confudit, alterum cynicum, cuius septem fabulas etiam a Laertio commemoratas recenset, alterum Atheniensem poetam tragicum, post solutam triginta dominationem clarum, cuius ex Semele quod Athenaeus affert fragm. XIV p.636 a. id ipsum est quod nobis haec commentandi ansam praebuit. Horum enim versuum ea est indoles, ut a foeda Diogenis cynici dictione longissime recedant. Neque omittendum apud Suidam Semeles nomen ceteris fabulis, quas litterarum ordine recensuit *), postponi. Nimirum tribus auctoribus, ex quibus sua de Diogene tragico derivavit, Suidas usus est, primum anonymo, cui priora debet Διογένης — καταλύσεως, tum Diogene Laertio, ex quo fabularum titulos immutato ordine apposuit, denique Athenaeo, cui Semeles fabulae notitiam debet. Unum restat de quo aliquid dubitationis mihi subnatum est, dico Diogenis Atheniensis cognomen Οἰνόμαος, cuius dum quis probabilem rationem reddiderit, suspicari licet hac etiam in re Suidam a recta ratione aberrasse. Nimirum Oenomaus Gadarenus et vitae genere et philosophiae professione et scriptorum indole et instituto Diogeni cynico extitit simillimus: uterque fuit cynicus, uterque scripsit Πολιτείαν, uterque denique cynicarum tragoediarum auctor habitus est. Iulianus l. l. p. 210. commemoratis Diogenis tragoediis ita pergit: ταῖς Οἰνομάου

*) Idem fecit in recensu fabul. Aristoph. Cratet. Platon. Stratt. aliorumque plurium.

ıbstituit Xylander, quem imprudenter secutus sum ad uphor. Fr. CXI.

Ceterum hunc de utriusque Diogenis tragoediis excursum iu ante Welckeri de eodem argumento disputationem (*Trag. r.* p. 1035 sqq.) literis mandavi. Uter *rectius causam dis*eptaverit penes lectores iudicium esto. Exercit. philol. p. 46—49.

Ibid. In Diogenis loco vs. 1. *Ἀσιάδας* pro *Ἀσιάδος* scripsi um Dalecampio. Vs. 2. reposui *κυβέλας*, ut adiectum sit, ro *Κυβέλας*. Vs. 6. *βακχίας* scripsi pro *βακτρίας*, certe actrianae virgines quo pacto Halyn accolere dici possint, escire me fateor. Vs. 10. pro *ὁμονοεῖ* fortasse *ὁμοθροεῖ* :ribendum est.

Ibid. b. Erat *σαμβύκαι* et *ἰαμβύκαι*.

Ibid. d. De fragmento hymni in Cererem v. Bergkium PL. . 1027. In Hermippi loco pro *κρεμβαλίζουσι* Dindorfio uctore scripsi *κρεμβαλιάζουσι*.

Ibid. f. *Ἀπολλόδωρος δ' ἐν τῇ πρὸς τὴν Ἀριστοκλέους πιστολὴν ἀντιγραφῇ*. Aristoclis epistola musici argumenti ıit, unde conicere licebit Aristoclem hunc eundem esse, cuius ıusica scripta Athenaeus IV 147 c. XIV 620 c. aliisque locis ommemorat. Quae si vera sunt, simul aetatem viri tenemus, iquidem Apollodorus, ad quem epistolam illam dederat, vix llus esse potest quam quem omnes norunt literator Athenienis. Exercit. phil. II p. 36.

XIV, 637. a. In Telestae fragmento scripsi

κερατόφωνον ἐρέθιζε μάγαδιν,
ἐν πενταράβῳ χορδᾶν ἀριθμῷ
χεῖρα καμψιδίαυλον ἀναστρωφῶν τάχος.

ulgo *πενταράβδῳ*, pro quo C. suppeditavit *πενταράβῳ*. Pro ριθμῷ fortasse scribendum est *ῥυθμῷ*, et *ἀναστρωφᾶν* αχὺς pro *ἀναστρωφῶν τάχος*. De primo versu dixi ad Theocr. XV, 146. et Com. graec. III p. 180.

Ibid. b. *Σῆμος — τοὺς ἀγκῶνας αὐτοῦ ἐξεργάσασθαι*. ecipere debebam quod Schweigh. coniecit *ἐξειργάσθαι*. Nisi ›rte *τὸν εὑρόντα* excidit, quod etiam aliam ob causam comıendatur. Sequentia, in quibus cod. A *ἧς* ante *Σκάμων* inerit, nondum emendata sunt.

Ibid. e. *διείρας δὲ τὴν εὐώνυμον χεῖρα πρὸς τὴν ἐπιβολὴν καὶ τῇ ἑτέρᾳ χρησόμενος τῷ πλήκτρῳ καθ' ὁποίαν ἂν πρώτην ἤρεῖτο τῶν ἁρμονιῶν μετέστρεφε τῷ ποδὶ τὴν βάσιν εὔτροχον οὖσαν.* Omnino necessaria est non memorata a Dindorfio Schweighaeuseri emendatio *διάρας* pro *διείρας*. Tum malim *τὴν ἑτέραν*, utramque enim manum artifex extendebat, alteram ut instrumentum ea prehenderet, dextram ut plectro uteretur. In sequentibus *καθ' ὁποίαν ἂν πρώτην ᾔρεῖτο τῶν ἁρμονιῶν*, scribendum *καθ' ὁποίαν οὖν πρώτην*.

XIV, 638. b. Timomachus tradiderat *πρῶτον* (Stesandrum) *ἐν Δελφοῖς κιθαρῳδῆσαι τὰς καθ' Ὅμηρον μάχας ἀρξάμενον ἀπὸ τῆς Ὀδυσσείας.* Possunt haec sane ad Ulixis cum procis pugnam referri; nihilominus *Ὀδυσσείας* suspectum est, ac fortasse *Διομηδείας* scribendum est.

Ibid. *ἄλλοι δὲ πρῶτόν φασι παρ' Ἐλευθερναίοις κιθαρίσαι τὰς ἐρωτικὰς ᾠδὰς Ἀμίτωνα τὸν Ἐλευθερναῖον, οὗ καὶ τοὺς ἀπογόνους Ἀμίτορας καλεῖσθαι.* Amitoris posteri cuius analogiae lege Amitores appellari potuerint non intelligitur. Accedit quod neque *Ἀμίτων* neque *Ἀμίτωρ* graece sonat. Quo modo haec expedienda sint cod. Ven. docet, qui pro *Ἀμίτωνα* habet *Ἀμήτορα*, et *Ἀμήτορας* pro *Ἀμίτορας*. Proinde scribendum est *Ἀμήτορα τὸν Ἐλευθερναῖον*, et *τοὺς ἀπογόνους Ἀμητορίδας*. Quod plane confirmat glossa Hesychii *Ἀμητορίδας· κιθαριστάς. Κρῆτες.* Exercit. phil. II p. 36.

Ibid. c. In Anaxandridis loco *εὐρύθμως* scripsi praeeunte Schweighaeusero; libri *εὔρυθμος*.

Ibid. d. e. Chionides *ταῦτ' οὐ μὰ Δία Γνήσιππος οὐδὲ Κλεομένης*. Vulgo *οὐδ' ὁ Κλεομένης*. Praeterea malim *μὰ Δί' οὐ Γνήσιππος οὐδὲ Κλεομένης*. V. Com. graec. II p. 27. Vs. 2. erat *ἐννέα χορδαῖς*. Porsonus *ἐννέ' ἂν χορδαῖς*, Schweigh. *ἐννεαχόρδοισιν*. Tum libri *κατεγλυκάνατο*. In sequente fragm. vs. 2. Dindorfius *ἀειδέν*, et *ἔστ'* Hermannus. Vs. 4. Herwerdenus Observ. crit. p. * * * *ἔχουσιν* pro *ἔχοντας* scripsit, citra necessitatem. In Cratini loco *ἐρῶντα* pro *ἔρωτα* Dalecampius. Tum Dobraeus *ὦ Γνήσιππέ πω; πολλὴ χολή*, vulgo *ὦ Γνήσιππε; ἐγὼ πολλῇ χολῇ*. Mox ante *σκώπτει* lacunam indicavit Casaubonus. V. ad Com. graec. l. l. p. 27.

Ibid. f. In Cratini loco vs. 2. *Κλεομάχου* cum Dobraeo dedi pro *Κλεομάχῳ* et in sequente fragm. revocavi librorum scripturam *ὁ Κλεομάχου*. Schweighaeuserus *ὁ Κλεόμαχος* sequente Dindorfio. De metro loci cf. Com. gr. I. I. p. 163.

XIV, 639. a. *τὰ ἐρωτικὰ ᾄσματα καὶ τὰ λοκρικὰ καλούμενα*. In his *καὶ* vel *τὰ* ante *λοκρικὰ* fortasse delendum.

Ibid. c. *Βηρωσσὸς ἐν τρίτῳ* Müller Fragm. Hist. graec. vol. II p. 4, 98. Ibid. *Σακαῖα* scripsi pro *Σακέαν*.

Ibid. d. *διὸ καὶ Εὐφορίωνα εἰρηκέναι που· Ῥειώνῃ μοῦνοι μὲν ἐλεύθεροι ἱεροεργοί κτλ.* Sic haec corrigere tentavi. Libri fere *διὸ καὶ φύλαρχον εἰρηκέναι σουρίῃ μοῦνοι μέν* — Poeta Phylarchus a nemine commemoratur. Scripsi igitur auducula quidem nec tamen improbabili coniectura *Εὐφορίωνα*, quem *Ῥειώνῃ*, cuius nomen, quod necessario h. l. requiritur, pro *ριῃ* restitui, de Iunone dixisse constat ex Etym. M. p. 703, 10. *Ῥειώνη· τὴν Ἥραν φησὶν Εὐφορίων.* Cf. Anal. Alex. p. 147. Vs. 2. *πὰρ Κῴοισι* dedi pro *πρὸς κείνοισι*. Ibid. fort. *ἅμαρ ἄγουσιν*.

Ibid. e. Pro *ἀναγγεῖλαι* malim *ἀπαγγεῖλαι*, ut est lit. f,

Ibid. *Βάτων — ἐν τῷ περὶ Θεσσαλίας καὶ Αἱμονίας*. Heckerus Philol. V p. 421. *καὶ Ἀθαμανίας*.

XIV, 640. a. *θύοντας Διὶ Πελωρίῳ τραπέζας τε λαμπρῶς κοσμοῦντας προτιθέναι*. *Πελωρίῳ* scripsi pro *Πέλωρι* ex C, ubi *πελώριω*. Pro *προτιθέναι* malim *παρατιθέναι*. Tum *προσαγορεύειν πελώρια* scripsi pro *πελωρίαν*.

Ibid. b. Euripides:

πλήρης μὲν ὄψων ποντίων, πάρεισι δὲ
μόσχων τε σὰρξ τέρεινα χηνεία τε δαίς.

Ita haec Porsoni praecipitem coniecturam secutus edidit Dindorfius. Libri *μόσχων τέρειναι σάρκες χηνεία τε δαίς*, quae Euripides ita potius scripsisse videtur

μόσχων τέρειναι σάρκες ἀρνεία τε δαίς.

Quae emendatio, si ad palaeographicas rationes exigitur, facillima videbitur. Exercitt. phil. II p. 36. Qui Euripidis fragmento praemittitur versus *αἱ δεύτεραί πως φροντίδες σοφώτεραι*, eum a reliquis separavi. V. Valckenarius ad Euripidis Hippol. 435.

Ibid. c. Pro *πύος* scripsi *πυός* ex L.

Ibid. d. ἀμυγδαλαῖ dedi ex A. Vulgo ἀμυγδάλαι. In Sophili loco vs. 2. οὐχὶ δώδεκα κυάθους — ὑποχεῖς scripsi praeeunte Cobeto V. L. p. 123. Cod. A οὐχὶ β κυάθους — υποχει. Vs. 4. κατακλινεῖς Batavi.

Ibid. f. Philyllius ἀμυγδάλια καρύδι' ἐπιφορήματα. Legebatur ἀμύγδαλα et κάρυα, pro quo καρύδια est p. 641 b. ubi item ἀμύγδαλα edebatur. Potest vero etiam ἀμυγδάλαι scribi, sed ἀμυγδάλια commendatur deminutivo καρύδια.

XIV, 641. a. In Pindari loco erat ἀμφίδευρα, pro quo quum A ἀμφι δευρα habeat, id ἀμφὶ δεύτερα scripsi. Affert enim haec Athenaeus in exemplis τῶν δευτέρων τραπεζῶν. Coniecit hoc etiam, sed sprevit Bergkius.

Ibid. f. Antiphanes μαλακὰς σφόδρα, δι' ἃς μέλιτι προσπαίζειν βία. Pro μαλακὰς C et Eustathius μᾶλλον, om. σφόδρα. Pro βία C ut videtur δεῖαν, δέδοται Eustathius; locus depravatus. Vs. 5. legebatur ᾠὸν δὲ καταπίνοιμ' ἂν ἄλλου δή τινος. Nunc malim fere τρώγοιμι· ναί. A. ᾠὸν δέ; B. καταπίνοιμ' ἄν. A. ἄλλου δεῖ τινός;

XIV, 642. a. In Amphidis loco ναὶ τοῦτ' Cobetus pro αἶ τοῦτ'.

Ibid. b. τὠνόματα Herwerdenus, vulgo ὀνόματα. In Anaxandridis loco ἡ τράπεζ' εἰσήγετο scripsi pro ἐπήγετο. Vs. 3. εἰ γέγονε Hirschigius pro ἔνδον ὄντ'. Cf. p. 637 b. Nauckius Bulletin de l'Acad. de St. Pétersbourg IX p. 397. οὐδ' εἰ γέγον' ὄντως οἶδ' ἐγώ. Vs. 4. Χρῆστε κοὐκ ἔζων. Ita correxi iam olim librorum scripturam χρηστῶς οὐκ ἔζων. Idem postea Dobraeus.

Ibid. c. In Clearchi loco scripsi ἡ παῖς ἐπιτίθει, ut voluit etiam Dobraeus. Deest in libris ἡ. Olim ego ὦ παῖ σὺ δὲ τίθει, quod receperat Dindorfius.

Ibid. d. Alexis. Vs. 4. νομίζεται | τοῖς νυμφίοις μετιοῦσι τὴν νύμφην λέγεις | παρέχειν ἄμητας. Parum probabiliter Herwerdenus Nov. Add. crit. p. 32. τὴν γαμουμένην pro τὴν νύμφην λέγεις. Vs. 7. Iacoby ἥδωμ' ὦ θεοί; cod. A ηδ' ομω θεοί. Hoc verum videtur.

Ibid. e. Ἀπίων δὲ καὶ Διόδωρος — ἐπαίκλειά φασι καλεῖσθαι τὰ μετὰ τὸ δεῖπνον τραγήματα. Excidit παρὰ

τοῖς Λακεδαιμονίοις vel τοῖς Δωριεῦσι, quod omitti non potuit. Pro Διόδωρος nonnulli libri Ἡρόδωρος.

Ibid. Lacunas in Ephippi loco cum aliqua probabilitatis specie sic explere licebit:

καὶ μετὰ δεῖπνον κόκκος [κνίδιος],
ἐρέβινθος, [ἀχράς, βόλβος], κύαμος.

In eiusdem poetae fragmento e Cydone verba βράχος (om. C) βρυγμός corrupta sunt.

Ibid. f. Alexis: ἀρτέον | τράπεζαν, ἀπονίψαι δοτέον κτλ. Sic Porsonus pro ἀπονίψασθαι, quod servari potest, si scripseris ἀρτέα | τράπεζ', ἀπονίψασθαι δοτέον — Dobraeus ἀρτέος | τράπεζ', ἀπονίψασθαι —

XIV, 643. a — d. De Philoxeni Cytherii loco diximus ego Fragm. Com. graec. vol. III p. 635 sqq. et Bergkius P. L. p. 990 sqq. unde petere licebit quidquid ad crisin carminis corruptissimi pertinet. Lit. a. pro πέπλοις συγκαλύπτων corrigit Cobetus πέπλοισιν καλύπτων, de metro tacens; fort. πέπλοις ἐγκαλύπτων. Ibid. ex B scribendum μή κατίδῃ τις. Lit. c. corrige operarum errores χοιρίναις pro χοιρίνας et σασαμορυτοπάγη pro σασαμορυτοπαγῆ.

Ibid. d. In Antiphanis loco vs. 2. πρώτιστα Dobraeus, libri πρῶτα, Casaubonus τὰ πρῶτα. Vs. 7. κισσόπλεκτα scripsi, libri κισσόπληκτα.

Ibid. e. Verba τούτων σοι καὶ μεταδώσω utpote ex sequentibus lit. f. repetita delenda suspicor. Oratio paulo liberius formata est. Mox ἀναγράφοντα praebuit B. Vulgo ἀναγράψαντα.

Ibid. f. Commemorantur πλακουντοποιικὰ συγγράμματα cum aliorum tum Μητροβίου, ἔτι δὲ Φαίτου. Hoc nomen mihi quidem parum graece sonat, ut nesciam an Φαίστου scribendum sit. Exercitt. phil. II p. 36.

XIV, 644. a. Dindorfius ἐνιαυτίζομα πλάκουντος, cf. Iacoby supplem. Add. vol. V p. CII.

Ibid. b. Alexis ὦ τὴν εὐτεύχη ναίων Πάρον ὄλβιε πρέσβυ. Scripsi εὐτειχῆ pro εὐτεύχη, libri εὐτυχῆ.

Ibid. d. Evangelus τέτταρας τραπέζας τῶν γυναικῶν εἰπά σοι. Post τέτταρας inserui ποιεῖν.

Ibid. e. πάντα δ' αὐτόπτης. Cod. B πάντα τ' αὐτόπτας.

Vs. 5. insanabiliter corruptus est. V. Herwerden Observ. crit. p. 113. Vs. 9. ἔστω pro ἐστίν Dalecampius.

Ibid. f. Ἴωνες δὲ — ἄμην αὐτὸν καλοῦσι. V. Lobeck. Aglaoph. p. 1061. Paulo post legebatur Τηλεκλείδης· Αὐτομάται δὲ κίχλαι — correctum ex aliis locis. V. Fragm. Com. vol. II p. 363.

XIV, 645. a. In Philemonis loco vs. 2. erat σπονδήσιμα, quod σπονδὴν ἅμα scripsi. Coraes σπονδὰς ἅμα. Mox ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ explicat Lobeck. Aglaoph. p. 1062.

Ibid. b. Semus Delius: ἐν τῇ τῆς Ἑκάτης νήσῳ τῇ Ἴριδι θύουσι Δήλιοι τοὺς βασυνίας καλουμένους. Non Iridi, opinor, cui litatum fuisse neque Pausanias neque alius mythographus memoriae prodidit, sed τῇ Ἴσιδι, ni coniectura fallit, operabantur Delii; novitius igitur hic cultus fuerit. Sequuntur haec καὶ τὰ καλούμενα κόκκωρα, ἰσχὰς καὶ κάρυα τρία. ubi fortasse κοκκωτὰ et ἰσχάδα vel ἰσχάδας scribendum, nisi praestat κοκκωτά, [ἔστι δ'] ἰσχὰς καὶ κάρυα τρία. Ficus enim granis plena est.

Ibid. c. In Hipponactis loco vs. 3. pro οὐδ' ἀτταγίτας scripsi quod grammatica postulat, οὐκ ἀτταγίτας, eoque etiam libri ducunt. Ceterum Hipponactis locus cum eo quem servavit Athenaeus VI p. 304 b. ad unum fragmentum coniungendus est.

Ibid. e. μνημονεύει αὐτῶν καὶ Ἐπίχαρμος καὶ ἐν τοῖς Χειρογάστορσι Νικοφῶν. Ἀριστοφάνης δ' ἐν Δαναΐσι καὶ ποιητὴν φησὶν αὐτῶν εἶναι ἐν τούτοις «μήτ' ἅρμα μ' εἶναι ἐγκριδοπώλην». Φερεκράτης δ' ἐν Κραπατάλοις — ἐγκρίδας. Sic haec in libris leguntur. Emendavit Bergkius Comment. de vetere Com. p. 426. et ad Aristophanis fragm. p. 1053. quem secutus sum.

Ibid. f. γοῦρος. Imo γῦρος, ut recte habet C, idemque in Solonis loco restituendum. Vid. Vindiciae Aristoph. p. 95. Vs. 4. scripsi cum Bergkio οὔθ' ὃς ἀνθρώποισι γῇ φέρει. Libri meliores οὐδ' ἔνασσεν ἀνθρώποισι γῇ φέρει, quae ab aliis ita scripta sunt οὐδέν· ἅσσ' ἂν ἀνθρώποισι γῇ φέρῃ, quod ferri non posse apertum est.

XIV, 646. a. τῷ σχήματι μαστοειδεῖς εἶναι φάσκων αὐτούς. Haec non ad κριβάνας (ante Casaubonum κυριβάνας)

mihi pertinere videntur, sed ad γύρους, quamquam eadem habet Athenaeus III p. 115 a. Cfr. Vindic. Arist. p. 95. Sed fortasse hoc placentorum genus a semicirculari et papillarum similitudinem referente furnorum forma dictum erat, ut nihil novandum videatur.

Ibid. c. νάνος. P ναῦος. Rectius videtur νᾶνος esse. Pherecratis locum Herwerdenus Observ. crit. p. 10. probabiliter ita refingit λήψει δ' ἐν ᾅδου κραπάταλον καὶ ψωθίαν.

Ibid. c. Cratinus καὶ δρόσον βάλλων ἔωθεν χλιαρὸς ταγηνίας. Pro ἔωθεν suspicabar ἄνωθεν.

Ibid. f. Ἀμορβίτης πλακοῦντος εἶδος, παρὰ Σικελοῖς. οἱ δὲ παισά, πλακούντια παρὰ Κῴοις, ὥς φησιν Ἱεροκλῆς. Haec sic fortasse refingenda sunt Ἀμορβίτης· πλακοῦντος εἶδος παρὰ Σικελοῖς· οἱ δὲ.... Παισά· πλακούντια παρα Κῴοις, ὥς φησιν Ἱεροκλῆς.

Ibid. Antiphanes σησαμίδας ἢ μελίπηκτον ἤ τοιοῦτό τι. Ita Dindorfius pro μελίπηκτα. Possis etiam σησαμίδας ἢ μελίπηκτα; ναὶ τοιοῦτό τι.

XIV, 647. b. Lynceus in epistola ad Diagoram scripta: τῇ δὲ περὶ τὸν ἄμητα δόξῃ τὸν καινὸν ἀνταγωνιστὴν ἐπὶ τῆς δευτέρας εἰσάγουσα τραπέζης ἐχῖνον. Scribendum εἰσάγουσι, sc. Rhodii, ut intelligitur ex iis, quae leguntur III p. 109 d. ἀρχομένου μὲν τοῦ δείπνου καὶ μεσοῦντος οὐδὲ λειπομένους ἐπιφέρουσιν. ἀπειρηκότων δὲ καὶ πεπληρωμένων ἐπεισάγουσι διατριβὴν τὸν διάχρηστον ἐσχαρίτην καλούμενον. Adde III p. 75 e. καὶ ταῦτα (τὰ ἐρινεὰ) οὐκ ἀπὸ δείπνου — ἀλλ' ἀθίκτου τῆς ἐπιθυμίας οὔσης πρὸ δείπνου παρατέθεικα, ubi παρατεθείκασι scribendum erat. Alia eorum ratio est, quae leguntur in eadem epistola XIV p. 654 a. τῷ δ' ἐκεῖ καλουμένῳ βότρυϊ Νικοστρατείῳ Ἱππώνειον ἀντεκτρέφουσι βότρυν. Corrigendum ἀντεκτρέφουσα, sc. ἡ γῆ, ut intelligitur ex p. 652 d. ἡ δὲ γῆ ταῖς μὲν χελιδονείαις ἰσχάσιν ἀντιπαρατιθεῖσα τὰς βριγινδαρίδας καλουμένας, τῷ μὲν ὀνόματι βαρβαριζούσας, ταῖς δὲ ἡδοναῖς οὐδὲ ἧττον ἐκείνων ἀττικιζούσας. Quibus proxime illata fuisse suspicor quae leguntur III p. 75 e. τὰ δὲ ἐρινεὰ (Rhodiaca) τοῖς Λακωνικοῖς (ita delicatissimae ficus dicebantur Athenis) ὥστε συκάμινα σύκοις δοκεῖν ἐρίζειν, ubi minus recte Casaubonus supplet

Ibid. d. τοὺς πολλούς. Delendus articulus.

In sequentibus scriptor de versibus ἀκεφάλοις, λαγαροῖς et μειούροις disserit. Ad postremum hoc quod attinet, magna ubique deprehenditur librorum inconstantia, quorum alii id μείουρος alii μύουρος scribunt. Ac mihi unice analogiae convenire videtur altera forma, quam etiam metri lex sustentat apud Nicandrum Ther. 225. νηδύος· ἡ δὲ μύουρος ὑφ' ὁλκαίῃ τετάνυσται et apud Dionysium Perieg. 404. εἰδομένη πλατάνοιο μυουρίζοντι πετήλῳ. Eandem requiro apud Terentium Maurum vs. 1929. ubi editur quemque miouron Achaica gens vocitare solita est. Nec respuit lex metrica apud Nicandrum Ther. 287. τέτριπται μύουρος (vulgo μείουρος) ἀπὸ φλογέοιο καρήνου. Cui consimile est quod legitur Ther. 417. σπέρχεται ἐκ μύωπος ἀηθέα δέγμενος ὁρμήν. Contrariam sententiam tuetur Bernhardy ad Dionysii l. l. qui quod non dubitari posse dicit, quin falsum vocabulum μύουρος sensim in libros et vulgarem scripturam irrepserit, id ego de altera potius forma dixerim, quam tuentur optimi libri Pausaniae X, 16. omnes apud Aristotelem A. P. XXVI, 6. aliisque locis. Quem paulo post Athenaeus affert in λαγαρῶν exemplis versum Homericum, αἶψα δ' ἄρ' Αἰνείαν υἱὸν φίλον Ἀγχίσαο, is neque in nostris Homeri exemplis comparet *), neque lagari versus numeros habet, nisi aut Αἰνέαν scribatur aut φίλον υἱόν, quorum etsi neutrum satis probabile est, tamen alterum secutus sum. Exerc. phil. II p. 35.

Ibid. μηδεὶς ἀκέφαλος ἔσται μήτε λαγαρὸς μήτε μύουρος. Corrige μηδεὶς [μήτε] ἀκέφαλος.

XIV, 633. a. Pratinae versum qui sic vulgo legitur λάκων ὁ τέττιξ, correxit Dobraeus, qui quod acute restituit λακωνοτέττιξ, apte comparari potest cum ἀττικοπέρδιξ. In lyrico versu μέλεα μελιπτέρωτα Μοισᾶν, vulgo Μουσᾶν scribitur.

Ibid. c. εἰς τὸ συμφανές. Intelligerem εἰς τὸ συμπαθές.

Ibid. d. ἡγήσατο et alia quaedam h. l. corrupta videntur.

Ibid. e. τῶν καθ' αὑτό scripsi pro τῶν καθ' αὑτόν.

---

*) Non magis in nostris Homeri exemplaribus comparent quae leguntur apud Athenaeum IV p. 137 f. καὶ γὰρ ἐκεῖνος (Homerus) τοὺς ἀριστεῖς συνάγων πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα φύρετο δ' ἄλφιτα φησίν.

Ibid. f. Philetaerus εἰς τὸν πίθον φέρουσι τὸν τετρημένον. Qui post hunc sequebatur versus, in eius initio fuit fortasse ὕδωρ.

XIV, 634. e. De Anaxandridis versu,

μάγαδιν λαλήσω μικρὸν ἅμα σοι καὶ μέγαν,

v. ad IV p. 182 c.

Ibid. f. ἐλλείπειν οὖν δεῖ παρὰ τῷ Ἴωνι τὸν τὲ σύνδεσμον. Pro δεῖ requiro λέγει. In Ionis fragmento ex Omphala servato:

ἀλλ' εἶα Λυδαὶ ψάλτριαι παλαιθετῶν
ὕμνων ἀοιδοὶ τὸν ξένον κοσμήσατε,

pro κοσμήσατε scripsi κοιμήσατε. Herculem dicit bene potum et coenatum Lydiarum puellarum cantu consopiendum esse.

XIV, 635. a. Si recte Theophili locum intelligo, vs. 3. οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ταὐτὸν ᾄσεται μέλος nescio an ἡμῖν poeta scripserit.

XIV, 636. a. Διογένης ὁ τραγικὸς διαφέρειν πηκτίδα μαγάδιδος λέγων οὕτως ἐν Σεμέλῃ. Diogeni Sinopensi, cynico philosopho nobilissimo, Diogenes Laert. VI, 80. septem tragoedias tributas fuisse memoriae prodidit, easque hoc ordine recensuit: Ἑλένη, Θυέστης, Ἡρακλῆς, Ἀχιλλεύς, Μήδεια, Χρύσιππος, Οἰδίπους. Has tragoedias nunquam, ut mihi quidem videtur, in scena exhibitas atque ei tragoediarum generi, de quo Lobeckius Aglaoph. p. 977 exposuit, adnumerandas, Satyrus Philisco Aeginetae, Diogenis discipulo *), Phavorinus autem Pasiphonti nescio cuius Luciani filio assignabat. Diog. Laert. l. l. εἴγε αὐτοῦ αἱ τραγῳδίαι καὶ μὴ Φιλίσκου τοῦ Αἰγινήτου ἐκείνου γνωρίμου ἢ Πασιφῶντος τοῦ Λουκιανοῦ, ὅν φησι Φαβωρῖνος ἐν παντοδαπῇ ἱστορίᾳ μετὰ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ συγγράψαι. Idem § 80: τὰ τραγῳδάρια φησιν ὁ Σάτυρος Φιλίσκου εἶναι τοῦ Αἰγινήτου, γνωρίμου τοῦ Διογένους. Eundem dissensum commemorat Iulianus Orat. VI p. 210 c. τὰς ἀναφερομένας δὲ εἰς τὸν Διογένη τραγῳδίας, οὔσας μὲν καὶ ὁμολογουμένας κυνικοῦ τινος συγγράμματα, ἀμφισβητουμένας δὲ κατὰ τοῦτο μόνον,

*) De Philisco Aegineta cfr. Naekii sched. crit. p. 25 sq. et Goellerum de Philisto hist. p. 114.

εἴτε τοῦ διδασκάλου τοῦ Διογένους εἰσίν, εἴτε τοῦ μαθητοῦ Φιλίσκου, τίς ἐπελθὼν (adde οὐκ ἂν) βδελύξαιτο καὶ νομίσαιτο (f. νομίσαι) ὑπερβολὴν ἀρρητουργίας οὐδὲ ταῖς ἑταίραις *) ἀπολελεῖφθαι; Idem VI p. 186 c. αἵτε γὰρ θρυλούμεναι Διογένους τραγῳδίαι Φιλίσκου τινὸς Αἰγινήτου λέγονται εἶναι· καὶ εἰ Διογένους δὲ (add. δὴ) εἶεν, οὐθὲν ἄτοπόν ἐστι τὸν σοφὸν παίζειν. Quibus adde quae idem dicit Orat. VII p. 212 in. οὗτος οὖν ὁ Διογένης ὁποῖός τις ἦν τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς καὶ τὰ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, μὴ διὰ τῶν Οἰνομάου λόγων μηδὲ τῶν Φιλίστου τραγῳδιῶν, αἷς ἐπιγράψας τὸ Διογένους ὄνομα τῆς θείας πολλά ποτε κατεψεύσατο κεφαλῆς, ἀλλὰ δι' ὧν ἔδρασεν ἔργων ὁποῖός τις ἦν γνωριζέσθω. Quae omnia si quis animo comprehendat, nihil his sive Diogenis sive Philisci tragoediis immundius, nihil cothurni sanctitate indignius fuisse intelliget. Atque idem etiam Clemens indicat Strom. II p. 177, 31 Sylb. τί γὰρ ἕτερον ἡ τρυφὴ ἢ φιλήδονος λιχνεία καὶ πλεονασμὸς περίεργος πρὸς ἡδυπάθειαν ἀνειμένων; ἐμφατικῶς Διογένης ἔν τινι τραγῳδίᾳ γράφει·

Οἳ τῆς ἀνάνδρου καὶ διεσκατωμένης
τρυφῆς ὑφ' ἡδοναῖσιν ἀχθέντες κέαρ
πονεῖν θέλοντες οὐδὲ βαιά —

καὶ τὰ ἐπὶ τούτοις, ὅσα αἰσχρῶς μὲν εἴρηται, ἐπαξίως δὲ τῶν φιληδόνων. Quorum versuum secundus ita scribendus est: τρυφῆς ὑφ' ἡδοναῖσι σαχθέντες κέαρ, cll. Cercida apud Stobaeum Flor. IV, 43. ἀνέρες ὧν τὸ κέαρ | παλῷ σέσακται καὶ δυσεκνίπτῳ τρυγί. Quam alienae autem hae tragoediunculae a scenae dignitate fuerint vel ea docent quae e Thyesta commemoravit Diog. Laert. l. l. § 73. μηδ' ἀνόσιον εἶναι τὸ καὶ τῶν ἀνθρωπείων κρεῶν ἅψασθαι, ὡς δῆλον ἐκ τῶν ἀλλοτρίων ἐθῶν· καὶ τῷδε (fort. τῷ) ὀρθῷ λόγῳ πάντα ἐν πᾶσι καὶ διὰ πάντων εἶναι λέγων. καὶ γὰρ ἐν τῷ ἄρτῳ κρέας εἶναι καὶ ἐν τῷ λαχάνῳ ἄρτον· καὶ τῶν σωμάτων τῶν λοιπῶν ἐν πᾶσι διά τινων ἀδήλων πόρων καὶ ὄγκων εἰσκρινομένων καὶ συνατμιζομένων, ὡς δῆλον ἐν τῷ Θυέστῃ ποιεῖ. Ex quibus intelligitur Diogenem Thyestae fabula

*) Ita pro ἑτέραις correxit Menagius ad Diogenem Laert. l. l.

ita usum esse, ut humanarum carnium esum defenderet. Cf. Chrysippus apud Diog. Laert. VII, 188. et Sext. Emp. p. 170 Bekk. Eodem spectat Theoph. ad Autol. III, 4. *πρὸς τούτοις ἀθεωτέρα τις φωνὴ εὑρίσκεται ἡ τοῦ Διογένους διδάσκοντος τὰ τέκνα τους ἑαυτῶν γονεῖς θυσίαν ἄγειν καὶ τούτους κατεσθίειν.* His expositis Suidae locum expendamus, apud quem haec habes: *Διογένης ἢ Οἰνόμαος, Ἀθηναῖος, τραγικός· γέγονεν ἐπὶ τῆς τῶν λ καταλύσεως. δράματα αὐτοῦ Ἀχιλλεύς, Ἑλένη, Ἡρακλῆς, Θυέστης, Μήδεια, Οἰδίπους, Χρύσιππος, Σεμέλη.* Ubi aetatis notationem ab Eudocia omissam qui ineptissimum additamentum appellat Bernhardius, etiam de patria quae adduntur in dubium vocare debebat. At verissime sine dubio Suidas, nisi quod diversos Diogenes temere confudit, alterum cynicum, cuius septem fabulas etiam a Laertio commemoratas recenset, alterum Atheniensem poetam tragicum, post solutam triginta dominationem clarum, cuius ex Semele quod Athenaeus affert fragm. XIV p.636 a. id ipsum est quod nobis haec commentandi ansam praebuit. Horum enim versuum ea est indoles, ut a foeda Diogenis cynici dictione longissime recedant. Neque omittendum apud Suidam Semeles nomen ceteris fabulis, quas litterarum ordine recensuit *), postponi. Nimirum tribus auctoribus, ex quibus sua de Diogene tragico derivavit, Suidas usus est, primum anonymo, cui priora debet *Διογένης — καταλύσεως*, tum Diogene Laertio, ex quo fabularum titulos immutato ordine apposuit, denique Athenaeo, cui Semeles fabulae notitiam debet. Unum restat de quo aliquid dubitationis mihi subnatum est, dico Diogenis Atheniensis cognomen *Οἰνόμαος*, cuius dum quis probabilem rationem reddiderit, suspicari licet hac etiam in re Suidam a recta ratione aberrasse. Nimirum Oenomaus Gadarenus et vitae genere et philosophiae professione et scriptorum indole et instituto Diogeni cynico extitit simillimus: uterque fuit cynicus, uterque scripsit *Πολιτείαν*, uterque denique cynicarum tragoediarum auctor habitus est. Iulianus l. l. p. 210. commemoratis Diogenis tragoediis ita pergit: *ταῖς Οἰνομάου*

*) Idem fecit in recensu fabul. Aristoph. Cratet. Platon. Stratt. aliorumque plurium.

δὲ ἐντυχὼν ἔγνων ἐγὼ καὶ τραγῳδίαις ταῖς λόγοις τοῖς ἑαυτῷ παρεπιγραφείσαις ἀρρήτων ἀρρητοτέρας καὶ κακῶν πέρα. καὶ οὔτε λέγειν ὅ τι χρὴ περὶ αὐτῶν ἀξίως ἔχω. κἂν τὰ Μαγνήτων κακά, καὶ τὸ Τερμέριον, κἂν πᾶσαν ἁπλῶς αὐτοῖς ἐπιφθέγξωμαι τὴν τραγῳδίαν μετὰ τοῦ σατύρου καὶ τῆς κωμῳδίας καὶ τοῦ μίμου· οὕτω πᾶσα μὲν αἰσχρότης, πᾶσα δὲ ἀπόνοια πρὸς ὑπερβολὴν ἐν ἐκείνοις πεφιλοτέχνηται. Tam germano Diogenis similis non mirum est sive ab ipso sive ab aliis Diogenis cognomen fuisse impositum. Hoc Suidas arripuit, sed ita arripuit, ut solita ἀκρισίᾳ rem inverteret atque Diogenem et Oenomaum eiusdem hominis nomen fuisse arbitraretur. De fabulis Diogenis cynici praeter ea quae ex Clemente attuli nil superest. Ad Herculem monente Fabric. B. G. II p. 294. spectat Tertull. Apol. 14. Sed et Diogenes nescio quid in Herculem ludit, et Romanus cynicus Varro trecentos Ioves sive Iupiteres sine capitibus introducit. Suspicari quidem possis quae apud Aelianum V. H. III, 29. leguntur: *Διογένης ὁ Σινωπεὺς συνεχῶς ἐπέλεγεν ὑπὲρ ἑαυτοῦ, ὅτι τὰ ἐκ τῆς τραγῳδίας ἀρὰς αὐτὸς ἐκπληροῖ καὶ ὑπομένει· εἶναι γὰρ*

πλάνης ἄοικος πατρίδος ἐστερημένος,
πτωχὸς δυσείμων βίον ἔχων ἐφήμερον.

ex ipsius Diogenis Oedipo petita esse, praesertim si compares Iulianum Orat. ad Themist. p. 256 d. *ἢ τὸν Διογένους ἐκεῖνον «ἄπολιν ἄοικον πατρίδος ἐστερημένον».* quo versu iterum ille utitur Orat. VI p. 195 b. *ἄρά σοι μικρὰ φαίνεται ἀνὴρ «ἄπολις ἄοικος πατρίδος ἐστερημένος». οὐκ ὀβολόν, οὐ δραχμήν, οὐκ οἰκέτην ἔχων.* Sed tamen incerta ea coniectura est, possuntque illa Iuliani verba, *τὸν Διογένους ἐκεῖνον,* satis commode in eam sententiam accipi, ut ille a Diogene multum celebratus intelligatur; nisi forte *Διογένη* scribendum est. Itaque Euripidi potius et quidem Oedipo eius illos versus adscripserim. Quae apud Stobaeum Flor. LXIV, 1. et LXXV, 1, 10. leguntur Diogenis fragmenta, non dubito quin sint Diogenis Atheniensis. De eodem Fabricius l. l. recte intellexit Plutarch. Aud. poet. p. 41 c. ubi obscurum dicendi genus, quo Diogenes usus est, a Melanthio, Diogenis *aemulo*, notatur. Non recte enim istic Diogeni Dionysium

substituit Xylander, quem imprudenter secutus sum ad Euphor. Fr. CXI.

Ceterum hunc de utriusque Diogenis tragoediis excursum diu ante Welckeri de eodem argumento disputationem (Trag. gr. p. 1035 sqq.) literis mandavi. Uter rectius causam disceptaverit penes lectores iudicium esto. Exercit. philol. I p. 46—49.

Ibid. In Diogenis loco vs. 1. *Ἀσιάδας* pro *Ἀσιάδος* scripsi cum Dalecampio. Vs. 2. reposui *κυβέλας*, ut adiectum sit, pro *Κυβέλας*. Vs. 6. *βακχίας* scripsi pro *βακτρίας*, certe Bactrianae virgines quo pacto Halyn accolere dici possint, nescire me fateor. Vs. 10. pro *ὁμονοεῖ* fortasse *ὁμοθροεῖ* scribendum est.

Ibid. b. Erat *σαμβύκαι* et *ἰαμβύκαι*.

Ibid. d. De fragmento hymni in Cererem v. Bergkium PL. p. 1027. In Hermippi loco pro *κρεμβαλίζουσι* Dindorfio auctore scripsi *κρεμβαλιάζουσι*.

Ibid. f. *Ἀπολλόδωρος δ' ἐν τῇ πρὸς τὴν Ἀριστοκλέους ἐπιστολὴν ἀντιγραφῇ*. Aristoclis epistola musici argumenti fuit, unde conicere licebit Aristoclem hunc eundem esse, cuius musica scripta Athenaeus IV 147 c. XIV 620 c. aliisque locis commemorat. Quae si vera sunt, simul aetatem viri tenemus, siquidem Apollodorus, ad quem epistolam illam dederat, vix alius esse potest quam quem omnes norunt literator Atheniensis. Exercit. phil. II p. 36.

XIV, 637. a. In Telestae fragmento scripsi

κερατόφωνον ἐρέθιζε μάγαδιν,
ἐν πενταράβῳ χορδᾶν ἀριθμῷ
χεῖρα καμψιδίαυλον ἀναστρωφῶν τάχος.

Vulgo *πενταράβδῳ*, pro quo C. suppeditavit *πενταράβῳ*. Pro *ἀριθμῷ* fortasse scribendum est *ῥυθμῷ*, et *ἀναστρωφᾶν ταχύς* pro *ἀναστρωφῶν τάχος*. De primo versu dixi ad Theocr. XXV, 146. et Com. graec. III p. 180.

Ibid. b. *Σῆμος — τοὺς ἀγκῶνας αὐτοῦ ἐξεργάσασθαι*. Recipere debebam quod Schweigh. coniecit *ἐξειργάσθαι*. Nisi forte *τὸν εὑρόντα* excidit, quod etiam aliam ob causam commendatur. Sequentia, in quibus cod. A *ἧς* ante *Σκάμων* inserit, nondum emendata sunt.

Ibid. e. *διείρας δὲ τὴν εὐώνυμον χεῖρα πρὸς τὴν ἐπιβολὴν καὶ τῇ ἑτέρᾳ χρησόμενος τῷ πλήκτρῳ καθ' ὁποίαν ἂν πρώτην ἡρεῖτο τῶν ἁρμονιῶν μετέστρεφε τῷ ποδὶ τὴν βάσιν εὔτροχον οὖσαν.* Omnino necessaria est non memorata a Dindorfio Schweighaeuseri emendatio *διάρας* pro *διείρας*. Tum malim *τὴν ἑτέραν*, utramque enim manum artifex extendebat, alteram ut instrumentum ea prehenderet, dextram ut plectro uteretur. In sequentibus *καθ' ὁποίαν ἂν πρώτην ἡρεῖτο τῶν ἁρμονιῶν*, scribendum *καθ' ὁπσίαν οὖν πρώτην*.

XIV, 638. b. Timomachus tradiderat *πρῶτον* (Stesandrum) *ἐν Δελφοῖς κιθαρῳδῆσαι τὰς καθ' Ὅμηρον μάχας ἀρξάμενον ἀπὸ τῆς Ὀδυσσείας.* Possunt haec sane ad Ulixis cum procis pugnam referri; nihilominus *Ὀδυσσείας* suspectum est, ac fortasse *Διομηδείας* scribendum est.

Ibid. *ἄλλοι δὲ πρῶτόν φασι παρ' Ἐλευθερναίοις κιθαρίσαι τὰς ἐρωτικὰς ᾠδὰς Ἀμίτωνα τὸν Ἐλευθερναῖον, οὗ καὶ τοὺς ἀπογόνους Ἀμίτορας καλεῖσθαι.* Amitoris posteri cuius analogiae lege Amitores appellari potuerint non intelligitur. Accedit quod neque *Ἀμίτων* neque *Ἀμίτωρ* graece sonat. Quo modo haec expedienda sint cod. Ven. docet, qui pro *Ἀμίτωνα* habet *Ἀμήτορα*, et *Ἀμήτορας* pro *Ἀμίτορας*. Proinde scribendum est *Ἀμήτορα τὸν Ἐλευθερναῖον*, et *τοὺς ἀπογόνους Ἀμητορίδας*. Quod plane confirmat glossa Hesychii *Ἀμητορίδας· κιθαριστάς. Κρῆτες.* Exercit. phil. II p. 36.

Ibid. c. In Anaxandridis loco *εὐρύθμως* scripsi praeeunte Schweighaeusero; libri *εὔρυθμος*.

Ibid. d. e. Chionides *ταῦτ' οὐ μὰ Δία Γνήσιππος οὐδὲ Κλεομένης.* Vulgo *οὐδ' ὁ Κλεομένης.* Praeterea malim *μὰ Δί' οὐ Γνήσιππος οὐδὲ Κλεομένης.* V. Com. graec. II p. 27. Vs. 2. erat *ἐννέα χορδαῖς.* Porsonus *ἐννέ' ἂν χορδαῖς*, Schweigh. *ἐννεαχόρδοισιν.* Tum libri *κατεγλυκάνατο.* In sequente fragm. vs. 2. Dindorfius *ἀειδέν*, et *ἔστ'* Hermannus. Vs. 4. Herwerdenus Observ. crit. p. * * * *ἔχουσιν* pro *ἔχοντας* scripsit, citra necessitatem. In Cratini loco *ἐρῶντα* pro *ἔρωτα* Dalecampius. Tum Dobraeus *ὦ Γνήσιππέ πω; πολλὴ χολή*, vulgo *ὦ Γνήσιππε; ἐγὼ πολλῇ χολῇ.* Mox ante *σκώπτει* lacunam indicavit Casaubonus. V. ad Com. graec. l. l. p. 27.

Ibid. f. In Cratini loco vs. 2. *Κλεομάχου* cum Dobraeo dedi pro *Κλεομάχῳ* et in sequente fragm. revocavi librorum scripturam *ὁ Κλεομάχου*. Schweighaeuserus *ὁ Κλεόμαχος* sequente Dindorfio. De metro loci cf. Com. gr. l. l. p. 163.

XIV, 639. a. *τὰ ἐρωτικὰ ᾄσματα καὶ τὰ λοκρικὰ καλούμενα*. In his *καὶ* vel *τὰ* ante *λοκρικὰ* fortasse delendum.

Ibid. c. *Βηρωσὸς ἐν τρίτῳ* Müller Fragm. Hist. graec. vol. II p. 4, 98. Ibid. *Σακαῖα* scripsi pro *Σακέαν*.

Ibid. d. *διὸ καὶ Εὐφορίωνα εἰρηκέναι που· Ῥειώνῃ μοῦνοι μὲν ἐλεύθεροι ἱεροεργοί κτλ.* Sic haec corrigere tentavi. Libri fere *διὸ καὶ φύλαρχον εἰρηκέναι σουρίῃ μοῦνοι μέν* — Poeta Phylarchus a nemine commemoratur. Scripsi igitur auducula quidem nec tamen improbabili coniectura *Εὐφορίωνα*, quem *Ῥειώνη*, cuius nomen, quod necessario h. l. requiritur, pro *ριῃ* restitui, de Iunone dixisse constat ex Etym. M. p. 703, 10. *Ῥειώνη· τὴν Ἥραν φησὶν Εὐφορίων*. Cf. Anal. Alex. p. 147. Vs. 2. *πὰρ Κῴοισι* dedi pro *πρὸς κείνοισι*. Ibid. fort. *ἅμαρ ἄγουσιν*.

Ibid. e. Pro *ἀναγγεῖλαι* malim *ἀπαγγεῖλαι*, ut est lit. f,

Ibid. *Βάτων — ἐν τῷ περὶ Θεσσαλίας καὶ Αἱμονίας*. Heckerus Philol. V p. 421. *καὶ Ἀθαμανίας*.

XIV, 640. a. *θύοντας Διῒ Πελωρίῳ τραπέζας τε λαμπρῶς κοσμοῦντας προτιθέναι*. *Πελωρίῳ* scripsi pro *Πέλωρι* ex C, ubi *πελώριω*. Pro *προτιθέναι* malim *παρατιθέναι*. Tum *προσαγορεύειν πελώρια* scripsi pro *πελωρίαν*.

Ibid. b. Euripides:

πλήρης μὲν ὄψων ποντίων, πάρεισι δὲ
μόσχων τε σὰρξ τέρεινα χηνεία τε δαίς.

Ita haec Porsoni praecipitem coniecturam secutus edidit Dindorfius. Libri *μόσχων τέρειναι σάρκες χηνεία τε δαίς*, quae Euripides ita potius scripsisse videtur

μόσχων τέρειναι σάρκες ἀρνεία τε δαίς.

Quae emendatio, si ad palaeographicas rationes exigitur, facillima videbitur. Exercitt. phil. II p. 36. Qui Euripidis fragmento praemittitur versus *αἱ δεύτεραί πως φροντίδες σοφώτεραι*, eum a reliquis separavi. V. Valckenarius ad Euripidis Hippol. 435.

Ibid. c. Pro *πύος* scripsi *πυός* ex L.

Ibid. d. ἀμυγδαλαῖ dedi ex A. Vulgo ἀμυγδάλαι. In Sophili loco vs. 2. οὐχὶ δώδεκα κυάθους — ὑποχεῖς scripsi praeeunte Cobeto V. L. p. 123. Cod. A οὐχὶ β κυάθους — ὑποχει. Vs. 4. κατακλινεῖς Batavi.

Ibid. f. Philyllius ἀμυγδάλια καρύδι' ἐπιφορήματα. Legebatur ἀμύγδαλα et κάρυα, pro quo καρύδια est p. 641 b. ubi item ἀμύγδαλα edebatur. Potest vero etiam ἀμυγδάλαι scribi, sed ἀμυγδάλια commendatur deminutivo καρύδια.

XIV, 641. a. In Pindari loco erat ἀμφίδευρα, pro quo quum A ἀμφι δευρα habeat, id ἀμφὶ δεύτερα scripsi. Affert enim haec Athenaeus in exemplis τῶν δευτέρων τραπεζῶν. Coniecit hoc etiam, sed sprevit Bergkius.

Ibid. f. Antiphanes μαλακὰς σφόδρα, δι' ἃς μέλιτι προσπαίζειν βίᾳ. Pro μαλακὰς C et Eustathius μᾶλλον, om. σφόδρα. Pro βίᾳ C ut videtur δείαν, δέδοται Eustathius; locus depravatus. Vs. 5. legebatur ᾠὸν δὲ καταπίνοιμ' ἂν ἄλλου δή τινος. Nunc malim fere τρώγοιμι· ναί. A. ᾠὸν δέ; B. καταπίνοιμ' ἄν. A. ἄλλου δεῖ τινός;

XIV, 642. a. In Amphidis loco ναὶ τοῦτ' Cobetus pro αἶ τοῦτ'.

Ibid. b. τὠνόματα Herwerdenus, vulgo ὀνόματα. In Anaxandridis loco ἡ τράπεζ' εἰσήγετο scripsi pro ἐπήγετο. Vs. 3. εἰ γέγονε Hirschigius pro ἔνδον ὄντ'. Cf. p. 637 b. Nauckius Bulletin de l'Acad. de St. Pétersbourg IX p. 397. οὐδ' εἰ γέγον' ὄντως οἶδ' ἐγώ. Vs. 4. Χρῆστε κοὐκ ἔζων. Ita correxi iam olim librorum scripturam χρηστῶς οὐκ ἔζων. Idem postea Dobraeus.

Ibid. c. In Clearchi loco scripsi ἡ παῖς ἐπιτίθει, ut voluit etiam Dobraeus. Deest in libris ἡ. Olim ego ὦ παῖ σὺ δὲ τίθει, quod receperat Dindorfius.

Ibid. d. Alexis. Vs. 4. νομίζεται | τοῖς νυμφίοις μετιοῦσι τὴν νύμφην λέγεις | παρέχειν ἄμητας. Parum probabiliter Herwerdenus Nov. Add. crit. p. 32. τὴν γαμουμένην pro τὴν νύμφην λέγεις. Vs. 7. Iacoby ἥδωμ' ὦ θεοί; cod. A ηδ' ομω θεοί. Hoc verum videtur.

Ibid. e. Ἀπίων δὲ καὶ Διόδωρος — ἐπαίκλειά φασι καλεῖσθαι τὰ μετὰ τὸ δεῖπνον τραγήματα. Excidit παρὰ

τοῖς Λακεδαιμονίοις vel τοῖς Δωριεῦσι, quod omitti non potuit. Pro Διόδωρος nonnulli libri Ἡρόδωρος.

Ibid. Lacunas in Ephippi loco cum aliqua probabilitatis specie sic explere licebit:

καὶ μετὰ δεῖπνον κόκκος [κνίδιος],
ἐρέβινθος, [ἀχράς, βόλβος], κύαμος.

In eiusdem poetae fragmento e Cydone verba βράχος (om. C) βρυγμός corrupta sunt.

Ibid. f. Alexis: ἀρτέον | τράπεζαν, ἀπονίψαι δοτέον κτλ. Sic Porsonus pro ἀπονίψασθαι, quod servari potest, si scripseris ἀρτέα | τράπεζ', ἀπονίψασθαι δοτέον — Dobraeus ἀρτέος | τράπεζ', ἀπονίψασθαι —

XIV, 643. a — d. De Philoxeni Cytherii loco diximus ego Fragm. Com. graec. vol. III p. 635 sqq. et Bergkius P. L. p. 990 sqq. unde petere licebit quidquid ad crisin carminis corruptissimi pertinet. Lit. a. pro πέπλοις συγκαλύπτων corrigit Cobetus πέπλοισιν καλύπτων, de metro tacens; fort. πέπλοις ἐγκαλύπτων. Ibid. ex B scribendum μή κατίδῃ τις. Lit. c. corrige operarum errores χοιρίναις pro χοιρίνας et σασαμορυτοπάγη pro σασαμορυτοπαγῆ.

Ibid. d. In Antiphanis loco vs. 2. πρώτιστα Dobraeus, libri πρῶτα, Casaubonus τὰ πρῶτα. Vs. 7. κισσόπλεκτα scripsi, libri κισσόπληκτα.

Ibid. e. Verba τούτων σοι καὶ μεταδώσω utpote ex sequentibus lit. f. repetita delenda suspicor. Oratio paulo liberius formata est. Mox ἀναγράφοντα praebuit B. Vulgo ἀναγράψαντα.

Ibid. f. Commemorantur πλακουντοποιικὰ συγγράμματα cum aliorum tum Μητροβίου, ἔτι δὲ Φαίτου. Hoc nomen mihi quidem parum graece sonat, ut nesciam an Φαίστου scribendum sit. Exercitt. phil. II p. 36.

XIV, 644. a. Dindorfius ἐνιαυτίζομἀπλάκουντος, cf. Iacoby supplem. Add. vol. V p. CII.

Ibid. b. Alexis ὦ τὴν εὐτεύχη ναίων Πάρον ὄλβιε πρέσβυ. Scripsi εὐτειχῆ pro εὐτεύχη, libri εὐτυχῆ.

Ibid. d. Evangelus τέτταρας τραπέζας τῶν γυναικῶν εἰπά σοι. Post τέτταρας inserui ποιεῖν.

Ibid. e. πάντα δ' αὐτόπτης. Cod. B πάντα τ' αὐτόπτας.

Ibid. d. ἀμυγδαλ[illegible] [illegible] Herwerden Observ. crit. phili loco vs. 2 [illegible] Halecampius. praeeunte C[illegible] [illegible] αὐτὸν καλοῦσι. V. Lobeck. ὑποχει. V [illegible] post legebatur Τηλεκλείδης· Αὐτο-

Ibid. [illegible] correctum ex aliis locis. V. Fragm. Com. batur [illegible]

ubi [illegible] in Philemonis loco vs. 2. erat σπονδήσιμα, scri[illegible] ἅμα scripsi. Coraes σπονδὰς ἅμα. Mox ἐκείνη [illegible] explicat Lobeck. Aglaoph. p. 1062.

[illegible] Semus Delius: ἐν τῇ τῆς Ἑκάτης νήσῳ τῇ Ἴριδι [illegible] Δήλιοι τοὺς βασυνίας καλουμένους. Non Iridi, opi[illegible] cui litatum fuisse neque Pausanias neque alius mythographus memoriae prodidit, sed τῇ Ἴσιδι, ni coniectura fallit, operabantur Delii; novitius igitur hic cultus fuerit. Sequuntur haec καὶ τὰ καλούμενα κόκκωρα, ἰσχὰς καὶ κάρυα τρία. ubi fortasse κοκκωτὰ et ἰσχάδα vel ἰσχάδας scribendum, nisi praestat κοκκωτά, [ἔστι δ'] ἰσχὰς καὶ κάρυα τρία. Ficus enim granis plena est.

Ibid. c. In Hipponactis loco vs. 3. pro οὐδ' ἀτταγίτας scripsi quod grammatica postulat, οὐκ ἀτταγίτας, eoque etiam libri ducunt. Ceterum Hipponactis locus cum eo quem servavit Athenaeus VI p. 304 b. ad unum fragmentum coniungendus est.

Ibid. e. μνημονεύει αὐτῶν καὶ Ἐπίχαρμος καὶ ἐν τοῖς Χειρογάστορσι Νικοφῶν. Ἀριστοφάνης δ' ἐν Δαναΐσι καὶ ποιητὴν φησὶν αὐτῶν εἶναι ἐν τούτοις «μήτ' ἄρμα μ' εἶναι ἐγκριδοπώλην». Φερεκράτης δ' ἐν Κραπατάλοις — ἐγκρίδας. Sic haec in libris leguntur. Emendavit Bergkius Comment. de vetere Com. p. 426. et ad Aristophanis fragm. p. 1053. quem secutus sum.

Ibid. f. γοῦρος. Imo γῦρος, ut recte habet C, idemque in Solonis loco restituendum. Vid. Vindiciae Aristoph. p. 95. Vs. 4. scripsi cum Bergkio οὔθ' ὅς ἀνθρώποισι γῇ φέρει. Libri meliores οὐδ' ἔνασσεν ἀνθρώποισι γῇ φέρει, quae ab aliis ita scripta sunt οὐδέν· ἅσσ' ἂν ἀνθρώποισι γῇ φέρῃ, quod ferri non posse apertum est.

XIV, 646. a. τῷ σχήματι μαστοειδεῖς εἶναι φάσκων αὐτούς. Haec non ad κριβάνας (ante Casaubonum κυριβάνας)

mihi pertinere videntur, sed ad *γύρους*, quamquam eadem habet Athenaeus III p. 115 a. Cfr. Vindic. Arist. p. 95. Sed fortasse hoc placentorum genus a semicirculari et papillarum similitudinem referente furnorum forma dictum erat, ut nihil novandum videatur.

Ibid. c. *νάνος*. P *ναῦος*. Rectius videtur *νᾶνος* esse. Pherecratis locum Herwerdenus Observ. crit. p. 10. probabiliter ita refingit *λήψει δ' ἐν ᾅδου κραπάταλον καὶ ψωθίαν.*

Ibid. c. Cratinus *καὶ δρόσον βάλλων ἕωθεν χλιαρὸς ταγηνίας.* Pro *ἕωθεν* suspicabar *ἄνωθεν.*

Ibid. f. *Ἀμορβίτης πλακοῦντος εἶδος, παρὰ Σικελοῖς. οἱ δὲ παισά, πλακούντια παρὰ Κῴοις, ὥς φησιν Ἱεροκλῆς.* Haec sic fortasse refingenda sunt *Ἀμορβίτης· πλακοῦντος εἶδος παρὰ Σικελοῖς· οἱ δὲ.... Παισά· πλακούντια παρα Κῴοις, ὥς φησιν Ἱεροκλῆς.*

Ibid. Antiphanes *σησαμίδας ἢ μελίπηκτον ἢ τοιοῦτό τι.* Ita Dindorfius pro *μελίπηκτα.* Possis etiam *σησαμίδας ἢ μελίπηκτα; ναὶ τοιοῦτό τι.*

XIV, 647. b. Lynceus in epistola ad Diagoram scripta: *τῇ δὲ περὶ τὸν ἄμητα δόξῃ τὸν καινὸν ἀνταγωνιστὴν ἐπὶ τῆς δευτέρας εἰσάγουσα τραπέζης ἐχῖνον.* Scribendum *εἰσάγουσι*, sc. Rhodii, ut intelligitur ex iis, quae leguntur III p. 109 d. *ἀρχομένου μὲν τοῦ δείπνου καὶ μεσοῦντος οὐδὲ λειπομένους ἐπιφέρουσιν. ἀπειρηκότων δὲ καὶ πεπληρωμένων ἐπεισάγουσι διατριβὴν τὸν διάχρηστον ἐσχαρίτην καλούμενον.* Adde III p. 75 e. *καὶ ταῦτα (τὰ ἐρινεὰ) οὐκ ἀπὸ δείπνου — ἀλλ' ἀθίκτου τῆς ἐπιθυμίας οὔσης πρὸ δείπνου παρατέθεικα*, ubi *παρατεθείκασι* scribendum erat. Alia eorum ratio est, quae leguntur in eadem epistola XIV p. 654 a. *τῷ δ' ἐκεῖ καλουμένῳ βότρυϊ Νικοστρατείῳ Ἱππώνειον ἀντεκτρέφουσι βότρυν.* Corrigendum *ἀντεκτρέφουσα*, sc. *ἡ γῆ*, ut intelligitur ex p. 652 d. *ἡ δὲ γῆ ταῖς μὲν χελιδονείαις ἰσχάσιν ἀντιπαρατιθεῖσα τὰς βριγινδαρίδας καλουμένας, τῷ μὲν ὀνόματι βαρβαριζούσας, ταῖς δὲ ἡδοναῖς οὐδὲ ἧττον ἐκείνων ἀττικιζούσας.* Quibus proxime illata fuisse suspicor quae leguntur III p. 75 e. *τὰ δὲ ἐρινεὰ* (Rhodiaca) *τοῖς Λακωνικοῖς* (ita delicatissimae ficus dicebantur Athenis) *ὥστε συκάμινα σύκοις δοκεῖν ἐρίζειν*, ubi minus recte Casaubonus supplet

Vs. 5. insanabiliter corruptus est. V. Herwerden Observ. crit. p. 113. Vs. 9. ἔστω pro ἐστὶν Dalecampius.

Ibid. f. Ἴωνες δὲ — ἄμην αὐτὸν καλοῦσι. V. Lobeck. Aglaoph. p. 1061. Paulo post legebatur Τηλεκλείδης· Αὐτομάται δὲ κίχλαι — correctum ex aliis locis. V. Fragm. Com. vol. II p. 363.

XIV, 645. a. In Philemonis loco vs. 2. erat σπονδήσιμα, quod σπονδὴν ἅμα scripsi. Coraes σπονδὰς ἅμα. Mox ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ explicat Lobeck. Aglaoph. p. 1062.

Ibid. b. Semus Delius: ἐν τῇ τῆς Ἑκάτης νήσῳ τῇ Ἴριδι θύουσι Δήλιοι τοὺς βασυνίας καλουμένους. Non Iridi, opinor, cui litatum fuisse neque Pausanias neque alius mythographus memoriae prodidit, sed τῇ Ἴσιδι, ni coniectura fallit, operabantur Delii; novitius igitur hic cultus fuerit. Sequuntur haec καὶ τὰ καλούμενα κόκκωρα, ἰσχὰς καὶ κάρυα τρία. ubi fortasse κοκκωτὰ et ἰσχάδα vel ἰσχάδας scribendum, nisi praestat κοκκωτά, [ἔστι δ'] ἰσχὰς καὶ κάρυα τρία. Ficus enim granis plena est.

Ibid. c. In Hipponactis loco vs. 3. pro οὐδ' ἀτταγίτας scripsi quod grammatica postulat, οὐκ ἀτταγίτας, eoque etiam libri ducunt. Ceterum Hipponactis locus cum eo quem servavit Athenaeus VI p. 304 b. ad unum fragmentum coniungendus est.

Ibid. e. μνημονεύει αὐτῶν καὶ Ἐπίχαρμος καὶ ἐν τοῖς Χειρογάστορσι Νικοφῶν. Ἀριστοφάνης δ' ἐν Δαναίσι καὶ ποιητὴν φησὶν αὐτῶν εἶναι ἐν τούτοις «μήτ' ἅρμα μ' εἶναι ἐγκριδοπώλην». Φερεκράτης δ' ἐν Κραπατάλοις — ἐγκρίδας. Sic haec in libris leguntur. Emendavit Bergkius Comment. de vetere Com. p. 426. et ad Aristophanis fragm. p. 1053. quem secutus sum.

Ibid. f. γοῦρος. Imo γῦρος, ut recte habet C, idemque in Solonis loco restituendum. Vid. Vindiciae Aristoph. p. 95. Vs. 4. scripsi cum Bergkio οὔθ' ὃς ἀνθρώποισι γῇ φέρει. Libri meliores οὐδ' ἔνασσεν ἀνθρώποισι γῇ φέρει, quae ab aliis ita scripta sunt οὐδέν· ἅσσ' ἂν ἀνθρώποισι γῆ φέρῃ, quod ferri non posse apertum est.

XIV, 646. a. τῷ σχήματι μαστοειδεῖς εἶναι φάσκων αὐτούς. Haec non ad κριβάνας (ante Casaubonum κυριβάνας

mihi pertinere videntur, sed ad γύρους, quamquam eadem habet Athenaeus III p. 115 a. Cfr. Vindic. Arist. p. 95. Sed fortasse hoc placentorum genus a semicirculari et papillarum similitudinem referente furnorum forma dictum erat, ut nihil novandum videatur.

Ibid. c. νάνος. P ναῦος. Rectius videtur νᾶνος esse. Pherecratis locum Herwerdenus Observ. crit. p. 10. probabiliter ita refingit λήψει δ' ἐν ᾅδου κραπάταλον καὶ ψωθίαν.

Ibid. c. Cratinus καὶ δρόσον βάλλων ἕωθεν χλιαρὸς ταγηνίας. Pro ἕωθεν suspicabar ἄνωθεν.

Ibid. f. Ἀμορβίτης πλακοῦντος εἶδος, παρὰ Σικελοῖς. οἱ δὲ παισά, πλακούντια παρὰ Κῴοις, ὥς φησιν Ἱεροκλῆς. Haec sic fortasse refingenda sunt Ἀμορβίτης· πλακοῦντος εἶδος παρὰ Σικελοῖς· οἱ δὲ.... Παισά· πλακούντια παρα Κῴοις, ὥς φησιν Ἱεροκλῆς.

Ibid. Antiphanes σησαμίδας ἢ μελίπηκτον ἢ τοιοῦτό τι. Ita Dindorfius pro μελίπηκτα. Possis etiam σησαμίδας ἢ μελίπηκτα; ναὶ τοιοῦτό τι.

XIV, 647. b. Lynceus in epistola ad Diagoram scripta: τῇ δὲ περὶ τὸν ἄμητα δόξῃ τὸν καινὸν ἀνταγωνιστὴν ἐπὶ τῆς δευτέρας εἰσάγουσα τραπέζης ἐχῖνον. Scribendum εἰσάγουσι, sc. Rhodii, ut intelligitur ex iis, quae leguntur III p. 109 d. ἀρχομένου μὲν τοῦ δείπνου καὶ μεσοῦντος οὐδὲ λειπομένους ἐπιφέρουσιν, ἀπειρηκότων δὲ καὶ πεπληρωμένων ἐπεισάγουσι διατριβὴν τὸν διάχρηστον ἐσχαρίτην καλούμενον. Adde III p. 75 e. καὶ ταῦτα (τὰ ἐρινεὰ) οὐκ ἀπὸ δείπνου — ἀλλ' ἀθίκτου τῆς ἐπιθυμίας οὔσης πρὸ δείπνου παρατέθεικα, ubi παρατεθείκασι scribendum erat. Alia eorum ratio est, quae leguntur in eadem epistola XIV p. 654 a. τῷ δ' ἐκεῖ καλουμένῳ βότρυϊ Νικοστρατείῳ Ἱππώνειον ἀντεκτρέφουσι βότρυν. Corrigendum ἀντεκτρέφουσα, sc. ἡ γῆ, ut intelligitur ex p. 652 d. ἡ δὲ γῆ ταῖς μὲν χελιδονείαις ἰσχάσιν ἀντιπαρατιθεῖσα τὰς βριγινδαρίδας καλουμένας, τῷ μὲν ὀνόματι βαρβαριζούσας, ταῖς δὲ ἡδοναῖς οὐδὲ ἧττον ἐκείνων ἀττικιζούσας. Quibus proxime illata fuisse suspicor quae leguntur III p. 75 e. τὰ δὲ ἐρινεὰ (Rhodiaca) τοῖς Λακωνικοῖς (ita delicatissimae ficus dicebantur Athenis) ὥστε συκάμινα σύκοις δοκεῖν ἐρίζειν, ubi minus recte Casaubonus supplet

Vs. 5. insanabiliter corruptus est. V. Herwerden Observ. cri p. 113. Vs. 9. ἔστω pro ἐστίν Dalecampius.

Ibid. f. Ἴωνες δὲ — ἄμην αὐτὸν καλοῦσι. V. Lobeck Aglaoph. p. 1061. Paulo post legebatur Τηλεκλείδης· Ἀὐτι μάται δὲ κίχλαι — correctum ex aliis locis. V. Fragm. Com vol. II p. 363.

XIV, 645. a. In Philemonis loco vs. 2. erat σπονδήσιμ quod σπονδὴν ἅμα scripsi. Coraes σπονδὰς ἅμα. Mox ἐκεῖν τῇ ἡμέρᾳ explicat Lobeck. Aglaoph. p. 1062.

Ibid. b. Semus Delius: ἐν τῇ τῆς Ἑκάτης νήσῳ τῇ Ἴριδι θύουσι Δήλιοι τοὺς βασυνίας καλουμένους. Non Iridi, opi nor, cui litatum fuisse neque Pausanias neque alius mytho graphus memoriae prodidit, sed τῇ Ἴσιδι, ni coniectura fallit operabantur Delii; novitius igitur hic cultus fuerit. Sequun tur haec καὶ τὰ καλούμενα κόκκωρα, ἰσχὰς καὶ κάρυα τρία ubi fortasse κοκκωτὰ et ἰσχάδα vel ἰσχάδας scribendum, nisi praestat κοκκωτά, [ἔστι δ'] ἰσχὰς καὶ κάρυα τρία. Ficus enim granis plena est.

Ibid. c. In Hipponactis loco vs. 3. pro οὐδ' ἀτταγίτας scripsi quod grammatica postulat, οὐκ ἀτταγίτας, eoque etiam libri ducunt. Ceterum Hipponactis locus cum eo quem servavit Athenaeus VI p. 304 b. ad unum fragmentum coniungendus est.

Ibid. e. μνημονεύει αὐτῶν καὶ Ἐπίχαρμος καὶ ἐν τοῖς Χειρογάστορσι Νικοφῶν. Ἀριστοφάνης δ' ἐν Δαναΐσι καὶ ποιητὴν φησὶν αὐτῶν εἶναι ἐν τούτοις «μήτ' ἅρμα μ' εἶναι ἐγκριδοπώλην». Φερεκράτης δ' ἐν Κραπατάλοις — ἐγκρίδας. Sic haec in libris leguntur. Emendavit Bergkius Comment. de vetere Com. p. 426. et ad Aristophanis fragm. p. 1053. quem secutus sum.

Ibid. f. γοῦρος. Imo γῦρος, ut recte habet C, idemque in Solonis loco restituendum. Vid. Vindiciae Aristoph. p. 95. Vs. 4. scripsi cum Bergkio οὔθ' ὃς ἀνθρώποισι γῇ φέρει. Libri meliores οὐδ' ἔνασσεν ἀνθρώποισι γῇ φέρει, quae ab aliis ita scripta sunt οὐδέν· ἅσσ' ἂν ἀνθρώποισι γῇ φέρῃ, quod ferri non posse apertum est.

XIV, 646. a. τῷ σχήματι μαστοειδεῖς εἶναι φάσκων αὐτούς. Haec non ad κριβάνας (ante Casaubonum κυριβάνας)

mihi pertinere videntur, sed ad γύρους, quamquam eadem habet Athenaeus III p. 115 a. Cfr. Vindic. Arist. p. 95. Sed fortasse hoc placentorum genus a semicirculari et papillarum similitudinem referente furnorum forma dictum erat, ut nihil novandum videatur.

Ibid. c. νάνος. P ναῦος. Rectius videtur νᾶνος esse. Pherecratis locum Herwerdenus Observ. crit. p. 10. probabiliter ita refingit λήψει δ' ἐν ᾅδου κραπάταλον καὶ ψωθίαν.

Ibid. c. Cratinus καὶ δρόσον βάλλων ἕωθεν χλιαρὸς ταγηνίας. Pro ἕωθεν suspicabar ἄνωθεν.

Ibid. f. Ἀμορβίτης πλακοῦντος εἶδος, παρὰ Σικελοῖς. οἱ δὲ παισά, πλακούντια παρὰ Κῴοις, ὥς φησιν Ἱεροκλῆς. Haec sic fortasse refingenda sunt Ἀμορβίτης· πλακοῦντος εἶδος παρὰ Σικελοῖς· οἱ δὲ.... Παισά· πλακούντια παρα Κῴοις, ὥς φησιν Ἱεροκλῆς.

Ibid. Antiphanes σησαμίδας ἢ μελίπηκτον ἤ τοιοῦτό τι. Ita Dindorfius pro μελίπηκτα. Possis etiam σησαμίδας ἢ μελίπηκτα; ναὶ τοιοῦτό τι.

XIV, 647. b. Lynceus in epistola ad Diagoram scripta: τῇ δὲ περὶ τὸν ἄμητα δόξῃ τὸν καινὸν ἀνταγωνιστὴν ἐπὶ τῆς δευτέρας εἰσάγουσα τραπέζης ἐχῖνον. Scribendum εἰσάγουσι, sc. Rhodii, ut intelligitur ex iis, quae leguntur III p. 109 d. ἀρχομένου μὲν τοῦ δείπνου καὶ μεσοῦντος οὐδὲ λειπομένους ἐπιφέρουσιν. ἀπειρηκότων δὲ καὶ πεπληρωμένων ἐπεισάγουσι διατριβὴν τὸν διάχρηστον ἐσχαρίτην καλούμενον. Adde III p. 75 e. καὶ ταῦτα (τὰ ἐρινεὰ) οὐκ ἀπὸ δείπνου — ἀλλ' ἀθίκτου τῆς ἐπιθυμίας οὔσης πρὸ δείπνου παρατέθεικα, ubi παρατεθείκασι scribendum erat. Alia eorum ratio est, quae leguntur in eadem epistola XIV p. 654 a. τῷ δ' ἐκεῖ καλουμένῳ βότρυϊ Νικοστρατείῳ Ἱππώνειον ἀντεκτρέφουσι βότρυν. Corrigendum ἀντεκτρέφουσα, sc. ἡ γῆ, ut intelligitur ex p. 652 d. ἡ δὲ γῆ ταῖς μὲν χελιδονείαις ἰσχάσιν ἀντιπαρατιθεῖσα τὰς βριγινδαρίδας καλουμένας, τῷ μὲν ὀνόματι βαρβαριζούσας, ταῖς δὲ ἡδοναῖς οὐδὲ ἧττον ἐκείνων ἀττικιζούσας. Quibus proxime illata fuisse suspicor quae leguntur III p. 75 e. τὰ δὲ ἐρινεὰ (Rhodiaca) τοῖς Λακωνικοῖς (ita delicatissimae ficus dicebantur Athenis) ὥστε συκάμινα σύκοις δοκεῖν ἐρίζειν, ubi minus recte Casaubonus supplet

ἀντιπαραβάλλουσι. Nimirum in illa ad Diagoram epistola Lynceus hoc egerat ut Rhodi insulae esculenta Atticis non cedere efficeret, fecitque id haud dubie in Diagorae amici gratiam, quem patria Rhodium fuisse vel nomen indicat. Nec terrae tantum fructus, sed etiam quae mare gigneret inter se comparaverat, ut docet locus lib. VII p. 285 f. *ταῖς μὲν Φαληρικαῖς ἀφύαις τὰς Αἰνεατίδας καλουμένας ἀφύας, τῷ δὲ γλαυκίσκῳ τὸν ἔλοπα καὶ τὸν ὄρφον ἀντιπαρατιθεῖσα· πρὸς δὲ τὰς Ἐλευσινιακὰς ψήττας καὶ σκόμβρους — ἀντιγεννήσασα τὸν ἀλώπεκα καλούμενον.* ubi ad participia feminina subaudiendum *ἡ θάλαττα*. Exerc. philol. II p. 37.

Ibid. b. Lynceus *ὑπὲρ οὗ — πειράσομαι πλείω περιθεῖναι λόγον.* Pro *περιθεῖναι* expectabam *διαθεῖναι*.

XIV, 648. a. *τὰ δὲ ψευδεπιχάρμεια ταῦτα ὅτι πεποιήκασιν ἄνδρες ἔνδοξοι, Χρυσόγονός τε ὁ αὐλητής, ὥς φησιν Ἀριστόξενος ἐν ὀγδόῳ πολιτικῶν νόμων, τὴν Πολιτείαν ἐπιγραφομένην . . . . Φιλόχορος δ' ἐν τοῖς περὶ μαντικῆς Ἀξιόπιστον, τὸν εἴτε Λοκρὸν γένος ἢ Σικυώνιον, τὸν Κανόνα καὶ τὰς Γνώμας πεποιηκέναι φησίν· ὁμοίως δὲ ἱστορεῖ καὶ Ἀπολλόδωρος.* Posui lacunae signa in hanc fere sententiam explendae: *καὶ ὁ δεῖνα τήν τε Ὀψοποιίαν καὶ τὸν Κανόνα καὶ τὰς Γνώμας.* Inter Epicharmi fabulas quattuor spurias fuisse habitas constat ex Anonymo de Comoed. quem edidi Fragm. Com. graec. I p. 535: *σώζεται αὐτοῦ δράματα μ, ὧν ἀντιλέγονται δ.* Earum nomina fuerunt *Πολιτεία, Κανών, Γνῶμαι*, denique *Ὀψοποιία*, cuius memoriam unus servavit Antiattic. p. 99, 1. *Ἡμίνα: ἐν τῇ ἀναφερομένῃ εἰς Ἐπίχαρμον Ὀψοποιίᾳ.* Ex his quattuor fabulis seu potius carminibus Politiam Aristoxenus a Chrysogono, ceteras autem ab alio quodam, cuius nomen intercidit, compositas fuisse tradiderat, Philochoro Canonis et Gnomarum auctorem prodente Axiopistum. Exercitt. phil. I p. 49.

Ibid. f. In Clearchi verbis aut *λέγειν* aut *εἰπεῖν* deleverim.

XIV, 649. a. *ἐπί τε τῶν τραγημάτων.* Scripsi *ἔτι*.

Ibid. c. *ἅπερ ἢν εἴπῃς παρὰ τίνι κεῖται, δώσω σοι οὐ χρυσέους δέκα στατῆρας κατὰ τὸν Ποντικὸν λεσχηνευτήν, ἀλλὰ τουτὶ τὸ ἔκπωμα.* Latere in his Heraclidis Pontici,

Lescharum scriptoris nobilissimi, versum hendecasyllabum Phalaeceum:

δώσω σοι χρυσέους δέκα στατῆρας,

ostendi Anal. Alex. p. 378.

Ibid. d. Fort. ἀνίησιν pro ἀφίησιν.

Ibid. f. In Agathoclis Cyziceni loco restitui ubi neglectae erant formas ionicas. Erat εἰς — ἀνεβλάστησεν — ἐπονομάζουσιν — μεγέθει — καρποφορεῖ — ποιοῦσιν (scr. ποιέουσι).

XIV, 650. a. Ἄλεξις ἐν Βρεντίᾳ. Imo Βρεττίᾳ. V. Hist. crit. p. 398. In ipso Alexidis fragmento vs. 1. recte Dobraeus πίνουσιν. Libri πεινοῦσιν. Vs. 2. scribendum videtur ἐν ὕδατι; B πολλὰ πολλάκις δήπου. V. Com. graec. vol. III p. 399.

Ibid. e. Ἄλεξις [Ἑλένης] μνηστῆρσι: ῥοὰν γὰρ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν. In his supplevi Ἑλένης Hist. crit. p. 391. De fragmento ipso vid. Add. ad Com. gr. vol. V p. CCIV.

XIV, 651. a. Menandri locum Dobraeus sic refingebat μετ' ἄριστον γὰρ ὡς ἀμυγδάλας | παρέθηκ' ἐγὼ τῶν ῥοιδίων ἐτρώγομεν. Cobetus autem Mnem. IV p. 257. sic: ἀμυγδάλας ἐγὼ | παρέθηκα καὶ τῶν ῥοιδίων ἐνετράγομεν, de prima parte loci tacens.

Ibid. f. περὶ αὐτῶν τῶν Δαναΐδων Dobraeus. Vulgo περὶ αὐτῶν τῶν γὰρ ἀΐδων. In Melanippidis fragmento vs. 1. οὐ γὰρ ἀνθρώπων ἔχον μορφᾶεν εἶδος suspicabar ἀνθρωπᾶν cll. Hesychio Ἀνθρωπώ· γυνή. Tum μορφᾶεν εἶδος Emperius et Dobraeus dederunt pro μορφὰν ἐνεῖδος, Bergkius suspicatur φοβεῦντο | μομφᾶν ὄνειδος. Vs. 2. οὐδὲ τὰν αὐτὰν libri, Casaubonus οὐδὲ τὰν αὐδάν, Dobraeus οὐδὲ τὰν δίαιταν, Bergkius οὐ δίαιταν τάν. Vs. 3. ἀν' εὔδι' ἄλσεα, πολλάκις scripsi, libri ἄνευη λιάσδεα πολλάκι. Vs. 4. θήραις pro θῆρες Porsonus et Iacobsius. Vs. 5. ἱερόδακρυν pro ἱερόδρακυ Emperius. Vs. 6. σύρια σπέρματα pro Συρίας τέρματα scripsi ego (corr. typoth. errorem στέρματα).

XIV, 652. d. τὰς βριγινδαρίδας καλουμένας. Brigindarides sive Brygindaricae ficus a Brygindaris, Rhodiaco demo, nomen duxisse nunc demum innotuit ex titulo Rhodiaco a Rossio Inscr. III p. 31. edito.

XIV, 653. a. *πεφωγμένας* et in Pherecratis fr. *πεφωγμένων* pro *πεφωσμένας* et *πεφωσμένων* Porsono aucto rescripsi.

Ibid. f. *καὶ μύελον*. Bergkius *κάμυλον*.

XIV, 654. a. In Lyncei loco *Ἱππώνειον* et *ἀντεκφέρουσα* correxi pro *Ἱππώνιον* et *ἀντεκτρέφουσι*. V. ad p. 647 b.

Ibid. b. In Menandri fragmento Cobetus «*ἠγόρακά σοι περιστέρια ταδὶ*» *λέγων*, et in sequente Nicostrati loco Dindorfius *ταῦτ' ἀξιοῖ· τοὐρνιθάριον* pro *ταῦτ' ἀξιῶ. εἶτ' ὀρνιθάριον*, quorum alterum recepi, recipiendum etiam *ἀξιοῖ*.

Ibid. e. Antiphanes *τῶν ταῶν μὲν ὡς ἅπαξ τις ζεῦγος ἤγαγεν μόνον*. Scripsi *ἤγαγ' ἓν μόνον* praeeunte Herwerdeno.

Ibid. f. In Alexidis loco edidi *λαγώ* pro *λαγοῦ* cum Schweighaeusero.

XIV, 655. a. Anaxandrides *τοσουτουὶ δύ*. Ita Coraes. A *τοιούτους ἴδου*. Dobraeus, quem cum Dind. secutus eram, *τοιουτουσὶ δύ'*.

Ibid. f. Epicrates *ἔνθα δελφάκων ἐγὼ κρέα | κάλλιστ' ὄπωπα πυρὸς ἀκμαῖς ἠνθισμένα*. Cod. B *ἀκμῇ*, unde probabiliter Blaydesius ad Aristoph. Acharn. p. 130. emendavit *πυρὸς ἀκμῇ 'ξανθισμένα*.

XIV, 656. b. *ὥς φησιν Ἀριστοτέλης*. Cf. Problem. anecd. III, 43. et Busemacker Praef. p. XIX.

Ibid. Archippus: *τὰ δ' ἄλλα χοίρων ἀκροκώλια μικρῶν*. Correxi *ταδὶ δ' ἅμα*, adiuvante cod. A *τὰ δίδαλλα*. Vs. 3. pro *φλογίδες*, quod ex praecedente versu iteratum est, correxi *σχελίδες*.

Ibid. f. Sopatri versus est anapaesticus tetrameter in fine truncatus, ut nihil mutandum sit. Pro *ἔτρυξεν* autem scribendum *ἔγρυξεν*, ut vidit Schweighaeuserus.

XIV, 657. a. Plato comicus: *δέλφακα δ' ἀραιότατον*. Ita scripsi numeris paeonicis pro *δέλφακα δὲ ῥαιότατον*. Eupolidis qui sequitur versus in cod. Veneto ita scriptus est *οὐκ ἀλλεύθιον δέλφακα ωδονθ' ηστια*. Correxi

οὐκ ἀλλ' ἔθυον δέλφακ' ὦδον θῃστίᾳ
καὶ μάλα καλήν.

Sed *ὦδον* non expedio; nisi forte *ᾠδόν* scripsit poeta, verniliter sic grunnientem suem dicens.

Ibid. b. καὶ οἱ Θάσιοι ἔπεμψαν. Prababiliter Wichers καὶ ὁ Τάχως ἔπεμψεν et lit. c. τῶν τοῦ Ταχῶ [στρατηγῶν] pro τῶν Θασίων.

XIV, 658. a. Aristomenis versum nescio quo auctore restitui addendo κρέα. In Philemonis fragmento vs. 5. σκεύη de vitio suspectum est. Crediderim σκευὴν i. e. ἱματισμὸν poetam scripsisse. Nec κτήματα sanum puto, nisi forte de gregibus id intelligi potest.

Ibid. c. In Simonidis versu cum Bergkio adieci ἢ, et in altero fragmento τρομιλικὸς scripsi pro τρομίλιος, quod a Τρομίλεια formari non potest, potest vero τρομιλικός. V. ad I p. 22 b.

Ibid. d. ἀποπάτημα bis scripsi pro ἀποτράγημα. V. Com. graec. II p. 542.

Ibid. e. τὰ δὲ πυρίεφθα pro τοὺς δὲ πυριέφθας correxit Schweighaeuserus.

Ibid. f. Versus anonymi poetae aut sic scribendus est ἐγὼ δὲ φεύξομαι γεγὼς ἐλεύθερος, ut voluit Iacobsius, aut cum Schweigh. γ' addendum post φεύξομαι.

XIV, 659. d. Posidippus πότερ' οὖν ἀφεῖσαι; libri πότερον ἀφεισεα. Correxit Cobetus. Dindorfius cum aliis ἀφεὶς ἔα.

Ibid. e. In Menandri loco ἀκόλουθε pro ἀκολουθῶν Cobetus, qui vs. 2. φέρ' οἶνον Σωσίᾳ pro φερεω vel φέρεω πλεί ωωσια. Piersonus φέρ' ὦ παῖ Σωσία. Vs. 3. libri εὔχου, quod ἔγχει scripsit Piersonus, ἐγχοῦ Cobetus.

Ibid. f. ἱρωστὶ Heckerus Anthol. I p. 248; libri εἰδώς τι.

XIV, 660. a. καὶ ἀπόστειλον πρὸς ἐμὲ τὴν ταχίστην. Scribendum videtur ἀνταπόστειλον. Ib. Πρωτογονείας scripsi, libri Πρωτογενίας, Heckerus Philol. V p. 422. Ἡρωογονίας voluit.

Ibid. d. οἷς καὶ τὰ τοῦ πλήθους ἐνεργεῖν ἔργον ην Siebelis. Quae non sufficiunt.

Ibid. e. Ἀθηνίων. V. Iacoby Add. Com. gr. vol. V p. XXI.

Ibid. f. θύσας pro ἔθυσ' margo P. Vs. squ. malim αὐτοὺς ἔτ' οὐκ.

XV, 661. a. In Athenionis loco vs. 21. pro ὡς δ' ηρεσ' αὐτοῖς ὕστερον fortasse scribendum ὡς δ' ἤρεσαν τοῖς ὕστερον. Mox Grotius γεγραμμένα pro γεγραμμένων.

Ibid. b. Libri ἀκριβῶς ἐρίφιον. Seclusi ἀκριβῶς cum Dobraeo; eodem auctore vs. sq. διεγίγγρασ' scripsi pro δι' ἐπίγγρας.

Ibid. c. Scripsi ὡς πολὺ δὲ pro ὡς πολύ, Dindorfius ὡς πολύ τι. Vs. 40. malim ἀπαρχόμεθ' pro καταρχόμεθ'.

Ibid. d. Vs. 45. erat ὑπὲρ εὐσεβείας οὖν ἄφες παῦσαι λέγων. Emendavit Cobetus. Tum scripsi cum Dobraeo δεῦρο νῦν συνείσιθι ἐμοί. Libri δεῦρο συνέσθιέ μοι.

Ibid. Ἄλεξις ἐν Λεβητίῳ. Scripsi Λέβητι. V. Hist. crit. p. 400.

Ibid. e. οἱ τὰ ὀψαρτυτικὰ συγγράψαντες Ἡρακλείδης τε καὶ Γλαῦκος ὁ Λοκρός. Excidit opinor ad Heraclidis nomen patriae notatio Ἡρακλείδης τε [ὁ Συρακόσιος] καὶ Γλαῦκος ὁ Λοκρός. Cf. Pollux VI, 70. In Cratini Gigantibus vs. 1. ἐνθυμεῖ cum Cobeto scripsi pro ἐνθύμει, olim dederam ἐνθυμεῖσθε, Dindorfius ἐνθυμοῦ.

Ibid. Ante ὡς cod. B φασί addit, quod φησίν scribendum hoc modo: ἐνθυμεῖ δὲ τῆς γῆς (φησὶν) ὡς γλυκύ. Vs. 2. εὐωδέστατος Bergkius, libri εὐωδέστερος. In sequentibus edebatur et cum Cratini loco coniuncta erant παραπλησίαν ὀσμὴν λέγεις ἀμφοῖν γλυκύς. Separavit haec a Cratini versibus et Athenaeo dedit Dobraeus leviter correcta sic: παραπλησίαν ὀσμὴν λέγει ἀμφοῖν. καὶ ὁ γλυκὺς Ἀντιφάνης δ' ἐν Δυσπράτῳ. Vulgo καὶ Ἀντιφάνης δ' ἐν Δυσπράτῳ.

Ibid. f.—662 b. In Menandri loco ante Cobetum erat καθάριος. Sequitur locus Posidippi: ἐγὼ μάγειρον ἀναλαβὼν ἀκήκοα. Ita libri, quae ita correxi: ἕν' ἐγὼ μάγειρον λαμβάνων ἀκήκοα. Praesens λαμβάνων sensus requirit. Dindorfius e Corai coniectura ἐγὼ μάγειρον ἕνα λαβὼν ἀκήκοα. Vs. 2. fort. καθ' ἕκαστον, ut voluit Dobraeus; in fine versus distinxi et vs. 3. ἀντεργολαβοῦντες scripsi cum Grotio pro ἀντεργολαβοῦντος. Ib. ἔχοι Dobraeus. Vs. 4. ὅτιὴ στόμα Dobraeus, ὅτι στόμα libri, ὅτι τὸ στόμα Iacobsius. Vs. 6. ἐμίαινε Cobetus, libri ἕνιά τε.

XV, 662. c. In Batonis fragmento libri ἀναγεγράμμεθ'. Cobetus ἀναπεπαύμεθ', quod recepi; sed corr. oper. sphalma.

XV, 663. a. Κριτίας Casaubonus, libri Κρατῖνος.

Ibid. b. ἡ μᾶζα addidit Schweigh. Pro τὰ μάλιστα fort. scribendum τὰ μάγματα, vel ut Iacobsius voluit τὰ μασήματα.

Ibid. c. Pro Ἀρτεμίδωρος scribendum esse Ἀπολλόδωρος vidit Schweighaeuserus.

Ibid. f. In Philemonis fragmento pro καὶ διὰ τριῶν — suspicabar καὶ δὴ διὰ τριῶν.

XIV, 664. a. ὁ γραμματικὸς Ἀριστοφάνης ἐσπούδασε συσχολάσαι αὐτῷ. Correxi σχολάσαι.

Ibid. b. In loco Machonis vs. 3. post πλήν γ' ὅτι μουσικωτάτου τινὸς Athenaeus omisisse videtur εὕρημα γέγονεν ἀνδρός vel simile quid.

Ibid. c. In Nicostrati fragmento scribebatur οὐδέτερον εἶδε.

Ibid. e. Menippus in Arcesilao: πότος ἦν ἐπικωμασάντων τινῶν καὶ ματτύην ἐκέλευσεν εἰσφέρειν Λάκαινά τις. Frustra hic turbat Schweighaeuserus. Lacaenam intellige servam. Theognis El. 980. χέρνιβα δ' αἶψα θύραζε φέροι, στεφανώματα δ' εἴσω | εὐειδὴς ῥαδινῇς χερσὶ Λάκαινα γυνή. Claudianus Eutrop. II 202 quibus Argivae pulchraeve ministrant Thessalides, famulas et quae meruere Lacaenas. Mitto alia. Exercit. phil. II p. 37. In sequentibus legebatur περδίκια ὀλίγα καὶ χηνία. Scripsi περδίκεια (sc. κρέα) et ex C. καὶ χήνεια. Praeterea malim ὀλίγ' ἄττα. Continuo restitue e PVL ἔπαικλον, pro quo ἐπάϊκλον editum ex C. Pro ἐπέδειπνα malim ἐπίδειπνον.

XV, 665. b. Platonis locus e Laconibus. Vs. 3. νίπτρον Casaubonus, libri λίτρον. Ib. παραχέων futurum est, ut non necesse sit corrigere παρέξων. Vs. 5. τῇ παιδὶ τοὺς αὐλοὺς ἐχρῆν ἤδη προχείρους εἶναι. Sic libri. Secutus sum Cobetum, quamvis satis audacter haec sic refingentem: τὴν παῖδα τοὺς αὐλοὺς ἐχρῆν ἔχειν πάλαι προχείρους. Fortasse nihil novandum est praeter προχείρους, quod πρόχειρας scripserim, quod recte formatum esse docent adiectiva ὑπόχειρ, ἑκατόγχειρ, εὔχειρ et quae sunt similia. Ac ne sequentia constructione excidant, fortasse καὶ προαναφύσα scribendum est, ut haec subita conversione ad tibicinam facta dicantur. De καὶ sic posito v. Sophoclis Antig. 487. καί νιν καλεῖτε. Vs. 6. προαναφυσᾶν Cobetus, vulgo προσαναφυσᾶν. Ibid. παραχέων βαδίζω Bergkius, libri παράχεον βαδίζων. Vs. 9. in libris sic scriptus

est καὶ δὴ κέκραται· τὸν λιβανωτὸν ἐπιτιθεὶς εἶπε. Recepi Elmsleii coniecturam indicata post κέκραται duarum syllabarum lacuna, et pro εἶπε scripsi εἶτ' ἐ[πάγει]. Omissa esse aliqua vidit etiam Cobetus, qui verba τὸν λιβανωτὸν ἐπιτιθεὶς εἶπε Athenaeo tribuit, quae parum versimilis coniectura est. Fortasse καὶ δὴ κέκραται. A. κᾆτα τὸν λιβανωτὸν ἐπιτίθει σύ. εἶτ' ἐ[πάγει]· σπονδὴ μὲν κτλ.

XV, 666. a. εἰ μή τι σὺ τοὺς Ἀμειψίου ἀποβλύζειν ὑπολαμβάνεις. Ante ἀποβλύζειν supplevi quod ad sententiam necessarium est ἀποκοτταβίζοντας.

Ibid. b. μάθε παρ' ἐμοῦ ὅτι πρῶτον μὲν ἡ τῶν κοττάβων εὕρεσις Σικελική ἐστι παιδιά, ταύτην πρώτων εὑρόντων Σικελῶν. Haec inepte dicta sunt; postrema fortasse delenda sunt, nisi sufficit εὕρεσις expungere.

Ibid. c. τὸν ἀπὸ τῶν ποτηρίων κότταβον. Haec non sine vitio scripta sunt. In Euripidis loco erat αθλα κοττάβων.

Ibid. d. In Platonis loco verba πάνυ βούλομαι Cobeto praeeunte alteri interlocutori tribui.

Ibid. e. Lacunam in fragmento Platonis explet Dobraeus ποίων φιλημάτων, melius Cobetus ἰδοὺ φιλημάτων. Vs. 5. δέ adiecit Dobraeus, sed recte Cobetus τίθημι κοττάβεια. Vs. 8. erat αὐτή.

XV, 667. a. In Antiphanis fragmento λαβεῖν pro λαβὼν Bergkius.

Ibid. c. Aeschylei fragmenti vs. 1. fortasse scribendum Εὐρύμαχος, οὐ γὰρ ἄλλος, οὐδὲν ἥσσονας — Vs. 3. σκοπὸς pro κότταβος Dobraei est emendatio, qui reliqua ita refingebat: τοῖσδ' ἀγκυλητοῖς κοσσάβοις ἐπίσκοπα | ὅσσων ἐμῶν ἡβῶσα χεὶρ ἐφίετο.

Ibid. d. Post Εὔπολις indicavi lacunam, quae fabulae nomen absorpsit, quod non omisisse scriptorem cetera docent.

Ibid. e. Verba πληγεῖσαν τῷ κοττάβῳ, quae vulgo post ὑποκειμένην leguntur, huc transposuit Dobraeus.

Ibid. f. In corrupto Cratini loco πατρίοισι pro πατρικοῖσι restituit Herwerdenus Observ. crit. p. 5. qui in sequentibus feliciter τοῖς ἐπινέουσιν coniecit pro τὸ κεινέου. Statim ante Dobraeum erat βάλλειν μὲν τῷ πόντῳ δὲ βάλλοντι. In Ari-

stophanis loco fortasse ἔγνωκ᾽· ἐγῷδα χαλκίον .... ἱστάναι καὶ μυρρίνας.

XV, 668. a. Hermippus κνημὶς δὲ περὶ σφυρὸν ἀρθροῦται. Ita Porsonus et Erfurdtus haec scripserunt. Libri κνημίδες δὲ περὶ σφυρὸν ἀρθροῦνται. Corrigendum igitur:

κνημῖδε περὶ σφυρὸν ἀρθροῦνται.

Post Hermippi locum sequitur Achaei fragmentum, in quo ῥίπτοντες pro ῥιπτοῦντες dedit Nauckius. Ibid. Casaubonus τί δ᾽ οὐ λέγοντες. Tum ὅτι κάλλιστον Ἡρακλεῖ λάταξ Dobraeus, quem vide. Casaubonus Ἡράκλεις.

Ibid. b. Σοφοκλῆς ἐν Ἰνάχῳ ἀφροδισίαν εἴρηκε τὴν λάταγα· ξανθὴ δ᾽ ἀφροδισία λάταξ παισὶν ἐπεισκύπτει δόμοις. Pro παισὶν sine dubio πᾶσιν scribendum. Id qui intellexit Toupius Emend. II p. 471. cetera sic constituit: ξενὴ δὲ κἀφροδισία | λάταξ ἅπασι νῦν ἐπεισκύπτει δόμοις, ut cottabi lusus tanquam pestis omnes familias invasisse dicatur. In quo ille a sententia non minus quam a metro aberravit. Apertum enim est e glyconico systemate haec ducta esse, in quo pacis otiique commoda et gaudia celebrata esse suspicor. Docet hoc Hermippi locus, qui ingruentem belli tempestatem describens nullum iam cottabi lusum esse dicit, ῥάβδον δ᾽ ὄψει τὴν κοτταβικὴν ἐν τοῖς ἀχύροισι κυλινδομένην, μανὴς δ᾽ οὐδὲν λατάγων ἀΐει Com. graec. II p. 397. Comparandus item Euripides in Plisthene apud Athenaeum l. l. πολὺς δὲ κοσσάβων ἀραγμὸς | Κύπριδος μελῳδὸν ἀχεῖ | μέλος ἐν δόμοισιν. In verbo εἰσκύπτειν i. e. ἐπεισέρχεσθαι facile agnoscas vernilem sermonem Satyrorum. Exercit. phil. I p. 49. Pro ἐπεισκύπτει meliores libri ἐπεκύπτει habent; recepi Nauckii emendationem ἐπεκτύπει, nisi malis ἐπικτυπεῖ, de quo v. Phil. Gott. XIX, 145.

Ibid. c. καὶ Ἵππαρχος ἐν Παννυχίδι Porsonus. Libri Κάλλιππος ἐν Παννυχίδι. Fragmentum Hipparchi recisis verbis τὰ κοττάβια (τὰ κοττάβεια AP) quae interpolatoris sunt, ad numeros systematis iambici dimetri revocavi. Vulgo ὁ διαγρυπνήσας πυραμοῦντα λήψεται | τὰ κοττάβια καὶ τῶν παρουσῶν ἣν θέλει | φιλήσει.

Ibid. e. In Dionysii Aenei vs. 1. Emperius Opusc. p. 305. pro τρίτον tentabat πρέπον. Vs. 4. ἐκεῖνον ἰδεῖν. Dalecampius ἐκεῖνον ἱεῖν, Bergkius ἕκαστον ἱεῖν. Vs. 4. ὄμματι βη-

ματίσαισθε τὸν κατὰ αἰθέρα τὸν κλίνην. Fuit qui σηματίσαισθε scribendum putaret; sed ὄμματι βηματίσασθαι, mit den Augen abschreiten, affectato dicendi genere, quo utitur aeneus ille Dionysius, satis dignum est. Certius est pro αἰθέρα me recte scripsisse ἀέρα, habetque hoc ipsum cod. B. Vs. 6. Hermannus ἐκτέαται.

XV, 669. a. Sequitur eiusdem poetae locus, cuius vs. 1. Emperius p. 305. scribi voluit ὕθλους οἰνοχοεῖν. Infinitivus pendere videtur ab δυνατοὶ vel simili verbo, quod in superioribus legebatur. Vs. 4. Emperius τοῦδ' ἀπὸ συμποσίου. Vs. 5. Φαίακας pro Φαίακος Casaubonus. In Cratini fragmento Bergkio praeeunte scripsi μάχαι δ' ἄλλοισι καὶ πόνος μέλοι, pro πόνοι. Alii μάχης — καὶ πόνου μέλοι. Videntur Herculis verba esse.

Ibid. b. ὁ τῶν Συρβηνέων χορός. Sic scripsi pro Συρβηναίων, idemque restitui p. 669 b. et 697 e. de quo multis annis ante Cobetum (ad Hyperidis orat. p. 46) admonui Com. graec. vol. II p. 67.

Ibid. d. In Callimachi epigrammate ἀπὸ στομάτων Anthologia, ἀπὸ στεφάνων Athenaeus. Exhibui felicem O. Schneideri emendationem ἀπ' ὀστλίγγων. Pro ἐγένοντο Ruhnkenius ἐχέοντο.

Ibid. e. In carmine Dionysii vs. 3. σοὶ πρώτῳ χαρίτων ἐγκεράσας χάριτας, scribendum κύλικας, ut vidit Lehrsius Aristarch. ed. nov. p. 478. Ib. vs. 4. τόδε exhibui pro τότε ex emendatione Spanhemii. Vs. 5. συμποσίου κόσμον recte Lehrsius.

Ibid. f. ἄλλα πολλὰ καὶ τοῦτο. Constans dicendi usus postulat ἄλλα τε πολλὰ καὶ τοῦτο.

XV, 670. a. πρὶν κρατήσωσι τοῦ ἔρωτος. Interposui ἄν.

Ibid. b: τὴν τοῦ στεφάνου δήλωσιν σημεῖον τοῦ περὶ τὸν ἔρωτα δεσμοῦ ἐρᾶν φασι τοὺς τοιούτους; Corrigunt δὴ λύσιν aut διάλυσιν. Sufficere opinor δήλησιν.

Ibid. c. στεφανουμένους περιρρεῖν αὐτῶν τὸν στέφανον Inter περιρρεῖν et αὐτῶν excidisse suspicor ἐᾶν.

Ibid. d. χαλεπὸν γὰρ — θεῖναι. Fortasse μεῖναι scripsit Clearchus, quod respondeat praecedenti ἐπίμονος. In proximis ante στεφανοῦσι aliqua videntur excidisse; nisi malis κα-

θάπερ τινὸς θεοῦ τὰ πρόθυρα, recisis verbis *στεφανοῦσιν αὐτῶν*. Etiam in sequentibus haud pauca depravata sunt, quae in ordinem redigere eorum est, qui cum maxime colligendis illustrandisque Aristotelicorum reliquiis insudant.

Ibid. e. Ven. *ἐμποδῶν*. In Lycophronidis loco edidi *τόδ' ἀνατίθημί σοι ῥόδον καλὸν ἄνθημα καὶ πέδιλα καὶ κυνέαν*. Vulgo pro *ἄνθημα* i. e. donarium legitur *νόημα*. Hermannus *μνῆμα* scripsit, Bergkius *ἀνάθημα*. Quod ipse posui iam Casaubono placuisse video, sed male postea reiecit. Vs. 3. post *ἄλλᾳ* apud Dindorfium nescio quo errore excidit *κέχυται*, quae res fraudi fuit Bergkio. Non credo tamen locum vitii immunem esse. Quid enim hoc est: omnia mea tibi dedico, quoniam in aliam puellam animus effusus est. Pro *ἄλλᾳ* codd. habent *ἄλλαι*, V *ἀλλό*. Fortasse scripserat poeta

ἐπεί τοι νόος αμῖν (vel *ἀμὸς*) *κέχυται*
ἐπὶ σὲ τὰν Χάρισι φίλαν παῖδα καὶ καλάν.

XV, 671. a. *ἐλέγομεν μὴ συνδειπνεῖν τῶν πέντε γε πλείους*. Post *συνδειπνεῖν* excidisse videtur *δεῖν*.

Ibid. d. In Alexidis loco scripsi *ἃ παρέθηκ' αὐτοῖς ἰδεῖν*. Vulgo *ἅπερ ἔθηκ' αὐτοῖς ἰδεῖν*.

Ibid. e. Anacreon *στεφάνους δ' ἀνὴρ τρεῖς ἕκαστος εἶχεν*. Ita haec ex VL correxi, latetque idem manifesto in scriptura cod. A *στεφάνου ὁ δ' ἀνήρ*. Dindorfius et Bergkius ex B ediderunt *στεφάνους ὁ δ' ἀνήρ*.

XV, 672. a. *Τέναρος δὲ ἀγροίκων εἶναι λέγει στεφάνωμα τὴν λύγον*. Huius scriptoris nomen *Ταίναρος* potius quam *Τέναρος* scribendum arbitror, ut voluit Casaubonus. Statim *οἱ ἄλλοι δὲ* scripsi pro *οἱ ἄλλοι γε*.

Ibid. b. Menodotus de templo Iunonis Samiae: *ἐπιμεληθῆναι τοῦ ἱεροῦ, τοῦ καὶ νῦν ὑπάρχοντος, πρότερον δὲ ὑπὸ Λελέγων καὶ Νυμφῶν καθιδρυμένου*. Permirum est hoc templum a Nymphis conditum dici, quamquam Samum ab Anacreonte Nympharum urbem dici non ignoro. Scribendem videtur *καὶ Μιλυῶν*, quos cum Lelegibus coniunctos memorat Plutarchus Quaest. graec. p. 302 b. ubi *Μιλυῶν* pro *Μινυῶν* corrigit Palmerius Exerc. p. 216. Eos *Μινύας* perperam appellat eorumque nomen ad Minoem refert Eustathius ad Hom. p. 635, 39. *Σόλυμοι* (Lyciae populus) *Μινύαι ἀπὸ Μίνωος*

ἐκαλοῦντο, οὗ ἀδελφοὶ Σαρπηδὼν καὶ Ῥαδάμανθυς. Cfr. Herodotus I, 173. et Stephanus Byz. v. Μιλύαι. Ibid. τοὺς δ' Ἀργείους πυθομένους καὶ χαλεπαίνοντας — πεπεισμένους τοὺς Ἀργείους, ὡς πάντως τι κακὸν — ἡ Ἀδμήτη πείσεται. Apertum est alterum τοὺς Ἀργείους delendum esse.

Ibid. λῃστρικῷ τῷ βίῳ χρωμένους. Ita scripsi pro λῃστρικῷ τε βίῳ χρωμένους. Ibid. c. corr. op. err. ἀπαίρειν.

Ibid. d. Erat ἠιόνος et ἠιόνα. Ibid. καθ' ἕκαστον ἔτος ἀποκομίζεσθαι τὸ βρέτας εἰς τὴν ᾐόνα καὶ ἀφανίζεσθαι ψαιστά τε αὐτῷ παρατίθεσθαι. Quis non videat pro ἀφανίζεσθαι scribendum esse ἀφαγνίζεσθαι? habetque hoc ipsum cod. B.

Ibid. e. καὶ καλεῖσθαι Τόνεα τὴν ἑορτήν, ὅτι συντόνως συνέβη περιειληθῆναι τὸ βρέτας. Pro Τόνεα rectius scripseris Τόνεια. Pro συντόνως Dobraeus ἐν τόνοις. Malim τόνοις sine ἐν. Librario συντόνως scribenti obfuit vicinia sequentis συνέβη. Exercit. philol. I p. 50.

Ibid. παραγενομένων εἰς Ὕβλαν. Probabiliter v. d. in Miscell. Observ. crit. II, 1. p. 251. Ὕλαν corrigit. Idem postea coniecit O. Müllerus Dor. I 259. Cfr. tamen Lobeck. Paral. p. 302.

XV, 674. a. Μεγίσθης. Revocavi ubique librorum scripturam Μεγίστης. Ibid. προμαχίων ἑορτή. Rectius fuerit προμαχείων.

Ibid. d — f. De Alcaei Sapphonisque locis v. Bergkium. Eorum in illo qui lit. e. legitur, fortasse scribendum vs. 2. ὄρπακας ἀνήτω συνεΐρραισ᾽ ἀπάλαισι χέρσιν. In quo συνεΐρραισα cum diaeresi dictum est pro συνείρασα, ut ὄϊδα Aeoles dixerunt pro οἶδα.

XV, 675. a. ὁμοπαθείᾳ scripsi pro ὁμοιοπαθείᾳ, confirmat B. in quo ὁμοπαθεῖς scriptum est.

Ibid. a. b. Philonides: πρὸς ἄμετρον ἀπόλαυσιν τῶν πολλῶν ἐκτρεπομένων ἄκρατόν τε προσφερομένων αὐτῶν, οἱ μὲν αὐτῶν μανιώδεις παρέπαιον. Ita haec leguntur in A. Vulgo deest prius αὐτῶν, quod in αὐτίκα mutatum sequentibus iunxi. Mox οἱ Ἕλληνες τῷ μὲν παρὰ (μετὰ Palmerius) δεῖπνον ἀκράτῳ προσδιδομένῳ τὸν ἀγαθὸν ἐπιφωνοῦσι δαίμονα, τιμῶντες τὸν εὑρόντα δαίμονα. Delenda est vox

postrema; praeterea scribendum τῷ μὲν παρὰ δεῖπνον ᾱ ἀκράτῳ h. e. πρώτῳ ἀκράτῳ. Cfr. sequentia τῷ δὲ μετὰ (παρὰ Palmer.) δεῖπνον κεκραμένῳ πρώτῳ προσδιδομένῳ Δία σωτῆρα ἐπιλέγουσι.

Ibid. e. λευκόϊνον pro λευκόϊον Schweighaeuserus. Statim ex epitome pro περιστατέον restitue παραιτητέον.

XV, 676. a. b. Polycharmus in libro de Venere ἡ δὲ θεὸς — αἰφνίδιον ἐποίησε πάντα τὰ παρακείμενα αὐτῇ μυρρίνας χλωρᾶς πλήρη ὀδμῆς τε ἡδίστης ἐπλήρωσε τὴν ναῦν ἤδη ἀπειρηκόσι τοῖς ἐμπλέουσι τὴν σωτηρίαν διὰ τὴν πολλὴν ναυτίαν. γενομένου δὲ ἐμέτου πολλοῦ καὶ ἡλίου ἐκλάμψαντος κατιδόντες τοὺς ὅρους ἧκον εἰς τὴν Ναύκρατιν. Pro μυρρίνας aut μυρρίνης scribendum aut deleto πλήρη scribendum μυρρίνας χλωράς. Post ναυτίαν sustuli interpunctionem et τε scripsi pro δέ. Praeterea τοὺς ὅρους corruptum puto scribendumque opinor τοὺς ὅρμους. In sequentibus libri habent θυσίας τε τῇ θεῷ καὶ ἀναθεὶς τῇ Ἀφροδίτῃ ἄγαλμα. Casaubonus θύσας, non minus probabiliter corrigas θυσιάσας. Exercit. phil. II p. 37.

Ibid. e. f. Chaeremon στεφάνους ἑτοιμάζουσιν οὓς εὐφημίας | κήρυκας εὐχαὶ προὐβάλοντο δαιμόνων. Praesens ἑτοιμάζουσιν non potest conciliari cum sequente προὐβάλοντο. Credo Chaeremonem scripsisse ἑτοιμάσαντες, Athenaeum autem, quod etiam alias fecit, orationis structuram suo consilio adaptavisse. εὐχαὶ δαιμόνων, si incorruptum est, audacissime poeta dixit pro εὐχόμενοι δαίμοσιν; fort. εὐχαῖς. In Chaeremonis loco στεφάνους τεμόντες ἀγγέλους εὐφημίας, non male Nauckius coniecit στεφάνους τ' ἔχοντες. Sed vide quae dixi ad Theocriti Id. XVIII, 40.

Ibid. f. τὸ γὰρ παρὰ Κρατίνῳ κατὰ παιδιὰν εἴρηται ναρκισσίνους ὀλίσβους. Repugnant haec praecedentibus, quibuscum Cratini locus conciliari non potest, nisi ita scriptus Ναρκίσσου ὀλίσβους, ut non de flore, sed de nescio quo Narcisso (fortasse de mythico illo Thespiensi) Cratinus loqui putandus sit.

XV, 677. a. Revocavi librorum scripturam κατημαξευμένων, quod nescio quam ob causam Dindorfius καθημαξευμέ-

νων scripserit. In Platonis loco vs. 4. κἂν καλλιερῆτε, γλῶτταν ἀγαθὴν πέμπετε, nescio quis τέμνετε coniecit.

Ibid. d. Καλλίξενος ὁ Ῥόδιος καὶ αὐτὸς γένος. Delent articulum; sed fort. transponendum est ὁ καὶ αὐτὸς Ῥόδιος γένος.

Ibid. f. In Pancratis loco recepi quod Schweigh. ex Dioscor. II 172. coniecit γλαυκοῦ pro λευκοῦ. Vs. 4. non necesse est scribi φύῃ. V. quae dixi ad Theocritum p. 255.

XV, 678. a. Quod Philetas affert incerti poetae distichon ex epigrammate sepulchrali ductum videtur.

Ibid. c. Ante Wyttenbachium erat χοροὶ δ' εἰσὶ τὸ μὲν πρῶτον τὸ δ' ἐξ ἀρίστων ἀνδρῶν.

Ibid. e. f. Ἀγώνιδι. Imo Ἀγωνίδι. De Eubuli loco dictum est ad Theocrit. p. 178. Paucis interiectis leguntur haec: σὺ γὰρ εἶ ὁ τὰ ἐν βιβλίοις οὐ μόνον ἀπόρρητα ἐκλέγων ἀλλὰ καὶ διορύττων, quae intelligerem sic scripta ἀπόρρητα οὐ μόνον ἐκλέγων ἀλλὰ καὶ ἐξορύττων.

XV, 679. a. In Sophoclis loco probavi Nauckii emendationem vs. 3. μητρὸς scribentis pro γαστρός. Ibid. ἐπειδὴ οὖν ἤδη καὶ σὺ ἐμπεπλήρωσαι οὐ μόνον τῶν τοῦ γλαύκου κρανίων, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀειζώου βοτάνης, ἧς ὁ Ἀνθηδόνιος ἐκεῖνος δαίμων ἐμφορηθεὶς πάλιν ἥ τις γέγονε, λέγε ἡμῖν καὶ περὶ τοῦ προκειμένου. De herba, qua Glaucus Anthedonius immortalitatem consecutus esse ferebatur, dixi Analectis Alex. p. 238. Sed corruptissima verba ἧς ὁ Ἀνθηδόνιος — γέγονε quomodo corrigenda sint difficile dictu est. Interim correxi ἧς ὁ Ἀνθηδόνιος ἐκεῖνος ἁλιευτὴς (vel ἀσπαλιευτὴς) ἐμφορηθεὶς δαίμων θαλάσσιος γέγονεν. Id enim dici debuit, Glaucum gustata herba ex piscatore deum marinum factum esse. Exercit. phil. I p. 50 et II p. 38.

Ibid. b. Verba ἐν τῷ περὶ ψυχῆς seclusi, nisi ea post Πλάτωνα transponere praestat. Eubuli locum correxi ut potui, nec vero perpurgatus est. V. Com. gr. III p. 251. Vs. 2. στρούθιον ἀεροφόρητον metro repugnant, fortasse ἀερόφοιτον. Vs. 3. συνίλλεται scripsi pro συνίλλεσταί τε. Vs. 4. pro ἡδυπότατον correxi olim ἡδύτατον. Vs. 6. fort. αὐξομένας ὥρας, ut voluit Bergkius.

Ibid. d. In altero Eubuli loco, de quo Com. gr. III 252.

dictum est, vs. 2. fortasse citra necessitatem τὸν adieci. Vs. 3. ὑγρότατον Hirschigii emendatio est pro γρυπότατον. Vs. 4. Libri τίς γὰρ αὐτὸν ἔχουσα φιλήσει. Scripsi cum Iacobsio τίς γὰρ ἂν αὐτὸν ἔχουσ' ἀφίλητος; Rectius fuerit τίς γὰρ τοῦτον ἔχουσ' ἀφίλητος;

Ibid. e. In eiusdem Eubuli fragmento legebatur τῶν μυρτίνων βουλόμεθα τούτων. σὺ τἄλλα πώλει πάντα πλὴν τῶν μυρτίνων. Dobraeus βουλόμεθα τουτωνί· σὺ δὲ | ἅπαντα πώλει τἄλλα πλήν — Ego praetuli τῶν μυρτίνων βουλόμεθα· τουτωνὶ δίδου, τὰ δ' ἄλλα πώλει πάντα πλὴν τῶν μυρτίνων.

Ibid. f. De Chaeremonis loco v. Nauckium Poet. trag. p. 305.

Ibid. et 680. a. Hellanico restitui formas ionicas. Erat ὄνομα — ἱερὸν — πόλει — ἱεροῦ — ἄνθους bis — ἀεί. Praeterea post μέλαιναι addidi καὶ et statim pro ἐπ' αὐταῖς οἱ στέφανοι, ubi articulus ferri non potest, posui ἐπ' αὐτῇσι στέφανοι. Alterum ἄνθεος deleverim. Denique ante τοὺς στεφάνους adieci τούτους.

Ibid. b. In Demetrii loco ἀνθεῖ δ' οὗτος ὅταν ὥρα ᾖ, καὶ τῷ χρώματι τὸ ἄνθος καλλιφεγγές, postrema vox e Salmasii coniectura scripta est, libri καὶ ἀφεγγές habent, quod lenissima mutatione ἡλιοφεγγές scripsi. Vides quam prope nihil inter ΚΑΙΑΦΕΓΓΕC et ΗΛΙΟΦΕΓΓΕC intersit.

Ibid. d. ἐπὶ τὸν στέφανον ἀγωνιζομένους. Malim περὶ pro ἐπί. In Simonidis epigrammate Heckerus Philol. Gott. V p. 509. corrigit Φοῖβος ἰσαγεῖται Τυνδαρίδῃσι χορόν, σὺν δ' ἄμετροι etc.

Ibid. Ἀκίνιοι στέφανοί τινες καλοῦνται οὕτως οἱ ἐκ τῆς ἀκίνου τοῦ φυτοῦ πλεκόμενοι, ὥς φησιν Ἄνδρων. Quod medicus, qualem Andronem fuisse constat, de corollis explicuit, non mirum videri potest, si quidem multum ad valetudinem interesse putabatur, quo quis in conviviis sertorum genere uteretur. Cf. Plinius H. N. XXI, 3, 9. graecum auctorem secutus: apud Graecos quidem de coronis privatim (ἰδίως) scripsere Mnesitheus atque Callimachus medici, quod et in hoc est aliqua valetudinis portio (ὑγιείας μέρος), in potu atque hilaritate praecipue odorum vi subrepente fallaciter. Hinc est quod Philonidis, nobilis medici, librum περὶ μύρων καὶ στεφάνων

laudat Athenaeus XV p. 675 a. et Claudii Saturnini de coronis scriptionem habes apud Tertullianum de Cor. VII p. 205. Exercit. philol. II p. 38.

Ibid. e. λείριον. Cod. A αἴριον i. e. λίριον.

XV, 681. a. De Alcmanis loco v. Bergkium.

Ibid. Cratinus ἑρπύλλοις κρόκοις ὑακίνθοις ἑλιχρύσου κλάδοις. Dubitare licet an Cratinus secundam in ἑλίχρυσος produxerit, quare malim ὑακίνθοισιν.

Ibid. Θεμισταγόρας δ' ὁ Ἐφέσιος ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ χρυσέῃ (χρυσῇ) βίβλῳ ἀπὸ τῆς πρώτης δρεψαμένης νύμφης Ἑλιχρύσης ὄνομα τὸ ἄνθος ὀνομασθῆναι. Adscripsi haec si qui forte alii huius libri inscriptionem χρυσῆ βίβλος expediant. Historici argumenti fuisse intelligitur e loco ab Etymol. M. p. 166, 22. allato: Πατροκλῆς (Προκλῆς) καὶ Τεμβρίων ἀποικίαν στείλαντες εἰς Σάμον, πρὸς τοὺς Κᾶρας κοινωνίαν θέμενοι ᾤκησαν παρὰ τὸν Χήσιον ποταμὸν καὶ εἰς δύο φυλὰς τὴν πόλιν διένειμαν, ὧν τὴν μὲν Χησίαν ὠνόμασαν ἀπὸ τοῦ Χησίου ποταμοῦ παρακειμένου τῇ πόλει, τὴν δὲ Ἀστυπάλαιαν, ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ ἐκεῖσε οντος ἄστεος· οὕτω Θεμισταγόρας ἐν τῇ χρυσῇ βίβλῳ. Insigne item fragmentum servavit scriptor Epimerismorum apud Cramerum Anecd. Oxon. I p. 80, 10. Θεμισταγόρας δὲ καὶ ἐν τῇ χρυσῇ βίβλῳ φησίν· Αἱ μὲν κατὰ τὴν Ἀλόπην τὴν νῦν καλουμένην Λυδίαν, τὴν πρὸς τῇ Ἐφέσῳ, γυναῖκες μιᾷ συμβουλῇ τὰ συνήθη ταῖς γυναιξὶν ἔργα ἀπαρνησάμεναι καὶ ζώναις χρησάμεναι καὶ οπλισμοῖς τὰ τῶν ἀνδρῶν πάντα ἐπιτήδευον· πρὸς δὲ τὰ ἄλλα (leg. τοῖς ἄλλοις) καὶ ἥμων σὺν αὐταῖς ταῖς ζώναις (ὅ ἐστιν ἐθέριζον)· διὰ τοῦτο καὶ Ἀμαζόνας κεκλῆσθαι τὰς σὺν ταῖς ζώναις ἀμώσας. Praeterea non memini Themistagoram a quoquam ad partes vocari, nec commemoratum reperio a Guhlio in recensu scriptorum Ephesiacorum. Exercit. philol. II p. 38.

Ibid. c. Clearchus: ὅρα τοὺς τὸ κοσμοσάνδαλον ἀνευρόντας Λακεδαιμονίους. Natalis Comes in coronas nectentes i. e. ἀνείροντας, quod recipere non dubitavi.

Ibid. f. ὅλα interposui e Theophrasto, ubi ὅλως libri, quod ὅλα scribendum esse vidit C. G. Schneiderus.

XV, 682. a. In Alcmanis versu χρύσεον ὅρμον ἔχων ῥα-

δινᾶν πετάλοισι καλχᾶν, post *πετάλοισι* excidisse videtur *ἴσον* hoc modo *πετάλοις ἴσον | καλχᾶν.*

Ibid. e. Post *Στασῖνος* indicavi lacunam cum Welckero Epic. Cycl. I p. 305. Recte idem praeeunte Hemsterhusio post *σοῦ* inseruit *οὐ*. Pro *Κύπρια* quamvis repugnante Welckero malim cum Hemsterhusio *Κυπρίου*. Erunt fortasse qui Heckero Phil. V p. 433. assentiantur totum Athenaei locum ita refingenti: *Δημοδάμας δὲ ὁ Ἁλικαρνασσεὺς ἢ Μιλήσιος ἐν τῷ περὶ Ἁλικαρνασσοῦ Κυπρία* (a *Κυπρίας*) *Ἁλικαρνασσέως αὐτὰ εἶναί φησι ποιήματα.* Mox *ἐν τῷ ια΄* (Dind. *ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ*) corruptum videtur ex *ἐν τῷ α΄*, de quo post Heynium admonuit Welckerus Ep. cycl. II 511.

Venustissimum Cypriorum fragmentum, in quo Helenae ornatus describitur, tractavi olim in Gerhardi Ephemer. Archaeol. 1845 p. 29. Recepi quas ibi proposui emendationes fere omnes; nunc totum locum ita corrigendum puto:

εἵματα μὲν χροῒ ἕστο τά οἱ Χάριτές τε καὶ Ὧραι
ποίησαν καὶ ἔβαψεν ἐν ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν,
οἷα φοροῦσ' ὧραι, ἔν τε κρόκῳ ἔν θ' ὑακίνθῳ
ἔν τε ἴῳ θαλέθοντι ῥόδου τ' ἐνὶ ἄνθεϊ καλῷ
ἡδέϊ νεκταρέῳ, ἔν τ' ἀμβροσίαις καλύκεσσιν . . .
ἄνθεσι ναρκίσσου καὶ λειρίου, οἷ' Ἀφροδίτη
ὀδμαῖς παντοίαις τεθυωμένα εἵματα ἕσται.

Versu primo *εἵματα* Canteri est emendatio, in libris *ἱμάτια* scriptum, qui reliqua ita exhibent *μὲν χροιᾶς τότε αἱ χάριτές τε καὶ ὧραι.* Pro *χροιᾶς* Schol. Luciani de Salt. 5. paulo propius vero habet *χροίας*. Reponendum quod edidi *χροῒ ἕστο τά οἱ Χάριτες*. Vs. 3. *οἷα φοροῦσ' ὧραι.* Male scriptum erat *Ὧραι.* Magis tamen *οἷα φέρουσ' αὐταὶ* placeret, ut *οἷα* ad *εἵματα* spectet. Heckerus Phil. Gott. V p. 423. *ὅσσα φέρουσ' ὧραι.* Post vs. 5. aliquid excidisse videtur, e. c. *οἰνάνθης μύρτου τε καὶ ἴριδος, ἔν τ' ἐρόεντος* — Vs. 6. Libri fere *καλλιρόου*, cod. B *καλλιρόν*, quod *καὶ λιρίου* sive malis *καὶ λειρίου* scribendum erat. Vs. 7. Mire dictum est et sine dubio corruptum quod vulgo editur *ὥραις παντοίας τεθυωμένα*, pro quo *ὀδμαῖς παντοίαις* scripsi. Vix placebit enim cuiquam quod Heckerus voluit *ὡραίοις πᾶσιν.* Denique pro *ἕστο*

scripsi ἔσται. Versibus illis Athenaeus ex eodem carmine subiecit haec:

ἡ δὲ σὺν ἀμφιπόλοισι φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη
πλεξαμένη στεφάνους εὐώδεας ἄνθεα γαίης
ἂν κεφαλαῖσιν ἔθεντο θεαὶ λιπαροκρήδεμνοι,
Νύμφαι καὶ Χάριτες, ἅμα δὲ χρυσέη Ἀφροδίτη
καλὸν ἀείδουσαι κατ' ὄρος πολυπιδάκου Ἴδης.

Mirum est in his nihil mali suspicatos esse criticos, qui si ad sententiae vim attendissent, non dubito quin duo fragmenta coniuncta esse vidissent:

ἡ δὲ σὺν ἀμφιπόλοισι φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη
πλεξαμένη στεφάνους εὐώδεας ἄνθεα γαίης . . .
[*καὶ πάλιν*: *πλεξάμεναι στεφάνους εὐώδεας ἄνθεα γαίης*]
ἂν (ἐν?) κεφαλῇσιν ἔθεντο θεαὶ λιπαροκρήδεμνοι—

Apertum enim est etiam post secundum versum ad sententiae absolutionem aliquid desiderari. Ceterum verba *ἄνθεσι γαίης* non per appositionem praecedentibus adiuncta sunt, sed noto dicendi genere ita videntur intelligenda esse, ut Venus flores ad corollas coniunxisse dicatur. Praeterea Heckerus *ἄνθεα ποίης* conicit cll. Odyss. IX 449. Vs. 4. scribendum erat *χρυσέη*, vulgo *χρυσῆ*.

XV, 683. a — 684. e. Sequitur septuaginta duorum versuum ecloga e Georgicis Nicandri derivata, multis illa quidem vitiis deformata, at quorum partem tamen, praesertim post S. (i. e. Ottonis Schneideri) operam, satis tuto tollere licuit.

Vs. 1. recte ut videtur S. *ὅσσ' ὡραῖα*. Eodem duce vs. 2. posui *ἄνθε' Ἰαονίηθε* pro *ἄνθη Ἰαονίηθε*. Comparabam Hesiodeum illud *Μοῦσαι Πιερίηθεν* et Virgilianum p a s t o r a b A m p h r y s o. Quibus alia adiecit S.

Ioniam autem intellige Eliacam, cuius perrara apud veteres memoria est. Cf. Strabo VIII p. 346. *ἐνταῦθα δὲ καὶ ἄλση τό τε Ἰωναῖον καὶ τὸ Εὐρυκύδειον*, quod frustra in vitii suspicionem vocatum est. Eodem pertinent nymphae Ionides in sequentibus a Nicandro commemoratae. Adde Pausaniam VI, 22, 7. *ὀνόματα μὲν ἑκάστῃ τῶν νυμφῶν Καλλιφάεια καὶ Συνάλλαξις* (*Συνάλθαξις* Lobeck. Pathol. p. 510) *καὶ Πηγαία καὶ Ἴασις, ἐν κοινῷ δέ σφισιν ἐπίκλησις Ἰωνίδες*. Iono-

μένοις δὲ ἐν τῇ πηγῇ καμάτων τέ ἐστι καὶ ἀλγημάτων παντοίων ἰάματα. καλεῖσθαι δὲ τὰς νύμφας ἀπὸ Ἴωνος λέγουσι Γαργηττοῦ μετοικήσαντος ἐνταῦθα ἐξ Ἀθηνῶν. Exercit. phil. II p. 40.

Ibid. γένη γε μὲν ἰάσι δισσά. In his ἰάσι pro ἴοις dictum accipit S. allato Lobeckio Path. Prol. p. 443. Vereor ne non recte, sed scribendum opinor Ἰάδι, quo nomine ipsa illa, de qua modo diximus, Ionia significari potuit.

Ibid. Vs. 6. χλούνηνδε posuit S. ad apri latibula, cll. Homero Il. 24, 378. Πηλείωνάδ' ἱκέσθαι et Apoll. Rh. 3, 647. αὐτοκασιγνήτηνδε. Ego post ἤνυσε γὰρ aliquid intercidisse arbitror.

Ibid. b. Vs. 7. erat λῦθρον et vs. 8. νύμφαισιν, pro quo nunc malim omnino νύμφαις σὺν Ἰαονίδεσσι νυχεύσων.

Ibid. Vs. 10. in libris legitur ὁδὸν διπάλαιστα τελέσκων. Scripsi ὅσον διπάλαιστα. Pro τελέσκων olim probabam Lobeckii coniecturam τελίσκων. Sed vide S.

Sequentia egregie expedivit Schweighaeuserus. Odoniam, quam a rosarum praestantia commendat poeta, omni florum genere abundasse, etiam illud indicio est, quod fuere qui Proserpinae raptum in loca illa transferrent, cuius rei testem habemus Appianum Bello civ. IV, 105. rosasque centifolias de Midae hortis lectas commemorat Tertullianus de Coron. p. 110 A (ed. Rig.); easdem in Pangaeo et apud Philippos novit Theophrastus H. Pl. VI, 6, 4. Cf. Plinius HN. XXI, 17.

Ibid. c. ἀγασσαμένη pro ἀγασσαμένης Schweighaeuserus. Vs. 17. S. κλῶν' εὐρυρρίζου. Tum vs. 19. idem θρασκίω favonio spirante et vs. 20. βλαστοδρόπει δὲ χύτ' οἶα i. e. germina solitaria. Idem ἐς pro εἰς et ὄρσεο κόρσην cum J. G. Schneidero pro ὀρεοκόρσην. Vs. 21. σπεῖραν ὅπως et ὑποζυγέοντε κόρυμβοι S. cum Cantero pro κορύμβοις. Dele comma in fine versus.

Ibid. d. Vs. 23. μέσσα vulgo, quod μέσφα scripsi. Vs. 25. σπέρματι μὴν S. pro σπερματίνην. Vs. 26. ἀργήεις, v. supra p. 66.

Ibid. e. Vs. 31. ἶρις δ' ἂν S. Idem ἀγαλλιὰς ἢ θ' pro ἀγαλλίδι ἠδ', quod recepi. Vs. 33. ἢ τ' S. vulgo αἴ τ'. Vs. 36. vulgo σὺν καίπερ τοξία χροιῇ λυχνίς. Correxi σὺν καί

imponendo, qui cum dramatis exitu comparatur. Is autem non διέξοδος dicitur, sed ἔξοδος, quod etiam hic pro διέξοδος reponendum arbitror. Exempla dittographiae in διεξ passim vidimus in superioribus. Cf. Cobetus V. L. p. 224.

Ibid. d. De Xenophontis loco v. Cobetum Mnem. VII 147.

Ibid. e. Erat ἐλευθέρων.

XV, 687. b. Clearchus: *Παρράσιος δ' ὁ ζωγράφος, καίπερ παρὰ μέλος ὑπὲρ τὴν ἑαυτοῦ τέχνην τρυφήσας καὶ τὸ λεγόμενον ἐλευθέριον ἐκ ῥαβδίων ἐκ τινῶν ποτηρίων ἑλκύσας* — Dindorfius ἐκ ante τινῶν delevit; malim ἐκ ῥαβδίων ὡς ἐκ (vel ὡσεὶ) τινῶν ποτηρίων. Quid autem sit libertatem ex bacillis tanquam ex poculis ducere nescire me fateor. Alludi videtur ad πῶμα ἐλευθερίας. Pro τέχνην fort. τύχην scribendum est. Supra XII 543 d. ubi similia de Parrhasio narrantur, ὑπὲρ τὴν γραφικὴν scriptum est. In versu Parrhasii ἔγραψα pro ἔγραψε scripsi. V. ad XII p. 543 c.

Ibid. c. ἡδονικήν pro ἡδονήν posui cum Nauckio et χριομένην pro χρωμένην. V. Casaub. ad p. 689 c.

Ibid. d. e. Alcaei fragmentum exhibui prout voluit Bergkius P. L. p. 714.

XV, 688. a. Sophoclis locus sine sensu ita scriptus erat *θυμῷ δ' οὔτι φαιδρὰ χορεύει τάρβους θυγάτηρ.* Scripsi literis transpositis καρδία pro φαιδρά et οὐκέτι a Brunckio adoptavi. Numeri sunt glyconici. Compara homericum τὸ δ' ἐμὸν κῆρ ἄχνυται ἐν θυμῷ.

Ibid. b. In Anaxandridis loco Dobraeus malebat ἐπιχαιρέκακόν πως.

Ibid. c. Archilochus *ἐσμυρισμένη κόμας | καὶ στῆθος, ὡς ἂν καὶ γέρων ἠράσσατο.* Sic Wakefieldus fortasse recte scripsit pro ἐσμυρισμένας.

XV, 689. a. *καθ' ὃν χρόνον ἔζη Βερενίκη ἡ μεγάλη.* Prorsus novum mihi accidit Berenicen appellari τὴν μεγάλην, pro quo non dubium quin recte Schweigh. a Dindorfio neglectus reposuerit ἡ *Μάγα*. Exercit. phil. II p. 41.

Ibid. b. Achaeus:

ἰσαργύρου τ' ἐς χεῖρα κυπρίου λίθου
δώσουσι κόσμον, χριμάτων τ' αἰγυπτίων . . .

Ita haec scripsi indicata in fine lacuna, cuius hanc rationem

habui, quod recte quidem λίθου κόσμος dicitur, non autem χριμάτων κόσμος. Fallitur enim de Ionis loco Athenaeus XV p. 690 b. ubi σαρδιανὸς κόσμος ad vestitus ornatum referendum est. Fortasse in sequ. versus initio fuit ἄλειμμα. Pro ἰσαργύρου τ' ἐς Dindorfius ex Heringae coniectura ἰσάργυρόν τ' εἰς. Cod. A εἰσαργυροῦν τις. Praeterea praestat fortasse ἐς χεῖρε.

Ibid. d. ἥ τε Κύπρος καὶ τὸ κρόκινον. Vulgo ἐν δὲ Κύπρῳ καὶ τὸ κρίνον. Apud Theophrastum est καὶ ἡ Κύπρος καὶ πρὸς τούτοις καὶ τὸ κρόκινον. Dindorfius ἔτι δὲ κύπρος καὶ τὸ κρόκινον.

Ibid. e. f. In Antiphanis loco vs. 1. cod. B habet λοῦτ αι δου ὁ ἀληθῶς, in quo manifestum est aliud quid latere quam quod nunc editur; nisi forte ου ο ex sequente versu huc translatum est. Vs. 6. indicavi lacunam, v. ad XII p. 553 d.

XV, 690. a. πρὸς τῷ μυροπώλῃ. Schweigh. probabiliter coniecit πρὸς τῷ Πέρωνι. Vs. 2. αὐτόν seclusi et τὸ adieci cum Herwerdeno Observ. crit. p. 43. Ibid. δὲ pro τε Bergkius.

Ibid. b. In Hipponactis fr. βακκάρι pro βακκάρει restitui ex C et deletis quae Dindorfius intulit post ῥῖνας lacunae signis οἷά περ scripsi pro οἵη περ. Voluerunt hoc etiam alii. Heckero Phil. V p. 484. verba οἷάπερ κρόκος spuria videntur. In Ionis fragmento βακκάρις dedi pro βάκκαρις. Dindorfius βακκάρεις.

Ibid. Pherecrates, v. Com. gr. II p. 298. ubi quod pro ἰοῦσιν conieci εἰσιοῦσιν, teste Cobeto ad Orat. de arte interp. p. 127. confirmavit Ven. Fort. scribendum ἔστην δὲ κἀκέλευον «ἐγχέασθε νῷν | βρένθειον, ἵνα τοῖς εἰσιοῦσιν ἐγχέω μύρον». Pro βρένθειον vulgo βρένθιον.

Ibid. f. Strattis: καὶ λέγ' ὅτι φέρεις αὐτῇ μύρον. Ita Erfurdtus pro μύρον φέρεις αὐτῇ. Malim cum Iacobsio καὶ λέγ' ὅτι μύρον αὐτῇ φέρεις. Vs. 4. fort. οὔτ' οἶδεν pro οὔτ' εἶδεν. μεγάλλειον pro μεγάλλιον scripsi et hic et in sequ.

XV, 691. a. In Amphidis loco ante ἐρίοισι τοὺς τοίχους excidisse suspicor ἐμπεταννύναι λέγω vel simile quid in eandem sententiam dictum. V. Com. graec. vol. III p. 312. In Anaxandridis loco βασιλὶς ὠνομασμένη de regia virgine de-

sponsata explicui. Sed locus de vitio suspectus est, ac fortasse recte nonnemo coniecit ἠγλαϊσμένη. Nimirum in cod. archetypo scriptum erat . . . σμένη, quod librarius pro captu suo supplevit. Vs. 2. Herwerden μεγαλλείοις τὸ σῶμ'.

Ibid. b. In Menandri loco παῖ· νὴ Δί' ἡδύ cum Dobraeo scripsi pro παιδίον· ἡδύ.

Ibid. Ἀλκαῖος ἐν Παλαίστραις. Scripsi Παλαίστρᾳ.

Ibid. e. Alexidei fragmenti vs. 2. librorum scripturam γινόμενον ἀεὶ κρονικόν emendavit Herwerdenus.

Ibid. vs. 3. εἰς οὐχὶ ταὐτὸν μὰ Δία τὴν αὐτὴν μύρον. Ineptum est τὴν αὐτήν, cui τὴν ὀσμήν Dobraeus, τον μέγαν Herwerdenus, ego τὰς πάσας substitui. Nec absurdum esset εἰς οὐχὶ ταὐτὸν μὰ Δία ληκύθιον μύρου. Vs. 8. ἠλειφόμην θυόμενος ἰρίνῳ μύρῳ. Scripsi ὑόμενος.

Ibid. f. πρὸς θεῶν, φίλοι, ποία ἡδονή, μᾶλλον δὲ σαλακωνία θαἱμάτια μολύνεσθαι; Sic Dindorfius edidit praeeunte Cantero pro μᾶλλον δ' οὖσα λακωνία. Crediderim unius literulae transpositione scribendum esse μᾶλλον δ' ὑοσαλακωνία, cui similiter formatum est ὑομουσία.

XV, 692. a. τὴν εἰς μετέωρον τῶν οἴνων φορὰν ὑποπτεύσαντες. Fortasse ὑποτοπήσαντες scribendum est.

Ibid. d. συμβαλοῦμαί τι μέλος ὑμῖν εἰς ἔρωτα. Cf. Com. gr. IV 555.

Ibid. e. Italicas et Siculas urbes plerasque in numis repraesentare dicit πρόσωπον δικέφαλον. Scripsi διπρόσωπον κεφαλήν, quod res postulat. Quis enim nescit in numis illis non faciem cum duobus capitibus effictam esse, sed unum caput cum duplice facie? Paullo ante ni fallit coniectura supplendum est τῶν κατὰ τὴν [μεγάλην] Ἑλλάδα.

XV, 693. a. In Alexidis loco ante Cobetum erat Διός γε, quod Dobraeus Διὸς σύ scribebat. Vs. 2. χρησιμωτάτου dedi pro χρησιμώτατον. Sequitur Nicostrati fragmentum, quod cum sic in libris scriptum esset κἀγὼ φιλτάτη μετανιπτρίδ' αὐτῷ τῆς ὑγιείας ἔγχεον, ego ἄγ' ὦ φιλτάτη scribendum duxi; non male tamen Iacobsius κἆτ' ὦ φιλτάτη.

Ibid. b. In eiusdem Nicostrati loco ἀπενεγκάτω μοι τὴν τράπεζαν ἐκ ποδῶν, malim utique ἐκποδών.

Ibid. c. In Xenarchi fragmento vs. 2. γὰρ adieci. Vs. 2.

restituit Cobetus, vulgo abest ἄκρατος, quod e cod. A revocavit. Idem in Eriphi loco, qui in cod: sic scriptus est ἐκπεπιη δέκας πρὶν ἀγαθοῦ πρῶτον δαίμονος λαβεῖν, feliciter restituit ἐκπεπήδηκας πρὶν ἀγαθοῦ πρῶτα δαίμονος λαβεῖν. Pro πρῶτα autem fortasse πῶμα scribendum est.

Ibid. d. καὶ ὥσπερ ἱκετείαν τινὰ ποιούμενος. In his καὶ fortasse delendum est.

Ibid. e. ἐκέλευσε βασταχθῆναι τὴν τράπεζαν. Pro τὴν cod. B αὐτήν, quod fort. recte αὖ τὴν scripsi.

XV, 694. a. ὅτι σκολιὸς ἦν. Ita Schweigh. pro ὅστις.

Ibid. b. ὁπότε τὰ κοινὰ καὶ πᾶσιν ἀναγκαῖα τέλος λάβοι. ταῦτα γάρ — Libri λάβοιεν. Scribere debebam τέλος λάβοι· ἐνταῦθα γάρ, ut vidit etiam Cobetus ad Orat. p. 105.

Ibid. d. Ἀπόλλω Ilgenius pro Ἀπόλλων', quod fort. revocandum est. In scolio quarto scripsi ἐπ' ἐμαῖς εὐφροσύναισι, ταῖσδ' ἀοιδαῖς κεχαρημένος. Libri — εὐφροσύναις ταῖσδ' ἀοιδαῖς ἄειδε, nisi quod pro ἄειδε B habet ἄοιδε. Hermannus εὐφροσύναις, ἀοιδαῖς κεχαρημένος. Alii fortasse rectius τᾷδ' ἀοιδᾷ. In quinto scolio Bergkius ὡς φίλης Ἀθηνᾷ.

Ibid. e. In sexto scolio πάλιν τ' Dindorfius.

Ibid. f. Anaxandrides τὸ μὲν ὑγιαίνειν πρῶτον ὡς ἄριστον ὄν. Ita scripsi pro ἄριστον ἦν, ferri tamen potest etiam ἦν.

XV, 695. a. Grotefendus ἐκ γῆς [μὲν ἄνδρα] χρὴ κατιδεῖν πλόον. Alia v. apud Bergkium. Ibid. cum Cobeto supplevi τᾷ ante χαλᾷ, possis etiam χαλαῖσιν scribere, ut voluit Heckerus Philol. V p. 510. Tum εἶμεν dedi cum Cobeto, libri εν μεν et ἐν μέν. Casaubonus ἔμμεν.

Ibid. b. In nobilissimo Callistrati scolio ἐν μύρτου κλαδὶ τὸ ξίφος φορήσω | ὥσπερ Ἁρμόδιος κ' Ἀριστογείτων vix credibile est particulam καὶ elisionem passam esse, cuius rei unum tantummodo idque pessimi poetae Diogenis Laertii exemplum habeo IV, 9, 69. χ' ὃ μὲν οὐδὲν ἔλασσον ἔβη κατὰ γῆς. Fortasse igitur Ἁρμόδιός τ' Ἀριστογείτων τ' scribendum est. Exercit. phil. I p. 52. Alia elisae particulae καὶ exempla, item ex pessimis poetis ducta, vide apud Welckerum Museo Rhen. 1843 p. 266. In Callistrati loco κ' primus edidit Brunckius. Revocavi librorum scripturam ὥσπερ Ἁρμό-

διος καὶ Ἀριστογείτων, idemque vs. 10. restitui ex cod. B. Itaque hac versus forma Callistratus usus est —⏑ —⏑⏑ —⏑⏑ —⏑ —⏑. Vs. 3. κανέτην Cobetus, libri κτανέτην et κατανέτην. Eadem lectionis varietas in scolio 13.

Ibid. b. φασὶν ἐσθλόν Bergkius, libri φασὶ τὸν ἐσθλόν, Lowthius φασιν.

Ibid. e. εἰ χρὴ τοῖς Porsonus, εἰ δὴ χρὴ libri, εἰ δὴ χρῆς Bergkius, ᾗ χρὴ τοῖς Dobraeus, quod recepi.

Ibid. f. μεγάλαν Bergkius pro μεγάλην.

XV, 696. a, In Hybriae Cretensis scolio scripsi cum Hermanno δέσποτα μνωίας pro δεσπότας μνοίας, et in versu antistrophico βασιλῆα pro βασιλέα. Idem vs. 9. κυνεῦντί τε scripsit pro κυνέοντι. Lacuna absorpsit verbum a quo pendent accusativi γόνυ ἀμόν. Sic enim Hermannus correxit vulgatum ἐμόν. Sed potest locus etiam sic describi πάντες γόνυ πεπτηῶτες ἀμὸν | κυνεῦντι ⏑—⏑—⏑—⏑ δεσπόταν, timore perculsi genua mea exosculantur, ut in strophico versu πατέω bisyllabum sit.

Ibid. b. Δημόφιλος εἰς αἰδῶ τε. Boeckhius Δημόφιλός τις διέδωκε, in quo διέδωκε verum videtur. In Aristotelis hymno post vs. 10. indicavi lacunam, nisi κάρπον ἀθάνατον scribendum est. Vs. 8. καὶ γονέων μαλακαυγήτοιο θ᾽ ὕπνου. Ineptum ad meum quidem sensum est virtutis fructum parentibus et somno praestantiorem esse dici. Fortasse οἴνου pro ὕπνου poeta scripserat, quarum vocum frequens est permutatio. Neque repugnat, si tamen incorruptum est, adiectivum μαλακαύγητον.

Ibid. d. Ἀχιλεύς pro Ἀχιλλεύς Bergkius. Tum ἀελίου et Μναμοσύνας Diogenes, vulgares formas habet Athenaeus. Versu postremo ἄζουσαι Schaefer, ἀζόμεναι Bergk. Nullam video mutandae receptae scripturae causam.

Ibid. βεβαίου pro βεβαίας Diogenes.

XV, 697. a. ἐπ᾽ Ἀντιγόνῳ δὲ καὶ Δημητρίῳ φησὶ Φιλόχορος Ἀθηναίους ᾄδειν παιᾶνας τοὺς πεποιημένους ὑπὸ Ἑρμίππου τοῦ Κυζικηνοῦ, ἐφαμίλλων γενομένων τῶν παιᾶνας ποιησάντων πολλῶν καὶ τοῦ Ἑρμοκλέους προκριθέντος. Verissime Schweigh. eundem utroque loco poetam memoran-

dum fuisse ac proinde utrobique aut Ἑρμίππου aut Ἑρμοκλέους scribendum esse intellexit. At fortasse neutrum nomen genuinum est, sed reponendum Ἑρμοδότου, quem Antigoni laudes carminibus celebrasse auctor est Plutarchus Apophthegm. p. 182 c. et de Is. et Os. p. 360 d. Atque idem hoc nomen nescio an reddendum sit Stobaeo Flor. XCVIII, 66. lyricos quosdam versus afferenti Ἑρμολόχου nomine adscripto. Ea certe aliquanto lenior coniectura fuerit, quam Pflugkii, cui Σιμωνίδου reponendum videbatur, quod secutus est Schneidewinus Delect. p. 393. Exerc. phil. II p. 41.

Ibid. c. In cantilena Locrensi eos verum vidisse credo, qui vs. 4. pro ἡμέρα καὶ ἤδη scribi voluerunt καὶ δή, quod qui eam ob causam spreverunt, quoniam καὶ δή in fine sententiae poni non possit, immemores fuere, ut alia mittam, Aristophanis Pac. 942. ὁ γὰρ βωμὸς θύραζε καὶ δή et Sophoclis OC. 173. ψαύω καὶ δή. Exerc. phil. I p. 52. In eodem carmine vs. 1. ἄμ' edidi cum Bentleio pro ἄμμ'. Vs. 3. ante Bergkium erat τὴν δειλάκραν et vs. 4. pro οὐκ ἐσορῇς dedi οὐκ εἰσορῇς, quod aperte latet in scriptura cod. A οὐκ ἐκορῇς. Praterea fortasse vs. 2. praestat scribere μολῆν κῆνον pro μολὲν (μόλιν A) κεῖνον.

Ibid. d. Ἄτταλος δικαστὴν καθεστάκει βασιλικῶν τῶν περὶ τὴν Αἰολίδα. Scribendum opinor βασιλικόν.

Ibid. e. Ter scripsi Συρβηνέων pro Συρβηναίων. Cf. ad p. 669 b. Ibid. cum Schweigh. addidi καὶ ὅς.

Ibid. f. sq. Matro parodus Εὔβοιός τε καὶ Ἑρμογένης δῖοί τε Φίλιπποι. Aut δῖός τε Φίλιππος scripserim aut Εὔβοιοί τε καὶ Ἑρμογέναι, quod commendat quem expressit Matro versus homericus Il. κ', 429. καὶ Λέλεγες καὶ Καύκωνες δῖοί τε Πελασγοί. Vs. 5. ᾧ καὶ τετθνειῶτι λαλεῖν πόρε Φερσεφόνεια. Repugnant haec praecedentibus, ex quibus Cleonicum adhuc in vivis fuisse intelligitur. Videntur compluscula ante hunc versum excidisse.

XV, 698. b. εὑρετὴν μὲν οὖν τοῦ γένους (parodicae poesios) Ἱππώνακτα φατέον τὸν ἰαμβοποιόν· λέγει γὰρ ἐν τοῖς ἑξαμέτροις. Scribendum erat ἐν τόνοις ἑξαμέτροις. Cf. Herod. I 47. ἐν ἑξαμέτρῳ τόνῳ. Suidas s. v. τόνος. καὶ τὸ ἑξάμετρον ἔπος. « πυθικὸν ἦν προμάντευμα ἐν τόνοις ἑξαμέτροις, οὕτω προ-

λέγον τὴν τελευτήν». In Hipponactis versibus fortasse *πάντοχάρυβδιν* scribendum, ut voluit olim Bergkius. *κακὸς κακόν* scripsi pro *κακῇ* (om. A) *κακόν* cum Cobeto. Idem recte *ὀλεῖται*.

Ibid. d. In Hegemonis Thasii fragmento multa corrupta sunt, sed quorum nec facilis nec tuta medela est. Primo statim versu

ἐς δὲ Θάσον μ' ἐλθόντα μετεωρίζοντες ἔβαλλον
πολλοῖσι σπελέθοισι —

non credo vitio vacuum esse *μετεωρίζοντες*, pro quo fortasse *μέγα κρίζοντες* scribendum est. Vs. 6—9.

μνῆμ' ἀνέπεισε γέροντα καὶ οὐκ ἐθέλοντ' ἀναβῆναι
καὶ σπάνις, ἣ πολλοὺς Θασίων εἰς ὁλκάδα βάλλει
εὐκούρων βδελυρῶν ὀλλύντων τ' ὀλλυμένων τε
ἀνδρῶν, οἳ νῦν κεῖθι κακῶς κακὰ ῥαψῳδοῦσιν.

Horum versuum primo *λῆμ' ἀνέπεισε* scripsi cum Iacobsio, at repugnant sequentia *οὐκ ἐθέλοντα*, quare praestat fortasse *λῆμμα* scribere l u c r i s t u d i u m. Vs. 8. *εὐκούρους* Prellerus Polem. p. 77. de hominibus delicatioribus interpretatur. Non credo hoc probari posse, sed legendum suspicor *οἰκουρῶν*, ut paupertas Thasios otii et desidiae amantes ad navigationis necessitatem compellere dicatur. *Ὀλλύντων τ' ὀλλυμένων τε* sunt Homerica. Cf. Plutarchus de an. et corp. affect. p. 502 a. *συνέρρωγεν ὀλλύντων καὶ ὀλλυμένων*. Alia indicavit Wyttenbach Bibl. crit. II 2 p. 66. Sequentia *κακῶς κακὰ ῥαψῳδοῦσι* non recte de sycophantis interpretatur Dobraeus Adv. II p. 354. Vs. 10. pro *ἐπίθησα* cod. A *ἐποίθησα*, unde coniecit ingeniose Iacobsius *ὡς καὶ ἐγὼ μετὰ τοῖς σίτου χρήζων ἐποίησα*. Lenius fuerit *οἷς καὶ ἐγὼ μέγα τοι σίτου χρήζων ἐπίθησα*. At pro *μέγα* requirebam *μάλα*. Vs. 11. *αὖθις δ' οὐκ ἐπὶ κέρδος ἀποίσομαι*. Ita cod. A. VL *αὖθις δ' οὐκ ἐπὶ κέρδος ἀπείσομαι*. Sed nolo celare lectorem, quae ingeniose olim Hermannus de vss. 9—12. ad me perscripsit: H e g e m o n s c h e i n t s i c h a l s e i n e n a r m e n T e u f e l d a r z u s t e l l e n , d e r d a s v e r d i e n t e G e l d d u r c h b r i n g t u n d s e i n e r F r a u . n u r w e n i g d a v o n z u k o m m e n l ä s s t. N a c h d i e s e r A n n a h m e d ü r f t e n vs. 9 u. f. w o h l s o z u s c h r e i b e n s e i n :

ἀνδρῶν δ' οἳ νῦν κεῖθι κακῶς κακὰ ῥαψῳδοῦσιν
εἷς καὶ ἐγὼ μετὰ τοῖς ἴσα χρηΐζων ἐπέρησα.
αὖθις δ' οὐκ ἔτι κέρδος ἀπώσομαι, ἐς Θασίους δὲ
μηδὲν πημαίνων, Κλυτοῖ ἄργυρον ἐγγυαλίξω.

eine Frau scheint *Κλυτὼ* geheissen zu haben. enn *ἐγγυαλίξω* erfordert einen Dativ, und *κλυ-ὸν* ist ein seltsames Epitheton zu *ἄργυρον*. Dann asst das Folgende gut. Vs. 14. Casaubonus *τὸν ἀχαϊνὸν ρτον* conicit. Ib. notabile est *πεσσομένης* pro *πεσσούσης*. s. 16. *ὡς Φιλίων ὁρμὴν παρ' Ἀθηναίοισιν ἀείσας πεντή-οντ' ἔλαβε δραχμάς.* Frustra interpretes laborant in expli-anda voce *ὁρμήν*, pro qua fortasse *ἁρμοῖ* vel *πρώην* scriben-um est. Sed etiam *Φιλίων* nomen vitii suspectum, ac for-ısse pro *ὡς Φιλίων* scribendum *Ἀσφαλίων* vel *Ὠφελίων*. s. 17. *ἐπέψω* cod. A, recte vulgo *ἐπέμψω*, quamvis satis udacter hoc dictum est pro *ἔπεμψας*.

XV, 699. a. *χώρει 'ς τὸν ἀγῶνα* Casaubonus correxit pro *ὦρ' εἰς τὸν ἀγῶνα*. In sequentibus *Φιλίνην* scripsi pro *Φι-ίννην*. Duae huius nominis formae sunt *Φίλιννα* et *Φιλίνη*, ertia non datur.

Ibid. b. *περὶ τῆς τῶν βαλανέων μάχης*
βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείησιν.
ic recte iam Dalecampius scripserat pro *βαλανείων*, quod rorsus ineptum est. Nec sanum est *ἐγχείησιν*, quod ex ho-ıerico loco Il. *σ'*, 543, quem parodia ludit Euboeus, male latum est. Schweighaeuserus *ἀγγείοισιν* coniecit. Fortasse eponendum est *ἐγχυσίεσσιν*, cuius nominis etsi nullum exem-lum est, recte tamen formatum esse docet cognatum *ἐπίχυ-ις*. Nisi fuit *ἐγχεσίῃσιν*.

Ibid. c. De Alexandri Aetoli carmine abunde dictum est ınalectis Alex. p. 231. In alia omnia abit Heckeri Philol. ;ott. V p. 421. disputatio, quam expendant, quibus volupe est.

Ibid. f. Aristophanes *καὶ διαστίλβονθ' ὁρῶμεν | ὥσπερ ν καινῷ λυχνούχῳ | πάντα τῆς ἐξωμίδος.* Ita Salmasius. :od. *ἐν κενω λυχνούχω*. Pollux X 116. *ἐν κενῷ λυχνούχῳ*. Ierwerdenus qui vitium loci perspexit Nov. Add. crit. p. 14. ;σπερ *εὐκέρω (εὔκερῳ) λυχνούχου*. Fort. *ὡσπερεὶ καινῶν*

λυχνούχων, sive malis καινοῦ λυχνούχου, quamqum ne sic quidem locus satis intelligi potest.

Ibid. Indicante Cobeto ad Orat. de arte interpretandi p. 65. haec in cod. A ita leguntur: προσιχῶν λυχνοῦχον οἴμοι κακοδαίμων φησὶ λυχνοῦχος ἡμῖν οἴχεται εἶτ' ἐπιφέρει· καὶ πῶς ὑπερβὰς τὸν λυχνοῦχον οἴχεται· εἶτ' ἐπιφέρει καὶ ἔλαθεν. Correxit partim Bergkius ad Aristoph. fragm. p. 1060. partim Cobetus.

Ibid. In Alexidis loco ὥστ' ἐξελὼν ἐκ τοῦ λυχνούχου τὸν λύχνον | μικροῦ κατακαύσας ἔλαθ' ἑαυτόν, ὑπὸ μάλης | τῇ γαστρὶ μᾶλλον τοῦ δέοντος προσαγαγών, pro ὑπὸ μάλης Herwerdenus Nov. Add. crit. p. 31. coniecit ὑπὸ μέθης. Forsan ὑπὸ μάτης temere et inconsulto. Substantivum μάτη recte mihi in Timonis versibus agnovisse videor apud Sextum Emp. XI 171. Vid. Philologus Gott. XV p. 331.

Ibid. φι . . . της δ' ἐν Τριόδοντι. Fortasse Φιλιππίδης δ' ἐν Τριόδοντι, ut conieci Comment. Miscell. I p. 35. cll. Photio Lex. p. 238, 5.

XV, 700. a. Alexis ἥν τις κηδεμὼν τῶν δακτύλων. Pedum digitos recte intelligit Berglerus ad Aristoph. Equ. 874.

Ibid. c. Ἀριστοφάνης. Porsonus Ἀντιφάνης, quod ipsum ego proposui Curis crit. p. 75. V. Fragm. Com. gr. III p. 57.

Ibid. Hermippi versus, qui vulgo ita legitur τῇδ' ἐξιόντι δεξιᾷ, ὦ λυχνίδιον, fortasse sic corrigendus est τῇδ' ἐξιόντι δεῖξον, ὦ λυχνίδιον, hac excedenti mihi ostende (viam). Dobraeus τί δ' εἶχεν ἐν τῇ δεξιᾷ; β'. λυχνίδιον.

Ibid. e. Verba uncis inclusa certa coniectura supplevi. V. Fragm. Com. ed. min. p. 762.

Ibid. f. Quae uncis circumscripsi addidit Porsonus e Polluce VI, 103.

XV, 701. b. καὶ ὁ Κύνουλκος — ἐμοὶ δὲ παῖ δωρόδειπνε ἀσσαρίου κανδήλας πρίω. Sunt haec Cynulci verba morae impatientis et convivium quantocius relinquere gestientis. De δωρόδειπνε inopes consilii sunt interpretes. Crediderim ἀωρόδειπνε sive mavis ἀωροδείπνῳ scribendum esse, ad multam noctem enim convivium protractum erat.

Ibid. c. ἐν τῷ προτέρῳ. Scripsi ἐν τῷ πρώτῳ.

Ibid. d. τῆς χαλκῆς εἰργασμένης Λητοῦς. Pro χαλκῆς

scriptum est χαλκοῦ. Sed librorum scripturam tuetur ipse Athen. XI p. 470 a. ἐν εὐνῇ χρυσῇ κατεσκευασμένῃ. Quae in sequentibus commemoratur platanus Delphica, eam commemorant etiam Theophrastus H. P. IV, 13, 2. et Plinius H. N. XVI, 238.

Ibid. f. μακρῶν μὲν τῶν πρώτων δύο συλλαβῶν λεγομένων. Scribendum erat μακρῶς. Vide sequentia.

XV, 702. b. In Ariphronis carmine Bergkius recte fortasse ex Hoeschelii epit. scripsit καὶ λάμπει χαρίτων ἔαρι. In Sopatri qui his subicitur loco,

κρεανομοῦμαι καὶ τὸν ἐκ Τυρρηνίας
οἶνον συνόκτω λαμβάνειν ἐπίσταμαι,

neque συνόκτω a Dindorfio scriptum, neque σὺν ὀκτώ, quod libri habent, intelligo. Suspiceris σὺν ὀπτῷ scribendum esse. Sequebatur fortasse in iis quae omisit Athenaeus ὄψῳ, nisi id ipsum pro ὀκτὼ restituendum est.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

I, 11. c. Antiphanis fragmentum Cobetus N. L. p. 108. sic constituit [πρὸς τὸ] συνακρατίσασθαι πῶς ἔχεις μετ' ἐμοῦ; nescio quo metri genere.

II, 36. b. Quod in Epicharmi loco μῶκος pro κῶμος scribendum esse conieci, confirmat Alexis X p. 421 a. φιλεῖ γὰρ ἡ μακρὰ συνουσία | σκῶψιν· ἡ σκῶψις δὲ λυπεῖ μᾶλλον ἢ τέρπει πολύ.

Ibid. d. Quae ad h. l. de σφαλίζειν et σφαλός dixi, iis adde ἀποσφαλίζειν ex Ὀρνιθοσκοπίῳ p. 557, 1. ubi Hercherus ἀπασφαλίζειν edidit.

II, 38. a. Semus Delius: εἰς οὓς (τρίποδας) τὸν οἶνον ἐξεκεράννυον. Scribendum διεκεράννυον, nihil hoc errore frequentius. V. indicem.

II, 50. d. ὁ δὲ καρπὸς τὰ μὲν ἄλλα πάντα [κεράσῳ] ὅμοιος. Ita scribendum erat, ut vidit Lehrsius in Herodianeis p. 435.

II, 69. b. ἐντὸς ἑξήκοντ' ἐτῶν. Hic veterum iudicio quasi terminus fuit robustae et vegetae aetatis. Cf. Aelianus apud Suidam v. Ἀπίκιος sive apud Hercherum fragm. 110. ὡς μὴ ἂν πιστεύειν πέρα ἑξήκοντα ἐτῶν εἶναι. Hinc etiam est quod Caesar Augustus, nisi fallit memoria, dicere solebat, ineptire qui medicum post sexagesimum annum consulant.

III, 78. f. συκοβασίλεια. Fort. συροβασίλεια. V. Addenda ad XI p. 500 d.

III, 94. e. χορδῶν τε μέμνηται Ἐπίχαρμος ἃς ὀρύας ὀνομάζει ἐπιγράψας τι καὶ τῶν δραμάτων Ὀρύαν. Difficile ad credendum est Epicharmum Ὀρύαν drama illud suum eo quo Athenaeus existimasse videtur sensu inscripsisse. Alio ducit glossa Hesychii Ὀροῦα (sic)· χορδή. καὶ σύντριμμα πολιτικόν, εἰς ὃ Ἐπιχάρμου δρᾶμα. Ubi σύστρεμμα scribendum videtur, factio civilis. Photius Συστρέμματα· στα-

σιαστῶν πλήθη. Hesychius Συστρεμμάτων· θορύβων. Ad scripturam nominis quod attinet, Aristarchus id ὄρυια scripsisse videtur, si recte intelligo Theognosti verba apud Bekkerum Anecd. p. 1333. ἰγνύα, ὀρύα. Ἀρίσταρχος συστέλλει τὸ ᾰ καὶ ἐκτείνει τὸ ῡ καὶ προπαροξύνει ὥς φησιν Ἡρωδιανός. Exercit. phil. I p. 10. In Theognosti loco scribendum videtur ὄργυια. Apud Arcadium p. 194, 5 (219, 8) καὶ ἀργυρᾶ καὶ ἀργυρᾶ ὁτὲ μὲν ἐκτείνεται ὀξυνόμενον παρ' Ἴωσιν, ὁτὲ δὲ βαρύνεται καὶ συστέλλει αὐτό, recte Schmidtius coniecit ἀγυιὰ καὶ ὀργυιά.

III, 95. d. Συοθήρᾳ. Revoca quod inconsulto tentavi Συοθήραις.

III, 106. b. καρίδες δὲ βραχέως καὶ τευθίς. De his vide Lobeckium ad Phryn. p. 171.

III, 109. f. Cantilenis proverbialibus ad h. l. allatis adde quam Suidas p. 97 Bekk. servavit ἀνὰ σοὶ τάδε πάντα Λεπαργέ, in quo Λέπαργος vaccae nomen est, et qua Hesychius utitur Ἐξάγω χωλὸν τραγίσκον.

III, 123. d. Adnotationi addere licebit haec: Σάτυρος ἐν τοῖς περὶ χαρακτήρων Athen. IV p. 168 c. Διόδωρος ἐν τοῖς περὶ βιβλιοθήκης XV p. 541 e. Ἀντιφῶν ἐν τοῖς περὶ γεωργικῶν XIV 650 e. Διονύσιος ἐν πρώτῃ περὶ ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας Stephanus Byz. s. v. Ἀγχίσης. Ἀνακρέων ἐν τῷ περὶ ῥιζοτομικῶν Schol. Nicandri Ther. 596. Δικαίαρχος ἐν πρώτῳ περὶ βίων Diog. Laert. III, 1, 5. ubi περὶ expungebat Fuhrius. Ἡγήσανδρος ἐν τοῖς περὶ ὑπομνημάτων Suidas v. Ἀλκυονίδες. Cf. Wyttenbach ad Plutarch. p. 8 a.

IV, 137. d. In Alexidis loco Heimsoeth Comm. crit. p. XVIII corrigit

λιμὸν παρέχειν φίλοισιν, ἀλλὰ δεῖ καθ' ἓν
ἕκαστον αὐτοῖς προτιθέναι μεγαλοπρεπῶς.

IV, 141. f. ἐν τῇ πεντεκαιδεκάτῃ καὶ εἰκοστῇ. Recte Brueknerus ἐν τῇ πέμπτῃ καὶ εἰκοστῇ.

IV, 153. a. Σελεύκου. Schweigh. Add. vol. VIII p. 422. Δημητρίου.

Ibid. e. Posidonius de Germanis ἄριστον προσφέρονται κρέα μεληδὸν ὠπτημένα. Müller Fragm. Hist. III p. 264.

ἀμελῃδόν corrigit, voce vix recte formata. Melius esset [ὁλο]μελῃδόν.

Ibid. f. κορεσθέντες δείπνου καὶ μέθης εἰσεκάλουν τοὺς μονομάχους. Non recte dici credo κορεσθῆναι μέθης. Excidit fortasse ἐμπλησθέντες.

IV, 158. b. De βαβαὶ Μύξος proverbio, quod in annotatione attigi, v. Bergk. Annal. Marb. 1845 p. 174.

IV, 159. d. Heimsoeth Comm. crit. p. XIV. Alexidis versum ita supplet et refingit ἀλλ' οὖν πένητας εὐπατρίδας οὐδεὶς ἐρεῖ.

IV, 165. c. Axionicus Πυθόδηλος οὑτοσὶ ὁ Βαλλίων προσέρχετ' ἐπικαλούμενος. Nomen Βαλλίων, Pythodelo inditum ut homini extremae lascivitatis, cognatum est cum verbo βαλλίζειν.

Ibid. d. Post δημαγωγῶν lacunam indicare debebam. De sequentibus, quae mirifice perturbata sunt, nihil dum quod satisfaciat prolatum est.

IV, 166. c. τὰ δὲ post στρατεῖαι adiecerat iam Villebrunius, qui scripsit τὰ δ' αἱ πολυτέλειαι.

IV, 192. e. De θρῆσαι, quod Philetae restitutum ivi, cf. Lobeck. Ῥηματ. p. 6.

V, 206. d. αὐλητοῦ καὶ μάγου. Probabiliter Iacobsius conicit μαγῳδοῦ.

V, 210. f. De κατασαυλοῦσθαι, quod Posidonio restitui, v. ad XII p. 527 f. et quae in Herme Hübneri I p. 423 annotavi.

V, 211. c. γέλωτος οὖν πολλοῦ καταρραγέντος ἔμενεν ὁ φιλόσοφος καὶ τὴν λυσιῳδὸν ἐπαινῶν οὐκ ἐπαύσατο. Ante ἔμενεν excidit fortasse ἄτρεπτος vel simile quid, nisi sufficit διέμενεν scribere.

V, 219. a. Oraculum εἴη μοι τὸ μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος. Quaeri potest quem locum deus Corinthum inter et Sicyonem situm designare voluerit. Credo equidem indicari Teneam, vicum Apollinis cultu nobilitatum. Cfr. Zenob. Prov. III 96. εὐδαίμων ὁ Κόρινθος, ἐγὼ δ' εἴην Τενεήτης. κώμη ἐστὶ πλησίον τῆς Κορίνθου Τενέα, κατάφυτος. ὡς οὖν τῶν ἐν τῇ κώμῃ ὁμολογούντων μὲν Κόρινθον εἶναι εὐδαίμονα, αἱρουμένων δὲ ἥττονα κώμην ἔχειν, οὕτως εἴρηται. Haec paulo melius scripta leguntur in C. ἐπὶ τῶν ὁμολογούντων

[*Κόρινθον*] *μὲν ὀλβίαν εἶναί τινα πόλιν, προαιρουμένων δὲ ἀθορύβως ἧττονος κώμης. ἔστι γὰρ κώμη ἐν ᾗ ἱερὸν Ἀπόλλωνος Τενεάτου.* Quae sic redintegranda sunt *προαιρουμένων δὲ ἀθορύβως* [*ζῆν*] *ἧττονος κώμης* [*ἐνοίκους ὄντας*]. Situm Teneae satis accurate indicat oraculum ab Athenaeo servatum. Atque hinc ap. Stephanum Byz. *Τενέα· κώμη μεταξὺ Κορίνθου καὶ Μυκηνῶν*, pro *Μυκηνῶν*, quod nullo pacto ferri potest, scribendum *Σικυῶνος*. Distabat a Corintho sexaginta stadia teste Pausania II, 5, 4.

V, 221. b. *κατώβλεπον*, pro quo *κατώβλεπα* (non *κατωβλέπα*) scripsi, revocandum est. Cf. Lobeck. Paralip. p. 294. et Schweigh. vol. VIII p. 431.

V, 224. a. In Anaxilae loco *παλαίστρας σοι* corruptum est. In Timoclis fragmento quod exhibui debetur Cobeto ad Orat. p. 64.

V, 226. d. *ἀλλ' οὐχὶ τιτθὰς εἰσάγουσι* non mea, sed Cobeti emendatio est Lect. Nov. p. 130. qui in sqq. non suppleverat quod ego dedi, sed *μείζων βλάβη οὐκ ἂν γένοιτο μετά γε.*

Ibid. e. Nescio quid facias viro eximio in Diphili loco *πλουσιώτατος* conicienti, quamquam sic (ex mea emendatione) iam multos ante annos Dindorfius ediderat.

VI, 229. b. Quae ad h. l. de *ἤγανον* apud Photium et Etym. M. restituendo in Exerc. phil. II p. 11. dixi, non legerat Bernh. ten Brink Phil. Gott. VI p. 56. Recte autem eandem formam reddidit Hipponacti apud Athen. XIV p. 645 c.

VI, 235. a. In Clearchi verbis pro *ἕτοιμον* Müllerus Hist. gr. II p. 303. fortasse recte scripsit *ἄτιμον*.

VI, 241. b. Alexidei fragmenti versum postremum Nauckius Bulletin de l'Acad. de St. Pétersb. IX p. 397. ita redintegravit *οὐδὲ γὰρ ἐκεῖνος ἂν καλῇ τις* [*ἄν τε μή*].

VI, 250. b. *τῶν Φρυνίχου*. Veram nunc puto Heckeri emendationem *τὸν* (sic libri) *Τυννίχου*.

Ibid. c. *οὐδὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν ᾀσμάτων κατέχειν*. Scribendum arbitror *τὸν ῥυθμόν*.

VI, 254. a. Alexidis verba sic distingui malim B. *φέρε τὸν τρίτον.* A. *Φίλας Ἀφροδίτης.* B. *χαίρετ' ἄνδρες συμπόται.*

Ibid. e. Diphilei fragm. vs. 2. Nauckius Bulletin de l'Acad. de St. Pétersb. IX p. 398. conicit καὶ φίλους χῶλας πόλεις. Vs. 3. idem λόγῳ πανούργῳ pro κακούργῳ, quod verum puto.

VI, 254. a. χάριν γὰρ ἀποδιδόντας. Recte Brueckneras ἀποδιδόντα.

VI, 256. e. Τρίκκης. Rectius Τρίκης. Cf. Vindicias Strab. p. 156.

Ibid. f. Pro κολακεύεσθαι v. d. apud Schweigh. vol. VIII p. 437. conicit βλακεύεσθαι.

VI, 260. f. στρατιώτας tamen tenet Polybius.

Ibid. τὸ δ' ἐπιορκεῖν καὶ φενακίζειν ἐν τῷ σεμνοτάτῳ ὑπελάμβανον. Iure opinor haesit Casaubonus. Scribendum videtur ἓν τῶν σεμνοτάτων.

VI, 265. c. ταῦτ' ἔχειν. Non operarum hic error est pro τοιαῦτ' ἔχειν, sed sic scripseram e Polybio.

Ibid. e. Distingue πῶς γάρ; ὁπότε —

VI, 266. f. Eupolis Χῖος δεσπότην ὠνήσατο. V. Cobetum Nov. Lect. p. 156.

VI, 270. e. f. Versus anonymi poetae τέτλαθι δὴ — λιμὸς ἀτερπής, fortasse Metageni assignandi sunt. Cf. p. 271 a.

VI, 276. f. In Plutarchi verbis, quae ad h. l. in Anal. p. 120. tractavi, pro ἀναδιδόντας Coraes ad Heliod. p. * * ἀλύοντας coniecit.

VI, 283 f. καὶ τὸν εἰς τὴν ἀκτὴν διαγαγόντα αὐτὴν διαπεραιοῦν. Nullus hic locus composito διαγαγεῖν. Scribendum ἀγαγόντα, erroris originem ostendit quod statim sequitur διαπεραιοῦν.

• VI, 284. a. In Apollonii versu Heckerus Phil. Gott. V p. 448. pro αἰήονα conicit παιήονα.

Ibid. Theocritus ὃν λεῦκον καλέουσιν, ὃ γὰρ φιαρώτατος ἄλλων. Corrigendum φιαρώτερος.

Ibid. f. διαγενομένων. Rectius διαγινομένων.

VI, 285. c. Archestratus de ἀφρῷ agens

κἂν τῇ περικλύστῳ
ἔστι Ῥόδῳ γενναῖος, ἐὰν ἐπιχώριος ἔλθῃ.

Postrema male intelligunt nisi aliunde advecta fuerit. Scribendum videtur ἐὰν ἐπιχώριος ἔλθῃς. Etiam in Rhodo, si illuc veneris, bonas apuas reperies.

Ibid. d. Corrige οἱ μὲν ἐνταῦθα pro οὓ μὲν ἐ.

VI, 290. b. In Hegesippi loco, in quo vs. 6. edidi ἐν ἔτεσιν δυσίν, revoca δυεῖν et v. Franckium in Philol. Gott. 1860 p. 444.

VI, 291. a. Recte corrigunt εἴσομαι δ' ἐὰν λέγῃς.

VII, 292. f. In Archedici loco servata librorum scriptura scribendum κοτύλης τε παραναλωμένης σέσωκά μοι.

VII, 293. d. ἀπέπνιξ' ἐν ἅλμῃ τοῦτον εὐανθεστέρᾳ. Praestare videtur εὐανθεστάτῃ.

VII, 295. a. Ad Lyncei locum ἀδικίᾳ κτήσασθαι τὴν ἐπιθυμίαν immemor fui pro ἐπιθυμίαν recte legi VI p. 285 f. ὀψοφαγίαν, quo recepto nihil in loco difficultatis est.

VII, 300. e. et 286. b. περὶ ζώων. Rose Arist. pseudep. p. 296 et 306. περὶ ζωικῶν.

VII, 301, c. καρδίαν τρίγωνον λευκήν. Rondelet de pisc. p. 148—49. καρδίαν τρίγωνον, [ἧπαρ] λευκόν. v. Rose l. l. p. 306.

VII, 302. c. διοιστρήσοντι correxit iam Iacobsius, sed male versuum reliquias distinxit. Pro δρόμον Heckerus Phil. V 422. conicit πόρον; at fretum, per quod thynni ultro citroque discurrunt, recte δρόμος vocari potuit.

VII, 303. a. De Alexidis versu v. Dobraeum, qui conicit οὗτος πρότερον, κεφαλήν τιν' εἰ λάβοι θύμον, iste olim, cum pauper esset, vilissimo cibo contentus erat; nunc dives factus vel lauta opsonia aspernatur.

Ibid. b. Pro αὐξανόμενον malim αὐξανομένην.

VII, 304. c. Numenius εἰναλίην πυτίνην. Pro πυτίνην libri πίτυνον; malim igitur πύτινον ut 327 f. Compares κίθαρος piscis nomen a κιθάρα deflexum. Sed εἰναλίην num recte dederim pro ἐννυχίην dubitare licet; debebam, opinor, εἰνάλιον.

VII, 305. c. νωτόγραπτα — κολίας. De his v. Rose p. 297.

VII, 309. a. κυπρῖνος — κέκτηται. V. Rose p. 309.

VII, 312. c. λάβρακες. V. Rose p. 310.

Ibid. f. μυξῖνον. Schneider Hist. pisc. p. 178. μύξωνα e Plinio H. N. 32, 37.

VII, 316. f. μυίοις qui parum caute me scripsisse affirmat Rose p. 363. vellem causas huius iudicii explicuisset.

VII, 319. e. Archestratus ἀλλά γε χρὴ ῥίνης λόγον — ποιεῖσθαι. Fort. ἀλλά σε χρή.

VII, 320. a. Archestratus Καρῶν πέλας ἀγκυλοκώλων. Non satisfaciunt quae de his dixi. Corrigendum videtur ἀγκυλοκώνων obliquas cristas gestantium. Cares cristarum inventores perhibentur a Plinio H. N. VII, 200.

VII, 321. b. Numenius κόσσυφον ἢ κίχλας ἁλιειδέας, ἄλλοτε δ' ἄλλῃ | σάργον ἐπικελσάντα. Mirum hoc et haud dubie corruptum cinclorum marinorum epitheton est, quod vide ne ἁλιδινέας scribendum sit. Idem voluit Schweigh. Vs. 2. malim ἐπεισκέλσοντα.

Ibid. d. Archestratus τὸν δ' ἀγαθὸν μαλακόν τε. Fort. ἀγανόν, quod melius opponitur τῷ σκληρῷ.

VII, 322. f. Numenius τοῖσί κε θηρήσαιο λαβὼν λελιημένος ἰχθύν. Scribendum videtur λαβεῖν cum Casaubono.

VII, 323. b. κέστραν μὲν ὕμμες ὠττικοὶ κικλήσκετε. Recte Schweigh. ὠττικοί.

VII, 328. d. V. Rose p. 298.

VII, 329. a. Νίκανδρος ἐν β' οἰταϊκῶν. Hecker Phil. Gott. V p. 425. conicit Αἰτωλικῶν.

VII, 333. d. ἡ δῖνα. De hac forma quae dixi p. 148. iis adde Hesychium Βορεασμοί· Ἀθήνησιν οἱ ἄγοντες Βορέᾳ ἑορτὰς καὶ θοίναν (θοῖναν). Ex eodem genere est τρῖγλα pro attico τρίγλη, restituendum illud ex codd. Archestrato apud Athen. p. 320 a. item κίχλα Babrio fab. 72, 19. Αἶτνα pro Αἴτνη habes apud Constantinum Porph. Them. II p. 65, 18. Βέργα pro Βέργη apud Scymnum Per. 654. πτέρνα pro πτέρνη apud Photium Lex. 469, 23. τρῦπα (non τρύπα) apud Eustath. ad Hom. p. 1069, 22. Exercit. phil. II p. 4.

VII, 336. a. καὶ ἐφύβρισα. Nauckius Bull. de l'Acad. de St. Pétersb. IX 402. κἀβρόχθισα.

VIII, 339. a. Antiphanes τοῖς κιθαρῳδοῖς — ἅπασιν οὗτος ἐπιπεφυκὼς λανθάνει. Fort. ἐπικεκυφώς.

VIII, 360. a. ἰφθίμους praecepit M. Haupt Phil. I. 366.

VIII, 375. e. In Aeschyli verbis ad δονοῦσα καὶ τρέχουσα

desidero accusativum. Fort. in sequentis initio versus posuerat poeta ἅπαντα.

IX, 376. a. Νεάνθης ὁ Κυζικηνὸς ἐν δευτέρῳ περὶ τελετῆς. Imo περὶ τελετῶν, de quo admonuit Müllerus Hist. gr. vol. III p. 8.

IX, 381. f. ὑπὸ πλούτου τῆς τρυφῆς, ob nimium luxum, conicit Boissonade apud Schweigh. Add. VIII p. 966.

Ibid. ἅμα ἴσως. Boissonadus εὐμούσως.

IX, 382. c. Heimsoeth Comm. crit. p. XVII. χολᾷς, εἰ τοὺς μέροπας τοὺς σούς με γιγνώσκειν δοκεῖς, quae perelegans emendatio est, at dubito propter articulum. Recte dicitur οἱ σοὶ μέροπες, non item οἱ μέροπες οἱ σοί, nisi ubi τοὺς σοὺς μέροπας aliorum μέροψιν opponas.

IX, 386. a. Alexis θερμοτέροις χαίρεις ἀεὶ | τοῖς ὀψαρίοις, ἢ τὸ μέσον, ἢ κατωτέρω; Importunum h. l. est ἀεί. Fortasse scribendum χαίρειν λέγεις.

IX, 388. d. πενταδάκτυλός τε ὢν τὸν μέσον ἔχει μέγιστον. Rose l. l. p. 290. τετραδάκτυλος, quod non video quo pacto cum ceteris conciliari possit.

IX, 390. b. Ad h. l. quae in annotatione dixi, iis adde Aelianum H. A. IV, 13. οἱ Κιρραῖοι πέρδικες — παλαμῶνται ἑαυτοὺς ἀβρώτους παρασκευάσαι — σκόροδα σιτοῦνται προθυμότατα.

Ibid. f. οὐκ ἔστι δὲ νυκτερινός. Rose p. 293. cum Schweighaeusero οὐκ delet.

IX, 392. d. ὡς κατεῖδεν Ἐρυσίχθων Δῆλον. Recte Casaubonus κατεῖχεν.

IX, 393. c. Hipparchi locus cum alio fragmento III p. 101 a. coniungendus est ad unum fragmentum in hunc modum:

οὐδέ μοι Αἰγυπτίων βίος ἤρεσεν οἷον ἔχουσιν
χέλλια τίλλοντες καὶ κητία δεισαλόεντα,
ἀλλὰ λοπάς μ' εὔφραιν' (leg. εὔφραν') ἢ μήτρης καλὰ πρόσωπα
ἐκβολάδος, δέλφαξ δ' (leg. τ') ἐν κλιβάνῳ ἡδέα ὄζων.

X, 402. d. Primus Antiphaneae eclogae versus ita distinguendus erat ἥδιστ' ἂν ἐσθίοις; τίνος; et tum B. εἰς εὐτέλειαν.

X, 408. a. In annotatione scrib. ἦγε — πυανέψια et b. *Τοιούτων* pro *Τοτούτων*.

X, 411. b. Ἴων δ' ἐν Ὀμφάλῃ — κᾶλα καὶ τοὺς ἄνθρακας. Haec post sequens Pindari fragmentum transponenda esse videntur.

X, 412. c. Εὐριπίδης ἐν τῷ πρώτῳ Αὐτολύκῳ. Nauckius Tr. P. p. 350. ἐν τῷ σατυρικῷ Αὐτολύκῳ. Fortasse delendum est πρώτῳ i. e. ᾱ, quod ex sequente litera natum fuerit. Nam duas fuisse satyrici dramatis recensiones, vix credere licebit.

X, 416. a. πυνθανομένου δὲ τοῦ βασιλέως ὅ τι ἀπὸ τούτων ἐργάζοιτο, εἶπε Περσῶν ἀναριθμήτους συγκόψειν. Scribendum erat ἐργάσοιτο.

Ibid. c. In Alcmanis fragmento pro ἔσθειν rectius scripsissem ἐσθίεν.

Ibid. f. Philetaerus κἂν δῇ τροχάζω στάδια πλείω Σωτάδου. Ita Dindorfius pro δέῃ, quod revocandum hoc modo κἂν | δέῃ τροχάζω —

X, 421. c. Diphilus ἐμὲ μὲν οὖν ὁρᾷς πεπωκότα —. Hoc posui pro οὐχ ὁρᾷς, quod recte habet si locum per interrogationem extuleris. Vs. 2. fortasse servanda est librorum scriptura καὶ θυμούμενον. Vs. 3. recte Ἀστερίωνος restitutum videri iam indicavi. Fuit autem Asterion ille sive Asterius Gigantum unus, de quo Aristoteles apud schol. Aristidis p. 323, 9. (ed. Dind.) ἡ τάξις τῶν ἀγώνων κατὰ Ἀριστοτέλην γράφεται· πρῶτα (leg. πρῶτος) τὰ Ἐλευσίνια διὰ τὸν καρπὸν τῆς Δήμητρος, δεύτερον (cod. B δεύτερα i. e. δεύτερος) δὲ τὰ Παναθήναια ἐπὶ Ἀστερίῳ τῷ γίγαντι ὑπὸ Ἀθηνᾶς ἀναιρεθέντι. τρίτος κτἑ.

Ibid. d. Quod ad h. l. attigi Hermodoti fragmentum, alio loco Stobaeus Menandro tribuit. V. Com. gr. IV p. 324.

X, 424. c. Alcaeus κεραννύουσιν ἀφανίζουσί τε. Fortasse nihil novandum, v. Com. gr. II p. 829.

X, 430. d. ἁ δ' ἑτέρα τὰν ἑτέραν κακκεφαλᾶς κύλιξ | ὠθείτω Hecker Phil. Gott. V p. 500.

X, 435. e. ἐννέα tamen etiam Plutarchus Dion. 7. habet, nihilo minus Aristotelis numerum vitii suspectum habeo.

X, 436. b. *Τιμολάου* — *Τιμόλαον*. Theopompus sine dubio *Τιμόλα* et *Τιμόλαν* scripserat.

X, 443. a. *πορνευομένων* Schweighaeuseri emendatio est, libri *πορευομένων*, quod servavit Dindorfius. *Hinc corrige adnotationem.*

X, 446. b. *ἀπεσκοτώθης φίλτατε σπάσας οἶνου τοσοῦτον*. Videntur haec comici poetae esse, qui scripserit *ἀπεσκοτώθης φίλτατε* | *οἴνου σπάσας τοσοῦτον*.

XI, 784. c. *πολλαῖς καὶ ποικίλαις ἰδέαις* Nauckii emendatio est.

XI, 475. c. Euphorionis versum *ἠλὲ πόθεν ποταμῶν κελέβῃ. ἀποήφυσας ὕδωρ*; (sic enim pro *ἠέ* scribendum) ad *Ποτηριοκλέπτην* retulerat iam Casaubonus. V. Anal. Alex. p. 110.

XI, 478. a. *Βογχαρηΐδος* Dobraei est emend. non Lobeckii, qui voluit *Κοσροηΐδος*. V. Müller Fragm. hist. gr. III p. 54.

Ibid. *ψυκτήριον* in Hipparchi fragmento occupavit v. d. apud Schweigh. in Add. vol. VIII p. 499.

XI, 482. a. Alexis *ὦ τάλαιν' ἐγὼ κακῶν*. Ex his verbis coniecturam capere licebit de argumento fabulae Alexideae *Ἱππεύς* inscriptae; nimirum eques iste meretrici quicquid haberet vasorum abstulerat miseramque in sicco destituerat. Eodem fortasse respexit Anaxilas Athenaei XIII 558. *εἷς μόνος δ' ἱππεύς τις αὐτῆς* (Plangonis) *τὸν βίον παρείλετο, πάντα τὰ σκεύη γὰρ ἕλκων ᾤχετ' ἐκ τῆς οἰκίας.*

Ibid. d. Quod in Ephippi loco scribi volebam *Διονυσίου δ' εἰ δράματ'*, iam Bergkius proposuerat.

XI, 483. b. In Critiae verbis corr. oper. err. *τῷ* pro *τοῦ*.

XI, 487. b. *φυστὴ μαινίς* ante me restituit Nauck. Phil. VI p. 416.

XI, 496. c. *Ἀλέξανδρος δ' ἐν Τιγονίῳ*. Cf. ad Com. gr. IV p. 554.

XI, 497. c. In ithyphallico carmine *σωτήρια* Heckerus Phil. Gott. V p. 423. recte ad solennia in Ptolemaei Soteris honorem acta trahit.

XI, 500. d. Damascenas tamen ficus impense laudat Iulianus Epist. 24. ut ficus Syriacae nihil iam habeant, in quo quis offendere possit. Cf. Add. ad III p. 78 f.

XII, 511. c. *τὸν Ἀνανίου ὄντως ἀοράτου κατὰ δόξαν*

ὄντος corrigit Bernh. ten Brink Phil. Gott. VI p. 77. in quo ὄντως praeivit Pursanus. Pro Ἀναυίου fort. Νινύου scribendum, de quo v. Athen. XII p. 528 c. Ceterum tota haec disputatio Clearchi ingenium redolet.

XI, 526. b. Xenophanes τυραννείης ἦσαν ἐπὶ στυγερῆς. Sic scribendum ex VL. Ven. ησσα νευ στυγερῆς.

XI, 527. e. Posidonius ἀπὸ τῆς περὶ τἀναγκαῖα κακοπαθείας. Probabiliter Bakius ἀπο[ύσης] τῆς περὶ —

XII, 532. f. διὸ καὶ παρασίτων καὶ ἑταιρῶν πολλῶν Sintenis ad Plutarchi Per. p. 318.

XII, 534. c. ὑποδήματα — ἃ ἀπ' αὐτοῦ ἀλκιβιάδες καλεῖται. Corrigendum esse ἀλκιβιαδίδες monui in annotatione, sed eodem iure possis ἀλκιβιάδεια, ut σμινδυρίδεια ὑποδήματα dicuntur a Smindyride.

XII, 535. d. μέχρι τῶν κλείθρων τοῦ Πειραιέως. Piraeei portuum, quos claustris munitos fuisse plurium scriptorum testimonio constat, nomina viri docti fuisse credunt Cantharum Zeam Aphrodisium. Ex his Canthari et Zeae frequens memoria. De Aphrodisio afferunt schol. Aristoph. Pac. 144. Κανθάρου λιμήν: μέρος τοῦ Πειραιῶς, ὡς Καλλικράτης φησὶν ἢ Μενεκλῆς ἐν τῷ περὶ Ἀθηνῶν γράφων οὕτως «ἔχει δὲ ὁ Πειραιεὺς λιμένας τρεῖς πάντας κλειστούς· εἷς μέν ἐστιν ὁ Κανθάρου λιμὴν καλούμενος, ἐν ᾧ τὰ νεώρια ἑξήκοντα, εἶτα Ἀφροδίσιον, εἶτα κύκλῳ τοῦ λιμένος στοαὶ πέντε». Atqui apertum est omnia ad unum Cantharum referenda esse, in quo primum navalia fuisse dicit, post navalia Aphrodisium i. e. Veneris templum, post Aphrodisium porticus. Veneris templum haud dubie dicit illud a Conone in Cnidiae victoriae memoriam conditum de quo Pausanius I, 1, 4. Sed in Callicratis verbis etiam ἑξήκοντα corruptum esse et res ipsa docet et ex articulo ineptissime ante νεώρια posito intelligitur. Itaque ἑξῆς scribendum suspicor, sed ita ut in reliquis literis κοντα templi vel aedificii nomen latere videatur, quod proxime a navalibus abfuerit. Tertius Piraeei portus, sublato Aphrodisio, fuit fortasse quem κωφὸν λιμένα dixit Xenophon Hell. II, 4, 31. Exercit. philol. I p. 39.

XII, 541. a. Δοῦρις δ' ἐν τῇ δεκάτῃ τῶν περὶ Ἀγαθοκλέα. Hüllmann ἐν τῇ τετάρτῃ. Cf. Müller Hist. gr. II p. 479.

XII, 544. b. τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν ἀξιοῦντες. Vereor ne vitium lateat.

XII, 545. a. τὸ θεῖον τιμῶντες. Cf. p. 363 b.

XII, 547. f. Antigonus Carystius ἃ δὴ πάντα ἐφαίνετο λόγου μὲν ἀλλότρια καὶ φιλοσοφίας (malim λόγου μὲν καὶ φ. ἀλλότρια) εἶναι, τρυφῆς δὲ καὶ περιστάσεως οἰκειότερα. Ad περιστάσεως desidero μεγαλοπρεποῦς vel simile quid, vix enim περίστασις per se de magnifico apparatu accipi potest.

XII, 550. a. Νύμφις — ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ Ἡρακλείας. Müller Hist. gr. III p. 15. ἐν τῷ ιβ'.

Ibid. f. καὶ Πύθων δ' ὁ Βυζάντιος ῥήτωρ, ὡς Λέων ἱστορεῖ. Müller Hist. gr. II p. 329. tentat ῥήτωρ [ἢ Λέων], ὡς Λέων ἱστορεῖ. Aliter Bernhardy ad Suidam v. Λέων. In sqq. pro στασιάσωμεν malim στασιάζωμεν propter ὁμονοῶμεν.

XII, 551. f. Lysias ἀντὶ νουμηνιαστῶν κακοδαιμονιστὰς σφίσιν αὐτοῖς (αὐτοὶ?) τοὔνομα θέμενοι πρέπον μὲν ταῖς αὐτῶν τύχαις. Scribendum πρέπον μέντοι ταῖς.

XIII, 567. f. τούτων τῶν ἑταιρῶν καὶ Ἄμφις μνημονεύει. Hoc non verum esse docebit subiectum Amphidis testimonium. Scribendum videtur πλουσίων τῶν ἑταιρῶν, quod Amphideae eclogae argumentum egregie commendat.

XII, 569. b. In Xenarchi ecloga vs. 11. nondum emendatus est

μηδὲ δι' ὀπῆς κάτωθεν εἰσδῦναι στέγης.

In quo στέγης explicare frustra conatus sum Com. gr. III p. 618. Scribendum erat στενῆς, dicit angustam cellae subterraneae fenestram.

XIII, 572. c. Ephippus fortasse scripserat ἀλλότριον ἐλθὼν ὄψον ἐσθίῃ μάτην. Cf. Menander Com. gr. IV p. 119. διπλάσια γοῦν ἔσθει μάτην.

Ibid. d. ἑορτὴν τὴν ἑταιρίδεια. Malim ἑταιρεῖα, i. e. Iovis ἑταιρείου sacra; ἑταιρίδεια ad ἑταιρίς referendum esset.

Ibid. e. Κλεάνθης ἐν τοῖς Μυθικοῖς. Müller Hist. gr. III p. 11. probabiliter Νεάνθης corrigit.

XIII, 573. a. Verba μὲν Λυδίας suspectavit etiam Schweig-

haeuser *Μεναλίας* coniciens; melius fuerit *Μενεδηίας*, at sufficit fortasse *Μενελυδίας*.

Ibid. d. *Ζηνοφάνης*. *Ξενοφῶν* latere putat cum Schweighaeusero Dobraeus.

XIII, 576. b. *οἱ Πρωτιάδαι καλούμενοι*. A *Πρῶτος* nisi a poetis formari non potest patronymicum *Πρωτιάδης*. Fort. *Πρωτίδαι* scribendum.

XIII, 578. a. *κωλύσει* praecepit Dobraeus.

Ibid. d. *ὅπου περ* Dindorfii coniectura est pro *ὅπου*. Dobraeus *ὅπου δέ*.

XIII, 579. c. *μετὰ ταῦτα κτλ.* Haec a praecedentibus separanda sunt; apparet novam historiolam narrari.

Ibid. *διαλιποῦσα δ' ἠτέρα.* Fortasse verum est quod olim conieci *διαλιποῦσα δ' ἡμέραν* vel *διαλιποῦσα δ' ἠρέμα*.

Ibid. e. *πάρεργον δ' ἐπεκράτησε*. Interposui *δ'*.

XIII, 580. c. *ἐπεὶ προέβη τοῖς ἔτεσιν ἡ Γνάθαινα*. Cod. B *τοῖς ἔτεσι Γνάθαινα*. Itaque valde probabilis est Piersoni emendatio *ἐπεὶ δὲ προὔβη τοῖς ἔτεσι Γνάθαινα*.

Ibid. *αὐτὴν ἐξίναι*. A *ἐξεῖναι*. Dobraeus *αὐτὴν ἐσιέναι*.

XIII, 582. a. *κοῖλον* voluisse videtur etiam Dobraeus.

XIII, 583. b. Dobraeus *ἀλλὰ κοτύλας τις ἐ. μοι τέτταρας*.

XIII, 589. d. In Platonis epigrammate e Diogene Laertio vs. 4. scribendum *πρωτοπλόου*.

XIII, 593. f. *Δίυλλος*. Cf. Müller Hist. gr. II p. 261.

XIII, 594. c. *ὥς φησι Μενέτωρ*. Heckerus offensus nomine *Μενέτωρ* Phil. Gott. V 426. *ὥς φησιν Ὀνήτωρ* conicit; poterat facilius *Μενέστωρ*. V. Theophrastum Hist. Plant. V, 9, 6. Sed nihil mutandum est.

XIII, 596. e. *Νύμφις ἐν Περίπλῳ Ἀσίας*. Müller Hist. gr. III p. 16. *Νύμφις ἐν β' περὶ Ἡρακλείας*.

XIII, 598. e. Hermesianax:

εἰσόκε σοὶ δαίμων, Εὐριπίδη, εὕρετ' ὄλεθρον
Ἀμφιβίου στυγνῶν ἀντιάσαντι κυνῶν.

Ita ex Hermanni coniectura scripsi pro *ἀμφὶ βίου*. Nunc dubito de emendationis veritate scribendumque conicio *εὕρετ' ὄλεθρον ἀντὶ βίου*.

XIII, 599. d. Persona Sappho:

ἐκ τᾶς καλλιγύναικος ἐσθλᾶς
ὁ Τήιος χώρας ὃν ἄειδε τερπνῶς
πρέσβυς ἀγανός.

Ita libri. ὁ non delendum, sed ad primum versum trahendum est, ο ἐκ τᾶς i. e. ὠκ τᾶς. Articulus necessarins est.

XIII, 600. f. καὶ ἐκδοῦναι — εἰς τὰς διατριβάς. Heckerus Phil. Gott. V p. 499. haec ita sibi correxisse videtur καὶ ἐκδοῦναι πρῶτον μέλος ἀκόλαστον, ἔχοντα καὶ περὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὴν τοιαύτην μοῦσαν τὰς πλείστας διατριβάς.

XIII, 601. e. Pindarus κηρὸς ὡς δαχθεὶς ἕλᾳ ἱρᾶν μελισσᾶν τάκομαι. Ita nunc Bergkius haec scripsit pro ἐλαιηρᾶν, in quibus ἕλᾳ praeivit Ahrens, libri ἐλεηράν, quod fortasse ἕλᾳ ἠρ[ιν]ᾶν scribendum est.

XIII, 603 — 604. In Ionis fragmento praeterea ionismos his locis requiro. Lit. f. φαντὸς δὲ — ἐποίησε. Pag. 604 a. σύ γε εἶς — οὔ κε ἔτι. b. οὐδὲ ὁ ποιητής — ἐποίησε — χεῖρόν κε ην. Lit. c. ὡς δὲ ἦν. Lit. d. ἔπρησσε. Neque incorruptum videtur ὡς ἄν τις εἶς.

XIV, 623. a. Verba λέγεις μάγειρον ζῶντα per interrogationem efferenda esse indicavit etiam Dobraeus.

XIV, 633. a. διὸ καὶ οἱ ποιηταὶ διετέλουν προσαγορεύοντες οὕτω τὰς ᾠδὰς «γλυκυτάτων ὕμνων πρύτανιν» καὶ «μέλεα μελιπτέρωτα Μουσᾶν». Hoc dicere videtur scriptor, Lacedaemonios in magno pretio habuisse lyrica carmina, ideoque eorum poetas exquisitis laudibus extulisse. Ex quo apparet allata exempla non Pindari esse, ut statuit Dindorfius, sed poetarum laconicorum. In altero exemplo nihil mutandum videtur, eadem audacia dictum est μέλεα ἀνθεσιπότατα, quod ridet Antiphanes Com. gr. III p. 321.

XIV, 637. e. ὥστε νομίζειν τριῶν κιθαριστῶν ἀκούειν διαφόρως ἡρμοσμένων. Pro κιθαριστῶν scribendum videtur κιθαρῶν, nisi post κιθαριστῶν excidere verba καὶ κιθαρῶν.

XIV, 638. b. Ametoris nomen restituerat iam O. Müller Dor. II 370.

XIV, 640. f. Archippi locum Dobraeus ita constituit: ἰτρίοις | ἄλλοισί τ' ἐπιφορήμασιν γέμουσα.

XIV, 642. b. Anaxandrideae eclogae vs. 3. Nauckius Bull.

de l'Acad. de St. Pétersb. IX p. 591. ita corrigit: οὐ δ' ε' γέγον' ὄντως οἶδ' ἐγώ.

XIV, 645. c. Hipponax οὐ τηγανίτας σησάμοισι φαρμάσσων. Recte Bernh. ten Brink οὐκ ἠγανίτας, v. supra Add. ad VI p. 229 b.

XIV, 679. d. Corr. Αἰγίδιον pro αἰγίδιον.

XIV, 699. b. Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς — ποιήσας ἐλεγεῖον. Postremam vocem recte de epigrammate interpretatur Hecker. Vs. 8. verum nunc puto ἀτηρῇ σὺν κακοδαιμονίῃ et vs. 11. τοῖα Συρηκοσίοις καὶ ἔχει χάριν.

SUPPLEMENTUM

CORRIGENDORUM ET ADDENDORUM.

III, 86. a. Sophron μελαινίδες γάρ τοι νησοῦντι ἐμὶν ἐκ τοῦ μικροῦ λιμένος. In his νισοῦνται quod proposui praecepit Dobraeus, nisi quod νησοῦνται vel νεισεῦνται coniecit.

IV, 131. e. In Anaxandridis loco τέττιγες ὀποί pro τέττιγες ὀπτοί reponendum esse conieceram ego iam ad Euphor. p. 84. Moneo ne quis me de alieno liberalem fuisse arguat. Idem postea coniecit Dobraeus, maluit tamen ὀπός.

V, 217. e. Fugerat me de Athenaei loco disputatio Ritschelii in commentatione de Agathonis poetae tragici aetate p. 13. (Opusc. philol. I p. 424), ubi refutato, cuius supplementum recepi, Casaubono impeditissimum locum ita fere restituendum conicit: Περικλῆς δ' ἀποθνήσκει κατὰ τὸ τρίτον ἔτος τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου. [ἐπ'] ἄρχοντος Ἐπαμείνονος· [ἀφ' οὗ ἔτεσιν ὀκτὼ πρότερον τὴν Μακεδόνων ἀρχὴν Περδίκκας διαδεξάμενος βασιλεύει ἕως Πεισάνδρου·] ἐφ' οὗ τελευτᾷ τε Περδίκκας καὶ τὴν βασιλείαν Ἀρχέλαος διαδέχεται. Sed vide ipsum inventi rationes docte et acute explicantem.

VI, 232. f. Quod in oraculo conieci αὐτοῖσι τεθρίπποις

pro αὐτοῖσι σὺν ἵπποις, etiam nunc verum esse puto, quamvis Homerum αὐτῇ σὺν πήληκι et similia dixisse me non fugiat.

VIII, 313. c. Ad h. l. quae annotavi tetro *sphalmate depravata sic scribenda sunt* 'Imo πείσει, *ut voluit iam Cobetus* Mnem. VII 157. Ibid. e.'

X, 454. d. Agathonis vs. 5. in Ven. ita scriptus legitur ὅπερ δὲ τὸ τρίτον ἦν τελευταῖον πάλιν. Ad τελευταῖον desidero articulum. Fortasse igitur scribendum est ὅπερ δὲ τὸ τρίτον, ἦν τὸ λοίσθιον πάλιν, quemadmodum in Euripidis loco, quem expressit Agatho, habes τὸ λοίσθιον δὲ τῷ τρίτῳ προσεμφερές.

XI, 485. f. In annotatione post 'non' excidit 'recte'.

XII, 524. a. Ad ea quae ex Heraclide Pontico de gergithibus apud Milesios traduntur, comparanda sunt quae leguntur apud Suidam v. ἀπωλεύτων· τὰ τέκνα αὐτῶν ἀθροίσαντες εἴς τινα ἅλω καὶ ἵππων ἀγέλην ἐπελάσαντες ἀπωλεύτων, μάλα ἀνοίκτως διέφθειραν. Haec Aeliani esse et ad gergithum internecionem spectare intellexit Rasmus apud Hercherum Aeliani fragm. 135. et in Hübneri Herme vol. I p. 448.

In oraculo ibid. lit. c. servato, si integrum apposuit scriptor, ut videtur sane, scribendum κἀμοὶ γεργίθων τε φόνος μέλει ἀπτολεμίστων.

Ibid. f. Callias vel Diocles scripsisse videtur

τί γὰρ ἡ τρυφερὰ καὶ καλλιτράπεζος Ἰωνία
λέξον ὅ τι πράττει.

Libri εἴφ' ὅτι πράττει. Hesychius Λέξαι· εἰπεῖν. Dobraeus εἰπὸν ὅ τι πράττει, qua forma antiquae poetam comoediae usum esse non credibile est.

Ibid. Hermippus

χαῖρ' ὦ διαπόντιον
στράτευμα, τί πράττομεν;

Ita e Dobraei emendatione edidi pro πραττομένων. Rectius fuerit τί πράττεις, ut τὸ μὲν sit dittographia sequentium verborum τὰ μέν, ων autem per errorem illatum sit.

XII, 525. d. In Democriti Ephesii verbis καταπέπασται pro καταπέπλασται scribendum esse, iam Dalecampius monuerat.

Ibid. e. Frustra et ego et Hermannus tentavimus metroque adstrinximus proverbium apud Plutarchum οὐδὲ εἷς εὐεργέτῃ βοῦν ἔθυσεν ἀλλ' ἢ Πυρρίας. V. Heraclidem Polit. 38 p. 28. ibique Schneidewinum.

XII, 534. e. Pro Θρασύλλου scribendum Θρασύλου et in sequentibus Θρασύλῳ et Θρασύλον.

XII, 554 e. Pro Θράσυλλος scribendum Θρασύλος.

XIII, 561. a. In Euripidis loco, quem in annotatione p. 259. tractavi, scribendum videtur οὐδ' εἰς ὀνείρων ἀδεὲς ἀνθρώποις μολεῖν, ubi εἰς ὀνείρων dictum est ut εἰς ᾅδου et similia.

XIII, 587. e. Φιλέταιρος ἐν Κυναγίδι. De titulo fabulae dixi Com. graec. III p. 294. Fortasse tamen verum est, quod h. l. PVL habent, Κυναιγίδι, dignum scorto nomen, comparandum illud cum κυναλώπηξ et similibus.

XIII, 598. b. In annotatione ad h. l. p. 284, 3. pro γῆρας corrigendum γηράς.

XIII, 603. b. ο Κρατερὸς ἐκέλευσε τὸν παῖδα καταφιλῆσαι τὸν Ἀλέξανδρον. Dutheilius ὁ Χάρων.

XIV, 634. b. ταῖς ναυσὶ κυαθίζειν. Haec ita interpretatur Dobraeus Adv. II p. 356. haurire mare navibus demersis, deinde in aerem sublatis ut e cyatho vinum.

XIV, 654. e. Dobraeus in Antiphanis fragm. vs. 2. coniecit σπάνιον ὅν τι χρῆμα pro σπάνιον ὂν τὸ χρῆμα, quod probandum videtur.

Ibid. f. Alexidis locum Dobraeus ita refingebat

καταφαγεῖν αὐτὸς τοσοῦτον ἀργύριον οὐκ εἶχον ἄν,
οὐδ' ἂν εἰ λαγώς, μὰ τὴν γῆν, καὶ ταὼς κατήσθιον.

XIV, 663. b. Recte Dobraeus in τὰ μάλιστα latere statuit nomen a verbo μάσασθαι fluens.

XIV, 664. a. Μάχων δ' ὁ Σικυώνιος τῶν μὲν κατὰ Ἀπολλόδωρον εἷς ἐστὶ καὶ αὐτός —Post Σικυώνιος excidisse opinor ὅς. Interrupta oratio rursus excipitur verbis ἐποίησε δέ.

XIV, 665. b. In Platonis Laconibus revocanda videtur librorum scriptura παράχεον βαδίζων.

XV, 679. b. συνίλλεται, quod in Eubuli fragmento pro συνίλλεσταί τε reposui, praecepit Schweighaeuserus.

XV, 688. c. 'Athenaei locus manifesto mutilus. Sensus fuisse videtur, a diversis formis *μύρον* et *σμύρον* fluxere *μύρρα* et *σμύρνα*, vel potius *μύρον* et *σμύρνον* a *μύρρα* et *σμύρνα*.' Dobraeus.

XV, 699. d. *ἄλλος δὲ ἐλάνην, ὃ δέ τις ἐλάνας*. Aut scribendum *ἄλλος δέ τις ἐλάνας*, aut *ἐλάνην* corruptum est.

XV, 700. e. *τὸ παρὰ Θεοπόμπῳ ὀβελισκολύχνιον*. Non recte haec Müllerus Hist. gr. I p. 329. ad Theopompum Chium rettulit. v. Com. graec. II p. 794.

Praeterea Anal. crit. 160, 11. a. f. corrige *λῷστε* et p. 277. ult. *αἰχμαλώτων*.

INDICES.

I. INDEX GRAECUS.

A

ᾱ — πρῶτος 322. 354.
ἀβροσύνη — ἀφροσύνη 242.
ἄγαγον imperativus pro ἄγαγε 50.
Ἀγήν 26.
ἀγκυλόκωλοι sive ἀγκυλόκωνοι Cares dicti 192. 352.
ἁγνός urbium epitheton 54.
ἄγριοι θεοί Lyciorum 189.
ἀγωνισταί — ἀθληταί 87.
ἀγωνιστής — ταγηνιστής 181.
ἀδάμας — ἄτλας 260.
ἀειδής — ἀηδής 276.
ἀείσω — ἀείσομαι 267.
ἀεξίλογα γράμματα 13.
Ἀθηναῖοι — Θηβαῖοι 23.
αἴγιον — αἰγίδιον 174.
αἰδοιέστατος — αἰδοιότατος 286.
αἰδῶ τε — διέδωκε 340.
αἰζήεις 84.
Αἶνος et Αἶνος 43.
Αἰολεῖς — βασιλεῖς 212.
Αἰολίδας Ulyxes 214.
Αἰσχίνης — Ἀντισθένης 276.
Αἰσχρέας et Αἰσχέας 217.
ἀΐτης an media brevi dictum sit 194.
Ἀκαδημικός, Ἀκαδημιακός, Ἀκαδημαϊκός 9. 234. 235.
ἄκαπνα θύουσιν ἀοιδοί 6.
Ἀκέστιος — Ἀκεσίας 237.
Ἀκίδας 169.
ἀκονιας piscis 144.
ἀλιδινής — ἀλιειδής 352.
ἀλκιβιαδίδες et ἀλκιβιάδεια 246. 356.
ἀλλοπίας — ἐλλοπίας 144.
ἄλλος — καλός 261.
ἄλογχος στρατὸς ἀνθέων 291.
Ἀμητορίδαι 310.
ἀμυγδάλιον 306.
ἀμφάκανθος 42.
ἀμφιαράειος 24.
ἀμφίβιος — ἀντὶ βίου 358.
ἄν — δὴ 191.
ἀνάγετε ἀνάγετε 298.
ἀνακοιρανεῖν 140.
ἀναπεσεῖν — ἀναβαλεῖν 271.
ἀνάπτειν — συνάπτειν 217.
ἀναραΐζειν — σὺν ῥαΐζειν 246.
ἀναφῦσαι 249.
ἄνδρες ἰχθῦς 147.
ἀνδρῶν — ἀνθρώπων 199.
ἀνευρεῖν — ἀνείρειν 330.
ἀνεύρετος βίος 236.
ἀνθρωπώ = γυνή 317.
ἀνιστάναι — ἀνατιθέναι 8.
ἀντέπλεξε — πάντα ἔπλησε 247.
ἀνωδόρκας 297.
Ἀξιοθέα, non Βιοθέα, Nicocreontis uxor 154.
ἃ παρέθηκε—ἅπερ ἔθηκε 325.
ἀπέχεις ταῦτα 84 sq.
Ἀπολλόδωρος — Ἀρτεμίδωρος 321.
Ἀπόλλων viri nomen in Graecia inusitatum 227.

ἄρα et ἆρα 16.
ἀργήεις — ἀργήεσσαι 66.
ἀργιοφόντης 230.
Ἄργος κοῖλον sensu turpiculo 273.
ἀρείων conchae species 147.
Ἀριδίκης et Ἀρίδικος 186.
ἄριθμος — ῥυθμός 309. 349.
Ἀριστοφάνης — Ἀντιφάνης 164.
Ἀρίστων — Ἀριστοφῶν 262.
ἄρνειος — χήνειος 311.
Ἀρτεμίδωρος — Ἀπολλόδωρος 321.
Ἄρτεμις κιθωνέα 302.
ἄρτος et ἄρκτος 175. 354.
Ἀρτυσίλεως Deliacum nomen 82.
Ἀρτυσίτραγος Deliacum nomen 82.
Ἀστερίων gigas 187. 354.
ἀττᾶν 51.
αὐλεῖν ἑαυτόν 155.
αὐτή — λυτή 237.
αὐτοῖς τεθρίπποις 100. 360.
αὐτὸς — ἄλλος 212.
ἀφαγνίζομαι — ἀφανίζομαι 326.
Ἀφεταί Thessaliae oppidum 22.
ἀφύη non ἀφύα 180.
ἀχάριστος et ἀχάριτος 143. 156. 199.
ἀχέων et Ἀχαιῶν 85.
ἀχθείς — σαχθείς 306.
Ἀχίλλειον duo huius nominis oppida 23.
ἀωρόδειπνος — δωρόδειπνος 344.

B

βαβαὶ βαβαί 75.
βαβαὶ Μύξος 75.
Βακχιάδας — Βακχείδας 301.
βάκχιαι — βάκτριαι 309.
βαλλιάζειν — βαλλίζειν 160.
βαρύτης — βαθύτης 95.
βασιλεῖς — Αἰολεῖς 212.
βαύκαλος et βουβαύκαλος 60.
βερβέριον — κερβέριον 243.
βηματίζεσθαι ὄμματι 324.
βιβλιολάθας Didymus 68.
βίθος — πίθος 101.
Βῖθυς non Βίθυς 294.
Βίων — Ζήνων 85.
βλίσαι — κνῦσαι 266.
Βόκχορις 222.
βολβῖτις et βολβιτίς 141.
βόλος — βολή 206.
Βοῦθος = Βούθοος 225.
βοῦς ἐν πόλει 171.
βρέχειν — βρέχεσθαι 11.
βρυτικὸς et βρεττικός 225.
βρύχιος 134.

Γ

γεγλωσσημένον στόμα 170.
Γέλας et Καταγέλας 138.
γένος — κλέος 162.
γλύκχραι conchae species 43.
Γνάθων edacis parasiti nomen in comoedia nova 123.
γόος — ῥόος 94.
γῦρος placenta 60.

Δ

δακτυλωτόν quale poculi genus 215.
δέ — δύο 272.
δέ — λέγουσι 156.
δὲ τῆς — λιτῆς 225.
δεῖ — λέγει 305.
δεινὰ ἀνήκεστα 248.
δεισαλόεις 170.
δέκαμνος et δεκάμνοος 90.
δεσποτοναῦται 118.
δήλησις — δήλωσις 324.
Δημήτηρ Κιδαρία 303.
Δημήτηρ σπερμοῦχος 183.
διά — ἐξ 91.
διαγαγεῖν — ἀγαγεῖν 350.
διακαῶς — δικαίως 272.
διαναγιγνώσκειν — ἐξαναγιγνώσκειν 39.

διαπίνεσθαι 225.
διαπυτίζειν — ἐκπυτίζειν 130.
διάρας — διείρας 310.
διαττᾶν 51.
διαφθαρῆναι — διαφορηθῆναι 238.
διέδωκε — δέδωκε 231.
διειλήμένος — διειλημμένος 241.
διεξέρχομαι — διέρχομαι 335.
δίεφθος — ἔξεφθος 142.
Διῆς et Διεύς viri nomen 92.
δικαιοσύνας χρύσεον πρόσωπον 250.
δῖνα — δίνη 148.
Δίογνις — Θέογνις 249.
δίορθος — ἔξορθος 229.
διορχήσασθαι — ἐξορχήσασθαι
Διότιμος — Θεότιμος 292.
διωχημένα Ionicum 95.
δουλίστερος—δουλότερος 241.
δούριος ἵππος et βοῦς χαλκοῦς in arce Athenarum 171.
δρᾶσθαι — ὁρᾶσθαι 225.
δριμεῖα λέξις 207.
δυσαλής — δυσάλωτος 170.
δυσχερής de malo odore 269.

E

ἐγγυαλίζειν 343.
ἐγγυοθήκη — ἐγγυθήκη 53.
ἐγκαλύπτειν — συγκαλύπτειν 313.
ἐγκέφαλος — κέφαλος 166.
ἔγχει — οὐχί 192.
ἔδαψα — ἔδαισα 244.
ἔδυνα et ἔδυν 216.
εἰκών — ἔργον 213.
εἰ λίθον εἶχες 270.
εἷς = πρῶτος 117.
ἐκ νυκτὸς εἰς νύκτα, non ἐξ νυκτῶν εἰς νύκτα.
Ἑκάτη — ἑκάστη 50.
ἑκατοντάγυιος ἀγέλη 268.
ἐκλάπτειν ᾠόν 252.
ἐκορῆς — εἰσορῆς 341.
ἐκτενῶς — κενῶς 251.
ἐκφορτιῶσαι 82.
ἐλθεῖν θάλατταν 37.
ἐλλός pernix 254.
ἐλλός — ἐμός 254.
ἔλωμα 280.
ἔμελλον ἄρα et ἔμελλον ἆρα 16.
ἐμμώσως — ἐν μώσαις 301.
Ἔμπεδος — Ἔμποδος 162.
ἐν τῷ καθόλου 15.
ἔνδοξος — Εὔδοξος 288.
ἐννεόργυιος et εἰνορόγυιος 64.
ἐνουρεῖν οἴνῳ 14.
ἐντυγχάνω — συντυγχάνω 275.
ἐνωγάλισται — νενωγάλισται 291.
ἐξάμετροι τόνοι 341.
ἐξιέναι — ἐσιέναι 358.
ἐξομόργνυμαι — εἰσομόργνυμαι 29.
ἔξυπνος — ἔξοινος 154.
ἑορτῶν — τούτων 86.
ἐπέντρωμα 250.
ἐπηγορία vituperium 268.
ἐπικατάφορος 170.
ἐπικεκυφώς — ἐπιπεφυκώς 352.
ἐπικουρεῖν τινί τι 47.
ἐπικρήσιος — ἐπικρήδιος 301.
ἐπίπλοος et ἐπίπλους 48.
ἐπισυμβάλλομαι — ἐπὶ νοῦν βάλλομαι 277.
Ἐπίχαρμος — Ἐπαρχίδης 15.
ἔρασθαι cum accusativo vitiose coniunctum 192.
ἔργον et εἰκών 213.
Ἕρμιππος — Ἑρμοκλῆς — Ἑρμόδοτος — Ἑρμόλοχος 341.
ἑρμοῦχος — σπερμοῦχος 183.
Ἔσχαρος et Ἐσχαρῖνος 114.
ἑταιρείδια 267.
ἑταιρεῖα — ἑταιρίδεια 357.
ὁ ἕτερος euphemistice dictum 175.
ἔτρυξεν — ἔγρυξεν 318.
εὐδειπνίας 71.
Εὔδοξος — ἔνδοξος 288.
εὔκουρος — οἰκοῦρος 342.

Εὐκράτης et *Σωκράτης* 51.
Εὐκράτων 82.
Εὐλεύς et *Εἰλεύς* 132.
εὐπρόσωπος καὶ καλός 266.
εὐρυοδίνης 53.
εὐτελῶς — εὐσταλῶς 273.
εὐτρεπής fort. idem quod *εὐτράπελος*
εὐτυχής — εὐτειχής 312.
εὐχερής — δυσχερής 269.
ἐφέστιος — Ἐφέσιος 164.
ἐχέσαρκος — στεγέσαρκος 277.
ἔχεσθαι τῶν λόγων 287.

Z

ζ compendium pro *ἀπὸ* 293.
ζέλκια = θέλκια 334.
ζεφυρηίς et *ζεφυρῖτις* 141.
Ζῆνις 286.
Ζήνων et *Βίων* 85.
ζῷα — ξόανα 235.
ζῶμα non potest dici de capillorum redimiculo 291.

H

ἤγανον Ionibus usitatum pro *τήγανον* 99. 349. 359.
ἤδη τι 274.
ἦθος — πάθος 303.
ἠλὲ et *ἠὲ* 219.
ἡμέδιμνος — ἡμιμέδιμνος 273.
Ἡμέρᾳ θύειν 229.
ἦν ἄρα et *ἦν ἄρα* 16.
Ἡράκλειον δέπας 230.
Ἡράκλειος et *Ἡρακλεωτικός* 72. 238.
Ἡράκλειτος et *Ἡρακλέων* 223.
ἠρμένος ab *ἄρδω* ? 279.
Ἡρόδοτος — Ἡρόδωρος 30.
Ἡρόδοτος — Ἡσίοδος 297.
τὰς ἡσυχίας ἄγειν 177. 228.

Θ

θανατηγός et *θάργηλος* 177.
θάργηλος χύτρα 177.
Θαυμάριον meretricis nomen 274.
θαύματα de loco dictum, ubi miracula exhibebantur 4.
θέλκια = ζέλκια 334.
Θεότιμος — Διότιμος 292.
Θέωρος et *Θεόδωρος* 224.
θήρ — Θηραῖος 113.
Θήρ — Φθείρ — Φθίρ 113.
θῆραι — θῆρες 247.
Θηράσιαι νῆσοι 195.
θηρίον vulpecula 230.
θοῖνα — θοίνη 148. 352.
Θρασύλος — Θρασύλαος 362.
θυγατριδῶν — εὐπατριδῶν 178.
θυνναῖα non *θυνναῖον* 132.
θυσίαι — μοῦσαι 251.

I

Ἰάς = Ἰωνία 333.
ἰατρός heros Atticus 11.
ἴδιος, ἡ 302.
ἴδιος — ἰδιώτης 199.
ἱερὸς γάμος Hymenaeus 105.
ἱκανός — καλός 276.
Ἰκαρία et *Ὑκαρία* 41.
ικος terminatio adiectivorum a substantivis in *εια* exeuntibus 9.
Ἰνδικός — νεανικός 198.
Ἴπνος — Ἰπνοῦς 147.
Ἶρις — Ἶσις 314.
Ἴσος nomen 172.
Ἰσχύς et *Ἰχθύς* 133.
ἴφθιμος et *ὀφθαλμός* 158.
ἰχθυδάριον 98.
ἰχθυολογεῖν de piscibus colloqui 147.
ἰωνικολόγος 297.

K

καί elisum a poetis pessimis 339.
καὶ ἀφεγγής — ἡλιοφεγγής 329.
καὶ δή in fine sententiae positum 341.

καὶ λειρίου — καλλιρρόου 331.
καὶ τὰς — καινάς 268.
Καίκαλος — Κίκαλος 7.
κακηγορία — κατηγορία 231.
κακὸς κακῶς γένοιο 257.
καλεῖν — παρακαλεῖν 201.
καλός — ἄλλος 261.
καλός — ἱκανός 276.
καννωτός 85.
καπάνα — ἀπήνη 185.
καρδία — φαιδρά 336.
καρχαρικὸν ἔκπωμα 240.
κασίγνητος apud Ionas i. q. ἀνεψιός vel συγγενής 157.
Καταγέλας et Γέλας 138.
καταλαβὼν — παραλαβὼν 245.
καταλοκίζειν — καταλοᾶν 299.
καταγενιμμένος nive conspersus 117.
καταπέπασται — καταπέπλασται 240.
καταράσσειν apud Ionas confringere 228.
καταυλούμενος — κατασαυλούμενος 91. 242. 348.
κατῶβλεψ — κατωβλέπον 349.
Καύκαλος viri nomen 180.
κέγχροι ornamenta poculorum granis milii assimulata 240.
Κεῖος — οἰκεῖος 221.
κεκλημένοι — καθήμενοι 128.
κερβέριον 245.
κερχνωτοὶ πίνακες 241.
κεφάλαιον ποιητικόν 208.
Κήπιδος σκέλος in proverbio 3.
κῆρ ἐν θυμῷ 336.
Κητεύς de homine obeso 253.
Κιδαρία Δημήτηρ 303.
κίδαρις saltationis genus 303.
κιθαρίζειν τινά 155.
κίρνασθαι — κιρνᾶσθαι 192.
κίχλα et κίχλη 352.
Κλεάνθης — Νεάνθης 357.
Κλεισθένης — Πλεισθένης 281.
Κλυτώ mulieris nomen 343.
κλύω qua mensura utatur 244.
Κοβαλίς — Κοναλλίς 265.
κόγχος fabae genus 76.
κοιλιοειδής — κυκλοειδής 146.
κοῖλον Ἄργος sensu turpiculo 273.
κοιμήσατε — κοσμῆσατε 305.
κοινη — ὀλίγη 279.
κόλυμβος aviculae nomen 98.
Κομβών — Κομήων 200.
Κονώνειος — Κονώνιος 226.
κορεσθῆναι μέθης 348.
κορυθάλεια — κορυθαλία 68.
κόσμος χριμάτων non recte dicitur 337.
κόσμου ἐκπύρωσις saltationis species 303.
κοχύζειν — κοκκύζειν 15.
Κράγος, εἷς τῶν σκληρῶν θεῶν in Lycia 189.
κραιπάλη ebrietas 195.
Κρέοντος et Κρέωνος 198.
κρίβαναι 314.
κριθολόγοι Opuntiis dicti qui aliis παράσιτοι 101.
Κριτίας — Κρατῖνος 320.
κρωσσοφορεῖν 264.
κυβέλαι γυναῖκες 309.
κύβιον num piscis nomen 54.
κύειν ἐν ἑαυτῇ graece non dicitur 203.
Κύινδα Menandro restitutum 225.
κύλικες — Χάριτες 324.
κυνικοὶ — γυναῖκες 35.
κυνὸς εὐναί piscis nomen 138.
κύψαντα εἰς ἑαυτὸν ἐσθίειν de avide edentibus 3.
κωθωνόχειλος 216.
Κῷοι — κεῖνοι 311.

Λ

λαβρός et λαμπρός 36.
λαγώς et λαγός 173.
λακωνοτέτιξ 304.
Λέανδρος — Λεάνδριος — Μέναδρος 148.
λέγει — δεῖ 305.
λελογισμένος 104.
Λεόποδον — Λεώπεδον 114.

Λέσβος εὔοικος 284.
λεσχὴν Timoni restitutum 26.
τὰ λευκὰ ἀναβάλλειν 243.
λευκὸν ὕδωρ de aqua marina 63.
λευρός — πλευρόν 131.
ληκύθιον ἀπώλεσα 3.
Λημὴ meretrivis nomen 282.
Ληναιόκνστος — Ληναιτόκυστος 274.
λῆρος πολύς 47.
λίγξ arcus 262.
Λίθος an viri nomen 207.
λιπαρόσαρκος 207.
λιπόνεως — λειπόνεως 172.
λόγια sermones 202.
λόγος — τρόπος 260.

M

Μάγα — μεγάλη 336.
Μάγις Deliacum nomen 82.
Μανία — Λάμια 269.
Μάντης Hesiodo qui Μάντιος Homero 229.
Μαντινικός, non Μαντινιακός 10.
Μάρεια λίμνη, non κρήνη 17.
μάτη. ὑπὸ μάτης inconsulto 344.
Μᾶτρις, non Μάτρις 180.
Μάττων et Δαίτων 83.
μέγας εἶ 196.
μελαινίς 135.
μέλιτα mella n. plurali 235.
Μενεμνδία vel Μενελνδία fortasse nomen lydiacum 268. 357.
μεσοτρίβης — μεξοτρίβης 51.
μεταμφότερος 211.
μηδὲν λέγειν 301.
μήχι 102.
Μιλησία κυπάρισσος 90.
Μιλυῶν — νυμφῶν 325.
Μινύαι — Μιλύαι 325.
μνίοις — μόνοις 140.
Μόνος an graecum nomen fuerit 1.
Μόξος et Μόψος 153.
μοὐπῆλθε i. e. μοι ἐπῆλθε Euripidi restitutum 127.
Μουσῶν — θυσιῶν 251.
Μύλων vel Μυλῶν πόλις i. e. Μύλασα 149.
μυξῖνος et μύξων 351.
Μύξος 75. 348.
μύουρος — μείουρος 304.
μυρίαις μοίραις προσελθεῖν 96.
μῦρος, non μύρος 138.
μῶκος — κῶμος 19. cfr. p. 346.

N

ναίομαι — νέομαι 334.
ναίω — νάω 65.
νᾶνος — νάνος 315.
νεκυομαντεῖα quibus potissimum locis condita fuerint 280.
νενωγάλισται — ἐνωγάλισται 299.
νεοττὸς καὶ νέα recte iunguntur 266.

Ξ

ξένια 31.
Ξοῦθος 236.
ξουθὸς agilis, non flavus 236.
ξυρίας piscis nomen, Plinio novacula 144.

O

ὀβολός prostibulorum merces 198.
ὄϊδα pro οἶδα 326.
οἰκεῖος — οἰκέτης 276.
οἴκῳ — οἴκοι 293.
οἶνος — ὕπνος 340.
ὄϊον — ᾠόν 222.
ὀλλύντες τ' ὀλλύμενοί τε 342.
ὀλομεληδόν — μεληδόν 347.
ὁμοίως καὶ παραπλησίως 40.

ὄμφαξ ἡλικίας 291.
ὅμορος — ὅμοιος 40.
ὀνητέος — ὠνητέος 257.
ὀξυόρυγχος — ὀξύρρυγχος 53.
ὁπλομαχίας auctores 10.
ὀρθρινὸς penultima longa 281.
ὄρκυς — ὄρκυν 133.
ὅροι — ὅρμοι 327.
ὀρτὴ ab Atticorum usu alienum 114.
ὀρχεῖν commovere 9.
ὄρχησις ἐνόπλιος 10.
ὅσιος — θεῖος 137.
οὕτως in citationibus 169. cf. Dobraeus Adv. II p. 356.
οὐχ οἷον = οὐ δήπου 106.
ὀψητήρ, ὀπτητήρ, ἑψητήρ 98.
ὀψόπωλις (ἀγορά) 4.

Π

πάθος — ἦθος 303.
παλαιομάγαδις — πλαγιομάγαδις 84.
πάλιν — πάνυ 177.
Παλλίδης — Φαλλίδης 280.
πᾶν τοὐναντίον 57. 106.
παραθεῖναι — προθεῖναι 209.
παρακαλεῖν — καλεῖν 251.
παράλευκος 87.
παρᾶξαι — πατάξαι 201.
παραρρύματα 91.
παρασκήνιον — ὑποσκήνιον 303.
ἐν παρέργῳ τιθέναι 249.
παρέχω — ὑπάρχω 258.
παροινεῖν ὑπὸ μέθης 197.
Παρόραμα meretricis nomen 282.
Παρράσιος — Πηράσιος 213.
Πατανίων coqui nomen 81. 171.
πάτερ — πότερον 128.
πελάγη — τενάγη 256. 281.
πελλή — πολλή 244.
πελώρια, τά, non ἡ πελωρία, solennitas Iovi πελωρίῳ sacra 311.
πέμπομαι pro πέμπω 343.
πενίη — πείνη 120.
περδίκια — περδίκεια 321.
πέρδικος σκέλος in proverbio 3.
περικαλλὴς non format comparativum 256.
περίστασις 357.
πέσσομαι pro πέσσω 343.
Πηράσιος — Πειράσιος 213.
πιθόγαστρος 53.
πίθος — βίθος 101.
πίμπλη, non πίμπλα 192.
πινόμενον — γινόμενον 211.
πῖνον (vel πῖνος) potus hordeaceus 302.
πλαγιομάγαδις — παλαιομάγαδις 84.
πλάγιος λωτός — πλαγίαυλος 283.
Πλεισθένης—Κλεισθένης 287.
ποδῶν κύτος 181 sq.
ποικιλερυθρομέλας 146.
πολίτης — ποιητής 265.
πολλή — πελλή 244.
Πολυκράτων nomen 82.
πορδῶν ἑορτή 178.
πότερον — πάτερ 128.
πρόδοσις — πρόποσις 293.
πρόμαλος, species ut videtur τῆς ὀξύης 84.
προπόλιον — προκόμιον 298.
προσκήνια — ὑποσκήνια 246.
προσκήνιον Nannii meretricis cognomen
προτεῖναι αἴνιγμα, non προθεῖναι 208.
πρόχειρ — πρόχειρος 321.
Πρωτιάδαι — Πρωτίδαι 358.
πρωτογύναικες et πρωτοπόσεις 101.
πτέρνα — πτέρνη 352.
πῦος — πυός 47.
πυτίνη vel πύτινος piscis nomen 146. 351.
πῶμα — πρῶτα 339.

Ρ

Ῥειώνη Iuno 311.
ῥεύσομαι ab Atticorum usu non abiudicandum 118.

Ῥήνεια, non Ῥηνία 226.
ῥομβῶν figurae vestibus intextae 240.
ῥυθμὸς — ἀριθμός 309.
ῥύτον — τρίτον 229.

Σ

σαθρός et σαπρός 99. 105.
σακαῖα — σακέα 311.
Σαρδιακός — Σαρδιανός 25. 283.
σατραπόπλουτος — σαπρόπλουτος 231.
σαχθείς — ἀχθείς 306.
σελᾶν 334.
σελινοῦσσος—σελινούσιος 162.
σικιννοτύρβη 296.
σικυώνιαι ἀμυγδάλαι nullae 154.
Σικυῶνος — Μυκηνῶν 349.
Σίνδος et Σινδός 153.
σιτία 335.
σκηνή — σκευή 89.
σκιρός — σκληρός 174.
σκληροὶ θεοί Lyciorum 189.
σκοπός — σκώψ schematum nomina 302.
σκῶπες piscis nomen 146.
σκώπτειν τινὰ εἴς τι 204.
Σμίνθεια, non Σμίνθια 201.
σοφισταί dicuntur mimi 297.
σπερμοῦχος in ἑρμοῦχος corruptum 183.
Σπινατῶν — πινάκων 287.
στεγέσαρκος— ἐχέσαρκος 287.
στενή — στέγη 357.
στήσαθαι—αἰτήσασθαι 264sq.
στρογγύλα πυκνώματα 151.
συγκαλύπτειν et ἐγκαλύπτειν 199.
Συκῆ nympha 28.
συμβαλοῦμαι μέλος εἰς ἔρωτα 338.
συνακροατής — νῦν ἀκροατής 270.
συνεῖρραισα aeolicum pro συνείρασα 326.
συντόνως et συντόμως 153.
συρβηνεὺς χορός, non συρβηναῖος 324.
συροβασίλεια fort. restituendum pro συκοβασίλεια 346.
σφαλός et σφαλίζειν 18. 346.
σχολάζειν et συσχολάζειν 80. 321.
σωματόλυμος 295.
σώφρων — ἄφρων 261,

Τ

ταγηνιστήριος — ἀγωνιστήριος 81.
ταγηνιστής — ἀγωνιστής 81.
τάδην — στάδην 301.
Ταίναρος — Τέναρος 325.
τάλαν feminine dictum 270.
Ταναγραῖον κῆτος 253.
ταρτημόριον— τεταρτημόριον 272.
τενθικός 199.
Τήλεφος et Τληπόλεμος 205.
τῆτος 293.
Τίμων et Τίμαιος 238.
τις pro ὅστις 198.
Τληπόλεμος et Τήλεφος 205.
Τόνεια — Τόνεα 326.
τόνος ἑξάμετρος 341.
τοὐρθρίου— τοῦ ὀρθρίου 251.
τοὔψον — τοῦτον 162.
τράγε ambigue dictum hirce et vescere 275.
τράγον imperativus 50.
τραπεζῶν—τραπεζοποιῶν 251.
Τρεμίλης, ου et ητος 189.
τρέφειν ἀπήνην 185.
τρῖγλα — τρίγλη 352.
Τρίκη — Τρίκκη 350.
τριχιδιφθερίας 182.
Τριχόλεος nomen de vitio suspectum 287.
τριχωμάτιον — τρίχωμα οἷον 113.
Τρομιλικός 319.
τρόπος — λόγος 260.
τρῦπα — τρύπη 352.
τρῶσαι — πλῆσαι 285.
Τύννιχος — Φρύνιχος 349.

Υ

Ὕβλα — Ὕλα 326.
ὑγιέστερος κολοκύνθης 31.
ὑδατεινός 66.
Ὕκαρα — Ἰκαρία 41.
Ὕκαρα, non Ὕκκαρα 145.
Ὑμηττός primam ancipitem habet 34.
ὑοσαλακωνία 338.
ὑπάρχω — παρέχω 258.
ὑπεκτραγεῖν — ὑπεκτραπεῖν 271.
Ὑπερειάς, non Ὑπεριάς 16.
ὑπερθύειν superaestuare 217.
ὕπνος — οἶνος 340.
ὑποσκήνιον — παρασκήνιον 303.
ὑπώδελος et ὑπώβολος 160.
ὗς sensu turpiculo 272.
ὕστερος — δεύτερος 239.
ὑψιπετήεις = ὑψιπετήεσσαι 66.

Φ

φαγεῖν — λαβεῖν 299.
ὁ φαγών vorax 186.
Φαῖστος — Φαῖτος 313.
Φαλλίδης — Παλλίδης 280.
φαλλός — θάλλος 120.
φαρμακόεις — φαρμακόεσσαι 66.
φειδίτια et φιδίτια 69.
φειδωλός — φιλῳδός 265.
φθέγξασθαι — ἀποφθέγξασθαι 275.
Φίλιννα — Φιλίνη 343.
Φιλίων nomen de vitio suspectum 343.
φιλόσοφοι mimi dicti 292.
φλέως — φλέω 98.
φοινικικὸς et φοινίκινος 14.
φυσικῶς — φυλετικῶς 251.

Χ

χάννα et χάννη 141.
χαρακῖται dicti eruditi Museo Alexandrino inclusi 11.
χάριν — χάριτα 277.
χάρις, χάριστος 143.
χελιδόνειοι ἰσχάδες 273.
Χελιδονία non demi nomen 274.
χῆμος et χήμη 144.
χίδρα — χεῖρα 99. 157.
Χιτωνέα Ἄρτεμις 302.
χναῦμα 174.
χορόκτυπος — χειρόκτυπος 295.
χρᾶσθαι — χρῆσθαι 175.
χρὴ — χρῆν 191.
χρῆμα pro χρήματα 160.
χριμάτων κόσμος 337.
χρισταὶ δᾷδες 335.
χριστός — χρηστός 335.

Ψ

Ψολόεις gens Boetica 66.

Ω

ᾠδὸς δέλφαξ 318.
ὠνομασμένη desponsata? 337.
ὧραι — ὀδμαί 331.
ὡρολογητής Prodicus sophista propter Horas dictus 176.
Ὠφελίας 161.

II. INDEX LATINUS.

Aegeum mare sensu angustiore de mari circa Aegas Lesbiacas 124.
Alexinus et Alexis 186.
Ametor Cretensis 310.
Amipsiae Ἀποκοτταβίζοντες 322.
Ammonius Lamptrensis scripsit περὶ βωμῶν καὶ θυσιῶν 220.
anapaestus in fabulis satyricis 114.
Anaxilae Io 111.
Antenor pancratiasta 64.
Antheas Lindius 201.
Antiphanes tragicos imitatur 14.
Aphrodisium in Piraeeo a Conone conditum
Apollonius Acharnensis scripsit περὶ ἑορτῶν 86.
Apollonius Theraeus, interpres Hippocratis
Apollonius Tyanensis 220.
Archestratus poeta ὀψοδαίδαλος 122.
Argolicarum rerum scriptores 282.
Aristo Chius 186.
Aristocles musicus quando vixerit 309.
Aristodemus Nyssensis 107.
Asterius vel Asterion gigas 354.
Astyanax Milesius pancratiasta 64. 180.
Athenaei codices lacunosi 1.
Atticorum sacrorum scriptores 226.

Babylon paludibus circumdata 280.
Basilis urbs 292.
Bellerophontis fabula 190.
Berenice Magae filia 336.
Bonchoris Aegyptius 222.
Brigindara demus Rhodiacus 317.
brigindaricae ficus 317.

Caecilii, halieuticorum scriptoris, nomen de vitio suspectum 6.
cantilenae populares sive proverbiales 50.
Capito quando vixerit 155.
Cepis in proverbio 3.
Cerberii = Cimbri in Phrygia 235.
Cereris cultus apud Basilidenses in Peloponneso 292.
Cirrhaeae perdices mali saporis 353.
clavi in calceis 264.
Clearchi dictio
Clearchus 248. 355.
Cleostrati Tenedii ἀστρολογία 122.
Coeranus Milesius et Parius 288.
cottabi lusus pacis indicium 323.
Cratini Πλοῦτοι 281.
Critiae dicendi genus 224.

Damascenae ficus 355.
Damen (Δαμήν) rerum Argolicarum scriptor 282.
Demeas vel Demonax τῆς ἐνοπλίου ὀρχήσεως auctor 10.
Demetrius Neptuni filius 110.
Dinon (Δείνων) scriptor 291.
Diodorus Aspendius cynicis praelusit 78.
Diogenes Atheniensis poeta tragicus 305 sqq.
Diogenes Sinopensis qualium fabularum auctor
Dionysii Aenei dictio 324.
dittographia nominum 237.

Eliensium ὀψαρτυτική 12.
Epicharmearum fabularum spuriarum tituli 316.
erinacei terrestris artes 42.
Erythraei maris conchae 132.
Euclides Socraticus 259.
Euphorioni versus vindicati qui vulgo Phylarcho tribuuntur 311.
Euthydemus, personatus Hesiodus 53.

Glaucus Anthedonius 328.

Habro Calliae filius 220. scripsit περὶ ἑορτῶν καὶ θυσιῶν ib.
Halieuticorum auctores 6. 7.
Hedylus Callimachi epigrammata videtur interpretatus esse 226.
Hegemo Thasius 3.
Hegesianax Alexandrinus 72.
hendecasyllabus apud Plutarchum restitutus 296.
Heraclides Syracusanus 320.
Heraclidis Pontici λέσχαι 317.
Herculis poculum 230.
Hermodotus poeta 110.
Herodori scripta 29. 30.
Herodoti historiae num in theatris actae 292.
Hippo non scripsit carmina 292.
Homerici versus in nostris poetae exemplaribus non reperti 304.

iambi καταλογάδην scripti 201.
iambographorum fragmenta 167. 176.
Iapygum origo cretica 239.
ithyphallica poesis 116.
Iridi num litatum sit 314.

Lacaenae in conviviis ministrantes 321.
lunae foecunditas 29.
Lyncei epistola ad Diagoram 49. 315.
Lysanias sculptor 172.

Maeandrus vel Maeandrius Milesiacorum scriptor 143.
Mantinenses τῆς ἐνοπλίου ὀρχήσεως auctores 10.
Matris thebanus hymnographus 23.
Matro parodus 62.
medici de sertis et corollis scribentes 329.
Medius Larisaeus 196.
mel decima pars ambrosiae 21.
Melanthii poetae gulositas 4.
Milesia cupressus 90.
Milyae 325.
miraculis ostentandis peculiaris locus assignatus 4.
muraenarum et serpentum coitus 65.
Myrtilus poeta comicus 265.
Myrtis Argivus 112.

Neptunus a Sicyoniis cultus 130.
Nicandri in syllabarum mensura negligentia 34.
Nicandri Oetaica 146.
Ninyae mollities 243.
novacula piscis nomen 144.
Numenius Heracleota quando vixerit 6. 7.
numerus CCCLX sollennis 256.

Odonia rosis abundans 333.

Pancratis carmen Βογχορητς 221.
parabasis fabularum satiricarum 179.
phallophori 297.
Philetae platanus 284.

Philippidis fabula Τριόδους 344.
Philiscus Aegineta 305.
Philopappus 155.
Philoxenus Leucadius 123.
Phocas Phocionis filius 81.
Phocylidi versus vindicatus 85.
Piraeei portuum nomina 356.
piscium nomina in ᾶς desinentia 144.
Plango num ab Archilocho commemorata sit 278.
Polemonis locus de auctoribus τῆς ἐνοπλίου ὀρχήσεως 10.
Posidippi Ἀσωπιάς 227.
Potalina (Puteolana) vina 12.
Promathidae ἡμίαμβοι 129.
Proserpinae raptus in Odoniam translatus 333.
Protagoridae ἱστορίαι κωμικαί 58.
proverbia metrica 241.
Prytanis philosophus 221.
Ptolemaei Corintho oriundi 109.
Ptolemaeus Alorita 301.
pulchritudinis certamina 269.
Pythionicae monumentum inter Athenas et Eleusinem 279.
Pytho Catanaeus et Byzantius 26.

Rhinto φιλόσοφος 297.

Salii 10.
Satadeus versus 242.
Sclerias — Sciras 174.
scythici arcus figura 128.
Semi Delii Δηλιάς et Νησιάς 56.
sexagesimus annus vegetae aetatis terminus 346.
Simonides 16.
Sostratus Prienensis 106.
Spinatarum thesaurus delphicus 287.
syriacae ficus 230.

Tarentini singulis diebus publica festa agentes 79.
Tenea Sicyonem inter et Corinthum, locus amoenissimus 348.
Terpsion et Terpicles scriptores ἀφροδισιακῶν 144.
Thebani multa appellant 297.
Themistagorae χρυσῆ βίβλος 330.
thynni caput 133.
Timonis Phliasii Prodicus 167.
Tyrrheni ad tibiae cantum pugnantes 294.

Uranopolis ubi sita 44.

Zenonis sententia de amore 259.

III. INDEX SCRIPTORUM.

Aelianus 228.
Agathon tragicus 361.
Alcaeus 40.
Alexander Aetolus 360.
Anaxilas comicus 355.
Anecdota Crameri 113.
Apollonius Dyscolus 220.
Apollonius sophista 30. 113. 335.
Appollodorus 121.
Arcadius 279.
Archilochus 304.
Aristophanes 16. 191.
Aristoteles 19. 351.

Babrius 18.

Callimachus 98. 304.
Cicero 124.
Clearchus 355.
Clemens Alexandrinus 306.
Cyclici poetae fragm. 2.

Demosthenes 71.
Diogenes Laertius 306.

Epicharmus 15. 16. 346.
Etymol. M. 84. 99. 259. 276.
Euphorio 311.
Euripides 16. 71. 73. 127. Stheneboea 188 sqq. 361. Phaethon 232. Melanippa 250. Andromeda 258. Meleager 259. fabula satirica 295. Autolycus πρῶτος 354.

Festus 241.

Helladius 31.
Hermesianax 358.
Hermias ad Platonem 259.
Hesiodus 21.
Hesychius ἀνύξιος 260. ἀσπαστήν 16. Ἀστόριον 187. βοῦς ἐν πόλει 171. γλίσχραι 43. ἠγάνεα 99. ἠπίαλος 5. Κήπιδος σκέλος 3. Κιθωνέα 302. κόσμον ἐμπύρωσις 302. κριὸς ἀσελγόκερως 172. μελίγκτας 40. ὁμορίτας 51. σμικρίζεσθαι 52 σφαλός 18. Ταναγραίων φυήν 253.
Hipparchi Ilias Aegyptiaca 353.
Horatius 111.

Ionis tragici fragmentum 43.

Isocrates 4 sq. 265.
Iulianus 306.

Libanius 241.
Lycophro 186.

Macrobius 241.
Menander 3.

Numenius 7.

Panyasis 189.
Philo Iudaeus 121.
Philodemus 6.
Photius Lex. 64. 99. 180.
Pindarus 237.
Plinius 273.
Plutarchus 10. 120. 233. 241. 296.
Pollux 114.

Sappho 358.
Scholiasta Apollonii Rhodii 56. 143.
— Aristidis 354.
— Aristophanis 23. 99. 188.
— Euripidis 122.
— Homeri 50. 107. 158.
— Nicandri 7.
— Pindari 57.
Scylax 180.
Sophocles 237. Camicii 6.
Sophron 361.
Sosithei Lityerses 182.
Stephanus Byz. 288. 349.
Stobaeus 259.
Suidas 306.

Terentianus Maurus 304.
Timo sillographus 260.

Varro 98.

Zenobius 143. 349.

